

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Δ΄

Πέμπτη 9 Οκτωβρίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 3ο Δημοτικό Σχολείο Παλλήνης, το 4ο Δημοτικό Σχολείο Υμηττού, το 12ο Δημοτικό Σχολείο Νίκαιας, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Τρίπολης, το 6ο Δημοτικό Σχολείο Κερασινίου και το 3ο Δημοτικό Σχολείο Άργους, σελ. 62, 69, 76, 84, 99

2. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:

Συζήτηση επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σελ. 59 - 156

3. Ανακοινώνεται επιστολή του Βουλευτή Α' Αθηνών κ. Νικήτα Κακλαμάνη, προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Ευάγγελο Μαϊμαράκη, με την οποία δηλώνει την προσχώρησή του στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, σελ. 86, 87

4. Ανακοινώνεται επιστολή του Πρωθυπουργού κ. Αντώνη Σαμαρά προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Ευάγγελο Μαϊμαράκη, με την οποία δηλώνει ότι ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. Νικήτας Κακλαμάνης εντάσσεται στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, σελ. 86, 88

5. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 59, 60, 64, 76, 79, 80, 82, 89, 91, 92, 93, 96, 97, 102, 103, 131, 133, 134, 136, 138, 139, 140, 141, 143, 145, 146, 151, 152, 156

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. , σελ. 121 - 126

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 75 - 89, 101 - 112

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 126 - 137

ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 112 - 121

ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,

σελ. 59 - 75

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 89 - 101, 137 - 156

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ Γ. , σελ. 74, 75

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 137

ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 97

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε. ,
σελ. 120

ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. , σελ. 104, 106

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. , σελ. 138

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 62

ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε. , σελ. 110

ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. , σελ. 84

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 125

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 91

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 127, 128

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 91

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 106

ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ Γ. , σελ. 110, 111

ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 83

ΓΚΟΚΑΣ Χ. , σελ. 151

ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 61, 62

ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ Κ. , σελ. 59, 60

ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ Κ. , σελ. 113, 120

ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. , σελ. 153

ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 99

ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ Π. , σελ. 108, 109

ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι. , σελ. 70

ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 123, 124, 125

ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 103, 104

ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ Β. , σελ. 79, 90, 91

ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 141

ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ. , σελ. 149

ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 147

ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ Γ. , σελ. 107

ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 111

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. , σελ. 76, 77, 78

ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ό. , σελ. 115

ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ. , σελ. 126, 127

ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 92, 93, 95, 136

ΚΟΥΙΚ Τ. , σελ. 80, 81, 82

ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. , σελ. 111

ΚΟΥΡΑΚΟΣ Ι. , σελ. 139, 140

ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 74

ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 131, 132

ΚΟΨΑΧΕΙΛΗΣ Τ. , σελ. 145

ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. , σελ. 92

ΚΥΡΙΤΣΗΣ Γ. , σελ. 128

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,
σελ. 94, 95

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 79, 117, 118, 132, 135, 140

ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θ. , σελ. 155

ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 69

ΜΑΚΡΗ Ζ. , σελ. 67

ΜΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ε. , σελ. 68, 69

ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 136, 137, 138

ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 129

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 72

ΜΙΧΟΣ Ν. , σελ. 77

ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 78, 79

ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ Κ. , σελ. 114

ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ. , σελ. 142

ΜΠΡΙΑΝΗΣ Δ. , σελ. 93

ΜΩΡΑΪΤΗΣ Α. , σελ. 64

ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν. , σελ. 64, 65, 112

ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α. , σελ. 134, 135, 136

ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 96, 97, 125

ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ Α. , σελ. 89

ΝΤΑΒΡΗΣ Γ. , σελ. 67

ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 65

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. , σελ. 146

ΠΑΝΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 63

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. , σελ. 60

ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,
σελ. 143

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 132, 133, 134

ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 138, 144

ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ Ι. , σελ. 152

ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β. , σελ. 120, 121

ΡΕΠΟΥΣΗ Μ. ,	σελ. 101
ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ Δ. ,	σελ. 100
ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ Ν. ,	σελ. 75, 76
ΣΟΛΔΑΤΟΣ Θ. ,	σελ. 109
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. ,	σελ. 121
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. ,	σελ. 98
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. ,	σελ. 150, 151
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. ,	σελ. 118
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. ,	σελ. 129, 130, 131
ΦΟΥΝΤΑ Ν. ,	σελ. 82
ΦΩΤΙΟΥ Θ. ,	σελ. 71, 72
ΧΑΡΔΟΥΒΕΛΗΣ Γ. ,	σελ. 121
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. ,	σελ. 118, 120

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ Ε. ,	σελ. 146
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. ,	σελ. 102
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ. ,	σελ. 97
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. ,	σελ. 93
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 59, 64, 80, 118, 136, 138, 139
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. ,	σελ. 97
ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ Γ. ,	σελ. 102, 103
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ε. ,	σελ. 141, 151
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 76, 79, 80, 82, 102, 103, 104
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. ,	σελ. 131, 133, 134, 136
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. ,	σελ. 118
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. ,	σελ. 102
ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ Β. ,	σελ. 82, 91
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. ,	σελ. 139
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ. ,	σελ. 143
ΚΑΣΣΗΣ Μ. ,	σελ. 134
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,	σελ. 59, 60, 64
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. ,	σελ. 82
ΚΟΥΙΚ Τ. ,	σελ. 80, 82
ΚΟΥΡΑΚΟΣ Ι. ,	σελ. 131, 136, 139
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. ,	σελ. 131
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 117, 131, 134, 139, 141, 145
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. ,	σελ. 89, 91, 92, 93, 96, 97, 138, 139, 140, 141, 143, 145, 146, 152, 156
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 118
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 117
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν. ,	σελ. 64
ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α. ,	σελ. 134
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 96, 97
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. ,	σελ. 146
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 64, 133, 134
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 82
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. ,	σελ. 80, 133, 139
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. ,	σελ. 139

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Δ'

Πέμπτη 9 Οκτωβρίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 9 Οκτωβρίου 2014, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.36' συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε Ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της ΣΤ' Αντιπροέδρου αυτής, κ. **ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Συνέχιση της συζήτησης επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Συνεχίζουμε με τον κατάλογο των εγγεγραμμένων ομιλητών με τον κ. Δαμαβολίτη Κωνσταντίνο των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Βούτση, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Επειδή και από χθες είχαμε συνηγορήσει και επειδή ξέρω πως μία σχετική απόφαση θέλει κάποιο χρόνο για να υλοποιηθεί σε σχέση και με το προσωπικό της Βουλής, είχαμε πει, εκτός από αύριο που ήδη είχε αποφασιστεί, και σήμερα να γίνει «γέφυρα» το μεσημέρι και να συνεχίσουμε τη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Θα το δούμε αυτό. Όπως καταλαβαίνετε, θα συνηγορήσουμε στο Προεδρείο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Συνηγορήσετε με τον Πρόεδρο της Βουλής, διότι αν ληφθεί μία τέτοια απόφαση, θα πρέπει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Και με τους συναδέλφους...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Γι' αυτό σας το θέτω εγκαίρως. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστώ. Ο κ. Δαμαβολίτης έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Η πρώτη ερώτηση που δέχθηκα όταν μπήκα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, ήταν τι εντύπωση μου δημιουργήθηκε την ώρα που μπήκα μέσα στο χώρο του Κοινοβουλίου. Αυθόρμητα, λοιπόν, απάντησα στους φίλους που με ρώτησαν ότι είναι σαν να μπαίνεις σε ένα από εκείνα τα ωραία θέατρα της Βιέννης ή της Βενετίας του 18ου αιώνα, με ωραία σκηνικά, με ωραία κουστούμια, που κάποιοι -λίγοι- από όλες τις πλευρές τον ζουν το ρόλο τους. Κάποιοι άλλοι απλά τον διαδραματίζουν. Δεν ξέρω μέχρι πότε θα καταφέρω εγώ εδώ να τον ζω το ρόλο μου και όχι απλά να τον διαδραματίζω. Εύχομαι, αν δεν με προλάβει η νοητική κρίση, να με προλάβει ο θάνατος, να μην προλάβω να παίξω σε αυτό το θέατρο.

Μία πράξη θεατρική έχουμε και στη συγκεκριμένη περίπτωση, ένα τρικ το οποίο κάνει η Κυβέρνηση, που ουσιαστικά το αποτέλεσμα είναι προεξοφλημένο. Ο μέσος πολίτης δεν ξέρει τι θα γίνει από αυτήν την πρόταση για ψήφο εμπιστοσύνης που κάνει ο Πρωθυπουργός; Όλοι γνωρίζουμε και η σπουδαιότητα του γεγονότος φαίνεται από το ότι ο Πρωθυπουργός απουσιάζει.

Θέλω να σκεφθώ πρώτα ως πολίτης και μετά ως πολιτικός. Έτσι και αλλιώς, πολιτικός δεν αισθάνομαι. Δεν μπορώ να διαισθανθώ αυτό το συναίσθημα. Ως πολίτης, λοιπόν, έρχομαι εδώ, χωρίς καμμία άλλη ιδιότητα και σκέφτομαι για ποιο λόγο να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, μία Κυβέρνηση που βγάζει πρωτογενές πλεόνασμα, ενώ κάνουμε αγώνα εδώ και αρκετές ημέρες για να αλλάξει το καθεστώς, το οποίο υπάρχει στις επιτροπές των ΚΕΠΑ, όπου η κυβερνητική γραμμή είναι να κόβονται ασυστόλως τα επιδόματα αναπηρίας.

Έχουμε περιπτώσεις παιδιών που έχουν νοητική και κινητική αναπηρία και τους κόβουν τα επιδόματα, γιατί η γραμμή είναι τέτοια. Με τέτοιου είδους μεθόδους που βγαίνει το πρωτογενές πλεόνασμα, μπορεί να μου εμπνεύσει ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση εμπιστοσύνη; Μπορεί να εμπνεύσει εμπιστοσύνη μια Κυβέρνηση που ψεύδεται κατά συρροή, όταν μας λέει εν αρχή ότι το χαράτσι δεν είναι εισπρακτικός μηχανισμός, γιατί το ρεύμα είναι κοινωνικό αγαθό και εν συνεχεία το αποδέχεται με τη δικαιολογία ότι θα είναι προσωρινό;

Μονιμοποιείται, αλλάζει όνομα, γίνεται ΕΝΦΙΑ και αυτό το μαγικό όνομα κατάφερε να κάνει τους άρχοντες δούλους της μεσαιάς τάξης. Καμμία συστολή, ενώ όλα τα αυτά τα χρόνια οι τράπεζες, όσα λεφτά έδωσαν σε δάνεια, άλλα τόσα σπατάλησαν στη διαφήμιση που έγινε πλήση εγκεφάλου, για να δανειστούν όλοι και να φτάσουμε σε μια κατάσταση που ο καθένας προσπαθεί να απαλλαχθεί από την ακίνητη περιουσία. Μήπως «τα σαγόνια του καρχαρία» των μεγαλοεπενδυτών, που ενδεχομένως κάποια στιγμή να μπουν στην αγορά από τη στιγμή, που θα έχει εξαθλιωθεί τελείως ο κλάδος της ακίνητης περιουσίας, ακονίζονται; Κι έτσι απάντησε και ο κ. Γεωργιάδης, εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, σε ερώτηση που δέχθηκε από δημοσιογράφο, όταν δίπλα του ήταν μια δημοσιογράφος, που έλεγε ότι δεν μπορεί πλέον να πληρώσει τον ΕΝΦΙΑ σε σπίτι το οποίο άφησε ο πατέρας της. Η απάντηση του εκπροσώπου της Κυβερνήσεως ήταν «εγώ το πουλήσα, να το πουλήσεις και εσύ». Ό,τι δηλαδή έγινε με τον κόπο μιας ζωής και της οικογένειας και των ανθρώπων που είναι αυτή τη στιγμή στην ιδιοκτησία, η εύκολη λύση είναι «να το πουλήσεις». Σε ποιον θα το πουλήσει, όμως; Υπάρχει αγοραστική δύναμη στην ελληνική αγορά; Δεν υπάρχει αγοραστική δύναμη. Μήπως οι ξένοι μεγαλοεπενδυτές εργάζονται παρασκη-
νικά;

Ένα άλλο θέμα που θέλω να θίξω, επειδή οι προλαλήσαντες στη χθεσινή συνεδρίαση λίγο πολύ τα ανέφεραν όλα και για να μην γινόμαστε κουραστικοί, είναι το εξής: Από αυτά τα δέκα οκτώ σημεία που εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα. Επειδή όλα έχουν ειπωθεί κι έχουν αναμασθηθεί, θέλω να σταθώ μόνο σε ένα το οποίο γίνεται μονομερώς, στο οποίο υπάρχει η φόρμα -υπάρχει το παράδειγμα εφαρμογής μπροστά μας- που σηματοδοτεί την ανάκαμψη, για να το χαρεί και ο δάσκαλος και λέγεται θέσπιση της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης.

Στα βασικά σημεία υπάρχει. Έχει θεσπιστεί; Όχι, δεν έχει θεσπιστεί. Αυτή τη στιγμή υπάρχει το φωτεινό παράδειγμα της Κύπρου, που μας οδηγεί και που έχει προχωρήσει σε θέσπιση παρ' ότι είναι ένα μικρό κράτος που έχει κατεχόμενα και ένα σωρό προβλήματα. Έχει προχωρήσει σε συμφωνίες οριοθέτησης, έχει προχωρήσει σε γύρους παραχώρησης, έχει πάρει 200 εκατομμύρια από τα μπόνους υπογραφής, έχει υπογράψει συμβόλαιο -ενδεικτικά λέω στο οικόπεδο 12, το οικόπεδο ΑΦΡΟΔΙΤΗ- με την αμερικανική εταιρεία «NOBEL», με ποσοστό 80% για το κυπριακό δημόσιο και 20% για την εταιρεία και αυτό το παράδειγμα δεν το μιμούμαστε. Έγινε με θεατρinισμούς και κωδωνοκρουσίες η παρουσίαση στις 2 Ιουλίου στο Λονδίνο για τα οικόπεδα τα οποία βρίσκονται εντός της ελληνικής ΑΟΖ, χωρίς να έχει ανακηρυχθεί η ελληνική ΑΟΖ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ζητώ την ανοχή σας για ένα λεπτό ακόμα.

Ένας από τους κίονες που μπορούν να κρατήσουν το οικοδόμημα της ανάκαμψης για να έρθει η ανάπτυξη είναι ο ενεργειακός τομέας. Δεν έχετε κάνει θέσπιση της ΑΟΖ, ενώ έχετε παρουσιάσει τα οικόπεδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ: Έχει παρουσιαστεί το ενδιαφέρον από εταιρίες, όμως όλα τα οικόπεδα που βρίσκονται εντός της συννομοκρατίας -και έχω εδώ το χάρτη- που συνορεύουν με όλους τους γείτονες πλην της Τουρκίας, που είναι έξι παίκτες, δεν μπορούν να προχωρήσουν σε συμβόλαια, εάν δεν γίνουν συμφωνίες οριοθέτησης. Έτσι, το να παρουσιάζουμε τα οικόπεδα είναι μάταιος κόπος!

Από τη στιγμή, λοιπόν που δεν έλετε να προχωρήσετε ούτε αυτό εδώ το σημείο, που μπορεί να γίνει μονομερώς, πώς μπορεί να γίνει πλαίσιο εμπιστοσύνης;

Είναι πολλά αυτά που θέλω να πω, αλλά δεν έχω άλλο χρόνο. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Προφανώς, αλλά πρέπει να μιλήσουν και άλλοι συνάδελφοι. Ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Η κ. Γεσθημανή Παπαδημητρίου έχει τον λόγο.

ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ (ΜΑΝΙΑ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, «εάν δεν ήξερα ότι υπήρχαν κραυγές μέσα στο σπίτι, ίσως να μην τις άκουγα», λέει ο Σάμιουελ Μπέκετ. «Γνωρίζοντας το όμως, τις άκουγα. Όταν περπατούσα δεν τις άκουγα, τις σκέπαζαν τα βήματα. Μετά τις άκουγα πιο εξασθενημένες, είναι αλήθεια, αλλά τι σημασία έχει; Εξασθενημένη ή δυνατή, μια κραυγή είναι μια κραυγή και αυτό που έχει σημασία είναι ότι κάποτε πρέπει να σταματήσει».

Αυτά έλεγε ο Σάμιουελ Μπέκετ για την ύπαρξη στα όρια του παραλόγου. Κάπως έτσι αισθάνομαι όταν ακούω τις εσωτερικές κραυγές των συμπολιτών μου, που στενάζουν κάτω από τον παραλογισμό των μνημονιακών νόμων, της άδικης φορολογίας, των χαρατσιών και όλων αυτών των επιβαρύνσεων των τελευταίων ετών, που είναι προϊόν των κυβερνήσεων της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και των εταίρων τους.

Ο χώρος στον οποίο θα αναφερθώ είναι το πεδίο μου: θέατρο, χορός, μουσική. «Θέατρο, θεατρίνοι, θεατές» ήταν μια παράσταση που ανέβηκε το 1984 στο «Θέατρο Τέχνης» από τον δάσκαλό μου το Γιώργο Λαζάνη, με τη Μάγια Λυμπεροπούλου, την Κάτια Γέρου, τη Μελίνα Βαμβακά, τη Βάνα Παρθεναίου και άλλους ηθοποιούς, των οποίων τα ονόματα δεν είναι ευρέως γνωστά στο μέσο όρο των θεατών, αλλά είναι μάλλον βέβαιο πως η ιστορία του θεάτρου στη χώρα μας θα τα περιλάβει. Εάν βέβαια η ιστορία αυτή καταφέρει να γλιτώσει από τους ψύλλους, τις κατσαρίδες και την υγρασία του μουσείου στο οποίο περικλείεται.

«Θέατρο» είναι ο χώρος. «Θεατρίνοι» είναι οι καλλιτέχνες και «θεατές» είναι το κοινό. Είναι τα τρία στοιχεία, που εάν ανθούν, ανθεί και η τέχνη του θεάτρου. Σήμερα οι χώροι είναι απλησίαστοι οικονομικά, οι καλλιτέχνες πένονται και το κοινό δεν έχει να πληρώσει για να πάει να τους δει.

Η εφορία από την άλλη караδοκει για το κάθε ευρώ που κινείται ανάμεσα στα τρία προηγούμενα, σαν να έχει να κάνει με εκ προοιμίου απατεώνες που κρύβουν αμύθητα κέρδη, ενώ στην πραγματικότητα οι καλλιτέχνες συχνά δεν έχουν χρήματα ούτε για το εισιτήριό τους για να πάνε στην πρόβα.

Και όμως, το θέατρο υπάρχει. Και μάλιστα υπάρχει πληθώρα παραστάσεων. Καλλιτέχνες βγαίνουν και μάλιστα μερικοί είναι και πάρα πολύ ταλαντούχοι. Τι σημαίνει αυτό; Θα πει κάποιος «υπάρχουν πάρα πολλά ψώνια»; Όχι βέβαια! Αυτό σημαίνει πως ο άνθρωπος αντιστέκεται με όλες του τις δυνάμεις στην ολοσχερή καταστροφή της ζωής και των ονείρων του και παλεύει για το αυτονόητο δικαίωμά του στην ευχαρίστηση, στην ελευθερία της έκφρασης και στην ψυχική ισορροπία.

Εάν υπάρχει κάτι στην εργασία του θεάτρου και γενικότερα των παραστατικών τεχνών που την κάνει να διαφέρει από όλα τα άλλα επαγγέλματα, είναι πως όταν υπάρχει ταλέντο η εργασία αυτή είναι ταυτόχρονα και απόλαυση.

Σήμερα, βέβαια, έχουμε φτάσει στο σημείο να εργάζονται οι άνθρωποι και να πληρώνονται μόνο με απόλαυση! Η εργασία ως έννοια σε αυτό το πεδίο έχει εντελώς αποχωρήσει από το νόημά της και έχει μετατραπεί σε κενή λέξη. Είναι και αυτό συνέπεια της νεοφιλελεύθερης δικής σας πολιτικής, που εξαθλιώνει τις συνθήκες μέσα στις οποίες μπορεί να γεννηθεί η τέχνη. Γιατί αυτή είναι κοινωνικό αγαθό που πρέπει να προσφέρεται και όχι «ανταποδοτικό προϊόν που δίνει κέρδος άμεσα». Δίνει κέρδος, αλλά πιο μακροπρόθεσμα και αυτό δεν είναι αμέσως φανερό σε σας!

Έτσι, λοιπόν, σε ολόκληρο το Νότο της Ευρώπης -και όχι μόνο στην Ελλάδα- ακολουθείται η ίδια λογική, δηλαδή απαξίωση των κρατικών θεσμών, περιορισμός των επιχορηγήσεων, με πρόκληση κάποια χρέη και περιστολή των δαπανών, με ουσιαστικό σκοπό την εξαθλίωση του μόνου χώρου που διδάσκει στον άνθρωπο την ελευθερία της έκφρασης και το δικαίωμα στην ευχαρίστηση και την ψυχική ευφορία.

Στην Ελλάδα, όμως, εσείς το έχετε παρακάνει! Κόψατε κάθε δυνατότητα ανάσας ζωής, γιατί αν σκεφτεί κανείς ότι πριν από τρία χρόνια που άρχισε όλο αυτό, η φτωχότερη χώρα της Ευρώπης έδινε 300 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο στο θέατρο και εμείς δίνουμε μόνο 35 εκατομμύρια ευρώ, φανταστείτε τι γίνεται σήμερα! Δεν το λέτε καθαρά ότι θέλετε να κόψετε κάθε ανάσα ζωής, γιατί φοβάστε το πολιτικό κόστος. Όμως, φαίνεται από όλες σας τις επιλογές. Δεν είναι ότι δεν υπήρχε σ' αυτό το χώρο η έννοια «εργασία». Υπήρχαν εργασιακά δικαιώματα ή συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Τώρα τις καταργήσατε. Υπήρχε η δυνατότητα Ταμείου Ανεργίας. Δεν ισχύει πια. Υπήρχαν βαρέα και ανθυγιεινά ένσημα, τα οποία δεν υπάρχουν πια.

Επίσης, χαρατσώσατε με το μπλοκ παροχής υπηρεσιών τους καλλιτέχνες σαν να ήταν ελεύθεροι επαγγελματίες, ενώ είναι ελεύθεροι επαγγελματίες που η εργασία τους είναι εξαρτημένη και δεν μπορούν αυτοί, όποτε θέλουν, να κόψουν μπλοκάκι. Τους χαρατσώνετε με 500 ευρώ και 650 ευρώ το χρόνο είτε είχαν κόψει δελτίο είτε όχι.

Υπήρχαν επιχορηγήσεις στα θέατρα και τις καταργήσατε. Υπήρχε η ΕΡΤ και την κλείσατε. Υπάρχουν κρατικά θέατρα ακόμα. Θα τα κρατήσετε; Υπάρχουν ΔΗΠΕΘΕ. Θα τα κρατήσετε; Υπάρχουν ορχήστρες. Τι θα κάνετε μ' αυτές; Θα τις κρατήσετε; Μερικές ενέργειες που γίνονται μας δείχνουν ότι έχετε άλλους σκοπούς.

Διαλύσατε, εξαρθρώσατε, εξαφανίσατε, εξαθλιώσατε τα πάντα και παραδώσατε τους καλλιτέχνες στη ζούγκλα της ελεύθερης αγοράς. Μετά τους απαξιώνετε ως «ψώνια». Λέτε «Αφού

συνεχίζουν να δουλεύουν, ε, καλά να πάθουν. Κόψε τους κι άλλα, γιατί τους αξίζει». Αυτή είναι ανάληψη λογική. Είναι ντροπή.

Η δική μας λογική είναι άλλη. Για μας, πολιτισμός δεν είναι μόνο τα μνημεία, αλλά οι άνθρωποι που δουλεύουν στις περιοχές των μνημείων, οι θεατρικές ομάδες που δρουν σήμερα, οι ορχήστρες, τα χορευτικά ανσάμπλ, οι ομάδες εικαστικής δημιουργίας, τα γκρουπ που κάνουν «installation» και «video art» και οι άνθρωποι, χωρίς την ενίσχυση των οποίων δεν υπάρχει αύριο σ' αυτή τη χώρα. Εμείς δεν λέμε «για δεσ αυτά τα κακόμοιρα παιδιά», αλλά «για δεσ αυτά τα παιδιά που μπορούν ακόμα και διεκδικούν το δικαίωμά τους να ονειρεύονται μέσα σ' αυτή τη λάσπη των αλληλοσυγκρουόμενων συμφερόντων και ηγεμονισμών που τους παρέδωσαν οι γενιές μας». Όμως, φταίνε τα δικά σας κόμματα, γιατί εσείς ήσασταν στην εξουσία, ενώ εμείς δεν ήμασταν ποτέ.

Για δεσ πώς αγωνίζονται αυτά τα παιδιά για το όνειρό τους. Μήπως δεν μας διδάσκουν ήθος αυτά τα παιδιά; Μήπως δεν μας φέρνουν στο φιλότιμο; Μήπως να σκεφτούμε να τους βοηθήσουμε; Μήπως να τους δώσουμε ένα κίνητρο να μείνουν στη χώρα και να μην την εγκαταλείψουν; Έτσι λέμε. Το 0,23% που δίνετε σήμερα από τον κρατικό προϋπολογισμό για τον πολιτισμό θέλουμε να αυξηθεί άμεσα και δραστικά. Είναι η πρώτη κίνηση, την οποία θέλουμε να κάνουμε, με σκοπό να φθάσει το 2% που εξαγγείλαμε στο συνέδριό μας. Είναι πάρα πολύ λίγο, αλλά είναι το μόνο εφικτό κατ' αρχάς.

Επίσης, θα δούμε ξανά το θέμα των μικρών χορηγιών, μέχρι 50.000 ευρώ που με τη λαίλαπα των μέτρων του 2004, όταν ήρθε η Νέα Δημοκρατία, με πρόσχημα τον περιορισμό των ατασθαλιών που είχε κάνει το ΠΑΣΟΚ, περιορίστηκαν και κατάντησαν αδύνατες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα χρειαστώ ακόμα λίγο χρόνο, κυρία Πρόεδρε.

Σήμερα, αν κάποιος θέλει να δώσει 10.000 ευρώ σε μία ομάδα για να κάνει μία παράσταση, δεν απαλλάσσεται από την εφορία, αλλά φορολογείται παραπάνω, σαν να έχει κάνει κάτι κακό. Όμως, αν τα δώσει αυτά σε έναν μεγάλο φορέα, όπως για παράδειγμα είναι το Μέγαρο Μουσικής, τότε απαλλάσσεται. Δηλαδή, η φιλοσοφία είναι «ή με τους μεγάλους ή στην ψάθα». Αυτή είναι η πολιτική σας. Εμείς αυτό θα το κοιτάξουμε ξανά.

Όσον αφορά την παιδεία, προτείνουμε αναβάθμιση των πτυχίων της καλλιτεχνικής παιδείας, με θέσπιση δημόσιας ανώτατης βαθμίδας καλλιτεχνικής εκπαίδευσης και ταυτόχρονα διαβάθμιση των υπάρχοντων πτυχίων, ώστε οι καλλιτέχνες να αισθάνονται κανονικοί πολίτες αυτής της χώρας και όχι απόφοιτοι λυκείου, ενώ έχουν πτυχία.

Θα στηρίξουμε τα καλλιτεχνικά μαθήματα στο σχολείο από την πρώτη βαθμίδα της εκπαίδευσης και τα καλλιτεχνικά και μουσικά γυμνάσια που εσείς θέλετε να κλείσετε. Θα το κάνουμε για ένα λόγο παραπάνω. Η καλλιτεχνική παιδεία είναι ο μόνος τρόπος και ο πλέον ασφαλέστερος να αντισταθούμε στο φασισμό. Όπου επιβάλλονται απολυταρχικά και φασιστικά καθεστώτα, κλείνουν τα θέατρα, καίνε τα βιβλία, καίνε τις εικόνες, σπάνε τα αγάλματα, τα έργα τέχνης. Όπου επιβάλλεται δημοκρατία, πρέπει να ενισχύεται το θέατρο, η τέχνη και η έκδοση βιβλίων. Αυτό είναι πολιτισμός!

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Παπαδημητρίου.

Ο κ. Αντώνιος Γρέγος από τη Χρυσή Αυγή έχει τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, να ενημερώσουμε τον ελληνικό λαό ότι δεν δόθηκε άδεια παρουσίας και ψήφου σε αυτήν την «ασήμαντη» διαδικασία της Βουλής, στους πολιτικούς κρατούμενους Βουλευτές της Χρυσής Αυγής και στον Αρχηγό της τρίτης πολιτικής δύναμης, για τους λόγους που όλοι καταλαβαίνετε και γιατί εκπροσωπούν μόνο το 10% του ελληνικού λαού. Έχει φυσικά, κατατεθεί και σχετική μήνυση.

Χωρίς την παραμικρή διάθεση να εκμεταλλευτώ ένα τραγικό συμβάν, θέλω να αναγνώσω μία ανοικτή επιστολή που υπάρχει στο διαδίκτυο, που λέει όλη την αλήθεια για την αντιμετώπιση

των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας. Επίσης, να την αφιερώσω σε όσους από εσάς δεν υπηρέτησαν καθόλου ή υπηρέτησαν στον «ακριτικό» Πειραιά!

Γράφει η επιστολή: «Είμαι αυτός που στα δεκαοχτώ μου με πανελλήνιες εξετάσεις επέλεξα και μπήκα σε μία στρατιωτική σχολή ή σε μία σχολή υπαξιωματικών. Είμαι αυτός που τελείωσα στο προβλεπόμενο χρονικό διάστημα και δεν ήμουν αιώνιος φοιτητής. Είμαι αυτός που βγαίνοντας από τη σχολή πήρα πρώτο μισθό οκτακόσια ευρώ μεικτά. Είμαι αυτός που ανέλαβα να προσέχω στρατιώτες, παιδιά στην ίδια ηλικία με μένα ή και μεγαλύτερους και όπως μου τους χρέωσαν έτσι τους παρέδωσα, χωρίς «να ανοίξει ρουθούνι». Είμαι αυτός που στα εικοσιδύο μου έριχνα με πυροβόλο, έκανα πτώση με αλεξίπτωτο, έκανα κατάδυση, οδηγούσα άρμα, ελικόπτερο, φρεγάτα, τζετ, τζιπ, πυροσβεστικά οχήματα, ειδικά οχήματα και ήμουν υπεύθυνος, όχι μόνο για εμένα, αλλά και για άλλους. Είμαι αυτός που κάθε δυο-τρία-τέσσερα-πέντε-έξι χρόνια «όπου γης και πατρίς». Είμαι αυτός που ποτέ δεν σταμάτησε να δουλεύει. Είμαι αυτός που ποτέ δεν ζήτησε αύξηση.

Είμαι αυτός που όταν βγει σε πρόωγη σύνταξη -μπας και προλάβω να ζήσω μερικά φυσιολογικά χρόνια, πριν πεθάνω από καρδιά ή καρκίνο και ό,τι έχει δημιουργηθεί μετά από χρόνια επαφής με τοξικά υλικά- με βρίξεις. Είμαι αυτός που ήμουν μόνος μου σε μια βραχονησίδα, με μόνη ασπίδα την πατρίδα, που εσύ ποτέ δεν σκέφτηκες και πάλι με έβριζες και ντράπηκα όταν ο Πρωθυπουργός ευχαριστούσε τους Αμερικάνους.

Είμαι αυτός που όταν έκανες πίσω, γιατί δεν είχες το θάρρος, πάλι εμένα έβριζες και πάλι σε μένα έριξες το φταίξιμο, γιατί εγώ δεν μπορούσα να μιλήσω, αφού δεν ήμουν βλέπεις πολιτικός. Είμαι αυτός που τραβάει 9G και διαλύει μέση, αυχένα και σπονδυλική στήλη, που πέφτει από τα δώδεκα χιλιάδες πόδια και μετά από οχτακόσια άλματα δεν έχει γόνατα, που ανεβαίνει στα δώδεκα χιλιάδες πόδια για να επισκευάσει το πεπαλαιωμένο ελικόπτερο με το οποίο του έχουν πει πως πρέπει να πετάει, που έχει χάσει την ακοή του μετά από πεντακόσιες βολές στο άρμα, μετά από χιλιάδες δοκιμές κινητήρα στα μαχητικά αεροσκάφη, που ανεβαίνει στις κορυφές των βουνών, κάτω από αντίξοες συνθήκες, για να επισκευάσει το ραντάρ και τις τηλεπικοινωνίες, που καταδύεται σε ένα κομμάτι σίδερο στα οχτακόσια πόδια, που ταξιδεύει με οποιεσδήποτε συνθήκες στο Αιγαίο, που τα χέρια του έχουν καεί από χημικά και καύσιμα, γιατί εσύ δεν προέβλεψες για την ασφάλειά του.

Είμαι αυτός που δεν παίρνει υπερωρίες. Είμαι αυτός που δεν πληρώνεται τις τέσσερις-πέντε-έξι-επτά και τώρα τελευταία και οκτώ-εννέα υπηρεσίες το μήνα. Είμαι αυτός που δεν πληρώνεται τις υπηρεσίες του Πάσχα, των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς, της Καθαρής Δευτέρας. Είμαι αυτός που κατηγορείς για μισθοφόρο, επειδή ζητάω να μην μου κόψουν το μισθό και αφού με κοροϊδεύεις ότι κάνω λειτούργημα, με αντιμετωπίζεις σαν δημόσιο υπάλληλο, όταν πρόκειται για την ασφάλισή μου. Είμαι αυτός που αφού πλήρωνε τόσα χρόνια εισφορές, τώρα του λένε πως το ταμείο του δεν έχει λεφτά.

Είμαι αυτός που δεν έχει ωράριο. Είμαι αυτός που βρίξεις και λες «καρβανά», που μου χρεώνεις ακόμα και την χούντα -κι ας μην είχα γεννηθεί- που δεν με θέλεις, αλλά θα είμαι εκεί όταν με χρειαστείς σε αεροδιακομιδές, φωτιές, θεομηνίες, σεισμούς, πλημύρες, ειρηνευτικές αποστολές, χωρίς να με ρωτήσεις ή ακόμα και σε πόλεμο.

Είμαι αυτός που μου ζητάς να κάτσω σαράντα χρόνια σε μία δουλειά που δεν υπάρχει όμοιά της. Είμαι αυτός που πάντα του έκοβες και δεν ρώταγες. Είμαι αυτός που μόνο προσφέρει. Είμαι αυτός που έχω σκοτωθεί εν ώρα υπηρεσίας κυνηγώντας τον «φίλο» -τον Τούρκο εννοεί- «προσπαθώντας να εφαρμόσω αυτά που εσύ έχεις διατάξει, αλλά δεν εφαρμόζεις. Είμαι αυτός που εδω και χρόνια κοσμείς με επίθετα όπως «καρβαβανάς», «βολεψάκιας», «κηφήνας» και εγώ δεν σου απαντώ.

Είμαι αυτός που όταν κάνει λάθος, δεν διορθώνεται, αλλά σκοτώνεται κόσμος. Άρα, δεν υπάρχει περιθώριο λάθους. Είμαι αυτός που στην πλάτη του έχουν παιχτεί τα μεγαλύτερα πολιτικά παιχνίδια. Είμαι αυτός που στην πλάτη του ξοδεύονται δισεκατομμύρια για εξοπλισμούς, αλλά εγώ εργάζομαι σε συνθήκες

σκάβου και με απαρχαιωμένο εξοπλισμό. Είμαι αυτός που διέταξες να βγει στους δρόμους και να σε εφοδιάσει με καύσιμα για να πας διακοπές, γιατί κάποιοι άλλοι διεκδικούσαν τα κεκτημένα.

Κι εγώ; Είμαι αυτός που πληρώνω από την τσέπη μου εργαλεία, καρέκλες, γραφική ύλη, είδη καθαρισμού, για να έχω υποτυπώδεις συνθήκες υγιεινής, αλλά και ασφάλειας στο χώρο εργασίας.

Είμαι αυτός που πασχίζει η γυναίκα του και τα παιδιά του να έχουν φυσιολογική ζωή με κάθε τρείς και λίγο μετακινήσεων. Είμαι αυτός που φοράει την σημαία στο μπράτσο, που κάποιοι την είπαν πανί, που τη σηκώνει σε μέρη μακρινά, για να μπορείς εσύ να κοιμάσαι ήσυχος, να απολαμβάνεις τις διακοπές σου, να κάνεις τα μπάνια σου και κάποιοι άλλοι να την πατάνε και να της βάζουν φωτιά.

Είμαι αυτός που χθες, σε καιρό ειρήνης, σκοτώθηκε κάνοντας δοκιμαστική πτήση με ένα Απάτσι ή σκοτώθηκε αναχαιτίζοντας τον Τούρκο εισβολέα ή κομματιάστηκε από αστοχία υλικών κάποιου όλμου των ογδόντα ένα χιλιοστών. Είμαι αυτός που εσύ πληρώνεις και γι' αυτό σου δίνω τα καλύτερά μου χρόνια, ακόμα και την ίδια μου τη ζωή. Είμαι μάνα, πατέρας, γιος, κόρη, αδελφός και αδελφή σου».

Και επειδή μπροστά στην ηθική υπερηφάνεια, στο χρέος, στο καθήκον οι προϋπολογισμοί και τα νούμερα έχουν πολύ μικρή αξία, θα σας θυμίσω και το ρητό που λέει: «Μητρός τε και πατρός και των άλλων προγόνων απάντων τιμώτερον και σεμνότερον και αγιώτερον εστί η πατρίς».

Μας είπε ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ το εξής απίστευτο: Αποκάλεσε «στραβοπατήματα» τα σκάνδαλα του ΠΑΣΟΚ, αυτά που συγκάλυψε η Νέα Δημοκρατία, «στραβοπατήματα» τα εκατοντάδες σκάνδαλα, «στραβοπατήματα» τα Ίμια, «στραβοπατήματα» τις διάφορες λίστες.

Σας κατηγορούμε με ντοκουμέντα ότι καταπατήσατε και προσβάλατε το Σύνταγμα και συνεχίζετε να το κάνετε κατ' εξακολούθηση. Παραδώσατε άνευ όρων τον ιερό όνομα της Μακεδονίας και μόνο ο διάλογος με τους Σκοπιανούς είναι προσβολή. Παραχωρήσατε την ελληνική ΑΟΖ σε Τούρκους και Αλβανούς. Ψηφίσατε τον αντισυνταγματικό αντιρατσιστικό νόμο που παραδίδει τη χώρα στο έλεος των λαθρομεταναστών, πολλοί από τους οποίους είναι ακραίοι ισλαμιστές, αφού αυτούς τους στηρίζει σήμερα η Τουρκία και τους εξοπλίζει.

Τρέμετε στην ιδέα της προσφυγής σε εκλογές, ενώ ο λαός το απαιτεί. Δεν τολμάτε και δεν θα τολμήσετε ποτέ ούτε ένα δημοψήφισμα. Φλομώνετε το λαό με ψέματα, σπείρατε το διχασμό, τον εκβιάσατε, τον απειλήσατε και κλέψατε τις ψήφους του.

Θα περιμέναμε να έχετε τη στοιχειώδη ευθεία, να σκύψετε το κεφάλι και να πείτε μια συγγνώμη και κάποιοι από εσάς να παρυσιαστείτε αυτοβούλως σε κάποιον εισαγγελέα.

Αντ' αυτού, συνεχίζετε τα βρωμερά ψέματα περί ανάπτυξης, μείωσης της ανεργίας και της ασφάλειας. Δώσατε ασυλία και θέσατε υπεράνω του νόμου τους ψευδοδημοσιογράφους και τους γνωστούς μεγαλοεργολάβους. Τσακίσατε τους ιερούς θεσμούς της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης με ελάχιστες ευτυχώς εξαιρέσεις.

Αυτή τη στιγμή και εμείς και οι Ευρωβουλευτές μας έχουμε ξεκινήσει μια εκστρατεία ενημέρωσης των κομμάτων της Ευρωβουλής, προκειμένου να δημιουργηθεί και ένα πανευρωπαϊκό μέτωπο –εκτός από το ελληνικό– εναντίον Σαμαρά και Βενιζέλου. Δεδομένη θα πρέπει να θεωρείται και η καταδίκη της Κυβέρνησης για τις πολιτικές διώξεις σε βάρος του κινήματός μας.

Η Χρυσή Αυγή έχει πρόγραμμα και θέσεις, που μπορούν να βγάλουν την πατρίδα από το αδιέξοδο και που έχει καταρτισθεί από κορυφαίους επιστήμονες. Όπως έχει πει και ο Αρχηγός μας, μπορούμε να σώσουμε την πατρίδα μας, αλλά για να γίνει αυτό, πρέπει να φύγει και ένα σάπιο και αμαρτωλό καθεστώς.

Από το Σάββατο το πρωί όλοι οι Έλληνες ενωμένοι μπορούμε να συνεχίσουμε ένα λυσσαλέο πολιτικό αγώνα, για να πέσει αυτή η Κυβέρνηση. Η ανοχή είναι συνενοχή. Τα ονόματα που στηρίζουν αυτήν την Κυβέρνηση θα τα ξέρουν την Παρασκευή το βράδυ.

Εμείς είμαστε έτοιμοι για τις εκλογές με πρωτοπόρους τους πολιτικούς κρατούμενους και τον Αρχηγό μας, για τους οποίους

ο ελληνικός λαός είναι υπερήφανος. Για το ΠΑΣΟΚ προβλέπω να βάζουν αγγελίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κλείστε, κύριε Γρέγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Δεν νοείται πλέον Έλληνας πατριώτης, χριστιανός ορθόδοξος δημοκρατικός πολίτης να στηρίζει με οποιονδήποτε τρόπο αυτήν την Κυβέρνηση. Η καρπαζιά που θα φάνε όσοι μας κατηγορούν και μας υβρίζουν θα είναι ακόμα μεγαλύτερη και από αυτή των εκλογών.

Ενάντια σε διαπλεκόμενα μέσα ενημέρωσης και μεγαλοεργολάβους, ενάντια σε ό,τι καταστρέφει την πατρίδα, η Χρυσή Αυγή βρίσκεται ενωμένη και ισχυρή όσο ποτέ, πιστή στη δέσμευσή της να ξεβρωμίσει τη χώρα. Γιατί το να πέσει αυτή η Κυβέρνηση είναι καθήκον και εθνικό και ιερό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Γρέγο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξενανήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα ένας μαθητές και μαθήτριες και πέντε συνοδευτικοί από το 3^ο Δημοτικό Σχολείο της Παλλήνης.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής δεκαέξι μαθητές και μαθήτριες και μία εκπαιδευτικός από το 4^ο Δημοτικό Σχολείο Υμηττού.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η κ. Ασημακοπούλου Άννα.

ANNA – ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περί εμπιστοσύνης ο λόγος σήμερα. Φυσικά θα σας δηλώσω εκ προοιμίου ότι ναι, συνεχίζω να έχω εμπιστοσύνη στον Πρωθυπουργό της χώρας κ. Αντώνη Σαμαρά και ναι, συνεχίζω να έχω εμπιστοσύνη στη σημερινή Κυβέρνηση της Ελλάδας.

Ο βασικός λόγος που συνεχίζω να έχω εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση είναι ότι πάντοτε κινείται με δύο άξονες: Πρώτον, την ειλικρίνεια και δεύτερον, την εφικτότητα.

Και εξηγώ: Η Κυβέρνηση αυτή μίλησε με ειλικρίνεια για την κατάσταση στην οποία βρισκόταν η Ελλάδα, όταν ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας. Είπε ότι βρισκόταν στα πρόθυρα της χρεοκοπίας, στα πρόθυρα της εξόδου από την Ευρώπη, στα πρόθυρα της εξόδου από το ευρώ.

Η Κυβέρνηση μίλησε, επίσης, με ειλικρίνεια για τις εφικτές επιλογές πολιτικής που υπήρχαν σε εκείνο το σημείο. Δεν είχε η χώρα πρόσβαση σε κανονικές πηγές χρηματοδότησης, στις αγορές, για να ανταποκριθεί στις ανάγκες της να πληρώσει μισθούς και συντάξεις. Γι' αυτό και υπήρξε μία συμφωνία με τους εταίρους-δανειστές μας και η συμφωνία αυτή έχει όρους. Τους όρους τους διαπραγματεύσαμε, αλλά στην τελική οι συμφωνίες τηρούνται. Θα ήταν ωραία να μπορούσαμε να πετάξουμε τις συμφωνίες να κρατούσαμε τα χρήματα που απορρέουν από αυτές, αλλά, δυστυχώς, αυτό δεν είναι εφικτό.

Η Κυβέρνηση αυτή μίλησε με απόλυτη ειλικρίνεια και για το βάρος που θα επωμισθούν οι Έλληνες πολίτες ως αποτέλεσμα αυτών των πολιτικών επιλογών. Ενόσω οι Έλληνες σηκώνουν αυτό το βάρος στους ώμους τους, η Κυβέρνηση σταθεροποίησε την οικονομία, εξυγίανε τις τράπεζες, για να προστατεύσει τις καταθέσεις των Ελλήνων πολιτών, για να αποκαταστήσει τη ρευστότητα που έχουν ανάγκη οι επιχειρήσεις. Η Κυβέρνηση εξυγίανε τα δημοσιονομικά, η Κυβέρνηση βοήθησε στο να γίνουν σημαντικές μεταρρυθμίσεις που έπρεπε να έχουν γίνει χρόνια τώρα. Αγωνίστηκε, για να προσελκύσει επενδύσεις. Έπιασε και ξεπέρασε δημοσιονομικούς στόχους που είχαν τεθεί.

Η Κυβέρνηση μιλάει με ειλικρίνεια και για τα λάθη που έγιναν, αλλά και για τις αδικίες που έχουν γίνει και παρουσιάζει με επιφύλαξη ένα πρόγραμμα αποκατάστασης αυτών των αδικιών, διαφυλάσσοντας όμως και τη δημοσιονομική, αλλά και την οικονομική σταθερότητα.

Η Κυβέρνηση έχει κάνει σημαντικές κινήσεις για την κοινωνική αλληλεγγύη, για να βοηθήσει τους συμπολίτες μας που σηκώνουν αυτά τα βάρη και βρίσκονται στις δυσκολότερες θέσεις μέσα στο πλαίσιο του εφικτού, όπως είναι οι παρεμβάσεις για τους ανέργους, όπως είναι η διανομή του μεγαλύτερου από το αναμενόμενο πρωτογενούς πλεονάσματος, όπως είναι η εξασφάλιση της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης για τους συμπολίτες μας, που δεν μπορούν να την έχουν, όπως είναι η πιλοτική εφαρμογή του κατώτατου εγγυημένου εισοδήματος.

Η Κυβέρνηση, επίσης, μιλά με ειλικρίνεια για τις ευθύνες που έχει το πολιτικό σύστημα και αποδίδει ευθύνες εκεί που αναλογούν. Και οι Βουλευτές που στηρίζουμε την Κυβέρνηση αναλαμβάνουμε τις δικές μας ευθύνες, και αυτές που μας αναλογούν από την παρούσα θητεία και αυτές που απορρέουν από το παρελθόν.

Δεν καυχίμαι για κάτι. Είναι αυτονόητο ότι θα αναλάβεις τις ευθύνες σου. Απλώς διευκρινίζω ότι η ευθύνη περιλαμβάνει επίσης και την ευθύνη τού να λες ποιοι είναι οι κίνδυνοι που υπάρχουν για το μέλλον. Αυτά πρέπει να τα πει κανείς αυτήν τη στιγμή. Όποιος θέλει τα ακούει και όποιος θέλει τα πιστεύει.

Ας δούμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με ειλικρίνεια πού βρισκόμαστε αυτήν τη στιγμή, που καλούμεθα εδώ να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Βρισκόμαστε σε ένα περιβάλλον όπου έχει αποκατασταθεί η διεθνής μας αξιοπιστία. Βρισκόμαστε σε ένα περιβάλλον όπου αναγνωρίζονται διεθνώς οι επιτυχίες που έχουμε στα δημοσιονομικά μας, σε ένα περιβάλλον όπου αρχίζει να εκτιμάται ότι οι Έλληνες έχουν κάνει τεράστιες προόδους και τεράστιες θυσίες για να πληρώσουν τις προόδους αυτές. Στεκόμαστε στα πόδια μας, έχουμε περισσότερη διαπραγματευτική ισχύ, βγάλαμε πλεόνασμα νωρίτερα από ό,τι περιμέναμε, βγήκαμε στις αγορές νωρίτερα από ό,τι περίμενε κανείς. Έχουμε τη δυνατότητα να βγούμε στις αγορές και πάλι για να χρηματοδοτήσουμε τις ανάγκες μας στο άμεσο μέλλον. Βαίνουμε στο να βγούμε από το μνημόνιο ενάμιση χρόνο νωρίτερα από ό,τι προβλεπόταν.

Επιτέλους, επίσης, ήρθε η ώρα να πάρουμε μία ανάσα, να φύγουν κάποια από αυτά τα βάρη τα οποία έχει επωμιστεί ο ελληνικός λαός. Κάποια από τα βάρη φεύγουν με τις ελαφρύνσεις που υπάρχουν στο προσχέδιο του προϋπολογισμού, με το σχέδιο που επεξεργάζεται η Κυβέρνηση για τα κόκκινα δάνεια, με την ολοκλήρωση των stress tests των τραπεζών, με διάφορες ευρωπαϊκές πρωτοβουλίες που έχουν ως στόχο την ενίσχυση της ρευστότητας και την προώθηση της ανάπτυξης.

Θα θέλαμε να φύγουν περισσότερα βάρη από πάνω μας αυτήν τη στιγμή; Φυσικά, θα θέλαμε. Θέλουμε να φύγουν γρήγορα αυτά τα βάρη από πάνω μας; Φυσικά και θέλουμε να φύγουν πιο γρήγορα. Τι κάνουμε; Αυτό που είναι εφικτό αυτήν τη δεδομένη χρονική στιγμή. Είναι μόνο η αρχή.

Εν κατακλείδι, αυτήν τη στιγμή βρισκόμαστε μπροστά σε μία πόρτα που είναι η πόρτα της εξόδου -όπως θέλετε, πείτε το- από το μνημόνιο, από την κρίση.

Αυτό που πρέπει να απαντήσουμε σήμερα είναι ποιον θα εμπιστευτούμε αυτήν την κρίσιμη ώρα, για να μας βοηθήσει να περάσουμε από αυτήν την πόρτα. Και η απάντηση είναι ότι θα εμπιστευτούμε την Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά, γιατί αυτή είναι η Κυβέρνηση η οποία μας έχει μιλήσει μέχρι στιγμής με ειλικρίνεια και αυτή είναι η Κυβέρνηση η οποία παρουσιάζει ένα εφικτό σχέδιο για το μέλλον.

Ο Πρωθυπουργός είναι απολύτως σαφής. Υπάρχει ένας οδικός χάρτης ο οποίος εμπλουτίζεται με λεπτομέρειες και αυτό είναι ένα σχέδιο ελληνικό, το οποίο έχει τρεις κεντρικούς στόχους:

Πρώτον, να εξασφαλίσει ότι δεν θα πάνε χαμένες οι θυσίες που έχουμε κάνει μέχρι στιγμής. Δεύτερον, να γίνουν επιτέλους μια κανονική ευρωπαϊκή χώρα. Τρίτον, να έχουμε όσο πιο γρήγορα γίνεται -κι εμείς και τα παιδιά μας- το βιοτικό επίπεδο το

οποίο μας αξίζει και δικαιούμαστε. Αυτή τη φορά, όμως, αυτό πρέπει να γίνει σε στέρεες βάσεις, όχι όπως στο παρελθόν, για να μην ξαναζητήσουμε ποτέ αυτά τα οποία ζούμε σήμερα. Όχι δεν θα γίνει, κυρίες και κύριοι, από τη μια στιγμή στην άλλη, αλλά «ναι» μπορεί να γίνει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και κλείνω, κυρία Πρόεδρε- λένε ότι η πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού. Ας μην τη συγχέουμε με την τέχνη του λαϊκισμού. Και αυτή είναι μια κεντρική επιλογή που πρέπει να κάνουμε και οι Βουλευτές, αλλά και ο κόσμος που μας ακούει. Η τέχνη του εφικτού είναι αυτή σαν επιλογή η οποία θα μας βοηθήσει να περάσουμε από την πόρτα, να βγούμε στο φως και να την κλείσουμε για πάντα πίσω μας. Γιατί η τέχνη του λαϊκισμού οδηγεί με σιγουριά στο σκοτάδι.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο κ. Πανούσης Ιωάννης από τη Δημοκρατική Αριστερά έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάλυση του εισηγητή μας, του Δημήτρη Αναγνωστάκη, ήταν πλήρης. Τα είπε όλα. Άρα, σε μένα απομένει να μοιραστώ μαζί σας κάποιες σκέψεις.

Αν θα μπορούσα να απομονώσω έναν από τους βασικούς λόγους της κρίσης, θα έλεγα ότι αυτός είναι η έλλειψη πρόνοιας για το αύριο. Τα κόμματα αλλά και οι εκάστοτε κυβερνήσεις κινούνται πάντα με έναν εδώ και τώρα τρόπο. Το αύριο θεωρείται δουλειά άλλων. Και δεν μιλάω εδώ για όραμα, αλλά απλά για ένα στοιχειώδες πλάνο: Να κάνουμε το άλφα, για να πάμε στο βήτα και από κει στο γάμα.

Αυτός ο τρόπος σκέψης στη διακυβέρνηση δεν υπήρξε ποτέ. Τα πάντα γίνονταν αντιληπτά υπό το φίλτρο του πολιτικού κόστους και όχι υπό το φίλτρο του δέον γενέσθαι. Αυτό, όμως, αν το δει κανένας σε βάθος χρόνου και σωρευτικά, είναι η απόλυτη συνταγή της κατάρρευσης.

Θα πρέπει, βέβαια, σε αυτό να προσθέσει κανείς και το γεγονός ότι ποτέ δεν ασχοληθήκαμε σοβαρά ως χώρα με το να κάνουμε μια σταθερή παραγωγική δομή πάνω στην οποία θα πατήσει η οικονομία της χώρας. Άρκεστήκαμε στον αυτόματο πιλότο του τουρισμού και του «ήλκος και θάλασσα» και ελπίζαμε ότι η συγκεκριμένη χρυσοφόρος πηγή δεν πρόκειται να στερέψει ποτέ και άρα δεν απειλούμαστε από κανέναν. Εάν σε αυτό προσθέσουμε κι ένα γενικευμένο πλέγμα διαφθοράς, αλλά κι ένα -επίσης γενικευμένο- αίσθημα ανοχής στην παραβατικότητα, τότε νομίζω ότι αρχίζει κανείς να αποκτά μια καλή εικόνα των λόγων και των αιτιών της τωρινής κατάστασης, όπως τη βιώνουμε.

Διαπιστώνουμε όλο και περισσότερο μια μετεξέλιξη της γραφειοκρατίας σε μια σχεδιομανία ή σε ένα φορέα κρατικών ψευδαισθήσεων. Απέναντι στους κινδύνους για τη δημοκρατία παραθέτουμε ατροφικούς θεσμούς και προσπαθούμε να πετύχουμε ανιστόρητους διακανονισμούς και συμβιβασμούς. Υιοθετούμε μοντέλα ενός καπιταλιστικού εκσυγχρονισμού ή καπιταλιστικής περικύκλωσης με ευρωπαϊκό μακιγιάζ, προωθούμε απλοϊκές αισιοδοξίες, οδηγούμαστε σε προπαγανδιστικούς ακτιβισμούς και ταυτίζουμε τον πολιτικό ρεαλισμό με ένα αυτοακυρούμενο ρεφορμισμό. Οι κυβερνώντες λειτουργούν περισσότερο ως διαχειριστές ή και επιδιαιτητές κι επιβραβεύουν τους «σούπερμεν» ενός γενικευμένου οικονομισμού που βλέπουν κι αντιμετωπίζουν τα πάντα και τους πάντες ως επιχείρηση.

Αυτή η νέα ηθική των πετυχημένων πλουσίων μοιάζει να θέλει να υπερβεί ένα άλλο ηθικό ερώτημα: Πώς πρέπει ένας άνθρωπος να ζει και ποιο είναι το αξιοπρεπώς «ευ ζην» όλων των μελών της κοινωνίας;

Δεν πιστεύω ότι είναι ειλικρινείς όσο επικαλούνται, για να ξαναψηφιστεί ο δικομματισμός, το φόβο της ακυβερνησίας και του κινδύνου χρεοκοπίας της πατρίδας. Αυτή δε η τελευταία λέξη «πατρίδα» χρόνια δεν ακουγόταν και τώρα έγινε πάλι politically correct.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να αποκόψουμε οριστικά τον ομφάλιο λώρο που μας δένει με την πελατειακή σχέση, τη δια-

φθορά και την ανομία. Να αποτινάξουμε τον κατασκευασμένο φόβο ότι μόνο οι κυβερνώντες ξέρουν –και τους ξέρουμε- ενώ οι άλλοι –κυρίως η Αριστερά- μας είναι άγνωστοι, άρα περισσότερο αναξιόπιστοι από τους ήδη καταδικασμένους ως υπεύθυνους.

Ο πιο αναποτελεσματικός τρόπος εθνικής αυτοχειρίας είναι η μόνιμη διάκριση - διαίρεση των Ελλήνων διά του δύο: Βασιλικοί - Βενιζελικοί, δεξιοί - κομμουνιστές, μνημονιακοί - αντιμνημονιακοί, ευρωσυντηριολόγοι - δραχμοπρωχέοντες και τόσες άλλες διχοτομήσεις αποδεικνύουν τη διαχρονικότητα αυτής της αυτοκαταστροφικής κουλτούρας. Την ακούσαμε και χθες: Οι καλοί και οι κακοί Έλληνες.

Στην προδιάθεση του Έλληνα να αναζητεί και να αναγορεύει ως εχθρό του το αντεστραμμένο είδωλό του στην ουσία, αφού εμείς παράγουμε την πολιτική, πρέπει να προσθέσουμε και την αξιοποίησή του με μιντιακά τεχνάσματα, εκλογικά ψευτοδιλήμματα και πολιτικά τρικ.

Κρίσιμα ερωτήματα στα οποία οφείλει να απαντήσει η Κυβέρνηση που ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης:

Πρώτον, η όποια επανίδρυση του κράτους πριν τη θεσμική μεταρρύθμιση μήπως χρειάζεται να πάρει και την κοινωνική συναίνεση για τη ρύθμιση των μέχρι σήμερα πολιτικών εκκρεμοτήτων; Η κοινωνική συναίνεση γίνεται διά των εκλογών.

Σε ένα καπιταλιστικό παγκοσμιοποιημένο τοπίο και σε μια γραφειοκρατική, αναποτελεσματική, πελατειακή ελληνική δημόσια διοίκηση ποια ακριβώς είναι τα όρια της πάταξης της φοροδιαφυγής; Μήπως είναι ακριβώς τα όρια του ίδιου του πολιτικού συστήματος;

Τρίτον, πόσες ακόμα τελευταίες ευκαιρίες έχουμε για να σωθούμε, πόσους τελευταίους σταθμούς; Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει, αλλά οι Έλληνες δυστυχώς πεθαίνουν.

Τέταρτον, είναι αλήθεια ότι φοβόμαστε εξίσου να αλλάξουμε και να μείνουμε στα ίδια; Πολλοί πιστεύουν ότι πρέπει να περάσει η κρίση για να κάνουμε τα ίδια.

Πέμπτον, η Ελλάδα όλο διασύρεται και αδικείται μόνο από τους άλλους; Από τον ίδιο τον εαυτό της, από το πολιτικό σύστημα ουδέποτε;

Πώς συνδυάζει και συμβιβάζει κανείς βιώσιμη διακυβέρνηση, βιώσιμη ανάπτυξη, αλλά αβιώτο βίο; Πώς να φτιάξει η Ελλάδα οδικό χάρτη μεταρρυθμίσεων, όταν οι πολιτικές εκτροπές είναι περισσότερες από τις ευθείες; Νοείται πολιτικός χάρτης «ζιγκ – ζαγκ»;

Τελικά –αυτό που δεν συζητήσε ποτέ η ελληνική κοινωνία- ποια ήταν ακριβώς η εθνική ταυτότητα που χάθηκε λόγω της οικονομικής κρίσης;

Οι θεσμικές αποκλίσεις και οι μικροπολιτικές σκοπιμότητες, που στο όνομα της σωτηρίας της χώρας από την πτώχευση υπερέβησαν συνταγματικά όρια και πολιτικό πολιτισμό, δεν μας επιτρέπουν να ψηφίσουμε το κυβερνητικό προϊόν αυτής της διαδικασίας.

Πέραν όμως από το ζήτημα πολιτικής ηθικής και δημοκρατικής νομιμοποίησης η αρνητική ψήφος μας οφείλεται και στις μέχρι σήμερα δηλώσεις των κυβερνητικών στελεχών όπου επικρατούν πάλι οι ίδιες συντηρητικές πολιτικές.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι έχοντες, οι κατέχοντες, οι παρέχοντες και οι απέχοντες έχουν γίνει ένα κουβάρι που εξακολουθεί να ζει με ιδεολογήματα. Η Δημοκρατική Αριστερά πιστεύει ότι ήρθε η ώρα για ένα νέο μοντέλο διακυβέρνησης, ένα μοντέλο που θα κόψει οριστικά έναν σάπιο γόρδιο δεσμό που μας συνδέει με ένα άρρωστο παρελθόν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Πανούση.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών, κ. Αργύρης Ντινόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, σας παρακαλώ! Να περιμένει ο κύριος Υπουργός, να κλείσει ο κύκλος των ομιλητών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ε, τώρα, έδωσα τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Να κλείσει ο κύκλος των ομιλητών των κομμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ελάτε, κύριε Μωραΐτη, μιας και κάνετε θέμα. Είχαμε συνηνοηθεί με τον κύριο Υπουργό, γι' αυτό του έδωσα τον λόγο.

Ορίστε, κύριε Μωραΐτη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Έτσι και αλλιώς δεν θα φύγει ο κύριος Υπουργός, είναι μόνος του, δεν υπάρχει άλλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ναι, εδώ είναι ο μόνος, δεν υπάρχει άλλος.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Με κάθε τρόπο και κάθε μέσο η συγκυβέρνηση, η Αξιωματική Αντιπολίτευση και τα άλλα κόμματα επιχειρούν να αποπροσανατολίσουν, να εγκλωβίσουν το λαό σε μια κάλπικη αντιπαράθεση, μακριά από τα πραγματικά προβλήματα που βιώνουν καθημερινά οι εργατικές, οι λαϊκές οικογένειες. Σε αυτήν την κατεύθυνση εντάσσεται και η κίνηση της συγκυβέρνησης για τη ψήφο εμπιστοσύνης, αλλά και τα διάφορα παιχνίδια και παζάρια που συνεχίζονται γύρω από την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας για τους εκατόν ογδόντα ή για τους εκατόν είκοσι.

Όλα αυτά είναι ενταγμένα στις εντεινόμενες εργασίες για την αναμόρφωση του αστικού πολιτικού συστήματος. Η συγκυβέρνηση θέλει να κερδίσει χρόνο, για να συνεχίσει με αμείωτη ένταση τη βάρβαρη αντιλαϊκή πολιτική, σε βάρος των πλατειών λαϊκών στρωμάτων, υπηρετώντας τα συμφέροντα των καπιταλιστών.

Θέλετε να ξεμπερδέψετε με το ασφαλιστικό, να κατεδαφίσετε ό,τι έχει απομείνει από τα εργατικά δικαιώματα, το νόμο για το συνδικαλισμό, τις απεργίες, τις συλλογικές συμβάσεις, τις απολύσεις, να διασφαλίσετε την κερδοφορία των τραπεζών, την είσπραξη των κόκκινων δανείων, στεγαστικών, καταναλωτικών, επαγγελματικών, να πάρετε ό,τι μπορείτε από τις λαϊκές οικογένειες και στο τέλος να τους πάρετε και τα σπίτια.

Σε κάθε περίπτωση όλο αυτό το αποπροσανατολιστικό γαϊτανάκι με την εκλογολογία, την προεδρολογία, στοχεύει στο να εγκλωβίσει το λαό σε αυτές τις συζητήσεις. Προκαλείτε τεχνητή πόλωση, για να κρυσπείτε αυτό που όλο και περισσότερο γίνεται εμφανές κάθε ημέρα, ότι συγκλίνετε στο κοινό στρατηγικό πλαίσιο ανεξάρτητα από το μίγμα διαχείρισης. Στοχεύετε να αποπροσανατολίσετε τα πλατιά λαϊκά στρώματα από τον κύριο, τον πραγματικό αντίπαλο, δηλαδή τους στόχους του κεφαλαίου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που προωθούνται με ταχύτατους ρυθμούς, ματώνοντας το λαό.

Ο ΣΥΡΙΖΑ απ' την άλλη μεριά είναι ο πιο καλός μαθητής του κεφαλαίου. Δίνει καθημερινά απαντώντας εξετάσεις και κάνει αγωνιώδεις προσπάθειες για να αποδείξει ότι μπορεί να γίνει εξίσου ή ακόμα και καλύτερος διαχειριστής για τα συμφέροντα του κεφαλαίου στο να περνάει η αντιλαϊκή πολιτική χωρίς κραδασμούς και αμφισβητήσεις, ότι είναι ικανότερος στον αποπροσανατολισμό, στη χειραγώγηση της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων, ότι μπορεί να φρενάρει τη ριζοσπαστικοποίηση των λαϊκών μαζών. Οι υποσχέσεις του προς το κεφάλαιο είναι σαφείς.

Την ίδια στιγμή, επενδύσει στις χαμηλές απαιτήσεις που έχουν διαμορφωθεί στους εργαζόμενους σε συνθήκες κρίσης, για να κερδίσει την υποστήριξή τους με ψίχουλα που δεν ανατρέπουν τις σημερινές συνθήκες της ζωής τους, τη φτώχεια και την εξαθλίωση. Το μόνο που υπόσχεται είναι η διαχείριση της ακραίας φτώχειας με τα ψίχουλα που θα περισσεύουν από τα τραπέζια των καπιταλιστών.

Η εργατική τάξη, η φτωχή αγροτιά, οι επαγγελματιοβιοτέχνες, οι άνεργοι, η νεολαία, οι γυναίκες των λαϊκών οικογενειών δεν πρέπει να εγκλωβιστούν σε αυτόν τον καυγά του νέου διπολισμού, στην άσφαιρη αντιπαράθεση Κυβέρνησης-ΣΥΡΙΖΑ, δεν έχουν κανένα συμφέρον.

Πρέπει να δουν καθαρά –τώρα έχουν αρκετή πείρα- ότι η αντιλαϊκή πολιτική δεν ανατρέπεται μέσα από την αλλαγή των κυβερνήσεων που κινούνται στις ίδιες αντιλαϊκές κατευθύνσεις ή με το ένα ή με το άλλο μίγμα διαχείρισης, που πίνουν νερό στο όνομα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υπηρετούν την ανάκαμψη των κερδών των μονοπωλιακών ομίλων.

Δεν πρέπει τα φτωχά λαϊκά στρώματα να δείξουν καμμία αναμονή και ανοχή και να περιμένουν λύσεις απ' τα πάνω από σωτήρες. Έχουν χορτάσει απ' αυτά. Πρέπει να οργανώσουν την πάλη

τους παντού, σε κάθε χώρο δουλειάς, χωρίς αναμονές και αυταπάτες με δυνάμωμα της λαϊκής συμμαχίας, με στόχο τη σύγκρουση, τη ρήξη με την Ευρωπαϊκή Ένωση και την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής.

Οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να δώσουν βάση στην αυταπάτη που καλλιεργούν κάθε λογής διαχειριστές της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, που μας λένε ότι αυτό το βάρβαρο, το βαθιά εκμεταλλευτικό σύστημα μπορεί να έχει και ανθρώπινο πρόσωπο, ότι η καπιταλιστική ανάπτυξη θα λύσει τα δικά τους προβλήματα. Δεν πρέπει να πέσουν σε αυτήν την παγίδα.

Οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις σημαίνουν ακόμη μεγαλύτερη ευελιξία στην αγορά εργασίας, παραπέρα μείωση του μισθολογικού κόστους, παραπέρα μείωση των ασφαλιστικών εισφορών των εργοδοτών, πετσόκομμα των συντάξεων στο όνομα του εξορθολογισμού. Στοιχείετε στο πλήρες σάρωμα κάθε προνοιακού επιδόματος, γιατί δεν θέλετε να υπάρχει κανενός είδους πολιτική πρόνοιας που να θυμίζει την κατάκτηση του λαϊκού κινήματος.

Να πούμε τώρα λίγα λόγια για την αγροτική πολιτική. Να θυμηθούμε τι λέγανε οι κυβερνήσεις και τα κόμματα του ευρωμονόδρομου στη φτωχομεσαία αγροτιά. Ότι θα ζήσει στον παράδεισο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα τρώει με χρυσά κουτάλια. Αντί γι' αυτά, βρέθηκε στην κόλαση καταχρεωμένη αν και δούλευε σκληρά.

Το ίδιο κάνετε και σήμερα Κυβέρνηση και κόμματα του ευρωμονόδρομου, που προσπαθείτε να πείσετε τη φτωχή αγροτιά ότι η νέα ΚΑΠ θα δώσει ανάσα. Η αλήθεια, όμως, είναι διαφορετική. Θα φέρει βίαιο παραπέρα ξεκλήρισμα στα φτωχά αγροτικά νοικοκυριά.

Σε μια χώρα με τεράστιες παραγωγικές δυνατότητες, που θα μπορούσε να τις αξιοποιήσει μέσα από κεντρικό σχεδιασμό για την κάλυψη των σύγχρονων διατροφικών λαϊκών αναγκών, αντί γι' αυτό, τη έχουμε; Έχουμε πλήρη διατροφική εξάρτηση.

Δεν ευθύνονται, κύριοι της Κυβέρνησης και της Αντιπολίτευσης, γι' αυτήν την κατάσταση η Ευρωπαϊκή Ένωση και η ΚΑΠ, που όλοι σας στηρίζετε; Ποιος έβαζε ποσοστώσεις, πλαφόν στις καλλιέργειες, στην παραγωγή, πρόστιμα συνυπευθυνότητας, ποιος επιδοτούσε το ξερίζωμα δυναμικών καλλιεργειών, να θάψουμε προϊόντα;

Ας σταματήσουν κάποιοι να χύνουν κροκοδείλια δάκρυα, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ και τα κόμματα της ευρωυποταγής. Γνώριζαν πολύ καλά, αλλά ποτέ δεν ενημέρωσαν την αγροτιά για τις καταστροφικές συνέπειες και επιπτώσεις της ΚΑΠ.

Δεν έκαναν κουβέντα, αλλά επικέντρωναν την αντιπαράθεση στη διαχείριση, όπως κάνουν και σήμερα, ενοχοποιώντας μόνο τις ελληνικές κυβερνήσεις για να μην εκθέσουν την Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί υποκλίνεστε στην πολιτική της.

Υπονομεύσατε, κύριοι, τους αγώνες της φτωχομεσαίας αγροτιάς. Οι προτάσεις για τον αγροτικό τομέα, ουσιαστικά, είναι λιβάνισμα στην ευρωκοινωνική πολιτική. Σπέρνετε αυταπάτες ότι μπορεί να υπάρξει φιλοαγροτική ΚΑΠ μέσα στη λυκοσυμμαχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η πρόταση του ΚΚΕ είναι στον αντίποδα αυτής της αγροκτόνας πολιτικής, με αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, με μεμονωμένη διαγραφή του χρέους, με κοινωνικοποίηση των βασικών μέσων παραγωγής, με κοινωνικοποίηση της γης, με οργάνωση της κοινωνίας, όπου η αγροτιά θα παράγει χωρίς τους εκβιασμούς των εμποροβιομηχανών, με κριτήριο όχι το κέρδος, αλλά την κάλυψη των σύγχρονων διατροφικών αναγκών του λαού, με σχεδιασμό κεντρικό, που θα προστατεύει και θα αναπτύσσει την ντόπια παραγωγή, θα εξασφαλίζει φτηνό κόστος, θα προστατεύει τη φυτική και ζωική παραγωγή από κάθε κίνδυνο και όχι αυτό που κάνατε σήμερα, που αφήσατε την κτηνοτροφία στο έλεος του καταρροϊκού πυρετού που σαρώνει τη χώρα από τον Έβρο ως την Κρήτη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Φέρατε, βέβαια, και μία τροπολογία-κοροϊδία για τη σύνταξη των αγροτών στα εξήντα δύο. Είπατε ψέματα! Αυτοί που θα πάρουν σύνταξη στα εξήντα δύο είναι αυτοί που θα συνταξιοδοτη-

θούν το 2028 και ενδεχομένως και το 2040, γιατί ο ΟΓΑ έγινε ασφαλιστικός οργανισμός το 1988, ενώ κύρια ασφάλιση έγινε το 1997.

Όλα αυτά δεν είναι επινοήσεις της στιγμής, είναι μελετημένες επιλογές, δικές σας, της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όλες αυτές οι προτάσεις των αστικών κομμάτων δεν οδηγούν ούτε κατά το παραμικρό στην ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών. Είναι εγκλωβισμένες στα ασφυκτικά πλαίσια της εξουσίας των μονοπωλίων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης που τα υπηρετεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ ολοκληρώστε, κύριε Μωραΐτη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Είναι προτάσεις εντός των τειχών. Γι' αυτό οι εργαζόμενοι, η φτωχή αγροτιά, οι ΕΠΕ, οι άνεργοι, η νεολαία, πρέπει να οργανώσουν την αντεπίθεσή τους και να απαιτήσουν άμεσα μέτρα ανακούφισης των λαϊκών στρωμάτων, όπως αυτά που συμπεριλαμβάνονται στην πρόταση νόμου του ΚΚΕ που κατέθεσε πριν από λίγες μέρες στη Βουλή.

Η ανάκτηση των απωλειών για τους εργαζομένους και η κατάκτηση νέων δικαιωμάτων απαιτούν την οργάνωση της πάλης σε κατεύθυνση σύγκρουσης και ρήξης με τα μονοπώλια και την οικονομία τους, την Ευρωπαϊκή Ένωση που τα στηρίζει. Πρέπει να σηματοδύσουν τον πραγματικό αντίπαλο και τους διαχειριστές αυτής της βάρβαρης, αντιλαϊκής πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει τώρα ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Ντινόπουλος.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάνει το αυτονόητο: Στο μέσον της κυβερνητικής θητείας ζητά την ψήφο εμπιστοσύνης και ανανεώνει την εμπιστοσύνη της στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Το 2010, όταν ξεκινούσε η οικονομική κρίση, η τοπική αυτοδιοίκηση είχε και αυτή τη δική της αρνητική συνεισφορά στη δημιουργία του δημόσιου χρέους. Ήταν 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ το 2010, δηλαδή σε ποσοστό επί του ΑΕΠ ήταν 1,5%.

Η τοπική αυτοδιοίκηση, πέρα από τους δικούς της πόρους, παίρνει λεφτά από την κεντρική διοίκηση, από το Υπουργείο Εσωτερικών, δηλαδή παίρνει λεφτά των Ελλήνων φορολογουμένων. Ο κάθε δήμαρχος, εκτός από τα λεφτά που παίρνει από τους ίδιους τους δημότες του, δηλαδή τα δημοτικά τέλη και τους δημοτικούς φόρους, παίρνει και λεφτά από όλους τους άλλους Έλληνες ως φορολογούμενους.

Άρα, λοιπόν, πέρα από τις συνταγματικές επιταγές, και γι' αυτόν τον λόγο, δεν μπορεί να αρνείται τη συμμόρφωση με νόμους, οι οποίοι ψηφίζονται σε αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Είχα πει, από την πρώτη στιγμή, ότι οι δήμαρχοι οι οποίοι αρνούνται τον έλεγχο των συμβάσεων δεν πράττουν σωστά. Οι δήμαρχοι οι οποίοι αρνήθηκαν να επιτρέψουν την είσοδο στους ελεγκτές της δημόσιας διοίκησης δεν έπραξαν σωστά.

Το είχαμε τονίσει από την πρώτη στιγμή αυτό και ήδη ως Υπουργείο Εσωτερικών είχαμε κάνει τις ανάλογες κινήσεις. Ενημερώνω το Σώμα ότι οι αποκεντρωμένες διοικήσεις έχουν ακυρώσει τις αντίστοιχες αποφάσεις των δημοτικών συμβουλίων.

Βεβαίως, αντιλαμβάνομαι ότι ειδικά για κάποιο νεοεκλεγέντα δήμαρχο μπορεί να υπάρχουν –και το είχα τονίσει από την πρώτη στιγμή– άλλα σημαντικότερα προβλήματα στο δήμο του. Και τους είχα καλέσει από την πρώτη στιγμή, από την πρώτη μέρα που ανέλαβα τα καθήκοντά μου, λέγοντας ότι η πόρτα του Υπουργού Εσωτερικών είναι ανοικτή σε όλους τους δημάρχους και σε όλους τους αιρετούς της αυτοδιοίκησης, σε όποια πολιτική παράταξη και αν ανήκουν, με μία προϋπόθεση, να συμφωνήσουμε ότι πρέπει να τηρείται η νομιμότητα, διότι κανένας δήμος και καμία περιφέρεια δεν είναι ανεξάρτητο κράτος.

Η Περιφέρεια Αττικής θέλει, λέει, να μην προχωρήσουν οι διαγωνισμοί για τη διαχείριση των απορριμμάτων, με κίνδυνο, όχι μόνο να χαθούν κοινοτικά κονδύλια, αλλά να πάμε την επίλυση αυτού του προβλήματος καμμία δεκαριά χρόνια πίσω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Και με πρόστιμα.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κατά καιρούς προσπαθούσατε, κύριοι της Αντιπολίτευσης, να βγάλετε τον κόσμο στους δρόμους. Δεν το πετύχατε. Τώρα, λοιπόν, που δεν πετύχατε να βγάλετε τον κόσμο στους δρόμους, θέλετε να

δημιουργήσετε μια κοινωνική αναταραχή, βγάζοντας τα σκουπίδια στους δρόμους, πνίγοντας τη χώρα στα σκουπίδια και με κίνδυνο, ταυτόχρονα, να χάσουμε κοινοτικούς πόρους;

Η Κυβέρνηση σε καμμία περίπτωση δεν πρόκειται να παίξει με την υγεία των πολιτών και σε καμμία περίπτωση δεν πρόκειται να παίξει με την υγεία των πέντε εκατομμυρίων ανθρώπων οι οποίοι μένουν στο λεκανοπέδιο της Αττικής.

Επανέρχομαι, όμως, στα ζητήματα της αυτοδιοίκησης. Είναι αλήθεια ότι την απελθούσα δημαρχιακή τετραετία υπήρξε σημαντική μείωση των πόρων της τοπικής αυτοδιοίκησης, έτσι ώστε φτάσαμε οι πόροι τους οποίους έχει η αυτοδιοίκηση από δικά έσοδα, οι ίδιοι πόροι, δηλαδή, τα δημοτικά τέλη και οι δημοτικοί φόροι, να είναι μεγαλύτεροι από τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους, δηλαδή τους πόρους τους οποίους παίρνει από το κράτος, από το Υπουργείο Εσωτερικών.

Παρ' όλα αυτά –και είναι προς τιμήν της- η τοπική αυτοδιοίκηση κατάφερε να διατηρήσει το κοινωνικό της πρόσωπο, με προνοιακές δράσεις, με κοινωνικά παντοπωλεία, κοινωνικά φροντιστήρια και πολλές φορές σε συνεργασία με την Εκκλησία κατάφερε να διατηρήσει αυτές τις κοινωνικές παροχές.

Εκτός, όμως, από τους ανθρώπους, η αυτοδιοίκηση έχει καταφέρει να τα πάει τελευταία καλά και με τους αριθμούς. Το 2015 θα έχει ένα πρωτογενές πλεόνασμα, το οποίο μπορεί και να υπερβαίνει τα 700 εκατομμύρια, αλλά σε κάθε περίπτωση για το 2014 το σύνολο του προϋπολογισμού της αυτοδιοίκησης θα έχει πλεόνασμα 665 εκατομμύρια. Δεν υπάρχουν πια ελλείμματα, υπάρχει πλεόνασμα στο σύνολο του προϋπολογισμού της τοπικής αυτοδιοίκησης. Και αυτό το πετύχαμε χάρη στις εξυγιαντικές προσπάθειες, οι οποίες βρίσκονται συνεχώς σε εξέλιξη, νοοκύρεμα και βεβαίως τήρηση της νομιμότητας.

Πριν από τρεις μήνες, όταν ανέλαβε η νέα ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών, υπήρχαν περίπου εκατόν ενενήντα φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης, κυρίως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, τα οποία ηρνούτο να απογραφούν. Χάρη σε στενή συνεργασία που είχαμε με το αρμόδιο Υπουργείο, τα νομικά αυτά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου έχουν μειωθεί πάρα πολύ και συνεχώς έρχονται και απογράφονται, διότι αντελήφθησαν και αυτοί ότι δεν έχει κανένα νόημα να αρνούνται την απογραφή, διότι η απογραφή είναι και η προϋπόθεση της αξιολόγησης.

Είπα πει, επίσης, από την πρώτη στιγμή που ανέλαβα τα καθήκοντα μου ως Υπουργός Εσωτερικών, ότι η αξιολόγηση και στην τοπική αυτοδιοίκηση πρέπει να προχωρήσει, όπως και σε όλο το δημόσιο τομέα. Δεν είναι δυνατόν ο ιδιωτικός τομέας να αξιολογείται καθημερινά, οι άνεργοι να αξιολογούνται καθημερινά, πολλές φορές περιφέροντας βιογραφικά από εργοδότη σε εργοδότη και στο δημόσιο και στην τοπική αυτοδιοίκηση να μην υπάρχει αξιολόγηση. Κάποιοι, μάλιστα, θέλησαν να χρησιμοποιήσουν ως άλλοθι για την άρνηση στην αξιολόγηση τις δήθεν απολύσεις.

Είπα, επίσης, από την πρώτη στιγμή που αναλάβαμε την ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών, ότι στην τοπική αυτοδιοίκηση δεν προβλέπονται απολύσεις εκ των συμβατικών υποχρεώσεων της χώρας, πέρα βεβαίως από αυτούς, οι οποίοι έχουν πλαστά πιστοποιητικά ή είναι επίορκοι. Και το είπα αυτό, διότι πράγματι θέλαμε και θέλουμε εργασιακή ειρήνη στους δήμους και στις αιρετές περιφέρειες της χώρας. Διότι πράγματι –να το πούμε αυτό– υπήρχε μια ανησυχία, υπήρχε μια αναταραχή, εξαιτίας της διαθεσιμότητας των δημοτικών αστυνομικών και των σχολικών φυλάκων. Άρα, δεν μπορεί να χρησιμοποιείται το άλλοθι των δήθεν απολύσεων για να μην προχωρεί η αξιολόγηση.

Υπάρχει, όμως, ένα άλλο σημαντικό ζήτημα στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, το οποίο έπρεπε να αντιμετωπίσουμε. Ήταν η εθελούσια ενδοδημοτική κινητικότητα, που ήταν και αυτή ένας στόχος ο οποίος είχε τεθεί σε συμφωνία με τους θεσμικούς εταίρους της χώρας. Έπρεπε, λοιπόν, να μετακινηθούν τρεις χιλιάδες δημοτικοί υπάλληλοι.

Τον περασμένο Ιούνιο είχαν λάβει μέρος σε αυτό το πρόγραμμα της ενδοδημοτικής κινητικότητας εννιακόσιοι εξήντα ένας και έπρεπε, βεβαίως, να πετύχαμε το στόχο να μετακινηθούν άλλοι δύο χιλιάδες τριάντα εννιά. Δεν ήταν κάτι εύκολο, διότι πράγματι υπήρχε μια δυσπιστία στους ΟΤΑ.

Σήμερα, θέλω να ανακοινώσω στο Σώμα ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία, τα οποία μου έδωσαν οι υπηρεσίες μόλις πριν από λίγες ημέρες, το σύνολο των υπαλλήλων οι οποίοι συμμετείχαν στην ενδοδημοτική εθελούσια κινητικότητα είναι δύο χιλιάδες οκτακόσιοι είκοσι επτά και υπάρχουν συνεχώς και νέα στοιχεία, τα οποία έρχονται.

Άρα, μπορούμε να πούμε ότι πιάσαμε το στόχο και ευελπιστούμε ότι μπορούμε να τον ξεπεράσουμε. Διότι οι εργαζόμενοι μας εμπιστεύτηκαν. Διότι οι εργαζόμενοι άκουσαν αυτά τα οποία είπαμε, τις διαβεβαιώσεις μας ότι δεν υπάρχει καμμία περίπτωση απόλυσης, και συμμετείχαν σε αυτό το πρόγραμμα.

Εμείς, στο μεταρρυθμιστικό έργο απαντάμε με στοιχεία και με νομοσχέδια. Από την ερχόμενη εβδομάδα θα συζητηθεί στην Ολομέλεια της Βουλής το νομοσχέδιο για το πολιτικό χρήμα και την χρηματοδότηση των κομμάτων, ένα νομοσχέδιο το οποίο αποτελεί πράγματι τομή στα πολιτικά πράγματα της χώρας. Το συζητήσαμε στις αρμόδιες επιτροπές.

Εγώ θα πω μια μόνο διάταξη –βεβαίως θα το συζητήσουμε την εβδομάδα που μας έρχεται– ότι επιτέλους εμείς οι πολιτικοί, όσον αφορά στα οικονομικά μας και στα «πόθεν έσχες» μας, δεν θα ελέγχουμε εμείς τους εαυτούς μας. Δηλαδή στην αρμόδια επιτροπή την πλειοψηφία δεν θα την έχουν τα πολιτικά πρόσωπα.

Επειδή άκουσα χθες τον κ. Δραγασάκη, ο οποίος προσπάθησε να επαναφέρει τη σκανδαλολογία και τις διάφορες κουβέντες περί διαπλοκής, γιατί κύριο της Αντιπολίτευσης, δεν έρχεστε στη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου να κάνετε τις προτάσεις σας, να υπάρξουν πιθανώς βελτιώσεις και ένα τέτοιο νομοσχέδιο, το οποίο αφορά στο πρόσωπο και στην τιμή όλου του πολιτικού κόσμου, όλων των πτερύγων της Βουλής του δημοκρατικού τόξου, να μην γίνει ομόφωνα αποδεκτό και γιατί να μην το ψηφίσουμε όλοι;

Αναρωτιέμαι: Θα κάνετε αυτές τις προτάσεις; Θα έρθετε να συζητήσουμε και να ψηφίσουμε όλοι μαζί ένα τέτοιο νομοσχέδιο ή θα υποκύψετε στον έμφυτο λαϊκισμό σας και στις μικροκομματικές σκοπιμότητες;

Επίσης, στο πλαίσιο των μεταρρυθμιστικών δράσεων του Υπουργείου Εσωτερικών είναι και το νομοσχέδιο για τις «αμαρτωλές» ΜΚΟ, ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει ήδη αναρτηθεί για τη διαβούλευση, βάζει μια τάξη και θεσπίζει τη διαφάνεια στη λειτουργία των μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Όσον αφορά στην ηλεκτρονική διακυβέρνηση, το πολύ μεγάλο έργο το οποίο αφορά, αν θέλετε, όχι μόνο το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, αλλά και τις μελλοντικές γενιές είναι το Εθνικό Ληξιαρχείο. Μόλις πριν από λίγες μέρες, η σύμβαση η οποία αναεώθηκε δίνει τη δυνατότητα δημιουργίας ενός νέου μηχανογραφικού κέντρου από την ανάδοχο και στο οποίο μηχανογραφικό κέντρο δημιουργούνται χιλιάδες διακόσιες νέες θέσεις εργασίας.

Και κάτι τελευταίο που θέλω να πω όσον αφορά στην ηλεκτρονική διακυβέρνηση. Πριν από μερικές ημέρες, ο ηλεκτρονικός κόμβος του Υπουργείου Εσωτερικών που αφορά στο εθνικό δηмотολόγιο είναι ανοιχτός στις υπηρεσίες του ΟΓΑ, έτσι ώστε τα πολυτεχνικά και οικογενειακά επιδόματα, όχι μόνο να δίδονται ύστερα από διασταύρωση και από τους σχετικούς ελέγχους, αλλά να δίδονται και με πολύ πιο ταχείς ρυθμούς. Διότι αυτό το κοινωνικό πρόσωπο είναι που βγάζουμε προς τα έξω, όχι μόνο ως τοπική αυτοδιοίκηση, αλλά και ως Υπουργείο Εσωτερικών και ως Κυβέρνηση. Βεβαίως, η Αριστερά προσπαθούσε πάντοτε να έχει το προνόμιο της κοινωνικής ευαισθησίας. Αποδεικνύεται, όμως, ότι τελικώς εμείς οι Δεξιοί επιδεικνύουμε αυτήν την κοινωνική ευαισθησία.

Και επιτρέψτε μου να κλείσω με μία ιστορική αναφορά, μία που μιλάμε για κοινωνική ευαισθησία, για κοινωνικό πρόσωπο και για δίχτυ κοινωνικής προστασίας. Αυτή εδώ η παράταξη, η Νέα Δημοκρατία, τόσο παλιά όσο το 1979, στο πρώτο της συνέδριο είχε πρώτη μιλήσει με τον αείμνηστο Παναγή Παπαληγούρα για «δίχτυ κοινωνικής προστασίας» και για κοινωνικό πρόσωπο, όταν η Αριστερά τότε υπερασπιζόταν τα πλέον, όπως αποδείχθηκε ιστορικά, απάνθρωπα κοινωνικά καθεστώτα, τα οποία και ιστορικά χρεοκόπησαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ζητώ να δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει η κ. Ζέττα Μακρή.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ: Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η στιγμή είναι οριακή όχι για την Κυβέρνηση, αλλά για τη χώρα. Σε λίγο καιρό θα ψηφίσουμε τον πρώτο μετά από δεκαετίες ισοσκελισμένο προϋπολογισμό που περιλαμβάνει πρόβλεψη για ρυθμό ανάπτυξης 2,9%, έπειτα από έξι χρόνια βαθιάς ύφεσης. Γυρίζουμε σελίδα και αυτό δεν αμφισβητείται από κανέναν εκτός συνόρων. Αμφισβητείται, δυστυχώς, εντός συνόρων από εκείνους που υποσχονται ασυλλόγιστα παροχές πατώντας πάνω στο πρωτογενές πλεόνασμα που πέτυχε αυτή η Κυβέρνηση που ακολούθησε με συνέπεια μια δύσκολη πολιτική δημοσιονομικής πειθαρχίας.

Όμως, αυτή δεν είναι η μόνη αντίφαση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Η έννοια της δημοσιονομικής πειθαρχίας δεν περιλαμβάνεται στο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, όπως και εκείνη των μεταρρυθμίσεων. Η πρότασή του στηρίζεται στην έκρηξη των δημόσιων δαπανών, δηλαδή των ελλειμμάτων, γιατί όλες οι πηγές χρηματοδότησης που επικαλούνται είναι αβέβαιες. Το μέλλον που περιγράφουν με τις εξαγγελίες τους είναι επιστροφή στο παρελθόν, επιστροφή στο πρώτο μνημόνιο, σε όσα προηγήθηκαν και σε όσα ακολούθησαν.

Είναι δυστύχημα για τον τόπο η απουσία πολιτικής συναίνεσης για τα μείζονα εθνικά διακυβεύματα. Και πρώτο ανάμεσά τους είναι η συμφωνία με τους εταίρους και τους πιστωτές για την απομείωση του χρέους. Είναι προφανές ότι μια τέτοια συμφωνία που θα απαλλάξει τις επόμενες γενιές από ένα δυσβάσταχτο βάρος και θα εγγυηθεί την οριστική έξοδο από την κρίση, χρειάζεται εθνική δέσμευση. Αντί γι' αυτό, έχουμε μόνο καταγγελτικό λόγο, κάποιες φορές και συκοφαντίες από την πλειυρία του ΣΥΡΙΖΑ, που προειδοποιεί επενδυτές να μην έρθουν εδώ και τους πιστωτές μας ότι δεν θα σεβαστεί καμιά συμφωνία αν αναλάβει την ευθύνη της διακυβέρνησης.

Είναι θλιβερό να υπερισχύει η κομματική σκοπιμότητα της εθνικής αναγκαιότητας. Είναι ανυπόφορο να διεκδικεί ένα κόμμα την εξουσία, όχι ζητώντας τη θετική ψήφο της ελπίδας, αλλά την αρνητική της τυφλής διαμαρτυρίας για τα δύσκολα χρόνια που πέρασαν.

Αν κάτι διδαχθήκαμε με την κρίση, αυτό είναι ότι τα πολιτικά ψέματα και οι συλλογικές αυταπάτες δεν είναι αιώνια. Κάποια στιγμή η οικονομική πραγματικότητα εκδικείται. Αυτό που δεν διδάχθηκε ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι δεν μπορείς να τους κοροϊδεύεις όλους για πάντα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή τη φορά η ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση σημαίνει «ψήφο εμπιστοσύνης στη χώρα», διότι η πολιτική συνέχεια εγγυάται ότι θα γίνει το τελευταίο βήμα για την έξοδο από την κρίση για το τέλος της εποχής των μνημονίων και της τρόικας. Είναι αυτός ο βασικός λόγος για τον οποίο η Αξιωματική Αντιπολίτευση βιάζεται τόσο να γίνουν εκλογές. Γνωρίζουν ότι στο τέλος του χρόνου, όταν θα ολοκληρωθεί το τρέχον πρόγραμμα προσαρμογής, θα καταρρεύσει το αφήγημα, με το οποίο παραπλανούν και ψηφοθηρούν. Το παραμύθι του ΣΥΡΙΖΑ χρειάζεται το «δράκο» του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Δεν στέκεται διαφορετικά.

Είναι ώρα υψηλού καθήκοντος για το Κοινοβούλιο. Καλούμαστε να διαλέξουμε ανάμεσα στο «ναι» της εθνικής ευθύνης, στο «όχι» της υστερόβουλης σκοπιμότητας και στο «παρών» της αμφιθυμίας.

Θα ήταν ένα πολύ θετικό μήνυμα για την κοινωνία και για τους εταίρους μας, αν η Κυβέρνηση βγει, όχι απλώς αλώβητη, αλλά και ενισχυμένη από αυτήν τη διαδικασία που δρομολογήθηκε ακριβώς για να μπει ένα τέλος στην εκλογολογία που παράγει πολιτική αστάθεια και οικονομική αβεβαιότητα.

Έχουμε μπροστά μας ένα μεγάλο διακύβευμα. Η συμφωνία για την απομείωση του χρέους θα αποτελέσει ιστορική καμπή για τη χώρα μας. Τελειώσαμε με τα ελλείμματα. Θα τελειώσουμε και με το χρέος. Μένει ανοιχτό το μεγάλο κεφάλαιο των μεταρρυθμίσεων, που θα τις συνεχίσουμε με ένα δικό μας πρόγραμμα, που θα έχει την ελληνική σφραγίδα και την υπογραφή μιας κυβέρνησης αποφασισμένης να μην αφήσει τη χώρα να επιστρέψει στην κρίση.

Το κόμμα του μνημονίου είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, οι προεκλογικές του υποσχέσεις, η ανεδαφική παροχολογία και ο νοσηρός κρατισμός που επαγγέλλεται. Αυτά παράγουν τις συνθήκες που μας οδήγησαν στις σκληρές δανειακές συμβάσεις.

Η Νέα Δημοκρατία είναι η παράταξη που θα βγάλει τη χώρα από το μνημόνιο όχι στα λόγια, αλλά στην πράξη. Κι αυτή είναι η ιστορική αλήθεια.

Δεν έχουμε απλώς να επιλέξουμε ανάμεσα σε δύο πολιτικές προτάσεις. Στην πραγματικότητα διαλέγουμε εποχή. Αποφασίζουμε αν θέλουμε να γυρίσουμε πίσω ή να φύγουμε μπροστά. Και το πίσω δεν είναι τα ωραία χρόνια της αμεριμνσίας, διότι οι διεθνείς οικονομικές συνθήκες έχουν αλλάξει και δεν υπάρχει πια δυνατότητα για κατανάλωση χωρίς παραγωγή και για ευημερία με δανεικά. Όσοι υποσχονται μέρες 2004 σε συνθήκες 2014 είναι στην καλύτερη περίπτωση αφελείς και στη χειρότερη εξαπατούν συνειδητά το ακροατήριο.

Δίνοντας ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Ελλάδα. Διότι αυτή η Κυβέρνηση μπορεί να μας οδηγήσει με ασφάλεια στη μεταμνημονιακή εποχή και να εγγυηθεί την απεμπλοκή από την τρόικα.

Οι διαρθρωτικές αλλαγές θα συνεχιστούν. Η συνεργασία με τους εταίρους μας θα συνεχιστεί. Η παρουσία μας στο σκληρό πυρήνα της ευρωζώνης δεν θα διακινδυνευθεί. Ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνει άλμα στο κενό. Εμείς χτίζουμε γέφυρες για να περάσουμε απέναντι. Χρειάζεται πολιτικός χρόνος και ηρεμία για να ολοκληρωθεί μια επίπονη προσπάθεια, που βρίσκεται στο τελευταίο της στάδιο.

Η Νέα Δημοκρατία έχει και αντοχές, αλλά και την αναγκαία αποφασιστικότητα για να διανυθούν τα τελευταία μέτρα. Η Νέα Δημοκρατία ξέρει τι πρέπει να κάνει, θέλει και μπορεί να το κάνει. Μετά την αυριανή ψηφοφορία η Κυβέρνηση Σαμαρά θα είναι πιο δυνατή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Νταβρής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΑΒΡΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ως Βουλευτής θα κληθώ αύριο να πάρω μέρος σε μια ψηφοφορία ή για να στηρίξω τη συνέχιση της διακυβέρνησης της χώρας –γιατί αυτήν την έννοια έχει η διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης στη νυν Κυβέρνηση– ή να δηλώσω ότι την απορρίπτω και αν κι άλλοι συνάδελφοι την απορρίψουν, να αρχίζουν να πιστώνονται αυτές οι ψήφοι σε μια δυνατότητα να αλλάξει η Κυβέρνηση και να έρθει η Αντιπολίτευση.

Θα ήθελα, με γνώμονα τη λογική να σας πω ότι ο φόβος μου μεγαλώνει, γιατί δεν διαβλέπω ούτε με τη μία πιθανότητα ούτε και με την άλλη ότι θα λυθούν τα προβλήματα της χώρας. Κατ' εμέ, δεν έχει σημασία ποιος κάθεται στο πηδάλιο, στο κόκπιτ, για να μιλήσω με αεροπορικούς όρους. Σημασία έχει η πτήση του έθνους να είναι ασφαλής, η προσγείωση να είναι ασφαλής και η επόμενη πτήση να έχει προοπτική.

Ας τα δούμε, λοιπόν, με την απλή λογική. Ποια είναι τα προβλήματα της χώρας; Δεν λειτουργεί η δημοκρατία, δεν λειτουργεί το Κοινοβούλιο, δεν λειτουργούν οι θεσμοί. Η χώρα δεν έπεσε σε κρίση γιατί την έστειλε ο Θεός, κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι. Η χώρα έπεσε σε κρίση –εγώ την λέω κλοπή– διότι η δημοκρατία ήταν ελλιπής. Και έχω διαφωνήσει και με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας γι' αυτό.

Το δεύτερο πρόβλημα, το οποίο φαίνεται ότι καταγράφεται και έχει γίνει σλόγκαν «λεφτά, λεφτά, λεφτά» –αυτό έχουμε βάλει τον Έλληνα να σκέφτεται– είναι τι θα γίνει, με το χρέος το οποίο φαίνεται ότι δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί. Υπάρχουν σκέψεις σε επίπεδο Ευρώπης να ενταχθούμε σε γενικότερα πακέτα, ίσως με άλλες χώρες. Ο ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι θα πάει για κούρεμα. Μπορεί όμως το «κούρεο», αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, να είναι κλειστό ή το επιθυμητό κούρεμα να μην σας το δώσει η κ. Μέρκελ.

Από την άλλη μεριά, το τρίτο και μεγαλύτερο πρόβλημα, κατά την άποψή μου, είναι τι γίνεται με την κοινωνική αλλοίωση της

χώρας. Από το 2000 που έτυχε να είμαι σε μία επίσημη σύσκεψη του ΓΕΕΘΑ υπήρχαν εξακόσιες χιλιάδες ξένοι, τετρακόσιες χιλιάδες Αλβανοί και λοιποί και έχουμε φτάσει στα δύομιση εκατομμύρια. Πού θα πάμε; Στα πέντε εκατομμύρια; Και αν λύσετε το πρόβλημα του χρέους και διπλασιαστούν οι μισθοί και φτάσουμε υποθετικά στα επίπεδα του 2009, θα σωθεί η χώρα με την κοινωνική αλλοίωση;

Ερχόμαστε, λοιπόν, με τη λογική να εξετάσουμε τα πράγματα. Τι θα κάνουμε; Συνεχίζεται αυτός ο τρόπος διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία. Τσακίζει τη μεσαία τάξη, δεν παίρνει λεφτά από τις γεμάτες τσέπες, αφήνετε να σπεκουλάρουν -και ακούγεται εδώ πέρα- και να μπαίνουν ακόμα και οι στρατιωτικοί στην έννοια του χρήματος, δικαστικοί, θεσμοί. Κανείς δεν βλέπει τις «παράγκες», δεν ομιλούμε εδώ και δεν γνωματεύει ο καθένας, δεν έχει γράψει με καθαρά γράμματα και γραμμές τι έφερε την κρίση. Οι «ποντικοί» είναι εδώ, το σύστημα που έφερε την κρίση είναι εδώ. Και αν σας τα σβήσει, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ ή της Νέας Δημοκρατίας, η Μέρκελ όλα τα χρέη, με αυτό το σύστημα εντός των τειχών δεν θα ξανακυλήσει η χώρα; Φοβάμαι ότι θα ξανακυλήσει.

Άρα, θα πρέπει να συνεννοηθούμε σε βασικά πράγματα. Πρώτον, να επαναφέρουμε τη δημοκρατία, το θεσμό, το κράτος, να λειτουργήσει κατά τέτοιο τρόπο που να μην δαιμονοποιούμε τους επιχειρηματίες ή όλους, αλλά να είμαστε σε μια συνεργασία, ο καθένας να πληρώνει τους φόρους του που λέει και ο Μπάφετ στην Αμερική, να μην πληρώνουν οι επιχειρηματίες λιγότερα χρήματα από τον σιμνία στην Αεροπορία, να λειτουργούν το κράτος και οι θεσμοί. Δεύτερον, να ψάξουμε να βρούμε λεφτά, αλλά να λύσουμε και το μέγιστο πρόβλημα της κοινωνικής αλλοίωσης.

Πώς θα τα λύσουμε αυτά τα προβλήματα; Όταν μαλώνουμε με τον τρόπο που μαλώνουμε; Όταν γίνεται σκυλολόι; Μόνος του ο κ. Τσίπρας μπορεί να τα λύσει τα προβλήματα; Η λογική λέει όχι. Μόνη της η Νέα Δημοκρατία μπορεί να τα λύσει τα προβλήματα; Η λογική λέει όχι. Και όσο για μας τους ανεξάρτητους Βουλευτές με έχουν ρωτήσει τριάντα δυο φορές τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τα οποία σαπορτάρουν αυτή την αδιέξοδη πολιτική, «τι θα ψηφίσετε εσείς, κύριε Νταβρή και οι υπόλοιποι;», λέτε και ο κ. Παπανδρέου που θα έπρεπε να μιλήσει από τους πρώτους εδώ και οι άλλοι οι μεγάλοι απουσιάζουν!

Θα μας πουν αυτοί τις προτάσεις τους; Θα μας πουν πώς θα βγούμε; Και αρχίζουμε κάθε φορά, ενώ η χώρα είναι σε κρίσιμο σταυροδρόμι και κοντεύει η κοινωνία να τιναχθεί στον αέρα -το έχω πει και άλλες φορές, στον περίγυρο και στην Τουρκία γίνεται μια κατάσταση η οποία είναι ανεξέλεγκτη, έρχονται κατά κύματα και θα διαλυθούμε εκ των έσω- να συζητάμε για τα «ψιλά». Ακούω εδώ τώρα «τι θα γίνει με τις απολύσεις στο δημόσιο και με την αξιολόγηση». Δεν θέλουμε να σπάσουμε το κομματικό κράτος και ασχολούμαστε και με άλλα δευτερεύοντα και τριτεύοντα.

Επειδή ο χρόνος δυστυχώς, όπως γίνεται στο Κοινοβούλιο, κυρία Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, δεν επιτρέπει σε εμάς τους απλούς Βουλευτές να τοποθετηθούμε επί μακρόν, θέλω να σας πω ότι μέχρι να λεχθούν αλήθειες, τόσο από την Κυβέρνηση όσο και από την Αντιπολίτευση για το «τι θα γίνει με αυτά τα τρία μείζονα θέματα, δεν επιθυμώ να συμμετάσχω σε ένα επικοινωνιακό παιχνίδι. Μου φαίνεται ότι πρέπει να κινηθώ σε αυτό που έλεγε ο Παπανδρέου, να είμαι απών ωσει παρών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Κλείνω με αυτό, κυρία Πρόεδρε.

Πείτε -και ευελπιστώ ότι θα το κάνει αύριο και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και η Κυβέρνηση- αλήθειες. Δεν λέτε αλήθειες εδώ μέσα. Πείτε πώς θα ξαναφτιάξουμε τη δημοκρατία, πώς θα ξαναφτιάξουμε το κράτος. Για εμένα είναι μεγίστης προτεραιότητας η κοινωνική αλλοίωση. Πείτε πώς θα την αντιμετωπίσουμε. Γιατί αν γίνουν σε δέκα χρόνια πέντε εκατομμύρια, θα έχουμε τελειώσει ως έθνος. Και πείτε, επίσης, πώς θα βρούμε τα λεφτά και από ποιους θα τα πάρουμε.

Όταν λεχθούν αυτές οι αλήθειες, να μας φωνάξετε να ψηφίσουμε, γιατί τώρα όλο αυτό το παιχνίδι είναι επικοινωνιακό και το λέω με ένταση στη φωνή μου, γιατί οι επικοινωνιακές χρεώ-

σεις ή πιστώσεις ένθεν και ένθεν της ψήφου του κάθε Βουλευτού και εμού προσωπικά, δεν λύνουν το πρόβλημα. Πρέπει να αρθρούμε στο ύψος των περιστάσεων.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Νταβρή.

Η κ. Μακρή-Θεοδώρου έχει τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ-ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κρίσιμο ερώτημα που κλήθηκε η Κυβέρνηση να απαντήσει, τον Ιούνιο του 2012, ήταν σε ποιες προτάσεις και σε ποιες ενέργειες, κυρίως, έπρεπε να προβεί, προκειμένου να βγει η χώρα από την κρίση. Να διορθωθούν τα λάθη του παρελθόντος, να καλυφθεί ο χαμένος χρόνος.

Αυτή η στόχευση, η οποία θα έπρεπε να είναι κοινή για όλους μας, μιας και όλοι επικαλούμαστε ότι φροντίζουμε για το καλό της χώρας, δυστυχώς, ήταν στόχος για ολίγους. Άλλοι -οι περισσότεροι- επέλεξαν την αποχή, την καταγγελία, τη μη ανάληψη ευθύνης. Άλλοι στην πορεία φυγομάχησαν. Με λίγα λόγια, επέλεξαν τον εύκολο δρόμο του λαϊκισμού, ενώ εμείς επιλέξαμε το δρόμο της ευθύνης.

Αυτή η Κυβέρνηση από την αρχή είπε όλη την αλήθεια και συνεχίζει να το κάνει. Γίνεται δυσάρεστη, αλλά μιλά με ρεαλισμό. Τόλμησε όλα εκείνα που πρέπει να γίνουν, όχι γιατί επιβάλλονται από τις συμβάσεις που έχει υπογράψει, αλλά γιατί αυτό επιβάλλει η ευρωπαϊκή προοπτική της. Να γίνουν μεταρρυθμίσεις ευρωπαϊκής κατεύθυνσης, η οικοδόμηση ενός κράτους σύγχρονου, ευρωπαϊκού, φιλελεύθερου.

Να δούμε ποιος ήταν ο σκοπός που έγινε αυτή η Κυβέρνηση και αν αυτός ο σκοπός έχει επιτευχθεί.

Ειπώθηκε ποτέ σε κανέναν ότι θα τραβήξουμε την κουρτίνα και μαγικά θα αντικρύσουμε τη χώρα των θαυμάτων, όταν ξέραμε όλοι πολύ καλά πού βρισκόμασταν; Αντίθετα, από την αρχή μίλησε για αγώνα, για προσπάθεια, για θυσίες, προκειμένου να επιτευχθεί η σταθερότητα. Σταθεροποίηση πολιτική, οικονομική, για να μπορέσουμε μετά να μιλάμε για ανάκαμψη.

Πραγματοποιήθηκαν όλα αυτά; Νομίζω ότι και ο πιο δύσπιστος πρέπει να το παραδεχθεί. Τουλάχιστον στο εξωτερικό το αναγνωρίζουν οι περισσότεροι. Εμείς εδώ στο εσωτερικό έχουμε ένα πρόβλημα να παραδεχθούμε τα καλά που γίνονται από άλλους. Με κόπο, με προσπάθεια, με υπομονή, αλλά κυρίως με την αντοχή του λαού κερδήθηκε η αξιοπιστία της χώρας.

Έως το 2012 ο χλεवासμός, η αρνητικότητα, που αντιμετώπιζε στο εξωτερικό, πλήγωσε βαθιά την αξιοπρέπεια του περήφανου λαού μας. Πλήγωσε όλους εμάς που οι ένοιοι πατρίδα, θρησκεία, οικογένεια βρίσκονται πολύ ψηλά στον αξιακό μας κώδικα. Και αυτό μας πείσμωνε περισσότερο να το αλλάξουμε.

Όταν κάποιος με μεγάλη ευκολία μιλούσαν για απαγκίστρωση από την Ευρώπη, εμείς επιμέναμε σε αυτή τη σταθερή πορεία μέσα στην Ευρώπη. Και σήμερα είμαστε υπερήφανοι που αναστράφηκε όλο εκείνο το βαρύ κλίμα. Κανείς δεν μιλάει για έξοδο από την Ευρωζώνη, απολαμβάνουμε της εμπιστοσύνης των εταίρων, αγωνιζόμαστε όλοι μαζί για μια καλύτερη Ευρώπη. Έλληνες μπαίνουν μπροστά και ηγούνται για διαμόρφωση νέων συνθηκών προασπίζοντας τα συμφέροντα της χώρας που είναι και συμφέροντα της Ευρώπης.

Ο δεύτερος στόχος ήταν να γίνουν μια σειρά διαρθρωτικές και μεταρρυθμιστικές τομές, για να αλλάξει η δημόσια διοίκηση, η σχέση του πολίτη με το κράτος, μακριά από τον κομματισμό και από αγκυλώσεις του παρελθόντος. Να γίνουν τομές για την παραγωγικότητα, την επιχειρηματικότητα, που βελτιώνουν την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, που δημιουργούν ένα οικονομικό μοντέλο βασισμένο στην αξιοκρατία και τις ευκαιρίες.

Παρ' όλες τις αντιδράσεις, η Κυβέρνηση προχωρά σε αυτόν το δύσκολο δρόμο. Έχουν γίνει πολλά και προφανώς, μπορούν να γίνουν ακόμα περισσότερα. Και αυτή η προσπάθεια πρέπει να συνεχιστεί. Δεν έχουμε δικαίωμα για το πρόσκαιρο χειροκρότημα να καταδικάσουμε τη νέα γενιά να επιστρέψει στα λάθη του παρελθόντος.

Ο τρίτος στόχος ήταν η διαχείριση του πιο δύσκολου μέρους,

του χρέους και των μνημονίων, που ήταν μια διαμορφωμένη ήδη κατάσταση. Τον Ιούνιο του 2012 ο λαός αποφάσισε όλοι μαζί να διαχειριστούμε το χάος. Και σε αυτό προσπάθησε αυτή η Κυβέρνηση να ανταποκριθεί. Με πρόγραμμα, με μέθοδο, με σταθερό βήμα, κόντρα στις απειλές περί «λιντσαρίσματος», «τουφεκισμού» και «αγχόνης», έχοντας τη σιωπηρή ανοχή αυτού του καταπληκτικού λαού, που γνωρίζει ότι δεν υπάρχει άλλη λύση, όταν οι κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ τον καλούσαν πολλές φορές σε συλλαλητήρια και πορείες, εμείς καταφέραμε ναβάλουμε τέλος στην ελεύθερη πτώση, όπου είχαμε περιέλθει.

Σε όλη αυτή την τραγική κατάσταση προσπαθήσαμε να βοηθήσουμε όλους αυτούς που είχαν περισσότερη ανάγκη. Γιατί η ευαισθησία δεν είναι προνόμιο κανενός. Υπάρχει κανείς σκεπτόμενος άνθρωπος που πιστεύει ότι υπήρχε άλλος δρόμος και δεν επιλέχθηκε;

Είπε ο κ. Δραγασάκης στην τοποθέτησή του ότι ενοχληθήκαμε από το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ γι' αυτό και ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης. Ποιο πρόγραμμα; Να επανέλθω στα λόγια του κ. Λαπαβίτσα που ακουστήκανε, ο οποίος είναι δικός σας στέλεχος και συνομιλητής. Μιλάει για ένα πρόγραμμα που χρησιμοποιούσαν οι ηγεμόνες των παραδουνάβιων περιοχών, που μοιάζει με έναν οδηγό σε δημοπρασία και όσο μικρότερη είναι η χώρα, τόσο μεγαλύτερο το πρόγραμμα! Άρα, λοιπόν, έχει ακυρωθεί από μόνο του.

Ή για πιο οικονομικό πρόγραμμα μιλάει; Αυτό που ανταποκρίνεται στις απόψεις του Προέδρου ή των διαφόρων στελεχών, με ταξί ακύρωσης του μνημονίου, καταγγελίας, μονομερούς διαγραφής και απόσυρσης; Η πολυγλωσσία δείχνει ξεκάθαρα και την αναξιοπιστία αυτών των προτάσεων.

Οι ανάγκες της χώρας δεν μπορούν να περιμένουν το πότε θα συντονιστεί ο ΣΥΡΙΖΑ ή οποιοσδήποτε άλλος. Η Κυβέρνηση προχωρά μπροστά στην υλοποίηση του προγράμματός της.

Είπε ο κ. Δραγασάκης: «όταν ζητάς ψήφο εμπιστοσύνης, πας στο λαό». Βεβαίως, κανένας δεν το αμφισβητεί αυτό. Αλλά, τότε; Σύμφωνα με το Σύνταγμα, εκλογές γίνονται κάθε τέσσερα χρόνια. Η ψήφος και η γνώμη του λαού δεν δίνεται ούτε με αναγωγή σε οποιεσδήποτε άλλες εκλογές ούτε με δημοψηφίσματα. Όταν αυτή η Κυβέρνηση ολοκληρώσει το έργο της, τότε θα κριθεί από το λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εκλογική μου περιφέρεια είναι η Φθιώτιδα, ένας νομός ο οποίος έχει πληγεί από την ανεργία σε μια περιφέρεια, τη Στερεά Ελλάδα που, λόγω ενός πλασματικού ΑΕΠ, το 2007 κατατάχθηκε στις πλούσιες περιφέρειες. Αυτό σημαίνει ότι οι άνεργοι δεν μπορούν να ενταχθούν ούτε καν σε ένα πρόγραμμα ανεργίας.

Παρ' ό,τι, όμως, βιώνουμε την κρίση σε τόσο δύσκολες συνθήκες, οι πολίτες επιμένουν να ζητούν σταθερότητα. Επιθυμούν να μπει ένα τέλος σε όλα αυτά που έζησαν, να αρχίσουν να ελπίζουν και να βλέπουν μπροστά.

Επιτέλους, τώρα βλέπουν ότι τα πράγματα αρχίζουν να αλλάζουν. Υπάρχει μία βελτίωση του οικονομικού κλίματος, των οικονομικών δεικτών και αυτό περιμένουν να γίνει πιο απτό και πιο προσωπικό. Είναι θυμωμένοι, αγανακτισμένοι με αυτά που υπέστησαν και δεν έχουν άλλες αντοχές. Δεν δικαιολογούν και δεν συγχωρούν λάθη, τα οποία και βεβαίως έχουν γίνει. Πολλές φορές εμείς ως Βουλευτές με προτάσεις και παρεμβάσεις μας προσπαθήσαμε να τα διορθώσουμε και να τα περιορίσουμε. Τα λάθη αυτά είχαν πολιτικό κόστος για εμάς. Δεν έφθασαν όμως στους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο στόχος παραμένει: Δημιουργία πλούτου μέσω της επιχειρηματικότητας, θέσεων εργασίας, στοχευμένες κοινωνικές παροχές. Η Κυβέρνηση οφείλει, στο πλαίσιο των δημοσιονομικών της δυνατοτήτων, να αποκαταστήσει σταδιακά τις αδικίες προς τους πολίτες, με ειλικρίνεια και υπευθυνότητα, χωρίς λαϊκισμούς και κομπορρημοσύνη.

Στηρίζω αυτήν την Κυβέρνηση, γιατί περνώντας δια πυρρός και σιδήρου κατάφερε τη χώρα να σταθεί όρθια και να είναι ασφαλής, σε ένα γεωπολιτικό περιβάλλον που φλέγεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ-ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Κατάφερε, ταχύτερα από το αναμενόμενο, να πετύχει δύσκολους στόχους και τα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας φαίνονται και με την κατάθεση του προϋπολογισμού. Για πρώτη φορά δεν είναι υφεσιακός. Στέλνει μηνύματα αισιοδοξίας στους πολίτες, στους επενδυτές, στις αγορές. Η Ελλάδα μπορεί, οι Έλληνες προχωρούν. Στηρίζω αυτήν την πορεία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα επτά μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το 12^ο Δημοτικό Σχολείο της Νίκαιας. Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Σπυρίδων Λυκούδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μία κρίσιμη φάση του ελληνικού προγράμματος προσαρμογής. Νομίζω ότι η Κυβέρνηση -και μετά τον τελευταίο ανασχηματισμό- εμφάνισε έντονα σημάδια κόπωσης και κατά τη γνώμη μου επιστροφή σε ένα δρόμο ενός ιδιότυπου λαϊκισμού και σε γνωστές από το παρελθόν μεθόδους. Κατά την εκτίμησή μου φαίνεται ότι έχει εξαντλήσει τα πολιτικά της αποθέματα και είναι εγκλωβισμένη σε αδιέξοδες επιλογές.

Σε μία ύστατη κίνηση απεγκλωβισμού της, ζητά από την Βουλή -στη βάση συγκεκριμένου πλάνου πολιτικών κινήσεων- έως και την εκλογή του νέου Προέδρου της Δημοκρατίας- ψήφο εμπιστοσύνης, χωρίς όμως να αναφέρεται στην ουσία των πολιτικών για το μέλλον, χωρίς να κάνει αυτοκριτική για λανθασμένες επιλογές, χωρίς να λέει τι θα διορθώσει. Ουσιαστικά, μέσα από αυτήν την κίνηση κυρίως, επιδιώκει να αμβλύνει την έντονη αμφισβήτηση που έχουν οι ηγεσίες και των δύο κομμάτων από τους Βουλευτές τους και να πάρει μία ανάσα, μέχρι την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Σε μία τέτοια ψηφοφορία, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να απαιτείται και τη ψήφο όλων άλλων δημοκρατικών, προοδευτικών Βουλευτών -νομίζω ότι είμαι ένας από αυτούς- ανησυχούν για την πορεία της χώρας, θέλουν τη σταθερότητα και επιδιώκουν τη μέγιστη συναίνεση και συνεννόηση, αλλά παράλληλα δεν θέλουν να ταυτιστούν με την Κυβέρνηση, που κατά τη γνώμη τους δεν έχει σταθεί στο ύψος των απαιτήσεων των καιρών.

Θα ψηφίσω «όχι» στην πρόταση για ψήφο εμπιστοσύνης, γιατί δεν θέλω να προστεθώ στην υποστηρικτική, προς την Κυβέρνηση, πλειοψηφία. Η ψήφος μου αυτό μόνο το περιεχόμενο έχει. Νομίζω πως η κυβερνητική πλειοψηφία έχει την ισχύ να αποδείξει τη συνοχή της. Ας στηριχθεί σε αυτήν την ισχύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα πράγματι βρίσκεται σε μία κρίσιμη φάση, ίσως σοβαρότερη κι από το 2010, που ουσιαστικά χρεοκόπησε και υποχρεώθηκε να ενταχθεί στο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής. Από τότε πέρασαν τέσσερα δύσκολα χρόνια, με θυσίες και προσπάθειες των πολιτών, με λανθασμένες επιλογές των κυβερνώντων, με υπαναχωρήσεις σε συνταξιοδοτικές διεκδικήσεις και με καθυστερήσεις σε ώριμες μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται η χώρα.

Παρά ταύτα, με υλοποίηση έστω και μέρους του προγράμματος προσαρμογής, κατάφερε η χώρα να μειώσει τις κρατικές σπατάλες και να αντιμετωπίσει σε ένα βαθμό τα μεγάλα ελλείμματα. Αρκούν αυτά για οποιοδήποτε πανηγύρι; Όχι βεβαίως. Παραμένουν ανοικτά μεγάλα θέματα, όπως ένα βιώσιμο συνταξιοδοτικό και ασφαλιστικό σύστημα, ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, η μεταρρύθμιση του κράτους και των θεσμών του και κυρίως η παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και το νέο βιώσιμο αναπτυξιακό μοντέλο, που έχει ανάγκη ο τόπος.

Το ερώτημα είναι το εξής: Ποιος θα οδηγήσει τη χώρα στη μεταρνημονιακή εποχή; Χρησιμοποίησι κι εγώ έναν όρο που τόσο αρέσει σ' αυτούς που θα σκίσουν το μνημόνιο μόλις αναλάβουν

ή σ' αυτούς που το σκίζουν σελίδα-σελίδα πάνω από δύο χρόνια τώρα, αφού, όπως υποστηρίζουν, οσονούπω θα πάψει να υπάρχει, υποτιμώντας τις ήδη υπάρχουσες δεσμεύσεις που βαρύνουν το μέλλον μας.

Κατά τη γνώμη μου, αυτό δεν μπορεί να το κάνει η παρούσα Κυβέρνηση. Όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι έχει χάσει την πραγματική, την αληθινή, την πέρα από ψηφοφορίες σαν την αυριανή συνοχή των κοινοβουλευτικών ομάδων που τη στηρίζουν, αλλά και της κοινωνίας, πέρα από τις αγορές και τους εταίρους μας. Όμως, δεν μπορεί να το κάνει, κυρίως γιατί δεν μπορεί να σηκώσει αυτό το φορτίο των μεγάλων διαρθρωτικών αλλαγών που έχει ανάγκη η χώρα.

Δηλαδή, η λύση –θα ρωτήσει κάποιος– είναι οι πρόωρες εκλογές; Όχι, βεβαίως, κατά τη γνώμη μου. Οι πρόωρες εκλογές δεν είναι η λύση σ' αυτή τη φάση. Όπως δείχνουν τα στοιχεία όλων των δημοσκοπήσεων, οι εκλογές δεν θα δώσουν λύση. Ίσως να περιπλέξουν το πρόβλημα ακόμα περισσότερο. Οι πολιτικές δυνάμεις που θα οδηγήσουν τη χώρα στο μέλλον είναι υπό διαμόρφωση, κατά τη γνώμη μου. Οι παρούσες πολιτικές δυνάμεις δεν έχουν τη δυναμική που απαιτείται για μία νέα αρχή και δεν έχουν πείσει την κοινωνία ότι μπορούν να σηκώσουν από μόνες τους το μεγάλο πολιτικό βάρος που απαιτούν οι αλλαγές που χρειάζονται να γίνουν στη χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω πως πρέπει να τολμήσουμε προς άλλη κατεύθυνση. Στη μεταβατική αυτή φάση, κατά τη γνώμη μου χρειαζόμαστε πολιτική σταθερότητα, μέσα από μία νέα συμφωνία των βασικών πολιτικών δυνάμεων της συμπολίτευσης και της Αντιπολίτευσης για μια νέα κυβέρνηση ειδικού σκοπού, που θα στηριχθεί από την παρούσα Βουλή. Χρειαζόμαστε μία συμφωνία, η οποία θα εξαντλήσει τον εναπομείναντα χρόνο έως την άνοιξη του 2016 και θα περιέχει τα κρίσιμα θέματα που έχουμε στην ατζέντα του επόμενου διαστήματος προς αντιμετώπιση, δηλαδή διαπραγμάτευση για το χρέος, εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, αλλαγές στον εκλογικό νόμο και το Σύνταγμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτοί είναι τρεις άξονες θεμάτων, που καμμία δύναμη από μόνη της δεν μπορεί –αλλά και δεν πρέπει– να επιδιώξει να τα αντιμετωπίσει. Είναι θέματα κρίσιμης εθνικής σημασίας, που από μόνα τους, ακόμα κι αν δεν είχαμε την πολυπλοκότητα αυτής της περιόδου, απαιτούν σημαντικά αυξημένες πλειοψηφίες για την αντιμετώπισή τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Απ' αυτή τη συμφωνία, αν υπάρξει –εγώ το εύχομαι– κατά τη γνώμη μου ο τόπος θα ωφεληθεί τα μέγιστα και θα αποφευχθούν άσκοπες εκλογικές αναμετρήσεις –πιθανόν, πάνω από μία– χωρίς αποτέλεσμα και με άγνωστες επιπτώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας αν δείξουν την ωριμότητά τους αυτές τις κρίσιμες ώρες και στιγμές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κ. Ιωάννης Ιωαννίδης έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι η παροχή ψήφου εμπιστοσύνης εμπεριέχει την έννοια της αντικειμενικά θετικής αξιολόγησης του έργου της Κυβέρνησης. Αυτήν τη θετική αξιολόγηση προτιθέμαι να σας εκθέσω. Δεν έχουμε, λοιπόν, παρά απλώς να συγκρίνουμε τη σημερινή κατάσταση μ' αυτήν που επικρατούσε μέχρι τον Ιούνιο του 2012 και που παρέλαβε η παρούσα Κυβέρνηση και εύκολα θα κατανοήσουμε το μέγεθος του ουσιαστικού έργου της.

Ας θυμηθούμε μόνο για λίγο τις συνθήκες που επικρατούσαν εκείνη την εποχή –που ήταν από τις χειρότερες που πέρασε η Ελλάδα μεταπολεμικά– δηλαδή τη δυσπιστία και τη γενική καχυποψία που αντιμετωπίζαμε στις σχέσεις μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους εταίρους μας, με αντίκτυπο σε όλους τους τομείς δραστηριότητας και όχι μόνο τους οικονομικούς, την αδυναμία να υπερασπιστούμε τα δικά μας, τις καθημερινές

αναφορές σε όλα τα διεθνή δίκτυα για χρεοκοπία και έξοδο από το ευρώ, την υπερβολική άνοδο στα επιτόκια δανεισμού, τη μείωση στις εμπορικές συναλλαγές με το εξωτερικό, τα προβλήματα στην τραπεζική ρευστότητα και στο εσωτερικό εμπόριο, τη δραματική πτώση στις αφίξεις τουριστών, τον αναβρασμό στην κοινωνία για τους λανθασμένους μέχρι τότε χειρισμούς, τις φήμες που κυκλοφορούσαν και έσπερναν τον πανικό, όποτε πηλάζε Σαββατοκύριακο.

Εκείνη η εικόνα παραμένει μόνο ως άσχημη, αλλά διδακτική ανάμνηση και κυρίως, δεν έχει καμμία σχέση με το σήμερα, όπου φαίνεται πλέον ότι η χώρα πραγματικά έχει αλλάξει.

Από την πρώτη στιγμή που σχηματίστηκε το 2012 η Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά, οι σωστοί χειρισμοί του Πρωθυπουργού είχαν ως αποτέλεσμα τη σταδιακή αποκατάσταση της διεθνούς εμπιστοσύνης και την επιστροφή στην ομαλότητα, παρά το ότι παραλάβαμε τη χώρα με υποχρεώσεις, για την ανάληψη των οποίων δεν συμφωνούσαμε. Πιστεύαμε, όμως, στις δυνάμεις μας και βασίζομασταν στην εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού.

Χρειάστηκε μία σειρά από μικρούς και μεγάλους άθλους. Έτσι, πετύχαμε να κρατήσουμε την Ελλάδα όρθια μέσα στην Ευρώπη και μέσα στο ευρώ. Δημιουργήσαμε πρωτογενές πλεόνασμα ένα χρόνο πριν από την πρόβλεψη. Καταφέραμε πριν από λίγο καιρό και δύο ολόκληρα χρόνια πριν από το πρόγραμμα να είναι απόλυτα επιτυχής η έξοδος μας στις αγορές. Καταφέραμε στο τρίτο τρίμηνο της φετινής χρονιάς να βρούμε από την ύφεση για πρώτη φορά μετά από έξι δύσκολα χρόνια. Για δε του χρόνου η πρόβλεψη για την ανάπτυξη είναι 2,9%. Καταφέραμε να μη χρειάζομαστε πλέον νέο μνημόνιο, ακόμα και από την επόμενη χρονιά. Υλοποιήσαμε δεκάδες μεταρρυθμίσεις, που είχε ανάγκη ο τόπος, για να ξεφύγει από τη στασιμότητα και να γίνει μια σύγχρονη χώρα. Έχουμε δρομολογήσει πολλές άλλες.

Για όλα αυτά ευχαριστούμε τον ελληνικό λαό, που χάρη στην ιώβεια υπομονή του επιτέλους πιάνουν τόπο οι θυσιές του.

Είχαμε υποσχεθεί ότι η σταδιακή βελτίωση των οικονομικών θα μας επέτρεπε να προβαίνουμε σε διαρθρωτικά μέτρα άμβλυνσης των επιπτώσεων της κρίσης. Αυτό ξεκίνησε ήδη από φέτος με το κοινωνικό μέρισμα και με τις προβλέψεις στον προϋπολογισμό για μείωση κατά 30% της εισφοράς αλληλεγγύης, για μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης και για την ενίσχυση των αποδοχών των ενστέλλων.

Για το μέλλον όλες οι προβλέψεις, αλλά και οι μελέτες δείχνουν ότι στο εξής και σε σταθερή βάση τα μεγέθη της οικονομίας θα βελτιώνονται.

Από την πλευρά μας, στους είκοσι μήνες που απομένουν μέχρι να λήξει η θητεία της Κυβέρνησης, σκοπεύουμε να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια, ώστε αυτή η καλύτερη και να περάσει στην καθημερινότητα των πολιτών και να αμβλύνει τις συνέπειες, αρχίζοντας από όσους έχουν υποφέρει περισσότερο, πάντα, βέβαια, με λογική και σύνεση. Γιατί τώρα που βγαίνουμε από το μνημόνιο, εμείς δεν θα κάνουμε τα λάθη που έγιναν στο παρελθόν, όταν δανειζόμασταν ως κράτος ασύστολα για να δίνονται αυξήσεις χωρίς κριτήρια και προτεραιότητες.

Ο ελληνικός λαός υπέφερε τα χρόνια της ύφεσης και όλοι μας διδαχτήκαμε πολλά. Ως Κυβέρνηση και παράταξη θα αγωνιστούμε με όλες τις δυνάμεις μας, ώστε να μην επιστρέψουμε σε τέτοιες μοιραίες επιλογές.

Σε είκοσι μήνες, λοιπόν, η εικόνα σε σχέση με το σήμερα θα είναι πολύ καλύτερη. Αυτό που θα προσπαθήσουμε, είναι να καταλάβει ο ελληνικός λαός ότι υπάρχει ανάπτυξη και ότι η τσέπη του γεμίζει. Άρα, η πραγματική οικονομία βελτιώνεται. Θα έχουμε ολοκληρώσει τις παρεμβάσεις και τις διαρθρωτικές αλλαγές, όπως άλλωστε προβλέπει και η τετραετής εντολή του ελληνικού λαού. Χρειάζεται ήρεμο πολιτικό κλίμα, ώστε ο επιχειρηματικός κόσμος να ενθαρρυνθεί για πιο έντονη δραστηριότητα και οι δυνάμεις της αγοράς να επιδράσουν θετικότερα.

Προσωπικά, πιστεύω ότι όλα τα παραπάνω είναι υπεραρκέτα για να παρασχεθεί στην Κυβέρνηση η εμπιστοσύνη που της χρειάζεται.

Όμως, ας δούμε και τι παρουσιάζει η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Παρουσιάζει προτάσεις που τρομάζουν, άγνοια της διεθνούς πραγματικότητας, ενοχοποίηση της επιχειρηματικότητας

και άκρατο λαϊκισμό. Οι εξαγγελίες αυτές κρύβουν μία αληθινή φοροκαταιγίδα.

Το άμεσο δημοσιονομικό κόστος με τις πιο συντηρητικές εκτιμήσεις και μόνο για τον πρώτο χρόνο υπερβαίνει τα 17 δισεκατομμύρια ευρώ, χωρίς να λάβουμε υπόψη τη διαγραφή ιδιωτικών χρεών ύψους 10 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Με δεδομένο, λοιπόν, ότι μας υπόσχονται ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, οδηγούμεθα στο εύλογο συμπέρασμα ότι οι εξαγγελίες αυτές θα υλοποιηθούν και αυτό σημαίνει την αύξηση των εσόδων από φόρους τουλάχιστον κατά 14 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να μιλάω πάντα θετικά και γι' αυτό το λόγο εύχομαι, όπως τώρα τελευταία έχει βελτιωθεί ως προς το λαό, για να μιλήσει πιο πολύ στη ψυχή του, έτσι να συνεχίσει και η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Πρέπει να είναι ήρεμο το κλίμα και πρέπει πρωταρχικός στόχος να είναι, η χώρα να βγει από το αδιέξοδο και ο Έλληνας πολίτης να μπορέσει να αναπνεύσει, γιατί πράγματι έχει πιεστεί όλα αυτά τα χρόνια.

Η συνεπής, συνετή διαχείριση της Κυβέρνησης στους τριάντα μήνες μας κάνει να αισιοδοξούμε, γιατί εξαλείφονται σταδιακά νοοτροπίες δεκαετιών και χρόνιες ανισορροπίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Το ΑΕΠ αρχίζει να αυξάνεται. Τα επενδυτικά σχέδια δειλά-δειλά εμφανίζονται στο προσκήνιο. Η ανταγωνιστικότητα ενισχύεται και γενικά διαμορφώνονται οι προϋποθέσεις για πραγματική ανάπτυξη της οικονομίας, που θα φέρει νέες θέσεις εργασίας και θα αμβλύνει τις επιπτώσεις από την κρίση.

Εμείς συνεχίζουμε με τις δικές μας δυνάμεις. Ο λαός έχει να κρίνει και να διαλέξει, όταν θα έρθει η ώρα για ένα ημιτελές θετικό έργο μέχρι τώρα και με λόγια τα οποία πραγματικά διχάζουν, γιατί ανάλογα με το ποιος τα λέει διαφέρει ο ένας από τον άλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα από τη Νέα Δημοκρατία)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Ιωαννίδη.

Η κ. Θεανώ Φωτίου έχει τον λόγο.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αν εμπιστευόμαστε σήμερα την Κυβέρνηση, σημαίνει ότι υποστηρίζουμε το εξής τετράπτυχο:

Πρώτον, ότι η χώρα βγαίνει από την κρίση με αυτήν την οικονομία κατεστραμμένη και με πρωταθλήτρια χώρα στην Ευρώπη την ανεργία. Δεύτερον, ότι τα μνημόνια τελείωσαν, ενώ όλοι οι μνημονιακοί νόμοι είναι σε ισχύ. Τρίτον, ότι το χρέος είναι βιώσιμο, ενώ αυτό κανείς δεν το υποστηρίζει διεθνώς, παρά μόνο η Μέρκελ και ο Σόιμπλε. Τέταρτον, ότι μπορούμε να ξεπληρώσουμε τους δανειστές με 9 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο, ενώ δεν θα πάρουμε άλλα δάνεια.

Νομίζω ότι αυτό δεν το πιστεύει κανείς ούτε μέσα στην Αίθουσα, αλλά ούτε και στον ελληνικό λαό. Αυτό σημαίνει κρίση εκπροσώπησης, δηλαδή ότι η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού δεν τα πιστεύει αυτά και ότι αν πάρετε ψήφο εμπιστοσύνης, βρίσκεστε σε πλήρη αναντιστοιχία με τις συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, που σημαίνει ότι δεν μπορείτε να συνεχίσετε να ψηφίζετε νόμους, δεν μπορείτε να εκλέξετε Πρόεδρο Δημοκρατίας κ.ο.κ..

Άρα, πράγματι, η μόνη λύση είναι οι εκλογές που ζητάει ο ΣΥΡΙΖΑ και το μόνο πρόγραμμα μέχρι στιγμής που έχουμε ακούσει, που να μπορεί να μας βγάλει από την κρίση είναι το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Το πρώτο μέρος του προγράμματος το ακούσαμε στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης από τον Πρόεδρο.

Όμως, θα ήταν λάθος, αν εμείς οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ χάναμε το τρίημερο και αυτήν την καταπληκτική ευκαιρία που μας δίνεται με το να μην πάμε λίγο παρακάτω στις θέσεις του προγράμματός μας και να μην αναλύσουμε ειδικότερα θέματα που απασχολούν τον ελληνικό λαό, αντί να χάνουμε την ώρα μας απαντώντας στα μεγάλα ψέματα που δεν χρειάζεται να τα εξηγήσουμε, γιατί ο ελληνικός λαός τα ξέρει από πρώτο χέρι, δηλαδή από την καθημερινότητά του.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι η χώρα είχε δύο με-

γάλα συγκριτικά πλεονεκτήματα στο ευρωπαϊκό και διεθνή χώρο. Πρώτον, για τα υψηλά ποσοστά ιδιόκτητης κατοικίας και δεύτερον, για τα υψηλά ποσοστά αποφοίτων λυκείων και πανεπιστημίων. Ήταν το δημιούργημα μιας χαρακτηριστικής ταυτοτικής ανάγκης και βούλησης του λαού να βάλει ένα κεραμίδι πάνω από το κεφάλι του και να σπουδάσει τα παιδιά του.

Βάλατε χέρι και στα δύο και τα καταστρέψατε ή επιχειρείτε να τα καταστρέψετε και τα δύο. Επιχειρείτε να ξεπουλήσετε σπίτια κι εκπαίδευση. Και τα μεν σπίτια τα αφήνω στον κ. Βορίδη –δεν είναι εδώ– ο οποίος πήρε τα σουσουμιά αυτού που εκπροσωπεί και ο οποίος, ενθυμούμενος το ακροδεξιό παρελθόν του, θα τα σώσει από τους «κομμουνιστές» του ΣΥΡΙΖΑ.

Θα μιλήσω, λοιπόν, για την εκπαίδευση και την έρευνα, την άλλη μεγάλη μας περιουσία και τη δύναμη που έχουν να μας βγάλουν από την κρίση, να ενισχύσουν την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και να της δώσουν συγκριτικά πλεονεκτήματα.

Εμείς έχουμε ένα σχέδιο ενίσχυσης της βασικής κι εφαρμοσμένης έρευνας που θα συμβάλλει στο δικό μας σχέδιο, αυτό της παραγωγικής ανασυγκρότησης, αντί να διαλύουμε και να ιδιωτικοποιούμε ερευνητικά κέντρα και πανεπιστήμια.

Γι' αυτό θα δημιουργήσουμε τον ενιαίο χώρο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και έρευνας, δηλαδή ένα χώρο δημόσιο δωρεάν, όπου θα συνεργάζονται τα δημόσια ερευνητικά κέντρα και τα δημόσια ΑΕΙ. Θα ενισχύσουμε, δηλαδή, το πεδίο όπου εξακολουθούμε να είμαστε ψηλά στην Ευρωπαϊκή Ένωση –ω του θαύματος, ένατοι!– το οποίο μας επιτρέπει να δημιουργήσουμε νέες παραγωγικές δυνατότητες της χώρας με αυτό το προσωπικό, το οποίο σήμερα μεταναστεύει, τους νέους επιστήμονες, με ό,τι δηλαδή πιο πολύτιμο έχει και χάνει η χώρα λόγω της πολιτικής της.

Έχουμε έτοιμο ένα μεταβατικό θεσμικό πλαίσιο που θα επιτρέψει τη λειτουργία του ενιαίου χώρου ανώτατης εκπαίδευσης κι έρευνας με βάση το άρθρο 16 του Συντάγματος, που το κάνατε «κουρελόχαρτο», ισοτιμώντας τα πτυχία των ελληνικών ΑΕΙ με τα ιδιωτικά κολλέγια, που σήμερα χωρίς να ερυθριούν ονομάζονται πανεπιστήμια.

Γιατί; Γι' αυτή τη μεγάλη ιδιωτική αγορά προορίζονται οι διαγεγραμμένοι «αιώνιοι» δήθεν φοιτητές. Γιατί οι διαγραφές των αιώνιων φοιτητών προετοιμάζουν το έδαφος για τις διαγραφές των κανονικών φοιτούντων, των σημερινών φοιτητών, που δεν επιτρέπεται να χάσουν πάνω από δύο έτη σπουδών συνολικά. Δηλαδή, το 50% των σημερινών σπουδαστών κινδυνεύουν να μην μπορούν να πάρουν πτυχίο, να είναι πελατεία για τα ιδιωτικά κολλέγια ή όσοι δεν έχουν λεφτά να μην πάρουν ποτέ πτυχίο. Γι' αυτά επάρεται και επιχαίρει ο κ. Λοβέρδος.

Εμείς δεσμευόμαστε να σταματήσουμε τη διπλή όψη της ιδιωτικοποίησης που έχετε επιβάλει στην εκπαίδευση: Δηλαδή, από τη μια αφειδώλευτα παροχές στην ιδιωτική εκπαίδευση, από την άλλη μετατροπή της δημόσιας εκπαίδευσης σε ιδιωτική και τέλος της δημόσιας εκπαίδευσης σε επιχειρηματική δραστηριότητα, για να τα βγάλει τα λεφτά της, μπας και επιβιώσει. Αλλιώς δεν μπορεί να επιβιώσει.

Η Αριστερά πιστεύει στη δύναμη της εκπαίδευσης, που είναι όπλο κοινωνικής και προσωπικής χειραφέτησης. Είναι μέσο εμβάθυνσης της δημοκρατίας. Η γνώση είναι απαραίτητη, όχι μόνο για την κατανόηση της κρίσης, αλλά και για την έξοδο από αυτήν, για την αλλαγή της κοινωνίας που εμείς επαγγελλόμαστε. Γιατί εμείς είμαστε η Αριστερά που επιθυμεί την αλλαγή της κοινωνίας. Ναι, αυτή η δύναμη, αυτό το όπλο, πρέπει να βρίσκεται στα χέρια των πολλών και όχι των λίγων. Γι' αυτό, λοιπόν, δημόσια, δωρεάν, δημοκρατική, μαζική εκπαίδευση που θα αναβαθμίσουμε, για να είναι υψηλού επιπέδου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του

κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε, τελειώνω.

Το σχέδιό μας είναι αντίπαλο σχέδιο με δύο στόχους: Ο πρώτος είναι να σταματήσουμε την καταστροφή, δηλαδή, να λειτουργήσουν τα σχολεία και τα πανεπιστήμια με όλους όσους έχουν ανάγκη, με τους παράνομα κι αντισυνταγματικά απολυμένους φύλακες, διοικητικούς, εκπαιδευτικούς, στη θέση τους –γιατί κα-

νείς δεν περισσεύει- με βιβλία και με βιβλιοθήκες. Θα αντιμετωπίσουμε την ανθρωπιστική κρίση στην εκπαίδευση με πρωινό και μεσημεριανό στα σχολεία, με σίτιση και στέγαση εξασφαλισμένη για όλους τους σπουδαστές. Όχι να δημιουργείτε αυτήν την τραγωδία με τους είκοσι χιλιάδες φοιτητές που περιμένουν δήθεν μετεγγραφή, ώστε να εξαφανίσετε όλα τα πανεπιστήμια στην περφόρεια και να ακυρώσετε όλα τα κεντρικά.

Θα αντιμετωπίσουμε τη σχολική διαρροή που προκαλείται από την ανέχεια και τις συνεχείς εξετάσεις. Θα καταργήσουμε αυτές τις συνεχείς εξετάσεις που βάλατε στο λύκειο, είναι προφανές αυτό, διότι έτσι φεύγουν τα φτωχά παιδιά από τα σχολεία.

Θα επαναφέρουμε το θεσμό του ολοήμερου σχολείου με ενισχυτική διδασκαλία, όπου τα παιδιά θα μαθαίνουν τουλάχιστον μια γλώσσα πιστοποιημένη, γιατί δεν έχουν να την πληρώνουν έξω.

Θα αντιμετωπίσουμε τα σχολεία σαν τόπο πολιτισμού που θα είναι ανοιχτά τα βράδια για κομπιούτερ, θέατρο, μουσική, αθλητισμό, για παρεούλα -κανείς μόνος στην κρίση- για να διώξουμε το φασισμό από τα σχολεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κυρία Φωτίου, σας παρακαλώ.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Γι' αυτό το τίτινο έργο δεν υποσχόμαστε χρήματα στους εκπαιδευτικούς. Υποσχόμαστε σεβασμό, εργασιακή ασφάλεια, χωρίς το φόβο της απόλυσης και αξιοπρέπεια, γιατί μόνο αυτοί μπορούν να μεταδώσουν τη χαρά της γνώσης.

Θυμηθείτε όλοι, κύριοι Βουλευτές και συνάδελφοι, το δάσκαλο που σας άλλαξε τη μαθητική ζωή. Εμείς εμπιστευόμαστε τους εκπαιδευτικούς. Πιστεύουμε πως αυτή η εμπιστοσύνη θα τους κάνει να υπερβούν τα προσωπικά τους προβλήματα και αδυναμίες και θα συμβάλλουν στο μεγάλο σχέδιο δημοκρατικής αναγέννησης της εκπαίδευσης του τόπου μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Φωτίου.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Άκουσα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με προσοχή αυτά τα οποία είπε η κ. Φωτίου. Δεν μπορώ να πω ότι έγινα πολύ σοφότερος.

Μίλησε για δωρεάν χώρο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και έρευνας. Να σας πω ένα μυστικό; Δεν υπάρχει τίποτα δωρεάν σε αυτήν τη ζωή. Όλα πληρώνονται και όλα τελικά πληρώνονται από τον Έλληνα φορολογούμενο. Γι' αυτό, όταν υπόσχεστε με τόσο μεγάλη άνεση τη διεύρυνση του κράτους, θα πρέπει να αποσαφηνίζετε και από πού θα βρεθούν οι πόροι, για να χρηματοδοτήσετε αυτήν την ωραία επεκτατική σας πολιτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από πέντε χρόνια κρίσης για την ελληνική οικογένεια, για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, για την κοινωνία μας σε όλο το φάσμα, είναι φυσικό σε αυτήν την Αίθουσα όλοι να υπόσχονται μια νέα αρχή. Και δεν νομίζω ότι υπάρχει λόγος να μασάμε τα λόγια μας. Το ίδιο κάνει η Αντιπολίτευση, το ίδιο κάνουμε και εμείς στην Κυβέρνηση. Είναι φυσικό οι πολίτες, οι οποίοι μας ακούν, να δυσπιστούν, να δυσανασχετούν γιατί μετά την κόπωση των τελευταίων ετών βλέπουν, από την μια την Αριστερά να οραματίζεται την πρώτη της εμπειρία στην κυβέρνηση και από την άλλη τη σημερινή Κυβέρνηση να υπερασπίζεται το έργο της.

Φαντάζομαι ότι υπάρχουν πολλοί, οι οποίοι μας ακούν και σήμερα ακόμα λένε ότι όλοι λίγο-πολύ το ίδιο είναι. Φοβάμαι όμως, ότι τα πράγματα είναι πολύ πιο σύνθετα, διότι σε μια τέτοια συζήτηση -νομίζω ήταν πολύ σαφής και διαφωτιστική η τοποθέτηση της κ. Φωτίου- τι συγκρούεται τελικά;

Συγκρούεται η ευχέρεια, κυρία συνάδελφε, του αντιπολιτευτικού λόγου με την πολύ μεγάλη δυσκολία της κυβερνητικής πράξης, η μεγάλη άνεση των ανέξοδων υποσχέσεων με τα σκληρά διλήμματα της λήψης επώδυνων αποφάσεων, η μεγάλη ευκολία του να ικανοποιείς τους πάντες στα λόγια με το μεγάλο κόστος επιλογών που αναγκαστικά αλλάζουν τις ζωές κάποιων προς το

χειρότερο. Τελικά συγκρούεται το φαντασιακό με το πραγματικό, ο λαϊκισμός με την υπευθυνότητα, το κεκτημένο δικαίωμα με την υποχρέωση της συνεχούς βελτίωσης.

Κάποιοι έσπευσαν να μιλήσουν για το τέλος του διαχωρισμού, το τέλος των ιδεολογιών, την κατάρρευση των διαχωριστικών γραμμών μεταξύ των κομματικών συνεργασιών. Νομίζω ότι έκαναν μεγάλο λάθος, διότι σήμερα περισσότερο παρά ποτέ οι διαφορές μεταξύ των δύο κομμάτων που διεκδικούν τη διακυβέρνηση αυτής της χώρας είναι πιο ευκρινείς από ποτέ.

Εγώ προσωπικά, κύριοι και κυρίες συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν χαίρομαι γι' αυτό. Θα περίμενα πραγματικά ότι μετά την ελληνική μνημονιακή τραγωδία θα γινόμασταν όλοι σοφότεροι, ότι θα μαθαίναμε από τα λάθη μας και ότι θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε, τουλάχιστον στο αυτονόητο. Ξέρετε ποιο είναι το αυτονόητο και ποιος είναι ο ορισμός της παράνοιας, όπως τον είχε διατυπώσει ο Αϊνστάιν; Είναι να επαναλαμβάνουμε τα ίδια πράγματα και να περιμένουμε διαφορετικά αποτελέσματα.

Ο Στέλιος Ράμφος, αυτός ο διορατικός ψυχαναλυτής της ελληνικής ιδιαιτερότητας -είχα την ευκαιρία χθες πάλι να ξεφυλλίσω το τελευταίο του βιβλίο- έγραψε γι' αυτούς που «Οχυρωμένοι αυτιστικά στο πολιτισμικό τους αναχρονισμό δεν διδάσκονται από τη μνήμη, καθώς τη χρησιμοποιούν για να ξαναζεστάνουν το παρελθόν και όχι για να το νοηματοδοτήσουν».

Δεν ξέρω αν την έγραψε για εσάς αυτήν τη φράση, αλλά σίγουρα σας ταιριάζει γάντι, γιατί πίσω από το ριζοσπαστικό του πολιτικού σας λόγου κρύβεται μια νοσταλγία για μια επιστροφή σε ένα παρελθόν, το οποίο το αφήσαμε οριστικά πίσω μας και δεν θέλουμε να επιστρέψουμε σε αυτό το παρελθόν.

Γιατί, ξέρετε, ένα κόμμα φαίνεται αν είναι γερασμένο όχι από τους γέρους του, αλλά από τους νέους του. Δυστυχώς, οι ιδέες σας είναι εξίσου γερασμένες, αναχρονιστικές και παρωχημένες.

Τελικά, θέλετε μια Ελλάδα, η οποία θα είναι κατ' εικόνα και ομοίωση του δημοσίου που εσείς επαγγέλλεστε: όλοι ίσοι, όλοι ισοπεδωμένοι, χωρίς θετικούς στόχους και χωρίς φιλοδοξία. Θέλετε να αφαιρέσετε από τον Έλληνα την ανεξαρτησία, τη δημιουργικότητα, τη φιλοδοξία, και γιατί όχι, να την αντικαταστήσετε με μια μίζερη εσωστρέφεια υπέρ ενός ιδεολογικού προσήμου που έχει πεθάνει παντού στην Ευρώπη. Είστε οι τελευταίοι που προσπαθείτε να το κρατήσετε τεχνητά στη ζωή.

Αλλά ξέρετε ότι η Ελλάδα του 2014 δεν είναι η Ελλάδα του 2009, δεν είναι σίγουρα η Ελλάδα του 1989. Εγώ πιστεύω ακράδαντα ότι μέσα από την κρίση γίναμε καλύτεροι, μέσα από τον πόνο που βιώσαμε, αποκτήσαμε μια συλλογικότητα.

Είμαι πεπεισμένος ότι για κάθε έναν νοσταλγό της Ελλάδας των ελλειμμάτων, της αναξιοκρατίας, του κομματισμού, της μετριότητας υπάρχουν πολλοί περισσότεροι που βλέπουν σήμερα μια νέα ευκαιρία να χτίσουμε μια νέα Ελλάδα πάνω σε στέρεες βάσεις ανατινάχοντας τα σαθρά θεμέλια του μεταπολιτευτικού οικοδομήματος.

Αυτή η σωτηρή πλειοψηφία αντιλαμβάνεται ότι σήμερα κλείνει ένας κύκλος. Ο κύκλος του μνημονίου κλείνει με πολλές θυσίες. Με πολλές θυσίες η Ελλάδα ανακτά σήμερα τη δημοσιονομική σταθερότητα, που τόσο είχε διασαλευτεί την εποχή του άκρατου δανεισμού.

Σήμερα, περισσότερο παρά ποτέ -και μακάρι να μπορούσαμε να συμφωνήσουμε έστω στα αυτονόητα- είναι απαραίτητη η χάραξη ενός εθνικού σχεδίου ανασυγκρότησης που θα αποτελέσει τον οδικό χάρτη για τη μεταμνημονιακή Ελλάδα, ένα καινούργιο κοινωνικό συμβόλαιο, ένα συμβόλαιο που δεν θα υπογράφουμε πια με τους πιστωτές μας, αλλά με τους Έλληνες πολίτες.

Τρεις κεντρικές προτεραιότητες: Θεσμική ανασυγκρότηση του πολιτικού μας συστήματος, οικοδόμηση μιας νέας δημόσιας διοίκησης και ανάπτυξη μιας ανταγωνιστικής οικονομίας που θα εκμεταλλεύεται τα συγκριτικά πλεονεκτήματα αυτού του τόπου.

Αλλά εδώ πρέπει να κάνουμε μια απαραίτητη διευκρίνιση: Το τέλος του μνημονίου, το οποίο έρχεται, προφανώς και δεν σημαίνει ότι θα κάνουμε του κεφαλιού μας. Και προφανώς, θα σημαίνει ότι η χώρα θα εξακολουθεί να υπόκειται σε δημοσιονομικούς περιορισμούς που δεσμεύουν όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, όλες τις χώρες-μέλη της Ευρωζώνης. Εκτός αν εσείς πιστεύετε ότι μπορείτε να απολαμβάνετε τα προνόμια και την ασφάλεια της συμ-

μετοχής στην Ευρωπαϊκή Ένωση χωρίς τις υποχρεώσεις που απορρέουν απ' αυτήν τη συμμετοχή.

Και κάτι ακόμα: Από τη στιγμή που η χώρα θα απεμπλακεί από τον σφιχτό εναγκαλισμό των μνημονίων θα πρέπει να δανειζεται από τις αγορές, όπως όλες οι κανονικές χώρες. Αυτό ακριβώς επιδιώκουμε και τα πρώτα βήματα σ' αυτήν την κατεύθυνση έχουν ήδη γίνει.

Αλλά, για να δανειζόμαστε από τις αγορές με ένα λογικό επιτόκιο και σε βάθος χρόνου πρέπει η χώρα να έχει αξιοπιστία, πρέπει να έχει σχέδιο, πρέπει να εμμένει σε μεταρρυθμίσεις που θα προωθήσουν την ανάπτυξη. Αυτά τα διαθέτει σήμερα η Κυβέρνηση που ζητάει την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής.

Εσείς δεν τα διαθέτετε. Θα αναρωτιόμουν πάρα πολύ πώς εσείς, εάν ποτέ γινόσασταν κυβέρνηση, θα μπορούσατε να δανειστείτε από τις αγορές με αυτά τα οποία λέτε. Το τελευταίο το οποίο χρειάζεται σήμερα η χώρα είναι αριστερόστροφους πειραματισμούς τριτοκοσμικού τύπου. Γιατί αν τους εφαρμόσουμε, κινδυνεύουμε να γίνουμε Αργεντινή ή ακόμα χειρότερα Βενεζουέλα και χωρίς το πετρέλαιό της.

Και δεν θα υπάρχει μεγαλύτερη τραγωδία, μεγαλύτερος εθνικός εξευτελισμός από τα να διακηρύξετε τη μονομερή απόσυρση –για να δανειστώ τη νέα σας ορολογία, δεν ξέρω ποιας συνιστώσας άραγε- του χρέους μας, για να επιστρέψουμε και πάλι ικέτες στους διεθνείς πιστωτές μας, μετά από μία κατά τ' άλλα υπερήφανη διαδρομή εθνικής ανεξαρτησίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης αποδεικνύουμε κάθε μέρα ότι με συγκροτημένο σχέδιο, με επιμονή, με σκληρή δουλειά μπορούμε να αλλάξουμε τα πράγματα προς το καλύτερο και αποκρούουμε τη μοιρολατρία και τον ωχαδερφισμό ότι τίποτα σε αυτή τη χώρα δεν μπορεί να αλλάξει.

Κάθε προσπάθεια ανασυγκρότησης, όμως, πρέπει να ξεκινήσει με μια ειλικρινή διάγνωση της υφιστάμενης κατάστασης. Εγώ προσωπικά, ποτέ δεν έκρυψα την αλήθεια και από τις εποχές που ήμουν ένας απλός Βουλευτής. Τα χρόνια προβλήματα της δημόσιας διοίκησης, που την κράτησαν καθηλωμένη τόσα χρόνια, είναι πρωτίστως ευθύνη της πολιτικής ηγεσίας του τόπου και τα κόμματα εξουσίας προτίμησαν, δυστυχώς, στο παρελθόν, ανεύθυνα, αντί να χαράξουν τον δρόμο της υγιούς ανάπτυξης, να τακτοποιήσουν ένα μεγάλο μέρος του νέου, παραγωγικού δυναμικού της χώρας στο δημόσιο.

Τι υποσχεθήκαμε τελικά σε χιλιάδες νέες και νέους; Υποσχεθήκαμε ότι τα πράγματα είναι εύκολα, ότι όλα είναι εύκολα, ότι η γνώση, η ικανότητα, η προσπάθεια, η αγωγή, η αριστεία εν τέλει, δεν παίζουν κανένα ρόλο. Και πληρώσαμε αυτό το τίμημα, το πληρώσαμε πάρα πολύ ακριβά. Στα σχολικά και στα πανεπιστημιακά μου χρόνια, εγώ έβλεπα τον κόσμο, από τη μία να κάνει άλματα, κι εμείς να βυθιζόμαστε σε μία επαρχιωτική μορφή παρασιτικής οικονομίας και πελατειακού κράτους.

Γι' αυτό είμαι αποφασισμένος, να χαράξω μία γραμμή η οποία να μας χωρίζει από αυτό το παρελθόν. Και σε αυτή την προσπάθεια, πραγματικά, θα περίμενα να βρω αρωγούς, αυτούς οι οποίοι ισχυρίζονται –και μπορεί να έχουν και δίκιο- ότι δεν έχουν καμμία ευθύνη για την οικοδόμηση του πελατειακού κράτους. Αλλά φαίνεται ότι η νοσταλγία του παρελθόντος είναι ισχυρότερη από την ανάγκη να πάρουν κάποιοι αποστάσεις από αυτό το παρελθόν.

Πάρτε για παράδειγμα το ζήτημα του ελέγχου των πλαστών δικαιολογητικών. Μετά από διάφορες παλινωδίες, ο ΣΥΡΙΖΑ τελικά συμφώνησε ότι καλώς ελέγχονται τα πλαστά πιστοποιητικά και ότι όσοι μπηγαν με πλαστά πιστοποιητικά στο δημόσιο πρέπει επιτέλους να απολυθούν.

Όχι, μην κουνάτε το κεφάλι σας, κύριοι συνάδελφοι, γιατί αυτό έγινε αφού μιλήσατε –διαβάζω πράγματα που έχετε πει- για «κυνήγι μαφιών», για εκδικητική συμπεριφορά της Κυβέρνησης απέναντι στη δημοσιοϋπαλληλία, για κομματικά κριτήρια κ.λπ..

Ξέρετε γιατί δεν προχωρήσατε παραπέρα αυτή την επιχειρηματολογία; Δεν την προχωρήσατε παραπέρα, γιατί αντιληφθήκατε κάτι πολύ απλό, ότι η κοινωνία δεν συμβιβάζεται πια με την ανομία και ότι ναι, όποιοι υπάλληλος έφερε πλαστό δικαιολογητικό, όποιος μετέτρεψε παράνομα τις συμβάσεις του από ορι-

σμένου χρόνου σε αορίστου θα πρέπει να απομακρυνθεί από το δημόσιο, αφού φυσικά η διαδικασία που τον οδηγεί στην έξοδο είναι αμερόληπτη και πλήρως στοιχειοθετημένη.

Άλλοι έσπευσαν να με κατηγορήσουν ότι ο σκοπός μου είναι, δήθεν, να συμπληρώσω μία δεξαμενή απολύσεων. Δεν με ενδιαφέρει αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το μόνο που διεκδικώ, πίσω από το ρεσιτάλ οχλαγωγίας των κρατικοδίαιτων συνδικαλιστών και των πολιτικών τους προστατών, είναι η επιστροφή στη νομιμότητα και η κανονικότητα. Αυτό με ενδιαφέρει.

Και ξέρετε κάτι ακόμα; Ο λόγος για τον οποίον κανείς σήμερα, και στις διαπραγματεύσεις που κάνουμε με τους πιστωτές, δεν μιλάει για νέους ποσοτικούς στόχους σε απολύσεις για το 2015 και μετά είναι ακριβώς γιατί εμείς στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης ήμασταν συνεπείς στο να προάγουμε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο παρεμβάσεων στη διοίκηση.

Πείσαμε, και τους πιστωτές και ελπίζω να μπορούμε να πείσουμε και την ελληνική κοινωνία, ότι το σχέδιό μας είναι συγκροτημένο, θα είναι προς όφελος του πολίτη, της επιχείρησης και του δημόσιου υπαλλήλου. Γιατί αν τα είχαμε κάνει αυτά στο παρελθόν, εάν παραδείγματος χάριν ο έλεγχος των πλαστών δικαιολογητικών δεν είχε ξεκινήσει τους τελευταίους δεκαπέντε μήνες, αλλά είχε ξεκινήσει εδώ και πέντε χρόνια, δεν θα είχαμε καν ποσοτικούς στόχους απολύσεων.

Θα μου πείτε: «Έχει τόσο μεγάλη σημασία αυτή η μάχη για να φύγουν κάποιες χιλιάδες από το δημόσιο; Γιατί πρέπει να δώσουμε αυτή τη μάχη; Γιατί πρέπει να δώσουμε τη μάχη της ποσόστωσης στην αξιολόγηση, έστω ως μεταβατικό μέτρο;».

Η απάντηση είναι σαφής: Διότι πρέπει κάποια στιγμή αυτό το πουλόβερ να ξηλωθεί, πρέπει να ταρακουνηθεί το σύστημα, πρέπει να ξεβουλευτούν κάποιοι βολεμένοι, πρέπει να ιδρώσουν κάποιοι εργατοπατέρες και επαγγελματίες συνδικαλιστές, πρέπει επιτέλους το δημόσιο να αποκτήσει μια πραγματική κουλτούρα αξιολόγησης, για να μην λυμνιάζουν οι λίγοι τον κόπο των πολλών, να μη γελούν ειρωνικά αυτοί οι οποίοι φεύγουν πρώτοι με αυτούς, τους πολλούς άξιους δημόσιους υπαλλήλους, οι οποίοι σβήνουν τελευταίοι τα φώτα. Δεν με ενδιαφέρει η κομματική τους καταβολή, δεν με ενδιαφέρει αν είναι αριστεροί, κεντρώοι, δεξιοί, δεν με ενδιαφέρει αυτό καθόλου.

Αυτό που με ενδιαφέρει είναι ότι είναι αδιανόητο στην Ελλάδα του 2014 να μιλάμε για οργανωμένη διοίκηση, για ένα οργανωμένο σύστημα διαχείρισης ανθρωπίνων, χωρίς ένα σύστημα αξιολόγησης.

Είναι πολύ εύκολο, ξέρετε, να μιλάς. Είναι πολύ εύκολο να υπόσχεται. Όταν καλείσαι, όμως, να εφαρμόσεις πολιτική, εκεί αρχίζουν τα δύσκολα. Και δυστυχώς, πολύ φοβάμαι ότι δεν μπορεί να ανταποκριθείτε σε αυτές τις ευθύνες.

Εξάλλου, το είδαμε και στα πρώτα πειράματα που κάνετε στη διαχείριση της εκτελεστικής εξουσίας μέσα από τον ρόλο της αιρετής Περιφέρειας Αττικής και τον τρόπο με τον οποίο –το ανέφερε και ο Υπουργός Εσωτερικών- σκέφτεστε να αντιμετωπίσετε το φλέγον ζήτημα της διαχείρισης των απορριμμάτων της πρωτεύουσας.

Μιλώ εδώ, με την προηγούμενη ιδιότητά μου ως Πρόεδρος της Επιτροπής Περιβάλλοντος, για την ευκολία με την οποία ακυρώνετε ένα σχεδιασμό με τα όποια μειονεκτήματά του, ο οποίος μας πήρε δεκαπέντε χρόνια να τον υλοποιήσουμε, χωρίς καμμία εναλλακτική πρόταση, διακινδυνεύοντας αυτή τη στιγμή, εάν δεν υλοποιηθούν κάποια έργα διαχείρισης απορριμμάτων, να πλημμυρίσει η Αθήνα σκουπίδια και πετάει το μπαλάκι στους δήμους και λέτε: «Ας γίνει διαχείριση των απορριμμάτων σε δημοτικό επίπεδο», λες και οι δήμοι έχουν αυτή τη δυνατότητα.

Αυτή είναι η υπευθυνότητα; Έτσι θα κυβερνήσετε; Αναρωτιέμαι πραγματικά, εάν αυτή η πρώτη δοκιμασία σας στην άσκηση εκτελεστικής εξουσίας δεν είναι ο καλύτερος προάγγελος του τι μέλλει γενέσθαι, στην περίπτωση που αναλαμβάνατε την διακυβέρνηση αυτής της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης έχουμε πετύχει πολλά. Δεν είναι ο χρόνος να απარიθμήσω τώρα το έργο του Υπουργείου. Εξάλλου το έχω κάνει σε πολλές ευκαιρίες σε συζητήσεις στη Βουλή. Θα έχουμε και νομοσχέδιο, σε δύο εβδομάδες από τώρα, για ζητήματα που

αφορούν τα ανοιχτά δεδομένα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα μου δώσετε δύο λεπτά μόνο, κυρία Πρόεδρε. Δεν θα κάνω άλλη κατάχρηση του χρόνου των συναδέλφων.

Δύο παραδείγματα μόνο. Από τις 29 Οκτωβρίου όλα τα Υπουργεία θα λειτουργούν με καινούργια οργανογράμματα. Το δικό μας Υπουργείο λειτουργεί ήδη με καινούργιο οργανόγραμμα. Από τις δεκαοκτώ διευθύνσεις του Υπουργείου πήγαμε στις οκτώ και από τις πέντε γενικές διευθύνσεις στις τρεις.

Μέσα από αυτή τη διαδικασία κάναμε κι έναν πλήρη εξορθολογισμό των εσωτερικών διαδικασιών των Υπουργείων. Και γλιτώσαμε μέσα από αυτή τη διαδικασία έξι χιλιάδες υπογραφές το χρόνο, εκχωρώντας αρμοδιότητες από τον Υπουργό στη διοίκηση, εμπιστευόμενοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη διοίκηση.

Γιατί πρέπει ο Υπουργός να υπογράφει γραφειοκρατικά την κάθε απόφαση και την κάθε μετάταξη που γίνεται στο δημόσιο; Προσθέτει κάτι; Μόνο πολιτική ισχύ προσθέτει σε αυτή την ιστορία. Εγώ εκχωρώ αυτήν την αρμοδιότητα στην ίδια τη διοίκηση, γιατί την εμπιστευόμαστε. Δεν έχω να προσφέρω κάτι σε αυτή τη διαδικασία, παρά μόνο τη γραφειοκρατική καθυστέρηση κάποιων ημερών για να μπει η υπουργική υπογραφή σε κάτι που πρέπει να χειρίζεται η ίδια η διοίκηση. Είναι ένα μικρό παράδειγμα μόνο του πώς αντιλαμβανόμαστε τον εξορθολογισμό στη δημόσια διοίκηση.

Και κάτι ακόμα: Στη συζήτηση που κάναμε για το καινούργιο σύστημα επιλογής γενικών διευθυντών, διευθυντών και τμηματάρχων, δεχτήκαμε οξέτατη κριτική ότι δεν είχαμε ποτέ σκοπό να εφαρμόσουμε αυτό το σύστημα, αλλά επί της ουσίας θέλαμε να παραμείνουμε στις μεταβατικές διατάξεις του νόμου.

Την επόμενη εβδομάδα, λοιπόν, σας ενημερώνω ότι θα βγει η προκήρυξη με τις πρώτες θέσεις των γενικών διευθυντών, οι οποίοι θα έχουν τοποθετηθεί μέχρι τον Ιανουάριο. Γιατί σκοπός μας είναι να επενδύσουμε σε μία διοίκηση, η οποία θα δίνει πραγματικές ευκαιρίες στους καλότερους, ασχέτως ηλικίας, αφού πληρούν κάποια τυπικά προσόντα, ασχέτως και επιπρόσθετων μορίων. Αυτό θέλουμε, γιατί μόνο έτσι θα δώσουμε προοπτική και στους νέους δημόσιους υπαλλήλους ότι θα μπορέσουν νωρίτερα στην καριέρα τους να διεκδικήσουν μια θέση ευθύνης, αν πραγματικά το αξίζουν.

Εμείς επενδύουμε στον ανθρώπινο παράγοντα του δημοσίου και θέλουμε τους δημόσιους υπάλληλους αρωγούς στην προσπάθεια την οποία κάνουμε. Και δεν θα συμβιβαστούμε παρά μόνο αν ολοκληρώσουμε αυτό το σχέδιο και θα το ολοκληρώσουμε και θα το θέσουμε στην κρίση του ελληνικού λαού, όχι τον επόμενο Φεβρουάριο, όπως ελπίζετε, αλλά στην ώρα του, το 2016, όταν και θα λήξει η συνταγματική θητεία αυτής της Βουλής.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο κ. Γαβριήλ Αβραμίδης.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα περίμενα από τις ομιλίες, αν όχι των Υπουργών, τουλάχιστον των Βουλευτών της συγκυβέρνησης να ακούσω μια «συγγνώμη» προς τον ελληνικό λαό για όλα αυτά που έχουν γίνει, για τις χιλιάδες αυτοκτονίες των απελπισμένων της κρίσης, για τα παιδιά που λιποθυμούν στα σχολεία από αστία, γι' αυτό το κοινωνικό ολοκαύτωμα που ζούμε. Δυστυχώς, μέχρι τώρα δεν άκουσα μία «συγγνώμη».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έχει ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή. Γιατί άραγε; Για να σταματήσει την προεδρολογία, την εκλογολογία; Μήπως θεωρούσε ότι κινδυνεύει να χάσει τη δεδηλωμένη ή μήπως θέλει να τσεκάρει κάποια από τα λεγόμενα «μαξιλαράκια», όπως είπε ο Πρωθυπουργός; Δεν μου αρέσει ο όρος «μαξιλαράκια». Δεν ξέρω αν σε κάποιον Βουλευτή αρέσει η έκφραση «μαξιλαράκια», αν υπάρχουν Βουλευτές «μαξιλαράκια» ή «γιουσουφάκια».

Πρόκειται για μια Κυβέρνηση, η οποία ζητά ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή. Αν τολμάτε, κύριοι της συγκυβέρνησης, ζη-

τήστε ψήφο εμπιστοσύνης από τον ελληνικό λαό. Όμως, πώς θα ζητήσετε αυτή την ψήφο με βάση το τι υλοποιήσατε από το πρόγραμμά σας και από τις διακηρύξεις σας; Να σας θυμίσω τα Ζάπεια, τα δεκαοκτώ σημεία τα οποία είχε υποστηρίξει ο κ. Σαμαράς προεκλογικά, τα δέκα προς διαπραγματεύση και τα οκτώ προς υλοποίηση;

Επειδή δεν θα έχουμε το χρόνο να διαβάσουμε, διότι κανένα από τα Ζάπεια και τα δέκα οκτώ σημεία δεν έχει εφαρμοστεί, καταθέτω τη λίστα με τα δέκα οκτώ σημεία για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αβραμίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι ο κ. Σαμαράς ο οποίος έλεγε ότι το μνημόνιο είναι το φάρμακο που σκοτώνει τον ασθενή, για την πολιτική του Γιώργου Παπανδρέου, για την πολιτική του ΠΑΣΟΚ. Αυτή την ίδια πολιτική συνέχισε ο κ. Σαμαράς με την συγκυβέρνηση, το ίδιο φάρμακο σε ισχυρότερη δοσολογία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία τέσσερα χρόνια της σκληρής λιτότητας έχουμε αύξηση των αυτοκτονιών κατά 45%, ανεργία στο 28%, στους νέους ανεργία 55%, με επόμενο τη μετανάστευση. Κάτω από το όριο της φτώχειας ζουν τριάντισι εκατομμύρια Έλληνες. Η ύφεση είναι στο 25%, το δημόσιο χρέος στο 177% του ΑΕΠ. Ο φόρος εισοδήματος για μισθωτούς και συνταξιούχους επταπλασιάστηκε, για ελεύθερους επαγγελματίες εννεαπλασιάστηκε, ενώ το συνολικό ποσό που θα καλούνται να πληρώσουν οι φορολογούμενοι για τα ακίνητα αυξήθηκε κατά 800%. Στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις παρατηρείται μείωση τζίρου ως 75%, ενώ από την αρχή της κρίσης μπήκαν διακόσιες τριάντα χιλιάδες λουκέτα.

Θέλω να κάνω μια αναφορά εδώ, μια που είπα για τα ψέματα από την αρχή, για ένα προεκλογικό ψέμα, το οποίο έχει ξεπεράσει κάθε όριο, το ψέμα της ντροπής. Δύο, τρεις ημέρες πριν τις ευρωεκλογές, ο εκλεκτός του κ. Σαμαρά –διότι ήταν επιλογή του για τον ΟΓΑ– ο κ. Βεργίνης βγήκε στην τηλεόραση για να πει στους ανασφάλιστους υπερηλίκες, στους ταλαίπωρους Πόντιους, Βορειοηπειρώτες, Ιμβριούς, Τενεδίους, Κωνσταντινουπολίτες, ότι από 1^η Ιουνίου θα αποκατασταθεί η σύνταξη των ανασφάλιστων υπερηλίκων. Και βεβαίως έγινε, με την έγκριση του Υπουργείου και την κάλυψη του Πρωθυπουργού, διότι αν ήταν διαφορετικά, θα τον είχαν ανακαλέσει στην τάξη. Ντροπή σας!

Αυτοί οι άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους, γιατί δεν έχουν κανένα πόρο. Είναι άνθρωποι, ομογενείς μας, συμπατριώτες μας, οι οποίοι αναγκάζονται να επιστρέψουν πίσω στη Γεωργία, να είναι στα χωριά τους για να ζήσουν εκεί με τα 150 λάρι, με τα 70 δολάρια που θα τους δώσει η σύνταξη εκεί. Άφησαν την Ελλάδα πίσω τους και κάποιοι έχουν πεθάνει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Καλύτερα να τους εκτελέσουν εκεί.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Κύριε Κουρουμπλή, είναι πραγματικά μια τραγωδία.

Η Κυβέρνηση Σαμαρά έχει μετατραπεί σε κυβέρνηση συγκάλυψης σκανδάλων. Ο Χριστοφοράκος παραμένει στη Γερμανία προστατευόμενος των δύο κυβερνήσεων, της ελληνικής και της γερμανικής. Δεν έχουν ελεγχθεί ούτε έχουν φορολογηθεί τα χρήματα που έχουν φύγει από τη χώρα.

Πρωταγωνιστές της λίστας Λαγκάρντ συνεχίζουν να κάνουν μπίζνες στο δημόσιο.

Το τέλος των μνημονίων είναι ένα ακόμα παραμύθι του κ. Σαμαρά και του κ. Βενιζέλου. Με βάση την πολιτική σας και τις συμφωνίες σας, τα κράτη-μέλη παραμένουν υπό εποπτεία μετά το πρόγραμμα, εφόσον δεν έχει εξοφληθεί τουλάχιστον το 75% της χρηματοδοτικής συνδρομής που έχει ληφθεί. Μέχρι το 2047 λοιπόν, εάν υλοποιείται αυτή η πολιτική, η Ελλάδα θα βρίσκεται υπό εποπτεία και μνημόνια.

Θέλω να θυμίσω ότι ο Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσής σας κ. Βενιζέλος είχε υποστηρίξει τους βομβαρδισμούς στη Συρία, ουσιαστικά δηλαδή να ενισχύετο αυτό το λεγόμενο ισλαμικό τόξο, το ακραίο ισλαμιστικό τέρας που έχει δημιουργηθεί εκεί. Από εδώ, από τη Βουλή των Ελλήνων, στέλνουμε ένα μήνυμα αλλη-

λεγγύης στους αγωνιζόμενους Κούρδους του Κομπάνι. Επίσης, όμως, θέλω να θυμίσω ότι νομιμοποιήσατε και την κυβέρνηση των νεοναζί του Κιέβου.

Ακόμα, θέλω να πω ότι η συμμετοχή μας στο ΝΑΤΟ δεν αποκλείει τη συνεργασία μας με τη Ρωσία. Οι πολίτες της Ρωσίας βοηθούν την οικονομία της Ελλάδας. Ο Πούτιν έβαλε πέρυσι δασμούς στις εισαγωγές φρούτων από την Τουρκία και έτσι ευνοήθηκαν οι ελληνικές παραγωγές. Από αυτή την εξέλιξη, λοιπόν, υπάρχει ανάπτυξη σε πολλές περιοχές της Μακεδονίας. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να επιβάλουμε κυρώσεις και να εισπράτουμε εμπόριο.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες προτείνουμε γεωπολιτική συμμαχία με την Ευρασιατική Ένωση και κατάργηση της βίζας με τη Ρωσία, ώστε να ευνοηθεί η ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να θυμίσω το εξής. Έχω εδώ κάποια δημοσιεύματα από το «Πρώτο Θέμα» και από το «Newpost» τα οποία λένε τα εξής: «Αντιδρά ο σλοβάκος Πρωθυπουργός σε νέες κυρώσεις κατά της Ρωσίας». «Θεωρώ τις κυρώσεις χωρίς νόημα και αντιπαραγωγικές» είπε ο Σλοβάκος Πρωθυπουργός. ««Όχι» της Κύπρου σε νέες κυρώσεις κατά της Ρωσίας». «Κυρώσεις κατά Ρωσίας: Κύπρος και Φινλανδία λένε «όχι!». Η Ελλάδα:». «Οι Αρχές της Σερβίας είπαν «όχι» σε κυρώσεις κατά της Ρωσίας».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τα καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γαβριήλ Αβραμίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα, σας παρακαλώ, ένα λεπτό ακόμα.

Κλείνοντας, λοιπόν, θα ήθελα να πω ότι στα πλαίσια του κοινοβουλευτικού ελέγχου είχαμε καταθέσει ερώτηση για τους S-300 ως θύματα της πολιτικής των κυρώσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει υπογράψει η χώρα μας. Και βεβαίως, σημειώνω ότι όποιος υπερψηφίζει την Κυβέρνηση, δίνει ψήφο και σ' αυτές τις κυρώσεις.

Οι κυρώσεις, λοιπόν, που επέβαλε η Ευρωπαϊκή Ένωση εις βάρος της κοινοπραξίας «ALMAZ-ANTEY» στερούν τη δυνατότητα στην εταιρεία να διαθέτει τα οπικά της συστήματα σε ευρωπαϊκές χώρες. Σήμερα, με συστήματα που παράγει η κοινοπραξία είναι εξοπλισμένα δύο κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ελλάδα που είναι και μέλος του ΝΑΤΟ και η Κύπρος. Πέρσι η χώρα, μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα που διαθέτει αυτά τα οπικά συστήματα, πραγματοποίησε για πρώτη φορά δοκιμές, οι οποίες ήταν πετυχημένες. Είχα βρεθεί στη δοκιμαστική βολή που έγινε στο πεδίο βολής Κρήτης από τα S-300. Υπάρχουν τα TOR-M1, τα οποία επίσης είναι από την «ALMAZ-ANTEY». Βεβαίως δεν μας ικανοποίησε η απάντηση του Υπουργείου.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να καταθέσω για τα Πρακτικά την ερώτηση που κατατέθηκε κατά τη διάρκεια του Κοινοβουλευτικού Ελέγχου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γαβριήλ Αβραμίδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα ερώτηση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα μπορούσαμε να πούμε πολλά ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

Δεδομένου του ότι το θέμα της ανεργίας είναι μεγάλο, θα ήθελα να πω ότι υπάρχουν προτάσεις από τους Ανεξάρτητους Έλληνες. Για παράδειγμα, για να καταπολεμηθεί η ανεργία, προτείνουμε να στηριχθούν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και να πάρουν ασφαλιστική ενημερότητα. Οι μικρομεσαίοι να ρυθμίσουν τις οφειλές τους σε εκατόν πενήντα με διακόσιες δόσεις και να ξεκινήσουν να προσλαμβάνουν κόσμο, ώστε να καταπολεμηθεί η ανεργία.

Καταθέτω στα Πρακτικά τις προτάσεις μας, το πρόγραμμά μας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γαβριήλ Αβραμίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και κλείνω λέγοντας, κυρίες και κύριοι, ότι καταψηφίζουμε αυτή την Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Σηφουνάκης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση γίνεται σε ένα κλίμα πολιτικής και οικονομικής αστάθειας. Και λέω πολιτικής αστάθειας, γιατί η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας στις αρχές του 2015 επιτείνει την εκλογολογία με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη λειτουργία μιας Κυβέρνησης και την αποτελεσματικότητα του έργου της. Και αναφέρθηκα στην οικονομική αστάθεια, διότι η πολιτική αβεβαιότητα πάντοτε επηρεάζει τις οικονομικές αποφάσεις, γιατί δημιουργούνται αβεβαιότητες που ανακόπτουν τις όποιες επενδυτικές πρωτοβουλίες έως ότου ξεκαθαρίσει το πολιτικό τοπίο.

Η οικονομική αστάθεια, βεβαίως, ενισχύεται και από το γεγονός ότι η πολυδιαφημισμένη και εν πολλοίς πολυαναμενόμενη οριστική διευθέτηση του χρέους, κυρίως από τους Ευρωπαίους εταίρους μας, με όσα βλέπουν το φως της δημοσιότητας θα αναμένεται, αφού στις Βρυξέλλες αναμένουν την αποσαφήνιση των πολιτικών εξελίξεων στη χώρα μας.

Δυστυχώς, την ίδια στιγμή, ορισμένοι χειρισμοί της Κυβέρνησης επιτείνουν το αρνητικό κλίμα στους πολίτες, αποδεικνύοντας ότι έχει λησμονηθεί το προ τεσσάρων μηνών αποτέλεσμα των ευρωεκλογών και το γιατί υπήρξε αυτό.

Συμπέρασμα: Η γιγάντωση του κλίματος δυσαρέσκειας των πολιτών -και αυτή τη φορά των συντηρητικών- οι οποίοι αδυνατούν να κατανοήσουν τις αλλοτρίοτατες αποφάσεις με τις οποίες επιβάλλονται φόροι και ταυτόχρονα εξαγγέλλονται ελαφρύνσεις, που όμως δεν έρχονται.

Τρανταχτό παράδειγμα για όσα συνέβησαν είναι ο ΕΝΦΙΑ. Δεν θα επαναλάβω όσα είπα ακριβώς πριν έναν χρόνο και πριν από δύο μήνες. Είχα υποστηρίξει, μαζί με άλλους συναδέλφους, τις αστοχίες και τις αδικίες που ο φόρος αυτός επιβάλλει δυστυχώς στους πολίτες. Ακόμα και ο πολιτικός χειρισμός, επεικώς μπορεί να χαρακτηρισθεί ερασιτεχνικός.

Τι ζητήσαμε οι Βουλευτές; Ζητήσαμε να αρθεί η κύρια ανακωχή, ήτοι οι πλασματικές αξίες των ακινήτων, η εξόφθαλμη αυτή αδικία που προσδιορίστηκε το 2007, την εποχή που, να μην άρχιζε η κρίση, αλλά εμείς αλλού ήμασταν, αλλά και οι εδώ κρατούντες απλόχερα ξόδευσαν τότε τα δανεικά, η Κυβέρνηση του 2007.

Η σημερινή Κυβέρνηση μετά την κατακραυγή δεσμεύθηκε, με εξαγγελία του Υπουργού Οικονομικών, ότι θα εξετάσει το θέμα το 2016, δηλαδή το συνταγματικά προβλεπόμενο χρόνο των εκλογών. Δηλαδή «ζήσε Μάη μου...» που λέει και ο λαός. Να μην ολοκληρώσω αυτή τη λαϊκή φράση.

Η αγανάκτηση δεν καταλάγιασε, καθώς οι πολίτες αδυνατούν να ερμηνεύσουν, αλλά και να πληρώσουν, κύριε Βαρβιτσιώτη, τέσσερις φορές φόρους για ακίνητο. Πρώτον, είναι ο φόρος αγοράς. Δεύτερον, ο φόρος εισοδήματος από πιθανό έσοδο του ακινήτου. Τρίτον, ο φόρος κατοχής από τον ΕΝΦΙΑ. Τέταρτον, ο συμπληρωματικός φόρος, όταν η συνολική αξία υπερβαίνει σε ένα ακίνητο το συγκεκριμένο όριο, πράγμα εύκολο με τις πλασματικές αντικειμενικές αξίες. Έγιναν πλασματικά οι φτωχοί πλούσιοι και οι πλούσιοι βεβαίως είναι αυτοί που είναι.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Όχι όμως μόνο οι χαμηλές εισοδηματικές τάξεις, αλλά και η μεσαία τάξη, δηλαδή η μεγάλη πλειοψηφία των συνενών φορολογουμένων, αδυνατούν πλέον να ανταποκριθούν.

Πριν ένα μήνα δεν ψήφισα το νομοσχέδιο για τον ΕΝΦΙΑ, έχοντας καταθέσει τις θέσεις μου, όπως έχουν κάνει και πολλοί συνάδελφοι. Και το ίδιο θα πράξω στο μέλλον σε νομοσχέδιο που

θα έρθει και θα βελτιώνει –υποτίθεται– με οριακά όλα αυτά τα λάθη, χωρίς να υπάρξει η προσαρμογή των αντικειμενικών αξιών στις πραγματικές αξίες.

Την ίδια στιγμή, παρά το πολυδιαφημισμένο πρωτογενές πλεόνασμα που το 2014 έφτασε τα 3,4 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ το προσχέδιο του προϋπολογισμού που κατατέθηκε προχθές το εκτιμά στα 5,4 δισεκατομμύρια ευρώ για το 2015, επεκτείνεται για ακόμη δύο χρόνια η έκτακτη εισφορά αλληλεγγύης, ενώ η εξομίσωση των ειδικών φόρων πετρελαίου κίνησης και θέρμανσης, παρά τη μείωση κατά 30%, που ακόμα και οι Υπουργοί το έχουν χαρακτηρίσει «οικονομικά αναποτελεσματικό και κοινωνικά άδικο», παραμένει. Την ίδια στιγμή, δεν πατάσσεται το λαθρεμπόριο.

Η εξαγγελθείσα πολιτική του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος που θα άρχιζε έστω πιλοτικά το 2014 με μια δαπάνη καταρχήν εξαγγελθείσα τριάντα εκατομμύρια ευρώ, δεν έγινε.

Έχουμε μια εκτροχιασμένη οικονομία και με την υπερφορολόγηση τι κάναμε; Επιτύχαμε μία υπερδιόρθωση. Από τα νούμερα φαίνεται αυτό.

Παρά τη ρητορική περί εξόδου από την κρίση, η πραγματικότητα είναι αμελκή. Μειώθηκαν οι τιμές των βασικών προϊόντων στο ράφι ως αποτέλεσμα των νόμων και των πολυδιαφημιζόμενων ρυθμίσεων; Όχι. Παραμένουν ακριβώς στα ίδια επίπεδα, ακριβές για τους καταναλωτές και φθηνές για τους παραγωγούς.

Εξαγγέλλονται ευεργετήματα για μείωση κατά 30% του φόρου για το πετρέλαιο θέρμανσης. Υπενθυμίζω ότι το 2008 το κόστος ήταν 0,68 λεπτά του ευρώ ανά λίτρο. Ω τι ευεργέτημα! Τώρα το κόστος είναι 1,12 ευρώ. Όταν έχει μειωθεί κατά 40% περίπου το εισόδημα στα νοικοκυριά, αυξάνεται η φορολόγηση του πετρελαίου θέρμανσης κατά 70%.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ κατέβαλε τίμημα για την οικονομική κρίση δυσανάλογο των ευθυνών του. Παρ' όλα αυτά, η εκλογική συντριβή του 2012 δεν το οδήγησε στο πεζοδρόμιο με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τον ΣΥΡΙΖΑ, με τους ΑΝΕΛ. Δεν έκανε, δηλαδή, αυτό που έκανε η Νέα Δημοκρατία το 2009-2011, πλην της κ. Μπακογιάννη, η οποία για εκείνη τη στάση της διαγράφηκε, απ' ό,τι θυμάμαι, μαζί με δύο-τρεις που την ακολούθησαν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Και του κ. Καρατζαφέρη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Ναι.

Βεβαίως, στο κόμμα μου υπάρχουν ευθύνες, γιατί ακόμη δεν έχει εξηγηθεί πώς η χώρα μετά το ανθερό 2004 έφτασε στο 2009 και από τότε στα μνημόνια. Αρνούμαστε ως κόμμα, στο όνομα της διατήρησης της κυβερνητικής συνοχής, έστω και σε ένα ολιγοσέλιδο κείμενο να καταγράψουμε πώς διπλασιάστηκε το χρέος στην πενταετία της Νέας Δημοκρατίας και πώς το έλλειμμα πενταπλασιάστηκε. Σώσαμε τη χώρα, διακηρύσσουμε ως κόμμα. Όμως, σώσαμε και τη Νέα Δημοκρατία και το χώρα της ανανεωτικής Αριστεράς, δηλαδή τον ΣΥΡΙΖΑ, για να μη λησμονούμε ότι επί σαράντα χρόνια κυμαινόταν μεταξύ 3% και 5%. Αυτό κάναμε ως παράταξη.

Εδώ και δύο χρόνια δεν επιβεβαιώθηκε η πρόβλεψη ότι η ανάκαμψη της χώρας με την έξοδο από την κρίση θα έφερνε και την ανάκαμψη στο χώρο μας. Εδώ και τρεις περίπου μήνες βρισκόμαστε στον αστερισμό της προεδρολογίας και των εκλογών που επιδιώκει η Αντιπολίτευση, ενώ από την άλλη, η άδοξη κατάρρευση της ΔΗΜΑΡ θολώνει το πολιτικό τοπίο.

Ζητεί ψήφο εμπιστοσύνης η Κυβέρνηση, γνωρίζοντας ότι την έχει. Και το πράττει, επιδιώκοντας από τη μία πλευρά το διακηρυγμένο πολιτικό εκβιασμό της Αντιπολίτευσης να τον σταματήσει και από την άλλη, βεβαίως, τις εύλογες αντιδράσεις που υπάρχουν στις κοινοβουλευτικές ομάδες των κομμάτων, που τη συνθέτουν και που έχουν προκληθεί, επίσης να τις αναχαιτίσει. Το ζητούμενο, όμως, παραμένει. Ποια είναι η στρατηγική της Κυβέρνησης και ποιο το σχέδιο, ώστε το κλίμα πολιτικής και οικονομικής αστάθειας να αναστραφεί και αυτό να γίνει αντιληπτό στους πολίτες; Πώς αυτή η στρατηγική μεταφράζεται για ένα κόμμα στο οποίο ανήκω, το οποίο, υποτίθεται, φέρει το προοδευτικό πρόσημο στην Κυβέρνηση;

Παραμένει, επίσης, ζητούμενο, από την άλλη πλευρά, ποια είναι η στρατηγική της Αντιπολίτευσης και κυρίως της Αξιωματικής. Αυτοσκοπός είναι η κυβέρνηση; Μπορεί να εξηγήσει πώς θα κυβερνήσει σε ένα τέτοιο κατακερματισμένο πολιτικό τοπίο; Δεν πρέπει να ξεκαθαριστεί η κατάσταση; Δεν πρέπει να πούμε στο λαό πώς θα κάνουμε τις μεγάλες τομές; Συμφωνώ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αν έχετε την καλοσύνη, κύριε Σηφουνάκη, κλείστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η αναθεώρηση του Συντάγματος, με τις μεγάλες τομές, με ποιες πλειοψηφίες θα γίνει;

Εν κατακλείδι, έχουμε ευθύνη όλοι, Πλειοψηφία και μειοψηφία, μετά από μία πενταετία δεινών να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Διότι, όπως είπε και ο κ. Λυκούδης, θα έρθει η στιγμή που κανείς, όποιος και αν είναι κυβέρνηση, δεν θα μπορεί να κάνει καμμία τομή, δεν θα έχει εκείνη την πλειοψηφία που θα του επιτρέπει να κάνει αυτά που έχει εξαγγείλει. Ο λαός το έχει ζηήσει και δεν θέλει να το ξαναζήσει αυτό το σκηνικό.

Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία τριάντα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Τρίπολης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η κ. Καφαντάρη έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

Παράκληση, όσο μπορούμε να είμαστε συνεπείς στο χρόνο, γιατί ο κατάλογος είναι μακρύς.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χθες στην έναρξη της συνεδριάσεως ο αναπληρών τον απόντα Πρωθυπουργό ανέφερε χαρακτηριστικά, «σαν Κυβέρνηση κρατήσαμε όρθια την πατρίδα». Εγώ θα συμπληρώσω: Γονατίζοντας όλους τους Έλληνες πολίτες.

Με βάση στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, στο όριο της φτώχειας ή κάτω από το όριο της φτώχειας είναι γύρω στα 6,2 εκατομμύρια συνάνθρωποί μας. Για την ανεργία, βέβαια, να μη μιλήσουμε και να μην πούμε ότι γύρω στις τριακόσιες χιλιάδες νοικοκυριά αυτή τη στιγμή ζουν στο σκοτάδι, από τις διακοπές ρεύματος.

Θα ήθελα, όμως, να αναφέρω εδώ στο Κοινοβούλιο ότι σήμερα συνέβη το εξής: Έχει κοπεί το ηλεκτρικό ρεύμα στο Κέντρο Ελέγχου Μεγάλων Επιχειρήσεων ΚΕΜΕΕΠ και το Κέντρο Ελέγχου Φορολογούμενων Μεγάλου Πλούτου. Σήμερα κόπηκε το ηλεκτρικό ρεύμα, δεν πληρώθηκε ο λογαριασμός. Πρώτον, έτσι βγάζετε κύριοι της συγκυβέρνησης τα πλεονάσματα και δεύτερον, πώς θέλετε να πατάξετε τη φοροδιαφυγή και να κυνηγήσετε αυτούς που φοροδιαφεύγουν;

Η ανθρωπιστική κρίση την οποία έχετε προκαλέσει στον ελληνικό λαό, δεν περιορίζεται στη διατροφική ανασφάλεια ή στην έλλειψη υγείας. Είναι και η έλλειψη πρόσβασης σε βασικά αγαθά, όπως στο ηλεκτρικό ρεύμα και στο νερό. Η ανθρωπιστική κρίση συνδημιουργείται και συναποτελείται από πολλούς τομείς, που ο ένας τροφοδοτεί τον άλλο, σε έναν αέναο κύκλο.

Η υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου, η υποβάθμιση έως κακοποίηση του περιβάλλοντος, των φυσικών πόρων, του δασικού οικοσυστήματος, των αιγιαλών, αποτελούν και αυτά στοιχεία ανθρωπιστικής κρίσης, μιας και οδηγούν σε ένδεια ακόμη μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού.

Μεγάλη επιτυχία σας, κύριοι της συγκυβέρνησης, η μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης κατά 30% -μιλάμε ουσιαστικά για 10 λεπτά- αφού η εν λόγω πολιτική σας οδήγησε ακόμα και σε θύματα! Ξεπάγιασε ο κόσμος. Και εδω θα ήθελα να απευθυνθώ σε σας, κύριε Μητσotάκη, που εγκυκαλείτε το ΣΥΡΙΖΑ ότι θα γυρίσει την πατρίδα στο παρελθόν. Εσείς, με την πολιτική της Κυβέρνησής σας με γυρίσατε στην εποχή των μαγκαλιών! Εσείς μας γυρίσατε στο παρελθόν, όχι

εμείς που με το πρόγραμμά μας θα προχωρήσουμε, θα αντισταθούμε και θα αναστρέψουμε την πορεία της χώρας προς όφελος του ελληνικού λαού.

Επίσης, δεν κάνετε δεκτή φυσικά την τροπολογία μας, την πρότασή μας, ουσιαστικά να επανέλθει η τιμή του πετρελαίου θέρμανσης στην τιμή του Μαρτίου του 2011. Εδώ θα ήθελα να πω για το λαθρεμπόριο καυσίμων, που γι' αυτό υποτίθεται ότι έγιναν όλα. Το λαθρεμπόριο καυσίμων οργιάζει. Επίσημα στοιχεία και δικοί σας άνθρωποι αναφέρουν 1 δισεκατομμύριο περίπου το χρόνο φοροδιαφυγή από το λαθρεμπόριο των καυσίμων. Να μην πούμε τι γίνεται με το εξαγωγικό πετρέλαιο, να μην πούμε ότι δεν έχει ολοκληρωθεί το σύστημα εισροών και εκροών και στα διωλιστήρια, όπως πρόσφατα ψήφισε η Βουλή. Αμφιβάλλω αν θα προχωρήσετε.

Χαρακτηριστική, όμως, είναι και η διγλωσσία σας, κύριοι της συγκυβέρνησης. Άλλα λέτε στο εξωτερικό και άλλα εφαρμόζετε με την πολιτική σας μέσα στη χώρα. Αναφέρομαι συγκεκριμένα και για τον Υπουργό ΠΕΚΑ, ο οποίος υπέρμαχος της μάχης κατά της κλιματικής αλλαγής, όταν προήδρευε η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση το προηγούμενο εξάμηνο, την ίδια στιγμή αποδεικνύεται καταστροφείας του περιβάλλοντος, υλοποιώντας μνημονιακή πολιτική της Κυβέρνησης, κατεδαφίζοντας παρά την περιβαλλοντική νομοθεσία, ξεπουλώντας φυσικά αγαθά και πόρους της πατρίδας μας.

Εδώ όμως, θα ήθελα να αναφερθώ πάλι σε σας, κύριε Μητσotάκη, γιατί βλέπω στην τοποθέτησή σας μια μεγάλη ανησυχία, που είναι περίεργη, για το θέμα της διαχείρισης των απορριμμάτων. Διαπιστώνω επιμονή σε έναν παλιό περιφερειακό σχεδιασμό, παρωχημένο, δεκαπενταετίας και, που εάν εφαρμοστεί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα έρθουμε αντίθετοι και με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αντίθετοι και στην οδηγία, αντίθετοι και στις αποφάσεις του άρθρου 20 του Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι πρόκειται για διαχείριση με χρήση σύμμεικτων απορριμμάτων, κάτι το οποίο είναι αντίθετο στις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα έλεγα, όμως, ότι πατρίδα μας δεν είναι κάτι το αόριστο - όλοι το επικαλούμαστε - δεν είναι κάτι το ουδέτερο. Πατρίδα είναι οι άνθρωποί της, πατρίδα είναι το φιλότιμο, είναι οι φυσικοί μας πόροι, είναι ο κόπος και ο μόχθος του ελληνικού λαού, που εσείς με την πολιτική σας αυτή τη στιγμή δημεύετε.

Πώς θα αντιμετωπίσετε, κύριοι της συγκυβέρνησης -μας μιλάει και ο αρμόδιος Υπουργός για την κλιματική αλλαγή και γενικότερα- τα ακραία φυσικά φαινόμενα που συμβαίνουν, τις φυσικές καταστροφές, οι οποίες όλο και πυκνώνουν και στην πατρίδα μας; Με μια πολιτική προστασία, την οποία διαρκώς υποβαθμίζετε, κάτι το οποίο έγινε και με τον πρόσφατο νόμο που ψηφίσατε τον Ιανουάριο για την αναδιοργάνωση του Πυροσβεστικού Σώματος;

Αυτήν τη στιγμή απαιτείται η πολιτική προστασία να λάβει τη θέση που της ανήκει. Πρέπει να αποτελέσει μια ιδιαίτερη υπηρεσία αντιμετώπισης έκτακτων αναγκών με συντονιστικό ρόλο, μέσα από ένα ολοκληρωμένο σχεδιαστικό πλαίσιο, τόσο σε κεντρικό όσο και σε τοπικό επίπεδο, με ολοκληρωμένη προετοιμασία και ετοιμότητα όλων των φορέων πολιτικής προστασίας, αποτελεσματική διαχείριση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης, όπως ισχύει στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι ένας θεσμός που πρέπει ουσιαστικά να αναβαθμιστεί. Και εμείς λέμε ότι πρέπει να απεξαρτηθεί από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και να τεθεί παρά τω Πρωθυπουργό. Να δημιουργηθεί μια πολιτική προστασία που να κυβερνάται από το Υπουργικό Συμβούλιο.

Καθοριστικός, βέβαια, είναι ο ρόλος του Πυροσβεστικού Σώματος ως υπηρεσιακού βραχίονα στην πολιτική προστασία. Είναι ένα Πυροσβεστικό Σώμα τριχοτομημένο, χωρίς συνεχή εκπαίδευση, ταλαιπωρημένο, χωρίς υλικά μέσα, με μειωμένο εξοπλισμό, που ζητιανεύει χορηγίες, με αυτοθυσία και ενώ συγχρόνως πενθεί τον πρόσφατο θάνατο του αρχιπυροσβέστη στο Φάληρο.

Να υπενθυμίσω εδώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τους σοβαρούς τραυματισμούς πυροσβεστών στη φετινή αντιπυρική περίοδο, που δεν έχει τελειώσει ακόμα. Ήταν μια περίοδος που μέχρι στιγμής δεν έχει χαρακτηριστεί από σοβαρά συμβάντα.

Δεν κοστολογείται, κύριοι της συγκυβέρνησης, η ανθρώπινη ζωή με διακόσιες έως τριακόσιες χιλιάδες ευρώ, που στοιχίζει η υλοποίηση του προεδρικού διατάγματος για την υγιεινή και ασφάλεια που έχει ψηφιστεί στο νόμο για την αναδιοργάνωση της πυροσβεστικής.

Είναι κάτι που πρέπει να γίνει άμεσα, δηλαδή να εκδοθεί το αντίστοιχο προεδρικό διάταγμα για την υγιεινή και ασφάλεια στον επιχειρησιακό τομέα. Αναγκαία, βέβαια, και άμεση είναι η ανάγκη για την ομογενοποίηση του Πυροσβεστικού Σώματος.

Εάν υπάρχει, κύριοι της συγκυβέρνησης, πολιτική βούληση, επιμέρους ζητήματα μπορούν να λυθούν. Έχουμε εργαζόμενους τριών ταχυτήτων στο ίδιο αντικείμενο, με διαφορετικά εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, ενώ η παράλληλη συνέχιση της τριχοτόμησης του Πυροσβεστικού Σώματος δημιουργεί προβλήματα και σε επιχειρησιακό επίπεδο.

Οι εργαζόμενοι στα Σώματα Ασφαλείας και οι πυροσβέστες, εν προκειμένω, είναι θύματα των μνημονιακών πολιτικών σας, όπως όλοι οι εργαζόμενοι. Τους εξαπατήσατε. Προεκλογικά ο κ. Σαμαράς τούς έταξε ότι οι μισθοί τους το 2012 θα έρθουν στο επίπεδο του 2009. Αντ' αυτού, όμως, τους περικόψατε τους μισθούς και τις συντάξεις!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Τελειώνω σε ένα λεπτό.

Έρχεστε τώρα, κάτω από την πίεση της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, να αποκαταστήσετε μέσα στο προσχέδιο του προϋπολογισμού μερικώς τις απώλειες. Συγχρόνως, όμως, με ένα νέο νομοσχέδιο που ετοιμάζετε και μέσω κατάργησης μισθολογικών προαγωγών και άλλων μέτρων θα τις πάρετε πίσω.

Να μην πούμε, βέβαια, για τα ασφαλιστικά ταμεία, για το PSI που για το ΤΕΑΠΑΣΑ στοίχισε γύρω στα 105 εκατομμύρια ευρώ, ενώ παραθέτετε τώρα το δόγμα για το ταμείο τους το ΤΕΑΥΠΣ «ένταξη ή στο ΕΤΕΑ ή σε επαγγελματικό ταμείο», προσπαθώντας με αυτόν τον τρόπο να καλύψετε δικές σας ευθύνες και να αξιοποιήσετε για τη μαύρη τρύπα του χρέους ό,τι αποθεματικά υπάρχουν, ακόμα και λεφτά των εργαζομένων, που με μόχθο, ιδρώτα και σε επικίνδυνες συνθήκες δημιούργησαν.

Δεν είστε αξιόπιστοι, κύριοι της συγκυβέρνησης! Δεν σας πιστεύουν πια ούτε οι εργαζόμενοι είτε φοράνε στολή είτε δεν φοράνε.

Είναι καιρός πλέον να φύγετε και να έρθει μια κυβέρνηση του λαού με πυρήνα τον ΣΥΡΙΖΑ, που θα ανατρέψει το ζόφο των μνημονιακών πολιτικών σας και θα φέρει την ελπίδα και τη σωτηρία της χώρας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Μίχος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω με αυτό που άκουσα από τον κ. Αβραμίδη των Ανεξάρτητων Ελλήνων που είπε ότι «ίσως υπάρχουν γιουσουφάκια στην ελληνική Βουλή». Υπάρχουν και «γιουσουφάκια», υπάρχουν και «πρακτοράκια», αλλά αυτά δεν τα βλέπουμε. Για τις άδικες προφυλακίσεις του αρχηγού μας και της μισής μας Κοινοβουλευτικής Ομάδας δεν χρειάζεται να μιλήσω. Τα ξέρουν όλοι. Αυτό, όμως, βολεύει τη συγκυβέρνηση, ακόμα και τώρα.

Άκουσα με προσοχή πριν τον κύριο Υπουργό, ο οποίος λείπει αυτήν τη στιγμή, αλλά δεν πειράζει. Ο κύριος Υπουργός καλά τα είπε, αλλά έχει ξεχάσει κάτι. Απευθύνεται σε όλο τον ελληνικό λαό, όχι μόνο στους «φωστήρες» ψηφοφόρους της Νέας Δημοκρατίας. Διότι περί «φωστήρων», περί «μυαλών» πρόκειται, όσοι συνεχίζουν να ψηφίζουν Νέα Δημοκρατία μέχρι σήμερα.

Η συγκυβέρνηση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης. Έχει -λέει- πρωτογενές πλεόνασμα. Η Ελλάδα έχει πρωτογενές πλεόνασμα, χωρίς να παράγει τίποτα, χωρίς να υπάρχει πρωτογενής παραγωγή. Είναι, όμως, από τα δανεικά. Αυτήν τη στιγμή το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο λέει ότι η Ελλάδα χρειάζεται άλλα 25 δισε-

κατομύρια ευρώ για τη διετία 2015-2016. Παρακαλώ, θα το καταθέσω στα Πρακτικά.

Αυτό είναι το πρωτογενές πλεόνασμα της Κυβέρνησης. Τα δανεικά και αγύριστα, διότι δεν υπάρχει περίπτωση η Ελλάδα να ξεχρεώσει ποτέ. Όλες οι γενιές, από εδώ και πέρα, θα είναι χρεωμένες κι όχι μόνο χρεωμένες, αλλά θα είναι και δούλοι των πολυεθνικών και των τραπεζιτών.

Δεν θα ξεκινήσω ούτε με τους υδρογονάνθρακες ούτε με τα πετρέλαια όπου υπάρχει κόστος αλλά και χρόνος για την πρωτογενή παραγωγή. Θα μιλήσω για την κτηνοτροφία και τη γεωργία, την οποία την απαξίωσατε τελείως. Την έχετε αφήσει στο έλεος του Θεού, στο έλεος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία θέλει την καταστροφή της γεωργίας και της κτηνοτροφίας, ώστε να εξαγει στην Ελλάδα και εμείς να εισάγουμε. Είμαστε ένα κράτος στο οποίο όλος ο ελληνικός λαός μπορεί να ζήσει, χωρίς καμία εισαγωγή και αυτήν τη στιγμή αγοράζουμε τα πάντα.

Έχουμε τον καταρροϊκό πυρετό. Εκατοντάδες χιλιάδες ζώα αυτήν τη στιγμή έχουν πεθάνει, έχουν θανατωθεί. Η ζημιά των κτηνοτρόφων είναι τεράστια, καθώς επίσης και η ζημιά των γεωργών, διότι οι γεωργοί παράγουν τις τροφές και οι κτηνοτρόφοι τις αγοράζουν. Μεγάλη είναι η ζημιά και για το κράτος. Θα σταματήσει η εξαγωγή της φέτας και θα την πάρει ο Καναδάς. Η Τουρκία, η οποία έχει αγοράσει πάρα πολλά δικά μας, πιστοποιημένα ζώα, θα πάρει την πιστοποίηση. Αν έχετε υπόψη σας -κάτι το οποίο δεν νομίζω πως ισχύει για κανέναν στην Κυβέρνηση- η φέτα θέλει τα ζώα τα δικά μας, τις αυτόχθονες φυλές, που έχουν ιδιαιτερότητες.

Το γάλα, λοιπόν, αυτήν τη στιγμή δεν μπορεί να αρμεχθεί, έστω και από τα ζώα που έχουν ζήσει, διότι παίρνουν αντιβίωση. Η αντιβίωση είναι πολύ ισχυρή, οπότε το γάλα πετάγεται. Τα ζώα αυτά θα κάνουν να συνέλθουν -αν συνέλθουν- σε ένα χρόνο. Τα μικρά ζώα που θα γεννηθούν, δεν ξέρουμε με τι προβλήματα θα γεννηθούν. Δεν έχω ακούσει τίποτα από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης για το συγκεκριμένο θέμα. Δεν ενδιαφέρει κανέναν. Ενδιαφέρει, όμως, τις πολυεθνικές, που σιγά-σιγά εκτός από την αγορά που θα πάρουν, θα πάρουν και τη γη μας. Προς τα εκεί πάμε, διότι -αν δεν το έχετε υπόψη σας, μιας που είστε εδώ κύριε Βαρβιτσιώτη- στον κάμπο της Κωπαΐδας ήδη έχουν μπει ξένοι και αγοράζουν, πολυεθνικές. Να μην αναφερθώ στην καταγωγή των πολυεθνικών, γιατί πάλι «κακός φασίστας» θα γίνω. Δεν χρειάζεται. Αν κάνετε κάποιον έλεγχο θα δείτε ποιοι αγοράζουν και στην Κωπαΐδα.

Έτσι, θα έλθουν στον πλήρη έλεγχο. Θα ελέγχουν και τη διατροφή μας σε λίγο καιρό. Από τη στιγμή που θα ελέγχουν και τη διατροφή μας, θα γίνουμε δούλοι. Θα γίνουμε ραγιάδες, η Ελλάδα θα γίνει υπόδουλη, δεν θα μπορεί να κάνει τίποτα. Θα τα αγοράζουμε όλα και θα κάνουμε ό,τι μας λένε οι πολυεθνικές.

Θα αναφέρω κάτι που είχε πει ένας μεγάλος, πρώην Υπουργός Εξωτερικών της Αμερικής. «Για να ελέγξουμε ένα κράτος, ελέγχουμε το φυσικό του πλούτο», ότι δηλαδή γίνεται τώρα στην πατρίδα μας. Για να ελέγξουμε έναν λαό ελέγξουμε τη διατροφή του, κάτι που θα γίνει τώρα στην πατρίδα μας. Ήταν ο κύριος Κίσινγκερ, ο μεγάλος αυτός ανθέλληνας που πάρα πολλοί από εσάς εδώ μέσα φοράτε το ίδιο «καπελάκι» και πάτε και προσκυνάτε μαζί του. Πάλι και γι' αυτό είμαστε εμείς οι κακοί.

Το μόνο που έχετε καταφέρει να κάνετε είναι παιδάρια να λιποθυμούν από αστία και αυτό δεν το λέει η Χρυσή Αυγή, τα γράφουν άλλες εφημερίδες. Θα το καταθέσω στα Πρακτικά.

Επίσης, έχετε καταφέρει να υπάρχουν μαγαζιά κλειστά, ηλικοί, να ψάχνουν σε κάδους απορριμμάτων. Το καταθέτω κι αυτό στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Μίχος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το καλύτερο, όμως, είναι αυτό που αναφέρεται σε ένα δημοσίευμα για τη συμμορία των Γεωργιανών που ξαναχτυπά.

Σας το καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Μίχος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η συγκυβέρνησή σας λέει ότι πρέπει να φέρουμε μέσα κι άλλους μετανάστες, γιατί υπάρχει μεγάλο πρόβλημα στον πληθυσμό και υπογεννητικότητα. Να φέρουμε κι άλλους βιαστές, κι άλλους κλέφτες, κι άλλους δολοφόνους, κι άλλους ληστές. Δεν μας φτάνουν αυτοί που έχουμε. Θέλουμε κι άλλους.

Πριν ολοκληρώσω, θα αναφερθώ -γιατί δεν θέλω να σας κουράσω- πάλι στη ζημιά που πάθαμε από το ρωσικό εμπάργκο.

Σας καταθέτω κι αυτό το δημοσίευμα για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Μίχος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Οι ελληνικές εξαγωγές μειώθηκαν κατά 5,9%, γιατί η Δύση και οι φίλοι μας -που κατ' εμέ δεν είναι φίλοι, αλλά φίδια, γιατί δεν έχουν βοηθήσει ποτέ- σας επιβάλλουν να είστε μακριά από τις συνεργασίες με τη Ρωσία. Δεν σκέφτεστε τίποτα. Μας έχουν προτείνει και καλές συνεργασίες, αλλά κάναμε πάρα πολλές εξαγωγές στη Ρωσία. Και τίποτα να μην παίρνουν, δεν θα έχουν άδικο. Τους έχουμε πουλήσει πάρα πολλές φορές.

Πρέπει, όμως, να σκεφτείτε κι εσείς μερικούς από τους ψηφοφόρους σας που είναι αγρότες και κτηνοτρόφοι και κάνουν εξαγωγή σ' αυτό το κράτος. Όμως, δεν σας ενδιαφέρει. Εκτελείτε εντολές και τίποτα παραπάνω.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Η κ. Μπακογιάννη έχει τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χάρηκα που πήρε η Κυβέρνηση αυτήν την πρωτοβουλία να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης. Χάρηκα, μάλιστα, για έναν συγκεκριμένο λόγο και όχι γιατί θα αποδειχθεί ότι έχει τη δεδηλωμένη. Νομίζω ότι κανείς μας σ' αυτήν την Αίθουσα δεν το αμφισβητεί. Το χάρηκα γιατί θα μας δοθεί η δυνατότητα, μακριά από κραυγές και πολιτικές τοποθετήσεις, να συζητήσουμε επί της ουσίας, διότι σήμερα αυτό απαιτεί ο ελληνικός λαός από εμάς. Απαιτεί από όλους μας σύνεση και υπευθυνότητα. Ζητά σταθερότητα και οι καιροί απαιτούν υπερβάσεις. Πιστεύω, λοιπόν, σε ορισμένες δυνατότητες τις οποίες έχουμε σε κάποια βασικά θέματα να συνεννοηθούμε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα.

Δεν αντέχω να μη σχολιάσω την τελευταία φράση της κ. Καφαντάρη, που φέρνει και ένα βαρύ πολιτικό όνομα.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Έχω και συνέχεια!

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρία Καφαντάρη μου, εκτός από τις δικτατορίες, όλες οι κυβερνήσεις είναι κυβερνήσεις του λαού. Εμείς με εντολή του λαού κυβερνάμε σήμερα. Μην το ξεχνάτε αυτό, γιατί αποτελεί βασική και θεμελιώδη αρχή της δημοκρατίας. Αυτές τουλάχιστον οι αρχές πρέπει να αποτελούν κοινό τόπο για όλους μας.

Ας έρθω τώρα στην ουσία αυτού για το οποίο θέλω να μιλήσω. Σήμερα είμαστε σε μία πάρα πολύ δύσκολη εποχή. Δυστυχώς, μέχρι στιγμής, παρά το ότι άκουσα όλους τους συναδέλφους εδώ μέσα, δεν άκουσα καμία αναφορά για το περιβάλλον μέσα στο οποίο ζει η χώρα μας και η πατρίδα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μαύρα σύννεφα μαζεύονται γύρω μας και πρέπει να έχουμε συναίσθηση αυτού του διεθνούς περιβάλλοντος, όταν μιλάμε για το μέλλον της πατρίδας μας. Πρέπει να έχουμε συναίσθηση ότι σήμερα η Μέση Ανατολή φλέγεται και δεν ξέρουμε τι μας ξημερώνει. Πρέπει να έχουμε συναίσθηση ότι για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια η Τουρκία προχωρά σε μία πράξη που είναι ευθεία παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου. Αισιολογείται, δηλαδή, την ΑΟΖ της Κυπριακής Δημοκρατίας. Πρέπει να έχουμε συναίσθηση ότι στην Ευρώπη συντελούνται πραγματικά τεράστιες αλλαγές. Κινήματα ξυπνάνε και προβλήματα τα οποία θεωρούσαμε ξεχασμένα τα αντιμετωπίζουμε σήμερα ξανά.

Μέσα, λοιπόν, σ' αυτό το περιβάλλον, το τελευταίο που χρειάζεται αυτή η χώρα είναι λαϊκισμός, καιροσκοπικά παιχνίδια μικροπολιτικής εξουσίας ή ό,τι άλλο μπορείτε να φανταστείτε, το οποίο δυστυχώς παρακολουθούμε τον τελευταίο καιρό. Κατά τη γνώμη μου, χρειάζεται ένας εθνικός διάλογος και η διαμόρφωση ενός κοινού μακροπρόθεσμου εθνικού σχεδίου.

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση της συνεργασίας για τρεις βασικούς λόγους, που σχετίζονται με την ανάγκη η χώρα να μην οπισθοδρομήσει σε πρακτικές λαϊκισμού και μικροπολιτικής, με παροχές στους πάντες και εκθεμελίωση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων.

Σας άκουσα με προσοχή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Ήταν σαφής η προσπάθειά σας να αναδείξετε το προγραμματικό σας πλαίσιο. Αυτό είναι καλό, γιατί μπορούμε να μιλήσουμε επί της ουσίας.

Μία αδυναμία έχει αυτό στο σύνολό του, ότι όσες ομιλίες συναδέλφων άκουσα έταζαν διαφορετικές πολιτικές, οι οποίες κοιτίζουν. Σας το είπαν πολλοί εδώ μέσα, σας το ξαναλέω και εγώ, ότι υπάρχει, δυστυχώς, μία πικρή αλήθεια που λέει «ο τζαπατζής απέθανε και ο γιος του δεν χαρίζει». Το λέμε εμείς στην Κρήτη αυτό και κάποιοι από εσάς θα πρέπει να το θυμάστε. Δεν υπάρχει λύση, εάν δεν υπάρχει χρηματοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας το λέει ένας άνθρωπος που πήγε πολλές φορές κόντρα στο ρεύμα και το πλήρωσε. Εγώ ποτέ δεν έσκισα κανένα μνημόνιο και ποτέ δεν υποσχέθηκα λαγούς με πετραχήλια, διότι αυτό είναι μία αδήριτη αλήθεια.

Διάβασα προσεκτικά ολόκληρο το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ και όχι κακοπροαίρετα, πιστέψτε με. Δεν ανήκω σε αυτούς που πιστεύουν ότι στη δημοκρατία υπάρχουν αδιέξοδα. Όμως, δεν μου λύσατε τη βασική μου απορία, η οποία είναι η εξής: Θα πάτε και θα ζητήσετε διαγραφή του χρέους. Ωραία! Συμφωνώ και εγώ. Μακάρι αύριο το πρωί όλο το χρέος να είχε εξανεμιστεί! Αν σας πουν όχι; Αν σας πουν «κοιτάξε, παιδιά, είσατε πολύ καλοί, σας αγαπάμε πολύ, η Ελλάδα είναι μια αρχαία χώρα και ο λαός της έχει ταλαιπωρηθεί πάρα πολύ και πρέπει να τον στηρίξουμε, αλλά δεν μπορούμε να πάμε στο Κοινοβούλιό μας, όπου η σύνταξη σήμερα είναι χαμηλότερη από τη χαμηλότερη σύνταξη τη δική σας και να πούμε ότι τα λεφτά που σας δώσαμε θα τα διαγράψουμε»;

Εάν, λοιπόν, σας πουν όχι, τι θα γίνει τότε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ας πάμε πρώτα όλοι μαζί και μετά θα δούμε, γιατί μας καταγγέλλετε...

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Εντάξει, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, αφήστε να ολοκληρώσει η ομιλήτρια.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Λαφαζάνη, ξέρετε ποιο είναι το πρόβλημα; Το πρόβλημα είναι ότι υπάρχουν πάντοτε ωραία λόγια και ωραίοι στόχοι, αλλά έλα που υπάρχει και η πραγματικότητα. Αφού έχουν περάσει πέντε χρόνια από τότε που ταλαιπωρείται ο ελληνικός λαός, που πληρώνει αυτά που πληρώνει, που έχει δει πραγματικά τις δυσκολότερες μέρες μετά τη Μεταπολίτευση, είναι δυνατόν να πειραματιστούμε με προτάσεις οι οποίες στερούνται της βασικής ρεαλιστικής προσέγγισης; Κατά τη γνώμη μου, λοιπόν, δεν μπορούμε.

Άκουσα, επίσης, με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον τον κ. Τσακαλώτο χθες. Ο κ. Τσακαλώτος –και εδώ είναι ιδεολογική η διαφορά μας, κύριοι, έτσι για να ξεκαθαρίσουμε– χθες μάς είπε ούτε λίγο ούτε πολύ ότι είναι σωστή η φορολογία και εν ανάγκη αυτή η φορολογία θα πρέπει να αυξηθεί. Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ μας. Εγώ δεν λέω ότι έχετε άλλη, κρυφή ατζέντα. Μία κρυφή ατζέντα έχετε και αυτή είναι η ατζέντα της φορολογίας. Εγώ δίνω μάχη προσωπική για να μειωθεί η φορολογία, διότι είναι αντίθετη με τις αρχές της παρατάξεώς μου και του κόμματός μου. Θεωρώ τους Έλληνες υπερφορολογημένους και πιστεύω ότι υπάρχει άλλος τρόπος για να αυξήσουμε τα εισοδήματα. Εσείς δεν το πιστεύετε. Εσείς αυτό το οποίο θέλετε είναι να φορολογήσετε τους Έλληνες ακόμα παραπάνω. Αυτή, λοιπόν, είναι βασική διαφορά σε αυτά τα οποία λέμε.

Πέντε χρόνια, λοιπόν, μετά την κρίση, δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν κάναμε βήματα προς τα εμπρός. Δεν κάναμε βήματα προς τα εμπρός ως προς την πολιτική αντιπαράθεση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρίες Πρόεδρε, θα ήθελα την ανοχή σας για λίγο.

Δυστυχώς, ακόμα ζούμε με τις παλαιοκομματικές λογικές του

χθες. Έπρεπε αυτή η κρίση να μας έχει κάνει σοφότερους. Δεν μας έκανε. Ακούω ρητορεία του 1960 –τη ρητορεία του 1960 δεν τη θυμάμαι, δηλαδή, αλλά είναι τρόπος του λέγειν– του 1970, του 1980 ξανά σήμερα, λες και δεν έχουμε καταλάβει γιατί και πώς φθάσαμε στην κρίση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σταθώ σε αυτό το οποίο πολλοί αναφέρθηκαν και είναι το θέμα της φορολογίας. Εγώ πραγματικά πιστεύω ότι υπάρχει λύση σε αυτό το θέμα και θέλω να το καταθέσω στη Βουλή. Δεν πιστεύω ότι η υπερφορολόγηση φέρνει αυξημένα έσοδα. Δεν το πιστεύω. Πιστεύω ότι η χαμηλή φορολογία αυξάνει τα έσοδα.

Όταν σήμερα ένα εκατομμύριο Έλληνες δεν έχουν πάει για να πληρώσουν ούτε την πρώτη δόση του ΕΝΦΙΑ, τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι έχουν σηκώσει τα χέρια ψηλά, ότι ο ΕΝΦΙΑ είναι πάρα πολύ μεγάλος.

Εγώ, λοιπόν, θέλω να πω και εδώ στη Βουλή ότι θα καταθέσω στο επόμενο νομοσχέδιο που θα έρθει μία τροπολογία –την οποία σας καλώ να ψηφίσετε παρεμπιπτόντως και εσείς του ΣΥΡΙΖΑ– που θα λέει κάτι απλό.

Επειδή δεν μπορώ να πιστέψω ότι οι Υπουργοί Οικονομικών –δεν είναι κανείς εδώ σήμερα– έχουν τη δυνατότητα να κάνουν πραγματικά την ενδελεχή μελέτη που θα χρειαζόταν, προτείνω 30% μείωση σε όλες τις αντικειμενικές αξίες, για να πλησιάσει τη σημερινή εμπορική αξία.

Τι σημαίνει αυτό πρακτικά; Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι όταν κατέβει η αντικειμενική αξία, θα είναι ορθολογικότερο το φορολογικό σύστημα, διότι θα βασίζεται σε πραγματικές αξίες.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Και αν δεν συμφωνήσει η τρόικα; Προηγουμένως το είπατε. Αν σας πει όχι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας παρακαλώ. Αφήστε να ολοκληρώσει η κ. Μπακογιάννη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Καπερνάρο, μετά από δύομισι χρόνια που είσατε εδώ πέρα, έπρεπε να έχετε μάθει ότι η τρόικα κοιτάζει τα αποτελέσματα και όχι τους τρόπους επίτευξης των αποτελεσμάτων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Γι' αυτό παρακαλούσαμε έναν χρόνο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας παρακαλώ, κύριε Καπερνάρο! Να ολοκληρώσει η ομιλήτρια.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Το πρόβλημά σας ήταν ότι εσείς δεν φέρατε τέτοια τροπολογία, αλλά δεν πειράζει. Θα την ψηφίσετε –φαντάζομαι– τώρα.

Έρχομαι επί της ουσίας και επαναλαμβάνω πως πιστεύω ότι, όταν οι αντικειμενικές αξίες πέσουν κατά 30%, αυτό θα ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα πολύ περισσότερο, τα έσοδα θα είναι αυξημένα και κανένας δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι σήμερα αυτή η απόφαση δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω τον δεύτερο και οριστικό λόγο, για τον οποίο δίνω ψήφο εμπιστοσύνης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, λίγο σύντομα, αν μπορείτε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα τελειώσω αμέσως.

Δεν αντέχει η χώρα να γυρίσει πίσω στον λαϊκισμό. Αυτή τη μάχη με το λαϊκισμό η Ελλάδα την έχει πληρώσει ιστορικά πάρα πολύ ακριβά. Είναι η ώρα, λοιπόν, λέγοντας αλήθειες να μη διακινδυνεύσουμε τις μεταρρυθμίσεις οι οποίες έχουν γίνει και αυτές που πρέπει να γίνουν ακόμα. Είναι ανάγκη η Ελλάδα να πάει μπρος και όχι πίσω.

Κάποτε ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης σε αυτήν την Αίθουσα είχε πει –και θέλω να το επαναλάβω– ότι το πρόβλημα της Ελλάδος δεν είναι αν θα πάμε δεξιά ή αριστερά. Να πω εγώ σήμερα ότι το πρόβλημα της Ελλάδος δεν είναι αν θα κραδαίνουμε το μνημόνιο ή το αντιμνημόνιο. Το πρόβλημα της Ελλάδος είναι αν θα πάμε μπρος ή πίσω.

Εμείς, λοιπόν, που ψηφίζουμε αυτήν την Κυβέρνηση είμαστε αποφασισμένοι να πάμε μπρος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο για μισό λεπτό επί της διαδικασίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Έχετε τον λόγο, κύριε Βούτση. Ποιο είναι το θέμα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Για το ίδιο θέμα μίλησα στις 10.15'. Επαναφέρω στις 13.40' το ζήτημα του να συνεχιστούν οι εργασίες της Ολομέλειας και το μεσημέρι, διότι το απόγευμα, προφανώς, θα υπάρξει ο κύκλος των κοινοβουλευτικών. Ίσως να μιλήσουν και κάποιοι πολιτικοί Αρχηγοί. Δεν είναι σωστό σε βάρος τελικά των Βουλευτών να προχωρά αυτή η διαδικασία. Θα παρακαλούσα να υπάρχει μια απάντηση από το Προεδρείο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστώ και εγώ.

Επειδή δεν ήμουν στη Διάσκεψη των Προέδρων, θα χρειαστεί να ειδοποιηθώ με τον Πρόεδρο και θα ενημερώσω το Σώμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι σωστή η πρόταση. Συμφωνούμε και εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συμφωνείτε και εσείς. Ωραία, θα ενημερώσω τον Πρόεδρο και θα επανέλθουμε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Κουίκ.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Κύριε Πρόεδρε, συμφωνούμε και εμείς να μη γίνει διακοπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, θα απευθυνθώ προς την πλευρά της Κυβέρνησης και θα σας πω αυτό το οποίο μου είπε ένας επιχειρηματίας-επαγγελματίας στην ανατολική Μακεδονία- Θράκη, στον Νομό Δράμας.

Λέτε ότι καταργούνται τα μνημόνια από το τέλος του 2014. Πολύ ωραία. Ελάτε, λοιπόν, να συνυπογράψουμε όλοι μαζί, για να πείσουμε τον κόσμο ότι καταργήθηκαν τα μνημόνια, έναν νόμο ο οποίος θα καταργεί όλους εκείνους τους μνημονιακούς νόμους. Είστε, έτσι ώστε να σβήσει τελειώς από τη ζωή μας; Ένας νόμος που θα καταργεί όλα τα μνημονιακά!

Από εκεί και πέρα από τη στιγμή που έχουμε success πλεόνασμα, success επιτυχίες, success διαπραγματεύσεις, να χτίσουμε πάλι την Ελλάδα, έξω από μνημόνια και τρόικα.

Όμως, δεν το κάνετε, γιατί απλούστατα οι συνέπειες και οι εποπτείες των μνημονίων θα συνεχίζονται τουλάχιστον μέχρι το 2060 και το ξέρετε. Όταν το 2022, για παράδειγμα, ο γιος μου, ο οποίος σήμερα είναι δεκάξι ετών, θα πληρώσει σε έξι, επτά χρόνια από τώρα 22,8 δισεκατομμύρια ευρώ τοκοχρεολύσια. Δηλαδή, θα μετακυλίσουμε στις πλάτες αυτού του παιδιού τα σημερινά χρέη και αυτά που κρύβονται κάτω από το χαλί. Τόσο απλά και τόσο πρακτικά! Ένας νόμος!

Ξέρετε, κάθισα και βρήκα από το αρχείο μου την επαναδιαπραγμάτευση των δεκαοκτώ σημείων στο μνημόνιο που είχε εξαγγείλει τον Ιούνιο του '12 ο κ. Αντώνης Σαμαράς, ως Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας εκείνη την ενδιάμεση προεκλογική περίοδο.

Τι είπε; «Βρισκόμαστε στο πιο κρίσιμο σταυροδρόμι των τελευταίων δεκαετιών. Προτείνουμε οι Έλληνες να αλλάξουμε τη μοίρα μας και τα πρώτα βήματα θα τα παρουσιάσουμε απόψε». Έβαλε τρεις προτεραιότητες: ανάκαμψη, ανακούφιση, επαναδιαπραγμάτευση σε μια Ευρώπη. Είπε ότι οι πολίτες θα κερδίσουν θέσεις εργασίας. «Δουλειές, δουλειές, δουλειές!». Οι φράσεις του είναι αυτές. «Ανακούφιση των νοικοκυριών και του επιχειρηματικού κόσμου». Μίλησε για εκατόν πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας στο πρώτο εξάμηνο κατά το οποίο που θα αναλάμβανε η Νέα Δημοκρατία τη διακυβέρνηση. Μίλησε για τον ιδιωτικό τομέα.

Πρέπει να σας πω ότι, παρά τα όσα είπε ο Πρωθυπουργός, ως Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας τότε, η ανεργία διαμορφώθηκε στην Ελλάδα στο 27%. Αναφέρω τα τελευταία στατιστικά της ΕΛΣΤΑΤ. Είμαστε οι υψηλότεροι στην Ευρωπαϊκή Ένωση με δεύτερη την Ισπανία. Ειδικότερα εδώ, ο επίσημος αριθμός των ανέργων φτάνει το 1,3 εκατομμύριο. Στους άνδρες 23,8%, στις γυναίκες 31,1% και στη γενιά, αυτή την οποία η δική μου και η δική σας γενιά κατέστρεψαν η ανεργία είναι 51,1%.

Τι άλλο είπε; Απέφερε, λοιπόν, αυτά τα δεκαοκτώ συγκεκριμένα μέτρα και ξεκινά να τα λέω ένα ένα.

Πρώτο: Αποκατάσταση των πολύ χαμηλών συντάξεων και των

πολυτεκνικών επιδομάτων στα επίπεδα του 2009 καθώς και των ειδικών επιδομάτων. Επίσης ανέφερε αποκατάσταση των ζημιών που υπέστησαν οι ομολογιούχοι και τα ασφαλιστικά ταμεία.

Ρωτώ: Έγινε; Φέρατε τις χαμηλές συντάξεις σε επίπεδα του 2009; Τους ομολογιούχους τούς αποκαταστήσατε; Όλη η Ελλάδα βράζει. Σας έχουν έρθει ψηφίσματα από παντού, από δήμους, από φορείς, από μητροπολίτες, απ' όπου μπορείτε να φανταστείτε και τα αγνοείτε. Αγνοείτε και τη δική μας πρόταση, των Ανεξάρτητων Ελλήνων, για τα ομόλογα γης. Πήρατε στον λαίμο σας κόσμο. Άρα: μη ψήφος εμπιστοσύνης.

Δεύτερο: Μίλησε ο τότε Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας –και το λέω με την έννοια του ότι δεν ήταν ακόμα Πρωθυπουργός– για επέκταση του επιδόματος ανεργίας στα δύο χρόνια. Σας θέτω ως παράδειγμα μόνο τους εργαζόμενους στη βαριά βιομηχανία, στον τουρισμό, που το επίδομα ανεργίας τους το μετατρέψατε σε ένα επίδομα επατείας. Πρόσφατα, μάλιστα, κατέθεσα σχετική ερώτηση στη Βουλή για λογαριασμό της πολιτευτού μας στα Δωδεκάνησα Μαρίας Αγγέλου, διότι εκεί το πρόβλημα είναι τεράστιο.

Όχι μόνο αυτό, κυρίες και κύριοι –έφυγε ο αρμόδιος Υπουργός, αλλά στη Ρόδο άρχισαν οι απολύσεις, παρά τον νόμο, των εργαζομένων, πριν κλείσουν τα ξενοδοχεία και για την υπόλοιπη τουριστική περίοδο θα λειτουργούν με τους περιφημούς «μαθητευόμενους» των 300 και 400 ευρώ, με συνθήκες εργασίας Πακιστάν, Μπαγκλαντές και δεν ξέρω τι άλλο. Γιατί προφανώς έτσι αντιλαμβάνεστε το success story της δήθεν ανάπτυξης: θέσεις εργασίας που να φτιάχνουν θέσεις εργασίας τύπου Μπαγκλαντές. Συμπέρασμα: Κι εδώ μη ψήφος εμπιστοσύνης.

Τρίτο μέτρο που ανέφερε τότε ο κ. Σαμαράς: «Επίδομα ανεργίας για τους αυτοαπασχολούμενους, που σήμερα δεν δικαιούνται κανένα βοήθημα». Και είπε μάλιστα: «Σε αυτά τα επιδόματα θα δώσω μεγάλη προσωπική μάχη». Άλλο μακιαβελικό! Στο μόρφωμα που φτιάξατε βάλατε τόσες πολλές προϋποθέσεις, ώστε αυτό το μόρφωμα το δικαιούνται οι κόκκοι άμμου μέσα στον ωκεανό. Υπάρχει ολόκληρη μελέτη για το θέμα αυτό από το δικό μας το πολύ υψηλόβαθμο κι αξιόπιστο στέλεχος, τον Γιώργο Ρωμανιά. Συμπέρασμα κι εδώ: Μη ψήφος εμπιστοσύνης.

Τέταρτον –συνεχίζω τα λόγια του κ. Σαμαρά– μέτρο: «Να ρυθμιστούν οι φορολογικές επιβαρύνσεις των προηγούμενων χρόνων, ώστε να μην ξεπερνούν το 25% του μέσου οικογενειακού εισοδήματος και να μετακυλίσουν τα υπόλοιπα».

Καλά! Κατ' αρχάς, έχετε τσακίσει τον κόσμο στη φοροεπιδρομή, τα φυσικά πρόσωπα και όχι μόνο. Πάρτε, παρακαλώ πολύ, την τελευταία δημόσια επιστολή την οποία έστειλε στον Πρωθυπουργό και στον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης ο Πρόεδρος του Επιμελητηρίου Δράμας. «Έχετε πέσει στα γόνατα της τρόικας».

Μέχρι και στο Παρίσι πήγε ένας περιοδεύων τετραμελής υπουργικός θίασος, πρωτοφανές για μια κυρίαρχη ανεξάρτητη χώρα –που δεν είμαστε πια, γιατί είναι γεγονός ότι έχουμε δώσει και τη δική μας κυριαρχία–, για να ζητάτε ρυθμίσεις. Κάνετε και το εξής εκπληκτικό, απ' ό,τι πληροφορούμαι, και μην το φέρετε στη Βουλή:

Δίνετε εκατό δόσεις για εκείνους που χρωστάνε μέχρι 15.000 ευρώ και σε αυτούς οι οποίοι αδυνατούν να φοροδοτήσουν και χρωστάνε παραπάνω τους δίνετε εβδομήντα δύο. Πείτε μου τώρα με ποια μακιαβελική λογική αυτός που χρωστάει περισσότερα και δεν μπορεί να αποπληρώσει να πρέπει να αποπληρώσει με λιγότερες δόσεις; Ελάτε, πείτε μου ποιον άλλο φαινό, πλην του κ. Καραβίδη, του πρώην συμβούλου του κ. Στουρνάρα, σύμβουλο έχετε μέσα εκεί στο Υπουργείο Οικονομικών.

Συμπέρασμα και εδώ: Μη ψήφος εμπιστοσύνης.

Πέμπτο: Είχε πει τότε ο κ. Σαμαράς, τον Ιούνιο του 2012, να μην πέσουν άλλο οι μισθοί στον ιδιωτικό τομέα. Είπε επί λέξει «Διαφωνώ με την άποψη ότι για να υπάρξει ανάπτυξη, πρέπει να πέσουν οι μισθοί. Στηρίζουμε τις συμβάσεις εργασίας, για τη μετενέργεια ζητούμε να επιστρέψουμε στα προηγούμενα επίπεδα».

Πρέπει να σας πω ότι, όπως καταγράφηκε από την ΕΛΣΤΑΤ του υπόδικου Γεωργίου –αυτόν που εξακολουθείτε να στηρίζετε και που έχει βάλει το ΠΑΣΟΚ, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, για

να τσακίσει τον προηγούμενο Αρχηγό και Πρωθυπουργό σας, τον Κώστα Καραμανλή, και τον ανέχστε ακόμα αυτόν τον υπόδικο, παρά την απόφαση που πήρε και η αρμόδια επιτροπή της Βουλής ομόφωνα-, υπήρξε δραματική μείωση των αποδοχών το πρώτο εξάμηνο του 2014, η οποία έφτασε στα όρια του 2000. Μιλάμε μονίμως για δημόσιο τομέα και για τις απολύσεις του. Μονίμως αυτό είναι και στα μέσα ενημέρωσης αυτό γίνεται.

Έχετε σκεφτεί τι γίνεται στον ιδιωτικό τομέα; Έχετε σκεφτεί ότι το 90% των ανέργων τουλάχιστον προέρχονται από τον ιδιωτικό τομέα, ότι έχουν ισοπεδωθεί οι συλλογικές συμβάσεις, ότι γίνονται εκβιαστικά κόλπα με τις ατομικές συμβάσεις, γίνονται μειώσεις μισθών, απολύσεις, εφιαλτικές καθυστερήσεις μισθοδοσίας μέχρι και δώδεκα μηνών; Και αυτοί οι οποίοι δεν πληρώνονται, αλλά δουλεύουν δώδεκα μήνες, θεωρητικά άνεργοι είναι. Είναι άνεργοι εργαζόμενοι, χωρίς να πληρώνονται, και δεν καταλογίζονται, βεβαίως, στα κιτάπια του υπόδικου Γεωργίου της ΕΛΣΤΑΤ.

Συμπέρασμα: Μη ψήφος εμπιστοσύνης.

Έκτο: Όταν σταθεροποιηθούν τα έσοδα, είπε ο Πρωθυπουργός, θα έχουμε μια αύξηση του φορολόγητου στα 8.000 ευρώ και μετά στα 10.000 ευρώ. Το καταργήσατε το φορολόγητο. Τσακίσατε επαγγελματίες. Στους μισθωτούς και συνταξιούχους, με την προϋπόθεση των αποδείξεων, βάλατε ένα τυπικό όριο 2.100 ευρώ και αυτό με άλλες προϋποθέσεις το κουτσουρεύετε 100 ευρώ ανά 1.000, για να το φτάσετε κάποια στιγμή σε μια μηδενική βάση μέχρι τον πάτο του βαρελιού.

Έβδομο: Υποσχέθηκε ο κ. Σαμαράς, τον Ιούνιο του 2012, αν γίνει Πρωθυπουργός, αντικατάσταση του χαρατσιού από το νέο ΕΤΑΚ και φέρατε τον ΕΝΦΙΑ δύο φορές στη Βουλή. Σας λέγαμε: «Μην το περάσετε!». Το ψηφίσατε την πρώτη φορά, ξεσηκώθηκε ο κόσμος, το ξαναφέρατε δεύτερη φορά και εδώ έγινε το απόλυτο κοινοβουλευτικό αίσχος. Οκτώ Βουλευτές δεν είχαν την αντροσύνη να πουν «καταψηφίζω» και ζήτησαν αντικατάσταση. Άλλος για προσωπικούς λόγους, άλλος γιατί έλειπε ταξίδι. Είναι αυτό κοινοβουλευτική εμφάνιση; Μπορεί κανείς να εμπιστευτεί αυτό το Κοινοβούλιο, ενώ οκτώ Βουλευτές, αντί να πουν αυτό που πιστεύουν, εξαιρέθηκαν από τα κόμματά τους της συγκυβέρνησης;

Τι άλλο;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ο Κανονισμός της Βουλής.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Τον Κανονισμό της Βουλής, δυστυχώς, κύριε Καπερνάρο, έχετε απόλυτο δίκιο, τον έφτιαξαν αυτοί οι πολιτικοί, οι οποίοι έφτιαξαν ένα κουστούμι κάποτε, το οποίο μπαίνει λες και είναι custom made, του κουτιού που λέμε, όποια κυβέρνηση και να είναι. Χωράει σε κάθε κυβέρνηση, γαλάζια, πράσινη, γαλαζοπράσινη, αν έχει και ολίγον ροζ μέσα. Όλα! Είναι ένα κουστουμάκι αυτό, συμφωνώ.

Εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, εν πάση περιπτώσει σας λέμε ότι ξεκινάμε μια ενημέρωση γειτονιά-γειτονιά, πόλη-πόλη -τη Δευτέρα από το Αιγάλεω, που θα είμαι και ομιλητής μαζί με δύο συναδέλφους, στελέχη μας, τον Νίκο Μαυραγάνη και τον Σωτήρη Αβδελιδή- για τα κόκκινα δάνεια, για τον ΕΝΦΙΑ και τους πλειστηριασμούς. Μια που τις θέσεις μας δεν τις προωθεί κανένα από τα μέσα ενημέρωσης, είμαστε μέσα σε αυτόν τον εκβιαστικό κλοιό.

Να πούμε για τη σταδιακή μείωση των φορολογικών συντελεστών για τις επιχειρήσεις που υποσχέθηκε ο κ. Σαμαράς το 2012; Θα έλεγα αυτό να μην το συζητήσουμε. Αυτό και αν είναι το μεγαλύτερο ψέμα! Δεν ξέρω αν το έχει πει ο Μινχάουζεν ή ο Πινόκιο. Πάντως όποιο παρατσούκλι θέλετε, εγώ ευχαρίστως να το αποδώσω.

Τι δείχνει αλήθεια μια πρώτη ανάγνωση του προσχεδίου του προϋπολογισμού, έτσι για να ξέρουν και οι επιχειρηματίες; Δείχνει ότι ο ελληνικός λαός θα κληθεί το 2015 να πληρώσει φόρους αυξημένους έναντι του 2014 κατά 1,735 δισεκατομμύριο ευρώ. Οι άμεσοι φόροι θα αυξηθούν κατά 805 εκατομμύρια ευρώ, οι έμμεσοι κατά 930 εκατομμύρια ευρώ, οι δαπάνες για την κοινωνική ασφάλιση και περίθαλψη μειώνονται για άλλη μια χρονιά κατά 500 εκατομμύρια ευρώ.

Συμπέρασμα: Μη ψήφος εμπιστοσύνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα πάρω και τον χρόνο της δευτερολογίας μου.

Όγδοο: Σταδιακή μείωση της φορολογίας στα φυσικά πρόσωπα μέχρι 32% από το 45% που είναι σήμερα. Μάλιστα είτε επί λέξει ο κ. Σαμαράς: «Η αύξηση των φορολογικών συντελεστών από το 2010 μέχρι σήμερα προκάλεσε μια μείωση των εσόδων κατά 9%».

Και εδώ, πάλι, τι να σας πω; Πηγαίνουμε από Πινόκιο σε Πινόκιο. Καμμία μείωση. Αυτά που θα βάλετε ως δήθεν μείωση στον νέο προϋπολογισμό είναι ψίχουλα της πλάκας -και το εννοώ- ή μάλλον της συνεχιζόμενης καταστροφής για το επιχειρείν, όταν ο ανταγωνισμός, για παράδειγμα, στις γύρω βαλκανικές χώρες δουλεύει με 10% ως 14% φόρο επιχειρήσεων και εμείς δουλεύουμε με 26% και δεν βάζω τα επιπλέον.

Ελάτε μια βόλτα μέχρι τη Θράκη, κύριοι της Κυβέρνησης, να δείτε πόσο έχει αποψιλωθεί ακόμα και από την πιο μικρή μεταποιητική επιχείρηση. Έχει στεγνώσει η Ελλάδα από επιχειρήσεις. Τελείωσε η Ελλάδα.

Συμπέρασμα και εδώ: Μη ψήφος εμπιστοσύνης.

Βέβαια να σας πω ότι τουλάχιστον εκεί, στην Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης -και απευθύνομαι στη συνάδελφο κ. Χρυσοβελώνη, που είναι στο Περιφερειακό της Θεσσαλίας-, ο δικός μας Περιφερειάρχης, κ. Παυλίδης έβαλε ως θέμα αυτό το θέμα της απαξίωσης των επιχειρήσεων και του επιχειρείν στη Μακεδονία-Θράκη και μας απασχολεί έντονα. Να το πείτε στον Περιφερειάρχη σας να ασχοληθεί και αυτός. Μην πασπατεύει τόσο πολύ την Κυβέρνηση! Δεν κάνει καλό.

Ένατο: Τα μέτρα των 11,5 δισεκατομμυρίων ευρώ να επεκταθούν για δύο ακόμη χρόνια. Όπως είπε ο κ. Σαμαράς τότε: «Θα θεσπίσουμε και το 2013 περικοπές 3,5 δισεκατομμυρίων ευρώ και όχι 7 δισεκατομμύρια. Έτσι οι περικοπές θα γίνουν από τη σπατάλη του δημοσίου και όχι από μισθούς». Και ποια είναι η κατάντια του μνημονίου; Η Ελλάδα είναι στην εικοστή πέμπτη θέση από τις είκοσι οκτώ χώρες της Ένωσης σε ποσοστό φτώχειας. Στην παιδική φτώχεια έχει φτάσει το 26,5%. Είναι στην τέταρτη θέση μεταξύ των είκοσι οκτώ χωρών με το υψηλότερο ποσοστό πολιτών στο όριο της φτώχειας. Επίσης, δύομιση εκατομμύρια άτομα βρίσκονται κάτω από το χρηματικό όριο της σχετικής φτώχειας και τρία εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες άτομα βρίσκονται σε κίνδυνο φτώχειας λόγω υλικών στερήσεων και ανεργίας.

Συμπέρασμα και εδώ: Μη ψήφος εμπιστοσύνης.

Δέκατο: «Δεν θα απολύονται οι δημόσιοι υπάλληλοι για μία τριετία μετά το κλείσιμο δημοσίων οργανισμών», είπε τότε ο κ. Σαμαράς. Τι εφευρέθηκε; Η κινητικότητα, διαθεσιμότητα, απολύσεις. Δεν έχω χρόνο να μιλήσω -τα έχουμε πει πολλές φορές- γι' αυτήν την περίφημη μακιαβελική αξιολόγηση του 15%.

Ενδέκατο: Μέτρα για τους δανειολήπτες. «Η νέα δόση δεν θα ξεπερνά το 30% του εισοδήματος». Ούτε και αυτό το κανάτε. Όμηροι των τραπεζών, οι οποίες τράπεζες έχουν πάρει 202 δισεκατομμύρια ευρώ εγγυήσεις και ανακεφαλαιοποιήσεις μέχρι τώρα, οι οποίες έχουν βγάλει τα λεφτά με τους τοκογλυφικούς τόκους τους βεβαίως, όπως 18% ως 22% στις κάρτες τους και τα πανωτόκια, και τώρα πουλάνε τα δάνεια κοψοτιμής στα ξένα κοράκια.

Συμπέρασμα και εδώ: Μη ψήφος εμπιστοσύνης.

Δωδέκατο: Αναστολή των συνεπειών του «ΤΕΙΡΕΣΙΑ» για όσους έχουν υπαχθεί. Πινόκιο, ψέματα. Ο «ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ» κρατά ομήρους εκατομμύρια Έλληνες, επιχειρηματίες και φυσικά πρόσωπα.

Συμπέρασμα: Μη ψήφος εμπιστοσύνης.

Δέκατο τρίτο: «Εξασφαλίζουμε ρευστότητα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις». Ρωτήστε τον Πρόεδρο του Επιμελητηρίου Δράμας και παρακαλώ ρωτήστε και τους Θρακιώτες που έχουν καταστεί όμηροι της Ziraat Bank. Παραδίδετε οικονομικά τη Θράκη, τα σπίτια της, τη γη της στα χέρια της Άγκυρας μέσω της Ziraat Bank και ούτε σε αυτό αντιδράτε, παρά τις αλλεπάλληλες οχλήσεις και επιστημόσεις μας.

Συμπέρασμα: Μη ψήφος εμπιστοσύνης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, κύριε

Κουίκ, θέλετε να ολοκληρώσετε;

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Έχω άλλα τρία λεπτά από τα έξι που δικαιούμαι από τη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Να κάνω μια διευκρίνιση, αν και είναι κουραστικά αυτά. Η έννοια του συμψηφισμού του χρόνου της πρωτολογίας και της δευτερολογίας δεν υπάρχει. Το Προεδρείο έχει ανοχή.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Γιατί να φάω αύριο, κύριε Πρόεδρε, το χρόνο από κάποιον άλλο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Λέω ότι κατά τον Κατονισμό δεν υπάρχει η έννοια. Συνεχίστε, όμως.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Με συγχωρείτε, αλλά σήμερα το ανακαλύψαμε αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Όχι, πάντα ισχύει.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Αφού, λοιπόν, ισχύει πάντα, μου χρωστάτε και τριάντα δεύτερα.

Δέκατο τέταρτο: Συμψηφισμός οφειλών από και προς το δημόσιο. Άλλο ανέκδοτο!

Συμπέρασμα: Μη ψήφος εμπιστοσύνης.

Σε ό,τι αφορά τις αποδεσμεύσεις ακίνητης περιουσίας, όπως αποκαλείτε το ξεπούλημα: Μη ψήφος εμπιστοσύνης.

Σε ό,τι είπε για την αποφασιστική προώθηση των αποκρατικοποιήσεων και των συμβάσεων παραχώρησης, που σημαίνει ότι ξεπουλάτε ενέργεια, νερά, ορυκτό πλούτο, θυμίζω τη μικρή ΔΕΗ, τα κοιτάσματα λιγνίτη, τον Φούχτελ που κάνει βόλτες στην Ελλάδα και μάλιστα απαιτεί να του στείλουν με επιστολές οι δήμαρχοι τα περιουσιακά τους στοιχεία: Μη ψήφος εμπιστοσύνης.

Σε ό,τι αφορά το θέμα της αντιμετώπισης των μεταναστών που μπαίνουν λαθραία στη χώρα. Καλά, με τα Γκουαντάναμο που έχετε στήσει και με τη Θράκη, που την έχετε κάνει στρατόπεδο και αποθήκη ψυχών, σαφώς: Μη ψήφος εμπιστοσύνης.

Για το παραεμπόριο, που είχε υποσχεθεί πάταξη. Ρωτήστε μόνο τι γίνεται από τη Βουλγαρία προς τα εδώ και με τα φορτηγά, που δεν έρχεται κανένα, γιατί δεν υπάρχουν ούτε μεικτά συνεργεία: Μη ψήφος εμπιστοσύνης.

Και μετά, το δέκατο όγδοο και το καλύτερο, επίσπευση της ανακήρυξης της ΑΟΖ, για να αξιοποιήσουμε τον υποθαλάσσιο ενεργειακό μας πλούτο. Χρειάζεται να το σχολιάσω; Ακούσατε εσείς δυόμισι χρόνια να έχει ανακηρυχθεί η ΑΟΖ; Εδώ κι αν δεν υπάρχει ψήφος εμπιστοσύνης, γιατί εδώ είναι μέσα κι η εκχώρηση της εθνικής κυριαρχίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πω το εξής. Όλοι οι Υπουργοί μέχρι τώρα έχουν κάνει προεκλογικές ομιλίες απολογισμού και εξαγγελίες. Ρωτώ: Γιατί πρέπει να περιμένουμε τις πρόωρες εκλογές τους πρώτους μήνες του 2015, όπως είπε χθες ο κ. Ευάγγελος Βενιζέλος; Αναφέρομαι στον Αντιπρόεδρο των υποβρυχίων, που του δώσατε εσείς της Νέας Δημοκρατίας συγχωροχάρτι για το θέμα αυτό. Με τόσες προεκλογικές ομιλίες, λοιπόν –και φαντάζομαι το ίδιο θα κάνει κι ο Πρωθυπουργός αύριο το βράδυ, όταν επιτέλους εμφανιστεί στη Βουλή-, γιατί δεν κάνουμε, μετά τις προεκλογικές εξαγγελίες και προεκλογικές ομιλίες, τις εκλογές τώρα, για να τελειώνουν τα βάσανα όλα και κυρίως της αγοράς, που σας διαβεβαίωνω ότι δεν αντέχει μια παρατεταμένη προεκλογική περίοδο;

Αυτό δείχνει ότι εσείς οι Υπουργοί, με αυτά τα οποία λέτε, είστε έτοιμοι για εκλογές. Σας διαβεβαίω ότι και εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες είμαστε ακόμα περισσότερο. Αν περιμένετε, εκτός από την αυριανή καταψήφιση της Κυβέρνησης από τους Ανεξάρτητους Έλληνες –γιατί θα πούμε «όχι» βεβαίως στην ψήφο εμπιστοσύνης- να βρείτε τα εκατόν ογδόντα κουκιά στις προεδρικές εκλογές, εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες σας λέμε ότι δεν θα μας βρείτε εμάς πελάτες σας.

Σας λέμε απλώς ότι θα μας βρείτε μετά τις κάλπες εγγυητές μιας μεγάλης κυβερνητικής συμμαχίας από όλες τις δυνάμεις που θα προκύψουν μέσα από τις κάλπες, ανάμεσα σε αυτές και από τα κόμματα της συγκυβέρνησης, που δεν θα έχουν τους σημερινούς Αρχηγούς τους. Ο λαός θέλει την πλατιά συναίνεση, ο λαός θέλει κυβέρνηση εθνικής ενότητας και εθνικής σωτηρίας.

Οι ΑΝΕΛ θα είμαστε εδώ εγγυητές για εθνικά θέματα, για την προστασία της Ορθοδοξίας, των ιερών συμβόλων, των συμβόλων του έθνους, την ανάκτηση εθνικής κυριαρχίας και προπαν-

τός για την απόδοση των ευθυνών σε όσους έχετε δώσει ασυλία: αγροτοσυνεταιριστές, τραπεζικά μεγαλοστελέχη για τα δάνεια, διοικητικά συμβούλια εταιρειών, ΤΑΙΠΕΔ και όλους εκείνους που μας έφεραν μέχρι εδώ. Από εμάς τουλάχιστον ασυλία δεν θα υπάρξει.

Σας ευχαριστώ πολύ και βεβαίως καταψήφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σχετικά με το θέμα που έθεσαν οι κύριοι Βούτσης και Τριαντάφυλλος, επικοινωνήσα με τον Πρόεδρο και το Προεδρείο δεν έχει αντίρρηση να συνεχίσουμε και το μεσημέρι, αν υπάρξει συμφωνία του Σώματος. Απλώς θα κάνω επίσης την παράλληλη πρόταση να περιορίσουμε τον χρόνο των ομιλητών από επτά λεπτά σε έξι, διότι και πάλι...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Όχι, αφού το παρατείνουμε, δεν χρειάζεται.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, αρκεί να τηρείται ο χρόνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το θέμα είναι να τηρείται, έχετε δίκιο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Το δικαίωμα στην ισηγορία, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ωραία, αλλά, αν δεν το κάνουμε αυτό, στο τέλος θα μείνουν ομιλητές που δεν θα μιλήσουν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Να βάλουμε και το Σάββατο! Η δουλειά μας είναι εδώ, να μιλάμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Εντάξει, ας συμφωνήσουμε τότε στο να τηρούμε τον χρόνο και βλέπουμε.

Τον λόγο έχει η κ. Φούντα και μετά ακολουθεί ο Υπουργός κ. Βαρβιτσιώτης. Ευχαριστούμε τον Υπουργό για αυτήν την παραχώρηση.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υπουργέ, για την παραχώρηση.

Κύριοι συνάδελφοι, φαίνεται πως είμαι ένας πολύ κακός Έλληνας, σύμφωνα με τα λεγόμενα του κ. Βορίδη, μιας και δεν έχω ψηφίσει ποτέ Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ. Τόση κακία! Και ως κακός Έλληνας θα μιλήσω.

Αυτή η ψήφος εμπιστοσύνης δεν μας αφορά. Αφορά την κυβερνητική πλειοψηφία, τους καλούς αυτού του τόπου, δηλαδή. Γιατί χρειαζόταν, αλήθεια, τώρα αυτή η συζήτηση, αφού έρχεται η ψήφιση του προϋπολογισμού, που παραδοσιακά ισοδυναμεί με ψήφο εμπιστοσύνης στην εκάστοτε κυβέρνηση;

Η απάντηση βρίσκεται στο ότι, αντιθέτως, η διαδικασία αυτή αφορά τον κ. Βενιζέλο, ο οποίος προσπαθεί να μαζέψει τους Βουλευτές του, αφού η πρόταση αποτελεί έναν βολικό τρόπο, βολικότατο, ώστε να μη δοθεί παράταση σε εσωκυβερνητικές αντιπαραθέσεις και δυσaréσκεις και ίσως να αποτελέσει μία από τις δυο-τρεις, μόλις, ευκαιρίες και αφορμές που έχουμε να δούμε τον Πρωθυπουργό στη Βουλή, κάτι που γενικά δεν συνηθίζει, μιας και εμφανώς και κατάφωρα αδιαφορεί για τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Περιμένουμε με αγωνία, λοιπόν, την εμφάνισή του εδώ. Κάτι τέτοιο δεν έχει γίνει ως τώρα.

Μια άλλη, όμως, συζήτηση –κι εκεί θα επικεντρωθώ- που θα έπρεπε να μας αφορά όλους και που σίγουρα αφορά προσωπικά εμένα αντιστοιχεί σε ένα άλλο ερώτημα: Ψήφος εμπιστοσύνης στα κόμματα και στον τρόπο που χειρίζονται τη μοίρα αυτού του τόπου και των Ελλήνων τότε θα ζητήσουμε να δοθεί; Πότε θα σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων; Πότε ο κόσμος εκεί έξω θα θελήσουμε να πάψει να μιλάει για το ελλιπέστατο από άποψη ανθρώπινου δυναμικού, κάκιστο πολιτικό σύστημα; Πότε θα κλείσουμε επιτέλους στόματα; Πότε αυτό το μικροπολιτικό αλισβερίσι, θαρρείς κατάλοιπο τουρκοκρατίας με όρους τύπου μπαξίσι, θα σταματήσει; Πότε θα σοβαρευτούμε; Μήπως όταν η Κυβέρνηση θα πάψει να έρχεται προκλητικά και να μας λέει ότι πρόκειται για τη διετία θαύμα;

Πιστέψτε με και τον έναν χρόνο που συγκυβερνούσαμε, παρά την τεράστια προσπάθεια και την αδιαμφισβήτητη μεγάλη επιτυχία τού να παραμείνουμε στην Ευρώπη –βασικά και αδιαπραγμάτευτη προϋπόθεση για εμάς-, κανένα θαύμα δεν έγινε. Μόνο

διαχείριση, κακή διαχείριση κιόλας με τον πέλεκυ να παραμονεύει και κάποιους από εμάς να λέμε ότι καμμία, μα καμμία, διακυβέρνηση δεν μπορεί να είναι αυτοσκοπός. Κανένα θαύμα, λοιπόν.

Δεν ξέρω πόσες φορές ο κ. Βορίδης ανέφερε στην ομιλία του τη λέξη σταθεροποίηση. Μπας και το πιστέψει κι ο ίδιος; Και δεν ξέρω πότε θα σταματήσουν να ακούγονται στην Αίθουσα ύβρεις για την κοινή λογική. Ακούσαμε από την ίδια πλευρά με καμάρι πως επιτέλους έγιναν τα αυτονόητα, λες και κανείς δεν έχει συνεισφέρει στην κατάντια αυτή του τόπου όσον αφορά τις παθογένειες. Λες και κανείς δεν έχει κυβερνήσει ποτέ, από τους καλούς φυσικά Έλληνες. Πλέον τα άσχημα αυτονόητα είναι μεταρρυθμίσεις που επιβάλλονται και τα καλά είναι μεταρρυθμίσεις που συνειδητά κάνει η συγκυβέρνηση για να αλλάξει τον κόσμο τούτο, αυτόν τον κόσμο που δημιούργησε. Περί οράματος, περί συνολικού προγράμματος με προτάσεις; Ουδέν.

Αυτό που τρομάζει, επίσης, είναι ότι είμαστε ανίκανοι να εμπνεύσουμε τον κόσμο. Εμείς δεν καταφέραμε να πείσουμε πως κάναμε το άλλο, το νέο, το διαφορετικό, την πραγματικά υπεύθυνη Αριστερά, την ανανέωση. Εσείς, και τα δύο κόμματα του νέου δικομματισμού, έχετε αναλωθεί σε έναν άκρατο διαγωνισμό τοσιτάτων και δελτίων Τύπου. Κοκορεύεστε για τα ποσοστά, σας χωρίς να αναρωτιέστε: Μήπως ο κόσμος ψηφίζει άραγε με όρους λύσης ανάγκης, από τη μια του φόβου για την αλλαγή και από την άλλη του φόβου για το ίδιο, για το σήμερα του; Μήπως οι ψήφοι, λοιπόν, αυτές είναι φόβου και διαμαρτυρίας και όχι αποδοχής;

Όταν η εκλογολογία κυριαρχεί στην ατζέντα δύο χρόνια τώρα, τρεις μήνες μόλις μετά τις προηγούμενες εκλογές, όταν το θέμα είναι ποιος θα ξεκατινιαστεί περισσότερο στα κανάλια –και λυπάμαι για το ρήμα-, όταν η κοινοβουλευτική συμπεριφορά απαξιώνεται καθημερινά, όταν δεν περιμένει κανείς από εμάς τίποτα ή ελάχιστα, τότε τι κάνουμε εδώ; Μήπως η διάσταση αυτής της πολιτικής ζωής, αυτή είναι η συζήτηση που θα έπρεπε να γίνεται εδώ, μακριά από άκυρες ψήφους εμπιστοσύνης και προτάσεις μομφής;

Όταν, λοιπόν, δεν έχουμε προβληματιστεί για συζητήσεις που δεν έχουν γίνει με όρους συναίνεσης και κοινών συνισταμένων για τα σοβαρά προβλήματα αυτού του τόπου –το φορολογικό, το ασφαλιστικό, τις παθογένειες και την αναξιοκρατία στη δημόσια διοίκηση, την κοινωνική δικαιοσύνη, την παραγωγική ανασυγκρότηση, αυτούς τους πέντε σοβαρούς άξονες για τον τόπο-, ποιον πάμε να πείσουμε; Ποιος θα αναλάβει, λοιπόν, το βάρος αυτής της συζήτησης και πότε; Ποιος θα ασχοληθεί με την ουσία;

Η εικόνα του πολιτικού συστήματος έχει λεζάντα την αποδοκιμασία και αυτός κανονικά θα έπρεπε να είναι ένας όρος και αυτή η συζήτηση θα έπρεπε να μας αφορά όλους. Αυτή η κατάσταση είναι που χαρακτηρίζει το πολιτικό σύστημα σήμερα δυστυχώς κι έρχεται να διαψεύσει πανηγυρικά όλους εμάς τους αφελείς, που θεωρούσαμε ότι σε έναν βαθμό η κρίση θα μπορούσε να γίνει ευκαιρία για έναν σοβαρό εκσυγχρονισμό και για μια πραγματική αναδιανομή υπέρ αδυνάμων.

Αδύναμοι –όλοι ξέρουμε σήμερα, αλλά φροντίζουμε να το βάζουμε κάτω από το χαλί όταν φτάνουμε στη λήψη αποφάσεων– είναι οι νέοι. Σε αυτούς μόνο θα αναφερθώ στον λίγο χρόνο που μου απομένει, θεωρώντας πως αυτοί δεν εκπροσωπούνται επαρκώς εδώ μέσα σε αυτούς, που στέκουν μπροστά στο σήμερα τους, στο χάος που βρήκαν, ανήμποροι, μπροστά σ' αυτό που παραδώσατε και σ' αυτό που παραδίνουμε ακόμα.

Είναι απελπιστικό, λοιπόν, το να μη διευκολύνουμε με κάθε τρόπο τους νέους αγρότες και την παραγωγή. Είναι απελπιστικό το ότι αυτήν τη στιγμή υπάρχουν νέοι άνθρωποι, δικηγόροι, αρχιτέκτονες, μεταφραστές, στην πιο καθοριστική στιγμή της ζωής τους επαγγελματικά και βρίσκονται μπροστά στον εφιάλτη που λέγεται μπλοκάκι παροχής υπηρεσιών. Αδυνατώ να συλλάβω, όμως, το να μιλάμε για θαύματα, όταν οι νέοι επαγγελματίες με μηδενικό εισόδημα ή εισόδημα ως τριακόσια ευρώ τον μήνα, υποχρεώνονται να πληρώνουν δυσανάλογες υποχρεώσεις και ασφαλιστικές εισφορές και να προπληρώνουν τεράστιους φόρους, να πληρώνουν ΕΝΦΙΑ για ψιλή κυριότητα, έχοντας μηδενικό εισόδημα.

Με κάθε κίνησή της, λοιπόν, η Κυβέρνηση αυτή λέει ουσιαστικά στους νέους «μην τολμήσετε να κάνετε έναρξη επαγγέλματος» ή «δουλέψτε όπου μπορείτε μαύρα». Για την ακρίβεια, τους λέμε «πηγαίνετε σε μια άλλη χώρα». Πιστέψτε με, οι περισσότεροι φίλοι μου εκεί βρίσκονται, όχι από επιλογή. Μετά, βέβαια, βγάσουμε λογύδρια σε ημερίδες για το brain drain.

Είδα, παραδείγματος χάριν, τον κ. Λοβέρδο ως Υπουργό Παιδείας, αφού βγήκε το εμπόριο ελπίδας με τις μετεγγραφές φοιτητών, να διευκρινίζει ότι προφανώς τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ θα μπορούν να αναθέτουν μαθήματα σε ομότιμους καθηγητές ή ότι οι πρυτάνεις θα μπορούν να διδάσκουν στο Ανοιχτό Πανεπιστήμιο.

Μην προσληφθεί κανένας νέος επιστήμονας πουθενά –αλίμονο!-, μόνο οι δικοί μας, της φουρνιάς μας, του είδους μας, της ηλικίας μας. Έτσι δουλεύει το πράγμα παντού. Διότι, αν δούλευε αλλιώς, θα υπήρχε μια προοπτική που θα έλεγε ότι δίνουμε όλο μας το βάρος σε μια οικονομία ποιοτικών υπηρεσιών και καινοτομίας, σε μια οικονομία του μέλλοντος, στην οποία το ποιοτικό μπορεί και πρέπει να είναι συγκριτικό πλεονέκτημα και γιατί εκεί μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι νέοι με το τεράστιο μορφωτικό κεφάλαιο που διαθέτουν.

Αυτό δεν σημαίνει ούτε τη βολική διοχέτευση της δημόσιας διοίκησης και συζήτησης στον δημόσιο και όχι στον ιδιωτικό τομέα ούτε το all inclusive τουριστικό πρότυπο ούτε το πώς θα βρούμε μερικούς επιπλέον τρόπους να παραχωρήσουμε δικαιώματα στις ιερές μονές ούτε το να δώσουμε δωράκια σε κανάλια και εφοπλιστές, να προκηρύξουμε διαγωνισμούς χωρίς στοιχειώδη σεβασμό σε νομικό πλαίσιο, που θα γκρεμιστεί μετά παταγωδώς στο Συμβούλιο της Επικρατείας –επί δεκαετίες μιλάμε για την εκτροπή του Αχελώου, παραδείγματος χάριν-, χωρίς μελέτες κόστους-οφέλους και ούτε φυσικά κανέναν σχεδιασμό, θέλοντας να χτίσουμε ταυτόχρονα το σύμπαν.

Μπορείτε όσοι θέλετε να μιλάτε για κατάργηση αγκυλώσεων, για ομάδες και συμφέροντα που δεν αφήνουν τις μεταρρυθμίσεις να προχωρήσουν. Οι πραγματικές μεταρρυθμίσεις, όμως, κολάνε στα ίδια τα υπουργικά γραφεία, που διαθέτουν μια απολύτως γερασμένη λογική.

Ολοκληρώνω, λέγοντας ότι η σημερινή ομιλία προέκυψε από κάτι πολύ συγκεκριμένο και πρόσφατο. Στη χθεσινή Σύνοδο Κορυφής η συζήτηση επικεντρώθηκε στην καταπολέμηση της ανεργίας των νέων. Η Ιταλία, με τη βοήθεια της Γαλλίας, ζήτησε 14 δισεκατομμύρια ευρώ. Ο Μάρτιν Σουλτς –τα πλέον επίσημα χείλη- είπε ότι από τα 6 δισεκατομμύρια που έχουν διατεθεί μόλις το 1% έχει απορροφηθεί από τις χώρες της κρίσης. 1%! Δεν ενδιαφέρθηκε η Ελλάδα γι' αυτά τα 6 δισεκατομμύρια.

Για το θέμα αυτό έκανα επίκαιρη ερώτηση. Έστειλα δύο ερωτήσεις. Μίλησα με τον κ. Κεγκερόγλου αυτοπροσώπως. Δεν ενδιαφερθήκαμε, όμως, για τα 6 δισεκατομμύρια. Ποιος τούς δίνει σημασία; Τα τηλεπαράθυρα να είναι καλά και η Κυβέρνηση-θαύμα!

Καταψήφισα, λοιπόν, αυτή την Κυβέρνηση-θαύμα, όχι μόνο γιατί είναι κακή, αλλά επειδή τη χρονιά των πλεονασμάτων, έτσι όπως διατείνεται, είναι λιγότερο πολιτική και περισσότερο παραπολιτική απ' ό,τι ποτέ και αυτό δεν τιμάει κανέναν μας.

Η μόνη λύση είναι συναίνεση και προτάσεις για λύσεις από όλους, μακριά από μικροπολιτικά τσανάκια. Διότι η μακροοικονομική κρίση μπορεί να απομακρύνεται, αλλά η κρίση αξιών, η πολιτική κρίση, βαθαίνει, όπως και η κρίση περί πολιτικής αξιοπρέπειας. Και σε αυτό, όσον αφορά τις ευθύνες, η Κυβέρνηση είναι οικουμενική.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Γκιόκας για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι δεδομένο ότι ακόμα κι αν η Κυβέρνηση πάρει τελικά ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή, η πολιτική της είναι καταδικασμένη στη συνειδητή της πλειοψηφίας του λαού, που αντιλαμβάνεται ότι πίσω από τις κορόνες για το τέλος του μνημονίου κρύβεται η συνέχιση, η κλιμάκωση της

αντιλαϊκής πολιτικής, με τη μονιμοποίηση στους αντιλαϊκούς φόρους και τα χαράτσια, όπως προβλέπεται και στο προσχέδιο του προϋπολογισμού για το 2015, με νέο χτύπημα σε εργασιακά, ασφαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματα, με χτύπημα ακόμη και στις συνδικαλιστικές ελευθερίες και το δικαίωμα στην απεργία.

Όλα αυτά, άλλωστε, περιλαμβάνονται στα μνημόνια διαρκείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αποτελούν απαιτήσεις του κεφαλαίου και θα είναι εδώ, θα είναι παρόντα, ακόμα κι αν τα μνημόνια τελειώσουν με τη σημερινή μορφή, ακόμα κι αν φύγει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και υπάρχει μετάβαση από την τρόικα σε ένα άλλο καθεστώς επιτήρησης και εποπτείας, αποκλειστικά από τους ευρωπαϊκούς μηχανισμούς, που ούτως ή άλλως υπάρχουν και δεσμεύουν κάθε χώρα-μέλος.

Αυτό εννοεί η Κυβέρνηση, αλλά και τα άλλα κόμματα, όταν μιλάνε για τέλος της τρόικας και τέλος του μνημονίου.

Ωστόσο, οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι η Κυβέρνηση, το ίδιο το σύστημα σε τελευταία ανάλυση, έχει ένα ακόμα ισχυρό όπλο απέναντι στον λαό. Έχει πείσει ένα μεγάλο τμήμα του λαού ή έχει καλλιεργήσει προσδοκίες –εμείς λέμε ότι είναι ψεύτικες και απατηλές– ότι η επιστροφή στην καπιταλιστική ανάκαμψη μπορεί να οδηγήσει σε ανάκαμψη του βιοτικού επιπέδου του λαού, μπορεί να οδηγήσει σε ανακούφιση για τον λαό.

Φυσικά αυτό η Κυβέρνηση δεν το κατάφερε από μόνη της. Είχε τη βοήθεια και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αλλά και των άλλων κομμάτων που έχουν ως βασικό σημείο αντιπαράθεσης με την Κυβέρνηση το εξής: ποιος, με ποια συνταγή, με ποιες διενέξεις συμμαχίες –με τη Μέρκελ ή τον κ. Ντράγκι, αλλά πάντα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης– και με ποιο αναπτυξιακό μοντέλο μπορεί να εγγυηθεί την επιστροφή της καπιταλιστικής ανάκαμψης και κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Όλοι αυτοί, όμως, κρύβουν ότι, ακόμα κι αν υπάρξει τέτοια ανάκαμψη, θα είναι αναμικτή, θα πατήσει πάνω στα συντρίμια των λαϊκών δικαιωμάτων, δεν θα ανακόψει την πορεία επιδείνωσης της ζωής του λαού και πολύ περισσότερο ο λαός δεν θα πάρει πίσω τις τεράστιες απώλειες από τα χρόνια της κρίσης.

Εδώ υπάρχουν αποδείξεις. Για παράδειγμα, στο προσχέδιο του προϋπολογισμού για το 2015 υπάρχει πρόβλεψη για ανάκαμψη, για ανάπτυξη 2,9% και την ίδια στιγμή πρόβλεψη για μονιμοποίηση και επέκταση των αντιλαϊκών μέτρων. Υπάρχουν κλάδοι της οικονομίας, όπως ο τουρισμός, που έχουν τεράστια κερδοφορία ακόμα και στα χρόνια της κρίσης. Όμως, οι εργαζόμενοι στον συγκεκριμένο κλάδο, τα λαϊκά στρώματα, υποφέρουν και η θέση τους χειροτερεύει.

Κατά συνέπεια, παρά τις αντιπαράθεσεις, τους οξείς τόνους και τους καβγάδες στη Βουλή, τα άλλα κόμματα προσφέρουν πολύτιμη βοήθεια, ιδεολογική και πολιτική, στην Κυβέρνηση, στο ίδιο το σύστημα πάνω απ' όλα, αποθεώνοντας και ωραιοποιώντας στα μάτια του λαού την καπιταλιστική ανάκαμψη και εγκλωβίζοντας τον λαό, το κίνημα, σε χαμηλές απαιτήσεις και στα ψίχουλα που θα πέσουν, αν πέσουν. Και αυτά από το νέο φαγοπότη του κεφαλαίου.

Όσοι είναι δύσπιστοι γι' αυτήν την κριτική του ΚΚΕ, ας κάνουν τον κόπο να διαβάσουν την ομιλία του κ. Τσίπρα στην Ένωση Ελλήνων Επιχειρηματιών και τους ύμνους στην επιχειρηματικότητα, που πολλά στελέχη και Υπουργοί της Κυβέρνησης θα ζήλευαν.

Να γιατί το ΚΚΕ λέει ότι ο λαός δεν έχει απέναντί του μόνο μια αντιλαϊκή Κυβέρνηση, αλλά έχει την Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει μία τάξη η οποία στηρίζει κάθε φορά την κυβερνητική εναλλαγή, για να μένει στο απυρόβλητο ο δρόμος που οδηγεί τον λαό στη χρεοκοπία.

Να γιατί το ΚΚΕ λέει ότι η Κυβέρνηση πρέπει να ηττηθεί εκλογικά, αλλά πάνω απ' όλα να ηττηθεί ιδεολογικά και πολιτικά, να απορρίψει ο λαός τη στρατηγική της και όχι να αναθέσει σε κάποιον άλλον να υλοποιήσει την ίδια στρατηγική.

Γιατί είναι άλλο πράγμα να φύγει η Κυβέρνηση για να υπάρξει μια εναλλαγή εντός των ίδιων τειχών, σαν τις τόσες και τόσες που έχει γνωρίσει ο λαός, και άλλο να φύγει η Κυβέρνηση κάτω από τη λαϊκή απαίτηση για ριζικές αλλαγές στην οικονομία και την εξουσία. Άλλωστε, σήμερα υπάρχουν και πιο χειροπιαστές αποδείξεις και μπορεί ο λαός να κρίνει καλύτερα τις πολιτικές δυνάμεις.

Εμείς ρωτάμε: Αποτελούν εναλλακτική λύση για τον λαό οι θέσεις που παρουσίασε ο ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη; Εμείς απαντάμε πως όχι. Αποτελούν εναλλακτική λύση οι θέσεις ενός κόμματος που ομολογεί πλέον ξεκάθαρα ότι δεν πρόκειται να καταργήσει τους δεκάδες μνημονιακούς νόμους, να επαναφέρει τον δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο μισθό, τη δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη για όλους; Αποτελούν λύση, με τις τεράστιες απώλειες των πέντε χρόνων, τα ψίχουλα στην πιο ακραία φτώχεια, που και αυτά θα εξαλειμστούν την ίδια στιγμή;

Γιατί θα πρέπει ο λαός σήμερα, με τις τεράστιες δυνατότητες που υπάρχουν, για να ζησει καλύτερα, να καλείται να επιλέξει μεταξύ του κοινωνικού μερίσματος των 500 ευρώ της συγκυβέρνησης και των 500 ή 600 ευρώ που θα δώσει ως δέκατη τρίτη σύνταξη μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ μόνο στους εξασθλιωμένους συνταξιούχους που παίρνουν κάτω από 700 ευρώ;

Γιατί θα πρέπει ο άνεργος, ο νέος, να επιλέξει μεταξύ των προγραμμάτων Νέας Δημοκρατίας και ΣΥΡΙΖΑ, που εν πολλοίς και τα δύο στηρίζονται σε προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στα ΕΣΠΑ, που επιδοτούν μεγαλοεπιχειρηματίες, για να δώσουν κάποιες πεντάμηνες ή εξάμηνες κακοπληρωμένες θέσεις εργασίας σε απελπισμένους ανέργους;

Γιατί θα πρέπει ο λαός σήμερα να επιλέγει μεταξύ της Σκύλας και της Χάρυδης και να μην προτάξει την πάλη για την πλήρη ικανοποίηση των δικών του αναγκών;

Απέναντι, λοιπόν, στον νέο διπολισμό, στο νέο δίπολο του αποπροσανατολισμού και του εγκλωβισμού, πρέπει να ορθωθεί η λαϊκή πάλη και συμμαχία σε ρήξη με τον σημερινό δρόμο και τις όποιες κυβερνητικές λύσεις φέρνουν από την πίσω πόρτα την ίδια πολιτική. Να μην υπάρξει καμμία ανοχή. Να οργανωθεί τώρα η λαϊκή πάλη ενάντια στην πολιτική της Κυβέρνησης, αλλά και να μην υπάρχει καμμία προσδοκία και εμπιστοσύνη σε κόμματα που αποδέχονται τον καπιταλιστικό μονόδρομο, την Ευρωπαϊκή Ένωση, τους ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς και τους μηχανισμούς εποπτείας.

Το ΚΚΕ αυτό επιδιώκει. Γι' αυτό θεωρούμε ότι η ισχυροποίησή του είναι το βασικό κριτήριο για να μπουκώσουν, για να πάρει ανάσες ο λαός και να ανοίξει ο δρόμος για την πραγματική ανατροπή υπέρ του λαού, που βρίσκεται στη μονομερή διαγραφή του χρέους, στην έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση, στην κοινωνικοποίηση του φυσικού και παραγόμενου πλούτου της χώρας, στον κεντρικό σχεδιασμό της οικονομίας με μια άλλη διακυβέρνηση-εξουσία, προς όφελος του λαού με τον ίδιο τον λαό στην εξουσία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία σαράντα δύο μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικό από το 6^ο Δημοτικό Σχολείο Κεραιονίου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά. Σας ευχαριστούμε για τη διευκόλυνση που μας κάνατε σχετικά με τη σειρά των ομιλητών.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα διάφορες απόψεις για κυβερνήσεις εθνικής συνεννόησης. Πρέπει να ξέρουμε, όμως, πάνω σε ποια βάση θα συνεννοηθούμε. Σε ποια βάση; Διότι για συνεννόηση είμαστε ανοικτοί διαρκώς. Σε ποια βάση όμως θα γίνει αυτό; Στη βάση του σκίζω τα μνημόνια και κάνω μονομερείς ενέργειες; Στη βάση του φεύγω από την Ευρωπαϊκή Ένωση; Στη βάση του ότι δεν θέλω να αλλάξω τίποτα σε σχέση με το χρεός; Σε ποια βάση; Ή στη βάση της πρόκλησης που βρίσκεται μπροστά μας, να υπάρχει ένα εθνικό, αρραγές μέτωπο σε μια διαπραγμάτευση για τη διευθέτηση του χρέους;

Για να φτάσουμε, όμως, στη διαπραγμάτευση για το χρέος, περάσαμε πάρα πολλούς κάβους και σκοπέλους. Περάσαμε τους κάβους και τους σκοπέλους της δημοσιονομικής προσαρμογής και των πρωτογενών πλεονασμάτων, κατακτήσεις τις

οποίες αμφισβητούν όλοι όσοι σήμερα μιλάνε για το πώς πρέπει να διαπραγματευθούμε για το χρέος.

Διότι εφαρμόζοντας την απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Νοεμβρίου του 2012, που άνοιξε το θέμα της συζήτησης για το χρέος, κάναμε μία δημοσιονομική πολιτική: Εφαρμόσαμε μέτρα. Πήραμε δύσκολες και επώδυνες αποφάσεις, λες και θέλουμε εμείς να παίρνουμε τις δύσκολες αποφάσεις, να επιβάλουμε τους φόρους, λες και αν υπήρχε ένας άλλος δρόμος δεν θα τον ακολουθούσαμε.

Εμείς επιλέγουμε να μην είμαστε αρεστοί, αλλά να είμαστε χρήσιμοι. Αρεστός μπορεί να είσαι στην αντιπολίτευση, να λες ό,τι θέλεις ανέξοδα, κλείνοντας το μάτι και στα δεξιά και στα αριστερά, οδηγώντας ουσιαστικά έτσι και τον πολιτικό σου λόγο και τη χώρα –αν την αναλάβεις ποτέ– στα τυφλά. Εδώ, όμως, πρέπει να είμαστε χρήσιμοι.

Πήραμε, λοιπόν, αυτές τις αποφάσεις. Ο ελληνικός λαός με πολύ μεγάλες θυσίες στήριξε αυτές τις αποφάσεις. Ερχόμαστε, λοιπόν, τώρα στο κατώφλι της διαπραγμάτευσης. Στο κατώφλι της διαπραγμάτευσης όλοι όσοι δεν μπήκαν στο καράβι ποτέ ζητούν εθνική συνεννόηση. Η εθνική συνεννόηση, όμως, σε ποια βάση θα γίνει;

Εμείς είμαστε ανοικτοί για την εθνική συνεννόηση. Την πιεστούμε την εθνική συνεννόηση. Μπορώ να σας πω και κάτι.

Ως Υπουργός Ναυτιλίας πάντοτε λέω ότι, εφόσον στη ναυτιλία έχουμε μία παγκόσμια πρωτιά, μία παγκόσμια πρωτοκαθεδρία, οφείλουμε η ναυτιλία να είναι πέρα και μακριά από την κομματική αντιπαράθεση. Χρειάζεται και σε αυτόν τον κλάδο εθνική συνεννόηση για τη διατήρηση του ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος, για τη διατήρηση της πρώτης θέσης, που σημαίνει 16% του παγκόσμιου στόλου, για να διατηρήσουμε το μεγάλο ποσοστό που εισέρχεται από ναυτιλία και συνάλλαγμα στη χώρα μας, περίπου 6,5% του ΑΕΠ, συνάλλαγμα και εισροή για την οποία το ελληνικό κράτος δεν ξοδεύει. Γιατί για όλους τους άλλους κλάδους της οικονομίας το ελληνικό κράτος ξοδεύει και ξοδεύει αδρά. Για τον τουρισμό; Υποδομές σε λιμάνια, σε επιδοτήσεις ξενοδοχείων, σε αεροδρόμια. Για τη γεωργία; Σε αγροτικές επιδοτήσεις. Για τη μεταποίηση; Όλα αυτά τα οποία ξέρουμε όλα αυτά τα χρόνια. Ο μόνος κλάδος της οικονομίας ο οποίος εισφέρει χωρίς να υπάρχει κρατική επένδυση, γιατί το εισόδημα αυτό δημιουργείται εκτός Ελλάδος, είναι η ναυτιλία και γι' αυτό θεωρώ ότι πρέπει να υπάρχει εθνική συνεννόηση στη βάση της συνταγματικής προστασίας, του περιβάλλοντος το οποίο λειτουργεί και να μην ανοίγουμε κουβέντες και συζητήσεις οι οποίες ουσιαστικά το μόνο που κάνουν είναι να αμφισβητούν την ίδια την εθνική κατάκτηση, την οποία πολλοί –μη γελιέστε– στο εξωτερικό την επιβουλεύονται.

Έρχομαι όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας πω ότι το Υπουργείο Ναυτιλίας στη συγκεκριμένη συζήτηση έρχεται και με ένα αίσθημα σιγουριάς, όχι μόνο για το τι έγινε τα τελευταία δύο χρόνια, αλλά και για το πού πάμε από εδώ και πέρα. Γιατί ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης για να συνεχίσουμε μία πολιτική η οποία μέχρι τώρα έχει αποδειχθεί ωφέλιμη για τον τόπο και τώρα θα φέρει μεγαλύτερα οφέλη από αυτά που προσδοκούμε.

Έχουμε ξεκινήσει μία πολιτική αξιοποίησης των εθνικών λιμένων, τα οποία λιμάνια μας δεν πρέπει να εξυπηρετούν μόνο τις ελληνικές ανάγκες, αλλά να κατακτήσουν τον ρόλο τους ως διεθνή διαμετακομιστικά κέντρα, ως πύλες εισόδου της Ευρώπης. Ανοίξαμε τα λιμάνια μας σε διεθνείς συνεργασίες, η Νέα Δημοκρατία πρώτη, μόνη της, με τη συμφωνία με την «COSCO» το 2008 και σήμερα είμαστε στα πρόθυρα να ολοκληρώσουμε την επέκταση αυτής της συμφωνίας κατά 230 εκατομμύρια ευρώ, ώστε να κάνουμε το λιμάνι του Πειραιά το πρώτο σε δυναμικότητα και το πρώτο σε τεχνολογία σε όλη τη Μεσόγειο. Γιατί σήμερα ο Πειραιάς έχει συνάψει πλέον συμφωνίες με κολοσσούς, οι οποίοι μεταφέρουν το διαμετακομιστικό τους κέντρο εδώ –η «SONY», η ZTE, η «HUAWAI»– και βέβαια τα έσοδα του έχουν αυξηθεί εκρηκτικά, αφού μόνο το πρώτο εξάμηνο έχουμε μία αύξηση των εσόδων περίπου 24%.

Παράλληλα προχωρούμε στην αποκρατικοποίηση των λιμανιών, πάμε στο χρονο να προσελκύσουμε επενδύσεις, να φέρουμε και άλλα λεφτά στον τόπο: διακόσια τριάντα εκατομμύρια από την επέκταση της σύμβασης με την «COSCO» και υπολογίζουμε

από το σύνολο της αξιοποίησης των λιμανιών τα λεφτά που θα εισρεύσουν, είτε στο ΤΑΙΠΕΔ είτε με τη μορφή επενδύσεων, να αγγίζουν παραπάνω από το 1,5 δισεκατομμύριο για Θεσσαλονίκη και Πειραιά. Θεωρώ ότι αυτά τα λεφτά είναι κρίσιμα για να καταστήσουν τα λιμάνια μας όχι μόνο διεθνώς ανταγωνιστικά, αλλά και αυτόνομους πόλους ανάπτυξης για την ίδια την πατρίδα.

Εμείς δεν ξεπουλάμε. Και δεν ξεπουλάμε, γιατί, για να προχωρήσουμε στην ιδιωτικοποίηση, έχουμε συστήσει τη Ρυθμιστική Αρχή Λιμένων –έχουμε εκδώσει ένα πολύ σαφές προεδρικό διάταγμα για τη λειτουργία της–, η οποία θα εποπτεύει τις συμβάσεις παραχώρησης και βρισκόμαστε ήδη σε μία πολύ μεγάλη και επίπονη, θα σας έλεγα, διαδικασία αναθεώρησης των συμβάσεων παραχώρησης από το ελληνικό δημόσιο προς τους οργανισμούς λιμένων. Δηλαδή, για να καταλάβει και ο ακροατής –όποιος μάς βλέπει από το σπίτι, από οπουδήποτε–, δεν πουλάμε γη, πουλάμε την εταιρεία που κάνει τη διαχείριση και στην οποία έχουμε δώσει ορισμένα δικαιώματα διαχείρισης. Μέχρι τώρα ο ΟΛΠ και ο ΟΛΘ ασκούν και κρατική εξουσία, γιατί ελέγχονται από το κράτος κατά μεγάλο ποσοστό. Χάνοντας, όμως, αυτόν τον έλεγχο, εμείς δεν θα παραχωρήσουμε στον ιδιώτη τον έλεγχο που πρέπει να ασκεί το κράτος. Θα τον κρατήσουμε μέσα στα συντεταγμένα όργανα της πολιτείας, στο Υπουργείο Ναυτιλίας, στη Ρυθμιστική Αρχή Λιμένων και βέβαια στο Λιμενικό Σώμα. Γι' αυτό κάνουμε μια ιδιωτικοποίηση με εγγύηση για το δημόσιο συμφέρον και όχι ένα ξεπούλημα, όπως κάποιοι θέλουν να λένε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα χρειαστεί τους επόμενους μήνες να πάρουμε σοβαρές αποφάσεις και θα συζητηθούν όλες αυτές οι συμβάσεις εδώ στη Βουλή και τότε θα δούμε ποιος πραγματικά θέλει να προσελκύσει ξένους επενδυτές στη χώρα και ποιος θα κριθεί πίσω από τις ταμπέλες του ξεπουλήματος, των λαμόγιων και δεν ξέρω εγώ ποιων άλλων χαρακτηρισμών, των διεθνών ραντιέρηδων ή στιδήςποτε άλλο.

Εμείς δεν δίνουμε την περιουσία μας σε funds, αλλά κάνουμε διεθνείς συνεργασίες με μεγάλους, διεθνείς οίκους. Σήμερα ο κάθε ένας από τους υποψήφιους για τον Πειραιά και τη Θεσσαλονίκη διαχειρίζεται πάνω από πενήντα λιμάνια στον πλανήτη.

Παράλληλα, προχωρήσαμε στην αναδιάρθρωση των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών, ιδιαίτερα στο βόρειο Αιγαίο, αντιμετωπίζοντας χρόνια προβλήματα του βορείου Αιγαίου και –για να σας πω και την αλήθεια– με προσωπικό κόστος. Γιατί σήμερα η εταιρεία την οποία αποφάσισα να κηρύξω έκπτωτη από τις γραμμές του βορείου Αιγαίου με κυνηγάει με μηνύσεις και προσωπικά εκβιαστικά εξώδικα στο σπίτι μου, νομίζοντας ότι εγώ θα σταματήσω τις προσπάθειες για την εξυγίανση του χώρου της ακτοπλοΐας και για την εξυπηρέτηση των νησιωτών μας στο βόρειο Αιγαίο.

Μία απάντηση θέλω να στείλω από το Βήμα της Βουλής. Έχω δώσει το λόγο της τιμής μου προς τους νησιώτες ότι με αυτούς στο μυαλό μου θα πολιτευόμαι και δεν υπάρχει περίπτωση, όποια νομικά τερτίπια και να χρησιμοποιήσουν και όσους νομικούς εκβιασμούς και να κάνουν, εγώ να σταματήσω να υπηρετώ αυτό που θεωρώ εθνικό συμφέρον και αυτό είναι το εθνικό συμφέρον των νησιωτών μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι σε ένα τελευταίο θέμα και αυτό είναι το θέμα το οποίο βασανίζει, ταλαιπωρεί και βέβαια βρίσκεται στους πηχαιούς τίτλους των εφημερίδων και αφορά το ζήτημα της παράνομης μετανάστευσης και το θέμα των γεωπολιτικών συγκρούσεων στην ευρύτερη περιοχή.

Σήμερα, σε αντίθεση με το παρελθόν, που τα σύνορά μας πλέον στον Έβρο σε έναν πολύ μεγάλο βαθμό έχουν θωρακιστεί, όλη η πίεση της παράνομης μετανάστευσης έχει μετακινηθεί στη θάλασσα και, σε αντίθεση με το παρελθόν, ένα τεράστιο προσφυγικό ρεύμα βρίσκεται στη γειτονιά μας. Δύο εκατομμύρια άνθρωποι έχουν φύγει από το βόρειο Ιράκ και από τη Συρία, εγκαταλείποντας εστίες και κινούνται σε άλλες περιοχές, και περίπου άλλες εξακόσιες χιλιάδες από την Παλαιστίνη, από τη λωρίδα της Γάζας.

Συζητάμε για ένα πρωτοφανές προσφυγικό ρεύμα στην ευρύτερη περιοχή, το οποίο οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε και γι' αυτό έχουμε μια αυξημένη εισροή όλο το τελευταίο διάστημα μεταναστών από τα ανατολικά σύνορα στο Αιγαίο.

Θα ήθελα, πρώτα από όλα, να ευχαριστήσω τα στελέχη του Λιμενικού Σώματος, τους άνδρες και τις γυναίκες οι οποίοι δουλεύουν είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο, κάνοντας δύο πράγματα: Πρώτον, προστατεύοντας τα θαλάσσια σύνορα της πατρίδας μας, γιατί, αν δεν βρίσκονταν σε μία διαρκή περιπολία, οι παράνομοι μετανάστες που θα είχαμε δεχθεί θα ήταν οι διπλάσιοι. Το λέω μετά λόγου γνώσεως: Θα ήταν οι διπλάσιοι από το νούμερο που σήμερα έχουμε υποδεχθεί. Το ότι αυτό δεν έχει συμβεί οφείλεται στις άοκνες προσπάθειες των ανδρών και των γυναικών του Λιμενικού Σώματος.

Το δεύτερο δόγμα το οποίο υπηρετούν, πέρα από τη φύλαξη των συνόρων, είναι της προστασίας της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα, γιατί εμείς δεν είμαστε διατεθειμένοι να αφήσουμε ανθρώπους να πνίγονται στη θάλασσα και είμαστε πολύ υπερήφανοι στο Υπουργείο Ναυτιλίας που μπορώ να σας πω -όσο και αν κάθε ανθρώπινη απώλεια στη θάλασσα, κάθε ζωή που χάνεται μας στενοχωρεί και μας προβληματίζει- ότι αυτός ο δείκτης ευτυχώς είναι πολύ χαμηλός. Γι' αυτόν τον σκοπό αξιοποιήσαμε, σε αντίθεση με ό,τι γράφεται σήμερα, το σύνολο των ευρωπαϊκών κονδυλίων -τουλάχιστον το τελευταίο δωδεκάμηνο που βρίσκονται στη διάθεσή μας- και κάναμε ένα εξοπλιστικό πρόγραμμα περίπου 71 εκατομμυρίων ευρώ, προερχόμενο από ευρωπαϊκά κονδύλια.

Αναδιοργανώσαμε το Λιμενικό Σώμα, για να μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε τις δυνάμεις του και να στείλουμε δυνάμεις στα σύνορα, στην περιφέρεια και κάναμε έναν εξορθολογισμό, τον πρώτο ο οποίος γίνεται από το 1927 που είχε γίνει ο προηγούμενος ουσιαστικά κανονισμός λειτουργίας του Λιμενικού Σώματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Βέβαια, εμπλέξαμε και το Πολεμικό Ναυτικό με τη συνδρομή και την πολιτική υποστήριξη του Δημήτρη Αβραμόπουλου, ο οποίος αναλαμβάνει αυτό το κρίσιμο πόστο για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Κλείνοντας, θέλω να σας πω ότι έχουμε διανύσει μία μεγάλη πορεία. Σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ, βλέποντας το δημοσκοπικό του πλεονέκτημα-προβάδισμα, αισθάνεται ότι έχει μία σφαίρα στο πιστόλι

του και θέλει να εκβιάσει εκλογές εδώ και τώρα. Μονότονα, βεβαίως, το λέει από τον Οκτώβριο του 2012, αλλά ζητά εκλογές εδώ και τώρα εν όψει της προεδρικής εκλογής. Γιατί ξέρει ότι, αν ξεφύγει από αυτό το χρονικό διάστημα, από τον Φεβρουάριο του 2015 και πάμε στο τέλος της θητείας, το 2016, τότε το μνημόνιο θα έχει γίνει τόσο μεγάλο παρελθόν, που δεν θα μπορεί να συγκινεί πλέον την οργή και τον θυμό των συμπολιτών μας. Οι ρυθμοί ανάπτυξης θα έχουν πιάσει πρωτοφανείς για τα ευρωπαϊκά δεδομένα ύψη και, βέβαια, η μεγάλη γάγγραινα της ανεργίας, που σήμερα μαστίζει την κοινωνία μας, θα έχει αρχίσει αισθητά να μειώνεται και τότε ο ΣΥΡΙΖΑ θα επιστρέψει στις παραδοσιακές του ρίζες, μακριά από τα μοναστήρια, μακριά από την πλατεία του Αγίου Μάρκου, πάλι πίσω στα γνωστά μετερίζια των περιθωριακών, των αναρχικών, των μπαχαλάκηδων και όλων αυτών με τους οποίους συνετράφη τόσα χρόνια.

Ελπίζω να μην κάνετε αυτό το βήμα στο παρελθόν σας, αλλά να κάνετε ένα βήμα στο μέλλον και να καταλάβετε ότι η σοβαρότητα, η υπευθυνότητα και η αλήθεια με την οποία πρέπει να πολιτευόμαστε θα πρέπει να είναι ο μοναδικός μας δείκτης και όχι το κομματικό μας συμφέρον για το πότε περιμένουμε να γίνουν οι επόμενες εκλογές. Γι' αυτόν τον λόγο ζητώ την ψήφο εμπιστοσύνης για λογαριασμό της ελληνικής Κυβέρνησης από τους συναδέλφους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας ενημερώσω για επιστολή του κ. Νικήτα Κακλαμάνη προς τον Πρόεδρο της Βουλής, κ. Μείμαράκη, στην οποία αναφέρει τα εξής: «Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής, σας ενημερώνω ότι προσχωρώ στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας.».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τον δέχονται, όμως;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Επίσης, λάβαμε αντίστοιχη επιστολή του κ. Αντώνη Σαμαρά, με την οποία μάς ενημερώνει ότι ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. Νικήτας Κακλαμάνης εντάσσεται από σήμερα στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας.

Οι παραπάνω επιστολές θα κατατεθούν στα Πρακτικά.

(Οι προαναφερθείσες επιστολές έχουν ως εξής:

<<

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 3005

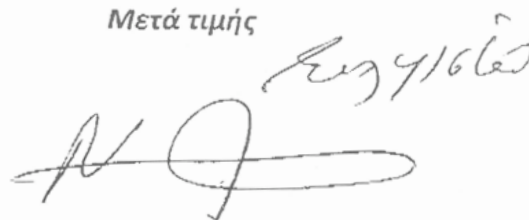
Ημερομ. 09/10/2014

Προς τον Πρόεδρο της Ελληνικής Βουλής, κ. Ευάγγελο Μειμαράκη

Αξιότιμε, κ. Πρόεδρε

Σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ 5 του κανονισμού της Βουλής σας
ενημερώνω ότι προσχωρώ στη κοινσβουλευτική ομάδα της Νέας
Δημοκρατίας.

Μετά τιμής

Νικήτας Κακλαμάνης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 3010
Ημερομ. 09/10/2014

Κύριε Πρόεδε,

ο βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΝΙΚΟΛΑΪΣ
ΚΑΝΔΕΛΛΗΣ, εξιστορεί στο αίμα του
Εθν. όμιλο πς ΝΗΣ Αμφολυατίδς -
υγαιή,

Ασκήζ κ. Ε2/445

9/01/2014 -

»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Νταβλούρος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η πρόταση παροχής ψήφου εμπιστοσύνης είναι μια κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία, που αποτελεί σταθμό είτε για μια νέα πορεία της Κυβέρνησης είτε για επιστροφή και έξοδο στην αστάθεια. Στο μέσον περίπου της κοινοβουλευτικής μας θητείας είναι πρόβλημα, είναι αναγκαίο, να σταθούμε ενώπιον των πολιτών.

Εδώ θα μιλήσουμε όλοι, από τον Πρωθυπουργό μέχρι τον νεότερο Βουλευτή και ο λαός που μας ακούει θα κρίνει. Εμείς, όπως διαχρονικά έχουμε πράξει, θα επαναλάβουμε αλήθειες. Ελπίζουμε ανάλογη στάση να τηρηθεί και από εσάς -και αναφέρω κυρίως στην πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Θα θυμίσουμε στους Έλληνες πολίτες τι κάναμε αυτά τα δύο χρόνια, τι αποτρέψαμε ως κίνδυνο που επεκρέματο επί των κεφαλών μας αυτό το διάστημα.

Επιπλέον, πρέπει να γνωρίζουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η κοινωνία ζητάει από όλους εμάς, ανεξαρτήτως σε ποια Κοινοβουλευτική Ομάδα ή πολιτική παράταξη ανήκουμε, να εργαστούμε για τη δημιουργία μιας πατρίδας που έλκει και δεν διώκει τα παιδιά της, μιας πατρίδας με υπερηφάνεια, χωρίς εξαρτήσεις, χωρίς δανεικά, με παραγωγική βάση, ανάπτυξη, αλληλεγγύη και με παροχή ευκαιριών για όλους.

Πώς όμως θα ανταποκριθούμε σε αυτήν τη λαϊκή απαίτηση; Με μια καθολική άρνηση ανταπόκρισης ακόμη και στα αυτονόητα; Χωρίς ψήγμα συναίνεσης, με κραυγές και καταστροφολογία; Με αφορισμούς σε κάθε προσπάθεια να ορθοποδήσει η χώρα; Με αναφορές άκρας επιθετικές σε όλους όσοι θα επιθυμούσαν να επενδύσουν σε αυτόν τον τόπο; Με λαϊκισμούς και κορόνες που χαϊδεύουν αυτιά; Με λυσσαλέα προσπάθεια ακύρωσης κάθε μεταρρυθμιστικής μας προσπάθειας; Με υποστηρικτικές αναφορές σε παθογένειες του χθες; Με έωλες και ανεδαφικές υποσχέσεις; Τέλος, με πολιτικό αμοραλισμό και υποκρισία; Με έλλειψη σταθερού πολιτικού λόγου, χωρίς πρόταση, χωρίς σχέδιο για την έξοδο από την κρίση; Με έπαρση, που υπογορεύεται από την απύθμενη βουλιμία για κατάκτηση της εξουσίας; Το χειρότερο, εκείνο που προκαλεί όλους μας, είναι το να επιχειρεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση να υπαγορεύει και να επιβάλει τον συνμιλητή της, ακόμα και εδώ, μέσα στον ναό της δημοκρατίας.

Ας πούμε όμως τα πράγματα με το όνομά τους. Ας θυμηθούμε πού βρέθηκε η χώρα πριν από δύο χρόνια. Υπήρχε πράγματι κίνδυνος εξόδου από το Ευρώ; Θυμόμαστε τις δηλώσεις των ξένων ηγετών και των μέσων μαζικής επικοινωνίας; Υπήρξε πράγματι απόσυρση του 1/3 περίπου των τραπεζικών καταθέσεων; Υπήρχε απειλή κατάρρευσης του τραπεζικού συστήματος; Υπήρχε ύφεση κοντά στο 7%; Τελούσε η χώρα σε διεθνή αναξιοπιστία;

Σε αυτήν τη χαοτική κατάσταση κλήθηκε να αναλάβει τη διαχείριση των δημοσίων πραγμάτων η Κυβέρνηση του Αντάνη Σαμαρά.

Μέσα από μία εργαδία προσπάθεια, τι επετεύχθη; Η ελληνική οικονομία διατηρήθηκε μέσα στη ζώνη του Ευρώ. Αντεστράφησαν τα μεγέθη της ύφεσης, της ανεργίας, των εξαγωγών, αντεστράφησαν τα ελλείμματα με πλεονάσματα. Διαπιστώνεται ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της χώρας σε πάρα πολύ υψηλή κλίμακα και η Ελλάδα απέκτησε, πλέον, δυνατότητα πρόσβασης στις αγορές. Διαφεύγει την προσοχή κάποιου ότι όλα αυτά αποτελούν ζώσα πραγματικότητα;

Ας δούμε, όμως, από τον Μάρτιο του 2014 μέχρι σήμερα τι επιπλέον έχει πετύχει αυτή η Κυβέρνηση. Υπήρξε διανομή κοινωνικού μερίσματος 500 εκατομμυρίων ευρώ. Υπήρξε κατά 380% μείωση των εργοδοτικών και ασφαλιστικών εισφορών. Μειώθηκε ο συντελεστής ΦΠΑ στην εστίαση. Μειώθηκε ο ειδικός φόρος κατανάλωσης κατά 30%. Μειώνεται η έκτακτη εισφορά για το 2015 επίσης κατά 30%. Διαπιστώνεται η δυνατότητα, πλέον, απόδοσης μέρους, έστω, των μισθολογικών συνεπειών στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας. Γίνεται μία προσπάθεια ρύθμισης των κόκκινων δανείων και διευκόλυνσης με πολλές δόσεις της αποπληρωμής τους.

Στον τομέα της προστασίας της κοινωνικής συνοχής θα δοθούν 4 εκατομμύρια ευρώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μέσα στην προγραμματική περίοδο 2014-2020, για την αντιμετώπιση της ανεργίας, της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Πεντακόσιες εβδομήντα έξι χιλιάδες δικαιούχοι θα μοιραστούν 375 εκατομμύρια ευρώ. Δόθηκε επίδομα ανεργίας ύψους 360 ευρώ σε όλους τους ασφαλισμένους του ΟΑΕΕ. Εφαρμόστηκε το μέτρο της προκαταβολής της σύνταξης. Εξομοιώνονται οι ασφαλισμένοι του ΟΓΑ με εκείνους που ανήκουν στα άλλα ασφαλιστικά ταμεία, όσο έχει να κάνει με το δικαίωμα εξόδου τους στο συνταξιοδοτικό καθεστώς στο εξηκοστό δεύτερο έτος της ηλικίας τους. Δίνεται η παροχή ιατροφαρμακευτικής και νοσηλευτικής περίθαλψης σε όλους τους ασφαλισμένους, επίδομα μακροχρόνια ανέργων, καθώς επίσης η εφαρμογή του πιλοτικού σχεδίου για την παροχή του εγγυημένου εισοδήματος.

Δεν είναι όλα αυτά αποτέλεσμα μίας συνεταγμένης κυβερνητικής προσπάθειας, μέσα σε ένα ιδιαίτερα στεγνό οικονομικό περιβάλλον, στο επίπεδο ανταπόκρισης και άμβλυνσης των συνεπειών της κρίσης για την ελληνική κοινωνία; Επιπλέον, στο άμεσο μέλλον είναι βέβαιο ότι θα ενισχυθεί η χρηματοδότηση κατά 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ, μετά τη θετική αξιολόγηση του προγράμματός μας. Επίσης, θα πέσουν στην αγορά 6 δισεκατομμύρια ευρώ, μετά την ολοκλήρωση των δοκιμών αντοχής του τραπεζικού μας συστήματος.

Η Ελλάδα θα βγει στις χρηματαγορές, θα βγει από τον μηχανισμό στήριξης και το μνημόνιο. Προχωρούμε, επιπλέον, σε μία παραγωγική και οικονομική ανασυγκρότηση της χώρας, διατηρώντας τη δημοσιονομική πειθαρχία, ενισχύοντας την ανταγωνιστικότητα, αυξάνοντας την παραγωγή και συνεχίζοντας το μεταρρυθμιστικό μας πρόγραμμα.

Δεν ισχυριζόμαστε, βεβαίως, ότι όλο αυτό το διάστημα δεν έγιναν λάθη. Αυτά τα λάθη, εξάλλου, μας κόστισαν. Είναι, όμως, τώρα η ώρα αυτά τα λάθη να διορθωθούν και για εμάς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτό αποτελεί στοιχείο.

Η κοινωνία μας, που πλήρωσε ακριβά την κρίση με θυσίες δυσβάσταχτες, άντεξε. Δεν ανταποκρίθηκε στις σειρήνες του λαϊκισμού. Ξέρει πλέον καλά ότι αυτοί που μοιράζουν υποσχέσεις ανέξοδες είναι ευθυγραμμισμένοι με τη λογική όλων εκείνων που υπηρέτησαν την τακτική του «λεφτά υπάρχουν».

Γι' αυτόν τον λόγο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κάντε λίγο υπομονή και σύντομα θα κατανοήσετε ότι χωρίς πρόγραμμα, χωρίς σχέδιο, κυρίως, όμως, χωρίς σταθερό πολιτικό λόγο και πολιτικό προσανατολισμό δεν υπαρκτάζεται η εμπιστοσύνη των πολιτών.

Γνωρίζουν καλά οι πολίτες τι κρύβεται κάτω από τον διαλεκτικό μας μανδύα. Γνωρίζουν τις θέσεις και τις απόψεις σας, όπως διατυπώνονται στην ιδρυτική σας διακήρυξη. Από τη μία επικαλείστε τον Μαρξ και από την άλλη δεν χάνετε ευκαιρία να λιβανίζετε τους εκπροσώπους του κεφαλαίου στις κατ' ιδίαν συναντήσεις σας. Από τη μία σε έκρηξη λαϊκισμού διακηρύσσετε τη θέση της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και από την άλλη φορώντας τον αντιπολιτευτικό σας μανδύα κατηγορείτε την Κυβέρνηση για τις ευρωπαϊκές της επιλογές, όπως πρόσφατα έκανε ο Αρχηγός σας συνάντηση με την επιτροπή παραγωγών στην Πέλλα και την Ημαθία.

Εμείς όλοι εδώ ενωμένοι θα αγωνιστούμε για το μέλλον του τόπου μας ως εκφραστές μίας ιδεολογίας που έχει κατά κράτος επικρατήσει στην ιδεολογική αντιπαράθεση και θα αποτρέψουμε με την ψήφο και με τους αγώνες μας κάθε πιθανότητα να κατακυλήσει η χώρα σε περιβάλλον αποσταθεροποίησης, όπως δυστυχώς εσείς επιδιώκετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ πολύ, επειδή είναι εγγεγραμμένοι πάρα πολλοί συνάδελφοι, να τηρούμε τον χρόνο όσο είναι δυνατόν, διότι, αν ο καθένας μας μιλά παραπάνω από ένα ή δύο λεπτά, καταλαβαίνετε ότι στο τέλος θα αδικήσουμε πάρα πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Καπερνάρος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ως ανεξάρτητος Βουλευτής και ως αντιπρόσωπος των είκοσι τριών χιλιάδων τετρακοσίων δέκα ψηφοφόρων μου, πρέπει σήμερα να επιχειρηματολογήσω για τους λόγους για τους οποίους θα καταψηφίσω ή όχι και θα δώσω ή όχι ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνησή σας, κύριοι Υπουργοί.

Λέμε ότι είστε Κυβέρνηση σε ένα συντεταγμένο κράτος, σε ένα ευνομούμενο κράτος, σε ένα κράτος δικαίου. Έχω την εντύπωση ότι αυτό είναι φενάκη, διότι κι εσείς γνωρίζετε ότι δεν στοιχειοθετούνται οι απόλυτοι κανόνες που δίνουν αυτήν την υπόσταση σ' αυτές τις κρίσεις για το κράτος μας.

Άκουσα την κ. Μπακογιάννη προηγουμένως που είπε ότι θα μιλήσουμε επί της ουσίας στην Αίθουσα αυτή επ' ευκαιρία της ψήφου εμπιστοσύνης που ζητάτε. Όμως, πρέπει να σας υπενθυμίσω ότι η ουσία που πρέπει να υπηρετούμε όλοι μας σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα είναι ο υπέρτατος θεσμός, που είναι το Σύνταγμα αυτού του κράτους.

Επικαλούμαι μερικά αποσπάσματα από το βιβλίο «Το αγαπημένο μου Σύνταγμα» του επί τιμή Προέδρου του Αρείου Πάγου κ. Νικόπουλου και σας προτείνω να το προμηθευτείτε, γιατί θα ωφεληθείτε.

Λέει, λοιπόν, τα εξής: «Το Σύνταγμα είναι ο υπέρτατος και θεμελιώδης νόμος του κράτους, αυτός που το υποσκιάζει και το οργανώνει νομικώς και είναι αυτονόητο ότι οφείλεται σ' αυτό απεριόριστος σεβασμός και τυφλή υπακοή εκ μέρους όλων. Σε κανένα απολύτως άλλο ανθρώπινο νομικό κατασκεύασμα δεν οφείλεται τόσος και τέτοιος σεβασμός, όσος οφείλεται στο Σύνταγμα».

Πρώτος και κύριος οφειλέτης του σεβασμού προς το Σύνταγμα είναι το κράτος, διότι είναι απαράδεκτο, τόσο από νομικής όσο και από λογικής απόψεως, να ασεβεί το κράτος προς τον νόμο εκείνον ο οποίος αποτελεί το θεμέλιο λίθο του, καθόσον πρόκειται περί του συστατικού και οργανωτικού νόμου και συνεπώς το κράτος, ασεβώντας προς το Σύνταγμα, δηλαδή προς τον συστατικό του νόμο, ασεβεί προς τον ίδιο του τον εαυτό αυτοαναλισμένο, διότι στην πραγματικότητα αμφισβητεί με τον τρόπο αυτόν της ασεβείας προς το Σύνταγμα την ίδια την ύπαρξή του.

Τον σεβασμό αυτόν ειδικώς για τους Έλληνες καθιερώνει ως υποχρέωση το ίδιο το Σύνταγμα στο άρθρο 120 παράγραφος 3, στο οποίο ορίζει ότι ο σεβασμός στο Σύνταγμα και τους νόμους που συμφωνούν με αυτό και η αφοσίωση στην πατρίδα και τη δημοκρατία αποτελούν θεμελιώδη υποχρέωση όλων των Ελλήνων.».

Όταν εμείς ορκιστήκαμε το 2012 ως αντιπρόσωποι του έθνους σε αυτήν εδώ τη χώρα, σε αυτόν εδώ τον χώρο, ορκιστήκαμε ότι θα έχουμε πίστη στο Σύνταγμα και τους νόμους του κράτους. Ερώτημα: Το τηρούμε ή είμαστε επίορκοι;

Θα αναφερθώ ενδεικτικά –είναι ελάχιστος ο χρόνος και έχω αναφερθεί κατ' επανάληψη– στον Κανονισμό της Βουλής. Εν πάση περιπτώσει, θα κάνω ό,τι μπορώ για να αιτιολογήσω τη θέση μου απέναντι σε αυτό που μου ζητάτε. Θα αιτιολογήσω το πώς έχουμε εξευτελίσει τον καταστατικό μας χάρτη, πώς έχουμε εξευτελίσει τον υπέρτατο θεσμό, πώς έχουμε εξευτελίσει το Σύνταγμα των Ελλήνων.

Άρθρο 2 παράγραφος 1 του Συντάγματος: «Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας». Ισχύει αυτό; Ασφαλώς όχι. Σύμφωνα με το Γραφείο του Προϋπολογισμού της Βουλής, 6,3 εκατομμύρια Έλληνες πολίτες βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας ή βρίσκονται σε κίνδυνο να βρεθούν άμεσα στο όριο της φτώχειας, χωρίς εθνική κυριαρχία, χωρίς εθνική ανεξαρτησία, χωρίς εθνική υπερηφάνεια, χωρίς εθνική αξιοπρέπεια.

Άρθρο 4 παράγραφος 1 του Συντάγματος: «Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου». Ισχύει αυτό; Όχι, ασφαλώς. Οι ίδιοι, με το τραγικό άρθρο 86 του Συντάγματος, αναιρείτε την ως άνω συνταγματική επιταγή, παρέχοντας ασυλία και παραγραφή ποινικών αδικημάτων σε Υπουργούς και Υφυπουργούς των κυβερνήσεων. Είναι δυνατόν ποτέ να παραγράφονται αδικήματα, εγκλήματα σε βαθμό κακουργήματος για Υπουργούς και Υφυπουργούς σε δύομισι χρόνια και να ισχύει η εικοσαστία της αποσβεστικής προθεσμίας της παραγραφής για τον οποιονδήποτε άλλον Έλληνα πολίτη; Σε είκοσι χρόνια γίνεται η παραγραφή για

τον Έλληνα πολίτη, σε δύομισι χρόνια για τον Υπουργό ή τον Υφυπουργό και λέτε ότι σέβεστε το Σύνταγμα και πρέπει εμείς να σας δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης;

Οι Έλληνες πολίτες –και μιλάμε για την προσωπικότητα των Ελλήνων πολιτών– ακόμα και οι ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού αντιμετωπίζουν τη στέρηση του ηλεκτρικού ρεύματος για 140 ευρώ, την ίδια στιγμή που τα κόμματα χρωστούν στην ΕΥΔΑΠ, στη ΔΕΗ και στις τράπεζες εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ. Αυτό το άρθρο 4 περί ισονομίας ισχύει; Όχι!

Άρθρο 9 παράγραφος 1: «Η κατοικία του καθενός είναι άσυλο. Η ιδιωτική και οικογενειακή ζωή του ατόμου είναι απαραβίαστη». Γιατί δεν ισχύει αυτό; Με απόφαση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους εφοριακοί θα μπορούν να μπαίνουν μέσα στα σπίτια και τις επιχειρήσεις, για να κατασχέσουν χρήματα ή άλλα κινητά πράγματα για την είσπραξη οφειλομένων. Νομιμοποιείται δηλαδή η αναγκαστική είσπραξη, χωρίς προειδοποίηση, των οφειλών προς το δημόσιο.

Πριν από δύο μήνες ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Παντελής εξέδωσε γνωμοδότηση, απαντώντας σε ερώτημα των οικονομικών εισαγγελέων, λέγοντας ότι το ΣΔΟΕ μπορεί να προβαίνει σε δεσμεύσεις. Ευτυχώς που ήρθε το Συμβούλιο της Επικρατείας εν ολομελεία και το κατήργησε αυτό.

Η οικογένεια αναφέρεται στο Σύνταγμα στο άρθρο 21 ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του έθνους και παρακάτω αναφέρεται ότι πολύτεκνες οικογένειες έχουν δικαίωμα ειδικής φροντίδας από το κράτος. Πώς προστατεύεται η οικογένεια, όταν ο γάμος και τα παιδιά αποτελούν τεκμήριο διαβίωσης, όταν στην Ελλάδα οι πολύτεκνοι λαμβάνουν για κάθε παιδί 500 ευρώ τον χρόνο, ενώ στη Γαλλία το τρίτο παιδί και τα περισσότερα αυτού λαμβάνουν 1200 ευρώ τον μήνα το καθένα; Το έτος 2013 η μείωση γεννήσεων στη χώρα μας άγγιξε το 6,21% σε σχέση με το 2012.

Άρθρο 22 παράγραφος 1 του Συντάγματος: «Η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το κράτος, το οποίο μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης όλων των πολιτών» και λοιπά. Η ανεργία καλπάζει, είναι στο 27,1%. Η ανεργία στους νέους κάτω των είκοσι πέντε ετών έχει φθάσει το 50%. Τα νέα παιδιά φεύγουν. Το BBC ανέφερε ότι το 2010 έφυγαν εκατόν πενήντα χιλιάδες Ελληνόπουλα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της βρετανικής Διεύθυνσης Εργασίας και Συντάξεων, η αύξηση των μεταναστών σε ποσοστά στο δωδεκάμηνο έως τις 30 Σεπτεμβρίου από την Ελλάδα ήταν 31%. Δέκα χιλιάδες γιατροί έχουν φύγει το τελευταίο διάστημα στο εξωτερικό, σε Γερμανία, Αγγλία και ΗΠΑ, για να βρουν εργασία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ξέρω ότι δεν προλαβαίνω. Αν μπορείτε, δώστε μου ακόμα ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Έχετε ένα λεπτό ακόμα, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Έστω μόνο ένα λεπτό, γιατί θέλω να σεβαστώ τον χρόνο των συναδέλφων μου.

Θέλω να πω το εξής.

Κύριοι, θα σας διαβάσω το άρθρο 106 του Συντάγματος και εσείς θα κρίνετε σε ποια χώρα ζείτε. Ή μάλλον πρέπει να κρίνουμε, προβληματιζόμενος καθένας για τον εαυτό του ή και συλλογικά, τι υπηρετούμε και τι προσφέρουμε σε αυτόν τον λαό.

Λέει το άρθρο 106 του Συντάγματος και προβληματίζεστε: «Για την εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης και την προστασία του γενικού συμφέροντος, το κράτος προγραμματίζει και συντονίζει την οικονομική δραστηριότητα στη χώρα επιδιώκοντας να εξασφαλίσει την οικονομική ανάπτυξη όλων των τομέων της εθνικής οικονομίας». Προσέξτε, κύριοι: «Λαμβάνει τα επιβαλλόμενα μέτρα για την αξιοποίηση των πηγών του εθνικού πλούτου, από την ατμόσφαιρα και τα υπόγεια ή υποθαλάσσια κοιτάσματα, για την προώθηση της περιφερειακής ανάπτυξης και την προαγωγή ιδίως της οικονομίας των ορεινών, νησιωτικών και παραμεθόριων περιοχών».

Ακούσαμε για ΑΟΖ. Ήταν το δέκατο όγδοο σημείο του προγράμματος της προγραμματικής εξαγγελίας ή της προγραμματικής δεσμεύσεως της Κυβέρνησής σας.

Έχω υποβάλει ερώτηση στον Πρωθυπουργό των Ελλήνων -και δεν μου απάντησε ποτέ- για τότε που ήρθε ο κ. Κλίντον και είχε πει ότι η Ελλάδα είναι μια πλούσια χώρα με πλούσιους πόρους. Ρώτησα τον κύριο Πρωθυπουργό τι εννοούσε ο κ. Κλίντον και για ποιον λόγο τον Σεπτέμβριο του 2011 η κ. Χίλαρι Κλίντον ως Υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ επισκέφτηκε με πολυμελή ομάδα επιστημόνων και εμπειρογνομώνων το Καστελλόριζο. Αυτή η απάντηση δεν δόθηκε ποτέ.

Στο Ζάππειο μιλήσατε για ΑΟΖ. Δεν έγινε ποτέ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Προσπαθώ να το κλείσω. Δεν κλείνει. Μπλοκάρει και αυτό καμιά φορά. Τι να κάνουμε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Συμπωματικά, όταν είστε εσείς Προεδρεύων και μιλάω εγώ, μπλοκάρουν τα κουμπάκια σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ε, όχι, μην έχετε παραπάνο. Δέκα λεπτά μιλάτε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Δεν έχω παραπάνο, κύριε Πρόεδρε. Δεν παραπονούμαι ποτέ εγώ. Απλώς διαμαρτύρομαι.

Τελειώνοντας -και δεν αναφέρομαι σε άλλα που ήθελα να πω- κύριε Υπουργέ -δεν απευθύνομαι σε εσάς προσωπικά, αλλά ως εκπρόσωπο της Κυβέρνησης-, δεν σας δίνω την ψήφο εμπιστοσύνης μου, διότι δεν αξίζει στην Κυβέρνησή σας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Ηλίας Βλαχογιάννης.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα αρχίσω από κάτι που είπε ο εκλεκτός συνάδελφος κύριος Καπερνάρος, ότι δεν ανακηρύξαμε την ελληνική ΑΟΖ. Μα, δεν έληξε η τετραετία, κύριε συνάδελφε. Περιμένετε όλες οι δεσμεύσεις μας να πραγματοποιηθούν στα πρώτα δύο χρόνια; Θα ολοκληρώσει τον βίο της αυτή η Κυβέρνηση και τότε θα κριθεί ποιες από τις δεσμεύσεις της υλοποιήσει ή όχι.

Είδате, όμως, ότι με αυτήν την Κυβέρνηση προχωρούν γρήγορα οι διαδικασίες για την εξόρυξη των υδρογονανθράκων και στο Ιόνιο και νότια της Κρήτης. Αυτή η Κυβέρνηση το τόλμησε και θα το κάνει πράξη. Ας έχετε λίγο υπομονή και θα δείτε πως θα προχωρήσουν και στα άλλα εθνικά θέματα οι θέσεις που είχε διακηρύξει αυτή η Κυβέρνηση.

Βλέπουμε όλοι ότι υπάρχουν νεφελώματα γύρω μας. Βλέπουμε την κατάσταση που επικρατεί και στη Μέση Ανατολή και στο εσωτερικό της Τουρκίας, με είκοσι δύο νεκρούς μόνο από διαδηλώσεις, και τις προκλήσεις της Τουρκίας στην Κύπρο. Αυτό πρέπει να μας συνετίσει όλους, ώστε να είμαστε πιο προσεκτικοί, γιατί η χώρα μας αντιμετωπίζει πολλούς εξωτερικούς κινδύνους, πέρα από το οξύτατο οικονομικό πρόβλημα που πρέπει να επιλύσει εντός της χώρας.

Γι' αυτό απαιτείται συναίνεση, την οποία δυστυχώς αυτή η Κυβέρνηση δεν βρήκε. Αυτή η Κυβέρνηση ανέλαβε να σώσει τη χώρα από την κατάρρευση και η Αντιπολίτευση δεν ψήφισε ούτε έναν νόμο ή, αν ψήφισε, είναι ελάχιστοι.

Και εμείς υπήρξαμε αντιπολίτευση, κάναμε αντιπολίτευση, αλλά ψηφίσαμε πάνω από το 50% των νομοσχεδίων που έφερνε η εκάστοτε κυβέρνηση. Κάναμε μια εποικοδομητική αντιπολίτευση. Δεν κάναμε καταστροφική αντιπολίτευση.

Αν είχε ολοκληρωθεί ο βίος της κυβέρνησης του Κώστα Καραμανλή, τότε η πορεία της χώρας θα ήταν εντελώς διαφορετική. Να θυμηθούμε, όμως, γιατί διεκόπη ο βίος εκείνης της κυβέρνησης; Γιατί πάλι η αντιπολίτευση σύσσωμη απειλούσε ότι θα καταψηφίσει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και έσυρε τη χώρα σε εκλογές.

Αυτό πάτε να κάνετε και σήμερα. Δεν διδαχθήκατε από τα λάθη σας. Μιμείστε και το «λεφτά υπάρχουν» και μιμείστε και τη θεσμική εκτροπή που είχε εγκαινιαστεί στις προηγούμενες περιόδους.

Πιστεύω ότι οι Βουλευτές θα αναλάβουν το δικό τους μερίδιο ευθύνης, αυτό που τους αναλογεί, και όταν έρθει η κρίσιμη ώρα θα βάλουν πέρα από το κομματικό συμφέρον το συμφέρον του

έθνους, της πατρίδας και του τόπου.

Λέτε να φύγουμε εμείς και να έρθετε εσείς. Είμαστε η μειοψηφία, λέτε, στον λαό κι εσείς είστε η πλειοψηφία. Τόση αλαζονεία; Τόση έπαρση, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης; Μα, 26% πήρατε σε μια εκλογική διαδικασία χαλαρής ψήφου, στην οποία κάθε κόμμα παίρνει ψήφους. Πήρατε 26% και γίνετε η πλειοψηφία; Απειλείτε, στοχοποιείτε πολιτικούς αντιπάλους; Βάζετε όρους μέχρι και στα τηλεοπτικά κανάλια με ποιους θα συζητάτε και θα μιλάτε; Αν δεν είναι αυτό έπαρση και αλαζονεία, πώς μπορούμε να το χαρακτηρίσουμε;

Ειλικρινά πιστεύω ότι αυτές οι κινήσεις δεν έχουν την έγκριση της μεγάλης πλειοψηφίας των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ. Πιστεύω επίσης ότι στις δημοκρατίες ο διάλογος είναι η πεμπτούσια. Αν παρεκτραπεί κάποιος συνάδελφος στον διάλογο, αυτοί που έχουν την ευθύνη του συντονισμού, αυτοί θα κρίνουν. Δεν θα το κρίνουμε εμείς εκ των προτέρων. Με αυτήν τη λογική, αν πει και η Νέα Δημοκρατία «δεν μπορούμε να καθίσουμε στο τραπέζι με κανέναν συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ», τι θα πείτε; Θα κόψουμε εντελώς τον διάλογο;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Τον έχει κόψει ο Πρωθυπουργός.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ο Πρωθυπουργός δεν έκοψε τον διάλογο. Με ευθύνη του Πρωθυπουργού γίνεται αυτή η συζήτηση, αγαπητέ συνάδελφε. Θα είναι εδώ αύριο για να απαντήσει και θα πάρετε τις απαντήσεις που περιμένετε, αλλά γιατί δεν σας άρεσε ο κ. Βορίδης; Γιατί αρχίσατε να τον χαρακτηρίζετε ο ένας δεξιό ο άλλος ακροδεξιό; Τι λογική είναι αυτή; Δηλαδή όσοι έρχονται σε σας γίνονται σοσιαλιστές και όσοι είναι σε μας είναι δεξιοί, ακροδεξιοί, φασίστες; Όλο το ΠΑΣΟΚ που μετακόμισε σε σας, έγινε καλό τώρα; Βαφτίστηκε στην κολυμπήθρα του Σιλωάμ; Προς Θεού! Λίγο σεβασμό στην προσωπικότητα των στελεχών κάθε κόμματος. Όπως εμείς την έχουμε, απαιτούμε να την έχετε κι εσείς.

Σε κάθε περίπτωση τους όρους του διαλόγου δεν θα τους επιβάλλετε εσείς. Η δημοκρατία μας -δόξα τω Θεώ- λειτουργεί και θα λειτουργεί με τους κανόνες που θέλει ο ελληνικός λαός και τους οποίους το Σύνταγμα και οι νόμοι επιτάσσουν.

Βέβαια, όπως είπε και ο κ. Δραγασάκης, σε κάποιο άλλο σημείο, όχι χθες, τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ περνάει στη φάση της βίαιης ωρίμανσης, της πολιτικής εκλογίκευσης του. Είναι απόλυτα θεμιτό αυτό. Εμείς καταλαβαίνουμε και τις υπερβολές που μπορούν να ειπωθούν από κάποια κόμματα, από κάποια στελέχη. Καλωσορίζουμε τη νέα πραγματικότητα που αντιλαμβάνεστε ότι σε λίγο καιρό ίσως -εγώ πιστεύω δεν θα συμβεί αυτό, αλλά ίσως- να τη δείτε και να έχετε ένα μερίδιο στη διακυβέρνηση της χώρας. Θα πρέπει να καταλάβετε τι προβλήματα αντιμετωπίζει αυτή η χώρα και να βάλετε πλάτη να τα επιλύσουμε μια ώρα αρχύτερα όλοι μαζί, γιατί μόνοι σας, με το 26%, ούτε Κυβέρνηση μπορείτε να γίνετε ούτε τα προβλήματα να επιλύσετε. Περισσότερα προβλήματα θα δημιουργήσετε, παρά θα επιλύσετε.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, και θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση περιμένοντας από τον κύριο Πρωθυπουργό και από την Κυβέρνηση το φορολογικό νομοσχέδιο με τις φορολογικές ελαφρύνσεις. Είναι κάτι που το περιμένει ο λαός, το περιμένουν οι πολίτες και πρέπει να το κάνουμε. Είναι στην ιδεολογία αυτής της παράταξης η μικρότερη φορολογία, ενώ είναι αντίθετη η δική σας ιδεολογία την οποία την κρύβετε επιμελώς.

Λέτε ότι θα βρείτε λεφτά. Δεν λέτε από ποιους θα τα πάρετε. Χαϊδεύετε αυτιά. Χτυπάτε πλάτες. Διορίζετε στο δημόσιο. Τάζετε θέσεις. Θα επαναπροσλάβετε όλους τους απολυμένους. Θα πάτε τον μισθό στα 751 ευρώ στον ιδιωτικό τομέα, αλλά στον δικό σας ραδιοφωνικό σταθμό καταγγέλλετε εκβιασμούς εκ μέρους των εργαζομένων, οι οποίοι ζητούν τα δεδουλευμένα, δηλαδή τα 580 ευρώ και όχι τα 751. Όμως, στον τρίτο επιχειρηματία θα επιβάλλετε να πληρώνει 751 εκεί που δεν υπάρχουν!

Κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτά και γι' αυτά θα δώσουμε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ενημερωτικά λέω ότι αυτοί στον σταθμό είναι με σύμβαση. Τίποτα παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, κύριε Βούτση!

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Είναι ένα δείγμα, όμως, δημοκρατικού διαλόγου αυτό από πλευράς του κ. Αρβανίτη, του διευθυντή

του σταθμού σας. Εσείς θα τον κρίνετε. Εσείς τον τοποθετήσατε. Από σας αξιολογείται.

Τελειώνοντας, και επειδή η κ. Καφαντάρη, αναφέρθηκε στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, θα πω ότι χαίρομαι που από τα παλιά συνθήματα -να μην τα πω- ήρθατε στη λογική ότι και αυτά είναι δικά μας παιδιά και θέλουν τη δική μας στήριξη και αρωγή.

Είδατε, όμως, ότι αυτή η Κυβέρνηση μέσα σε αυτήν την οικονομική κρίση θα δώσει αυτά που μπορεί τώρα να δώσει και πολύ σύντομα θα αποκαταστήσουμε στην ολότητά τους αυτά τα οποία έχουν χάσει, γιατί προσφέρουν σημαντικό έργο στην πατρίδα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κοντονής.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω μια σημείωση πριν ξεκινήσω την ομιλία μου. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εχθές ακούσαμε το κήρυγμα του νέου διχασμού, της νέας διαίρεσης του ελληνικού λαού: οι καλοί και οι κακοί Έλληνες.

Γι' αυτό διαμαρτυρόμαστε, κύριε Βλαχογιάννη. Γι' αυτό διαμαρτυρόμαστε και απορούμε εμείς της Αριστεράς με αυτήν τη νέα πρακτική. Διερωτώμεθα αν σε αυτήν εδώ την Αίθουσα ήταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής ή ο Γεώργιος Ράλλης ή ο Παναγής Παπαληγούρας, πώς θα αντιδρούσαν σε αυτό ο κήρυγμα του μίσους και της μισαλλοδοξίας;

Επειδή, όμως, αυτοί οι μεγάλοι πολιτικοί δεν είναι στη ζωή, εμείς περιμένουμε να ακούσουμε για αυτό που εχθές ο κ. Βορίδης ξεστόμισε για τους καλούς και τους κακούς Έλληνες μια δήλωση από τον κ. Μητσοτάκη ή από τον πρώην Πρωθυπουργό, κ. Καραμανλή.

Εδώ βρισκόμαστε σε νέα δεδομένα. Ποια είναι αυτά; Τους εθνικόφρονες και τα μιάσματα τα αντικατέστησε η ρητορική των καλών και των κακών Ελλήνων. Έτσι εσείς θα προχωρήσετε στο μέλλον; Γι' αυτό ο ελληνικός λαός ατενίζει με εμπιστοσύνη στην Αριστερά, διότι έρχεται σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ να άρει όλα αυτά τα εμφυλιοπολεμικά, όλες αυτές τις διαιρέσεις, όλες αυτές τις καταστροφικές λογικές για τον λαό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Πού τις είδαμε, ρε Σταύρο;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Καταλάβατε τι θέλω να πω και για αυτό διαμαρτύρεστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ. Μετά που θα μιλήσετε, μπορείτε να αντικρούσετε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Εμείς θέλουμε μια τοποθέτηση από τη Νέα Δημοκρατία και από Βουλευτές, οι οποίοι είμαστε σίγουροι ότι δεν ασπάζονται αυτό τον ακροδεξιό κατήφορο για το πού πάει η Νέα Δημοκρατία. Διότι εδώ δεν έχει γίνει απλά Πολιτική Άνοιξη, αλλά μετεξελίσσεται σε ΛΑΟΣ και αυτό είναι το δυστύχημα σήμερα για τη Νέα Δημοκρατία.

Το δεύτερο που θα ήθελα να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι υπήρξε μια αναφορά σήμερα από τον Υπουργό Εσωτερικών κ. Ντινόπουλο σχετικά με την Περιφέρεια Αττικής και την Περιφερειάρχη κ. Δούρου, σχετικά με τη διαχείριση των απορριμμάτων. Να ξέρετε και η Κυβέρνηση και όσοι εμπλέκονται σε αυτήν την ιστορία της διαχείρισης ότι η Περιφέρεια Αττικής ακολουθεί στο θέμα των απορριμμάτων τη διεθνή πρακτική και την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Θα τηρηθεί η νομιμότητα σε όλο της το μήκος και πλάτος. Να το ξέρουν πολύ καλά και η Κυβέρνηση και οι εργολάβοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτός από τη γενικότερη κοινωνική καταστροφή της χώρας, ο θεσμός της δικαιοσύνης δοκιμάζεται σκληρά στα χρόνια των μνημονιακών πολιτικών και, αντί για εστία προστασίας και κατοχύρωσης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μεταμορφώνεται σε μια ετερόνομη αυταρχική απόφαση ιμάντα μετάβασης της πιο σκληρής αντεργατικής και αντιλαϊκής πολιτικής της Κυβέρνησης. Αυτό συμβαίνει μέσω της εφαρμογής αντεργατικών και αντιλαϊκών νόμων, τους οποίους έχουν ψηφίσει όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις από το 2009 μέχρι σήμερα.

Ακόμα και όταν υπάρχουν πρωτόδικες αποφάσεις, οι οποίες στηρίζονται στο Σύνταγμα και στην εφαρμογή της κείμενης νο-

μοθεσίας παρελθόντων ετών, προστρέχει αμέσως η Κυβέρνηση στα ανώτατα δικαστήρια, για να ακυρωθούν αυτές οι αποφάσεις.

Τι σημαίνουν όλα αυτά τα πράγματα; Ότι μειώνεται καθημερινά αυτό που λέμε ανεξαρτησία της δικαιοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ στην παρούσα συζήτηση έρχεται για να καταθέσει τις προγραμματικές του θέσεις και απόψεις. Για το ζήτημα αυτό υποστηρίζουμε ρητά μια προοπτική ενίσχυσης της δικαστικής ανεξαρτησίας και του κοινωνικού προσανατολισμού των δικαστικών θεσμών, με τροποποίηση της συνταγματικής και νομοθετικής ρύθμισης για τον ορισμό των προέδρων και αντιπροέδρων των ανωτάτων δικαστηρίων, ώστε να μην είναι αποκλειστικά εξαρτώμενοι από την κυβέρνηση και ώστε να λαμβάνεται υπ' όψιν η βούληση των ολομελειών των δικαστηρίων, το λεγόμενο, δηλαδή, αυτοδιοίκητο, αλλά και άλλων κοινωνικών και επιστημονικών φορέων. Η αρχιτεκτονική του άρθρου 90 του Συντάγματος πρέπει να τροποποιηθεί ριζικά. Η κυβέρνηση της Αριστεράς θα εισαγάγει τις σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις και όπου χρειάζεται και τις απαραίτητες αναθεωρητικές πρωτοβουλίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε πολύ καλά ότι στα χρόνια του μνημονίου η δικαιοσύνη απέκτησε, με τη νομοθεσία των τελευταίων κυβερνήσεων, ταξικούς φραγμούς και ταξικούς αποκλεισμούς για τους φτωχούς ανθρώπους. Τα παράβολα, τα δικαστικά ένσημα, ο φόρος 23% ΦΠΑ στις δικηγορικές εργασίες λειτουργήσαν αποκλειστικά για πάρα πολύ μεγάλες μερίδες του πληθυσμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θέλω λίγο χρόνο.

Εμείς έχουμε δεσμευτεί για την κατάργηση αυτού του απαράδεκτου φόρου 23% ιδίως στις δικαστικές εργασίες, για όλα τα παράβολα που δυσκολεύουν την πρόσβαση στη δικαιοσύνη και τη θέσπιση δημόσιου συνηγόρου ως ένα θεσμό-δημόσια υπηρεσία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντί να ακούσουμε από τον Υπουργό Δικαιοσύνης ποια μέτρα προτίθεται να πάρει -γιατί δεν έχει πάρει κανένα μέχρι σήμερα- γι' αυτό που λέγεται «επιτάχυνση των ρυθμών έκδοσης αποφάσεων στη δικαιοσύνη», ακούσαμε πράγματα τα οποία είναι εξωφρενικά. Γι' αυτό το θέμα μόνο καταδικές έχει η Ελλάδα από τα ευρωπαϊκά δικαστήρια. Αυτά τα χρήματα που θα πληρώσουμε, που καταδικάζομαστε να καταβάλλουμε σε ιδιώτες για την καθυστέρηση εκδόσεως αποφάσεων, θα μπορούσαν να χρηματοδοτήσουν μια καλύτερη οργάνωση της δικαιοσύνης.

Ξέρουμε πολύ καλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι, για να υπάρχει επίσπευση των αποφάσεων, πρέπει να ληφθούν γενναία μέτρα, όπως πρόσληψη δικαστών και εισαγγελέων ιδίως στον Α' βαθμό, αυτοχρηματοδότηση της δικαιοσύνης από τα χρήματα τα οποία εισφέρονται στο δημόσιο ταμείο, υλικότεχνική υποδομή, αλλά και θεσμικά μέτρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τέτοια θεσμικά μέτρα είναι η εξώδικη επίλυση των διαφορών που έχει μείνει γράμμα κενό στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η αποποινικοποίηση ασήμαντων ή μικρής κοινωνικής αξίας αδικημάτων, τα οποία δεν πρέπει να υπάρχουν ως ειδικοί ποινικοί νόμοι, η αναμόρφωση της Σχολής Δικαστών, η αναμόρφωση του θεσμού της επιθεώρησης, για να μη παρέχουν, η κατάργηση όλων των μονομελών μεικτών ορκωτών δικαστηρίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν η δικαιοσύνη βουλιάζει στα χρόνια της μνημονιακής πολιτικής, αυτό που συμβαίνει στις φυλακές ξεπερνά κάθε όριο φαντασίας. Είναι αδιανόητο, κύριοι Βουλευτές, για ένα κράτος δικαίου να δολοφονούνται άνθρωποι μέσα στις φυλακές και να αυξάνει η ενδοϊδρυματική βία κάθε μέρα. Αυτά που συμβαίνουν στις ελληνικές φυλακές και απασχολούν τα ευρωπαϊκά δικαστήρια είναι όνειδος για ένα κράτος δικαίου και για μία ευνομούμενη πολιτεία. Σήμερα οι φυλακές, δυστυχώς, γίνονται ο τόπος όπου επιβεβαιώνεται η ποινικοποίηση της φτώχειας, γιατί μετά τις τροποποιήσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μόνο οι φτωχοί πηγαίνουν στη φυλακή, ενώ μόνο οι πλούσιοι είναι αυτοί που έχουν πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Αυτά είναι τα νομοθετήματα τα οποία έχετε φέρει και με

αυτόν τον τρόπο νομοθετείτε τον τελευταίο καιρό.

Θέλω να καταλήξω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στο θέμα των δικαιωμάτων. Δεν ξέρω ακριβώς πώς σκέφτεται η Κυβέρνηση.

Δεν ακούσαμε τίποτα από τον Υπουργό Δικαιοσύνης για το σύμφωνο συμβίωσης και το σύμφωνο γάμου, το οποίο προωθούν και άλλα κόμματα, ακόμα και το ΠΑΣΟΚ, που συγκυβερνά. Δεν ακούσαμε τίποτα για την κατοχύρωση των δικαιωμάτων της ΛΟΑΤ κοινότητας. Μήπως είναι και αυτοί κακοί Έλληνες και πρέπει να τιμωρηθούν; Μήπως πρέπει να αντιμετωπίζουμε με δύο μέτρα και δύο σταθμά συμπολίτες μας οι οποίοι βρίσκονται σε κοινωνικές μειονότητες;

Το μέγιστο θέμα είναι αυτό που συμβαίνει τις τελευταίες μέρες στα νησιά του Αιγαίου με τη μετανάστευση. Η Κυβέρνηση τι προτίθεται να κάνει για την αναθεώρηση των Συνθηκών Δουβλίνου II και «Δουβλίνου III; Επιτέλους, θα ενεργοποιήσει την ευρωπαϊκή οδηγία για επιμερισμό των ευθυνών όλων των ευρωπαϊκών κρατών και όλων των ευρωπαϊκών λαών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ακούσαμε εχθές λογύδρια για την πάταξη της διαφθοράς και της διαπλοκής και αναφερθήκαμε και εμείς, οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και ο εισηγητής μας κ. Δραγασάκης, σε μία εκτεταμένη διαπλοκή που έχει στηθεί από την Κυβέρνηση και επιχειρηματικούς κύκλους. Σας αναφέραμε τροπολογίες, σας αναφέραμε νομοθετήματα...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ούτε μία, κύριε συνάδελφε!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Α, δεν τα ξέρετε, ε; Δεν ξέρετε ότι στις 13 Μαρτίου είχατε περάσει τροπολογία που δεν την ψήφισαν και τέσσερις Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, με την οποία διαγράφτε τα πρόστιμα των επιχειρηματιών για τις ενδοομιλικές συναλλαγές; Ποιους ευνοούν αυτές οι τροπολογίες; Πώς νομοθετεί η Κυβέρνηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευτυχώς στην παρούσα συζήτηση ο ελληνικός λαός αλλά και το σύνολο των Ελλήνων Βουλευτών έχουν κατανοήσει ότι η συζήτηση αυτή δεν αφορά ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Αφορά την εξέταση του κυβερνητικού προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ. Διότι οι πάντες έχετε καταλάβει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η επόμενη κυβέρνηση. Σας καλωσορίζουμε στην πραγματικότητα!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εσείς καλώς ήρθατε στην πραγματικότητα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριοι συνάδελφοι, ακούστε. Κάθε τρεις ομιλητές ουσιαστικά μιλούν για τέσσερις, δηλαδή κάθε τρεις χάνει ένας συνάδελφος τη δυνατότητα να μιλήσει.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Βλαχογιάννη, δεν αφορά εσάς. Συγχαρήτηρία! Εσείς και κάποιοι άλλοι συνάδελφοι τηρήσατε τον χρόνο.

Εν πάση περιπτώσει, όπως υπολόγισα εδώ, κάθε τρεις ομιλητές χάνεται η δυνατότητα ενός συναδέλφου να μιλήσει. Λυπάμαι πάρα πολύ. Όση ώρα, τουλάχιστον, θα προεδρεύω εγώ, από εδώ και πέρα, μετά τα επτάμισι λεπτά, δεν θα επιτρέπω τη συνέχιση. Διότι είναι ακόμη εκατόν σαράντα και πλέον συνάδελφοι να μιλήσουν. Γιατί να τους στερήσουμε τη δυνατότητα; Δεν είναι κάποιοι οι προνομιούχοι και άλλοι οι πληβείοι, έτσι; Για να εξηγήμαστε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μπριάνης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΡΙΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση του Πρωθυπουργού μας για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην παρούσα Κυβέρνηση δεν αποβλέπει προφανώς στην αριθμητική επιβεβαίωση της πλειοψηφίας και της δεδηλωμένης, γιατί αυτή είναι δεδομένο ότι υπάρχει. Αυτή, προφανώς, η δεδηλωμένη πλειοψηφία και η δεδηλωμένη βούληση της πλειοψηφίας του Κοινοβουλίου να στηρίζει τον σημε-

ρινό Πρωθυπουργό και τη σημερινή Κυβέρνηση επιβεβαιούται καθημερινά μέσα από την κοινοβουλευτική πρακτική και από τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες.

Πού αποβλέπει, λοιπόν, η παρούσα συζήτηση; Η παρούσα συζήτηση, κύριε Πρόεδρε, αποβλέπει, όπως διατυπώθηκε και από άλλους ομιλητές, ακριβώς στο να τεθεί ένας τερματισμός και μία σιγή στην ακατάσχετη, φλύαρη και ανούσια παραφιλολογία περί εκλογών, η οποία το μόνο που δημιουργεί στην παρούσα φάση είναι αρρυθμίες στην εθνική οικονομία και παρεμποδίζει την προσπάθεια που κάνει η εθνική Κυβέρνηση να βγει από αυτήν τη μεγάλη εθνική κρίση, από τα μνημόνια και από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι βέβαιο ότι η Ελλάς, στους σημερινούς καιρούς, το μόνο που δεν χρειάζεται είναι πρόωρη προσφυγή στην κάλπη. Αυτό όχι γιατί η Κυβέρνηση θέλει σώνει και καλά να εξαντλήσει τον κυβερνητικό της βίο, αλλά επειδή αυτό επιτάσσουν οι εθνικές ανάγκες και αυτό επιτάσσει το δημόσιο συμφέρον. Από την άλλη πλευρά, είναι επίσης βέβαιο ότι η Κυβέρνηση και δικαιούται αλλά και υποχρεούται να εξαντλήσει τη συνταγματική της θητεία.

Αυτό είναι και ηθικά και πολιτικά και συνταγματικά παραδεκτό. Πρέπει να περατώσει και να ολοκληρώσει τον συνταγματικό της βίο, προκειμένου να παρουσιάσει ολοκληρωμένο έργο στον ελληνικό λαό. Είναι βέβαιο ότι μια πολιτική ανατροπή της παρούσας Κυβέρνησης στις σημερινές συνθήκες μόνο δεινά μπορεί να επισφραγίσει και δεινά πάρα πολύ σημαντικά για την περαιτέρω ανάπτυξη της οικονομίας.

Τι κέρδισε η χώρα μας από τις πρόωρες προσφυγές στις κάλπες την τελευταία πενταετία; Θα ενθυμείστε καλύτερα από μένα ότι είχαμε εκλογές και το 2007 και το 2009 και δύο εκλογικές αναμετρήσεις το 2012 με πρόωρη προσφυγή στις κάλπες. Όποτε γίνεται πρόωρη προσφυγή στις κάλπες παρατηρείται κατ' αρχάς γενική χαλάρωση του κρατικού μηχανισμού, αυξάνονται οι δημόσιες δαπάνες και μειώνονται κάθεται τα έσοδα. Υπάρχει, λοιπόν, υστέρηση εσόδων, υπάρχει και υπέρβαση του προϋπολογισμού και η εκτίναξη των ελλειμμάτων.

Αυτό προσφέρουν οι πρόωρες εκλογές και στην Ελλάδα, δυστυχώς, είναι σύνθημα να έχουμε πρόωρες εκλογές και έχει γίνει μια πολιτική τακτική, η οποία στο παρελθόν ήταν πάρα πολύ συχνή και η οποία δεν απέφερε κανένα θετικό αποτέλεσμα. Βέβαια κατά το παρελθόν οι κυβερνήσεις μπορεί να έκαναν κατάχρηση αυτής της πρόωρης προσφυγής στις κάλπες, επειδή ενδεχομένως πρότασσαν πολλές φορές και το άμεσο κομματικό συμφέρον και την κομματική ισχύ της στιγμής, αλλά στην πραγματικότητα η χώρα δεν ωφελείται.

Αναρωτιέται λοιπόν κανείς, αφού δεν υπάρχει επιτακτική ανάγκη πρόωρης προσφυγής στις κάλπες, γιατί η Αντιπολίτευση και κυρίως η Αξωματική Αντιπολίτευση αξιώνει καθημερινά την πρόωρη προσφυγή στις κάλπες;

Μήπως φοβούνται ότι πρόκειται να εξανεμισουν το πρόσκαιρο δημοσκοπικό όφελος που καταγράφουν οι δημοσκοπήσεις και θέλουν σώνει και καλά τώρα να το κατοχυρώσουν και να το παγιώσουν, διότι με τη λήξη της τετραετούς θητείας δεν θα έχουν αυτήν τη δυνατότητα;

Μήπως γνωρίζουν καλύτερα από μας οι σημερινοί αντιπολιτευόμενοι, η σημερινή Αντιπολίτευση καλύτερα από την Κυβέρνηση, ότι η ανάταξη και η αναθέρμανση της εθνικής οικονομίας είναι ήδη προ των πυλών και άρα μια εξάντληση της τετραετούς θητείας της Κυβέρνησης θα επιφέρει αποδυνάμωση της εκλογικής τους δύναμης;

Αλλά αφού τους κολακεύουν τόσο πολύ οι δημοσκοπήσεις και τους δίνουν προβάδισμα, γιατί δεν τις διαβάζουν ολόκληρες; Γιατί δεν βλέπουν ότι η μέγιστη πλειοψηφία του ελληνικού λαού δεν επιθυμεί πρόωρες εκλογές σε καμία περίπτωση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι οι οικονομικές παράμετροι πολλές φορές είναι δυσνόητες όχι μόνο για τους πολίτες, αλλά και για πολιτικούς, οι οποίοι δεν είμαστε εξειδικευμένοι ιδιαίτερα με οικονομικά θέματα. Ακούμε πολλές φορές για πλεόνασμα τακτικού προϋπολογισμού και ο κόσμος αναρωτιέται, ειδικά οι άνθρωποι οι οποίοι δεν ήταν και οι τελευταίοι να βρίσκονται μέσα στη διανομή του μερίσματος του πλεονάσματος. Σωστά ξεκίνησε

από τις ασθενέστερες τάξεις, αλλά πολύς κόσμος κοιτάζει την τσέπη του, κοιτάζει τον ιδιωτικό και τον οικογενειακό του βίο, γιατί η αλήθεια είναι ότι όλα αυτά τα χρόνια της μεγάλης κρίσης επισωρεύτηκαν τρομερά οικονομικά δεινά στον καθένα από μας.

Αυτό, όμως, που πρέπει να βγαίνει και βέβαιον είναι και εξαρτάται και από την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης, είναι ότι βρισκόμαστε σε καλό δρόμο. Οι δείκτες οι οποίοι μπορεί στον πολύ κόσμο να μη λένε τίποτα, λένε, όμως, ορισμένα πράγματα.

Έχουμε το πλεόνασμα του τακτικού προϋπολογισμού, έχουμε τη δυνατότητα εξόδου από τα μνημόνια τουλάχιστον ενάμιση χρόνο νωρίτερα. Σε λίγο δεν θα έχουμε ανάγκη της στήριξης του μηχανισμού. Σύμφωνα μάλιστα και με χθεσινή έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, η Ελλάδα δείχνει μια πρωτοφανή για τα παγκόσμια χρονικά δημοσιονομική προσαρμογή. Άρα, λοιπόν, όλοι αυτοί οι λόγοι κατατείνουν ότι η Κυβέρνηση αυτή πρέπει να ολοκληρώσει το έργο της.

Έρχομαι τώρα στο θέμα του Προέδρου της Δημοκρατίας, το οποίο θα κληθούμε να επιλύσουμε εντός εξαμήνου από την παρούσα Βουλή. Ξέρετε πολύ καλά ότι ο συνταγματικός νομοθέτης επέλεξε ισχυρή πλειοψηφία όσον αφορά την επιλογή του προσώπου του υποψηφίου Προέδρου της Δημοκρατίας. Τούτο γιατί; Επέλεξε ισχυρή πλειοψηφία για να καθιστά κάθε φορά δυσχερή και βραχύ τον βίο της εκάστοτε ελληνικής κυβέρνησης; Όχι. Για τον λόγο αυτόν έδωσε άλλα όπλα στο Σύνταγμα. Έδωσε την ψήφο εμπιστοσύνης, έδωσε και την πρόταση μομφής, για να μπορεί μια κυβέρνηση να καταπέσει, αν δεν είναι σωστή.

Αλλά έδωσε αυξημένη πλειοψηφία, ακριβώς για να δημιουργήσει ευρεία κοινωνική συναίνεση γύρω από το πρόσωπο του Προέδρου της Δημοκρατίας, γιατί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας αποτελεί εθνικό σύμβολο και από την άλλη σύμβολο εθνικής ενότητας.

Από την άλλη, βέβαια, είναι γνωστό ότι το Σύνταγμα του 1975, με τις πολύ μεγάλες ρυθμιστικές αρμοδιότητες που είχε στο πρόσωπο του Προέδρου της Δημοκρατίας, σήμερα δεν ισχύει.

Άρα, λοιπόν, ποιος ο λόγος, εφόσον έχει αποδυναμωθεί και ο θεσμός του Προέδρου της Δημοκρατίας μετά την αναθεώρηση, να γίνεται πολιτική ανατροπή της παρούσας Κυβέρνησης εξ αυτού και μόνο του λόγου;

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, γιατί θέλω να είμαι και μέσα στον χρόνο μου, για να δώσουμε τη δυνατότητα σε όλους τους ομιλητές να μιλήσουν, με όλα αυτά που σας προείπα, οφείλουμε να παράσχουμε ψήφο εμπιστοσύνης στη σημερινή ελληνική Κυβέρνηση. Οφείλουμε να ψηφίσουμε και Πρόεδρο της Δημοκρατίας από την παρούσα Βουλή. Οφείλουμε να δώσουμε τον χρόνο στην Κυβέρνηση να ολοκληρώσει το έργο της αδιατάραχτα και ανεπηρέαστα, για να μπορεί μετά το τέλος της τετραετούς θητείας της να παρουσιάσει ολοκληρωμένο απολογισμό στον ελληνικό λαό και να κριθεί. Και τότε θα κριθεί. Και αυστηρά να κριθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, αυτό που οι Έλληνες πολίτες πρέπει να έχουν μέσα στο μυαλό τους είναι ότι οι θυσίες που έχουν κάνει πρέπει να πιάσουν τόπο και σε καμμία περίπτωση δεν θα πρέπει να αφήσουμε τη χώρα να παραδοθεί στις σαγηνευτικές σειρήνες του 2009, στο «Λεφτά υπάρχουν».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κ. Οδυσσεάς Κωνσταντινίδης για οκτώ λεπτά.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αύριο καλούμαστε να παράσχουμε ψήφο εμπιστοσύνης, όχι μόνο σε αυτήν την Κυβέρνηση, αλλά στην πραγματικότητα σε τρεις έννοιες, τόσο σημαντικές κατά τη γνώμη μου, που επιδιώκουμε να καθορίσουν και τη συνέχεια της πολιτικής μας ζωής. Καλούμαστε να παράσχουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην ειλικρίνεια, την ευθύνη και τη σταθερότητα.

Όταν μιλάω, κύριοι συνάδελφοι, για ειλικρίνεια, πιστεύω ότι είναι επί της ουσίας. Θα παράσχουμε, δηλαδή, ψήφο εμπιστοσύνης στην πορεία εξόδου της χώρας από την κρίση.

Αυτή η ειλικρίνεια, λοιπόν, δείχνει εύγλωττα ότι η Ελλάδα έχει νοικοκυρέψει τα δημοσιονομικά της ελλείμματα, έχει ήδη δημιουργήσει πλεόνασμα αναγνωρισμένο από όλους, παραπάνω από το προγραμματισμένο και ικανό να αποτελέσει το κύριο μαξιλάρι για την επόμενη χρονιά.

Έχει ήδη καταφέρει να σταματήσει την ανεξέλεγκτη πορεία της ανεργίας, έστω και οριακά, και για πρώτη φορά, όπως όλοι οι δείκτες δείχνουν για το τρίτο τρίμηνο που μόλις πέρασε, να επιτύχει αύξηση του ΑΕΠ μετά από έξι χρόνια, έστω κι αυτή τη μικρή αύξηση, αλλά συμβολική για την προσπάθεια που κάνουμε.

Αυτή η ειλικρίνεια δείχνει στον τομέα ευθύνης που έχω και εγώ στο ΕΣΠΑ ότι προχωράμε με επιταχυνόμενους ρυθμούς απορρόφησης των κονδυλίων. Θα σας πω ένα παράδειγμα που αφορά τα συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα. Το τελευταίο εξάμηνο, δηλαδή από τον Ιανουάριο έως τις αρχές Οκτωβρίου, είχαν μπει στην αγορά 600 επιπλέον εκατομμύρια σε σχέση με πέρυσι. Βεβαίως, έχουμε βάλει ως στόχισμα να μην επιστρέψει ούτε ένα ευρώ πίσω στις Βρυξέλλες από τα εναπομείναντα κονδύλια της περιόδου 2007-2013.

Ένα άλλο παράδειγμα ειλικρίνειας είναι το πρόγραμμα για την ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, που βρίσκεται υπό υλοποίηση, με πληρωμές τρεις μήνες νωρίτερα και νομίζω ότι είναι ένα σημάδι ανακούφισης, μικρό μιν, αλλά σημάδι ανακούφισης για τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες.

Επίσης, με ειλικρίνεια, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, προσπαθήσαμε -και όταν λέω προσπαθήσαμε, εννοώ η πολιτική ηγεσία, τα στελέχη, οι εργαζόμενοι- και διαπραγματευτήκαμε με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή -και αυτό μάλιστα το καταθέτω, γιατί μόνιμη επωδός των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι δεν υπάρχει διαπραγμάτευση-, ώστε να φέρουμε με εμπροσθοβαρείς δράσεις δυο χρόνια πριν κονδύλια και πόρους αξίας πάνω από 4 δισεκατομμύρια. Αν προσθέσουμε τα 700 εκατομμύρια που αφορούν τον τομέα της απασχόλησης και τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, μιλάμε για γύρω στα 5 δισεκατομμύρια κονδύλια, που η απορρόφησή τους θα αρχίσει δύο χρόνια νωρίτερα.

Αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια για την εμπροσθοβαρή δράση, αγαπητοί συνάδελφοι, την κάναμε μέσα από διαπραγμάτευση. Δεν μας την έδωσαν έτσι ούτε μας την έδωσαν γιατί τους απειλήσαμε.

Τέλος, αλήθεια είναι -και πιστεύω ότι θα συμφωνήσετε όλοι στην Αίθουσα αυτή- η πρόταση του κινήματός μας και της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, που ήδη έχει υιοθετηθεί από την Κυβέρνηση, και αφορά τη ρήτρα απασχόλησης, που αγγίζει οριζόντια όλα τα επίπεδα της αγοράς εργασίας με την παροχή κινήτρων για προσλήψεις σε επιχειρήσεις βάσει κριτηρίων και τελικό σκοπό τη γρηγορότερη αντιστροφή της ανεργίας.

Στην Κοινοβουλευτική Ομάδα, στο ΠΑΣΟΚ, πιστεύουμε στην ανάπτυξη που θα έρθει μαζί με την απασχόληση. Αυτή είναι η αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι, που την παραδέχονται όλοι εκείνοι που ζουν, σκέπτονται και δρουν με ειλικρίνεια στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Αν πραγματικά αναγνωρίζουμε τις θυσίες των πολιτών, έχουμε υποχρέωση στην ειλικρίνεια που εξυπηρετεί το συμφέρον της χώρας.

Βλέπω εδώ τον ΣΥΡΙΖΑ και τα στελέχη του που έχουν μικροκομματικές σκοπιμότητες και τους οποίους κάλεσα τέσσερις φορές να έρθουν στο Υπουργείο για ενημέρωση, προκειμένου να καταλάβουν ότι το ενάμιση συν ενάμιση δισεκατομμύριο των εξαγγελιών του κ. Τσίπρα για κοινωνική πολιτική που δόθηκε θα εξοικονομηθεί από το νυν και το νέο ΕΣΠΑ είναι ψέματα, δεν είναι αλήθεια.

Πρέπει να γνωρίζουν -και το γνωρίζουν!- ότι όλα τα έργα είναι συμβασιολογημένα, με ανυπολόγιστες συνέπειες για την εικόνα και τη χρηματοδότηση της χώρας αν αλλάξει ή σταματήσει κάτι. Άλλωστε, και η κ. Δούρου, που αυτήν τη στιγμή έχει στα χέρια της το ΠΕΠ Αττικής, δεν έδωσε κάποια λύση ή κάποια πρόταση.

Αναρωτιέμαι, κύριοι συνάδελφοι, πόσο τυφλωμένοι μπορεί να είστε από το παλαιοκομματικό σας καπέλο και δεν παραδέχεστε την απλή αλήθεια. Σας καλώ, λοιπόν, για μία ακόμα φορά στο

Υπουργείο. Μην είστε τόσο ακατάδεκτοι!

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξ ονόματος της αλήθειας απευθύνομαι σε όλα εκείνα τα κόμματα που βρέθηκαν μαζί στην πρώτη αντιμνημονιακή συμμαχία -συμπεριλαμβανομένης τότε και της Νέας Δημοκρατίας- και τα οποία προσπάθησαν να μας σπυλώσουν ηθικά και πολιτικά εκείνη τη δύσκολη περίοδο. Αλλά συνέβαλαν και στη δημιουργία φαινομένων και νοοτροπιών ξένων ως φασιστικών στη δημοκρατική μας παράδοση.

Πριν από λίγο, άκουσα τον κ. Κοντονή να μιλάει για την Αριστερά που ενώνει. Πράγματι, η Αριστερά ενώνει. Επίσης, κατηγορήσε στελέχη της Νέας Δημοκρατίας για τα κηρύγματα μίσους που χωρίζουν τους πολίτες σε καλούς και κακούς. Συμφωνώ μαζί του. Όμως, ο κ. Κοντονής, αλλά και όλα τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ ξέχασαν ότι μιλούσαν σ' αυτήν την Αίθουσα για προδότες και μνημονιακούς γερμανοτσολιάδες.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει μιλήσει σ' αυτήν την Αίθουσα γι' αυτά;

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Ναι, ο ΣΥΡΙΖΑ! Τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ μιλούσαν για προδότες και για μνημονιακούς γερμανοτσολιάδες.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Το γερμανοτσολιάδες το έχουμε για τη Χρυσή Αυγή.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Καταλαβαίνω ότι τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να επανέλθουν και να αλλάξουν ρητορική. Δυστυχώς, όμως, τα Πρακτικά είναι εδώ και θα είναι ζωντανά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Να μας τα φέρετε για να δούμε ποιος έχει μιλήσει σ' αυτήν την Αίθουσα για γερμανοτσολιάδες!

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Θα σας τα φέρω, κυρίες Κοντονή. Τα έχω εδώ και θα σας τα δείξω. Περιμένετε λίγο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συνεχίστε, κυρίες Υπουργέ.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Κύριοι συνάδελφοι, η δεύτερη λέξη για την οποία μίλησα σχετικά με την ψήφο εμπιστοσύνης που θα δώσουμε σήμερα, είναι η λέξη ευθύνη.

Πράγματι το να παράσχουμε ψήφο εμπιστοσύνης στη χώρα είναι πράξη ευθύνης. Εμείς στο ΠΑΣΟΚ γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά αυτήν τη λέξη. Εδώ και πέντε χρόνια με προσωπικό κόστος, με μεγάλη μείωση στην εκλογική μας δύναμη και -πιστέψτε με!- με αρκετές τραυματικές εμπειρίες και με δικά μας ακόμα λάθη, πήραμε την ευθύνη να αποτρέψουμε το ρίξιμο της χώρας στα βράχια. Εμείς ήμασταν που πήραμε αποφάσεις και θέσαμε τις βάσεις για να φτάσουμε σήμερα να εκπλησσονται όλοι στο εσωτερικό και το εξωτερικό, εκτός από τον ΣΥΡΙΖΑ εσωτερικού.

Η ευθύνη για τη χώρα ξεκίνησε με εμάς το 2009 και ακολούθησε η Νέα Δημοκρατία, όταν διαπίστωσε ότι η ευθύνη σημαίνει κατανοήση, αποδοχή της πραγματικότητας και συνεννόηση για τον κοινό σκοπό αφήνοντας πίσω τα Ζάππεια. Σ' αυτήν την πορεία της ευθύνης μάς επιβλήθηκε μια αυστηρή δημοσιονομική πολιτική, αλλά και μεταρρυθμίσεις τις οποίες εμείς είχαμε ξεχάσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Όσον αφορά τη λέξη ευθύνη, αισθάνομαι ένα κενό για την Αξιοματική Αντιπολίτευση.

Ενώ βρισκόμαστε στα τελευταία μέτρα της δύσκολης, αλλά επώδυνης, διαδρομής, ενώ γνωρίζουν όλοι τα ήδη θετικά και προοπτική αποτελέσματα, είναι απόντες. Είναι ανεύθυνο κάποιον να ζητούν κάθε τόσο και λιγάκι, κάθε δυο, τρεις βδομάδες εκλογές. Είναι ανεύθυνο να δηλητηριάζουν τις προσπάθειες της χώρας σε μια κρίσιμη περίοδο για το μέλλον της.

Η τελευταία άνοδος των spreads δεν είναι τυχαία, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Αξιολογήστε τη σωστά. Αξιολογήστε σωστά την αντίδραση των αγορών.

Είναι ανεύθυνο, τέλος, να μιλούν για την καλύτερη δική τους διαπραγμάτευση και για καμμία της Κυβέρνησης. Μήπως γνωρίζουν τι ακριβώς σημαίνει διαπραγμάτευση; Ήρθαν ποτέ στην ομάδα διαπραγματεύσεων; Εμείς απαντάμε σε όλα αυτά με ευθύνη στην κρισιμότητα των καιρών. Να ξέρετε: δεν φοβόμαστε

τις εκλογές.

Μίλησα, τέλος, για ψήφο εμπιστοσύνης στη σταθερότητα, στη σταθερότητα της χώρας για μια πορεία μπροστά στο μέλλον με σχέδιο. Τι σημαίνει «σταθερότητα»; Σημαίνει Κοινοβούλιο, πολιτικά κόμματα και Κυβέρνηση που κατ' αρχάς σέβονται τους διεθνείς και ευρωπαϊκούς οικονομικούς θεσμούς, που κατανοούν τα διεθνή οικονομικά και γεωστρατηγικά δεδομένα.

Έχουμε υποχρέωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά τα τελευταία βήματα εξόδου από την κρίση να τα κάνουμε με τρόπο σοβαρό και συγκεκριμένο, που να διασφαλίζει ότι δεν θα επιστρέψουμε ποτέ σε καταστάσεις που μας πλήγωσαν.

Δυστυχώς, το κόμμα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης δεν πιστεύει στη σταθερότητα της χώρας και εξακολουθεί να παίζει με την αγωνία των πολιτών, λες και βρίσκεται σε φοιτητική λésχη.

Τι να θυμηθώ από την πολυγλωσσία του ΣΥΡΙΖΑ και των μνημονίων του; Το 2012 έταζε απόσχιση από το μνημόνιο και μέσα σε μια μέρα με έναν νόμο τη διαγραφή του χρέους. Ανήγγελλε μάλιστα, ότι θα σκίσει το μνημόνιο. Μετά υποσχέθηκε «κούρεμα» με την ψιλή για το χρέος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Συνέχισε με καταγγελία της δαιμονικής σύμβασης. Προχώρησε ακόμα και σε μονομερή διαγραφή του χρέους.

Βέβαια, την εξαιρετική διαπίστωση την έκανε ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ προχθές. Φαντάζομαι ότι θα σόκαρε το ακροατήριο του Φεστιβάλ της Νεολαίας του ΣΥΡΙΖΑ, όταν φώναζαν από κάτω το κομικό σύνθημα: «Η χούντα δεν τελείωσε το '73» και απάντησε ότι στην Ελλάδα έχουμε ακόμα δημοκρατία. Είναι ο ίδια άνθρωπος που πριν από λίγα χρόνια έβρισκε ομοιότητες της Κυβέρνησης με τη χούντα και χαρακτήρισε τον τότε Πρωθυπουργό Γιώργο Παπανδρέου Πινοςέτ.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κ. Οδυσσέας Κωνσταντινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Αυτό είχε πει ο Τσίπρας; Για την ιδιωτικοποίηση του νερού...

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Αναγνωρίζω πάντως με χαρά ότι έχουν εγκαταλειφθεί οι μεγαλοστομίες. Υποθέτω ότι αυτή η αλλαγή έχει σχέση με την επίγνωση που αποκτήσατε, τρώγοντας στα εστιατόρια της Γερμανίας με διάφορους εταίρους.

Όπως είπε και ο πρώην Πρωθυπουργός της Ιταλίας και συνομιλητής του κ. Τσίπρα στο τελευταίο φόρουμ, κ. Μάριο Μόντι σε συνέντευξή του σε ελληνική εφημερίδα, έξω εμφανίζεται ως ένας μετριοπαθής ηγέτης, που δεν σκίζει μνημόνια και αποδέχεται τους κανόνες της αγοράς. Ο λόγος του όμως πρέπει να υποκρύπτει στην αναστάτωση των συνιστώσων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ, το κόμμα στο οποίο ανήκω, έχει συνδεθεί ιστορικά με τον προοδευτικό εκσυγχρονισμό της ελληνικής κοινωνίας. Εξέφρασε επί δεκαετίες το πιο δημιουργικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, όταν διψούσε για γνώση ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις.

Σήμερα που οι έννοιες έχουν χάσει τη λάμψη και τη σημασία τους -και με δική μας ευθύνη- ερχόμαστε πάλι πιο ώριμοι από ποτέ να εκφράσουμε αυτό το δημοκρατικό, προοδευτικό και πατριωτικό πλειοψηφικό κομμάτι του ελληνικού λαού, που συνεχίζει να αγωνιά για το μέλλον αυτής της χώρας και παράλληλα κατανοεί την ανάγκη να πάμε μπροστά, σταθερά, με μεταρρυθμίσεις.

Εμείς, η νέα πολιτική γενιά του ΠΑΣΟΚ που από το 2009 δώσαμε τη μάχη για τη χώρα, χωρίς να υπολογίσουμε το πολιτικό κόστος, είμαστε εδώ για να αποδείξουμε ότι η ευρύτερη κεντρικά δημοκρατική παράταξη που αγκαλιάζει όλες τις δημιουργικές δυνάμεις αυτής της χώρας έχει και τη δύναμη και τη βούληση να οικοδομήσει ένα μέλλον με σχέδιο και προοπτική.

Όλοι εμείς, μαζί με τους πολίτες, με όλες τις παραγωγικές δυνάμεις, με τη νέα γενιά και τους εργαζόμενους, τη νέα επιχειρηματικότητα, τους δημοσious υπαλλήλους που ονειρεύονται και θέλουν να συμβάλουν στο νέο κράτος που θέλουμε όλοι.

Η ψήφος, λοιπόν, επιμένω ότι δεν είναι απλά μια ψήφος εμπιστοσύνης, αλλά είναι ψήφος στην ειλικρίνεια, ψήφος στην ευθύνη των πράξεών μας και, τελικά, ψήφος σταθερότητας στη χώρα και στην πορεία για την έξοδο από την κρίση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Νικολόπουλος, Βουλευτής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Συνεργαζόμενος με τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συγγνώμη, είναι λάθος δικό μου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ήθελα να σας παρακαλέσω, έχοντας εμπιστοσύνη και στην ευχέρεια που έχετε από το Προεδρείο και στη διαδρομή σας στο δικαστικό σώμα, να επιδείξετε την ίδια ανοχή που επιδείξατε στους δύο συναδέλφους από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά και από τη Συμπολίτευση πριν από λίγο, που τους δώσατε παραπάνω από το 50% του χρόνου που είπατε σε όλους εμάς ότι θα δώσετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η πρώτη φορά που ενώπιόν σας σήμερα βρίσκομαι ως μέλος αυτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, των Ανεξάρτητων Ελλήνων του Πάνου Καμμένου, διατηρώντας όμως την πολιτική και οργανωτική αυτοτέλεια του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος. Πιστέψτε με πως δεν θα νιώσω καθόλου ευχάριστα, γιατί εγώ πιστεύω ότι έχω την υποχρέωση να απαντήσω δημόσια, έτσι όπως έθεσε ο «παρά τω Πρωθυπουργώ» χθες το ζήτημα, εάν πραγματικά αυτή η Κυβέρνηση υπηρετεί την εντολή του ελληνικού λαού, αν υπηρετεί τους Έλληνες, την πατρίδα, τις αξίες και τα ιδανικά της ή εάν, όπως έγραφε η «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ», η φιλοκυβερνητική εφημερίδα, η φιλοσαμαρική εφημερίδα, «έχει γίνει μπάτλερ των νταβατζήδων».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο και αν ακούγεται περίεργο, η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου επιζητεί να πιστέψουμε όλοι πως τα πράγματα πάνε από το καλό στο καλύτερο και όπου να 'ναι το μοιρολόι του ελληνικού λαού θα μετατραπεί σε ένα τραγούδι ευτυχίας.

Όμως να, ξέρετε, αυτό το σουξέ-στόρι το πήραν χαμπάρι εκτός από τους φτωχοποιημένους Έλληνες και οι εκτός της Ελλάδος. Διαβάζω, λοιπόν, ότι η Ελλάδα ζει τη χειρότερη ύφεση της ιστορίας της και πως ο προϋπολογισμός του 2015 είναι υπερβολικά αισιόδοξος. Ποιος το λέει αυτό; Οι «FINANCIAL TIMES».

Τι άλλο γράφει ο ξένος Τύπος; «Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο» –χθεσινή δημοσίευση– «διαψεύδει τον Αντώνη Σαμαρά: Στα 25 δισεκατομμύρια οι χρηματοδοτικές ανάγκες της Ελλάδος για το 2015-2016». Εκεί έχουμε και την εξαμηνιαία έκθεση της «FISCAL MONITOR», στην οποία το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο τις υπολογίζει περίπου σε 25 δισεκατομμύρια και δυστυχώς διαψεύδει όλους εκείνους, που και αυτήν την ώρα περνούν από αυτό το Βήμα, παραθέτοντας άλλα νούμερα και στοιχεία.

Όμως, την εποχή των μνημονιακών παγετώνων οι Ελληνίδες και οι Έλληνες δεν έχουν ανάγκη από τους αριθμούς, βιώνουν αυτήν τη σκληρή κοινωνική πραγματικότητα. Πριν από λίγες ημέρες, είδαμε να πεθαίνει ένας συμπατριώτης μας εκεί στην ουρά, περιμένοντας να πληρώσει τον ΕΝΦΙΑ. Δύο μήνες νωρίτερα πέθανε μια γυναίκα στην Κρήτη, επειδή της έκοψαν το ρεύμα και σταμάτησαν τα μηχανήματα που την κρατούσαν στη ζωή.

Ποιος αμφισβητεί ότι όλη η κοινωνία είναι στα κάγκελα; Και όμως, κάποιοι θέλουν να εξαφανίσουν σε αυτήν τη συγκυρία ακόμη και τον όρο «κοινωνικό επίδομα». Βάφτισαν πια τον εργαζόμενο «ωφελούμενο». Διέλυσαν την εργασιακή προστασία, την κοινωνική πρόνοια, την υγεία, έκοψαν ακόμη και τις προληπτικές εξετάσεις. Ξεμάτωσαν τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους και τολμούν να μιλούν για δυναμική βιώσιμη ανάπτυξη με κοινωνική συνοχή; Λίγη ντροπή! Δεν είδαν τα διαγράμματα της Παγκόσμιας Τράπεζας, που απεικονίζουν την ελεύθερη πτώση κάθε παραγωγικού δείκτη της ελληνικής οικονομίας στα χρόνια του μνημονίου και μάλιστα στα δύο τελευταία χρόνια; Δεν παίρνουν

αυτούς τους δείκτες, αυτά τα σχεδιαγράμματα να τα βάλουν μέσα στο παραμύθι που θέλουν σήμερα να μας παρουσιάσουν;

Η φαρσοκωμωδία συνεχίζεται με το να μιλάνε για αποκατάσταση της διεθνούς θέσης και αξιοπιστίας της χώρας. Ποιοι; Αυτοί που, αλλοιώνοντας τα επίσημα στοιχεία της EUROSTAT, μιλούν τώρα για πρωτογενές πλεόνασμα, όταν όλοι οι διεθνείς οίκοι, όταν όλοι οι διεθνείς επενδυτές είδαν ένα ξεκάθαρο πρωτογενές έλλειμμα 15 δισεκατομμυρίων ευρώ. Τι να πει κανείς, όταν έστω και τώρα, στην εποχή της μεγάλης ανθρωπιστικής τραγωδίας, κανείς δεν έχει ακόμα το θάρρος να φωνάξει πως ο ελληνικός λαός χρεοκόπησε οδυνηρά στο όνομα της σωτηρίας, που δεν θα έρθει ποτέ με τη συνταγή του μνημονίου;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ομιλία που ετοίμασα θα την καταθέσω στα Πρακτικά, με όσα οικονομικά στοιχεία νόμιζα ότι θα έπρεπε να λάβει κανένας υπ' όψιν του, γιατί θέλω, σε αυτόν τον ελάχιστο χρόνο που έχω, να σπείρω και να σας πω μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις, ενώ θα καταθέσω, όπως βλέπετε, έναν ογκώδη φάκελο, με όλα εκείνα που ήρθαν εδώ στην Βουλή –εκείνα τα σκάνδαλα, εκείνες τις τροπολογίες– για να δούμε, τελικά, μήπως η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου πραγματικά είχε ό,τι «δίκιο είναι το δίκιο του εργολάβου», «δίκιο είναι το δίκιο των νταβατζήδων», «δίκιο είναι το δίκιο των ξένων δυναστών δαυειστών».

Χθες πήγα στην κ. Ράικου, στον κ. Ρακιντζή και στον κ. Γεωργουλά και κατέθεσα, κύριε Πρόεδρε, μία αναφορά για τη μη εφαρμογή του νόμου σε ποινική υπόθεση που αφορά ΟΣΕ-ΕΡΓΟΣΕ και τους εθνικούς εργολάβους. Θα το καταθέσω, έτσι για να το έχετε. Τι με ρωτάει, λέτε, ο κ. Ρακιντζής; «Κύριε Νικολόπουλε, ποιον αφορά αυτή η υπόθεση και γι' αυτό έχει κολλήσει;». Του λέω: «Έχει σημασία, κύριε επιθεωρητή;». «Ελάτε τώρα...» μου λέει, «...πείτε...». Ήταν παρών και δημοσιογράφος ο Τάκης ο Κωνσταντινόπουλος, γι' αυτό το λέω, δεν είναι άλλωστε μυστικό. Λέω: «Τον κ. Μπόμπολα...», γιατί είπε χθες ο κύριος παρά τω Πρωθυπουργώ: «Πείτε μας ονόματα». Και ονόματα και διευθύνσεις. Ο Τύπος βοούσε ότι Σαμαράς, Μητσοτάκης, Στουρνάρας, Βρούτσης, επαναφέρουν υπουργική τροπολογία για τους δημοσious υπαλλήλους, με στόχο να χαριστούν δισεκατομμύρια ευρώ σε εταιρείες που πραγματοποιούν τριγωνικές συναλλαγές και απολύσεις. Δεν την ξέρουν αυτοί ούτε οι συνάδελφοι που διαμαρτύρονταν λίγο πριν. «Ποια ήταν;» λένε. «Έχετε τέτοια τροπολογία;» Σίγουρα δεν αφορούσε την μητέρα μου, την κ. Αφροδίτη.

Έρχομαι, λοιπόν, και καταθέτω ερώτηση στον Πρωθυπουργό: «Τοιούτον νομοσχέδιον δεν διενόηθη νους τις, ουδέ έγραψε χειρ τις, αλλά υπαγόρευσε πους τις διαπλοκής: αμνήστευση και διαγραφή προστίμων επώνυμων μεγαλοπρομηθευτών, μεγαλοεργολάβων του δημοσίου και πάσης λογής απατεώνων με τιμολογία-μαϊμού». Θα το καταθέσω. Αυτά δεν είναι για τον κοινοβουλευτικό έλεγχο, γιατί ο κ. Σταμάτης είπε να τα καταθέσουμε.

Μήπως, σας παρακαλώ πολύ, μπορείτε, κύριε Πρόεδρε, να πείτε να δώσουν και στους συναδέλφους μου της Πλειοψηφίας την τροπολογία, γιατί μπορεί να την έχουν ξεχάσει; Να την η τροπολογία. Είναι αυτή που ψηφίσατε και κάνετε ότι δεν θυμάστε, γιατί ξέρετε για ποιους ήταν. Απεδείχθη. Άλλωστε είναι πολύ εύκολη μία αίτηση καταθέσεως εγγράφων, για να δούμε ποιό έκαναν χρήση. Και γι' αυτήν τη φορολογική ασυλία σε μεγαλοεπιχειρηματίες off shore εταιρειών με την τροπολογία 1251/67 κατέθεσαν και άλλοι συνάδελφοι. Σήμερα βρήκα της κ. Ραχήλ Μακρή, την οποία, επίσης, θα σας καταθέσω. Θα σας καταθέσω, όμως, και τις απαντήσεις, γιατί δεν προλαβαίνω.

Μήπως να σας πω τώρα για μία μεγάλη υπόθεση που τη ζείτε, την υπόθεση του Ελληνικού;

Θα σας καταθέσω όλο αυτόν εδώ τον φάκελο. Αναφέρεται σε πολύ γνωστό οίκο. Έχει και μικρό όνομα και επώνυμο. Αναφέρεται, λοιπόν, στην σύμβαση του ΤΑΙΠΕΔ για την αξιοποίηση του Ελληνικού. Δεν ξέρει το όνομά του ο κ. Σταμάτης; Για τον κ. Λάτση είναι, τον Σπύρο Λάτση. Θα σας το καταθέσω. Έχουν γίνει δεκάδες ερωτήσεις από το Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα και ο δε Πρωθυπουργός εσιώπα. Τι κι αν τον φώναζα κάθε πρωί εκεί από το κανάλι «Ε», πριν με κόψουν, τι κι αν τα λέω εδώ στη Βουλή; Τίποτα! Έχει, όμως, τη δυνατότητα, απόψε, αύριο, να

έρθει και να απαντήσει σε αυτά. Μέσα σε αυτά έχουν γίνει καταγραφές από τις νεοδημοκρατικές εφημερίδες, από τη «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» του κ. Γιάννη Φιλίππκη, από την «ΑΞΙΑ», από τα «ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ» του κ. Κουρτάκη. Ελληνικό διαχρονικό σκάνδαλο: «Ο Λάτσης έδωσε σε καπάρο 300.000.000 ευρώ, όταν μόνο οι ολυμπιακές εγκαταστάσεις που του δίνουν, κόστισαν 343.000.000 ευρώ», «ζημιές 69.000.000 ευρώ μόνο για το 2013, συνολικές υποχρεώσεις της τάξεως 700.000.000 ευρώ συσσωρεύσαν οι 58 εκδοτικές επιχειρήσεις της χώρας.». Ακούτε;

Έχετε εσείς, εκδοτικές επιχειρήσεις, δει χρέη της εταιρείας «ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ» προς τη ΔΕΗ; Είναι 75 εκατομμύρια ευρώ, αλλά εσένα σου κόβουν το ρεύμα για 10 και για 100 ευρώ! Και η «αμαρτωλή» ΡΑΕ επιδοτεί με 50 εκατομμύρια το χρόνο την «ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μεγαλοβιομήχανος πουλάει στη ΔΕΗ ακριβά το ρεύμα που αγοράζει από την ίδια τη ΔΕΗ φθηνά! Επίσης, σχετικά με τη συμφωνία «ΠΗΓΑΣΟΥ»-ΔΟΛ-«ΑΛΦΑ» και το 33%. Πώς δανειοδοτούνται υπερχρεωμένες επιχειρήσεις οι οποίες στηρίζουν τις μνημονιακές πολιτικές; Έχουν ονόματα αυτές.

Και «mega»-λα «δωράκια» της Κυβέρνησης στον μεγαλοεργολάβο. Ο Υπουργός Οικονομικών παρέτεινε τη σύμβαση, που έχει υπογραφεί μεταξύ του Υπουργείου Οικονομικών και της εταιρείας «Τηλετύπη Ανώνυμη Εταιρεία Τηλεοπτικών Προγραμμάτων» με τον διακριτικό τίτλο «MEGA CHANNEL».

Επίσης, η ρύθμιση κόκκινων δανείων ΔΟΛ – «ΠΗΓΑΣΟΥ». Το μοντέλο «ΠΗΓΑΣΟΣ»-ΜΠΟΜΠΟΛΑΣ-ΔΟΛ-ΨΥΧΑΡΗΣ. Είναι ονόματα αυτά. Είναι μια Κυβέρνηση που συγκαλύπτει τα εγκλήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εδώ υπάρχουν και οι δηλώσεις του Γενικού Γραμματέα Διαφάνειας. Σε ποιο κράτος θα γινόταν αυτό;

Αυτή η ΔΕΗ, που λένε ότι είναι χρεοκοπημένη, είναι αυτή που έρχεται και δίνει τη Βεΐη στον κ. Μπόμπολα και στον κ. Περιστέρη. Ποιος είναι μαζί με τον κ. Περιστέρη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, εάν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε. Έχετε δίκιο και ευχαριστώ για την ανοχή σας. Θα τα καταθέσω όλα αυτά στα Πρακτικά.

Για εκείνους που θέλουν πραγματικά, δόθεν, να μάθουν την αλήθεια, γιατί είναι και μερικοί που δεν θέλουν. «Ο έχων ώτα ακούειν, ακουέτω» έλεγε, άλλωστε, ο Χριστός! Λες και δεν είχαν όλοι αυτιά. Όλοι είχαν, αλλά κάποιος δεν άκουγαν.

Κλείνω λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τα «ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ». Αλήθεια, ο Διευθυντής του πρωθυπουργικού γραφείου, Κώστας Μπούρας, γνωρίζει για τον επιχειρηματία που επιδίδεται στο σπορ των ολιγώρων απαγωγών δημοσιογράφων; Ποιος το γράφει αυτό; Ο Γιάννης Κουρτάκης! Πού; Στην εφημερίδα «ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ», που είναι κυβερνητική. Και τι λέει; Ο εκδότης μιλάει για ένα επαναλαμβανόμενο φαινόμενο από τον επιχειρηματία, που έχει κάνει σπορ τις επαναλαμβανόμενες, ολιγώρες απαγωγές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ κύριε Νικολόπουλε! Ομιλείτε πολύ παραπάνω απ' όσο δικαιούστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω. Να ακούσει μόνο αυτό ο ελληνικός λαός: Εξευτελίζει ο επιχειρηματίας αυτός με την παραπάνω προκλητική συμπεριφορά του το κράτος, την Κυβέρνηση, τους θεσμούς, τον Πρωθυπουργό και τους δήθεν αρμόδιους των κρατικών υπηρεσιών!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτή είναι η νέα Ελλάδα του Αντώνη Σαμαρά και αυτό είναι το νέο ΠΑΣΟΚ που φέρνει ο κ. Σαμαράς. Πάντως, αυτή δεν είναι ούτε η Νέα Δημοκρατία του Κώστα Καραμανλή ούτε η Νέα Δημοκρατία των ονείρων μας. Γιατί, εάν εκείνος από αυτό το Βήμα είχε χειροτονήσει τον Σημίτη

σε αρχιερέα της διαπλοκής, αξίως, πρέπει να φωνάξουμε όλοι ότι έγινε οικουμενικός πατριάρχης της διαπλοκής ο κ. Σαμαράς και ο κ. Βενιζέλος!

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Νικολόπουλος κατ'εξουσιοδότηση για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τι ευχαριστείτε; Συγγνώμη πρέπει να ζητήσετε από τους συναδέλφους σας. Όχι από εμένα. Εγώ έτσι και αλλιώς συγκεκριμένη ώρα θα είμαι εδώ. Αλλά από αυτούς που δεν θα μιλήσουν πρέπει να ζητήσετε συγγνώμη!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ο καθένας νομίζει ότι είναι κάτοχος της απόλυτης αλήθειας!

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Οι ύβρεις στον Πρωθυπουργό δεν πρέπει να επιτρέπονται, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εν πάση περιπτώσει, εάν θέλετε να σεβόμαστε τους συναδέλφους που περιμένουν, να τους σεβόμαστε. Όχι να μιλάμε τον διπλάσιο χρόνο! Να κάνουμε μια υπέρβαση μισό λεπτό, ένα λεπτό το καταλαβαίνω!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Είναι δημοκρατική νοοτροπία αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο κ. Αμανατίδης έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση είναι μια ακόμα κίνηση τακτικισμού του πλέον αντικοινοβουλευτικού Πρωθυπουργού των νεότερων χρόνων, προσπαθώντας να εμψυχήσει πολιτικό οξυγόνο σε μια ψυχωραγούσα Κυβέρνηση. Στο μεταξύ, άνθρωποι και αριθμοί δυστυχούν στην Ελλάδα.

Ενώ αυτό συμβαίνει, οι εγχώριοι θιασώτες του νεοφιλελευθερισμού επαναλαμβάνουν τη ρήση της πνευματικής τους μητέρας, της αλήστου μνήμης Θάτσερ, «δεν υπάρχει εναλλακτική».

Φυσικά, για ένα σύστημα που προκρίνει την ευημερία των διεθνών τραπεζών και βιομηχανιών έναντι της ευημερίας των ανθρώπων δεν υπάρχει εναλλακτική.

Η προοδευτική εναλλακτική λύση στον νεοφιλελευθερισμό μπορεί να επιτευχθεί μόνον από τα αριστερά πολιτικά σχήματα με την κινητοποίηση της κοινωνίας των πολιτών.

Αυτό δεν είναι ένα ουτοπικό επιχείρημα για μια πολιτική από τα κάτω, για την αντιμετώπιση των κυρίαρχων πολιτικών από τα πάνω.

Όπου και όταν ενεργοποιήθηκε η κοινωνία των πολιτών, προοδευτικές ή δημοκρατικές εναλλακτικές λύσεις έγινε δυνατόν να ευημερήσουν. Η Κυβέρνηση όμως, προτιμά τον λαό σε καταστολή, υπνωτισμένο από μία έωλη υπόσχεση οικονομικής ανάκαμψης.

Η λογική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της ανάκαμψης, ένα σύνθετο και προσαρμοστικό νήμα στο ύφασμα της νεοφιλελεύθερης μεταρρύθμισης, χρησιμοποιείται για να συσκοτίσει τη συνηγορία τους σε αυτήν τη διαδικασία. Με τον τρόπο αυτό, ο νεοφιλελευθερισμός υπονομεύει εναλλακτικές απαντήσεις στην κρίση, οι οποίες βέβαια επιδιώκονται ανέξοδα από το φαύλο σχήμα κρίση-συσσώρευση-κρίση, που έχει καταστεί πρωταρχικής σημασίας στην καπιταλιστική κερδοσκοπία.

Σε αυτήν τη λογική εφαρμόζεται και η νεοφιλελεύθερη εξαπάτηση, με τη θέση που παρουσιάζει τη δημόσια εκπαίδευση, τόσο ως πηγή κρίσης όσο και ως χώρο μιας ονείρευτης πραγματικότητας μεταρρύθμισης, με άξονα πάντοτε την ιδιωτικοποίηση. Η υποχρηματοδότηση της δημόσιας εκπαίδευσης και η κατάρνηση δημόσιων παροχών ενισχύει την ιδιωτική εκπαίδευση και τα επιχειρηματικά συμφέροντα, με αποτέλεσμα να επιβαρύνεται δραματικά η ελληνική οικογένεια. Η ιδιωτική εκπαίδευση παραδίδεται και η ίδια στους νόμους της αγοράς, αλλά με σκανδαλώδεις διατάξεις, που μετατρέπουν το εκπαιδευτικό ίδρυμα σε καθαρή επιχείρηση. Αποδομούν τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών που εργάζονται εκεί και ανάγουν τον σχολάρχη σε υπέρτατο εργοδότη.

Οι κυβερνήσεις των μνημονίων προχώρησαν με ζήλο στη μείωση των δαπανών για την παιδεία, έτσι ώστε έτσι, όπως ψηφί-

στηκε στο μεσοπρόθεσμο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το 2018 να φτάσουμε σε παγκόσμια χαμηλά επίπεδα. Ενδεικτικά σας αναφέρω ότι το 2014 ο προϋπολογισμός για την παιδεία ήταν 5.030.000.000 ευρώ, το 2015 προβλέπεται μείωση περίπου 200.000.000 και φθάνει στα 4.805.000.000 και για το 2018 ακούστε το ποσό: 4.308.000.000 ευρώ!

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, πως οι επιπτώσεις στο δημόσιο σχολείο θα είναι δραματικές. Χαρακτηριστική, άλλωστε, είναι και η χθεσινή δήλωση του Υπουργού Παιδείας κ. Λοβέρδου, ότι η αρχή της φετινής σχολικής χρονιάς έγινε με επάρκεια και όχι με πληρότητα. Τι ωραίες λέξεις! Τι θα πει με επάρκεια και όχι με πληρότητα; Σημαίνει χιλιάδες εκπαιδευτικές ώρες χαμένες. Σημαίνει συγχωνεύσεις, σημαίνει χιλιάδες κενά στα σχολεία. Μία διαδικασία σχολική που πολλοί ξέρουν ότι δεν μπορεί να αναπληρωθεί με κανέναν τρόπο. Αυτό είναι το αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής.

Βέβαια, ο κύριος Υπουργός θα πρέπει να μην πατάει σε δύο βάρκες. Θα πρέπει να μας πει: ή αλλάζει πολιτική και συγκρούεται ή συνεχίζει έτσι όπως έχει πει την πολιτική των προκατόχων του. Γι' αυτό έκανε κι άλλωστε το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας. Αν είναι έτσι, τότε δεν μπορεί να περηφανεύεται ότι φέρνει τομές ή κάτι καινούργιο στην παιδεία. Συνεχίζει την ίδια μνημονιακή πολιτική των προκατόχων του.

Τραγικοί, βέβαια, αποδέκτες όλης αυτής της κατάστασης είναι οι μαθητές, που βιώνουν ένα επισφαλές και αβέβαιο κλίμα, που γεννά στους ίδιους φόβο, υπαρκτό πόνο και θυμό. Επιπλέον, οι συγχωνεύσεις τμημάτων και σχολικών μονάδων, οι μετακινήσεις, η διαθεσιμότητα του προσωπικού, οι δραστηριότητες οικονομικές περικοπές, οι υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών και γενικά οι συντελούμενες αλλαγές, χάριν της λιτότητας, έχουν διαμορφώσει ένα κλίμα ανασφάλειας και αβεβαιότητας, το οποίο διαπερνά σε βάθος, τουλάχιστον τη συναισθηματική και ψυχολογική διάθεση των εκπαιδευτικών.

Ο εκπαιδευτικός σήμερα καλείται να αντιμετωπίσει και να διαχειριστεί παιδαγωγικά όλες τις κοινωνικές και οικογενειακές δυσλειτουργίες που βιώνει στη καθημερινή βάση ο μαθητής, οι συνέπειες των οποίων είναι δύσκολα διαχειρίσιμες, γιατί συνδέονται με στέρηση, παραβατικότητα και κοινωνική απόκλιση και αρκετές από αυτές απαιτούν εξειδικευμένη εκπαίδευση και επιμόρφωση.

Η σχολική διαρροή αποτελεί μία νέα πραγματικότητα, καθώς πολλά παιδιά δεν μπορούν να πηγαίνουν στο σχολείο, τη στιγμή που στο σπίτι τους δεν υπάρχουν πλέον ούτε τα αναγκαία μέσα σίτισης και ένδυσής τους. Διαρροή δεν σημαίνει απλά μια κατάσταση που απορρέει από την οικονομική κρίση, αλλά και μία αποτυχία της εκπαίδευσης. Ανάμεσα στα αποτελέσματα της κρίσης τα σοβαρότερα, εκτός του βιοποριστικού, για τα παιδιά είναι η αύξηση του άγχους, η αύξηση της βίας και η μείωση της επίδοσης στο σχολείο.

Ως εκπαιδευτικός, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γνωρίζω πολύ καλά και τα προβλήματα και τις αλλαγές που χρειάζονται αλλά και την τεράστια καταστροφή που προκάλεσαν οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές και ιδιαίτερα του μνημονίου στην εκπαίδευση. Πιστεύουμε βαθιά στη δημόσια δωρεάν παιδεία. Διότι, η εκπαίδευση είναι δικαίωμα και όχι εμπόρευμα, για να αγοράζεται και να πωλείται. Είμαστε αντίθετοι στις μεταναστευτικές αντιλήψεις για την εκπαίδευση, που οδηγούν σε μεταρρυθμίσεις στα σχολεία με στόχο την εργαλειακή αξιοποίηση της γνώσης, για την υπηρεσία των αναγκών της αγοράς εργασίας, στο πλαίσιο, όμως, της νεοφιλελεύθερης αντίληψης για την εκπαίδευση.

Σε πείσμα των καιρών που ζούμε, οφείλουμε να προστατεύσουμε το εκπαιδευτικό μας σύστημα από τη στρέβλωση, τις οικονομικές πιέσεις και τους δημοσιονομικούς περιορισμούς.

Η πολιτική μας πρόταση στην παιδεία εδράζεται στο δίπολο αφ' ενός δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, δημοκρατική και μαζική και αφ' ετέρου ποιοτικά αναβαθμισμένη.

Όμως, απαραίτητα, οι οποιεσδήποτε αλλαγές στην παιδεία χρειάζονται διάλογο και συμφωνία με την εκπαιδευτική κοινότητα και όλους τους εμπλεκόμενους φορείς. Οφείλουμε, λοιπόν, όχι μόνο να ανατρέψουμε αυτήν τη συγκυβέρνηση, αλλά και να εφαρμόσουμε μία νέα εκπαιδευτική πολιτική, που θα επενδύσει

στην εκπαίδευση, για μία κοινωνία καμωμένη με τα ιδανικά του ανθρωπισμού και για ένα μέλλον αξιοπρέπειας και ίσων ευκαιριών για όλους. Άμεσα χρειάζεται η κατάργηση των μνημονιακών νόμων που αφορούν την παιδεία και η στήριξη των παιδιών και των οικογενειών τους, που στην Ελλάδα του 2014 υποσιτίζονται.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νεοφιλελεύθερο πείραμα έχει αποτύχει. Ο νεοφιλελευθερισμός και ο φονταμενταλισμός της ελεύθερης αγοράς σαν οικονομικό του παράγωγο έχουν αποκαλυφθεί ως προσωπική απληστία επενδυμένη με οικονομική φιλοσοφία και εναπόκειται πλέον στην Αριστερά να διαφυλάξει την οικονομία από τον κανιβαλισμό των αγορών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η προσκόλληση, όμως, του κ. Σαμαρά σε νοοτροπίες των Λουδοβίκων περασμένων αιώνων, όπως και ο χωρισμός σε καλούς και κακούς Έλληνες του κ. Βορίδη που ακούσαμε, η τυφλή κυβερνητική αλαζονεία και τα φληναφήματα των κόκκινων γραμμών στις διαπραγματεύσεις με τους δανειστές αδυνατούν να γυρίσουν το ποτάμι πίσω, ενώ αποδεικνύουν το «προ της συντριβής ηγείται ύβρις, προ δε της πτώσεως υπερφάνεια».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εντιμότερη επιλογή αυτής της Κυβέρνησης για να σας απαλλάξει και από τα διλήμματα της ψήφου εμπιστοσύνης, θα ήταν να παραιτηθεί, μιας και δεν πιστεύει ούτε η ίδια στην αποτελεσματικότητά της. Ο βυζαντινός μανδάρω ρωτά τώρα τους κυβερνώντες: «Ετοιμοθάνατοι ουδέ των ψυχών υμών φείδεσθε;».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρνούμαστε την ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και ανοίγουμε ένα παράθυρο ελπίδας στον ελληνικό λαό που ταλαιπωρείται με τη σισύφειο βάση του μνημονίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο κ. Τριαντάφυλλος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητούμε σήμερα την πρόταση εμπιστοσύνης. Η λέξη εμπιστοσύνη είναι η κεντρική λέξη που κυριαρχεί στη συζήτηση εχθές, σήμερα και αύριο. Πολλοί από εμάς είπαμε ότι πρέπει, επιτέλους, να δείξουμε εμπιστοσύνη στη χώρα. Πρέπει, δηλαδή, να δώσουμε εμπιστοσύνη για τη χώρα μας, για την κοινωνία μας.

Όμως, θα έλεγα ότι είναι η στιγμή και ο καιρός η εμπιστοσύνη να επανέλθει στις σχέσεις μεταξύ πολιτικών και πολιτών. Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορεί, απ' όποια θέση κι αν βρίσκεται οποιοδήποτε πολιτικό κόμμα και οποιοσδήποτε εκπρόσωπος, να ψεύδεται ή να λαϊκίζει, δηλαδή να δημιουργεί μία άλλη, εικονική πραγματικότητα. Αυτό θίγει όχι μόνο τον ίδιο, όταν βρίσκεται στη θέση να λαϊκίζει, αλλά το σύνολο του πολιτικού κόσμου, όταν βρίσκεται η χώρα, η ελληνική κοινωνία και ο κάθε πολίτης ξεχωριστά σ' αυτήν τη δύσκολη στενωπό.

Πρέπει, λοιπόν, να έχουμε μέτριο για την εμπιστοσύνη, μέτριο ενάντια στον λαϊκισμό που μας φέρνει πίσω, έναν ανέξοδο και αδιέξοδο λαϊκισμό, που δημιουργεί μία εικονική πραγματικότητα, που αποκρύπτει τα πραγματικά διλήμματα και τα πραγματικά δεδομένα από τον πολίτη και που σκιαγραφεί μία άλλη λογική, η οποία όμως δεν στηρίζεται σε ρεαλιστική βάση ούτε στα σημερινά δεδομένα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα η χώρα πετυχαίνει στόχους. Ναι, πετυχαίνει να προχωρά μπροστά. Ναι, πετυχαίνει να ανακτά την εμπιστοσύνη των εταίρων μας και την αξιοπιστία στο εξωτερικό. Σήμερα, ναι, η χώρα έχει τη δυνατότητα να μιλά με έναν διαφορετικό τρόπο, έναν τρόπο που είναι αξιόπιστος και υπερήφανος. Έχει τη δυνατότητα, όταν βάλει στόχους, αυτοί οι στόχοι να επιτυγχάνονται και μ' αυτόν τον τρόπο να μπορεί και ο διεθνής συνομιλητής κάθε φορά να μας λαμβάνει υπ' όψιν.

Τι λέει, όμως, ο λαϊκιστής, όταν η χώρα πετυχαίνει τους στόχους της; Ο λαϊκιστής λέει το εξής: «Η χώρα πετυχαίνει τους στόχους της. Εσύ, όμως, το βλέπεις στην πραγματική σου ζωή;». Ξέρετε τι μου θυμίζει αυτή η φράση; Μου θυμίζει τη φράση που

χρησιμοποιούσαν οι αντιβενιζελικοί λίγο πριν από τη Μικρασιατική Καταστροφή, όταν η χώρα σύρθηκε σε εκείνες τις μοιραίες εκλογές.

Τότε οι αντιβενιζελικοί γυρνούσαν τα χωριά –το λέει η ιστορία μας αυτό και καλό είναι να διδασκόμαστε από την ιστορία– και έλεγαν «ναι, ο Βενιζέλος διπλασίασε τη χώρα. Το χωράφι σου το διπλασίασε; Το είδες, δηλαδή, εσύ στην πραγματική σου ζωή;».

Η χώρα πετυχαίνει στόχους και οι στόχοι της είναι σημαντικοί για όλους μαζί και για τον καθένα χωριστά, γιατί, αν δεν μπορέσουμε να επιτύχουμε τους δημοσιονομικούς μας στόχους, αν δεν μπορέσουμε να επιτύχουμε να είμαστε μία χώρα φιλική στις επενδύσεις, τότε, όχι το Ακαθάριστο Εθνικό μας Προϊόν, δηλαδή ο πλούτος που παράγει αυτή η χώρα, θα μειώνεται συνεχώς. Όμως, σήμερα, ναι, το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν αυξάνεται!

Με αυτόν τον τρόπο μπορούν να δημιουργηθούν δουλειές και όταν δημιουργούνται δουλειές, αυτός ο οποίος κερδίζει είναι ο πολίτης. Δεν είναι ούτε η επιχείρηση ούτε το κράτος ούτε οι αριθμοί. Ο πολίτης κερδίζει. Αυτό είναι το ζητούμενο και αυτό πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Πού είμαστε, όμως, σήμερα; Βρισκόμαστε σε μια γειτονιά, όπου όλα είναι ομαλά και η μόνη εξαίρεση είναι η Ελλάδα; Βρισκόμαστε σε μια γειτονιά, όπου οι συνθήκες είναι ομαλές, όλα είναι ρόδινα και στην Ελλάδα αντιμετωπίζει ο πολίτης προβλήματα;

Θα πω τέσσερις περιπτώσεις της γειτονιάς μας.

Πρώτο παράδειγμα είναι η Βουλγαρία. Σε έναν χρόνο και τρεις μήνες έχουν κάνει δύο φορές εκλογές. Κατέρρευσε η Κυβέρνηση υπό το βάρος των κοινωνικών προβλημάτων.

Δεύτερο παράδειγμα είναι η Ουκρανία. Είναι γνωστά τα προβλήματα εκεί. Είναι γνωστό ότι πάνε μέσα στον μήνα ξανά σε εκλογές, δυστυχώς, με συνθήκες πάρα πολύ δύσκολες για τους πολίτες.

Διπλανό παράδειγμα είναι η Τουρκία. Μέσα σε δύο μέρες θρηνεί είκοσι νεκρούς σε διαδηλώσεις.

Άλλο παράδειγμα είναι η Συρία, όπου υπάρχουν σοβαρά ζητήματα και υπάρχουν προσφυγικές ροές, τις οποίες υποδεχόμαστε εμείς.

Παράδειγμα από τον Νότο είναι η Αίγυπτος. Σε αυτήν την περιοχή είμαστε.

Ποιο είναι το διακύβευμα για εμάς; Είναι το να διατηρήσουμε μία σταθερή ευρωπαϊκή πορεία, γιατί εμείς –ναι!– είμαστε σε αυτήν την περιοχή, όμως, ο στόχος μας είναι να είμαστε στον πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να λειτουργούμε με υπευθυνότητα και ο λόγος της χώρας να ακούγεται σε όλα τα διεθνή fora, να ακούγεται πιο πολύ από το ΑΕΠ της, πιο πολύ από τον πληθυσμό εντός της χώρας, γιατί η ελληνική αξία είναι αυτή η οποία μετράει. Ναι, είμαστε στην πιο δύσκολη περιοχή του πλανήτη στην παρούσα φάση και η χώρα μπορεί να σταθεί δυνατά στα πόδια της ξανά!

Για να σταθούμε, όμως, ξανά μετά από αυτήν τη διαδικασία εδώ και την επόμενη που θα ακολουθήσει, πρέπει να γίνει σαφές ποιο είναι το σχέδιο και πού πηγαίνουμε, γιατί ο πολίτης έχει μία χρυσή ευκαιρία: Αντί να ακούει τις στείρες αντιπολιτεύσεις, αντί να ακούει λογικές που δεν τον αγγίζουν, να μπορέσει να δει ποιο είναι το σχέδιο για τη χώρα και ποιο είναι το σχέδιο για την ελληνική κοινωνία.

Είναι προτεραιότητα να υπάρξει αντιμετώπιση της υπερχρέωσης σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις. Είναι προτεραιότητα να αρχίσει σταδιακά να μειώνεται η υπερφορολόγηση και είναι προτεραιότητα να μπορέσουμε να επιτύχουμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο –όχι σε εθνικό– την ευρωπαϊκή τραπεζική ένωση, η οποία θα δημιουργήσει συνθήκες ροής χρήματος στις τράπεζες, προκειμένου να δανειστούν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Με αυτόν τον τρόπο, μπορεί να έρθει η ανάπτυξη, μπορεί να έρθει η ρευστότητα, μπορούν να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας και με συγκεκριμένες στοχεύσεις που πρέπει να έχει η χώρα στο πλαίσιο ενός εθνικού σχεδίου ανασυγκρότησης που προφανώς στηρίζεται κυρίως στον τουρισμό.

Στόχος ήταν –και ξεπεράστηκε– να έχουμε μεγάλη αύξηση τουριστών φέτος, τη φετινή χρονιά. Τον ξεπεράσαμε αυτόν τον στόχο. Πετυχαίνουμε στόχους που έχουν αποτελέσματα.

Ο τουρισμός πρέπει να είναι προτεραιότητα για τη χώρα. Προϋποθέτει, όμως, αυτό να υπάρχει μία κοινωνική ειρήνη και κοινωνική σταθερότητα στη χώρα. Επομένως πρέπει να αυξήσουμε τις δυνατότητες που έχουμε σε αφίξεις τουριστών, να αναπτύξουμε τις μικρομεσαίες μας επιχειρήσεις.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να μπορέσουμε με έξυπνες και καινοτόμες επιχειρήσεις να τραβήξουμε εισοδήματα, να δημιουργήσουμε πόρους. Είναι αυτό που έχουμε πει πολλές φορές. Δυστυχώς, η Αντιπολίτευση ποτέ εδώ μέσα δεν συναίνεσε σε κανένα νομοσχέδιο που προσθέτει πόρους στη χώρα, πόρους που έχουμε ανάγκη, για να αυξήσουμε το ΑΕΠ μας και να δημιουργήσουμε θέσεις εργασίας.

Στον πρωτογενή τομέα, στον οποίο γίνονται γρήγορα βήματα, πρέπει να ολοκληρώσουμε τις έξυπνες, τις καινοτόμες επιχειρήσεις μας, τους καινοτόμους νέους αγρότες. Βεβαίως, αυτό που έχω πει πολλές φορές μέσα στην Αίθουσα είναι ότι πρέπει να δημιουργηθεί επιτέλους το σχέδιο για την Ελλάδα της δημιουργικότητας. Κάθε Έλληνας, δηλαδή, πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αξιοποιεί το δικό του ταλέντο και η ελληνική κοινωνία να μπορεί να κερδίζει από το ταλέντο καθενός από εμάς.

Με αυτόν τον τρόπο μπορεί να διοχετευτούν στην οικονομία πολλές παραγωγικές και δυναμικές ομάδες πληθυσμού, που σήμερα είναι στο κομμάτι της ανεργίας.

Κλείνω λέγοντας το εξής: Είμαστε εδώ και στεκόμαστε όρθιοι μετά από πολύ δύσκολα πέντε χρόνια. Στην αρχή ήμασταν μόνοι μας. Ήταν μόνοι τους οι Βουλευτές του 2009-2012 του ΠΑΣΟΚ. Σήμερα είναι με τη Νέα Δημοκρατία, πριν ήταν με τη ΔΗΜΑΡ. Είμαστε εδώ, όμως, και σιγά σιγά καταλαβαίνει και ο πολίτης που μας ακούει ότι δεν υπάρχουν εύκολες λύσεις στον λαϊκισμό. Δεν υπάρχουν οι εύκολες λύσεις του λαϊκισμού. Δεν υπάρχουν οι εύκολες λύσεις που κάποιοι τις έχουν υποσχεθεί από το παρελθόν.

Η δυσκολία της στιγμής είναι αυτή που πρέπει να αντιμετωπιστεί, αλλά δεν είναι η εποχή της ευκολίας. Είναι εποχή των δύσκολων αποφάσεων. Είναι η εποχή της εμπιστοσύνης ξανά στις προοδευτικές πολιτικές δυνάμεις του τόπου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 3^ο Δημοτικό Σχολείο Άργους.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Ζησιμόπουλος από τη Χρυσή Αυγή.

ΠΟΛΥΒΙΟΣ ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σε παλαιότερες ομιλίες που έχουν γίνει από αυτό εδώ το Βήμα, έχουμε αναφερθεί σαν κόμμα στην ιστορία της ελληνικής αμυντικής βιομηχανίας και στη συμβολή της αμυντικής βιομηχανίας στη διατήρηση της εδαφικής ακεραιότητας.

Τα «Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα» είναι η μοναδική ελληνική αμυντική βιομηχανία παραγωγής πυρομαχικών, φορητών όπλων και οπλικών συστημάτων. Η «Ελληνική Βιομηχανία Οχημάτων» είναι η μοναδική ελληνική εταιρεία παραγωγής και συναρμολόγησης στρατιωτικών ελαφρών και βαρέων οχημάτων όλων των τύπων. Η «Ελληνική Αεροδιαστημική Βιομηχανία» είναι η μοναδική ελληνική εταιρεία συντήρησης πολεμικών αεροσκαφών.

Επειδή αποτελεί κοινό τόπο η αμφισβήτηση της εδαφικής μας ακεραιότητας από όμορα κράτη και προφανώς η στρατιωτική εμπλοκή μας σε θερμό επεισόδιο κάθε άλλο παρά αποτελεί ακραίο σενάριο, επειδή, επιβάλλεται να έχουμε ως χώρα τη στοιχειώδη δυνατότητα αυξημένης αμυντικής θωράκισης, μέρος της οποίας αποτελούν τα φορητά όπλα, τα οπλικά συστήματα, τα πυρομαχικά και προφανώς τα άρματα μάχης, τα πολεμικά αεροσκάφη

και τα πολεμικά πλοία, η διατήρηση σε υψηλή ετοιμότητα των Ενόπλων Δυνάμεων και ο εθνικός τους έλεγχος αποτελεί ύψιστη εθνική υποχρέωση. Οτιδήποτε άλλο είναι επεικώς ύποπτο, αν δεν αγγίζει τα όρια της προδοσίας.

Ουδείς μπορεί να διανοηθεί ότι δύναται να διεξαχθούν πολεμικές επιχειρήσεις σε βάθος χρόνου χωρίς την ύπαρξη εθνικών πολεμικών βιομηχανιών. Ουδείς αντίπαλος που σε επιβουλεύεται, θα σε πάρει σοβαρά υπ' όψιν του, εάν δεν έχεις σοβαρή υποδομή πολεμικής βιομηχανίας, εκτός και θέλεις να άγεις και να φέρεσαι από τους εξωτερικούς παράγοντες.

Δεν υπάρχει Αμυντική Βιομηχανία ανά τον κόσμο που πρωτίστως να μην είναι προσηλωμένη –εξαρτημένη, θα έλεγε κάποιος– στην κάλυψη των αναγκών των εθνικών Ενόπλων Δυνάμεων. Συναντάμε εδώ το εξής παράδοξο στη χώρα μας, να ζητείται η απεξάρτηση της αμυντικής βιομηχανίας απ' την εσωτερική ζήτηση, που κυρίως εκφράζεται από τις ανάγκες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας και να αναζητείται η βιωσιμότητά της μέσω αύξησης της διεθνούς της παρουσίας –παραδείγματος χάριν, των εξαγωγών– αντί να αναζητείται και να επιζητείται η αύξηση του μεριδίου συμμετοχής των εθνικών εταιρειών στα εξοπλιστικά προγράμματα και γενικότερα στις προμήθειες των Ενόπλων Δυνάμεων. Ποια ξένη χώρα, πέραν των άλλων παραμέτρων, θα ενδιαφερθεί να αγοράσει ελληνικό πολεμικό υλικό παραγωγής ελληνικής εταιρείας το οποίο δεν έχουν προμηθευτεί οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις;

Όσοι, λοιπόν, διατείνονται ότι δεν χρειαζόμαστε ως χώρα και ως έθνος αμυντική βιομηχανία υπό εθνικό έλεγχο, ή είναι πολύ ηλιθίοι ή πράκτορες ξένων συμφερόντων που σκοπό, βέβαια, έχουν να οδηγήσουν τη χώρα στρατηγικά σε μειονεκτική θέση, με στόχο απεμπόληση κυριαρχικών μας δικαιωμάτων, όταν, μάλιστα, ο σημερινός Τούρκος Πρόεδρος, τέως Πρωθυπουργός, αποφάσισε να ενισχυθεί η πολεμική βιομηχανία της χώρας του και να είναι σε θέση ως το 2023 να παράγει το σύνολο των οπλικών συστημάτων που χρειάζονται οι ένοπλες δυνάμεις της Τουρκίας.

Ας πούμε, λοιπόν, πως η Ελλάδα εμπλέκεται σε μια στρατιωτική σύρραξη. Ο χρόνος μιας σύρραξης δεν μπορεί να προβλεφθεί, όπως και ο χρόνος διάρκειάς της. Αυτό τι σημαίνει σε πρακτικό επίπεδο; Πυρομαχικά και εκατοντάδες ανταλλακτικά κάθε τύπου από πέλματα ερπυστριών, μέχρι κάννες όπλων και πυροβόλων και ανταλλακτικά αεροσκαφών.

Η λογιστική υποστήριξη αποτελεί θεμελιώδες και δομικό συστατικό για την πορεία των επιχειρήσεων των Ενόπλων Δυνάμεων. Λόγω έλλειψης ανταλλακτικών και πυρομαχικών ακόμα κι αν ένα στράτευμα θριαμβεύει αρχικά, μπορεί τελικά να ηττηθεί.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα το πώς μπορεί μια χώρα με αμυντική βιομηχανία, αλλά όχι επαρκώς παραγωγική, να βρεθεί σε μειονεκτική θέση είναι αυτό του αραβοϊσραηλινού πολέμου του Γιομ Κιπούρ το 1973. Μην ξεχνάμε άλλωστε ότι στους δύο πρώτους πολέμους της απελευθέρωσης –όπως το χαρακτηρίζουν, τουλάχιστον, οι ισραηλινοί– και των έξι ημερών, το στρατηγικό πλεονέκτημα του αιφνιδιασμού το είχαν οι Ισραηλινές ένοπλες δυνάμεις και όχι οι αντίπαλοί τους. Όταν στον πόλεμο του Γιομ Κιπούρ το στρατηγικό πλεονέκτημα του αιφνιδιασμού άλλαξε πλευρά, δηλαδή το είχαν οι αντίπαλοί τους, οι ισραηλινές ένοπλες δυνάμεις, αν δεν είχαν την αμέριστη και συνεχή βοήθεια των Ηνωμένων Πολιτειών για να τους αποστέλλουν πυρομαχικά και ανταλλακτικά, θα είχαν ηττηθεί κατά κράτος.

Το πρώτο συμπέρασμα, λοιπόν, που έβγαλαν οι Ισραηλινοί στρατηγοί με το πέρας του πολέμου ήταν η άμεση ανάγκη αναδιοργάνωσης αμυντικής βιομηχανίας, που θα παρείχε αφ' ενός συνεχή ροή πυρομαχικών και ανταλλακτικών κι αφ' ετέρου θα παρήγαγε τα δικά της οπλικά συστήματα σε μεγάλους αριθμούς.

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Η ισραηλινή αμυντική βιομηχανία θεωρείται σήμερα μια από τις κορυφαίες στον κόσμο. Το οξύμωρο και συνάμα απογοητευτικό είναι πως η Ελλάδα έχει αυτά τα παραδείγματα δίπλα της, στη γειτονιά της και αντί να πάρει τα μαθήματά της και να προχωρήσει στη διατήρηση και ανάπτυξη της δικής της αμυντικής βιομηχανίας, έκανε ακριβώς το αντίθετο με τους ιθύνοντες να νομίζουν πως βρισκόμαστε στην Ελβετία.

Κανείς δεν λέει πως δεν έγιναν λάθη με τις κρατικές αμυντικές βιομηχανίες ούτε πως δεν χάθηκαν πολλά χρήματα! Όμως το ξεπούλημα και το κλείσιμο δεν είναι λύση. Λύση είναι η αναδιάρθρωση, ο εξορθολογισμός και η χάραξη μιας νέας πορείας που θα τις καταστήσει αποτελεσματικότερες και μη ζημιογόνες αρχικά για να ακολουθήσει και το επόμενο στάδιο που θα είναι οι επικερδείς εξαγωγές.

Ας αφιερώσουμε σε αυτό το σημείο στις οικονομικές διάνοιες αυτής της χώρας δύο αποσπάσματα από δύο κορυφαίους οικονομολόγους όλων των εποχών που σίγουρα δεν ήταν εθνικιστές. «Η άμυνα είναι κάτι πιο σημαντικό από την αφθονία», Άνταμ Σμιθ «An inquiry into the nature and the causes of the wealth of nations». «Η δύναμη έχει πολύ μεγαλύτερη σημασία από τον πλούτο, γιατί το αντίθετο της δύναμης, δηλαδή η αδυναμία, οδηγεί στην παράδοση όλων όσων κατέχουμε, όχι μόνο του πλούτου που έχουμε αποκτήσει αλλά και των παραγωγικών μας ικανοτήτων, του πολιτισμού μας, της ελευθερίας μας, ακόμα και της εθνικής μας ανεξαρτησίας στα χέρια εκείνων που είναι ισχυρότεροί μας», Φρίντριχ Λιστ «Τα εθνικά συστήματα και η πολιτική οικονομία».

Τα οφέλη για την οικονομία της χώρας και τις Ένοπλες Δυνάμεις από την ενεργό συμμετοχή των ελληνικών αμυντικών βιομηχανιών στα εξοπλιστικά προγράμματα είναι πολλαπλά: Περιορίζεται η εκροή πόρων, εξασφαλίζεται η οικονομική ανάπτυξη, απασχολείται εξειδικευμένο προσωπικό, αυξάνονται οι ειδικευμένες θέσεις εργασίας, ενώ αποκτά αυτοδυναμία η αμυντική βιομηχανία. Παράλληλα, οι Ένοπλες Δυνάμεις, απεξαρτώνται κατά ένα μεγάλο ποσοστό από τους ξένους προμηθευτές, βασίζονται σε εγχώρια τεχνογνωσία και τεχνική υποστήριξη, με συνέπεια ο χρόνος επισκευών να είναι μικρότερος και τέλος η επέμβαση της ελληνικής βιομηχανίας σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης ή κρίσιμης κατάστασης να είναι άμεση.

Η εφαρμογή των ανωτέρω, σε συνδυασμό με την ίση μεταχείριση μεταξύ ιδιωτικών και κρατικών βιομηχανιών στο πλαίσιο του υγιούς και θεμιτού ανταγωνισμού συμβάλλει αφ' ενός στην αμυντική θωράκιση και οικονομική τόνωση της χώρας και αφ' ετέρου θα προσφέρει τη δυνατότητα στις ίδιες βιομηχανίες, συνεργαζόμενες με σημαντικούς διεθνείς αμυντικούς οίκους σε νέα και σύγχρονα οπλικά συστήματα, να διεκδικήσουν σημαντικό μερίδιο όχι μόνο των εγχώριων αλλά και των διεθνών εξοπλιστικών προγραμμάτων.

Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι από το 2006 που ξεκίνησε η απαξίωση έχει χαθεί το 75% των θέσεων απασχόλησης στον τομέα αυτό της οικονομίας χωρίς να υπολογίζουμε την πολύ σοβαρή απώλεια τεχνογνωσίας. Επίσης, έχουν απολεσθεί μη υπολογίσιμες θέσεις εργασίας και στις δορυφορικές προς την αμυντική βιομηχανία επιχειρήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε ένα λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σε μια εποχή που η Κυβέρνηση αποφασίζει το κλείσιμο της ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας, η Χρυσή Αυγή έχει σχέδιο για ουσιαστική επανάσταση στη φιλοσοφία των αμυντικών προμηθειών και στρατηγικό σχεδιασμό με σκοπό η αμυντική βιομηχανία να αποτελέσει επένδυση για την ασφάλεια της χώρας και πηγή απασχόλησης στον ελληνικό λαό.

Απαντώντας σε αυτό που είπε ο κ. Βορίδης ότι το κέρδος είναι η κινητήρια δύναμη στην ελεύθερη αγορά, κανείς προφανώς δεν μπορεί να διαφωνήσει. Υπάρχουν, όμως, νευραλγικές βιομηχανίες και οργανισμοί που πρέπει να παραμένουν στον κρατικό έλεγχο. Εάν αυτό δεν είναι κατανοητό, τότε είμαι αναγκασμένος να του αφιερώσω, παραλλαγμένο, τον τίτλο ενός από τα πιο δημοφιλή βιβλία της ελληνικής αγοράς τα δύο τελευταία χρόνια: «Είναι η Αμυντική Βιομηχανία, ηλίθιε».

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Σαμπαζιώτης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από δύο χρόνια, στη χειρότερη στιγμή που γνώρισε η χώρα μας τις τε-

λευταίες δεκαετίες, αναλάβαμε μαζί με το ΠΑΣΟΚ και τη ΔΗΜΑΡ τη διακυβέρνηση της χώρας υποσχόμενοι δύο πράγματα: Πρώτον, να μην επιτρέψουμε με τίποτα η χώρα μας να διακινδυνεύει να βγει από το Ευρώ και, δεύτερον ότι θα βγάλουμε τη χώρα μας το συντομότερο δυνατόν από την κρίση και τα μνημόνια.

Την πρώτη μας υπόσχεση, ήδη, την πραγματοποιήσαμε. Εάν, κύριοι συνάδελφοι, είχαμε φύγει από το Ευρώ, αν είχαν καταρρεύσει οι τράπεζες, όλοι εμείς θα είχαμε ζήσει μια νέα μικρασιατική καταστροφή. Σήμερα πια κανείς δεν μιλάει για έξοδο της χώρας από το Ευρώ.

Σε ό,τι αφορά τη δεύτερη υπόσχεσή μας είμαστε προ των πυλών να την πραγματοποιήσουμε και αυτή. Είχαμε βλέπετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο επιλογές! Ή να πάρουμε την ανηφόρα ή να πέσουμε στον γκρεμό. Εμείς διαλέξαμε να πάρουμε την ανηφόρα. Καταφέραμε, όμως, με τις θυσίες του λαού μας και βάλουμε τα θεμέλια της ανάπτυξης στην οικονομία, βγάλαμε πρωτογενή πλεονάσματα πολύ νωρίτερα από ό,τι προέβλεπε το πρόγραμμα, βγήκαμε στις αγορές δύο χρόνια νωρίτερα από ό,τι προέβλεπε το πρόγραμμα και τώρα έχει ανοίξει ο δρόμος της εξέδου από το μνημόνιο νωρίτερα από ό,τι προβλεπόταν. Ήδη στο τέλος του χρόνου προχωράμε σε αυτή τη διαδικασία, ενώ οι προβλέψεις ήταν για τις αρχές του 2016. Βήμα – βήμα, λοιπόν, η χώρα βγαίνει από την κρίση. Βήμα – βήμα ανακάμπτει την αξιοπρέπεια της, την αξιοπιστία της και την ανεξαρτησία της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας την κοινοβουλευτική συζήτηση αυτές τις δύο μέρες βλέπουμε πραγματικά τη σύγκρουση ανάμεσα στο καινούργιο που γεννήθηκε και στο παλιό που αντιστέκεται με τις εμμονές του, τα κωλύματά του, τις κακές συνήθειες του, αλλά και την πεισματική του επιμονή σε ό,τι απέτυχε, σε ό,τι χρεοκόπησε, σε ό,τι έχει εγκαταλειφθεί από όλο τον κόσμο σε όλο τον κόσμο.

Τον τελευταίο καιρό είμαστε μάρτυρες μιας ακατάσχετης παροχολογίας από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ. Μόνο ανάσταση νεκρών δεν υπεσχέθη ο κ. Τσίπρας, από τη Θεσσαλονίκη. Ο κ. Τσίπρας, έχει υποσχεθεί στον εαυτό του να βγει Πρωθυπουργός και για να το πετύχει αυτό, υπόσχεται στον λαό μας τα πάντα και τίποτα.

Κύριοι συνάδελφοι, όμως, η λογική του «πάρε κόσμε» ίσως είναι πιο επικίνδυνη από το «τα λεφτά υπάρχουν». Πάρε κόσμε, δηλαδή, χρήμα από αυτό που δεν έχουμε; Για το πού θα βρεθούν τα λεφτά, μην ανησυχείτε. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει τη μαγική συνταγή που την ψάχνουν δεκαετίες τώρα οικονομολόγοι και πολιτικοί: Φορολόγηση των μεγάλων εισοδημάτων, της ακίνητης περιουσίας, των μεγάλων επιχειρήσεων, των εφοπλιστών, διεκδίκηση του γερμανικού κατοχικού δανείου και βεβαίως κρατικοποίηση των τραπεζών. Προφανώς ο ΣΥΡΙΖΑ έχει βρει τη μηχανή που βγάζει χρήμα. Ας λένε ό,τι θέλουν οι διάφοροι οικονομολόγοι, οι «ατσίδες» της αριστεράς σκέψης λύνουν τα προβλήματα στο άμεσβήση, υπόσχονται σε όλους όλα αυτά τα οποία θέλουν να ακούσουν και καθάρισε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε κόμμα σε αυτήν την Αίθουσα έχει τις δικές του απόψεις, με τις οποίες μπορείς να συμφωνείς ή να διαφωνείς. Έχει όπως θα λέγαμε το δικό του το μενού. Ο ΣΥΡΙΖΑ αντίθετα έχει ένα τεράστιο μπουφέ από τον οποίο μπορείς να διαλέξεις ό,τι θέλεις: και ολίγη Ευρώπη και ολίγη Βόρεια Κορέα και ευρώ και δραχμή και «ναι» και «όχι» και ίσως. Αν δεν σας αρέσει αυτή η άποψη έχουμε μια άλλη, αν δεν σας αρέσει και αυτή η άλλη υπάρχει και τρίτη ακόμα! Έχουμε και κρέας και ψάρι και λαχανικά. Πάρτε ό,τι θέλετε, αρκεί να ψηφίσετε. Αν αυτό δεν είναι λαϊκισμός, πείτε μου τι είναι.

Ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να χτίσει ένα στέρεο προφίλ στο εξωτερικό επιδιώκοντας να προσελκύσει περισσότερους ψηφοφόρους στο εσωτερικό. Στην προσπάθειά του να καθησυχάσει το χριστεπώνυμο πλήρωμα και να άρει τις επιφυλάξεις του, δεν δίστασε να επικεφετεί και το Άγιο Όρος και τον πάπα. Μετά, δηλαδή, τη συμμαχία με τον διάβολο ο κ. Τσίπρας, για την κατάληψη της εξουσίας αποφάσισε να κάνει συμμαχία και με τον θεό και εδώ ίσως έχουμε το πιο πρόσφατο θαύμα, όπου ο κ. Τσίπρας ανακάλυψε στα σαράντα του την Παναγία. Όπως φαίνεται, λοιπόν, είναι αποφασισμένος να κάνει τα πάντα προκειμένου να εισρεύσουν στο κόμμα του οι δυνατές, φανταστικές όμως, ψήφοι διά

μέσου της θρησκευτικής οδού. Όπως πάει, κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μας ξενίσει καθόλου να τον δούμε γονυπετή να ανεβαίνει τον ανήφορο από το λιμάνι της Τήνου προς τη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας!

Εμείς, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να ακολουθήσουμε τον ΣΥΡΙΖΑ σε αυτήν την τακτική, σε αυτόν τον λαϊκισμό και σε αυτά τα τερτίπια.

Δεν βγαίνουμε από το μνημόνιο, για να ξαναγυρίσουμε εκεί που ήμασταν πριν. Δεν βγαίνουμε από το μνημόνιο για να ξεκινήσουμε ξανά με δανεικά προς χάριν μιας κοινωνικής πολιτικής να χρεώνουμε τη χώρα και όταν σταματήσουν να μας δανείζουν, πάλι να επιστρέψουμε σε ένα νέο μνημόνιο με επαχθέστερους και πολύ σκληρότερους όρους. Βγαίνουμε από την κρίση έχοντας ένα όραμα να δημιουργήσουμε μια νέα Ελλάδα, την Ελλάδα που όλοι ονειρευόμαστε, μια Ελλάδα αντάξια της ιστορίας μας, μια Ελλάδα αντάξια του μέλλοντος που θέλουμε για τα παιδιά μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Γι' αυτό καταθέσαμε φέτος, για πρώτη φορά μετά από έξι χρόνια, ένα σχέδιο προϋπολογισμού που προβλέπει ελαφρύνσεις, φοροελαφρύνσεις ακόμη και χωρίς τη συναινέση της τρόικας. Ήδη στο προσχέδιο περιλαμβάνεται εισφορά αλληλεγγύης μειωμένη κατά 30%, η διατήρηση του ΦΠΑ εστίασης στο 13%, η μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης κατά 30%, η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, η αύξηση των δόσεων για τις ρυθμίσεις των ληξιπρόθεσμων χρεών προς τα ασφαλιστικά ταμεία και εφορίες, καθώς και η αποκατάσταση των έλλοπων.

Για το 2015, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική οικονομία θα αναπτυχθεί με ρυθμό 2,9% του ΑΕΠ, η ανεργία θα υποχωρήσει στο 22,5% και το πρωτογενές πλεόνασμα θα αγγίξει τα 5,4 δισεκατομμύρια ή αλλιώς το 2,9% του ΑΕΠ.

Συνεχίζουμε αταλάντευτα την προσπάθειά μας την οποία -να είστε σίγουροι- θα επιβραβεύσει ο ελληνικός λαός το 2016, γιατί τότε θα γίνουν εκλογές, όσο και αν σείς τις βλέπετε συνέχεια στο όνειρό σας. Πριν από μερικές μέρες διαρρέατε ότι θα γίνουν εκλογές τον Οκτώβριο αλλά διαψευστήκατε. Οι προβλέψεις σας είναι για κλάματα. Μη ρισκάρετε να παίξετε «Τζόκερ». Ούτε ένα νούμερο δεν θα πιάσετε! Δυστυχώς για εσάς, οι απόψεις σας και η πολιτική σας είναι ληγμένες σαν τα χάπια που έχουμε στο σπίτι μας και δεν τα παίρνουμε για να μην πάθουμε κάτι. Το υποτιθέμενο πρόγραμμά σας, αν εφαρμοστεί, θα πρέπει να αλλάξει όλη η υφήλιος.

Εμείς δεν διαθέτουμε μαγικές λύσεις. Είμαστε ειλικρινείς απέναντι στον ελληνικό λαό. Συνταγές μαγικές επίλυσης των προβλημάτων δεν υπάρχουν. Αλλά με πίστη, με αποφασιστικότητα, με πλήρη επίγνωση των ευθυνών μας και της πραγματικότητας της χώρας εργαζόμαστε για ένα αισιόδοξο μέλλον για τα παιδιά μας. Ο ελληνικός λαός θα μας κρίνει όλους. Έχουμε πάρει, όμως, τις αποφάσεις μας και επιλέγουμε να είμαστε με τη μεριά της ευθύνης, της σοβαρότητας και του ρεαλισμού. Επιλέγουμε να είμαστε απέναντι, κόντρα στον λαϊκισμό. Γι' αυτό και δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα απ' την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Ρεπούση και μετά θα μιλήσει ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Ανδριανός.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή την ψήφο εμπιστοσύνης που ζητάει ο Πρωθυπουργός για την Κυβέρνησή του, έχουμε την ευκαιρία να κάνουμε μια εφ' όλης της ύλης συζήτηση για τη διετή και πλέον κυβερνητική θητεία και την πορεία της χώρας. Με αυτήν την έννοια ακόμη και αν το αίτημα της ψήφου εμπιστοσύνης οφείλεται σε άλλους λόγους, είναι θετικό η Εθνική Αντιπροσωπεία να συζητήσει εφ' όλης της ύλης.

Το πώς συζητάει βέβαια είναι μια άλλη πονεμένη ιστορία. Στη θέση της ουσιαστικής ανταλλαγής απόψεων που θα αναβάθμιζε, ενδεχομένως, την κοινοβουλευτική διαδικασία έχουμε την επανάληψη των γνωστών μοτίβων. Στη θέση μιας κρίσιμης συζήτη-

σης που εκκρεμεί για τα μείζονα προβλήματα της χώρας, για παράδειγμα το χρέος, στην κατεύθυνση μιας εθνικής κατά το δυνατό αντιμετώπισης για το επείγον αυτό θέμα υιοθετείται και πάλι μια γραμμή επίθεσης που αποσκοπεί στην ενοχοποίηση της Αντιπολίτευσης, λες και αυτή κυβερνά τον τόπο. Τη διαδικασία αυτή άνοιξε ο Υπουργός Υγείας, εκπροσωπώντας την Κυβέρνηση και με αυτήν την έννοια έχει την κύρια ευθύνη.

Τι μας είπε ο Υπουργός; Βασικά μας είπε δύο πράγματα. Το πρώτο ήταν τι θα πάθουμε αν τη διακυβέρνηση της χώρας αναλάβει η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Το προσπερνάω, για να ασχοληθώ με το δεύτερο που ήταν το γνωστό «success story». Και τα δυο άλλωστε συνιστούν για την κυβερνητική ρητορική τις δύο όψεις του αυτού νομίσματος: «Είμαστε επιτυχημένοι, αλλά και αν ακόμα δεν είμαστε, οι άλλοι που θα έρθουν είναι εκ των προτέρων όχι απλά αποτυχημένοι αλλά και επικίνδυνοι». Θα μιλήσω με αριθμούς, μήπως γίνω περισσότερο πειστική.

Μετά από δύο χρόνια αβάσταχτης, αυστηρής λιτότητας, μετά από δύο χρόνια ανατροπής στην πραγματικότητα του συμβολαίου ζωής που έχουν συνάψει οι πολίτες με την πολιτεία, μετά από δύο χρόνια υποβάθμισης της ποιότητας της ζωής των πάντων, με εξαίρεση ένα πολύ μικρό ποσοστό που κατάφερε να πλουτίσει ακόμα και σε αυτές τις συνθήκες, το μεγάλο αγκάθι της χώρας, το χρέος, από 157,2% του ΑΕΠ το 2012 έφτασε στο 174,8% το 2014.

Λέμε και ξαναλέμε ότι δεν είναι βιώσιμο. Το λένε διεθνείς οίκοι, το λένε έμπειροι οικονομολόγοι, το λένε οι πάντες. Τι κάνει γι' αυτό η Κυβέρνηση; Πόσο πειστικά και αποφασιστικά έχει εκπέμψει αυτό το μήνυμα στους εταίρους μας; Πόσο πειστικά και αποφασιστικά έχει πει στους συνομιλητές της ότι το πλεόνασμα που έχει συμφωνήσει για το 2015 και το 2016 είναι αδύνατον;

Δεν θέλω να πιστέψω ότι αυτοί που έχουν στα χέρια τους το τιμόνι της Ευρώπης αρνούνται να δουν το αδιέξοδο αυτής της πολιτικής, μιας πολιτικής διαρκούς εσωτερικής υποτίμησης, που επιβάλλεται με απρόβλεπτες συνέπειες για τη χώρα, κοινωνικές και πολιτικές. Αρνούνται να δουν πως είναι αδύνατον να έχουμε πλεόνασμα; Δεν πρέπει η Κυβέρνηση να ανοίξει τα χαρτιά της για το μείζον αυτό ζήτημα; Και είναι άμοιρη η ψήφος εμπιστοσύνης που ζητάει από το εθνικό Κοινοβούλιο για το πώς χειρίζεται και πώς σκοπεύει να χειριστεί στη συνέχεια το δημόσιο χρέος; Υποστηρίζω πως όχι.

Η Κυβέρνηση όχι μόνο έχει αποτύχει μέχρι σήμερα στη διαπραγμάτευση του κρίσιμου αυτού ζητήματος, αλλά συνεχίζει να κρατά κλειστά τα χαρτιά της, λες και αυτό είναι κομματικό, και όχι εθνικό ζήτημα.

Ας δούμε τη δεύτερη μεγάλη πληγή, την ανεργία, που στην πραγματικότητα ξεπερνά το 30% και πλήττει σε ποσοστό πάνω από το μισό τη νεολαία. Έχουμε μια χώρα στην οποία ο ένας στους δύο νέους είναι άνεργος και στις νέες γυναίκες μόνο μία στις τρεις εργάζεται. Τι μας λέει η Κυβέρνηση γι' αυτό; Μας λέει ότι αναμένεται το 2015 να μειωθεί η ανεργία από το επίσημο 25,8% στο 24,5%. Είναι σοβαρά πράγματα αυτά;

Θα μπορούσε, άραγε, να μας πει κάτι άλλο; Πολλά. Θα μπορούσε, για παράδειγμα, να φέρει στη Βουλή το πολυαναμενόμενο πλήρες φορολογικό νομοσχέδιο, για να δημιουργήσει, ενδεχομένως, ένα πιο σταθερό επενδυτικό περιβάλλον που θα ευνοούσε τις επενδύσεις και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Θα μπορούσε να μας πει συγκεκριμένα πώς προτίθεται να αντιμετωπίσει το γεγονός ότι πάρα πολλοί πολίτες, όχι μόνο είναι άνεργοι, αλλά στις ηλικίες των σαράντα πέντε με πενήντα πέντε δεν έχουν και καμιά τύχη να εργαστούν στο μέλλον. Θα μπορούσε να μας πει πώς θα αντιμετωπίσει τον διαρκώς αυξανόμενο αριθμό ανθρώπων που ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας. Δεν μας είπε τίποτα γι' αυτά. Δεν έχει να μας πει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πραγματικότητα η Νέα Δημοκρατία του κ. Σαμαρά, με την ανοχή του ΠΑΣΟΚ, χτίζει με την πολιτική της τη μεταμνημονιακή Ελλάδα. Δεν πρόκειται απλώς για το μνημόνιο. Εξαιτίας ή με αφορμή το μνημόνιο, το ξεχειλωμα του κοινωνικού κράτους και τα δημοσιονομικά ελλείμματα που οι ίδιοι δημιούργησαν, για να εξυπηρετήσουν τα πελατειακά τους συμφέροντα, η Ελλάδα της κρίσης από μεταβατική περίοδος γίνεται καθεστώς. Ένα καθεστώς πλήρους απορρύθμισης των ερ-

γασιακών σχέσεων, απεμπλοκής του κράτους από την υπεράσπιση των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ένα καθεστώς πλήρους αποστασιοποίησης της πολιτείας από την αγορά, ένα καθεστώς δεξιάς επανίδρυσης.

Δεν υπάρχει κατάκτηση του κοινωνικού κράτους που δεν έχει θιγεί βάνουσα, όχι από το μνημόνιο -επαναλαμβάνω- αλλά με πρόσχημα το μνημόνιο. Η εκπαίδευση, η υγεία, η εργασία, αυτή η Ελλάδα καταρρέει. Τα σταδιακά βήματα, τα όποια μικρά βήματα-διαλείμματα της διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ στην κατεύθυνση του εξευρωπαϊσμού του κράτους αναιρούνται με την ανοχή του ΠΑΣΟΚ, που δεν υπερασπίζεται πια ούτε τη δική του σφραγίδα, την όποια θετική του συμβολή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ελπίζω ότι αυτή η Κυβέρνηση διανύει το τελευταίο διάστημα της ζωής της. Εμείς την καταψηφίζουμε. Κατά την άποψή μας, εξάντλησε τα όριά της. Ήταν, εξάλλου, κατά την άποψή μου, εξ αρχής οξύμωρο τα κόμματα που έφεραν την Ελλάδα στη χρεοκοπία αυτά και να επιχειρούν να τη σώσουν. Το πολιτικό τους προσωπικό είναι σε μεγάλο βαθμό υπόλογο για τη διαφθορά και δέσμιο του πελατειακού πνεύματος που στηρίζει για πολλά χρόνια την πολιτική του επιβίωση σε αυτά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σε ένα λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πώς να κάνει προοδευτικού χαρακτήρα μεταρρυθμίσεις αυτό το προσωπικό; Πώς να προχωρήσει στις αναγκαίες αλλαγές του πολιτικού συστήματος, όταν αυτές ακριβώς οι αλλαγές θα το θέσουν εκτός;

Δεν έχει συμβεί στην ιστορία οι πολιτικές δυνάμεις που κατέρρευσαν έναν τόπο, αυτές να προβάλλονται ή πολύ περισσότερο να είναι οι σωτήρες του. Δεν γίνεται. Κι αυτό είναι η μεγάλη αδυναμία του πολιτικού μας συστήματος, ότι η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, που κυβέρνησαν τον τόπο τα τελευταία σαράντα χρόνια κι ευθύνονται για τα δεινά του, βρίσκονται ακόμα στο τιμόνι της χώρας.

Στις δημοκρατίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει εναλλαγή στη διακυβέρνηση. Δεν μπορείτε να κυβερνάτε αιωνίως στο όνομα του ρεαλισμού ή κινδυνολογώντας. Πρέπει να περάσετε στην αντιπολίτευση και να ασκηθείτε εκεί στην άσκηση μιας υπεύθυνης αντιπολίτευσης. Τη χρωστάτε στον τόπο.

Μόνο με το παράδειγμά σας μπορείτε να πείσετε ότι εννοείτε όσα λέτε για την επείγουσα ανάγκη να απομακρυνθούμε από τον λαϊκισμό που τον τροφοδοτήσατε για χρόνια και τον εγγράψατε στο πολιτικό μας σύστημα. Να περάσετε στην αντιπολίτευση, για να δούμε την εναλλακτική κυβερνητική πρόταση.

Ας ελπίσουμε ότι η Αριστερά δεν θα αφήσει την ευκαιρία να χαθεί. Θα αναλάβει τις ευθύνες της και θα δείξει ότι μπορεί να υπερασπιστεί και τους πολίτες και τη χώρα. Είναι η ιστορική της ευκαιρία κι έχομαι από την καρδιά μου να μην τη χάσει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Ανδριανός, Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού και μετά η κ. Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, επί της διαδικασίας μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαρίστως.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Είναι η τρίτη φορά που συμβαίνει σήμερα και το λέω και σε εσάς και το λέω και στον κύριο Υπουργό. Υπάρχει ένας κύκλος των δεκατριών ομιλητών που τελειώνει με το ΚΚΕ. Κατά έναν περίεργο τρόπο και τις τρεις φορές η παρέμβαση Υπουργού είναι πριν από τον ομιλητή του ΚΚΕ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Ας μιλήσει η κ. Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Μπορώ να δω και το ποτήρι μισογεμάτο, κύριε Υπουργέ, να θεωρώ ότι ο κύκλος αρχίζει με το ΚΚΕ και τελειώνει με τον Υπουργό. Παρακαλώ, δηλαδή...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κυρία συνάδελφε, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα.

Κύριε Πρόεδρε, να μιλήσει πρώτα η κ. Κανέλλη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Πράγματι, και πριν υπήρχε ένα θέμα με τον κ. Γκιόκα, αλλά μίλησε ο κ. Γκιόκας, δεν υπάρχει τώρα θέμα.

Ωραία, ορίστε, κυρία Κανέλλη, έχετε τον λόγο και μετά ο Υπουργός.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Γκιόκας μίλησε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ναι, το είπα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Μα, δεν το λέτε. Να το λέμε εμείς;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Όχι, το είπα ότι και πριν είχε συμβεί κάτι αντίστοιχο, αλλά επελύθη με την καλή συνεργασία του Προεδρείου.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ. Τακτοποιήθηκε διαδικαστικά. Δεν χρειάζεται αυτή τη στιγμή πάνω στο νούμερο δεκατρία, που τυγχάνει να είναι η θέση, να ανοίξουμε κάποια ιδεολογικοπολιτική συζήτηση για το γουρλίδικο ή όχι του 13. Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Αρκετές άλλες εκφάνσεις έχει πάρει αυτή η συζήτηση εδώ μέσα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, σήμερα αναρωτιέμαι τι συζητάμε: την ανανέωση εμπιστοσύνης –κάτω από ποίους όρους συζητάμε και πώς συζητάμε;- που διεκδικεί η Κυβέρνηση για τον εαυτό της στα μισά μιας τετραετίας.

Κι έχουν πέσει στο τραπέζι τα πάντα, από τον σοσιαλισμό του 21^{ου} αιώνα, από ερμηνείες του Μαρξ, μέχρι και εγώ δεν ξέρω τι άλλο, εκτός από τη ρεαλιστική και ουσιαστική πραγματικότητα. Και παρακολουθούμε μία μονομαχία μεταξύ «καλών» πολιτών, υπερασπιστών της συγκυβέρνησης, και «καλών» επιχειρηματιών, με τους οποίους επιθυμεί να καθαρίσει το τοπίο ο ΣΥΡΙΖΑ. Από τη μία είναι οι «καλοί» πολίτες και από την άλλη οι «καλοί» επιχειρηματίες.

Στη μέση; Αναρωτιέται κάποιος όχι ποιοι είναι οι κακοί, αφού υπάρχει μία θεσμοθετημένη παράσταση. Και εδώ το έχουμε ξαναδείσει το έργο. Μπορεί να αλλάξετε και ρόλους. Και να αναρωτιέστε μετά γιατί κάποιος απευθύνεται –ειδικά το ΚΚΕ- στον ΣΥΡΙΖΑ σαν να είναι Κυβέρνηση και βάζετε πολλές φορές και ποσοστώμετρα, γιατί δεν χτυπάμε όσο πρέπει την Κυβέρνηση σε σχέση με εσάς σε κάθε δημόσια ομιλία. Μα, εσείς εμφανίζεστε επελαύνοντες –δημοσκοπικά, αλλά επελαύνοντες στην εξουσία.

Κι έρχεστε να μας πείτε τι; Ότι ο άνθρωπος είναι πάνω από τα κέρδη; Αυτό το λέγατε. Τώρα τι μας λέτε; Ο άνθρωπος πώς θα πάει πάνω από τα κέρδη; Αντιμετωπίζοντας τι; Την ανθρωπιστική καταστροφή με μία σύνταξη τον χρόνο; Με εφτά κατοστάρικα το χρόνο θα ανατιναχθεί η μεγάλη αριστερή επανάσταση; Το σχήμα; Ο εργαζόμενος; Ο εξαθλιωμένος; Ο ταξικά ανύπαρκτος αυτή τη στιγμή πολιτικά στο σύστημα; Εσείς κάνετε κριτική στην Κυβέρνηση για αστοχία καπιταλιστικού υλικού. Αυτή την κριτική κάνετε.

Και λέτε ότι θα πάμε στον 21^ο αιώνα πώς; Με μισοκρατικές τράπεζες; Που θα ελέγχουν τι; Την πολιτική απελευθέρωσης της ενέργειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που λέει ότι –σήμερα βγήκε η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου- ο ιδιώτης μπορεί να παράγει ακριβό ρεύμα και μετά ο ίδιος να το πουλάει στο κράτος και να απολαμβάνει από το κράτος φθηνότερο ρεύμα; Και έτσι θα αντιμετωπίσετε την ανθρωπιστική κρίση του κομμένου ηλεκτρικού, της πτώσης της τιμής; Ήρθατε και μας είπατε ότι ενδοομιλικά θα λυθεί το ζήτημα. Πού; Μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Κυβέρνηση σώζει τη χώρα και εσείς θέλετε να σώσετε τους πολίτες της χώρας. Και θέλετε να τους σώσετε τους πολίτες λέγοντας ότι θα τους σώσετε, φτάνει να έρθουν όλοι μαζί σας για να τους σώσετε και ότι το ΚΚΕ δεν θέλει να σωθεί.

Επελαύνετε εν ονόματι τίνος; Γέμισε ο τόπος. Τα σωματεία είναι έξω από την «Coca-Cola», είναι έξω από τις κλεισμένες πολυεθνικές που απολύουν κόσμο. Μαζεύτηκαν εργατικές μάζες από την επέλασή σας και την απήχηση που έχετε, να σωθούν από την επιβεβλημένη από το κεφάλαιο φτώχεια. Πού; Εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μιλάτε για φιλάνθρωπο πάπα, που θα αντιμετωπίσει την ανθρωπιστική καταστροφή αγνοώντας και αποκρύπτοντας τι εστί Βατικανό, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ; Τι είναι το Βατικανό; Αγαθο-

εργό σωματείο; Κράτος είναι το Βατικανό, εν πολλοίς κράτος εν κράτει, πεμππουσία, επενδεδυμένη πνευματικής τροφής, της καπιταλιστικής διαχείρισης και με τράπεζες και «Ambrosiano» και πεδίο και το παπούτσι μου και την κάλτσα μου την καπιταλιστική. Για να μιλάμε με όρους πραγματικούς.

Μπήκαμε σε οργουελική αντίληψη για τον σοσιαλισμό του 21^{ου} αιώνα. Δεν διαφωνούμε μαζί σας για τον σοσιαλισμό σε αυτή τη φάση της όντως εξαντλητικής για την εργατική τάξη πολιτικής, της βαρβαρότητας του καπιταλισμού, αλλά πρέπει να τοποθετηθείτε. Δεν είναι το ζητούμενο εδώ, αυτή τη στιγμή, να συζητήσει κάποιος αν θα έρθει ή δεν θα έρθει μαζί σας για να υπερασπιστεί τον σοσιαλισμό του 21^{ου} αιώνα. Για τη σημερινή πραγματικότητα μιλάμε.

Έχετε τοποθετηθεί μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τη συμπεριφορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντι σε φασισμούς και ναζισμούς επισήμων κυβερνήσεων και αλλαγής πολιτικών και ανατροπών τύπου Ουκρανίας; Έχετε τοποθετηθεί για τα μείζονα ζητήματα γύρω-γύρω, αυτή τη στιγμή, όπου υπάρχει κυριολεκτικά μια επίθεση τους λαούς συνολικά, για να το βουλώσουν, να σταματήσουν, να παραλύσουν από τον τρόπο; Έχετε τοποθετηθεί απέναντι σε αυτά τα ζητήματα; Πού; Εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ποιας πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Αυτή τα χαιρετίζει!

Θα μιλάμε για πρόστιμα; Θα καταγγείλετε ονόματα; Οποίον καινούργιο πράγμα! Και βέβαια υπαγορεύουν την πολιτική τους οι μεγάλοι του κεφαλαίου. Στην καινούργια μορφή, δηλαδή, διαχείρισης του καπιταλιστικού συστήματος, με τους δικούς σας όρους, όταν θα έχετε πετύχει καλύτερο μείγμα καπιταλιστικών υλικών και διαχείρισης της καπιταλιστικής οικονομίας, δεν θα χρειάζεται να κάνουν προφανώς παρέμβαση και θα έχουν πετύχει την πολιτική τους εκ των προτέρων, γιατί αυτοί θα είναι καλοί επιχειρηματίες και θα έχει μικρότερο βεληνεκές το κέρδος, το διαχειριστικό κέρδος που εσείς θέλετε να διαχειριστείτε. Εν ονόματι τίνος;

Πώς θα σωθεί ένας λαός, χωρίς να αποκατασταθούν αυτά που έχασε; Και τα έχασε στο επίπεδο δικαιωμάτων. Αν υπάρχει ένα πρόβλημα αυτή τη στιγμή απέναντι στην Κυβέρνηση είναι ότι πρέπει να πέσει, γιατί δεν θα υπάρχει σε λίγο παρά μόνον έρμα. Οι πολίτες είναι έρμα. Δεν θα γυρίσουν με μέτρια ανάπτυξη, νεοσοσιαλιστική ανάπτυξη, με καινούργιο μείγμα διαχείρισης, βοήθεια μεγάλων trust και φιλανθρωπικών με εθελοντές ιδρυμάτων. Αυτά τα κάνουν οι εκκλησίες, τα κάνουν τα σωματεία, τα κάνουν οι άλλοι. Δεν τα κάνουν οι πολιτικοί.

Ενισχύθηκε το κίνημα σε αυτά τα δύο χρόνια; Υποχώρησε, διαλύθηκε. Και τώρα, θα ανοίξει η συζήτηση για το αν είναι ή δεν είναι δημοκρατική η τοποθέτηση απέναντι στη νομιμοποίηση του lockout;

Πού; Θα δώσετε στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατώτατο μισθό 751 ευρώ; Σε ποιον; Σε αυτόν που δουλεύει νόμιμα μία φορά το μήνα και δεν εγγράφεται στο ταμείο ανεργίας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα τοποθετηθείτε απέναντι σε πολύ συγκεκριμένες προτάσεις που έχει καταθέσει το κόμμα; Το επίδομα ανεργίας πάει σε όλους, δεν έχει κριτήρια. Όποιος είναι άνεργος, καλύπτεται ασφαλιστικά για όλα. Και βέβαια μπορεί να καλύπτεται! Ο Βορίδης λέει ότι όλοι είναι καλυμμένοι. Βέβαια! Είναι καλυμμένοι! Παίρνει ο άνεργος το χαρτί, πάει στο νοσοκομείο, χρειάζεται ένα φάρμακο για τον καρκίνο και του λένε ότι το φάρμακο δεν υπάρχει. «Βρε, καλέ μου, βρε χρυσέ μου, δεν υπάρχει, πέραν μετά από ένα μήνα». Μιλάω για φάρμακο για τον καρκίνο, για το οποίο του λένε να πάει μετά από ένα μήνα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Κανέλλη, αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Σας παρακαλώ, θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν μπορείτε να υποχρεώσετε να σωθεί κάποιος επιλέγοντας ως σώσιμο ένα πράγμα το οποίο δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Δεν θα διαφωνήσουμε μαζί σας. Αυτή τη στιγμή δεν ανοίγει συζήτηση για τον κεντρικό σχεδιασμό.

Όμως, δεν μπορείτε να ζείτε σε μια κοινωνία που το σχολικό

βιβλίο της Α' λυκείου λέει ότι όπου υπάρχει κρατική τράπεζα – μόνο ιδιωτικές τράπεζες πρέπει να υπάρχουν- υπάρχει ολοκληρωτισμός. Σε αυτήν την παιδεία δεν μπορείτε να κόπτεστε –μείς τε και ημείς- με τον ίδιο τρόπο και από διαφορετικούς δρόμους για το γιατί χάνεται η νεολαία στο εξωτερικό. Ένα παιδί με ταλέντο σήμερα, ακόμα και αν έχει μια κάποια ευφυΐα, θα φύγει.

Προχθές το έβλεπα στην τηλεόραση, γιατί και εσείς βλέπετε γριούλες που πεινάνε και σας λένε έτσι. Και ο Παπανδρέου έβλεπε αυτόν που ήθελε να του δώσει τη σύνταξή του. Αναρωτιέμαι πού πήγε αυτός ο γέρος που θα έδινε τη σύνταξή του και θα πήγαινε στο Ταμείο Στήριξης. Πήρε σύνταξη ή δεν πρόλαβε ο άνθρωπος να πάρει σύνταξη; Του την έδωσε; Σωθήκαμε με το Ταμείο Στήριξης;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα του κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Με τέτοιες φιλανθρωπικές προσεγγίσεις, με το ένα δέκατο τρίτο, με επτά κατοστάρια θα πάρετε πίσω την ευρωπαϊκή πολιτική και τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις για την «ευελφάλεια», για τον ανταγωνισμό και την απελευθέρωση της ενέργειας;

Θα πείτε ότι θα γίνει η χώρα ανεξάρτητη και δημιουργική εσείς; Και δεν ντρέπεστε να το λέτε; Μία χώρα που είχε ενεργειακή αυτάρκεια, κύριοι της Κυβέρνησης, με βάση την ευρωπαϊκή πολιτική που εσείς ενστερνίζεστε θα αποκτήσει θέσεις εργασίας χωρίς να ελέγχει ούτε το άνοιγμα ούτε το κλείσιμο της στρόφιγ-γας και έχει γίνει μόνο διαμετακομιστής;

Να ανοίξουμε τη συζήτηση για τον κεντρικό σχεδιασμό και για το ποιος κατέχει τα μέσα παραγωγής. Όμως, να την ανοίξουμε τίμια! Δεν μπορούμε να την ανοίξουμε μέσα στο κλουβί που τα απαγορεύει αυτά, που είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, και μέσα στο ΝΑΤΟ που καθορίζει την πολιτική απέναντι στον ISIS. Και εδώ δεν μιλάμε για την Ίσδα, αλλά για τον ISIS, για τους τζιχαντιστές στη χώρα που παρέδωσε τον Οτσαλάν. Όμως, όταν είδαν πλήθη στον δρόμο, ο Κλίντον δεν άντεξε ούτε είκοσι τέσσερις ώρες εδώ μέσα. Τώρα πού είναι τα πλήθη, για να συζητάμε μόνο με κοινοβουλευτική, τάχα μου-δήθεν, αποσταθεροποίηση;

Και άκουσα τον Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Δραγασάκη να λέει απευθυνόμενος στην Κυβέρνηση «μην επιχειρείτε να αποσταθεροποιήσετε τον ΣΥΡΙΖΑ, γιατί αποσταθεροποιείτε τον τόπο»! Χωρίς κανένα ταξικό κριτήριο ταυτίζουμε είτε κόμματα είτε σχηματισμούς με τον τόπο συνολικά;

Η λέξη «τάξη» δεν ακούστηκε πουθενά. Δεν την υπερασπίστηκε κανένας με όρους παλιού και νέου σοσιαλισμού, με όρους διαχειριστικούς, αριστερούς ή δεξιούς. Η εργατική τάξη είναι αυτή που υποφέρει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Κανέλλη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Η ανάπτυξη για την εργατική τάξη μέσα στην «ευρωστρώγκα», μέσα στο ΝΑΤΟ, μπορεί να καταλήγει στο αν θα φύγει ή δεν θα φύγει η Σούδα και στο ποιος την έδωσε, που δεν την έδωσε. Και στο μεταξύ η Σούδα θα είναι εκεί, οι δυνάμεις μας θα είναι σε ανθρωπιστικές αποστολές στο εξωτερικό, εξόδοι των Ελλήνων. Και εμείς θα μιλάμε για την αστοχία του καπιταλιστικού υλικού εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ποιος θα το χειριστεί και θα είναι καλύτερο.

Το πρόβλημα είναι να μη φύγει το βλήμα του κέρδους και διαλύσει τα κατακτημένα δικαιώματα. Και κατ' αυτήν την έννοια, το ΚΚΕ είναι το μοναδικό το οποίο φέρνει μια εντελώς διαφορετική πρόταση στις παρούσες συνθήκες και απόλυτα ρεαλιστική σε μια χώρα που είναι πλούσια σε εργατικό, πλούσια σε εμπειρικό, πλούσια σε αγωνιστικό υλικό, αλλά και πλούσια σε υπέδαφος και φυσικές πηγές.

Η διαφορά είναι ότι δεν είναι αυτός ο λαός που έχει αυτές τις ιδιότητες ο ιδιοκτήτης αυτού του πλούτου, για να μπορούμε να μιλάμε έξω από τη διαχείριση για ένα ουσιαστικό αποτέλεσμα, χωρίς καμία διάθεση φιλανθρωπικής προσέγγισης, ακριβώς επειδή ο καπιταλισμός συνεπάγεται ανθρωπιστική καταστροφή και η καλύτερη διαχείρισή του δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να τραβάει ένα σωληνάκι και να επιλέγει ποιοι θα πεθάνουν και ποιοι δεν θα πεθάνουν.

Στο σύνολο της εργατικής τάξης ο δρόμος είναι ένας και, ευτυχώς, υπάρχει το ΚΚΕ να τον δείχνει.

Ως τροχοδεικτικό, λοιπόν, αυτού του δρόμου, βεβαίως και καταψηφίζουμε τη σημερινή Κυβέρνηση και όποια πορευθεί αύριο το πρωί στην ίδια πορεία, με τον ίδιο στόχο, στην ίδια Ευρωπαϊκή Ένωση, στην ίδια εξυπηρέτηση του κεφαλαίου από άλλο μετερίζι, με άλλη στολή και με άλλο είδους τράπεζες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Θα ήθελα να επισημάνω ότι εάν δεν τηρείται ο χρόνος, στο τέλος δεν θα μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές.

Ο κύριος Υφυπουργός έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης είναι πάντα μια ευκαιρία για την Κυβέρνηση να παρουσιάσει το έργο της. Είναι μια ευκαιρία οι πολίτες να βγάλουν τα δικά τους συμπεράσματα, ως προς το ποιοι έχουν σχέδιο και παράγουν αποτελέσματα για την έξοδο της Ελλάδας από την οικονομική κρίση των τελευταίων ετών και ποιοι απλώς ποντάρουν στο χαρτί του λαϊκισμού και των ακάλυπτων υποχρεώσεων.

Ένα είναι σίγουρο: Ούτε η Κυβέρνηση αυτή ούτε βεβαίως οι Ελληνίδες και οι Έλληνες θα επιτρέψουν να πάνε χαμένες οι σκληρές θυσίες τόσων ετών. Δεν θα επιτρέψουν να ξαναγυρίσουμε στο 2011, ένα βήμα πριν τον γκρεμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο στον πολιτισμό όσο και στον αθλητισμό, παρά τη δύσκολη δημοσιονομική συγκυρία, επιτελείται σημαντικότερο έργο.

Στον πολιτισμό υπογραμμίζω τα έργα ανασκαφής, συντήρησης, επισκευής, ανάδειξης και προσβασιμότητας που υλοποιούνται σε ολόκληρη την Ελλάδα, αλλά και τις δράσεις στήριξης και προβολής της σύγχρονης πολιτιστικής μας δημιουργίας. Είναι έργα και δράσεις που αξιοποιούν όλους τους διαθέσιμους πόρους, τόσο μέσα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων όσο και μέσα από το ΕΣΠΑ, δημιουργώντας ταυτόχρονα θέσεις εργασίας, πράγμα ιδιαίτερα σημαντικό σε αυτήν τη συγκυρία.

Παράλληλα, μέσα από το πρόγραμμα για τα ανοιχτά μουσεία και τους αρχαιολογικούς χώρους, οι Ελληνίδες και οι Έλληνες αλλά και οι επισκέπτες που έρχονται στη χώρα μας από ολόκληρο τον πλανήτη έχουν τη δυνατότητα να θαυμάσουν τα μνημεία μας επτά μέρες την εβδομάδα σε διευρυμένο ωράριο, αλλά υπάρχει και η δυνατότητα να εισπράττονται έσοδα, πολύτεμοι, δηλαδή, πόροι για τον πολιτισμό μας.

Σε ό,τι αφορά ειδικά τον αθλητισμό, θέλω πρώτα από όλα να υπογραμμίσω το προσωπικό ενδιαφέρον του ίδιου του Πρωθυπουργού, με απόφαση του οποίου διασφαλίστηκαν φέτος έντεκα εκατομμύρια ευρώ επιπλέον χρηματοδότησης, με την οποία η συνολική φετινή επιχορήγηση κυμάνθηκε στα πενήντα επίπεδα, όπως ήταν και το αίτημα του αθλητικού κόσμου της χώρας.

Χάρη σε αυτήν την έμπρακτη στήριξη, μετά από χρόνια δόθηκαν τα πριμ σε διακριθέντες προπονητές και αθλητές αρτιμελείς και με αναπηρία. Για πρώτη φορά οι ομοσπονδίες έχουν ήδη εισπράξει το 75% των επιχορηγήσεων και το υπόλοιπο 25% θα το εισπράξουν μέχρι το τέλος του μηνός, ενώ για πρώτη φορά μετά από χρόνια δόθηκαν από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού επιχορηγήσεις στα αθλητικά σωματεία, μια συμβολική και ουσιαστική κίνηση για τον πραγματικό πυρήνα του ελληνικού αθλητισμού.

Σταθερός στόχος της δράσης μας είναι να διασφαλίσουμε για όλους τους Έλληνες το κοινωνικό αγαθό της άθλησης, να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που πολλές φορές έρχονται από το μακρινό παρελθόν, για να προχωρήσουμε στη θεσμική μεταρρύθμιση που χρειάζεται επιτακτικά ο αθλητισμός μας.

Βεβαίως, απόλυτη προτεραιότητα αποτελεί η πλήρης κατοχύρωση της διαφάνειας και της χρηστής διαχείρισης. Για τον λόγο αυτόν, ακριβώς, συστάθηκε και επαναλειτούργησε μετά από αρκετά χρόνια το ελεγκτικό συμβούλιο της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, το οποίο ύστερα από εντολές του πραγματοποιεί ελέγχους σε όλες τις αθλητικές ομοσπονδίες.

Για να αναφέρω λεπτομερειακά τις επιμέρους δράσεις που έχουμε αναλάβει σε αυτήν την κατεύθυνση, δεν θα μου διαρκούσε ο διαθέσιμος λίγος χρόνος των οκτώ λεπτών, κύριε Πρόεδρε. Γι' αυτό, επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ επιγραμματικά σε κάποιες από αυτές, οι οποίες μάλι-

στα έχουν και ξεχωριστή επικαιρότητα.

Αναφέρω λοιπόν, ενδεικτικά τις σχολές προπονητών που ιδρύσαμε για πρώτη φορά μετά από αρκετά χρόνια, ανταποκρινόμενοι έτσι σε ένα πάγιο αίτημα του αθλητικού κόσμου της χώρας. Ήδη, έχουμε τους πρώτους αποφοίτους. Οι συμμετοχές ξεπέρασαν, μάλιστα, ακόμα και τις πιο αισιόδοξες προβλέψεις.

Αναφέρω ενδεικτικά ότι οι σχολές προπονητών μπάσκετ είχαν πεντακόσιους σπουδαστές στην Αθήνα, εκατόν πενήντα στη Θεσσαλονίκη, πενήντα τρεις στην Κρήτη. Ανάλογη συμμετοχή είχαμε και σε άλλες σχολές, όπως της ιστιοπλοΐας, της κολύμβησης, ενώ για πρώτη φορά αξιοποιούμε και προγράμματα e-learning για τα θεωρητικά μαθήματα.

Δημιουργούμε με τον τρόπο αυτό πιστοποιημένους επαγγελματίες προπονητές, που έχουν και τη βούληση και τις δεξιότητες να προσφέρουν στον αθλητισμό μας και ταυτόχρονα δημιουργούμε και νέες εξειδικευμένες θέσεις εργασίας.

Προχθές υπέγραψα την προκήρυξη δημοπράτησης έξι ανοιχτών κολυμβητηρίων και πέντε κλειστών γυμναστηρίων, που θα κατασκευαστούν μέσω του προγράμματος ΣΔΙΤ, συνολικού προϋπολογισμού σχεδόν δεκαπέντε εκατομμυρίων ευρώ εκτός ΦΠΑ. Για πρώτη φορά στην Ελλάδα χρησιμοποιείται αυτό το αναπτυξιακό εργαλείο και στην κατασκευή αθλητικών υποδομών.

Θα ακολουθήσει η δημοπράτηση άλλων επτά έργων, ενώ σχεδιάζουμε την επέκταση του προγράμματος σε τομείς, όπως η ενεργειακή αναβάθμιση αθλητικών υποδομών, τα συστήματα επικοινωνίας και ηλεκτρονικού εισιτηρίου και ο αθλητικός τουρισμός. Ακόμη και μέσα στην κρίση υπάρχουν, λοιπόν, οι τρόποι να υλοποιηθούν πολύτιμες υποδομές για τον αθλητισμό.

Ταυτόχρονα, επιλύουμε προβλήματα δεκαετιών για την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των υφιστάμενων αθλητικών εγκαταστάσεων. Προχθές, τη Δευτέρα, ολοκληρώθηκε μετά από πολύμηνη προεργασία η διαδικασία τακτοποίησης των αυθαίρετων κατασκευών του ΟΑΚΑ, μεταξύ των οποίων και οι μεταλλικές κατασκευές του Καλατράβα. Θυμίζω ότι αυτά τα έργα είχαν κατασκευαστεί χωρίς τις απαιτούμενες άδειες, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να υλοποιηθούν έργα συντήρησης και επισκευής από το 2004 μέχρι σήμερα.

Για να επιλυθεί, λοιπόν, οριστικά το πρόβλημα, ήδη από τις πρώτες μέρες που ανέλαβα τα καθήκοντά μου φρόντισα να συμπεριληφθεί πέρυσι το καλοκαίρι στον ν.4178/2013 που έφερε στη Βουλή ο τότε Αναπληρωτής Υπουργός κ. Σταύρος Καλαφάτης διάταξη που επέτρεπε την τακτοποίηση των αυθαίρετων αθλητικών εγκαταστάσεων. Ένα πρόβλημα δεκαετίας πλέον επιλύθηκε οριστικά και μπορούμε να προχωρήσουμε στα αναγκαία έργα για τα οποία υπενθυμίζω ότι έχουν προβλεφθεί από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων της Περιφέρειας Αττικής συνολικά 8 εκατομμύρια ευρώ.

Ταυτόχρονα, άλλες 600.000 ευρώ έχουν ήδη δοθεί από την έκτακτη χρηματοδότηση του 2014 για τις άμεσες ανάγκες επισκευής και συντήρησης του ΟΑΚΑ, για χώρους όπως το κλειστό προπονητήριο. Παράλληλα, έχουν δοθεί 200.000 ευρώ στο ΣΕΦ για επιπλέον εργασίες, 300.000 ευρώ για εργασίες αναβάθμισης στο κολυμβητήριο του Ζαπτείου και 1 εκατομμύριο ευρώ για εργασίες στα εθνικά αθλητικά κέντρα.

Υπενθυμίζω εδώ ότι η δυνατότητα τακτοποίησης αυθαίρετων αθλητικών εγκαταστάσεων αφορά και τις εγκαταστάσεις που ανήκουν στην τοπική αυτοδιοίκηση. Βάζουμε έτσι φρένο στην ανομία και στην απαράδεκτη κατάσταση των αλληπάλλων παρατάσεων στις προθεσμίες αδειοδότησης.

Θυμίζω, τέλος, τις ενέργειες σε συνεργασία με την Κτηματική Υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών για την αποβολή καταπατητών από το Σχιστό, μία μεγάλη έκταση εκατόν δέκα στρεμμάτων που ανήκει στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, καθώς και την επισκευή και συντήρηση του κολυμβητηρίου και των άλλων αθλητικών εγκαταστάσεων του Ολυμπιακού Χωριού από τον ΟΑΕΔ, για να αποδοθούν ξανά προς χρήση.

Θυμίζω ακόμη ότι την προηγούμενη εβδομάδα, ύστερα από παρακίνησή μου, οι εκπρόσωποι φορέων του βόλει κάθισαν στο ίδιο τραπέζι και συνυπέγραψαν δεσμευτική συμφωνία που αφορά όλα τα εκκρεμή ζητήματα που υπάρχουν στο άθλημα, μεταξύ των οποίων και για τις αμοιβές των παικτών, την ασφάλιση,

τη ρύθμιση των χρωστούμενων και τον τέταρτο παίκτη. Και το λέω αυτό, γιατί πρόκειται για μία χειροπιαστή απόδειξη ότι όταν υπάρχει η βούληση, μπορούν να βρεθούν αμοιβαία αποδεκτές και επωφελείς λύσεις ακόμη και στα πιο περίπλοκα προβλήματα. Βεβαίως, είναι ένα παράδειγμα προς μίμηση για κάθε άθλημα.

Την προηγούμενη εβδομάδα, όμως, είχαμε και το τραγικό γεγονός του θανάτου του Κώστα Κατσούλη στον αγώνα της Γ' Εθνικής μεταξύ του Ηροδότου και του Εθνικού. Πήρα, λοιπόν, την απόφαση να αναβληθούν όλες οι αναμετρήσεις της αγωνιστικής στα ομαδικά αθλήματα. Ήταν μια αυτονόητη συμβολική κίνηση σεβασμού απέναντι στην απώλεια μιας ανθρώπινης ζωής. Ήταν ταυτόχρονα και μία αφορμή για περισυλλογή.

Κάποιοι είδαν με επιφυλακτικότητα αυτήν την αναβολή. Αναρωτήθηκαν καλόπιστα αν η πολιτεία θα μείνει μόνο σε αυτήν τη συμβολική κίνηση. Θέλω να απαντήσω σε αυτούς ξεκάθαρα. Προφανώς όχι, σαφέστατα όχι. Για να το πω ακόμη πιο емφατικά, η αναβολή δεν αποφασίστηκε ως μέτρο καταπολέμησης της βίας, ήταν μια αυτονόητη συμβολική κίνηση σεβασμού αλλά και προβληματισμού.

Η αντιμετώπιση της βίας θέλει συγκεκριμένες δράσεις από όλους όμως τους εμπλεκόμενους φορείς τόσο της πολιτείας όσο και του αθλητικού κόσμου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επιδείξετε μία μικρή ανοχή στο χρόνο, όπως δείξατε και στους συναδέλφους.

Βεβαίως, σε ό,τι αφορά το πεδίο αρμοδιότητας του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, πέρα από την εφαρμογή των ήδη κειμένων διατάξεων του νόμου, ο νέος αθλητικός νόμος που αντιμετωπίζει συνολικά όλα τα ζητήματα που αφορούν τον αθλητισμό μας επικαιροποιεί και το θεσμικό πλαίσιο αντιμετώπισης της βίας. Ήδη, μεγάλο μέρος της προεργασίας από τη νομοπαρασκευαστική επιτροπή έχει γίνει και ουσιαστικά απομένει η κατάθεση των προτάσεων κάποιων αθλητικών φορέων, όπως για παράδειγμα της ΕΠΟ, η οποία έχει ζητήσει την προθεσμία δεκαπέντε ημερών για να καταθέσει τις δικές της προτάσεις. Αφού, λοιπόν, ολοκληρωθούν οι αναγκαίες επεξεργασίες, το νομοσχέδιο θα τεθεί προς διαβούλευση μέχρι τις 20 Νοεμβρίου. Σεβόμενος, λοιπόν, αυτή τη διαδικασία, που μπορεί να βρίσκεται κοντά στην ολοκλήρωσή της, αλλά είναι ακόμα σε εξέλιξη, ζητώ από όλους τους ενδιαφερόμενους, πολλοί από τους οποίους αποκαλύπτουν με διάφορους τρόπους -καλοπροαίρετα πιστεύω- είτε το έντονο ενδιαφέρον τους είτε την αγωνία τους για το περιεχόμενο του νόμου, να κάνουν υπομονή μέχρι τότε.

Άλλωστε, στη φάση της διαβούλευσης κάθε θετική πρόταση θα ληφθεί υπ' όψιν. Σε αυτή τη φάση θέλω μόνο να αναφερθώ σε δύο καίριες αλλαγές: Στην αναβάθμιση των δομών καταπολέμησης του ντόπινγκ, με την υπαγωγή του εργαστηρίου αντιντόπινγκ στον «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟ» και στην αναβάθμιση του ΕΣΚΑΝ και του ΕΚΑΕ.

Ταυτόχρονα, προχωράμε στο άλλο μεγάλο, πολύπλοκο αλλά αναγκαίο μέτρο για την αντιμετώπιση της βίας, δηλαδή την εγκατάσταση και λειτουργία καμερών και συνδεδεμένων συστημάτων ηλεκτρονικού εισιτηρίου σε πρώτη φάση στα γήπεδα που φιλοξενούν αγώνες επαγγελματικών κατηγοριών. Είναι ένα ζήτημα που εκκρεμεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια και μένει να ληφθεί. Είναι μια πολύ περίπλοκη υπόθεση, τόσο νομικά και οργανωτικά, όσο και από πλευράς χρηματοδότησης.

Έχω προσωπικά ασχοληθεί με το θέμα από τις πρώτες μέρες που ανέλαβα τα καθήκοντά μου και πλέον είμαστε σε θέση -στο πλαίσιο και της κατηγοριοποίησης των γηπέδων- να προχωρήσουμε εξετάζοντας όλες τις διαθέσιμες λύσεις για την ολοκλήρωση αυτού του μεγάλου σχεδίου.

Ταυτόχρονα, βεβαίως, υπάρχει διαρκής συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία Δημοσίας Τάξεως και Δικαιοσύνης. Εδώ θέλω να αναφερθώ στη δημιουργία του τμήματος Αθλητικής Δικαιοσύνης με αποκλειστικό καθήκον τα αθλητικά θέματα, ώστε οι αθλητικοί εισαγγελείς να μην επιβαρύνονται και με άλλες, μη αθλητικές υποθέσεις. Είναι μια πρόταση που έχω ήδη συζητήσει με τον Υπουργό Δικαιοσύνης και υπάρχει η βούληση να προχωρήσει.

Θέλω κλείνοντας να κάνω μια σημαντική κατά τη γνώμη μου διάκριση. Προχθές δόθηκε η συνέντευξη για τον Αθλητικό Μαραθώνιο της Αθήνας, όπου για πρώτη φορά συμμετείχε ως συνδιοργανωτής και το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού. Είναι μια διοργάνωση που προβάλλει με τον καλύτερο τρόπο την Ελλάδα σε ολόκληρο τον κόσμο, υπογραμμίζοντας τις αξίες του αθλητικού ιδεώδους και προβάλλοντας ταυτόχρονα και το τουριστικό προϊόν της χώρας μας. Πριν από λίγες μέρες ξεκίνησε το πρόγραμμα «KIDS' ATHLETICS» σε συνεργασία με τα Υπουργεία Παιδείας και Υγείας καθώς και με τον ΣΕΓΑΣ, που φέρνει σε επαφή τα παιδιά του σχολείου με τον κλασικό αθλητισμό.

Βεβαίως, θέλω να υπογραμμίσω και τις πολύ σημαντικές διακρίσεις που έχουν τα ελληνικά χρώματα σε αθλήματα όπως η κολύμβηση, η υδατοσφαίριση, η κωπηλασία, το τζούντο, η ιστιοπλοΐα, ο στίβος, η γυμναστική και όχι μόνο. Είναι γεγονότα που δείχνει με τον καλύτερο τρόπο τη δυναμική του ελληνικού αθλητισμού, ακόμα και σε αυτή δύσκολη δημοσιονομική συγκυρία.

Φυσικά, πρέπει να αναφερθώ ονομαστικά και στη δεκαπεντάχρονη πρωταθλήτριά μας στο σκάκι, τη Σταυρούλα Τσολακίδου, η οποία πριν λίγες μέρες πέτυχε μια ακόμη σπουδαία παγκόσμια διάκριση.

Κάθε μέρα σε όλη την Ελλάδα, άνθρωποι κάθε ηλικίας ασχολούνται με τον αθλητισμό, από τον ερασιτεχνικό μέχρι το αγωνιστικό επίπεδο και τον πρωταθλητισμό.

Από την άλλη πλευρά έχουμε κάποιους που την ώρα που ολόκληρος ο πραγματικά φιλάθλος κόσμος θρηνούσε την απώλεια ενός ανθρώπου το μόνο που τους ένοιαζε είναι εάν κάποια ομάδα ευνοείται από την απόφαση της αναβολής των αγώνων!

Έχουμε κάποιους που ενοχλήθηκαν ακόμα και από τη διενέργεια ελέγχων στη διαχείριση του δημόσιου χρήματος. Επίσης, κάποιους που ενώ ο ρόλος τους είναι να υπηρετούν τον αθλητισμό -για να είμαι επιεικής- δεν το κάνουν.

Από όλα αυτά που ανέφερα είναι πιστεύω σαφές τι είναι πραγματικά ο αθλητισμός και τι είναι κάτι άλλο, εντελώς ξένο προς τις αξίες του αθλητικού ιδεώδους.

Είναι, λοιπόν, χρέος της πολιτείας τον πραγματικό αθλητισμό, το κοινωνικό αγαθό που αφορά κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνα, να τον διασφαλίσει στην πράξη. Αυτή είναι η βούλησή μας και αυτός ο καθημερινός μας αγώνας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, κύριε Υφυπουργέ, ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Όλοι όσοι συμμερίζονται αυτή τη στόχευση είναι για μας σύμμαχοι. Η υπόθεση του αθλητισμού άλλωστε πρέπει να ενώνει όλες τις υγιείς ομάδες της κοινωνίας μας. Οι υπόλοιποι θα μας βρουν απέναντί τους. Θα βρουν απέναντί τους κάθε υγιή φιλάθλο, την τεράστια πλειονότητα δηλαδή του ελληνικού λαού.

Γι' αυτούς τους λόγους, λοιπόν, σας ζητώ να δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, για να συνεχίσει και να ολοκληρώσει το έργο της.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργαντάς. Στη συνέχεια θα μιλήσει ο κ. Κασαπίδης και η κ. Ιακωβίδου. Εφόσον είναι όλοι εδώ, προχωρούμε κανονικά.

Ορίστε, έχετε τον λόγο, κύριε Γεωργαντά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια συζήτηση διαφορετική από τις συνηθισμένες και μια κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία. Είναι η συζήτηση για ψήφο εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση.

Η «εμπιστοσύνη» είναι λέξη αναγκαία και έννοια απαραίτητη και για τη λειτουργία της Κυβέρνησης και για την προοπτική της και για τη σχέση της με τους πολίτες. Εμπιστοσύνη από τι σε τι και σε σχέση με τι;

Όταν μπαίνει κάποιος στη διαδικασία να αναλύσει τη λέξη «εμπιστοσύνη», υπάρχουν δύο σημεία τα οποία είναι υποχρεωμένος να δει.

Το πρώτο είναι οι δεσμεύσεις και οι προθέσεις αυτής της Κυβέρνησης όταν ανέλαβε και το άλλο είναι τα πεπραγμένα της αυτήν τη στιγμή, σε σχέση με ό,τι ανέλαβε και με ό,τι δεσμεύτηκε. Η συζήτηση στο Κοινοβούλιο, αλλά και σε μεγάλο μέρος της κοινωνίας, αδικεί αυτήν την αξιολόγηση, με τα δεδομένα τα οποία προανέφερα ότι πρέπει να υπάρχουν, για δύο λόγους: Οι περισσότεροι εξ ημών, αλλά και οι περισσότεροι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, αναφέρονται στην Κυβέρνηση ως υπεύθυνη και υπόλογη για όλη την περίοδο της κρίσης και ως αφετηρία των συγκρίσεων για την κατάσταση στην οποία βρίσκεται σήμερα η οικονομία δεν έχουν το καλοκαίρι του 2012, αλλά έχουν τα έτη προ του 2009 ή το 2008. Λάθος μεγάλο.

Η Κυβέρνηση πρέπει να κριθεί και να αξιολογηθεί με βάση τα χαρακτηριστικά που είχε η οικονομία και την κατάσταση, στην οποία βρισκόταν η χώρα το καλοκαίρι του 2012 και όχι την κατάσταση στην οποία βρισκόταν, είτε η οικονομία είτε οι μισθοί είτε οι συντάξεις στην περίοδο προ του 2008. Διότι, εδώ υπάρχει και μία άλλη αδικία: η σύγκριση που κάνουν μερικοί και ζητούν την επαναφορά των πραγμάτων στην προ του 2009 -προ της κρίσης, δηλαδή, περίοδο- είναι μία σύγκριση με μία εικονική πραγματικότητα. Διότι, η πραγματικότητα την οποία βίωσε η χώρα τα έτη προ του 2009 ήταν εικόνα ψευδής, εικόνα η οποία δεν στηριζόταν σε πραγματικά οικονομικά στοιχεία, εικόνα η οποία δεν αποτύπωνε την πραγματική κατάσταση της χώρας, εικόνα η οποία ήταν αποτέλεσμα των δανεικών, εικόνα η οποία ήταν αποτέλεσμα της αποσιώπησης -αν θέλετε- των πραγματικών δεδομένων της οικονομίας.

Έρχεται σήμερα αυτή η Κυβέρνηση να συγκρίνεται για τα πεπραγμένα της και για τη σημερινή κατάσταση της χώρας, με βάση μία εικονική πραγματικότητα η οποία υπήρχε προ του 2009 και μάλιστα συγκρίνεται γι' αυτήν την εικονική πραγματικότητα και όχι για την κατάσταση στην οποία παρελήφθη η οικονομία της χώρας το καλοκαίρι του 2012.

Θα θέσω μερικά πολύ μικρά ερωτήματα για να δει κανείς ότι η συγκριτική αυτή αξιολόγηση επιβραβεύει απόλυτα την πορεία της Κυβέρνησης, σε σχέση και με τα αποτελέσματά της, αλλά και με τις δεσμεύσεις της. Ήμασταν ή όχι το καλοκαίρι του 2012 σχεδόν εκτός Ευρώ; Υπήρχαν ή όχι εχθρικές δηλώσεις ηγετών και διεθνών μέσων μαζικής ενημέρωσης; Υπήρχε ή όχι απόσυρση τραπεζικών καταθέσεων, 70 μάλιστα δισεκατομμυρίων σε σύνολο 240 δισεκατομμυρίων; Υπήρχε ή όχι απειλή κατάρρευσης του τραπεζικού συστήματος; Υπήρχε ή όχι ύφεση -7%; Ήταν ή όχι η χώρα σε παντελή αναξιοπιστία; Θέλω να θυμηθούμε όλοι πράγματι πως ήταν η χώρα το καλοκαίρι του 2012. Με λίγα μόνο στοιχεία αποτύπωσα, νομίζω, την εικόνα και την κατάσταση την οποία βιώσαμε όλοι μας.

Έρχομαι στο σήμερα. Διατηρήσαμε ή όχι τη χώρα στο Ευρώ; Σταθεροποιήθηκε ή όχι το τραπεζικό σύστημα; Ενισχύσαμε ή όχι την ανταγωνιστικότητα; Αναστρέψαμε ή όχι την ύφεση, έστω λίγο; Αποκλιμακώσαμε ή όχι την ανεργία, έστω λίγο; Εξαφανίστηκε ή όχι τα πρωτογενή ελλείμματα; Καλύψαμε ή όχι τους ανασφάλιστους; Περιορίσαμε ή όχι τη λαθρομετανάστευση; Αντιμετωπίσαμε ή όχι την εγκληματικότητα και την τρομοκρατία; Ενισχύσαμε ή όχι την αξιοπιστία της χώρας; Δανειοδοτηθήκαμε ή όχι από τις χρηματαγορές;

Μόνο ένας κακόπιστος κριτής αυτών των πραγματικών δεδομένων, τα οποία προανέφερα και τα οποία είναι αδιαμφισβήτητα, θα υποστήριζε ότι η κατάσταση της χώρας έχει χειροτερεύσει. Όχι απλά έχει καλύτερευσει, όχι απλά δόθηκε προοπτική -για πρώτη φορά, βλέπουμε προοπτική- στην οικονομία της χώρας, όχι απλά τη διασώσαμε από έναν διεθνή διασυρμό και από μία εθνική ίσως καταστροφή, αλλά ανακτήσαμε την αξιοπιστία της με συγκεκριμένο οδικό χάρτη, με συγκεκριμένη στόχευση, την οποία όλοι αμφισβητούσαν και ενώ διαψεύδονταν σε κάθε βήμα, συνεχίζουν να την αμφισβητούν. Εμείς συνεχίσαμε και συνεχίζουμε και μάλιστα με ρεαλισμό, με αλήθεια και ορθολογισμό και στις δηλώσεις και στα έργα αυτής της Κυβέρνησης.

Δεν νομίζω ποτέ κυβέρνηση στη χώρα να είχε αντιμετωπίσει τέτοιου είδους μεγάλα προβλήματα μ' αυτήν την ξεκάθαρη στάση, μ' αυτήν την ξεκάθαρη φωνή, μ' αυτήν την αποφασιστικότητα και με ειλικρίνεια και συνέπεια, να βγάλεη τη χώρα από την κρίση.

Η σύγκριση την οποία έκανα προηγουμένως δεν μου δίνει το δικαίωμα απλώς να επιδοκιμάσω τη μέχρι τώρα πορεία των πεπραγμένων αυτής της Κυβέρνησης. Νομίζω ότι μου δίνει και το δικαίωμα να την εμπιστευθώ για τη συνέχιση της πορείας της και την έξοδο της χώρας από την κρίση. Όταν ολοκληρωθεί αυτή η πορεία, αυτή η Κυβέρνηση θα έχει κερδίσει και κάτι άλλο. Θα έχει καταφέρει να αποκαταστήσει τη σχέση εμπιστοσύνης με τους πολίτες αυτής της χώρας. Αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα και θα το επιτύχει και αυτό.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κύριο συνάδελφο για τη συνέπειά του στον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Κασαπίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ Αθλητισμού, σας άκουσα προηγουμένως και χάρηκα για το ενδιαφέρον και το πάθος που έχετε για το κομμάτι του αθλητισμού. Ως παλαιός αθλητής του βόλεϊ, θα ήθελα να σας συγχαρώ για τις πρωτοβουλίες σας που τις παρακολουθώ.

Επίσης, θα ήθελα να σας παροτρύνω και να ενισχύσω το πείσμα και την προσπάθειά σας να μπολιάσετε, κύριε Υπουργέ, την παιδεία της χώρας μας με το πνεύμα της κλασικής παιδείας της αρχαιότητας και με το κομμάτι της αθλητικής παιδείας. Αυτά, μαζί με τις τέχνες που υπήρχαν στην αρχαιότητα –θέατρα, γυμνάσια και σχολεία– συνιστούσαν την παιδαγωγική μονάδα και σφυρηλατούσαν τέτοιους πολίτες, χρηστούς και αγαθούς, όπως αναφερόταν στην αρχαιότητα. Ήταν αυτοί που προσέπιζαν τις αξίες και τις αρχές της Ελλάδας στην αρχαιότητα, δημιουργώντας το έθνος για το οποίο είμαστε υπερήφανοι λόγω των αρχών και των αξιών που υπηρετούμε. Είναι δύσκολο το έργο σας και συνεπικουρούμε στις πρωτοβουλίες που παίρνετε.

Έφυγε, βέβαια, ο συνάδελφός σας, ο κ. Γιακουμάτος, αλλά δράττοντας την ευκαιρία της παρουσίας του εδώ πέρα, θα ήθελα να υπογραμμίσω και να πω για την πτώση της τιμής του γάλακτος, καθώς δίνει και αυτός έναν αγώνα, ότι η τιμή του γάλακτος δεν πέφτει με ευχολόγια και συμφωνίες κυρίων, όπως ο ίδιος προσπαθεί να κάνει. Αν δεν εφαρμοστεί μία ολοκληρωμένη πολιτική μείωσης του κόστους παραγωγής σε βασικά είδη στρατηγικού ενδιαφέροντος και σημασίας για τη χώρα, όπως είναι τα διατροφικά, δεν είναι δυνατόν να πέσει η τιμή του γάλακτος όχι 5%, αλλά ούτε 1%.

Αντιθέτως δε, όλοι οι παραγωγοί γνωρίζουν, αλλά και οι συνειδητοποιημένοι καταναλωτές διαπιστώνουν την κοροϊδία –ας μου επιτραπεί η έκφραση– από την πλευρά της Κυβερνήσεως να παρουσιάσει ότι δίνει τον αγώνα για το γάλα, όταν πριν την εφαρμογή της εργαλειοθήκης –μίας αποτυχημένης δέσμης μέτρων πολιτικής που θα πρέπει ολόκληρη να αποσυρθεί από την Κυβέρνηση– ανέβηκε η τιμή του γάλακτος εις βάρος του καταναλωτή κατά 0,10 ευρώ και έπεσε η τιμή του παραγωγού.

Εκείνη την περίοδο βρήκαν ευκαιρία οι βιομηχανίες και οι εισαγωγείς από το εξωτερικό να ρίξουν και την τιμή του παραγωγού κατά 0,9 ευρώ και αυτή τη διαφορά να την καρπώνονται οι ίδιοι. Ακόμα και αν πέσει κατά 5% η τιμή του γάλακτος, πάλι τα 0,14 ευρώ ή τα 0,15 ευρώ θα είναι πλεόνασμα γι' αυτούς που πίεζαν προκειμένου να εφαρμοστεί αυτή η εργαλειοθήκη. Το αποτέλεσμα είναι τέσσερις χιλιάδες αγελαδοτροφικές εκμεταλλεύσεις στη χώρα να κινδυνεύουν να κλείσουν και να κινδυνεύουμε να προσθέσουμε κι άλλες δέκα ή δώδεκα χιλιάδες νέους ανέργους στον στρατό των ανέργων της πατρίδας μας. Το χειρότερο, όμως, είναι ότι θα εξαρτώμαστε πλήρως και αποκλειστικά από τις χώρες παραγωγούς γάλακτος, όπως είναι η Γερμανία, η Γαλλία, η Ολλανδία, το Βέλγιο.

Εκ του αποτελέσματος αναρωτιέται κανείς μήπως αυτή είναι μία επιδίωξη των δανειστών μας, για να οδηγήσουν μέσα από την πίεση για την εφαρμογή αυτών των αυστηρών μέτρων από την Κυβέρνηση, στην πλήρη εξάρθρωση του παραγωγικού ιστού της χώρας, προκειμένου να εξαρτώμαστε όχι μόνο οικονομικά, δηλαδή χρηματικά, αλλά και διατροφικά πλήρως από τις χώρες αυτές. Ήδη, όσον αφορά τα βασικά είδη διατροφής, η Ελλάδα εισάγει το 70% των αγροτοδιατροφικών προϊόντων που απαιτούνται για τη σίτιση του ελληνικού πληθυσμού ετησίως.

Γίνονται περίπου εξήμισι δισεκατομμύρια εισαγωγές αγροτο-

διατροφικών προϊόντων και παράγονται άλλα έξι δισεκατομμύρια περίπου βιομηχανικά προϊόντα κατά κύριο λόγο –βαμβάκι, καπνός– ή και διατροφικά προϊόντα, τα οποία εξαγονται και δημιουργούν έτσι ένα μεγάλο έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο των αγροτικών προϊόντων, που αποτυπώνεται σ' αυτά τα νούμερα, τη στιγμή που κάλλιστα θα μπορούσε η χώρα μας να παράγει αυτά τα προϊόντα.

Η χώρα μας θα μπορούσε να εξοικονομεί, να προσθέτει στο ΑΕΠ του πρωτογενούς τομέα –που είναι 6,5 με 7 δισεκατομμύρια ετησίως– άλλα 5 δισεκατομμύρια τουλάχιστον και να φθάνει και τις χώρες στα 5, 5,5 δισεκατομμύρια επιπλέον από αυτό που παράγει. Θα μπορούσε το ποσοστό της αυτόαρκειας να ξεπεράσει το 90%, όπως το έχουν επιτύχει χώρες, όπως το Ισραήλ, που είναι σε δυσμενέστερες σε οικολογικό και γεωργικό επίπεδο περιοχές από ό,τι η Ελλάδα.

Η Ελλάδα είναι ένας παράδεισος γεωπονικός, γεωργικός, κτηνοτροφικός, μελισσοκομικός, δασολογικός, αλιευτικός. Όμως, έχουμε πολύ χαμηλούς δείκτες παραγωγικότητας και παραγωγής σε αυτά τα προϊόντα, τα οποία αποτελούν και μεν συγκριτικό πλεονέκτημα για εμάς, αλλά δυστυχώς εμείς φροντίζουμε με τις πολιτικές, όπως φρόντισαν όλα αυτά τα χρόνια να εγκαταστήσουν τις έδρες των εταιρειών τους και στον Καναδά. Ό,τι δεν πέτυχαν δεκαπέντε χρόνια μέσα από τα ευρωπαϊκά όργανα, να άρουν το μονοπώλιο μέσα στην ευρωπαϊκή αγορά της φέτας που είναι ελληνική και είναι μία, το πέτυχαν μέσω της Συμφωνίας της ΕΡΑ, που δυστυχώς συνυπογράφει και η ελληνική Κυβέρνηση και θα την επικυρώσει, εάν δεν αφυπνιστούν οι Έλληνες Ευρωβουλευτές το 2015 μέσα στο Ευρωκοινοβούλιο. Έτσι, θα πάει οριστικά και αμετάκλητα αυτούσια η χρήση του ονόματος της φέτας στους υφιστάμενους παραγωγούς του Καναδά, που είναι οι μεγαλύτερες πολυεθνικές στον κόσμο.

Δεν μας έπεισαν ο κ. Τσαυτάρης, ο κ. Χατζηδάκης, ο κ. Βενιζέλος, όλοι οι εμπλεκόμενοι Υπουργοί που ασχολήθηκαν με το θέμα ότι αυτό είναι επωφελές για τη χώρα. Και το λέω γιατί; Γιατί αν σήμερα το ζητούμενο για τη χώρα είναι η παραγωγή πλούτου και η δημιουργία θέσεων εργασίας, για να αντιμετωπίσουμε τη φτώχεια μας και την ανεργία μας που οδηγεί και τους νέους στο εξωτερικό, η φέτα, επειδή έχει τεράστια ζήτηση στο εξωτερικό που φθάνει τις πεντακάσιες χιλιάδες τόνους, θα μπορούσε να βοηθήσει σημαντικά.

Σήμερα εμείς παράγουμε εκατό χιλιάδες τόνους. Αν διπλασιάσουμε τον όγκο της παραγωγής, μπορούμε να δημιουργήσουμε κάλλιστα άλλες εκατόν πενήντα χιλιάδες νέες θέσεις μόνιμης εργασίας στον πρωτογενή τομέα. Αυτά τα στοιχεία είναι ποσοτικοποιημένα και συγκεκριμενοποιημένα και καταθεμένα και στο Γραφείο του Πρωθυπουργού. Όμως, δεν βρήκαν καμία ανταπόκριση προς εφαρμογή. Το πρώτο είναι το κομμάτι αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να μιλήσω ακόμα μισό λεπτό.

Το δεύτερο είναι το έντονο φαινόμενο των κοινωνικών αδικιών που δυστυχώς εντάθηκε αυτήν την περίοδο με διάφορες τροπολογίες που ψηφίστηκαν από τη συγκυβέρνηση και αφορούσαν είτε το χάρισμα είτε την απαλλαγή των ευθυνών των τραπεζιτών για τα θαλασσοδάνεια που έδωσαν ύψους 40 δισεκατομμυρίων ευρώ εδώ και τρεις δεκαετίες. Δεν τα αναζήτησε αυτή η Κυβέρνηση και δεν τα βρήκε σε κουφάρια κτηρίων που παραμένουν όρθια στη Θράκη, που αποτελούσε κάποτε την τέταρτη ζώνη επενδύσεων, είχε ευνοϊκά κίνητρα και πήγαιναν εκεί και έστηναν τα κουφάρια. Δεν λειτούργησαν ποτέ οι περισσότερες επιχειρήσεις εκεί και έτρωγαν τα χρήματα του ελληνικού λαού. Τώρα τα φόρτωσαν μέσω της ανακεφαλαίωσης στο χρέος της χώρας και τα πληρώνει ο ελληνικός λαός.

Επίσης, με την απαλλαγή προστίμων για γνωστή εταιρεία πετρελαιοειδών στη χώρα άλλα 900 εκατομμύρια ευρώ φορτώνονται στο χρέος της χώρας.

Παράλληλα, η φοροδιαφυγή στα καύσιμα -2 δισεκατομμύρια ετησίως- δεν καταπολεμήθηκε, κύριε Υπουργέ και από αυτήν την Κυβέρνηση, παρ' όλο που το λέγαμε και ως Νέα Δημοκρατία και από το 2006 το ακούω σε αυτήν εδώ την Αίθουσα από τον τότε Υπουργό κ. Αλογοσκούφη.

Αν αθροίσουμε και επιμερίσουμε αυτά τα ποσά, σε μία εικοσαετία θα μπορούσε να εξοικονομήσει η χώρα τουλάχιστον 2,5 δισεκατομμύρια έως 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως και να μη χρειάζεται να επιβάλλει φόρους στα ακίνητα, το γνωστό ΕΝΦΙΑ, που προκαλεί τεράστια κοινωνική αντίδραση, αναστάτωση και αδικία στην ελληνική κοινωνία.

Παράλληλα, με αυτόν τον τρόπο η Κυβέρνηση θα αποκαθιστούσε ή θα έδινε το μήνυμα ότι ενδιαφέρεται να καταπολεμήσει τη διαφθορά, την παραοικονομία και τη φοροδιαφυγή, να αποκαταστήσει την ηθική τάξη στη χώρα και να εμπνεύσει τους Έλληνες ότι όντως οι θυσίες που κάνουν μέσα και από αυτήν την πολιτική για τον ισοσκελισμένο προϋπολογισμό θα πιάσουν τόπο.

Δυστυχώς, όμως, αυτήν την εντύπωση δεν την έχουν οι Έλληνες πολίτες, δεν την έχω και εγώ, κύριε Πρόεδρε και γι' αυτό δεν μπορώ να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν την πολιτική που εφαρμόζεται αυτά τα χρόνια.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Ιακωβίδου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (ΤΑΝΙΑ) ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι αυτό το οποίο θα πρέπει να κάνουμε πριν ουσιαστικά περάσουμε σε μια διαδικασία απολογισμού και του κυβερνητικού έργου μέχρι στιγμής, είναι να δούμε λίγο τα αποτελέσματα αυτής της κίνησης που βεβαίως έκανε η Κυβέρνηση –και για μένα πολύ καλώς- προκειμένου να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης.

Η αλήθεια είναι ότι το τελευταίο διάστημα, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, είχατε καταφέρει να δημιουργήσετε σε αυτόν τον τόπο ένα πρωτοφανές κλίμα εκλογολογίας. Όπου και αν πήγαινε κανείς, οι πολίτες ρωτούσαν: «Θα γίνουν εκλογές»; Υπάρχει περίπτωση να γίνουν εκλογές; «Δεν θέλουμε εκλογές!» «Γιατί θέλετε να πάτε τον τόπο σε εκλογές»; Και είχαμε βρεθεί υπόλογοι εμείς, όλοι οι Βουλευτές της συγκυβέρνησης και λέγαμε: «Μα, δεν θέλει η Κυβέρνηση σε καμμία των περιπτώσεων να πάει σε εκλογές».

Δημιουργήσατε, λοιπόν, ένα κλίμα ακατάπαυστης εκλογολογίας και -θα σας έλεγα- παροχολογίας ταυτόχρονα, δεδομένου ότι είχατε βγει το προηγούμενο διάστημα και είχατε υποσχεθεί λαούς με πετραγιά στους πολίτες, αλλά το ζήτημα είναι ότι η Κυβέρνηση με μία κίνηση που λέγεται «ματ» στην πολιτική σκακιέρα ουσιαστικά κατάφερε να ανακτήσει στον απόλυτο βαθμό την πρωτοβουλία των κινήσεων στην πολιτική σκακιέρα της χώρας, να εξουδετερώσει πλήρως το λαϊκισμό και τη δημαγωγία που είχατε καλλιεργήσει το προηγούμενο διάστημα. Τώρα ουσιαστικά έχουμε καταφέρει να τρέχετε με αμχανία πίσω από εμάς. Γιατί τρέχετε με αμχανία; Γιατί έχετε βρεθεί υπόλογοι απέναντι στον ελληνικό λαό για κάτι που ο ελληνικός λαός δεν θέλει -δηλαδή, δεν θέλει εκλογές- κι αυτό, βεβαίως, καταγράφεται σε όλες τις δημοσκοπήσεις που έχουν γίνει το τελευταίο διάστημα.

Συντριπτικά οι Έλληνες πολίτες δεν θέλουν εκλογές. Θέλουν σταθερότητα. Θέλουν πρωτοβουλίες πολιτικές, αλλά θέλουν και οικονομικές, αν μη τι άλλο, παροχές, τις οποίες στο μέτρο του εφικτού και του δυνατού, ναι, σε μια δύσκολη συγκυρία για τη χώρα βεβαίως και τις δίνουμε μέσα από το προσχέδιο του προϋπολογισμού. Είναι εμφανές και θα έχω την άλλωστε την ευκαιρία να σας παρουσιάσω στην πορεία.

Η αλήθεια είναι ότι υπάρχει μια νοσηρή αλαζονεία εκείνων που πραγματικά επιχειρούν συνειδητά την εξαπάτηση των πολιτών με μεγάλα λόγια, που ουσιαστικά χαϊδεύουν αυτιά και υπόσχονται τα πάντα στους πάντες. Ποιοι είναι αυτοί; Είναι όσοι στο παρελθόν ανήκαν σε ένα κόμμα που ποσοστιαία ήταν της τάξης του 3%, αλλά μέσα από τη μεταπόση λαϊκίστικων δυνάμεων του ΠΑΣΟΚ του χθες κατάφεραν να αυξήσουν την εκλογική τους δύναμη.

Αυτοί, λοιπόν, είναι οι κυρίως υπεύθυνοι της κρίσης που ζούμε σήμερα και ουσιαστικά θέλουν να μας το παίξουν και τσάμπα μάγκες απέναντι στην ενωμένη Ευρώπη. Ποιοι είναι αυτοί; Είναι οι επενδυτές της «BLACKROCK» και της «G.P. MORGAN»; Είναι μεγαλοκαταθέτες δάσκαλοι και συνδικαλιστές; Η αλήθεια είναι ότι αρχίζουμε να τους καταλαβαίνουμε τώρα. Γιατί τώρα πια οι μάσκες έχουν πέσει και όλοι γνωρίζουμε πώς κινούνται κάποιοι από εσάς.

Θέλω να προσθέσω σε αυτό το σημείο ότι αυτοί οι οποίοι έχουν όρεξη και θέλουν να κυβερνήσουν την Ελλάδα με μοναδικό προσόν ίσως στο βιογραφικό τους την εμπειρία τους από μαθητικές καταλήψεις -που δεν είναι προσόν για την πλειοψηφία βεβαίως των Ελλήνων πολιτών- είναι αυτοί οι οποίοι παρουσιάζουν ως προσόν μία επίσκεψη σε αντιαμερικανούς ηγέτες της Λατινικής Αμερικής, αλλά είναι και αυτοί οι οποίοι χρησιμοποιούν τους διαμορφωτές εικόνας. Και αν έχετε απορία για το ποιο είναι οι διαμορφωτές εικόνας, είναι οι περίφημοι image makers οι οποίοι αναλαμβάνουν ουσιαστικά ένα πολιτικό προϊόν και το σουλουπώνουν. Σουλουπώνουν τους πρώην καταληψίες με κουραστικές και ανούσιες υποκριτικές επιχειρήσεις δημοσίων σχέσεων.

Όταν λέμε, λοιπόν, δημόσιες σχέσεις να θυμίσουμε κάποιες επισκέψεις σε ιερές μονές, να θυμίσουμε περισυλλογή μπροστά σε εικόνες της Ορθοδοξίας, που κατά σύμπτωση τη συγκριμένη κίνηση πληροφορούνται οι πάντες. Ομοίως, να θυμίσουμε κάποια άνευ πραγματικού αντικειμένου και καθαρού πολιτικού σκοπού συνάντηση, έστω και στα όρθια, με τον πάπα, διάρκειας περίπου δύο λεπτών, από την οποία φωτογραφία βεβαίως δεν είδαμε ποτέ.

Υπήρξαν αρκετές επισκέψεις, η αλήθεια είναι, το τελευταίο διάστημα.

Την ίδια στιγμή παρατηρώ ότι όλοι αυτοί οι οποίοι εμφανίζονταν μέχρι χθες ως υποστηρικτές της δραχμής, αρχίζουν ξαφνικά και λειαινούν τις απόψεις τους κι εξαφανίζονται. Είναι κλειστό το στόμα μέχρι να έρθει η ώρα. Η αλήθεια είναι ότι δεν γίνεται και καμμία δίκη τρομοκρατών για να δούμε ποια στελέχη τους θα τρέξουν να εμφανιστούν ως μάρτυρες υπεράσπισης σε αυτές τις δίκες.

Βλέπετε, λοιπόν, τη δύναμη ουσιαστικά της υπερσυγκολλητικής κόλλας της διεκδίκησης της εξουσίας μέσα από τις συμβουλές των image makers. Κι ενώ λοιπόν το 2012 διεκδικούσαν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ την εξουσία χωρίς κανένα απολύτως πρόγραμμα, όπως αποδείχθηκε, εδέησαν δύομισι χρόνια μετά να προχωρήσουν σε ένα κοστολογημένο μεν πρόγραμμα, το οποίο, όμως, μπορεί να οδηγήσει σε μια διόγκωση δαπανών της τάξεως των 27 δισεκατομμυρίων και δεν μας έχουν εξηγήσει βεβαίως ακόμα από πού θα προκύψουν τα χρήματα αυτά.

Ουσιαστικά μιλάμε για μια καθαρή ουτοπία, αγαπητοί συνάδελφοι, όπως και όλη η καταστροφική θεωρία για το «κούρεμα» του χρέους το οποίο θα προστρέξουν οι Ευρωπαίοι, βεβαίως, να το κουρέψουν. Το χρέος αυτό έχει μεταφερθεί πλέον στα ευρωπαϊκά κράτη. Και γιατί να το κάνουν; Γιατί να το κάνουν οι Σλοβένοι; Γιατί οι Γερμανοί, οι Ιταλοί να κάνουν κάτι τέτοιο; Μου φαίνεται ότι θα πρέπει να διαβάσετε τη Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία είναι σαφής και δείχνει ποιες είναι οι διαπραγματευτικές κινήσεις εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά μάλλον αυτές τις συνθήκες τις αγνοείτε.

Ουσιαστικά έχετε την εδραιωμένη πεποίθηση ότι οι λαϊκιστικές υποσχέσεις δεν βαρύνουν και δεν υποχρεώνουν κανέναν, αλλά η αλήθεια είναι ότι την ίδια στιγμή υποχρεώνουν τους Έλληνες πολίτες να μπαίνουν σε μια διαδικασία πλόν και σκέφτονται: Υπάρχει δυνατότητα να συμβεί κάτι τέτοιο σε αυτήν τη χώρα, να βγει δηλαδή μια Κυβέρνηση που μπορεί να παρέχει σε όλους τα πάντα; Με βεβαιότητα σας απαντάμε, λοιπόν, ότι δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση.

Και την ίδια στιγμή -κι ενώ ζητάτε συνέχεια εκλογές και προσπαθείτε να εκμεταλλευτείτε τη σπάνια ευνοϊκή συγκυρία, που δεν θα διαρκέσει όμως για πολύ ακόμα- αγωνίζεστε με όλες σας τις δυνάμεις να αποτρέψετε την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας από την παρούσα Βουλή. Ουσιαστικά με αυτόν τον τρόπο αδιαφορείτε για τη συνταγματική ομαλότητα, γιατί το Σύνταγμα προβλέπει δύο ψηφοφορίες με διακόσιους Βουλευτές και μια

τρίτη με εκατόν ογδόντα, άρα αποβλέπει στη σύγκλιση των κομμάτων για να εκλεγεί ένας Πρόεδρος της Δημοκρατίας που να ενώνει το έθνος. Αυτό, λοιπόν, δεν το θέλετε. Θέλετε την αβεβαιότητα. Δεν θέλετε τις πολιτικές συγκλίσεις. Θέλετε να δημιουργείτε μονίμως ένα μέτωπο ανευθυνότητας. Θέλετε την ευθεία σύγκρουση με τους Ευρωπαίους εταίρους. Και την ίδια στιγμή πολιτική ουσία μηδέν, μηδέν εις το πηλίκον.

Ο λαός, όμως, δεν θέλει την αποσταθεροποίηση. Δεν θέλει την οικονομική κατάρρευση του τόπου και γι' αυτό όταν έρθει η ώρα, θα αποδοκιμάσει όλες αυτές τις δυνάμεις της ανευθυνότητας, όπως θα αποδοκιμάσει και τις δυνάμεις του εξτρεμισμού και της ανωμαλίας σε όποιο τμήμα του πολιτικού φάσματος κι αν βρίσκονται.

Όλες αυτές οι δυνάμεις θα βρουν μπροστά τους ένα τείχος από τις δυνάμεις της υπευθυνότητας, της σοβαρότητας, της συνέπειας, του πολιτικού θάρρους και της επιμονής σε δύσκολες αποφάσεις, οι οποίες όμως εξασφαλίζουν την τελική έξοδο από την κρίση. Γιατί αυτό το καταφέραμε. Καταφέραμε την έξοδο από την κρίση.

Και αυτήν τη στιγμή, αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε είναι να διασφαλίσουμε τις επόμενες γενεές των Ελλήνων πολιτών, να ξέρουν ότι δεν χρειάζεται να φεύγουν στο εξωτερικό για να βρουν δουλειά ή για να υπάρξουν προοπτικές, να ξέρουν ότι μπορούν να μείνουν στην Ελλάδα. Προσπαθούμε να δημιουργήσουμε ανάπτυξη, όταν εσείς δημιουργείτε ανάχωμα σε κάθε προσπάθεια ανάπτυξης, σε κάθε προσπάθεια για επένδυση. Προσπαθούμε να φέρουμε αυτόν τον τόπο εκεί που πρέπει να είναι, ψηλά στην Ευρώπη. Γιατί αυτή η χώρα γέννησε τον πολιτισμό, αυτή η χώρα έβαλε τις βάσεις του δημοκρατικού πολιτεύματος, γιατί αυτή η χώρα μπορεί να καταφέρει πολλά.

Και οι Ευρωπαίοι το γνωρίζουν αυτό, το ξέρουν συνειδητά και αναγνωρίζουν την προσπάθεια της Κυβέρνησης. Δεν είναι τυχαίο ότι ο κ. Γιούνκερ, ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αγκαλιάζει την προσπάθεια της ελληνικής Κυβέρνησης. Δεν είναι τυχαίο ότι επιπτώσεις έχουν ανοίξει οι πόρτες της Ευρώπης που μέχρι χθες ήταν κλειστές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ ολοκληρώνετε, κυρία Ιακωβίδου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (ΤΑΝΙΑ) ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε. Δεν είναι σίγουρα τυχαίο το γεγονός ότι οι Ευρωπαίοι είναι έτοιμοι να στηρίξουν την όλη προσπάθεια. Δέχονται μέσω του κ. Ντράγκι να κάνουν τι; Ουσιαστικά να δώσουν, να διοχετεύσουν, ρευστότητα στην ελληνική αγορά. Κάτι τέτοιο μέχρι χθες δεν μπορούσε να γίνει.

Και για να κλείσω, θέλω να θυμίσω κάτι που ενδεχομένως κάποιος το ξεχνάει. Αυτός ο τόπος έχει περάσει πολλά δεινά και σε καμμία των περιπτώσεων δεν μπορεί τώρα να έρθει αντιμέτωπος με δυνάμεις οι οποίες θα φέρουν τη χώρα είκοσι χρόνια πίσω.

Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να πορευτούμε μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσα στην ΟΝΕ. Αυτός είναι ο δρόμος μας, γιατί μόνο οι Ευρωπαίοι μπορούν να μας εξασφαλίσουν ένα καλύτερο αύριο.

Με μια μονοκονδυλιά οι Έλληνες πολίτες αυτής της χώρας θα πουν «όχι» στο καράβι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης που κουβαλά το σάπιο φορτίο ενός λαϊκίστικου προγράμματος, βουλιάζοντας μέσα στο λιμάνι της απόγνωσης των Ελλήνων πολιτών. Γιατί εσείς προκαλείτε την απόγνωση στους Έλληνες πολίτες.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Σολδάτος, μετά η κ. Αυλωνίτου και μετά θα μιλήσει ο Υφυπουργός κ. Γιακουμάτος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΟΛΔΑΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από τη συγκρότηση της τρικομματικής Κυβέρνησης, το καλοκαίρι του 2012, το κόμμα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης δεν έπαψε να ζητάει εκλογές. Πριν ακόμα τελειώσει η δεύτερη σύνοδος της τρέχουσας βουλευτικής περιόδου, προσπάθησε να δημιουργήσει σκηνήριο αστάθειας και εν όψει της προεδρικής εκλογής να φέρει σε συζήτηση το θέμα των πρόωπων εκλογών.

Σε μια περίοδο που ο Πρωθυπουργός και το κυβερνητικό επι-

τελείο δίνουν την πλέον κρίσιμη μάχη για τη χώρα αναφορικά με τη διαχείριση του χρέους, σε μια περίοδο που η χώρα βρίσκεται λίγο πριν το τέλος του μνημονίου και της τρόικας, αυτή η συζήτηση, αυτή η προσπάθεια αποσταθεροποιήσεως και αστάθειας που επιδίωξε ο ΣΥΡΙΖΑ έπρεπε να τελειώσει.

Η πρόταση εμπιστοσύνης που συζητούμε είναι διαδικασία επιβεβαίωσης της εμπιστοσύνης της Βουλής προς τις κυβερνητικές επιλογές και ο τρόπος για να κλείσει ακριβώς αυτή η εξαιρετικά επιβλαβής συζήτηση περί πρόωπων εκλογών για τον τόπο. Αποτελεί, όμως, και την ευκαιρία αναδείξεως δύο διαφορετικών κόσμων, δύο διαφορετικών αντιλήψεων. Αποτελεί την ευκαιρία να αναδειχθεί το γεγονός ότι αυτά που προτείνονται ιδιαίτερα προσφάτως από το κόμμα της Αξιοματικής Αντιπολιτεύσεως είναι παντελώς ανεφάρμοστα, να αναδειχθεί η πλάνη στην οποία επιχειρείται να οδηγηθεί ο Έλληνας περί των όσων είναι πιθανό να εφαρμοστούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημοσιονομική σταθεροποίηση της χώρας αναγνωρίζεται διαρκώς από διεθνείς παράγοντες και διεθνείς οργανισμούς. Πριν δυόμισι χρόνια, υπήρχε ο κίνδυνος να βρεθεί η χώρα εκτός ευρώ, απειλούνταν με κατάρρευση το τραπεζικό σύστημα με την απόσυρση των τραπεζικών καταθέσεων. Η ύφεση ήταν ο μεγάλος αντίπαλος, η χώρα ήταν σε παντελή και εξ ολοκλήρου αναξιοπιστία.

Δυόμισι χρόνια μετά, η χώρα έχει ξεφύγει από τον κίνδυνο του «grecxit». Η ύφεση από το πλην 7% έχει αποκλιμακωθεί, περνάει σε θετικό πρόσημο. Έχουμε εξάλειψη ελλειμμάτων, πλεόνασμα. Οι εξαγωγές από αρνητικό πρόσημο αναμένονται στο συν 4% εντός του έτους. Έχουμε πρόσβαση στις αγορές.

Το κόμμα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης αντιπαρέρχεται τις δυσκολίες, παίρνει το μαγικό ραβδί και υπόσχεται λαγούς με πετραχήλια. Παρουσιάζει πρόγραμμα 17 δεκάτομμυρίων περίπου, που ανεβαίνει στα 27 μαζί με το κόστος διαγραφής του χρέους, αλλά το κοστολογεί 11,5. Υποστηρίζει ότι θα διαχειριστεί τα κόκκινα δάνεια των 77 δεκάτομμυρίων με σεισάχθεια κόστους 2 δεκάτομμυρίων ευρώ, ότι θα ιδρύσει αναπτυξιακή τράπεζα με κεφάλαιο 1 δεκάτομμυριο, όταν το αντίστοιχο της Εθνικής είναι 8 και της Πειραιώς είναι 8,5, ότι θα βρει 6 δεκάτομμυρια από την εκκαθάριση των χρεών και τη φοροδιαφυγή -εδώ το μαγικό ραβδί γίνεται θαύμα της Κανά- και 3 δεκάτομμυρια από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας χωρίς όμως να ξεκαθαρίζει τον τρόπο πρόσβασης σε αυτό. Δεν εξηγεί με ποια κεφάλαια θα επιτευχθούν τα απαιτούμενα πλεονάσματα, αυτά που οπωσδήποτε οι εταίροι απαιτούν από εμάς να υπάρξουν και, κυρίως, αποκρύπτει την κεφαλαιακή ανάγκη για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Δηλαδή, παραμύθια -κατά τη γνώμη μου- της Χαλμιάς.

Ταυτόχρονα, στελέχη, όπως ο υπεύθυνος προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ, μας πληροφορεί ότι αντί για κούρεμα, μπορεί να υπάρξει πάγωμα.

Ο υπεύθυνος ανάπτυξης του κόμματος υποστηρίζει ότι δεν είναι θέση του ΣΥΡΙΖΑ η μονομερής διαγραφή του χρέους και ότι μια μεγάλη επιμήκυνση μπορεί να ισοδυναμεί με κούρεμα. Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, όμως, επιμένει στο μεγάλο κούρεμα και ο Τομεάρχης Διοικητικής Μεταρρύθμισης ζητάει ουσιαστικά την τιμωρία εκείνων των χωρών που δάνεισαν την Ελλάδα, γιατί είναι δήθεν αυτές υπεύθυνες για το μνημόνιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι να ξεκαθαρίσει, να αποφασίσει το κόμμα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης αν αυτό που θα κάνει θα είναι κούρεμα, θα είναι πάγωμα, θα είναι επιμήκυνση ή οτιδήποτε άλλο, οι Έλληνες πολίτες έχουν επιλέξει σταθερότητα, όπως και ο σμιλών.

Διακατέχομαι από την πεποίθηση ότι η χώρα αφήνει τα δύσκολα πίσω της, ότι βρίσκεται ακριβώς στη στιγμή που η σελίδα αλλάζει. Διακατέχομαι από την πεποίθηση ότι οι δυνάμεις του ρεαλισμού και της προόδου κερδίζουν τη μάχη από τις δυνάμεις του λαϊκισμού και της δημαγωγίας. Καταθέτω, προφανώς, την εμπιστοσύνη μου στην Κυβέρνηση, υπερψηφίζοντας τη συζήτηση την οποία συζητάμε αυτές τις μέρες.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το Προεδρείο ευχαριστεί ιδιαίτερα τον κ. Σολδάτο για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο έχει η κ. Αυλωνίτου.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απόφαση της Κυβέρνησης να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης και η σχετική διαδικασία στην οποία μπήκαμε είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτική για το πώς βλέπει ο κύριος Πρωθυπουργός το Κοινοβούλιο και τον ελληνικό λαό. Ενώ ο χρόνος υποβολής της πρότασης εμπιστοσύνης και ο χρόνος διεξαγωγής αυτής της συζήτησης είναι στην απόλυτη επιλογή του κυρίου Πρωθυπουργού, εκείνος επιλέγει να καθορίσει τη διεξαγωγή αυτής της συζήτησης σε χρόνο κατά τον οποίο απουσιάζει. Προφανώς δεν θέλει να ακούσει την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά δεν θέλει να ακούσει ούτε και τους ίδιους τους Βουλευτές του. Δεν τον ενδιαφέρει τι έχουν να του πουν οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι του ελληνικού λαού ούτε νιώθει ο ίδιος την ανάγκη να μας πει κάτι. Θέλει μονάχα να μαζέψει τους Βουλευτές του στο «μαντρί» και δεν τον ενδιαφέρει τίποτα άλλο.

Εμείς, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας ενδιαφέρει η μελλοντική προοπτική της χώρας. Και μπορεί ο κ. Βαρβιτσιώτης απ' αυτό εδώ το βήμα πριν από λίγο να μας είπε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα πρέπει να προχωρήσει ένα βήμα μπροστά στο μέλλον, αλλά εμείς θα του λέγαμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να προχωρήσει πολλά βήματα μπροστά εξαιτίας της κυβέρνησής του και της πολιτικής της που έφερε τον ελληνικό λαό πολλά βήματα πίσω.

Μας ενδιαφέρει, λοιπόν, η έξοδος της χώρας από τα μνημόνια, η οικονομική και κοινωνική ανόρθωση της Ελλάδας. Μας ενδιαφέρει, επίσης, η ανόρθωση να έχει γερά θεμέλια και αυτό προϋποθέτει δουλειά σε βάθος. Δεν θέλουμε απλά να διαμορφώσουμε επικοινωνιακά μια νέα Ελλάδα. Θέλουμε μια πραγματικά νέα Ελλάδα.

Έτσι, για παράδειγμα στον αθλητισμό, δεν θα κρίνουμε την επιτυχία της αυριανής μας κυβέρνησης από το νταβαντούρι που γίνεται κάθε φορά, όταν τρέχει το μισό Υπουργικό Συμβούλιο στο αεροδρόμιο, για να υποδεχθεί ολυμπιονίκες. Ούτε βάζουμε στόχους το να μας χειροκροτούν ιδιοκτήτες των επαγγελματικών ομάδων.

Εμείς θα κρίνουμε την επιτυχία μας από το πόσοι Έλληνες και πόσες Ελληνίδες αθλούνται σε όλες τις ηλικίες και σε όλα τα επίπεδα. Αυτό θα αποτελέσει έναν από τους σημαντικούς δείκτες επιτυχίας της αθλητικής μας πολιτικής με κοινωνικό πρόσημο.

Ξεκινώντας από το σχολείο με τον εκσυγχρονισμό και την αναβάθμιση προγραμμάτων Φυσικής Αγωγής και σχολικού αθλητισμού θα δώσουμε σε όλα τα παιδιά μια συστηματική ευκαιρία και ώθηση να γνωρίσουν και να ασχοληθούν με τον αθλητισμό. Στη συνέχεια θα ενισχύσουμε το βασικό κύτταρο του ερασιτεχνικού αθλητισμού, δηλαδή το ερασιτεχνικό αγωνιστικό αθλητικό σωματείο. Για να πετύχουμε αυτόν τον στόχο προβλέπουμε τη θέσπιση αυτοτελούς κονδυλίου για τον αθλητισμό από τον κρατικό προϋπολογισμό και την επέκταση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων στον αθλητισμό.

Βεβαίως, γνωρίζουμε ότι στη χώρα μας, εδώ και δεκαετίες, κάθε κρατική δαπάνη γεμίζει τις τσέπες κάποιων «κολλητών» και ο αθλητισμός δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση σε αυτό. Οι επιχορηγήσεις των αθλητικών σωματείων από τις ομοσπονδίες με χρήματα των Ελλήνων φορολογουμένων αποτελούν τον παράδεισο των πελατειακών σχέσεων. Εμείς θα σπάσουμε ακριβώς αυτές τις πελατειακές σχέσεις και τη σπατάλη δημόσιου χρήματος που συνεπάγονται, δίνοντας την κρατική οικονομική ενίσχυση από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού κατευθείαν στα σωματεία, με σύνθετα, αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια και με τον έλεγχο για το πού ξοδεύονται αυτά τα λεφτά.

Από αυτή τη μαζική συμμετοχή στον αθλητισμό θα προκύψουν και οι πρωταθλητές διεθνούς επιπέδου, αβίαστα, φυσιολογικά και χωρίς ντόπινγκ. Θα προκύψουν, όμως, και άλλα σημαντικά οφέλη για την ελληνική νεολαία και τον λαό, όπως η αβίαστη κοινωνικοποίηση των νέων, καλύτερη φυσική κατάσταση, καταπολέμηση της παχυσαρκίας, ελάττωση στο μέλλον των καρδιαγγειακών νοσημάτων, του διαβήτη και άλλων ασθενειών και γενικά καλύτερη υγεία όλου του λαού.

Τα οφέλη, όμως, της άσκησης αφορούν όλες τις ηλικίες. Οπότε θα δώσουμε ιδιαίτερη ώθηση στα προγράμματα άσκησης για όλους, δημιουργώντας ένα πανελλαδικό δίκτυο ευέλικτων οργανωτικών σχημάτων της τοπικής αυτοδιοίκησης, που θα δίνει

σε όλους τη δυνατότητα άσκησης στη γειτονιά τους. Θα ενισχύσουμε, λοιπόν, οικονομικά και οργανωτικά τους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης, ώστε να είναι σε θέση να στηρίζουν και να συντηρούν τις δημοτικές αθλητικές εγκαταστάσεις. Τα προγράμματα άσκησης για όλους θα λειτουργούν χωρίς προϋπόθεση οικονομικής ανταποδοτικότητας, γιατί η ανταπόδοση των προγραμμάτων αυτών δεν μετριέται σε φραγκοδίφραγκα σήμερα, αλλά σε μακροπρόθεσμη μείωση των δαπανών υγείας για δεκαετίες στο μέλλον.

Δίνουμε, ακόμα, μεγάλη σημασία στη δυνατότητα άθλησης ευπαθών κοινωνικών ομάδων και ατόμων με ειδικές ανάγκες, γιατί ο αθλητισμός είναι δικαίωμα όλου του λαού. Έτσι, ενισχύουμε με επαρκείς πόρους και με κατάλληλες υποδομές και μέσα την άθληση ατόμων με ειδικές ανάγκες, διευκολύνοντας την προσβασιμότητά τους και την ποιότητα χρήσης κάθε αθλητικής εγκατάστασης.

Κομβικό σημείο σε όλη αυτή την αθλητική προσπάθεια είναι οι αθλητικοί χώροι, ιδιαίτερα στις πυκνοδομημένες πόλεις. Η σημερινή Κυβέρνηση αντιμετωπίζει τις υπάρχουσες αθλητικές εγκαταστάσεις ως «φιλέτα» προς πώληση. Εμείς τις θέλουμε χώρους άθλησης της νεολαίας.

Ιδιαίτερα με τα ολυμπιακά ακίνητα έχουμε γίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ρεζίλι της Ευρώπης. Αφού ξοδέψαμε δισεκατομμύρια σε ολυμπιακά έργα προς όφελος των εθνικών εργαλάβων μας, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στα σημερινά οικονομικά δεινά της χώρας, τα κλειδαμπαρώσαμε επί δέκα χρόνια, μην τυχόν και αθληθεί εκεί μέσα κανένας νέος άνθρωπος. Μάλιστα, μερικές πλευρές αυτής της υπόθεσης ήδη απασχολούν τον εισαγγελέα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα, η Κυβέρνηση, λοιπόν, θέλει να ξεπουλήσει αυτές τις αθλητικές εγκαταστάσεις. Εμείς θα τις επαναφέρουμε στη χρήση για την οποία χτίστηκαν, χώροι άθλησης νεολαίας αλλά και χώροι πολιτιστικών και κοινωνικών δράσεων.

Τελευταίο άφησα το σημαντικότερο θέμα του ντόπινγκ. Κάποτε το ντόπινγκ ήταν ένα σκάνδαλο που αφορούσε λίγους, τους αθλητές υψηλού επιπέδου. Σήμερα, όμως, τα αναβολικά πλημμυρίζουν τα γυμναστήρια της γειτονιάς, ακόμα και τον σχολικό αθλητισμό.

Θα πολεμήσουμε το ντόπινγκ συστηματικά και αποτελεσματικά, με την ενίσχυση του ΕΣΚΑΝ και του Εργαστηρίου Ελέγχου Ντόπινγκ, με την ενημέρωση των νέων στο σχολείο τους αλλά και στα αθλητικά σωματεία όσον αφορά τους κινδύνους και τις συνέπειες του ντόπινγκ και με την αυστηρή, αυστηρότατη τιμωρία της εμπορίας αναβολικών. Η ανοχή στο ντόπινγκ του υψηλού αθλητισμού το νομιμοποίησε στα μάτια των παιδιών και το έφερε στις γειτονιές. Αυτή την ανοχή εμείς δεν την έχουμε και δεν θα την έχουμε ποτέ.

Όσο για την ψήφο εμπιστοσύνης που ζήτησε η Κυβέρνηση, θα πρέπει να τη ζητήσει από τον ελληνικό λαό στην κάλπη, ο οποίος δεν διαθέτει καμμία ανοχή στην καταστροφική πολιτική τους. Τη δική μας εμπιστοσύνη είναι αυτονόητο ότι δεν θα την έχει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κ. Γιακουμάτος και θα ακολουθήσουν η κ. Κουντουρά, ο κ. Μωραϊτης, ο κ. Δερμιτζάκης και ο κ. Μπαρμπαρούσης.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να κάνω μια αναφορά στον εκλεκτό συνάδελφο, τον αγαπητό κ. Κασαπίδη, μιας και έκανε αναφορά στο γάλα. Κάνει πολύ μεγάλο λάθος, δυστυχώς, ο συνάδελφος και άλλοι Βουλευτές.

Οι Βουλευτές όταν έχουν απορίες ή βλέπουν κάτι, το Υπουργείο που είναι στην πλατεία Κάνιγγος, έχει ανοιχτή την πόρτα όλη μέρα, για να τους ενημερώνει τους Βουλευτές επακριβώς για όλα τα προβλήματα. Αυτός είναι και ο ρόλος του Βουλευτή, δη-

λαδή να είναι ενημερωμένος. Γιατί καλός Βουλευτής είναι ο ενημερωμένος Βουλευτής. Για το γάλα, λοιπόν, ούτε ευχολόγια έκανε η Κυβέρνηση ούτε συμφωνίες κυρίων. Έξω από μέσα τα ευχολόγια και οι συμφωνίες κυρίων! Δεν πέφτουν οι τιμές.

Εγώ κάλεσα τους επιχειρηματίες. Οι τιμές έπεσαν μέσα από αυτό που πρέπει να κάνουν και είναι καθήκον τους. Πρέπει στην Ελλάδα να το βάλουμε παντού αυτό, δηλαδή την εταιρική κοινωνική ευθύνη. Εισπράττεις χρήματα ως δικηγόρος ή ως επιχειρηματίας στο σούπερ μάρκετ από τον καταναλωτή; Οφείλεις ένα μέρος από τα χρήματα που βγάζεις να τα επιστρέψεις στην κοινωνία. Αυτή η εταιρική κοινωνική ευθύνη έφερε μια συμφωνία για το γάλα μεταξύ τους και έτσι το γάλα μειώθηκε κατά 5% με 10% οριζόντια παντού.

Δεν θα κάνω ανάλυση για το γάλα. Είναι λαμπρό πεδίο, για να καταθέσετε μια επίκαιρη ερώτηση ή επερώτηση. Αλλά αυτό είναι το βραχυπρόθεσμο που μπορούσα να κάνω. Υπάρχει και το μακροπρόθεσμο. Πρέπει να δούμε δηλαδή, την παραγωγή γάλακτος, τους αγελαδοτρόφους, τους κτηνοτρόφους, να δούμε τη γαλακτοβιομηχανία. Όμως, αυτό δεν μπορεί να γίνει σε ένα μήνα. Θέλει δουλειές, θέλει εργασίες, θέλει επιστημονικές μελέτες που ήδη έχουμε αναθέσει. Αυτά, λοιπόν, έχω να πω για το γάλα και μέχρι εδώ η σπέκουλα. Αυτό το γάλα έχει γίνει μόνιμη «επωδός» του καθενός που θέλει να κάνει αντιπολίτευση.

Αλήθεια, κύριε Πρόεδρε, πιστεύει κανείς σε αυτήν την Αίθουσα, σε όποιο κόμμα και αν ανήκει, σε όποιον σχηματισμό, ανεξάρτητο ή μη, ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν τα έχει καταφέρει τα τελευταία δύο χρόνια; Πείτε μου, για όνομα του θεού, αν το πιστεύει κανείς; Δηλαδή, δεν σώσαμε τη χώρα από τον εφιάλτη της πτώχευσης και της δραχμής; Γιατί έχουν τόσο κοντή μνήμη κάποιοι; Ξεχνάτε το 2011 και το 2012 το διάγγελμα από το Καστελόριζο; Τον τρόπο στις Κάννες; Την εκτίναξη των spreads στις χιλίες μονάδες και τα CDS; Τα ξεχνάτε; Πώς είναι σήμερα η Ελλάδα; Είναι αυτονόητη η ψήφος εμπιστοσύνης. Δεν έπρεπε καν να το συζητάμε.

Κι εδώ είναι το ερώτημα, κύριε Πρόεδρε. Μήπως -λέω «μήπως»- κάποιοι εντός κι εκτός Βουλής θέλουν να μείνουμε μέσα στο μνημόνιο; Άλλοι για κομματικούς λόγους, άλλοι γιατί δεν αγαπούν τον τόπο και στο κάτω-κάτω επιβουλεύονται αυτή τη χώρα.

Θα θυμίσω πάλι τους μεγάλους νομπελίστες και τους μεγάλους οικονομολόγους. Ξεχάσαμε τι έλεγε ο Ρουμπινί το 2010, το 2011 και το 2012; Ξεχάσαμε τι έλεγε ο Σόρος; Όλοι αυτοί οι κεκράττες, οι γυρολόγοι της οικονομίας, οι ειδικοί είχαν προεξοφλήσει ότι η Ελλάδα είναι εκτός ευρώ. Δεν τα λέω εγώ. Τα διάβαζα. Αυτούς διάβαζα, τον Ρουμπινί, τον Σόρος και τους υπολοίπους.

Τρίτη βασική αλήθεια. Γιατί μας έπιασε ο πόνος τώρα; Ποιους έπιασε ο πόνος τώρα που η χώρα έχει μια ανοδική πορεία, τώρα που η χώρα προσπαθεί να βγει από τα αδιέξοδα και τώρα που οι καρποί και οι θυσίες του λαού αρχίζουν να αποδίδουν; Ποιους; Σήμερα που δεν μιλάει κανείς για τη δραχμή και μιλάμε όλοι για το ευρώ, ποιος θέλει να εμποδίσει την ελπίδα για προοπτική του ελληνικού λαού; Ποιον έπιασε ο πόνος; Θα μου επιτρέψετε, με όλο το συμπάθιο, να πω ότι ο πόνος έχει πιάσει πολύ σφικτά, πολύ δυνατά -ούτε κοιλόπονος να ήταν!- τον ΣΥΡΙΖΑ.

Και γιατί το λέω αυτό; Γιατί, κύριε καθηγητά μου, από τον Αύγουστο του 2012 -πάρτε τα δημοσιεύματα, πάρτε ό,τι θέλετε- ζητάτε εκλογές. Κουράστηκα να σας ακούω κάθε μέρα, κάθε εβδομάδα, κάθε μήνα. Έλεος! «Εκλογές, εκλογές, εκλογές», λες και οι εκλογές είναι αυτοσκοπός.

Αυτοσκοπός δεν είναι η κυβέρνηση, κύριοι συνάδελφοι, αυτοσκοπός είναι η πατρίδα και το έθνος. Άλλωστε γι' αυτό είμαστε απόψε εδώ, για να συμφωνήσουμε όλοι.

Μπορούμε όλοι μαζί να ενισχύσουμε την εθνική προσπάθεια μέσα από μια εθνική συναίνεση; Μπορούμε να κάνουμε μια προσπάθεια σταθεροποίησης της οικονομίας της Ελλάδας, για να μην τη διαλύσουμε; Μπορούμε να παλέψουμε για την ανεργία; Μπορούμε όλοι μαζί να δώσουμε προτάσεις και να ενισχύσουμε, αν θέλετε, την ανάπτυξη; Αυτός είναι ο λόγος που απόψε καλούνται όλοι οι Βουλευτές, όχι μόνο της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, να δηλώσουν πράγματι ότι εμπιστεύονται αυτή την Κυ-

βέρνηση, η οποία στα δύο χρόνια έχει κάνει αυτά τα έργα.

Έχω, όμως, μια απορία. Εκ των πραγμάτων, παρουσιάζετε καθημερινά από την «κόλαση» του Δάντη, που την παρουσιάζετε παντού. Θέλετε πραγματικά να βγούμε από το μνημόνιο; Διότι κοντός ψαλμός αλληλουσία! Τον Δεκέμβρη βγαίνουμε. Τώρα, αυτή τη στιγμή, είναι η κατάλληλη να χτυπήσετε και να κάνετε όλη αυτή τη μάχη; Εγώ έχω την εντύπωση ότι αναρωτιέστε τι θα κάνετε χωρίς το μνημόνιο και ότι όσο πλησιάζει το «ξεψύχισμα» τόσο πιο πολύ σκιρτάμε και αντιδράμε.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι, η Αξιωματική Αντιπολίτευση έπρεπε να ήταν πολύ πιο υπεύθυνη. Διότι οι Αμερικανοί λένε ότι έχουμε εναλλακτική «νούμερο δύο». Η Αντιπολίτευση είναι η ελπίδα και η προσδοκία του λαού. Αν δεν πάει καλά η Κυβέρνηση, έχουμε Αντιπολίτευση.

Εδώ, όμως, δεν έχουμε, δυστυχώς. Τι έχουμε; Πολλά «θα», πολλές υποσχέσεις, πολλές δημοσκοπήσεις. Με αυτά ασχολείστε. Εδώ, όμως, υπάρχει κίνδυνος. Υπάρχει κίνδυνος και φοβάμαι πολύ. Δεν το εύχομαι και δεν το βλέπω να σας πιστέψει ο λαός. Και τότε, αλί και τρισαλί!

Ναι! Αναγνωρίζω ότι κάνετε αγώνα επάνω σε καλό έδαφος. Δηλαδή, πού ποντάρετε; Δεν θέλω να θυμίσω το νερό του Καματερού, που έλεγαν ότι έκανε καλό στον καρκίνο. Ποντάρετε στην αρρώστια, από την οποία ο λαός σήμερα βασανίζεται. Από τη δυστυχία, την οικονομία, προσπαθείτε με λόγια και με «νερό από το Καματερό» προσπαθείτε να τον κάνετε καλά! Αυτά είναι για μένα ανευθυνότητα. Δεν είναι τίμια.

Τίμιο είναι να πούμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό, δηλαδή ότι τώρα μπορεί να ελπίζει. Να ελπίζει σε μείωση της φορολογίας, των συντελεστών που τον έχουν διαλύσει, στις εκατό δόσεις, στα ασφαλιστικά και στα φορολογικά, στη μείωση του φόρου πετρελαίου. Επίσης, να δώσουμε το κοινωνικό μέρισμα. Να, αυτό που περιμένουμε το 2015, να δώσουμε στον λαό αυτό που του στερήσαμε!

Ξεκολλήστε το γραμμόφωνο. Κολλημένο γραμμόφωνο! Τα ίδια και τα ίδια: Επαναδιαπραγμάτευση του μνημονίου, κατάργηση του μνημονίου, ένας νόμος, ένα άρθρο.

Δεν θα πω για το Υπουργείο Ανάπτυξης και Εμπορίου, που εκπροσωπώ. Κάνουμε αγώνα. Εστιάσαμε, ως πρώτο βήμα, στη μείωση των τιμών σε όλα τα επίπεδα. Και δεν το λέω εγώ. Το λένε η ΕΛΣΤΑΤ και η EUROSTAT. Και τον Ιούλιο και τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο, όπως ανακοίνωσε σήμερα, οι τιμές είναι κάτω μεσοσταθμικά 1,8%. Υπάρχουν, βέβαια, προϊόντα, όπως είναι τα λαχανικά, τα πουλερικά και η ζάχαρη που είναι 46%. Έχουν πέσει. Δεν το λέω εγώ. Πάρτε την EUROSTAT.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Μειώθηκε το χαβιάρι!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Γελάει ο Κατσώτης, ο φίλος μου της Αριστεράς. Έχει δίκιο. Υπάρχει αγοραστική αδυναμία. Το δέχομαι. Να, γιατί παλεύουμε. Για να μπορέσουμε να δώσουμε στον Έλληνα πραγματικά αυτό που του στερήσαμε, που ήταν αναγκαίο, να μη ζει με δανεικά και αγύριστα.

Εμείς θα συνεχίσουμε και σήμερα και τον Φεβρουάριο με Πρόεδρο της Δημοκρατίας και θα συναντηθούμε στα «αλώνια» το 2016. Εκεί, να κρατάτε μικρά καλάθια, γιατί τα κεράσια είναι πολύ λίγα και οι ψήφοι το ίδιο. Εμείς θα δουλέψουμε με σύνεση, με δουλειά και ενότητα. Εσείς με πόλωση. Εμείς με αγώνα, με δημιουργία. Εσείς με λόγια του αέρα.

Αυτά, όμως, τα αναγνωρίζει ο λαός. Γι' αυτό, δίνει καθημερινά ψήφο εμπιστοσύνης. Οι δημοσκοπήσεις, όπως είναι σήμερα, θα μείνουν στο χρονοντούλαπο, για να τα διηγείστε στα παιδιά σας.

Κουράστηκα. Δύο χρόνια ράβετε κουστούμια. Μερικοί από εσάς μάλιστα -να σας έχει ο θεός καλά- παχύνετε. Σε λίγο δεν θα σας κάνουν. Και επειδή αργεί πάρα πολύ η υπουργοποίησή σας, ράψτε καινούργια!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει η κ. Έλενα Κουντουρά.

Ορίστε, κυρία Κουντουρά, έχετε τον λόγο.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα πάρα πολύ να δώσω

ψήφο εμπιστοσύνης σε μία κυβέρνηση που μπορώ να εμπιστευτώ, σε μια κυβέρνηση που δεν λέει άλλα πριν τις εκλογές και άλλα μετά τις εκλογές, σε μια κυβέρνηση που είναι συνεπής στις δεσμεύσεις της απέναντι στον ελληνικό λαό, σε μία κυβέρνηση που δεν τάζει και δεν υπόσχεται μόνο για να υπαρπάξει την ψήφο του ελληνικού λαού ή για να παραμείνει στην εξουσία.

Θα ήθελα να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης σε μία κυβέρνηση που η πολιτική της θα προάσπιζε το εθνικό συμφέρον. Θα ήθελα να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης σε μια κυβέρνηση που σέβεται και εφαρμόζει το Σύνταγμα. Όμως, δεν μπορώ να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης σε μία κυβέρνηση που με τη λαθεμένη της πολιτική και τις άστοχες επιλογές της έχει φέρει την Ελλάδα σε αδιέξοδο.

Ας δούμε, λοιπόν, ποια είναι αυτά τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής. Έχουμε ένα χρέος που είναι μη βιώσιμο. Είμαστε στην τέταρτη θέση σε ποσοστό φτώχειας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η εγκληματική πολιτική που εφαρμόζεται με τα αντιναπτυξιακά μέτρα λιτότητας έχουν δημιουργήσει ενάμισι εκατομμύριο ανέργους και έχουν οδηγήσει εξήμισι εκατομμύρια Έλληνες στα όρια της φτώχειας και τους νέους μας σε μετανάστευση. Έχουν καταστρέψει τη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα και τα λουκέτα μπαίνουν το ένα μετά το άλλο, ενώ έχει απαξιωθεί η περιουσία μας και οι ληστρικοί φόροι θα μας τη δημεύσουν πολύ σύντομα. Φυσικά έχουν διαλυθεί τα όποια εργασιακά δικαιώματα έχουν μείνει, οι δομές του κοινωνικού κράτους, όπως και οι δομές της υγείας και της παιδείας.

Πάνω απ' όλα όμως, μας έχετε εγκλωβίσει σε μια παθητική αποδοχή των γεγονότων και έχουμε χάσει την εθνική μας κυριαρχία. Αυτό εσείς το λέτε «success story». Θα σας έλεγα ότι αυτό προκαλεί ευθυμία και πολύ μικρό ανέκδοτο στις παρέες μας. Όμως, δεν προκαλεί ευθυμία η λέξη «Τιτανικός» που χρησιμοποιήθηκε από το ΠΑΣΟΚ, όπως και οι δηλώσεις περί διεφθαρμένης χώρας που διέσυραν την Ελλάδα παγκοσμίως εκείνη την γκρίζα περίοδο του 2009-2010. Και αναφέρομαι στο ΠΑΣΟΚ με το οποίο σήμερα συγκυβερνάτε και φέρει τεράστια ευθύνη για το σημερινό αδιέξοδο της χώρας.

Θα πρέπει επιτέλους να έρθουν στο φως τα πραγματικά αίτια και ο τρόπος με τον οποίο η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ διαχειρίστηκε τότε την κρίση του χρέους που μας οδήγησε στο ΔΝΤ και στο περίφημο PSI που «έφαγε» όλα τα αποθεματικά των νοσοκομείων, των πανεπιστημίων και των μικροομολογιούχων, στα μνημόνια και την παράδοση της εθνικής μας κυριαρχίας στην τρόικα και τους δανειστές. Όπως φυσικά καταλαβαίνετε, αναφέρομαι στη μία και μόνη εξεταστική επιτροπή, την οποία υποσχθήκατε και δεν κάνατε ποτέ.

Λέτε ότι σκίζετε τα μνημόνια κάθε μέρα και σελίδα-σελίδα, αλλά δεν λέτε ότι υπάρχουν διατάξεις και οι νόμοι των μνημονίων που μας υποχρεώνουν σε πάρα πολύ αυστηρή επιτήρηση από τους δανειστές, ενώ φυσικά δεν λείπουν και οι Ευρωπαίοι αξιωματούχοι, όπως πρόσφατα ο κ. Ντράγκι, που φροντίζουν να μας υπενθυμίζουν ότι στην Ελλάδα δεν μπορούμε να έχουμε ρευστότητα εάν δεν τηρούμε αυστηρά το πρόγραμμα του μνημονίου. Μη λέτε, λοιπόν, στον κόσμο και μην τον εξαπατάτε ότι στο τέλος του χρόνου βγαίνουμε από το μνημόνιο.

Με την ψήφο εμπιστοσύνης μας θέλετε να συμμετέχουμε σε ένα σχέδιο εξαπάτησης του ελληνικού λαού για άλλη μια φορά, αφού, όπως είπα, λέτε ότι θα τελειώσει το μνημόνιο στο τέλος του χρόνου. Όμως, δεν λέτε ότι απλώς τελειώνουν οι δόσεις και ταυτόχρονα αποκρύπτετε ότι είναι εδώ οι τετρακόσιοι εξήντα δύο εφαρμοστικοί νόμοι. Επίσης, λέτε ότι θα ζητήσετε από το ΔΝΤ να διακόψει την περαιτέρω χρηματοδότηση και να βρούμε στις αγορές, αλλά δεν λέτε ότι δεν μπορούμε να βρούμε στις αγορές, αν δεν εγγυηθεί η Ευρώπη.

Μιλάτε για φοροελαφρύνσεις και για τον φόρο αλληλεγγύης, ο οποίος υπενθυμίζω ότι ήταν προσωρινός, όπως και ο ΕΝΦΙΑ, ο οποίος τώρα όχι μόνο μονιμοποιείται, αλλά μας λέτε ότι αυτόν τον μόνιμο φόρο θα τον ελαφρύνετε κατά 30%.

Φέρνετε στο προσχέδιο του προϋπολογισμού το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και δεν λέτε ότι το καθολικό πρόγραμμα, οι πόροι, τα χρήματα θα βρεθούν από τη μείωση δαπανών πρόνοιας. Και εννοώ ότι δεν το λέτε στον κόσμο, γιατί αυτόν γράφεται στη σελίδα 33 του προσχεδίου του προϋπολογισμού.

Από τη μία, λέτε ότι ενδιαφέρεστε για τους ανέργους, μειώνετε όμως τις δαπάνες για επιδόματα ανεργίας και, από την άλλη, δεν έχετε εκμεταλλευτεί τα 9,7 δισεκατομμύρια που διέθεσε φέτος η Ευρωπαϊκή Ένωση για την καταπολέμηση της ανεργίας. Ζητάτε εκατό δόσεις από την τρόικα, η οποία δεν σας επιτρέπει να κάνετε και στέλνετε τους Έλληνες ή στη φυλακή ή τους δημεύετε τις περιουσίες.

Διαφημίζετε ένα λογιστικό πρωτογενές πλεόνασμα, αλλά αποκρύπτετε στον ελληνικό λαό ότι χρωστάτε στους ιδιώτες, ότι κόβετε το επίδομα πολυτέκνων, αναπήρων, το ΕΚΑΣ, τις συντάξεις των Ποντίων. Υπάρχουν συνταξιούχοι –περίπου τριακόσιες πενήντα χιλιάδες– που τα τρία τελευταία χρόνια δεν έχουν ακόμα εισπράξει τη σύνταξή τους.

Πραγματικά σας λέω ψάχνουμε καλοπροαίρετα αιτίες για να τοποθετηθούμε θετικά απέναντι στο «έργο» της Κυβέρνησής σας αλλά αδυνατούμε. Ακόμη και στο καίριο ζήτημα της φοροδιαφυγής δεν έχετε δείξει καμμία πρόοδο, εκτός βέβαια από το ηλεκτρονικό πλήρες φακέλωμα των μισθωτών και συνταξιούχων που πληρώνουν τελικά τον λογαριασμό.

Δεν ακουμπήσατε το λαθρεμπόριο, δεν ακουμπήσατε τους μεταλλοκοιτών. Έχετε αφήσει πολυεθνικές που χρωστάνε βεβαιωμένα τεράστια φορολογικά πρόστιμα –γερμανικές πολυεθνικές εταιρείες. Δεν ακουμπήσατε τη λίστα Λαγκάρντ, όπου βγαίνει η κ. Λαγκάρντ και λέει «τι να κάνουμε, αφού δεν υπάρχει πρόοδος στη φοροδιαφυγή, εμείς είμαστε αναγκασμένοι να τα παίρνουμε από τους φτωχούς Έλληνες».

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε κάνει πάρα πολλές προτάσεις για να βγει η χώρα από το αδιέξοδο, τις οποίες εσείς έχετε απαξιώσει. Έχετε μετατρέψει την Ελλάδα σε μια χώρα φθηνών ευκαιριών για κερδοσκόπους. Δυστυχώς, βαφτίζετε «μεταρρυθμίσεις» το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, συμφωνείτε με την τρόικα για να βγουν τα σπίνια των Ελλήνων στο σφυρί. Ζητάνε να μειώσετε τους μισθούς και τις συντάξεις περαιτέρω και το κάνετε και τελικά δεν ζούμε με υγιείς χρήμα.

Αυτό που είναι πολύ θλιβερό είναι ότι με την πολιτική σας ζούμε με δανεικά που μεγαλώνουν το χρέος, ζούμε με φόρους που δημεύουν τις περιουσίες μας και αφαιρούν τη ρευστότητα από την αγορά. Δεν ζούμε με χρήματα από πλούτο ελληνικό, από την παραγωγή, απ' αυτήν την ανάπτυξη που όλοι περιμένουμε και που εσείς εξαγγέλλετε και που δεν έρχεται ποτέ γιατί απλά δεν έχετε εθνικό σχέδιο.

Όπως καταλαβαίνετε, δεν μπορούμε να συναινέσουμε σ' αυτήν την πολιτική. Η Ελλάδα χρειάζεται αλλαγή πολιτικής, μια πολιτική που θα δώσει ελπίδα στα παιδιά μας, αλλά πάνω απ' όλα προοπτική στη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Μωραΐτης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΘΑΝΟΣ) ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και μέρες έχω εκφράσει την άποψη ότι η ψήφος εμπιστοσύνης που ζητάει η Κυβέρνηση δεν απαντά στα κρίσιμα ερωτήματα και προβλήματα.

Θα ακούσε από τον Πρωθυπουργό μια δημόσια δήλωση, αν η Κυβέρνηση ήθελε απλά να σταματήσει την κουβέντα περί πρόωγων εκλογών, την οποία –θυμίζω– ο ίδιος άνοιξε. Όμως, η ουσία είναι αλλού. Πραγματικά ερωτήματα απαιτούν σήμερα πραγματικές απαντήσεις. Οι απαντήσεις φυσικά δεν είναι εύκολες και πολύ φοβάμαι ότι μπορεί να μας περιμένει ένας νέος επώδυνος ιστορικός κύκλος με επικίνδυνες περιπέτειες, εάν οι απαντήσεις απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις διακατέχονται από προεκλογικό λαϊκισμό και πρεμούρα κυβερνητισμού.

Το λέω αυτό γιατί το στήσιμο ενός προεκλογικού σκηника απ' όλες τις πλευρές με εύκολες κουβέντες περί εξόδου από το μνημόνιο ή το σκίσιμο του μνημονίου μπορεί να αποβούν μοιραίες για τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ**)

Όμως το βασικότερο πολιτικό θέμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι το πολιτικό σύστημα ζει με τις ίδιες παθολογίες

που εξοργίζουν τους πολίτες, με μια αναποτελεσματική κυβέρνηση χωρίς σχέδιο, η οποία με δική της ευθύνη εξαυλώνει το πολιτικό της κεφάλαιο και μια ανεύθυνη Αντιπολίτευση χωρίς καμμία εναλλακτική πρόταση και αυτά μέσα σε ένα εμφυλιοπολεμικό κλίμα.

Ακούσαμε χθες μάλιστα τα περί καλών Ελλήνων και ερωτώ πράγματι: υπάρχουν κακοί Έλληνες; Έτσι, λοιπόν, είναι παράδοξο να συζητούμε αυτές τις μέρες για εμπιστοσύνη, μια λέξη που έχει εξαφανισθεί στη σχέση μεταξύ κοινωνίας και πολιτικού συστήματος, το οποίο εξακολουθεί να είναι εκτός τόπου και χρόνου. Αδυνατεί να δώσει ουσιαστικές απαντήσεις για το μέλλον μιας χώρας, η οποία ολοκληρώνει μια πρωτοφανή δημοσιονομική προσαρμογή.

Όλα τα βλήματα είναι στην επόμενη μέρα αλλά τα μυαλά, δυστυχώς, είναι κολλημένα στο χθες. Είμαστε εγκλωβισμένοι μεταξύ μίας συντηρητικής λογικής και μίας λαϊκίστικης αντίληψης που προβάλλει σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ.

Κανένα σχέδιο ουσιαστικών μεταρρυθμίσεων ή ένα εθνικό σχέδιο για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Κανένα σχέδιο για το πού πρέπει να πάει η χώρα τα επόμενα χρόνια και η χώρα καθημερινά χάνει ευκαιρίες. Κανένα σχέδιο για το πώς οργανώνει, πώς κατευθύνει η χώρα αυτό το ιστορικό κύμα των νέων Ελλήνων που θέλουν σήμερα, πράγματι, να ασχοληθούν στον πρωτογενή τομέα.

Κανένα ουσιαστικός διάλογος για τις μεγάλες θεσμικές αλλαγές που έχει ανάγκη σήμερα το πολιτικό σύστημα. Κανένα σχέδιο για στήριξη της μικρομεσαίας επιχείρησης, για την ενίσχυση των νέων ανθρώπων που θέλουν να επιχειρήσουν. Χθες ο ΟΑΕΔ έβγαλε, επιτέλους, ένα πρόγραμμα για την πρόσληψη πέντε χιλιάδων νέων ανθρώπων στη χώρα. Οι θέσεις εξαντλήθηκαν μέσα σε δύο ώρες και στην ουρά αναμονής βρίσκονται σήμερα χιλιάδες άλλες επιχειρήσεις που ζητούν απεγνωσμένα τέτοια προγράμματα.

Η Κυβέρνηση ας βρει τρόπους, λοιπόν, να υπηρετήσει την πραγματική οικονομία αντί να ψάχνει πώς θα εξυπηρετήσει το δικό της εκλογικό ακροατήριο από το πλεόνασμα.

Κανένα σχέδιο για ένα σύγχρονο αποτελεσματικό δημόσιο με πραγματική αξιολόγηση που θα υπηρετεί τον πολίτη. Βλέπουμε, από τη μία πλευρά, εμμονές στα όρια της εκδικητικής αντίληψης με συλλήβδην στοχοποίηση των δημοσίων υπαλλήλων και, από την άλλη πλευρά, μάχες οπισθοφυλακής και υπεράσπιση της στασιμότητας.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να πω κάτι για το ΣΥΡΙΖΑ. Δεν θα σταθώ ούτε στο πού θα βρεθούν τα λεφτά ούτε στις διαφορετικές απόψεις –που στα κόμματα πρέπει να υπάρχουν διαφορετικές απόψεις. Το πρόβλημα είναι ότι δεν ακούμε από τον ΣΥΡΙΖΑ κάτι καινούργιο, κάτι διαφορετικό, κάτι νέο. Ακούμε τις ίδιες παλιές συντηρητικές, επιδοματικές λογικές. Καμμία κοβέντα για το πώς θα δημιουργήσουμε πλούτο, ποιος θα παραγάγει αυτόν τον πλούτο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, η Αριστερά ιστορικά συγκρούεται, αλλάζει, μετασχηματίζεται, δεν φοβάται τις ρήξεις, προωθεί μεταρρυθμίσεις, δεν έρχεται απλά να διαχειριστεί και μάλιστα με συντηρητική φοβικότητα τα πράγματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγονται διάφορα για όσους κατά καιρούς εκφράζουν μικρές ή μεγάλες διαφωνίες σε κυβερνητικές πολιτικές. Θέλω να υπογραμμίσω και να τονίσω στην Αίθουσα ότι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ δεν πρόκειται ούτε να σιωπήσουν ούτε να σταματήσουν να διεκδικούν αλλαγές σε προοδευτική κατεύθυνση.

Οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ είναι αυτοί που πέντε χρόνια τώρα υπηρέτησαν τη σταθερότητα με συνέπεια κι όχι «αλά καρτ». Τη σταθερότητα την υπονόμεισαν όσοι υποσχέθηκαν τα πάντα στα «Ζάπεια», όσοι πετούσαν λαϊκίστικες «χειροβομβίδες» επιμένοντας για εκλογές το 2012 για να γίνουν Υπουργοί, όσοι έκλεισαν με τον τρόπο που έκλεισαν την ΕΡΤ, όσοι στήριξαν τους «Μπαλτάκους» όσοι έστηναν παραμάγαζα με διάφορες «τροίκες» του εσωτερικού, όσοι κρατάνε δύο χρόνια τη λίστα Λαγκάρντ και άπλα την κοίτανε, όσοι παθαίνουν αλλεργία σε μεταρρυθμίσεις όπως η «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», όσοι δεν θέλουν να συγκρουστούν με ένα πελατειακό κράτος, το οποίο μας έφτασε εδώ που μας έφτασε,

και όσοι είναι συνειδητοί θαυμαστές των συντηρητικών πολιτικών που επεβλήθησαν στη χώρα μας.

Δεν ανήκω σε αυτούς και σε ό,τι με αφορά δεν πρόκειται να σταματήσω να λέω τη γνώμη μου. Θα είμαι εδώ δημόσια, όχι στο σκοτάδι, εκφράζοντας τις διαφωνίες και τις προτάσεις μου. Δεν με αφορούν οι συνωμοσιολογίες. Δεν με αφορούν τα εκβιαστικά και προβοκατόρικα διλήμματα της μίας ή της άλλης πλευράς. Δεν με αφορά η πάση θυσία διατήρηση κανενός σε καμμία καρέκλα εξουσίας –ούτε καν η δικιά μου.

Μπορεί κάποιος, ακόμα και στο κόμμα μου, να γοητεύονται σήμερα από την ιδέα μίας στρατηγικής συμμαχίας με τη Νέα Δημοκρατία. Εγώ δεν έχω δώσει και δεν δίνω καμμία λευκή επιταγή σε κανέναν Σαμαρά και δεν πρόκειται «να κλείσω το μάτι» σε κανέναν Τσίπρα.

Το λέω καθαρά μέσα από την ψυχή μου, όπως το νιώθω. Η ψήφος μου είναι ψήφος προς τη χώρα. Και η αγωνία μου είναι να μην πάνε στράφι οι θυσίες των πολιτών. Και, ναι, η αγωνία μου είναι να ξαναφτιάξουμε και την παράταξή μας, υπηρετώντας τη χώρα.

Λέω, λοιπόν, ότι η ανοχή στην Κυβέρνηση τους επόμενους μήνες περνά μέσα από την αλλαγή πολιτικής, την ύπαρξη συγκεκριμένου σχεδίου για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και μία νέα προγραμματική συμφωνία.

Έτσι, μπορεί πράγματι η εκλογή Προέδρου να καταστεί μια πολιτική αφετηρία σταθερότητας και αλλαγών, αν χρειαστεί ακόμα και μέσω νέων κυβερνητικών λύσεων από την παρούσα Βουλή. Και εκεί θα κριθεί τελικά ποιοι σημερινοί αρχάγγελοι της σταθερότητας την υπηρετούν πραγματικά ή αν στόχος τους ήταν πάντα η καρέκλα εις βάρος των εθνικών διακυβευμάτων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Δερμιτζάκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. «Κυβέρνηση σε πανικό»! Αυτός θα μπορούσε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να είναι ο τίτλος σε όλα όσα διαδραματίζονται στη συγκυβέρνηση τον τελευταίο καιρό.

Υπήρξε μία αλληλουχία αποτυχημένων προσπαθειών που ξεκίνησε από το Παρίσι, την εμφάνιση του Πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη και τη συνάντησή με την κ. Μέρκελ για να δείξουν ότι κάτι αλλάζει, ότι φτάνουμε στο τέλος των μνημονίων, έρχονται φοροελαφρύνσεις και άλλα συναφή. Όλα αποδείχτηκαν πομφόλυγες. Η εικόνα της βαρβαρότητας της πολιτικής τους δεν αλλάζει ούτε με λήπτινγκ ούτε με μακιγιάζ και μπογιές.

Ο ρόλος του καλού και υπάκουου μαθητή που επέλεξαν, βυθίζει τη χώρα περισσότερο στην απόγνωση. Την ώρα που πληθαίνουν οι φωνές και οι αντιδράσεις στην Ευρώπη είναι εντονότερες από ποτέ απέναντι στην πολιτική της λιτότητας, ιδιαίτερα στις χώρες του Νότου, η Κυβέρνηση της χώρας μας είναι απουσα.

«Παν μέτρον άριστον ψελλίζουν» και ψηφίζουν «παρών» στην πρόταση της Αργεντινής στον ΟΗΕ, λες και δεν μας αφορούσε το θέμα. Είναι, όμως, παρόντες, πρώτοι και καλύτεροι στην Ουκρανία, να κατακραυμώνουν τη Ρωσία, μια στάση που μας έβαλε στο εμπάργκο και οδήγησε σε απώλεια σημαντικών αγορών –αγορών που είχαν κερδηθεί με μόχθο, ρίσκο και μεράκι πολλών ανθρώπων– για τα αγροτικά μας προϊόντα και τον τουρισμό.

Τώρα οι αγρότες βιώνουν τον εμπαιγμό και την τεράστια γραφειοκρατία για να πάρουν ή και για να μην πάρουν ίσως ποτέ αυτά τα ψίχουλα των αποζημιώσεων.

Καμμία από όλες αυτές τις κινήσεις δεν λειτούργησε θετικά για την Κυβέρνησή σας. Σας γύρισαν όλες μπουμερανγκ. Τότε άρχισε το γαϊτανάκι των απαράδεκτων δηλώσεων, βασισμένο πάνω στο ίδιο σενάριο των εκλογών του 2012: φόβος, τρομοκρατία των πολιτών. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός δηλώνει ότι οι τράπεζες θα μείνουν χωρίς χρήματα, αν κυβερνήσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Τον ακολουθεί λάβρος ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, «θα αποσύρω τα χρήματά μου, θα φύγω από την Ελλάδα». Ο απόλυτος πανικός!

Η Κυβέρνηση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης από τον εαυτό της. Πιστεύουν ότι θα κερδίσουν χρόνο, ότι θα προλάβουν να υλοποιήσουν ό,τι δεσμεύσεις έχουν αναλάβει προς τους δανειστές.

Κυβερνητικά στελέχη ανέφεραν χθες στις ομιλίες τους ένα σωρό ανακρίβειες για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Η αλήθεια είναι ότι παραδώσατε, κύριοι της Κυβέρνησης, το φάρμακο, παραγωγή, διακίνηση, λιανεμπόριο στις μεγάλες πολυεθνικές, εξοντώνοντας την ελληνική φαρμακοβιομηχανία και το μικρομεσαίο φαρμακείο της γειτονιάς.

Η φαρμακευτική δαπάνη μειώθηκε γιατί την μετακυλίστατε στις πλάτες των ασφαλισμένων, αυξάνοντας τη συμμετοχή τους, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να αγοράσουν τα φάρμακά τους. Οι χρόνια ασθενείς, καρκινοπαθείς, διαβητικοί, με νοσήματα ψυχικής υγείας, με χρόνια αναπνευστική πνευμονοπάθεια, πληρώνουν πλέον μεγάλη συμμετοχή. Η αρνητική λίστα φαρμάκων, αυτών δηλαδή που δεν αποζημιώνονται, που δεν συνταγογραφούνται, διευρύνεται συνεχώς και οι ασθενείς πρέπει να τα πληρώνουν από την τσέπη τους, εάν βέβαια ψάχνοντας στις τσέπες τους βρουν τίποτα, γιατί με τη φοροκαταιγίδα που τους στείλατε τους τα έχετε αρπάξει όλα.

Η αλήθεια ακόμα είναι ότι έχετε οδηγήσει σε διάλυση το ΕΣΥ, σε υποστελέχωση και απαξίωση τα δημόσια νοσοκομεία. Μετατρέπετε την υγεία σε εμπόρευμα και την παραδίδετε στα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα. Με το νομοσχέδιο για την υγεία, που φέρατε στο Γ' Θερινό Τμήμα και τη δημιουργία της «ΕΣΑΝ Α.Ε.», καταργείται ουσιαστικά ο δημόσιος και κοινωνικός χαρακτήρας της υγείας. Τα δημόσια νοσοκομεία και ιδίως τα μικρά περιφερειακά οδηγούνται σε άμεσο κλείσιμο μην αντέχοντας τον αθέμιτο ανταγωνισμό.

Απέναντι σ' αυτήν την τραγική εικόνα που παρουσιάζει η Κυβέρνηση, ο ΣΥΡΙΖΑ με καθαρό, πειστικό, ρεαλιστικό, πολιτικό λόγο, με την καταλυτική εμφάνιση του Προέδρου μας στη Θεσσαλονίκη, με συγκροτημένες και κοστολογημένες προτάσεις για όσους πληγώθηκαν βάρβαρα και βάνουσα από τις πολιτικές της Κυβέρνησης, δίνει το στίγμα για μια άλλη πορεία, για μια άλλη πολιτική, που είναι και εφικτή και ρεαλιστική. Είναι προτάσεις που τόνωνουν το φρόνημα του λαού μας, κρατούν ζωντανή την ελπίδα, την αισιοδοξία, ζεσταίνουν τις καρδιές των ανθρώπων, δίνουν προοπτική.

Τα μέτρα που εξήγγειλε ο Πρόεδρός μας είναι στοιχειώδεις καθήκον μιας αριστερής Κυβέρνησης για να δείξει τη στοργή της, να ανακουφίσει με άμεσα μέτρα αυτούς τους συμπολίτες μας, αυτά τα κοινωνικά στρώματα που λεηλατήσατε, που τους σπρώξατε στο περιθώριο, που τους βυθίσατε στην ανθρωπιστική κρίση, τους άστεγους, τους άνεργους, όσους είναι χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα, δίχως φάρμακα, χωρίς και αυτό καμμία φορά το καθημερινό τους φαγητό.

Είναι ελάχιστη υποχρέωση σε όλους τους χιλιολαβμένους συμπολίτες μας και θα το κάνουμε, γιατί η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ νοιάζεται για τον άνθρωπο και τις ανάγκες του. Εσείς νοιάζεστε για τις αγορές και τους τραπεζίτες. Δεν είναι υποσχαιολογία και θα τα κάνουμε πράξη για να αποκαταστήσουμε τα δικαιώματα των εργαζομένων, που κατακτήθηκαν με θυσίες και αγώνες και εσείς τα ποδοπατήσατε για να κάνετε, τάχατες, ανταγωνιστική την οικονομία.

Έτσι, επαναφέρουμε το θεσμικό πλαίσιο για την προστασία των εργασιακών δικαιωμάτων, της μετενέργειας, της διατησίας, των συλλογικών συμβάσεων. Καταργούμε τις ρυθμίσεις για τις μαζικές απολύσεις και την ενοικίαση των εργαζομένων.

Θα υποβάλουμε πρόγραμμα για τριακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας στο δημόσιο, τον ιδιωτικό τομέα και στον τομέα της κοινωνικής αλληλεγγύης οικονομίας. Δεν μπορεί να περιμένουν οι άνθρωποι την ανάπτυξη που ευαγγελίζεστε και δεν έρχεται σε μια κατεστραμμένη οικονομία, γιατί το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου, που εσείς το ονομάσατε ανάπτυξη, δεν φέρνει ούτε επενδύσεις ούτε νέες θέσεις εργασίας. Η τόνωση της αγοράς, αντίθετα, θα δημιουργήσει νέες ευκαιρίες, νέες θέσεις.

Εάν συνεχιστεί η πολιτική σας, σε λίγο στην Ελλάδα δεν θα υπάρχουν πλέον νέοι άνθρωποι. Θα έχουν, δυστυχώς, όλοι μεταναστεύσει. Είναι χρέος μιας αριστερής Κυβέρνησης και θα γίνει πράξη για να αρχίσει η επανεκκίνηση της οικονομίας, να σταματήσουν οι ποινικές διώξεις, οι κατασχέσεις λογαριασμών, μισθών και πρώτης κατοικίας, να υπάρξει δωδεκάμηνη αναστολή διώξεων και αναγκαστικών μέτρων σε οφειλότες με μηδενικό ει-

σόδημα και να καταργηθεί η αυτόφωρη διαδικασία για οφειλές στο δημόσιο και η προκαταβολή 50% ως προϋπόθεση προσφυγής στη δικαιοσύνη.

Η εκκαθάριση των οφειλών προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία και η ρύθμισή τους σε πολλές δόσεις με μετριοπαθείς υπολογισμούς, με είσπραξη ετησίως 5% έως 15% των συνολικών οφειλών, θα επιφέρει όφελος 3 δισεκατομμυρίων ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

Παράλληλα, θα υπάρξει επαναφορά του αφορολόγητου στα 12.000 ευρώ και δημιουργία περισσότερων φορολογικών κλιμακίων για προοδευτική και δίκαιη φορολόγηση.

Επίσης, θα υπάρξει νέα σεισάχθεια για τη ρύθμιση των κόκκινων δανείων σε φυσικά πρόσωπα και επιχειρήσεις, ίδρυση αναπτυξιακής τράπεζας ειδικού σκοπού για στήριξη των μικρομεσαίων, των αγροτών, που τώρα αντιμετωπίζουν ένα εχθρικότατο τραπεζικό σύστημα.

Το κόστος αυτών των άμεσων μέτρων με μετριοπαθείς υπολογισμούς υπερκαλύπτεται από τα έσοδα που θα υπάρξουν από τα μέτρα για τις ρυθμίσεις και τις εκκαθαρίσεις, από την πάταξη της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου, που η Κυβέρνηση σας δεν τόλμησε να αγγίξει, γιατί δεν είχε ούτε την πολιτική βούληση ούτε την αποφασιστικότητα να συγκροστεί με τα διαπλεκόμενα και τα μεγάλα συμφέροντα από την ανακατανομή των πόρων του ΕΣΠΑ και από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας.

Οι αριθμοί ομιλούν. Οι αριθμοί λένε την αλήθεια. Μπορεί να αλλάξει το γκρίζο τοπίο στην πατρίδα μας, η κατήφεια και η απελπισία που έφεραν οι μνημονιακές κυβερνήσεις.

Ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Πρόεδρός του δεν εξαγγέλλουν ουτοπίες και άπιαστα όνειρα. Δεν είπαμε αυτά που θέλουμε να γίνουν, αλλά αυτά που σήμερα μπορούμε να κάνουμε. Δεν πουλάμε ψεύτικες ελπίδες. Όμως, αποδεικνύουμε με ρεαλιστικές, κοστολογημένες προτάσεις ότι μπορούμε να βγάλουμε τη χώρα και το λαό από την παγίδα που τον έχετε οδηγήσει, γιατί υπηρετούμε ιδανικά και αξίες, υπηρετούμε τον άνθρωπο και όχι τις αγορές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Μπαρμπάρουσης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εκφράζω την αγανάκτησή μου για το γεγονός ότι συμμετέχω σε μια «κολοβή» Βουλή που λειτουργεί παράνομα, όχι μόνο για το γεγονός ότι απαιτείται μικρότερος αριθμός Βουλευτών από αυτόν που ορίζει το Σύνταγμα αλλά και για το ότι για πρώτη φορά στη νεότερη ελληνική ιστορία έχουμε κατάλυση του πολιτεύματος από έναν Πρωθυπουργό που δεν δίνει σε εν ενεργεία Βουλευτές το δικαίωμα να συμμετάσχουν στη διαδικασία και να ψηφίσουν κατά την αυριανή ψηφοφορία.

Έχουν πάρει τον λόγο μέχρι στιγμής πάνω από πενήντα ομιλητές και γι' αυτό το απαράδεκτο γεγονός δεν μίλησε κανείς. Ομερτά από όλους τους υπερδημοκράτες του συνταγματικού τόξου!

Ακούσαμε χθες τον αντικαταστάτη του Σαμαρά και εισηγητή της Κυβέρνησης κ. Βορίδη να μας λέει λίγο-πολύ ότι έχουμε γίνει Ελβετία, ότι τα παιδιά μας μεγαλώνουν κάπου στη Ντίσνεϊλαντ. Πραγματικά, νόμιζα ότι βρίσκομαι σε κάποιο άλλο κράτος και όχι στην Ελλάδα.

Αλλά θα σταθώ κυρίως στο τελευταίο που είπε, ότι έχουν, λέει, μαζί τους όλους τους καλούς Έλληνες. Και συμφωνούμε κι εμείς με αυτό, ότι έχετε μαζί σας όλους τους καλούς Έλληνες, τους καλούς όμως μέσα σε εισαγωγικά. Έχετε όλους τους «καλούς» Έλληνες, όπως τον Μπόμπολα, σε αυτόν που δώσατε όλα τα δημόσια έργα και αυξήσατε εν καιρώ κρίσης τα διόδια κατά 30%, τον κ. Σάλα, ο οποίος με τα λεφτά των φορολογουμένων απέκτησε όλα τα υποκαταστήματα των κυπριακών τραπεζών στην Ελλάδα, τον κ. Λάτση που του νομιμοποιήσατε το παράνομο Mall και του δώσατε αντί πινακίου φακής το Ελληνικό.

Έχετε μαζί σας τους εφοπλιστές, που μόλις πρόσφατα τους

καταργήσατε την υποχρεωτική έκτακτη εισφορά.

Έχετε μαζί σας όλους αυτούς που κερδίζουν από την υποβάθμιση της υγείας και της παιδείας. Είναι λογικό εν καιρώ κρίσης, ειδικά όταν ξηλώνεται κάθε δομή και υποδομή της δημόσιας υγείας, ο πολίτης να στρέφεται στην ιδιωτική υγεία και να δίνει ό,τι έχει και δεν έχει για τους ανθρώπους του που αντιμετωπίζουν πρόβλημα και έτσι πολλοί να θησαυρίζουν.

Επίσης, πολλοί κερδίζουν από την ιδιωτική εκπαίδευση, καθώς τα δημόσια σχολεία και πανεπιστήμια υποβαθμίζονται συνεχώς.

Έχετε μαζί σας αυτούς που έχουν καταληστεύσει τα δημόσια ταμεία και ένα συρφετό διεφθαρμένων και επιόρκων δημόσιων λειτουργών, τους οποίους ενθαρρύνετε να συνεχίζουν τις παράνομες δράσεις και το όργιο αසυδοσίας.

Αντίθετα, εμείς έχουμε στο πλευρό μας τους κακούς –πάντα σε εισαγωγικά- τα φτωχά και σκληρά δοκιμαζόμενα στρώματα του ελληνικού λαού, όπως οι στρατιωτικοί των 800 ευρώ, που σε αντίξοες συνθήκες υπηρετούν την πατρίδα, θέτοντας σε κίνδυνο τη ζωή τους.

Έχουμε μαζί μας τους ναυτικούς που κάνουν τα πιο δύσκολα επαγγέλματα και βλέπουν τις αμοιβές τους συνεχώς να μειώνονται. Καλά, για σύνταξη δεν το συζητάμε.

Έχουμε μαζί μας τους κτηνοτρόφους, που είναι παρατημένοι στο έλεος του θεού, μιας και το κράτος δεν υπάρχει πια. Και αυτό φάνηκε τώρα τελευταία για άλλη μια φορά με τον καταρροϊκό πυρετό, που μαστίζει τα κοπάδια σε όλη την Ελλάδα και το επίσημο κράτος δεν έχει κάνει απολύτως τίποτα.

Έχουμε μαζί μας τους αγρότες, που τριακόσιες εξήντα πέντε μέρες τον χρόνο, με όλες τις καιρικές συνθήκες, δουλεύουν σκληρά στα χωράφια τους και τώρα με τον ΕΝΦΙΑ τους τα παίρνουν.

Έχουμε μαζί μας τους νέους που δεν βλέπουν μέλλον στην πατρίδα μας και αναγκάζονται να ξενιτευτούν και όσοι μένουν εδώ, κορινθιάζουν το πτυχίο τους και δουλεύουν ως σερβιτόροι για 20 ευρώ.

Έχουμε μαζί μας τους συνταξιούχους των 400 ευρώ, που δεν τους φτάνουν ούτε για τα φάρμακά τους.

Έχουμε μαζί μας τους ελεύθερους επαγγελματίες, που έχουν εξοντωθεί από τη φορολογική πολιτική και αναρωτιούνται πότε θα έρθει ο κλητήρας να τους πάρει το σπίτι ή να οδηγηθούν στη φυλακή για μικροποσά που χρωστούν στην εφορία. Γιατί εδώ στο «Ελλαδιστάν» αν χρωστάς 4.000 και 5000 ευρώ πας φυλακή. Αν χρωστάς όμως εκατομμύρια, έχεις άποψη, έχεις κύρος, επηρεάζεις την πολιτική ζωή του τόπου και δεν σε πειράζει κανένας.

Έχουμε μαζί μας εκείνους που σας δείχνουν τον δρόμο της εξόδου, επειδή δεν αντέχουν πλέον άλλο στην κοροϊδία σας, αυτούς που απαιτούν την τιμωρία σας για το ξεπούλημα της πατρίδας μας, για τα σκάνδαλα και τις μίζες στα οποία πρωταγωνιστήσατε.

Το σίγουρο είναι ότι την ψήφο εμπιστοσύνης μέσα στη Βουλή θα την πάρετε και ρετάρνοντας, θα φτάσετε με τα χίλια ζόρια μέχρι το Μάρτιο και την εκλογή Προέδρου. Για πιο μετά δεν υπάρχει περίπτωση, διότι όχι ψηφοφόροι δεν θα σας έχουν απομείνει αλλά ούτε υποψηφίους δεν θα βρίσκετε.

Να ξέρετε ότι ο ελληνικός λαός είναι αυτός που λέει σε σχολεία, σε πανεπιστήμια, σε καφενεία, σε πόλεις και χωριά ότι μόνο με τη Χρυσή Αυγή θα επικρατήσει το δίκιο και οι κλέφτες θα πάνε φυλακή.

Η Χρυσή Αυγή δεν υπάρχει περίπτωση να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης σε μια κυβέρνηση που κλείνει τους πολιτικούς της αντιπάλους φυλακή και χρησιμοποιεί μεθόδους σταλινικού τύπου για την εξόντωσή τους.

Μετά τις τελευταίες εκλογές και από τις δημοσκοπήσεις φαίνεται ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν χάρει καμιάς εκτίμησης και εμπιστοσύνης από τον ελληνικό λαό. Όσο πιο γρήγορα φύγετε, τόσο το καλύτερο!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η Υπουργός Τουρισμού κ. Όλγα Κεφαλογιάννη.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ (Υπουργός Τουρισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκίνησε χθες μια σημαντική

κοινοβουλευτική διαδικασία. Η Κυβέρνηση έρχεται να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή των Ελλήνων, έρχεται να εξηγήσει στους Έλληνες πολίτες αναλυτικά το σχέδιο ανάκαμψης που εφαρμόστηκε τα δύο τελευταία χρόνια, έρχεται να αναλύσει τις προοπτικές ανάπτυξης που εμφανίζονται πλέον στον ορίζοντα μετά από πολλά χρόνια ύφεσης.

Κυρίες και κύριοι, ολοκληρώσαμε έναν μεγάλο κύκλο δύο ετών. Σε αυτή την περίοδο έγιναν πολλά και σημαντικά πράγματα. Εφαρμόστηκαν σκληρά μέτρα που είχαν ήδη αποφασιστεί, προωθήθηκαν σημαντικές μεταρρυθμίσεις που έπρεπε να έχουν γίνει πολλά χρόνια πριν και λύθηκαν προβλήματα που ταλάνιζαν για χρόνια την ελληνική κοινωνία.

Υπήρξαν διαπραγματεύσεις σκληρές και επίπονες με τους δανειστές μας, πολλές από τις οποίες κατέληξαν σε θετικά αποτελέσματα. Θυμίζω χαρακτηριστικά τη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση από 23% σε 13%.

Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν πρέπει να ξεχνάμε τις μεγάλες θυσίες του ελληνικού λαού. Η ωριμότητα, η ευθύνη και η συναίσθηση των περιστάσεων είναι χαρακτηριστικά που τον διακρίνουν.

Τώρα, όμως, μπαίνουμε σε έναν δεύτερο κύκλο της τετραετίας. Τα πράγματα αλλάζουν μέρα με τη μέρα, μήνα με τον μήνα. Τα θετικά αποτελέσματα πολλών πρωτοβουλιών μας αρχίζουν να φανίζουν.

Ο ελληνικός τουρισμός ήταν ο πρώτος που ανέκαμψε. Ήταν και είναι η πρώτη αχτίδα φωτός και αισιοδοξίας. Το 2014 ήταν μια χρονιά ρεκόρ. Επιστρέψαμε στην κορυφή. Ο τουρισμός απέδειξε ότι μπορεί να αποτελέσει την ατμομηχανή της ελληνικής οικονομίας. Τόνωσε τις οικονομίες των τοπικών κοινωνιών, έδωσε ελπίδα στους συμπολίτες μας ότι οι καλύτερες μέρες είναι μπροστά. Το σημαντικότερο; Στείλαμε στην Ευρώπη και σε όλον τον κόσμο ένα δυνατό μήνυμα, ότι η Ελλάδα μπορεί να τα καταφέρει, μπορεί να ξεπεράσει την κρίση.

Η πορεία αυτή προς την επιτυχία δεν έγινε στον αυτόματο πιλότο. Τίποτα δεν έγινε τυχαία. Όλα έγιναν με κόπο, σχέδιο και προσπάθεια. Όλα έγιναν σε συνεργασία με όλους τους συλλογικούς φορείς του τουρισμού, όπως είναι ο ΣΕΤΕ, το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο, οι εργαζόμενοι του κλάδου. Ενώσαμε δυνάμεις γιατί πιστεύαμε -και εξακολουθούμε να πιστεύουμε- ότι αυτή είναι η συνταγή της επιτυχίας.

Αναλαμβάνοντας το Υπουργείο Τουρισμού και με την καθοδήγηση του Πρωθυπουργού κ. Αντώνη Σαμαρά θέσαμε δύο βασικές προτεραιότητες:

Πρώτη προτεραιότητα ήταν να βάλουμε σε τροχιά επανεκκίνησης τον τουρισμό που βρισκόταν σε πορεία παρακμής. Ουσιαστικά παραλάβαμε μια υποβαθμισμένη Γραμματεία την οποία και μετατρέψαμε σε ένα πραγματικό Υπουργείο Τουρισμού. Παραλάβαμε έναν ΕΟΤ απαξιωμένο, τον οποίον εκσυγχρονίζουμε δίνοντάς του συγκεκριμένο ρόλο, καθιστώντας τον έναν εξελιγμένο οργανισμό προβολής και προώθησης της χώρας.

Δεύτερη προτεραιότητά μας ήταν να αλλάξουμε την εικόνα της χώρας στο εξωτερικό, έργο εξαιρετικά δύσκολο, αν αναλογιστεί κανείς ότι η Ελλάδα είχε χάσει την αξιοπιστία της στις διεθνείς αγορές. Η εικόνα της είχε υποστεί σημαντική φθορά λόγω της κρίσης και των συνεχιζόμενων απεργιών και διαδηλώσεων.

Η εικόνα της Ελλάδας σε ολόκληρο τον κόσμο -και το λέω αυτό με μεγάλη μου λύπη- ήταν η εικόνα του φλεγόμενου Συντάγματος, των βίαιων συγκρούσεων με την Αστυνομία, η εικόνα της Ακρόπολης με τα κρεμασμένα πανό διαμαρτυρίας, εικόνα δηλαδή μίας χώρας σε κρίση.

Τη δυσάρεστη, όμως, αυτή πραγματικότητα καταφέραμε και την αλλάξαμε σχεδιάζοντας πολύ προσεκτικά σειρά κινήσεων στο εξωτερικό, κλείνοντας σημαντικές συμφωνίες με μεγάλους τουριστικούς οργανισμούς του εξωτερικού, συμμετέχοντας σε όλες τις μεγάλες τουριστικές εκθέσεις, παραχωρώντας δεκάδες συνεντεύξεις σε ξένα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα επαναποθετήσαμε την Ελλάδα στον παγκόσμιο τουριστικό χάρτη και μάλιστα στις πρώτες θέσεις κατάταξης. Ανακτήσαμε τη χαμένη αξιοπιστία του ελληνικού τουρισμού, της ελληνικής πολιτείας απέναντι στην παγκόσμια τουριστική βιομηχανία. Η εικόνα της χώρας έχει απο-

κατασταθεί πλέον στις διεθνείς αγορές. Η μεγάλη άνοδος το 2013 σε αφίξεις και έσοδα συνεχίστηκε και το 2014. Ο στόχος των είκοσι εκατομμυρίων επισκεπτών μπορεί μέχρι το τέλος του έτους να γίνει πραγματικότητα. Οι αριθμοί είναι εντυπωσιακοί.

Επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε μερικά ενδεικτικά στοιχεία: Σύμφωνα με την Τράπεζα της Ελλάδας για το 2014 μέχρι στιγμής έχουμε αύξηση των εισπράξεων κατά 13,4%, αύξηση της κίνησης κατά 15,6%. Να αναφέρω χαρακτηριστικά ότι από τη Μεγάλη Βρετανία οι εισπράξεις αυξήθηκαν κατά 40,2% και οι αφίξεις κατά 33,8%, από τη Γαλλία οι εισπράξεις αυξήθηκαν κατά 21,3% και οι αφίξεις κατά 15,1%, από τη Γερμανία οι εισπράξεις αυξήθηκαν κατά 2,9% και οι αφίξεις κατά 1,9%. Όσον δε αφορά την Κίνα, στο πρώτο εξάμηνο του 2014 από το Πεκίνο έχει καταγραφεί αύξηση 71% σε θεωρήσεις βίζας σε σχέση με το αντίστοιχο εξάμηνο του 2013, ενώ από τη Σαγκάη η αύξηση είναι 107%.

Με βάση τα στοιχεία του ΙΚΑ ο τουρισμός δημιούργησε το πρώτο επτάμηνο εκατόν είκοσι χιλιάδες νέες θέσεις μισθωτής εργασίας σε σχέση με το 2013. Στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης απέδωσε περίπου 650 εκατομμύρια ευρώ ασφαλιστικές εισφορές μέχρι τον Ιούλιο του 2014, εμφανίζοντας αύξηση 20%. Το δωδεκάμηνο Ιανουαρίου 2013 – Ιανουαρίου 2014 περισσότερες από μία στις τρεις νέες θέσεις εργασίας μισθωτών που δημιουργήθηκαν στη χώρα – εξήντα έξι χιλιάδες πεντακάσιες δώδεκα επί συνόλου εκατόν σαράντα έξι χιλιάδες εκατόν εβδομήντα – ήταν στους κλάδους των ξενοδοχείων και της εστίασης.

Τέλος, σύμφωνα πάλι με τα επίσημα στοιχεία της Τραπεζής της Ελλάδας, η αύξηση των καταθέσεων κατά 1 δισεκατομμύριο ευρώ τον Αύγουστο αποδίδεται στην ενίσχυση των εσόδων από τον τουρισμό, καθώς οι εκτιμήσεις από τις τράπεζες συνηγορούν στο ότι η αύξηση προήλθε κυρίως από τη νησιωτική χώρα, που ωφεληθήκε κυρίως από την εισροή εκατομμυρίων τουριστών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας περιέγραψα και με αριθμούς τη μεγάλη συλλογική επιτυχία του ελληνικού τουρισμού, την αδιαμφισβήτητη συμβολή του στην ανάκαμψη της χώρας, τη δυναμική του για να μπούμε το 2015 σε τροχιά ανάπτυξης. Τα μηνύματα είναι αισιόδοξα και για τη νέα τουριστική χρονιά.

Στον τουρισμό πετύχαμε γιατί υλοποιήσαμε ένα συγκεκριμένο εθνικό σχέδιο δράσης, γιατί κινηθήκαμε συλλογικά και στοχευμένα, με σχέδιο, όραμα και κυρίως σεβασμό στους Έλληνες και στις Ελληνίδες που μαστιζόνται από την κρίση, χωρίς προκαταλήψεις, χωρίς ιδεοληψίες, χωρίς μίζερες αγκυλώσεις του παρελθόντος.

Με αυτήν τη λογική προχωρήσαμε και στη θεσμοθέτηση του ΣΕΤΕ ως ισότιμου κοινωνικού εταίρου. Ένα πάγιο αίτημα του κλάδου έγινε πραγματικότητα. Μία καθολική απαίτηση πραγματοποιήθηκε από την Κυβέρνηση. Αυτό από μόνο του αποδεικνύει τον ρόλο που θέλουμε να παίξει ο τουρισμός στην ελληνική οικονομία. Σε κάθε περίπτωση, δεν θέλουμε τον τουρισμό μία ευκαιριακή πηγή εισοδήματος. Δεν αντιλαμβανόμαστε τον τουρισμό ως εποχικό πάρεργο. Αυτή είναι η διαφορά μας με το παρελθόν. Αυτό μας ξεχωρίζει από τα χρόνια της αποσπασματικής και εύκολης προσέγγισης, της τυχοδιωκτικής αντιμετώπισης του τουρισμού, των επιχειρηματιών και των εργαζομένων του κλάδου.

Είναι ιδιαίτερα λυπηρή η στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που ζητάει την κατάρρευση του ΣΕΤΕ ως ισότιμου κοινωνικού εταίρου. Αποδεικνύει με αυτόν τον τρόπο την προσκόλλησή της στο παρελθόν, την εμμονή της σε χρεοκοπημένα μοντέλα που τόσο καιρό δεν προσέφεραν τίποτα στην ελληνική οικονομία, στον ελληνικό τουρισμό.

Με την κίνησή της αυτή η Αξιωματική Αντιπολίτευση θέτει σε κίνδυνο μια μεγάλη κοινή συλλογική προσπάθεια. Το έλεγα και όταν ήμασταν στην αντιπολίτευση, το λέω και τώρα. Ο τουρισμός είναι μια εθνική υπόθεση. Ας τον προστατεύσουμε και ως μην γκρεμίζουμε με τόση ευκολία ό,τι με πολύ κόπο χτίστηκε.

Κυρίες και κύριοι, κύριο μέλημα του Υπουργείου Τουρισμού ήταν η προώθηση σημαντικών μεταρρυθμίσεων. Μέσα σε δύο χρόνια φέραμε προς ψήφιση στη Βουλή δύο νόμους που έβαλαν τέλος στις χρόνιες παθολογίες και έθεσαν σε επανεκκίνηση ολόκληρο τον τουριστικό κλάδο.

Με σειρά μέτρων ενισχύσαμε τον θεματικό τουρισμό. Για

πρώτη φορά θεσμοθετήθηκε πλαίσιο για τον αγροτουρισμό, τον οινοτουρισμό, ενώ ρυθμίσαμε τον ιατρικό, τον ιαματικό και τον θαλάσσιο τουρισμό. Ρυθμίσαμε θέματα που αφορούν στην αποδοτικότερη διαχείριση της γης. Προχωρήσαμε σε αλλαγές στο πλαίσιο λειτουργίας των σχολών τουριστικής εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Θέσαμε εξ αρχής ως βασική μας προτεραιότητα την προσέλκυση επενδύσεων στον τουρισμό και προς αυτή την κατεύθυνση πήραμε μέτρα για να γίνει η Ελλάδα περισσότερο ελκυστική στις επενδύσεις. Έγιναν αλλαγές στο ειδικό χωροταξικό πλαίσιο για τον τουρισμό. Δημιουργήσαμε νέα καινοτόμα προϊόντα.

Σήμερα είναι σε εξέλιξη ή στην τελική φάση αδειοδότησης σημαντικά επενδυτικά προγράμματα σε πολλές περιοχές της χώρας. Το 2015 όλες οι ενδείξεις κατατείνουν στο ότι θα είναι μια ιδιαίτερα καλή χρονιά στον τομέα των τουριστικών επενδύσεων.

Όλα τα παραπάνω επαναλαμβάνω ότι είναι μια συλλογική εθνική επιτυχία που ανήκει σε όλες τις Ελληνίδες και όλους τους Έλληνες. Είναι το απτό πραγματικό γεγονός που λέει ότι η κρίση αντιμετωπίζεται, ότι με σύνεση, συνέπεια και σχέδιο μπορούμε να τα καταφέρουμε. Με αυτούς τους ρυθμούς θα συνεχίσουμε.

Στόχοι μας για το επόμενο διάστημα είναι να αυξήσουμε το τουριστικό πλεόνασμα στην πραγματική οικονομία, να συμπαρασύρουμε και τους άλλους τομείς της οικονομίας, όπως είναι ο πρωτογενής τομέας, να βάλουμε και άλλες περιοχές και άλλες περιφέρειες στο παιχνίδι του τουρισμού, δίνοντας ευκαιρίες για εισόδημα και θέσεις εργασίας, να δούμε την Αθήνα πραγματικά να πρωταγωνιστεί σε αυτή την τουριστική αναγέννηση.

Η Αθήνα, μετά από μια σκοτεινή περίοδο απαξίωσης, ανασφάλειας και αβεβαιότητας, γίνεται και πάλι μια πόλη που βλέπει το μέλλον με αισιοδοξία, που μπορεί και στέκεται στα πόδια της, που πολύ σύντομα μπορεί να γίνει και πάλι πρωτεύουσα του ελληνικού τουρισμού.

Και για την πρωτεύουσα τα νούμερα είναι εντυπωσιακά. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Ένωσης Ξενοδόχων Αθηνών-Αττικής, για την περίοδο Ιανουαρίου-Αυγούστου 2014, στην Αθήνα έχουμε αύξηση της πληρότητας των μονάδων κατά 22,3% σε σχέση με το 2013, αύξηση των εσόδων ανά διαθέσιμο δωμάτιο κατά 28,3%, αύξηση των ξένων επισκεπτών με μοναδικό προορισμό την Αθήνα κατά 29%.

Όλα τα παραπάνω στοιχεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σημαίνουν 142,8 εκατομμύρια ευρώ έσοδα για την πραγματική οικονομία της Αθήνας, δηλαδή ξενοδοχεία, εμπόριο, εστίαση, δημοτικά τέλη, φόροι. Αυτή είναι και η δύναμη του τουρισμού. Αυτός είναι ο δρόμος για την ανάκαμψη της Αθήνας, για την ανάπτυξη το 2015. Αυτόν τον δρόμο σκοπεύουμε να ακολουθήσουμε με ακόμα μεγαλύτερη ένταση, με ακόμα περισσότερη δουλειά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση διεξάγεται σε μια κρίσιμη συγκυρία για τη χώρα, σε μια ιδιαίτερα ταραγμένη διεθνή συγκυρία. Η Ελλάδα χρειάζεται σταθερότητα, ασφάλεια, σιγουριά. Αυτές είναι οι βασικές προϋποθέσεις για να καρποφορήσουν οι μεγάλες θυσίες του ελληνικού λαού.

Όλα τα προηγούμενα χρόνια εφαρμόστηκε στην Ελλάδα ένα δυσβάσταχτο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής, με ιδιαίτερα βάρος προς τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τη μεσαία τάξη. Αυτή η προσπάθεια δεν πρέπει να πάει χαμένη. Αυτές οι θυσίες δεν πρέπει να δεν μπορούν να χαθούν.

Η Κυβέρνηση χρειάζεται τον χρόνο να ολοκληρώσει ένα πλήρες σχέδιο ανάκαμψης της χώρας. Όπως ο τουρισμός, έτσι και όλοι οι άλλοι τομείς της οικονομίας αρχίζουν αποδίδουν αποτελέσματα.

Αυτή τη στιγμή χρειάζεται να κάνουμε ένα ακόμα βήμα μπροστά, να διεκδικήσουμε ένα καλύτερο αύριο, να διεκδικήσουμε τη θέση που μας αξίζει. Οι δυνατότητες που ανοίγονται μπροστά μας είναι μεγάλες και οι προκλήσεις εξίσου σημαντικές. Στην κρίση δοκιμάσαμε τις δυνάμεις μας, καταφέραμε όμως και σταθήκαμε όρθιοι, με ένα τεράστιο κοινωνικό κόστος. Τώρα όμως μπορούμε να βγούμε πιο δυνατοί, μπορούμε να βγούμε νικητές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να αναλογιστείτε όλα μακριά δρόμο που διανύσαμε, σας καλώ να αναλογιστείτε όλα

όσα καταφέραμε μαζί τα σκοτεινά χρόνια της κρίσης.

Η πατρίδα μας πέρασε από μία δύσκολη, σκληρή, πρωτόγνωρη ιστορική συγκυρία. Η κρίση έχει αφήσει έντονα τα σημάδια της. Όμως, τα πρώτα αισιόδοξα μηνύματα ανάκαμψης είναι πλέον ορατά. Τα σύννεφα αρχίζουν και αραιώνουν. Μπροστά μας ανοίγονται νέοι ορίζοντες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Βορίδης, ο εισηγητής της Κυβέρνησης, του κυβερνητικού μπλοκ, ο «αντ' αυτού» πλέον, εχθές, όταν είπα για την απουσία από τη συζήτηση του Πρωθυπουργού, μου είπε το εξής: «Θα τον δείτε τον κύριο Πρωθυπουργό. Κάντε υπομονή. Θα έρθει». Εύγε, κύριε Βορίδη! Συγχαρητήρια!

Πέμπτη απόγευμα είναι, κύριοι συνάδελφοι και είναι άφαντος ο κύριος Πρωθυπουργός. Άφαντος!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Θα τον δείτε. Αφού τόσο τον αγαπάτε, θα τον δείτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δηλαδή, η παρουσία του θα είναι να μιλήσει την Παρασκευή το βράδυ λίγο πριν ψηφίσουμε; Αυτή είναι η παρουσία του Πρωθυπουργού, όταν προκαλεί ο ίδιος, με δική του πρωτοβουλία, ψήφο εμπιστοσύνης; Ποιος άλλος Πρωθυπουργός της χώρας το έχει κάνει αυτό; Πείτε μου έναν άλλο Πρωθυπουργό.

Ψήφοι εμπιστοσύνης στη Μεταπολίτευση -σας το είπα- έχουν γίνει πολλές φορές. Όμως, όλοι οι Πρωθυπουργοί που προκαλούσαν ψήφο εμπιστοσύνης, έρχονταν στη Βουλή, άνοιγαν με εισήγησή τους τη συζήτηση κι ακολουθούσαν οι πολιτικοί Αρχηγοί. Δεν δραπετεύαν και δεν περίμεναν να μιλήσουν στις 23.55!

Αυτά υποβαθμίζουν τη Βουλή και κατακρεουργούν τη δημοκρατία. Έχετε «κουρελίσσει» τον Κανονισμό της Βουλής και το Σύνταγμα. Τώρα προσπαθείτε να ανατρέψετε στην πράξη κοινοβουλευτικές πρακτικές, οι οποίες είναι πολύ χρήσιμες και δημοκρατικές για τον τόπο. Προσπαθείτε να τις ακυρώσετε!

Εδώ άκουσα με έκπληξη αρκετούς ομιλητές, κυρίως από την πλευρά των κυβερνητικών εδρών -δύο είναι τα έδρανα, συνεταιράκια, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ- να κόπτονται για την περίφημη εθνική συνεννόηση και να καταγγέλλουν τον ΣΥΡΙΖΑ περίπου ως «κανίβαλο», που δεν θέλει καμμία συνεννόηση σε αυτή τη χώρα, ότι είναι μανιακός ο ΣΥΡΙΖΑ, της σύγκρουσης για τη σύγκρουση. Μα, ποιοι τα λένε αυτά; Εσείς που έχετε εξαθλιώσει τον ελληνικό λαό και τη χώρα μάς καταγγέλλατε ότι εμείς είμαστε κατά της οποιασδήποτε συνεννόησης; Εμείς είμαστε κατά της οποιασδήποτε συνεννόησης;

Ο ΣΥΡΙΖΑ, με δεδομένες τις μεγάλες πολιτικές και ιδεολογικές διαφορές με όλες τις πολιτικές δυνάμεις -κυρίως του κυβερνητικού μπλοκ βεβαίως- και τις διαφορές ταξικού χαρακτήρα που έχουμε, είναι υπέρ κάθε φορά της μέγιστης δυνατής εθνικής συνεννόησης, όπου αυτή μπορεί να επιτευχθεί και σε οποιαδήποτε θέματα, έστω και μικρά. Αυτή είναι η δική μας πολιτική.

Δεν μας λέτε όμως, εσείς που κόπτεστε για την εθνική συνεννόηση πάνω σε ποια βάση θα γίνει αυτή. Σε ποια θέματα και σε ποια βάση; Στο μνημόνιο, που μας το εμφανίζετε ως μονόδρομο; Αυτή είναι η εθνική συνεννόηση; Στον ΕΝΦΙΑ θα κάνουμε εθνική συνεννόηση, που τον ψηφίσατε όλοι σας; Στη φορολογική επιδρομή που έχετε εξαπολύσει; Αυτό το λέτε εθνική συνεννόηση; Στη λιτότητα, την οποία συνεχώς κλιμακώνετε και βαθαίνετε; Στην εξωτερική πολιτική, όπου έχετε καταστήσει τη χώρα δορυφόρο του αμερικανοϊσραηλινού άξονα, θα γίνει εθνική συνεννόηση;

Μιλάτε, βεβαίως, ειδικά για το χρέος, ότι, εν πάση περιπτώσει, το χρέος είναι ένα θέμα που πρέπει να στηρίξουμε όλοι. Βεβαίως.

Κατ' αρχάς θα ήθελα να σας πω, κύριοι συνάδελφοι -ιδιαίτερα των κυβερνητικών εδρών- ότι η χώρα δεν έχει μόνο χρέος αλλά και της χρωστούν. Το γνωρίζετε αυτό, ότι μας χρωστούν κιόλας; Αν το αμφισβητείτε, να μας το πείτε ευθέως εδώ, ότι

κάνει λάθος ο ΣΥΡΙΖΑ που λέει ότι υπάρχει και ένα γερμανικό κατοχικό δάνειο. Κάνουμε λάθος; Δεν υπάρχει αυτό το κατοχικό δάνειο; Δεν είναι οφειλή της Γερμανίας; Δεν είναι νόμιμη απαίτηση της χώρας, διεθνώς αναγνωρισμένη;

Ορίστε, λοιπόν, πεδίων δόξης λαμπρόν εθνικής συνεννόησης: Όλα τα κόμματα από κοινού, για λόγους ιστορικής μνήμης, για λόγους σεβασμού στη θυσία χιλιάδων και χιλιάδων Ελλήνων πατριωτών, να πάμε μαζί και να διεκδικήσουμε αυτό το χρέος. Να το απαιτήσουμε! Ιδού πεδίων δόξης λαμπρόν εθνικής συνεννόησης τώρα με τον προϋπολογισμό που έχουμε, να εγγράψουμε αυτό το χρέος στον προϋπολογισμό, όλα τα κόμματα από κοινού, ως απαίτηση της χώρας.

Εδώ, αναγράφετε, κύριοι -και αναφέρομαι στα κυβερνητικά έδρανα πρώτα απ' όλα- και το τελευταίο ευρώ που χρωστάμε. Γιατί δεν αναγράφετε αυτά που μας χρωστούν; Δεν είναι απαιτήσεις της χώρας αυτής; Σας διαβεβαιώνουμε, όμως, ότι είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός που κατατίθεται στην ελληνική Βουλή που δεν θα έχει γραμμένο αυτό το γερμανικό χρέος. Και σας το δηλώνουμε κατηγορηματικά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Χρέος. Βεβαίως, για το χρέος θα μπορούσε να υπάρξει εθνική συνεννόηση. Μας λέτε σε ποια βάση θα υπάρξει αυτή η εθνική συνεννόηση για να διεκδικήσουμε κάτι καλύτερο για το χρέος μας; Σε ποια βάση; Στη βάση της καταγγελίας την οποία κάνετε για όσους υποστηρίζουν το κούρεμα του χρέους; Διότι αυτό ακόμη συνεχώς από το κυβερνητικό μπλοκ, ότι περίπου είναι άνθρωποι των σπηλαίων, αναχρονιστικοί, ζουν σε άλλον πλανήτη αυτοί που διεκδικούν διαγραφή χρέους.

Σε αυτή, λοιπόν, τη βάση θα γίνει εθνική συνεννόηση, της καταγγελίας, της διαγραφής του χρέους ή στη βάση αυτή που λέτε για επιμήκυνση του χρέους; Ποια επιμήκυνση του χρέους; Δηλαδή, το χρέος αυτό θα το μεταθέσουμε να το πληρώσουν γενιές οι οποίες δεν υπάρχουν. Δεν έχουν γεννηθεί και θα τους φεσώσουμε εμείς με τεράστια ποσά για να αποπληρώσουν; Αυτό το λέτε απάντηση στο χρέος;

Στο χρέος υπάρχει μόνο μία λύση και μία διέξοδος: Να διεκδικήσουμε, στην ευρύτερη δυνατή εθνική και κοινωνική βάση, τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους. Αυτό δεν είναι αριστερή απαίτηση. Δεν είναι απαίτηση απλώς της Αριστεράς. Δεν είναι αίτημα μόνο της Αριστεράς. Θα έπρεπε να ήταν αίτημα εθνικής και κοινωνικής επιβίωσης. Διότι η χώρα δεν έχει μέλλον, αν δεν διεκδικήσει τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους της. Δεν μπορεί να το αποπληρώσει, εκτός εάν εξοντώσουμε τον ελληνικό λαό. Όμως, ο ελληνικός λαός δεν είναι ένας λαός υπό εξόντωση, δεν είναι θύμα των δανειστών, δεν μπορεί να ζει -και αφήστε αυτά τα παραμύθια που μας λέτε περί τέλους των μνημονίων- κάτω από αιώνια επιτήρηση, γιατί κάποιος -μία πολιτική και οικονομική ελίτ- φέσωσαν αυτό τον τόπο με ένα άδικο, ταξικό, θα έλεγα, χρέος, το οποίο δεν βοήθησε σε τίποτα την ανάπτυξη αυτής της χώρας, δεν βοήθησε σε τίποτα τις κοινωνικές ανάγκες αυτής της χώρας.

Αυτή είναι η μόνη διέξοδος και η μόνη λύση. Αυτό ζητούμε και αυτή είναι η δική μας θέση.

Έχει γίνει πολύς θόρυβος για κάτι που είπε ο Γιάννης Δραγασάκης απ' αυτό το Βήμα ως εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ. Κύριοι, δεν μπορώ να καταλάβω... Εντάξει, καταλαβαίνω το να θέλετε να αμυνθείτε και να υπερασπιστείτε την πολιτική σας, τη στάση σας, τη διαδρομή σας. Μπορείτε, όμως, να κρύβεστε και πίσω από το δάχτυλό σας; Μπορείτε να εμφανίζετε ότι είστε από άλλο πλανήτη;

Δεν ξέρετε τι γίνεται σε κάθε νομοσχέδιο με τις χαριστικές τροπολογίες που πολλές φορές είναι εκπρόθεσμες, κατατίθενται την τελευταία στιγμή, δεν τις ξέρει κανείς, δεν περνάνε ούτε από το Γενικό Λογιστήριο ούτε προλαβαίνουμε να τις διαβάσουμε και τις ψηφίζετε άρον-άρον; Δεν γνωρίζετε τίποτα γι' αυτές τις τροπολογίες; Δεν γνωρίζετε ότι αυτές οι τροπολογίες αναφέρονται σε «δώρα» και χαριστικά εξυπηρετούν συμφέροντα;

Εγώ δεν θα αναφερθώ στον μακρύ κατάλογο αυτών των τροπολογιών. Θα αναφέρω, όμως, ορισμένες. Σημειώστε τις. Αν κάνω λάθος, βεβαίως να με διορθώσετε, βεβαίως να ακούσω τον αντίλογο.

Στις 7 Μαρτίου -ήμουν εδώ ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και το κατήγγειλα- καταθέσατε σε νομοσχέδιο -που τώρα είναι ο ν. 4250/2014- την περιφέρεια τροπολογία με αριθμό 1251/67. Αυτή η τροπολογία -άκουσον - άκουσον ελληνικά, γιατί τους νόμους πρέπει να τους διαβάζουν και να τους καταλαβαίνουν οι πολίτες στη χώρα μας- έλεγε: «Στο τέλος του πέμπτου εδαφίου της περίπτωσης γ', της παραγράφου 1, του άρθρου 31 του ν. 2238/1994 από την ημερομηνία έναρξης της εφαρμογής της διάταξης, προστίθενται λέξεις ως εξής: «Εκτός εάν πρόκειται για πραγματικές και συνήθεις συναλλαγές που διενεργούνται μέσω χρηματιστηριακών εμπορευμάτων ή οργανωμένων χρηματιστηριακών αγορών εντός του εύρους τιμών της συναλλαγής»». Αλαμπουρνέζικα! Έχουμε θητεύσει αρκετά χρόνια εδώ κι όταν βλέπουμε τέτοια αλαμπουρνέζικα να γράφονται, υπάρχουν πράγματα που πρέπει να ψαχτούν από πίσω, διότι δεν είναι ελληνικά αυτά. Δεν είναι η ελληνική Βουλή για να νομοθετεί και να μην κατανοεί ούτε καν αυτός που έχει αποφοιτήσει από ανώτατη εκπαίδευση. Κανείς δεν τα καταλαβαίνει.

Για να το πω απλά, τι λέει για τον ελληνικό λαό που δεν είναι σε θέση να αντιληφθεί όλες αυτές τις περίπλοκες διατάξεις -ούτε καν οι Βουλευτές- που δεν είναι σε θέση να αντιληφθεί τίποτα από τον περίτεχνο τρόπο που νομοθετείτε; Με τη συγκεκριμένη διάταξη των πενήντα μίας λέξεων η Κυβέρνηση διέγραψε αναδρομικά με αυτή την τροπολογία βεβαιωμένα πρόστιμα εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ από τριγωνικές συναλλαγές. Δηλαδή, διέγραψε εκατοντάδες εκατομμύρια φοροαποφυγής. Αυτό το κατήγγειλα εδώ ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, απ' αυτή τη θέση. Ζητήσαμε, βεβαίως, ονομαστική ψηφοφορία. Αν δεν είναι έτσι, να μας το πείτε και όσοι εισηγήθήκατε -γιατί φέρει υπογραφές αυτή η τροπολογία- την τροπολογία και όσοι την ψηφίσατε.

Θα πω και κάτι άλλο: Δεν νομίζω ότι χρειάζεται ειδική επιχειρηματολογία για να πω ότι η «SIEMENS» είναι μία «αμαρτωλή» υπόθεση στη χώρα αυτή. Έγινε, λοιπόν, συμφωνία τον Απρίλιο με τη «SIEMENS», συμφωνία για την «εξιλέωσή» της, η οποία ήλθε στη Βουλή και κυρώθηκε με νόμο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τι έλεγε αυτή η «συμφωνία εξιλέωσης»; Έλεγε για επενδύσεις ύψους 100 εκατομμυρίων ευρώ στο Μαρούσι και για εξακόσιες θέσεις εργασίας. Ούτε 1 ευρώ επένδυση και από τους εξακόσιους, τριακόσιοι δουλεύουν τώρα και έχουμε συνέχεια.

Προέβλεπε επένδυση 60 εκατομμυρίων ευρώ στην «PITSOS» στο Ρέντη. Προέβλεπε επτακόσιες θέσεις εργασίας, ρητά γραμμένες στον νόμο. Τώρα έχουμε τετρακόσιες ογδόντα και δήλωση της εταιρείας ότι το 2017 φεύγει. Ούτε 1 ευρώ επένδυση!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σας ρωτώ: Γιατί δεν εφαρμόζετε τον νόμο; Δεν είναι νόμος του κράτους; Δεν είναι επώνυμα τα συμφέροντα αυτά; Δεν έχουν όνομα και λέγονται «SIEMENS», η οποία έχει παίξει εδώ τον βρώμικο ρόλο σε αυτή τη χώρα; Γιατί δεν εφαρμόζεται ο νόμος; Θέλουμε μία απάντηση επ' αυτού, διότι δεν είναι δυνατόν να νομοθετεί η ελληνική Βουλή ψίχουλα για τη «SIEMENS»...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Μη μου κτυπάτε συνεχώς το κουδούνι. Για τη «SIEMENS» λέω. Εν πάση περιπτώσει, «SIEMENS» και κουδούνι, δεν πάει!

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Στο καλό τερο!

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Μην εξανίσταστε, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Μόλις αρχίσαμε ονόματα κλείνουμε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Να μιλάμε όλοι μέσα στον χρόνο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω. Τελειώνω, κύριοι.

Λοιπόν, είναι συγκεκριμένος ο νόμος, συγκεκριμένα τα συμφέροντα και συγκεκριμένη η εξυπηρέτηση. Περιμένουμε την απάντησή σας.

Για να κλείσω, επειδή δεν έχω χρόνο, παρ' όλο που θα ήθελα

να πω και άλλα, αρκετά πράγματα...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Αύριο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ναι! Θα ήθελα να αναφερθώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε. Σας παρακαλώ. Τρίαμιση λεπτά έχετε πάρει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, θα αναφερθώ μονολεκτικά σε δύο πράγματα, τα οποία νομίζω ότι έχουν μεγάλη σημασία. Πρώτον, θα ήθελα να εκφράσω και από το Βήμα αυτό την αλληλεγγύη του ΣΥΡΙΖΑ στους αγωνιζόμενους Κούρδους στο Κόμπανι...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

...οι οποίοι ηρωικά μάχονται κατά των τζιχαντιστών, τους οποίους οι σύμμαχοί σας χρησιμοποίησαν, ενίσχυσαν, τροφοδότησαν με οπλισμό και τώρα κατακρεουργούν, βεβαίως, την περιοχή και στρέφονται οι Ηνωμένες Πολιτείες εναντίον τους, για να εξυπηρέτησουν όμως τα δικά τους καθαρά ιδιοτελή συμφέροντα και αφήνουν τις σφαγές να εξελίσσονται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Να πω και μια τελευταία κουβέντα, κύριε Πρόεδρε, για την Κύπρο που αυτή την ώρα περνάει ώρες σκληρής δοκιμασίας από την κλιμακούμενη επιθετική, προκλητική τουρκική δραστηριότητα. Σε αυτό το θέμα πρέπει να προσέξουμε πάρα πολύ. Και εδώ δεν αρκούν μερικές φραστικές διαμαρτυρίες για τα μάτια του κόσμου. Χρειάζονται μεγάλες πρωτοβουλίες, διότι ζούμε μέρες δύσκολες και ύποπτες και μπορεί οι συνέπειες να είναι πάρα πολύ επικίνδυνες.

Είναι ώρα, λοιπόν, η Ελλάδα, αντί να οχυρώνεται πίσω από αμερικανοατλαντικά σχέδια, να αναλάβει μία μεγάλη προσπάθεια για μια άλλη εξωτερική πολιτική, εντός της οποίας θα στηρίξει και την κυπριακή υπόθεση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο Υπουργός κ. Χρυσόχοϊδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε στην πιο κρίσιμη καμπή. Έχουμε συγκεκριμένη στρατηγική και σχέδιο εξόδου από την κρίση, εξόδου από το μνημόνιο και αντικατάστασης της τρόικας. Υπάρχει δηλαδή για τη χώρα -και αυτό πρέπει να σαφές σε αυτήν την Αίθουσα, απέναντι στην προσπάθεια μηδενισμού που επιχειρείται- ένας οδικός χάρτης, ο οποίος την οδηγεί στην έξοδο από τους μηχανισμούς εποπτείας, επιτήρησης και ελέγχου που υπήρχαν μέχρι τώρα. Αυτό είναι σαφές. Μέχρι τέλος το χρόνο η χώρα πλέον θα είναι έξω από την τρόικα, έξω από την επιτήρηση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και θα είναι στην επιτήρηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όπως όλες οι χώρες της Ευρώπης.

Η Ελλάδα έχει πετύχει τη μεγαλύτερη οικονομική προσαρμογή στην παγκόσμια ιστορία. Διαψεύσαμε, με τον πιο θετικό τρόπο, τις προβλέψεις που υπήρχαν μέχρι σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αξιοπιστία της χώρας και η αξιοπρέπεια των πολιτών είναι από εδώ και πέρα η αρχή για τα επόμενα βήματα εξόδου από την κρίση. Θέλω να πω, με αφορμή την τοποθέτηση προηγουμένων του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ, ότι πρέπει να πούμε την αλήθεια στους πολίτες.

Ευτυχώς, ο κ. Λαφαζάνης χρησιμοποίησε τη λέξη «διεκδίκηση» για το χρέος. Γιατί υποθέτω ότι οι εκπρόσωποί σας στα ευρωπαϊκά όργανα δεν μιλούν με τον ίδιο τρόπο. Και δεν είναι δυνατόν να μιλούν με τον ίδιο τρόπο. Είμαι βέβαιος ότι χρησιμοποιούν άλλη γλώσσα.

Εδώ, όμως, έχετε ένα ακροατήριο εσωτερικό και αρέσκεστε στο να λέτε πράγματα που ενδεχομένως αρέσουν αλλά δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Γι' αυτό είναι καλό να συνεννοηθούμε. Και εξηγώ αμέσως τι εννοώ. Είναι προφανές ότι η κρίση δεν τελειώνει με την έξοδο από το μνημόνιο. Η έξοδος από την κρίση προϋποθέτει τρία πράγματα. Προϋποθέτει προήλωση στη δημοσιονομική ισορροπία, συγκρότηση ενός πολιτικού σχεδίου μεταρρυθμίσεων για

την αποκατάσταση των αδικιών και την αναθέρμανση της οικονομίας, συνεννόηση για μεγάλες αλλαγές που πρέπει να γίνουν στο πολιτικό σύστημα. Ελπίζω να συμφωνείτε σε αυτά, ότι χρειάζονται αλλαγές στο πολιτικό σύστημα, αλλαγές στο κράτος, αλλαγές στους θεσμούς, που πρέπει να κάνουμε όλοι μαζί, ει δυνατόν, να συνεννοηθούμε.

Ο στόχος εξόδου από το μνημόνιο είναι εθνικός. Είναι η στιγμή να περάσουμε από το κεκτημένο της συνεργασίας στο κεκτημένο μιας ουσιαστικής και περιεκτικής συνεννόησης. Και η συνεννόηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν διαβρώνει τον πολιτικό και κομματικό ανταγωνισμό ούτε οι διαφορετικές απόψεις. Αντιθέτως, θα έλεγα ότι είναι το οξυγόνο της δημοκρατίας.

Θέλω ακόμη να πω ότι η Ελλάδα δεν θα πάει μπροστά ούτε με τη σύγκρουση «καλών και κακών Ελλήνων» ούτε με το «ή εμείς ή εσείς», όπως ακούω ορισμένες φορές από ορισμένες πλευρές της Βουλής. Δεν είμαστε εχθροί. Έχουμε πολιτικές διαφωνίες και αυτό είναι ευεργετικό για τη δημοκρατία αλλά μπορούμε να διεκδικούμε τη συνεννόηση, να φτιάξουμε μαζί ένα ποιοτικό πλαίσιο για τον μεταξύ μας ανταγωνισμό. Μπορούμε να μιλάμε για ενότητα και όχι να ξύνουμε τα ένστικτα.

Η ψήφος, λοιπόν, εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση σημαίνει ψήφο εντολής τώρα, σε όλους μας, να προχωρήσουμε μπροστά, μέσα από την διαφορετικότητα μας ο καθένας, ιδιαίτερα εμείς μεταξύ ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας αλλά με εμπιστοσύνη και συνεργασία, να προχωρήσουμε σε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο αλλαγών στην οικονομία, στο πολιτικό σύστημα, στους θεσμούς, που θα αποκαθιστούν κυρίως το αίσθημα δικαίου των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας παραθέσω τα πεπραγμένα του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, περιεκτικά και επαρκώς, για να σχηματίσετε άποψη περί της εμπιστοσύνης στα πεπραγμένα της Κυβέρνησης.

Κινηθήκαμε και κινούμαστε από την πρώτη στιγμή επιχειρησιακά πάνω σε τρεις άξονες. Πρώτον, την ανάπτυξη των δικτύων, αυτοκινητόδρομοι, σιδηρόδρομοι, αστικές συγκοινωνίες, λιμάνια, αεροδρόμια, μεγάλης κλίμακας υδραυλικά έργα. Δεύτερον, τα ψηφιακά δίκτυα και τις επικοινωνίες. Και τρίτον, τη δημιουργία ενός σύγχρονου νομοθετικού πλαισίου, που προάγει τη δημόσια ωφέλεια, τη διαφάνεια, τον ανταγωνισμό και προστατεύει το δημόσιο συμφέρον.

Κινηθήκαμε και κινούμαστε από την πρώτη στιγμή πολιτικά με τρεις προτεραιότητες. Υποδομές με αναπτυξιακή αξία, όχι δρόμους και γεφύρια. Υποδομές με κοινωνική αξία, για τη διευκόλυνση της καθημερινής ζωής των πολιτών. Υποδομές με διοίκηση δικαίου κράτους για τους υπαλλήλους του κράτους και τους συναλλασσόμενους πολίτες.

Βάλαμε στόχο την ανακούφιση της καθημερινής ζωής στα αστικά κέντρα. Γι' αυτό αλλάζουμε τις συγκοινωνίες της Αθήνας και μοχθούμε για περισσότερο μετρό, τραμ, ηλεκτρικό σιδηρόδρομο. Γι' αυτό μειώσαμε την τιμή του εισιτηρίου. Γι' αυτό το ίντερνετ γίνεται παντού γρηγορότερο.

Βάλαμε στόχο την ανάδειξη του κράτους αρωγού στις καταστροφές, στις δύσκολες στιγμές, όπως στους σεισμούς. Στην Κεφαλονιά δείξαμε πως ξέρουμε να δουλεύουμε σαν κράτος, να συνεννοούμαστε, να συντονιζόμαστε, να δουλεύουμε, να αποδίδουμε. Ο τουρισμός αυξήθηκε κατά 50% φέτος στην Κεφαλονιά. Το δημόσιο, το κράτος, που λέγεται πολλές φορές ανίκανο, σε αυτήν την περίπτωση δούλεψε με διαφάνεια, με ταχύτητα, με αυταπάτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, στους εποπτευόμενους οργανισμούς και στις υπηρεσίες του Υπουργείου υπάγονται δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι. Στην περίοδο της κρίσης η διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού, η διοικητική μεταρρύθμιση με γνώμονες την παραγωγικότητα, την αξιοκρατία, τη διαφάνεια αλλά και την ανθρωπιά, την κατανόηση και την αλληλεγγύη είναι βασική προτεραιότητα. Βάλαμε, λοιπόν, σαν στόχο τη διαφάνεια και το δίκαιο.

Κλείσαμε το ΤΕΟ, το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας αλλά δεν απολύσαμε κανέναν εργαζόμενο στις συγκοινωνίες. Τα πλαστά πιστοποιητικά δεν περνάνε. Αλλά σήμερα οι εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες δεν ζούνε με τον άγχος, το φόβο πάνω από το κεφάλι τους, όταν κάνουν τη δουλειά τους.

Σας παραθέτω, λοιπόν, τι έχουμε κάνει ειδικότερα. Στα οδικά έργα πήραμε κουφάρια, εγκαταλελειμμένα έργα. Σήμερα έχουμε έργα αξίας οκτώμισι δισεκατομμυρίων ευρώ με δεκαπέντε χιλιάδες εργαζόμενους, τα οποία εκτελούνται στους μεγάλους οδικούς άξονες της χώρας και στο τέλος του 2015 θα έχουν ολοκληρωθεί.

Εντός του έτους θα παραδοθούν στην κυκλοφορία το πέταλο του Μαλιακού στον ΠΑΘΕ, η γεφύρωση της κατολίσθησης στην Τσακώνα, ο αυτοκινητόδρομος του Μορέα.

Δημοπρατήθηκε χτες το έργο Πάτρα-Πύργος αξίας τετρακοσίων τριάντα εκατομμυρίων ευρώ. Παραδίδονται μέσα στο χρόνο πολύ σημαντικά έργα σε όλες τις περιφέρειες της χώρας.

Στο σιδηρόδρομο, ο οποίος είναι μια υπόθεση υστέρησης και καθυστέρησης στη χώρα δυστυχώς για πολλές δεκαετίες, σήμερα εκτελούνται έργα από την Αθήνα στη Θεσσαλονίκη αξίας ενός δισεκατομμυρίου ευρώ στο πιο δύσκολο σημείο που είναι η διάτρηση του Καλλιδρόμου, το κομμάτι Τιθορέα-Δομοκός, το Αθήνα-Τιθορέα επίσης σε ότι αφορά την ηλεκτροκίνηση. Τρειςήμισι ώρες διαδρομή θα είναι το τέλος του 2016 αυτή η διαδρομή Αθήνα-Θεσσαλονίκη.

Στο σιδηροδρομικό διάδρομο Κορίνθου-Πάτρας εκτελούνται έργα περίπου 800 και πλέον εκατομμυρίων, για να φτάσουμε στο λιμάνι της Πάτρας.

Σε ότι αφορά το νέο τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται σήμερα η Ελλάδα τις επενδύσεις θέλω να σας πω ότι υπάρχει ένα πάρα πολύ μεγάλο ενδιαφέρον με τις υποδομές που διαμορφώνονται στα λιμάνια του Πειραιά, της Θεσσαλονίκης, της Καβάλας, της Αλεξανδρούπολης, έτσι ώστε να συνδεθούν με τη σιδηροδρομική γραμμή και να προσελκύσουν ιδιωτικά κεφάλαια.

Σήμερα πρέπει να σας πω επίσης ότι άρχισαν εδώ και λίγους μήνες εμπορευματικές μεταφορές από το Θριάσιο Πεδίο, από το λιμάνι του Πειραιά προς την Κεντρική Ευρώπη σε εμπορευματικά κέντρα της Πράγας και της Βουδαπέστης, μεταφέρονται εμπορεύματα που έρχονται από κινέζικα λιμάνια και γίνεται μια τεράστια εξοικονόμηση χρόνου και κόστους με ελληνικά τρένα.

Στα περιφερειακά αεροδρόμια αναμένονται οι προσφορές αύριο, στις 10 του μηνός. Το νέο αεροδρόμιο του Καστελίου που δημοπρατήσαμε την άνοιξη είναι ένα έργο με τεράστιο ενδιαφέρον. Έχουμε μεγάλους ομίλους που ενδιαφέρονται για την ανέγερσή του, την κατασκευή του, τη λειτουργία του αύριο με το σύστημα της παραχώρησης.

Με τη δημοπράτηση την άλλη βδομάδα του ψηφιακού φάσματος η χώρα θα εισπράξει τριακόσια εβδομήντα εκατομμύρια ευρώ.

Σταθερά και με σιγουριά μικρότερα, αλλά σημαντικά, εξαιρετικά έργα για την περιφέρεια βαδίζουν προς την αποπεράτωση τους.

Τα αεροδρόμια των Ιωαννίνων, των Χανίων, της Σκιάθου, της Πάρου, της Σητείας της Κρήτης, είναι αεροδρόμια που ολοκληρώνεται η κατασκευή τους και παραδίδονται στη χρήση, στους πολίτες, στους επιχειρηματίες, στις εμπορικές εταιρείες.

Στην Ηγουμενίτσα, στην Πάτρα, στην Καβάλα, στην Αλεξανδρούπολη, στη Χίο, στην Αμοργό, στην Κεφαλονιά και στη Μύκονο ολοκληρώνονται οι λιμενικές εγκαταστάσεις.

Θέλω να σταθώ όμως ιδιαίτερα σε ένα πολύ ευαίσθητο ζήτημα, που αναφέρθηκα προηγουμένως, στο θέμα των αστικών μεταφορών. Ένα εκατομμύριο πολίτες κάθε μέρα στην Αθήνα ταξιδεύουν με το μετρό, τετρακόσιες δεκαπέντε χιλιάδες με τον ηλεκτρικό, εκατό χιλιάδες με το τραμ και περίπου πεντακόσιες χιλιάδες με τα λεωφορεία.

Αντιλαμβάνεστε ότι όλος ο λαϊκός κόσμος, οι εργαζόμενοι, οι μαθητές, οι συνταξιούχοι ταξιδεύουν με τα μέσα μαζικής μεταφοράς. Με 1 ευρώ την ώρα ταξιδεύει σήμερα ο πολίτης σε όλο το Λεκανοπέδιο μετά τη μείωση του εισιτηρίου που κάναμε και με 0,50 ευρώ ο σπουδαστής, ο φοιτητής και ο συνταξιούχος.

Μειώσαμε το κόστος λειτουργίας από τα 230 εκατομμύρια στα 85 εκατομμύρια ευρώ. Αυτά ήταν όλα από το κοινωνικό σύνολο. Δημοπρατούμε αρχές Δεκεμβρίου τη γραμμή από το κτήμα Βείκου, το Γαλάτσι μέχρι τα νοσοκομεία του Γουδι, αφού περάσει το μετρό από άλλες εννιά στάσεις, από την Καισαριανή, τον Ευαγγελισμό, πιο πέρα την Κυψέλη, τη Νεάπολη, λαϊκές γειτο-

νίες, το Πανεπιστήμιο του Ζωγράφου και τον σημαντικό Δήμο και πόλη του Ζωγράφου.

Το δίκτυο σταθερής τροχιάς συμπληρώνεται από τις λεωφορειακές γραμμές οι οποίες καταλήγουν όλες πλέον στο μετρό, στο τραμ, στα μέσα σταθερής τροχιάς. Στη Θεσσαλονίκη το μετρό παραδόθηκε πλήρως πλέον για κατασκευή στον κατασκευαστή με δυο κλειστούς προς το παρόν σταθμούς, του Βενιζέλου και του Βουλγαρη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αλλά πλέον έχει πεδίο ελεύθερο και μέτωπο να δουλέψει.

Ξεκίνησε η κατασκευή της γραμμής προς την Καλαμαριά. Ξεκίνησε και δρομολογείται η υλοποίηση του προαστιακού σιδηροδρόμου «City Train- Προαστιακού Θεσσαλονίκης».

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Και για τον ΟΑΣΘ να μας πείτε, για τις αυξήσεις των εισιτηρίων.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού θέλετε να το ακούσετε, ο ΟΑΣΘ που είναι ιδιωτική επιχείρηση, έπαιρνε διπλάσια χρηματοδότηση από την Αθήνα με τέσσερις φορές παραπάνω πληθυσμό.

Σε σύντομο χρονικό διάστημα θα είμαστε σε θέση να ανακοινώσουμε τον βόρειο οδικό άξονα της Κρήτης με πόρους της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και τα δυο μεγάλα τραμ της Πάτρας και των Ιωαννίνων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Στον ΟΑΣΘ θα βάλουν διόδια;

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Όχι, δεν θα βάλουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όλα αυτά υπάρχει ένα κρίσιμο ζήτημα, μια κρίσιμη αποκλειστική προϋπόθεση, ένα ζήτημα για το οποίο πρέπει να συμφωνήσουμε εδώ μέσα όλοι με τις επιμέρους διαφωνίες μας. Για να επιτευχθούν οι μεγάλοι στόχοι της χώρας, η έξοδος από την κρίση, η αύξηση της απασχόλησης και η προσέλκυση επενδύσεων, υπάρχει μια μεγάλη τεράστια προϋπόθεση. Η πολιτική σταθερότητα. Η πολιτική σταθερότητα μαζί με τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν στη χώρα είναι η μεγάλη πρόκληση για όλο το πολιτικό σύστημα για να μπορέσουμε να δικαιώσουμε τις θυσίες που έκαναν οι Έλληνες τα τελευταία πέντε χρόνια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο πρόεδρος κ. Πολύδωρας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω εισαγωγικά να εκφράσω την οδύνη μου για το δυστύχημα που συνέβη στο Βόλο προχθές με το θάνατο των δυο ΕΠΟΠ και του ενός εφέδρου και την λύπη μου για τον τραυματισμό του αξιωματικού. Κι έτσι όπως θέλω να είμαι αληθινός και στη Βουλή και στην κοινωνία και στον προσωπικό μου βίο, σας λέω ότι έχω ειδικό λόγο που εκφράζω τώρα την οδύνη μου, ενώ η Βουλή την εξέφρασε. Πέρυσι αποστρατεύτηκε, δηλαδή αφυπηρέτησε ο γιός μου ως έφεδρος αξιωματικός, ολμιστής καταδρομέας και κλάψαμε όλοι στο σπίτι προχθές για το τραγικό δυστύχημα του Βόλου.

Και θέλω να κάνω αυτήν την αναφορά όχι μόνο για το συναίσθημα –που, ναι, είμαστε συναισθηματικοί– αλλά διότι συνδέω το θέμα με το τι συμβαίνει στην Κύπρο μας –εννοώ με την παρέμβαση του Βαρβαρόσα στην κυπριακή ΑΟΖ–, με το τι συμβαίνει με τους τζιχαντιστές που σφάζουν στη Συρία, με το τι συμβαίνει στο Αιγαίο με τις προκλήσεις. Και ενώ έτσι έχουν τα πράγματα στο διεθνές περιβάλλον, εδώ οι Αρχηγοί, τα κόμματα δεν βρίσκουν λόγο, χρόνο και χώρο να συνεννοηθούν μεταξύ τους για τη χάραξη μίας εθνικής στρατηγικής.

Σαν ο αρχαιότερος, μετά τον Απόστολο Κακλαμάνη, Βουλευτής, νομιμοποιούμαι να εκφράσω τη λύπη μου για την προκλητική για τον λαό και το έθνος ασυνεννοησία. Ποιος θέλει «να τραβήξει το κάρο» μόνος του μέσα από αυτό το «βάλτο»; Ποιος λογικός Έλληνας;

Ο Ρήγας Φεραίος έλεγε: «Συλλογάται καλά όποιος συλλογάται ελεύθερα». Μου φαίνεται ότι συλλογιέμαι καλά, όταν παρατηρώ αυτή την ασυνεννοησία και αυτούς τους κομματικούς σοβινισμούς εδώ μέσα.

Είναι, λοιπόν, ο μπαμπούλας ο ΣΥΡΙΖΑ, που θα έρθει και θα γκρεμιστεί το σύμπαν και θα γίνει ο Αρμαγεδδών; Από την εύνοια της χρονικής συγκυρίας υποδέχτηκα εν αντιπολιτευτική θέση και το ΠΑΣΟΚ με τους «πρασινοφρουρούς». Και δεν εγκρεμίστηκε η Ελλάδα. Είχαμε έναν τρόπο επικοινωνίας στην αντιδικία. Πώς δεν υπάρχει αυτός ο τρόπος επικοινωνίας με την Αντιπολίτευση σήμερα;

«Συλλογάται καλά όποιος συλλογάται ελεύθερα» και είμαι υπερήφανος γιατί εγώ έσπασα τα δεσμά στις 21 Δεκεμβρίου πέρυσι, όχι για κάποιο εγωιστικό πείσμα αλλά για το δημοτικό «χαράτσι» της ΔΕΗ, τον λεγόμενο με ψευδώνυμο πια ΕΝΦΙΑ. Και με διέγραψαν. Και από τότε μέχρι σήμερα βγαίνουν Βουλευτές και από το πρώην Κόμμα μου και από το ΠΑΣΟΚ και κόπτονται και κάνουν παληκαρισμούς και δήθεν σωτήριες παρεμβάσεις γιατί είναι άδικος ο φόρος, είναι δήμευση κ.λπ.. Παράξενα πράγματα!

Τρία είναι τα θέματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ανεργία, ιδιοκτησία, κατανάλωση. Ακούσατε λέξη; Πήγε ο Πρωθυπουργός στην Διάσκεψη Κορυφής και είπε: «Σας ομιλώ ως εκπρόσωπος των ανέργων». Πόσες συζητήσεις έγιναν εδώ μέσα για τους ανέργους; Μέχρι που φτάσαμε και στη θρασυτατη και προκλητική δήλωση ότι μειώνεται και η ανεργία, γιατί ίσως κάπου θα βρέθηκαν μερικές χιλιάδες τετραμηνίτες εποχικοί την ώρα της κορύφωσης του τουρισμού. Εύχομαι να πάει καλά ο τουρισμός αλλά να μένει και κάτι στο εθνικό εισόδημα.

Υπάρχει μία άποψη που λέει –εξακολουθητικά και πεισματικά ψεύδη– τα εξής: «Βγαίνουμε, ελευθερωνόμαστε από το μνημόνιο και από την τρόικα». Σε ποιον τα λένε αυτά; Η μόνη διαφορά είναι πως θα είμαστε σε κάποιο άλλο σύστημα επιτήρησης που είναι ήδη εγκαθιδρυμένο. Είναι εξπέρ στις μεταμορφώσεις, στα ψευδώνυμα, στις ψευδαισθήσεις. Και με ψευδαισθήσεις πάνε να κρατήσουνε ζωντανό ένα λαό, τον οποίον τιμωρούν!

Παραδείγματος χάριν –σας το λέω και ως δικηγόρος αυτό– το 2000 με το 2014 είναι μόλις δεκατέσσερα χρόνια. Άρα, το έγκλημα του Χρηματιστηρίου δεν έχει παραγραφεί. Δεκαπέντε ή είκοσι χρόνια θέλει το κακούργημα αυτής της τάξεως.

Και τι είπε ο τότε Πρωθυπουργός; «Ας πρόσεχαν»! Τώρα λένε, ας πρόσεχαν –το έχω ακούσει από Υπουργούς– οι πολίτες πού πέταγαν τα λεφτά τους για να χτίζουν σπίτια και ότι φταίει η ιδιοκτησία! Άλλος λέει «έχω κοσμοαντίληψη να μην έχω σπίτι». Είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Έτσι χτυπάνε ένα λαό;

Ύστερα τον τιμωρούν γιατί ήταν και τρελός στην κατανάλωση. Κανένας, όμως, δεν προέβαλε ένσταση, γιατί έδιναν τα παραπλανητικά δάνεια, τα επενδύματα, τα επαχθή –επαναλαμβάνω, τα παραπλανητικά! Για να πουλάνε τα βιομηχανικά τους προϊόντα, για να κάνουν εξοπλισμούς υπερμικροισμένων. Αυτά είναι τα πολιτικά και οικονομικά ζητήματα. Έτσι έγινε η χρεοκοπία. Όχι για τον κακό καταναλωτή λαό ή γιατί έκανε και απεργίες ο λαός.

Κατηγορούν τον ΣΥΡΙΖΑ, γιατί είναι πολύ σκληρή Αντιπολίτευση και το ΚΚΕ για τις απεργίες παραδείγματος χάριν και ότι γκρεμίζουν το σύμπαν. Είναι απόλυτοι! Εγώ δεν είδα ούτε απεργίες από τον ΣΥΡΙΖΑ. Σκεφθείτε τι αντιπολίτευση έχετε, που θέλετε να την αναγορεύσετε σε μπαμπούλα Διεθνούς Δικαίου.

Και σας λέω τώρα κάτι πολύ ενδιαφέρον ιστορικά. Το 1898 είχαμε πτώχευση, η οποία έπαιρνε και συσσωρεύε τα χρέη από το 1824 –τα δάνεια της Αγγλίας–, από τα δάνεια του Τρικούπη, από τις πολεμικές αποζημιώσεις του 1897. Και το 1898 ήρθε ο Διεθνής Οικονομικός Έλεγχος (ΔΟΕ). Αντιμετωπίστηκε η πτώχευση της χώρας. Διαβάστε ιστορία, όχι μόνο αριθμούς της δεκάρας! Και ο ΔΟΕ επέβαλε φόρο στις μονοπωλιακές προσόδους του ελληνικού κράτους. Να σας θυμίσω ποιες ήταν. Το αλάτι, το φωτιστικό πετρέλαιο, τα σπέρτα, τα τραπουλόχαρτα, το τσιγαρόχαρτο και η σμύριδα Νάξου. Φόρο και εισπράξεις από προσόδους και μόνον.

Το 1933 είχαμε πάλι πτώχευση –ο Βενιζέλος ήταν το 1932– την οποία διαχειρίζεται ο Παναγής Τσαλδάρης και βάζει ως μέσον εξοφλήσεως των δανείων –είχε προηγηθεί η Μικρασιατική Κατα-

στροφή, οι συμφορές που μας βρήκαν η περίθαλψη του ενάμιση εκατομμυρίου προσφύγων- ποσοστό από τις προσόδους από τα τελωνεία Αθηνών-Πειραιώς.

Το 1938 είχαμε πάλι πτώχευση! Μας ενάγει το Βέλγιο στο Διεθνές Διοικητικό Δικαστήριο των Βρυξελλών –αυτά είναι για το σήμερα, δεν είναι για το χθες- και κάνει ο Μεταξάς προσφυγή και κερδίζει τη δίκη, διότι είπε «αδυνατώ να σας πληρώσω, χωρίς να πεθάνει ο λαός μου και χωρίς να καταστραφεί η δομή του κράτους». Και υπάρχει νομολογιακό προηγούμενο.

Εγώ ανακάλυψα ως ιστοριοδίφης –και το επικροτεί και το επικαλείται και ορθώς ο ΣΥΡΙΖΑ- το Σύμφωνο του Λονδίνου του 1953. Γιατί όχι; Έτσι διαχειρίζεται κανείς και διαπραγματεύεται, όχι πώς θα κάνει «καλύτερα τα μαθήματά του» ένας λαός, ο ελληνικός λαός, που τον γονατίσατε και πεθαίνει και δεν ακούγεται. Και αντί να πείτε, «ουρανομήκεις οιμωγές, πεθαίνει ο λαός μου!», τι λέτε; «Έχω κάνει τα μαθήματά μου και είμαι σένιους» και τώρα περιμένω.

Θα σας κοροϊδέσουν οι Φράγκοι, όπως μας έχουν κοροϊδέσει κάθε φορά αιώνες τώρα. Δεν πιστεύω τίποτα. Διαβάζω και πατηρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι ένας φίλος μου καθηγητής της Ανώτατης Εμπορικής, ο Γιώργος Βάμβουκας, που λέει ότι είναι όλα πειραγμένα τα δημοσιονομικά και εθνικολογιστικά στοιχεία και στο προσχέδιο του προϋπολογισμού και σε αυτές τις ανακοινώσεις.

Και σας λέω καταλήγοντας –γιατί δεν έχω χρόνο- το εξής. Κοιτάzte, πρέπει να είμαστε πολύ πρόθυμοι και έτοιμοι –εγώ δεν θέλω τίποτα- να οργανώσουμε τη σύγκρουση. Έρχεται η σύγκρουση. Μη ζούμε με ψευδαισθήσεις και αυταπάτες. Επαναλαμβάνω ότι πρέπει την απασχόληση να ασφαλίσουμε, την ιδιοκτησία να ασφαλίσουμε, καθώς και την κατανάλωση ως μέσο αναπτύξεως.

Θα έρθετε σε λίγο καιρό και θα μιλάτε για την κατανάλωση, για το πως θα τη συντάξουμε, ώστε να επιστρέφει το χρήμα στην αγορά, να δούμε τι θα κάνουν και οι τράπεζες για να μπορέσουμε να ζήσουμε, ως λαός και ως παραγωγική δύναμη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Διάβασα τότε στα εφηβικά μας –όλοι το διαβάσατε- και το θυμάμαι ακόμα το βιβλίο «Ο Γιούγκερμαν και τα στερνά του» του Μ. Καραγάτση, ενός μάστορα αφηγητή, όπου εκεί μας μεταφέρει μια παλιά σκωτσέζικη μπαλάντα ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): «Τα στερνά του Μίχαλου».

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Να το δώσετε, να σας γράψει η εφημερίδα που συνεργάζεστε, ως ευφυολόγο.

Λέει, λοιπόν, ο Μ. Καραγάτσης στο έργο του «Ο Γιούγκερμαν και τα στερνά του»: «Σαν η γης αρρώστησε κι οι ουρανοί σκοτεινιάσαν/ και τα δάση σάπισαν απ' την βροχή,/ ήρθε καβάλα ο πεθαιμένος να ξαναδεί/ ό,τι είχε αγαπήσει».

Να ξαναδώ κι εγώ, λοιπόν, ό,τι είχα αγαπήσει ζωντανό. Μην το πεθάνετε τώρα με την ακρίσια σας, με τη φηγούρα σας, με την αρχομανία σας και με την ψεύτικη πολιτική σας προς τον λαό.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γκίκας Χαρδούβελης.

ΓΚΙΚΑΣ ΧΑΡΔΟΥΒΕΛΗΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση ζητάει την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής σε μία ιστορική συγκυρία, τη στιγμή που βαινομε προς την ολοκλήρωση του προγράμματος οικονομικής προσαρμογής. Η τρέχουσα και τελευταία διαπραγμάτευση του προγράμματος, αποτελεί τον προθάλαμο της νέας ευρωπαϊκής πορείας της χώρας και η Κυβέρνηση χρειάζεται τη μέγιστη δυνατή υποστήριξη του Κοινοβουλίου στην προσπάθεια αυτή.

(Στο σημείο την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ**)

Η σημαντική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας δεν έχει καμία σχέση με τις δραματικές στιγμές που βίωσε η χώρα πριν από

μερικά χρόνια. Η χώρα μας πλέον είναι πυλώνας ασφάλειας και σταθερότητας. Το μεγαλύτερο πρόβλημα για την οικονομία και τη διαπραγμάτευση που βρίσκεται σε εξέλιξη, δεν είναι πλέον η οικονομία, όπως ήταν πριν λίγα χρόνια ή πριν μερικούς μήνες, είναι το πολιτικό κλίμα, η αβεβαιότητα και η αστάθεια, που δεν αφήνουν τα πράγματα να προχωρήσουν. Γι' αυτόν τον λόγο η ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση είναι ένα σημαντικό βήμα.

Η ψήφος εμπιστοσύνης εξασφαλίζει πολιτική σταθερότητα για τον τόπο. Αυτό χρειαζόμαστε για την επόμενη ημέρα. Η πολιτική σταθερότητα διασφαλίζει ότι η χώρα θα συνεχίσει να τοκίζει τα επιτεύγματα των πολιτών τα τελευταία χρόνια σε όλα τα επίπεδα και τα επιτεύγματα αυτά είναι πολλά.

Τις δεκαετίες πριν την κρίση, η ελληνική οικονομία κατέγραψε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, βασισμένη όμως στην αύξηση της εσωτερικής οικονομικής ζήτησης, χρηματοδοτούμενη με υπερβάλλοντα εξωτερικό δανεισμό δημοσίου και ιδιωτών. Οδηγηθήκαμε με αυτόν τον τρόπο στη γιγάντωση της εγχώριας κατανάλωσης, την επιδείνωση της παραγωγικότητας της ελληνικής οικονομίας και τη συσσώρευση τεράστιων δίδυμων ελλειμμάτων του δημόσιου και εξωτερικού χρέους.

Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να επιστρέψουμε εκεί. Επομένως, το επόμενο βήμα για την ελληνική οικονομία από εδώ και πέρα, είναι η περαιτέρω αύξηση της παραγωγικότητας, η προσέλκυση νέων επενδύσεων και οι εξαγωγές. Αυτός είναι ο μόνος βιώσιμος τρόπος αύξησης των εισοδημάτων και μείωσης της ανεργίας, δεδομένου ότι μία εκ νέου διόγκωση της κατανάλωσης με δανεισμό, δεν μπορεί να υπάρξει κι ούτε θέλουμε να υπάρξει.

Ταυτόχρονα, πρέπει να υποστηρίξουμε εκείνους τους συμπολίτες μας που πλήττονται από το διαρθρωτικό μετασχηματισμό της οικονομίας. Πρέπει να διαφυλάξουμε την κοινωνική συνοχή, να τους βοηθήσουμε να αναπτύξουν τις δεξιότητες, οι οποίες είναι απαραίτητες στο νέο αναπτυξιακό περιβάλλον.

Για να κάνουν οι πολίτες τις μεταρρυθμίσεις δικές τους, πρέπει όλοι να συμμετέχουν στη νέα αναπτυξιακή εποχή που έρχεται, στο αναπτυξιακό μέρισμα που δημιουργούμε και όταν τις κάνουν δικές τους, οι μεταρρυθμίσεις θα συνεχιστούν ομαλά και η οικονομία θα μπορεί να αναπτύσσεται χωρίς εμπόδια.

Σχεδιάζουμε να αναδείξουμε μία εφωστρεφή και ανταγωνιστική ελληνική οικονομία, η οποία θα αναπτύσσεται με ταχείς ρυθμούς και θα αξιοποιεί τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα στις διεθνείς αγορές. Υλοποιούμε ένα νέο παραγωγικό πρότυπο στη χώρα. Οι βασικοί πυλώνες ανάπτυξης, είναι η βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, η διοικητική μεταρρύθμιση στο δημόσιο, οι σταδιακές φοροαπαλλαγές και η αποκατάσταση της αξιοπιστίας του τραπεζικού συστήματος με την ταυτόχρονη άρση της πιστωτικής ασφυξίας.

Το μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα που προωθούμε, ενθαρρύνει την προσέλκυση επενδύσεων και την είσοδο νέων επιχειρήσεων στις αγορές. Θέλουμε να γίνουμε ισχυρότεροι σε τομείς, όπου η Ελλάδα παραδοσιακά είχε δυναμική παρουσία, όπως η γεωργία, ο τουρισμός και η ναυτιλία και δημιουργούμε συνθήκες για την ανάπτυξη εντελώς καινούργιων κλάδων, όπου η Ελλάδα έχει όλες τις δυνατότητες να πρωταγωνιστήσει.

Αυτή είναι η ταυτότητά μας, αυτή είναι η πολιτική μας. Ενίσχυση των παραδοσιακών πυλώνων της οικονομίας και επένδυση στη νέα οικονομία, στη νέα δημιουργία. Αν οι αγορές είναι εύκολα προσβάσιμες σε νέες επιχειρήσεις, ο ανταγωνισμός αυξάνεται και τα οφέλη για τους καταναλωτές και τους πολίτες, όπως χαμηλότερες τιμές και υψηλότερη ποιότητα προϊόντων, πολλαπλασιάζονται. Ήδη, το επιχειρηματικό περιβάλλον βελτιώνεται. Οι διαδικασίες εισόδου σε πολλές αγορές έχουν απλοποιηθεί και η προσπάθεια συνεχίζεται.

Η ύφεση φτάνει πλέον στο τέλος της, καθώς μετά από έξι χρόνια συνεχούς συρρίκνωσης, η ελληνική οικονομία αναμένεται να έχει θετικό ρυθμό ανάπτυξης στο τρίτο τρίμηνο του 2014.

Η ανατροπή αυτή δεν είναι μικρής σημασίας ή αυτονόητη, όπως κάποιοι θέλουν να παρουσιάζουν. Δεν πρέπει να παραβλέπουμε, άλλωστε, ότι η δημοσιονομική εξυγίανση έγινε πραγματικότητα. Το 2013, το ελληνικό κράτος πέτυχε πρωτογενές πλεόνασμα που έφτασε το 0,8% του ΑΕΠ της χώρας, ένα χρόνο μάλιστα νωρίτερα από τον στόχο και για φέτος το πλεόνασμα

αυτό ξεπερνά το 1,5%. Έχουν περάσει μόλις πέντε χρόνια –για να μην το ξεχνάμε– από το 2009, όπου είχαμε πρωτογενές έλλειμμα που έφτανε το 10,4% του ΑΕΠ.

Η διεθνής ανταγωνιστικότητα της Ελλάδος αποκαθίσταται σε υγιέστερες βάσεις. Το 2013, η Ελλάδα, για παράδειγμα, είχε θετικό ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, δηλαδή εξαγάγαμε περισσότερα απ' όσα εισαγάγαμε για πρώτη φορά από το 1948, παρακαλώ.

Επίσης το ελληνικό κράτος, όπως και το τραπεζικό σύστημα αλλά και μεγάλες ελληνικές επιχειρήσεις, έχουν αποκτήσει ξανά πρόσβαση στις διεθνείς κεφαλαιαγορές. Μετά από τέσσερα χρόνια αποκλεισμού από τις αγορές ομολόγων, το ελληνικό κράτος άντλησε 3 δισεκατομμύρια ευρώ με την έκδοση πενταετών ομολόγων τον Απρίλιο και 1,5 δισεκατομμύριο μέσω τριετών ομολόγων τον Ιούλιο. Στη συνέχεια, τον Σεπτέμβριο πραγματοποιήθηκε ανταλλαγή ύψους 1,7 δισεκατομμυρίου ευρώ υφιστάμενων εκδόσεων εντόκων γραμματίων ελληνικού δημοσίου. Με αυτόν τον τρόπο, μεταφέρθηκε βραχυπρόθεσμο χρέος σε μεσοπρόθεσμες εκδόσεις, αφαιρώντας πίεση από την αναχρηματοδότηση του δημοσίου.

Πέραν, όμως, όλων αυτών, ήθελα να σταθώ και στην πολιτική που ακολουθούμε στα δημόσια έσοδα. Θεωρώ εξαιρετικά σημαντικό να διαμορφώσουμε μία νέα πολιτική συλλογής δημοσίων εσόδων για να υπάρξει φορολογική δικαιοσύνη αλλά και απεξάρτηση από τη λογική των αναγκαστικών οριζόντιων μέτρων. Δεν μπορούμε πλέον να χρεωνούμε το κόστος σε επόμενες γενιές Ελλήνων με καταστροφικά αποτελέσματα.

Στο πεδίο συλλογής δημοσίων εσόδων, έχουν ήδη γίνει γενναία βήματα. Έχουμε ενσωματώσει στο εθνικό μας φορολογικό δίκαιο όλες τις εξελίξεις της διεθνούς και ευρωπαϊκής οικονομικής πραγματικότητας. Ένα σύγχρονο, φορολογικό θεσμικό πλαίσιο πλέον έχει τεθεί σε ισχύ με νέο κώδικα φορολογίας εισοδήματος, νέο κώδικα φορολογικών διαδικασιών και αντικατάσταση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων με σημαντικά απλούστερη νομοθεσία.

Βρίσκονται πλέον σε ισχύ σημαντικές διατάξεις για την καταπολέμηση της φοροαποφυγής και φοροδιαφυγής.

Πρωθήσαμε ισχυρό νομικό και θεσμικό πλαίσιο για τον έλεγχο των ενδοομιλικών συναλλαγών, ενός ζητήματος που από καιρό έμενε εκκρεμές με τεράστια απώλεια εσόδων για το δημόσιο.

Δίνουμε βάρος στον μεγάλο πλούτο και τους μεγάλους οφειλότες. Συστάθηκαν δύο εξειδικευμένα ελεγκτικά κέντρα για μεγάλες επιχειρήσεις και φυσικά πρόσωπα μεγάλου πλούτου, μια μονάδα είσπραξης μεγάλων χρεών, καθώς και μια υπηρεσία εξωτερικών υποθέσεων για την αντιμετώπιση της διαφθοράς.

Για πρώτη φορά η φορολογική διοίκηση λειτουργεί βάσει στρατηγικού σχεδίου, το οποίο θέτει στόχους και δείκτες για ελέγχους και εισπράξεις φόρων που αξιολογούνται τριμηνιαία.

Ειδικά στο κρίσιμο πεδίο των ελέγχων έχει αυξηθεί κατά 400% ο αριθμός των φορολογικών ελεγκτών, μέσω διαδικασίας εκπαίδευσης και πιστοποίησης των υφιστάμενων εφοριακών υπαλλήλων. Επιπρόσθετα, θα αυξηθούν περαιτέρω κατά 30% εντός του 2015, μέσω νέων προσλήψεων από το ΑΣΕΠ.

Εφαρμόζονται νέοι μέθοδοι ελέγχου, ενώ αξιοποιούνται δεδομένα από λίστες πληροφοριών για εμβάσματα και offshore.

Τέθηκε σε λειτουργία το ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα για ελέγχους, το λεγόμενο ELENXIS, ενώ αναπτύχθηκε σύστημα μητρώου τραπεζικών λογαριασμών για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση περιπτώσεων ξεπλύματος μαύρου χρήματος.

Παράλληλα, βρίσκονται σε στάδιο ανάπτυξης δράσεις που αφορούν και τομείς πέρα από τα φορολογικά, όπως το πληροφοριακό σύστημα με σκοπό την αυτόματη άντληση δεδομένων από τραπεζικούς λογαριασμούς, η ηλεκτρονική διασύνδεση με άλλα Υπουργεία με σκοπό την άντληση πληροφοριών, όπως για παράδειγμα τα ασφαλιστικά ταμεία, το ηλεκτρονικό μητρώο σκαφών αναψυχής σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία, το ηλεκτρονικό περιουσιολόγιο, η προμήθεια μηχανημάτων X-Ray για την ενίσχυση των τελωνειακών ελέγχων, η ενιαία θυρίδα εξαγωγών με σκοπό την εξυπηρέτηση του εισαγωγικού και εξαγωγικού εμπορίου, μια δράση που μειώνει σημαντικά τον χρόνο και τις διαδικασίες που απαιτούνται για την εισαγωγή ή εξαγωγή αγαθών και βελτιώνει ακόμη περισσότερο την ανταγωνιστικότητα της χώρας.

Τα δύο μεγάλα κέντρα ελέγχου, έχουν διενεργήσει κατά το διάστημα Ιανουαρίου-Σεπτεμβρίου του 2014 περισσότερους από χίλιους τετρακόσιους ελέγχους σε μεγάλες επιχειρήσεις, φυσικά πρόσωπα μεγάλου πλούτου, εμβάσματα και offshore. Έτσι, μέσα στο πρώτο επτάμηνο του 2014, βεβαιώθηκαν φόροι ύψους 1,6 δισεκατομμυρίων. Επιπρόσθετα, κατά το διάστημα Ιανουαρίου-Ιουνίου, μέσω των εξήντα πέντε τμημάτων ελέγχου του πανελλαδικού δικτύου των ΔΟΕ, διενεργήθηκαν περίπου δύομισι χιλιάδες έλεγχοι, οι οποίοι βεβαίωσαν 300 εκατομμύρια.

Παράλληλα, ελαφρύνουμε το διοικητικό κόστος πολιτών και επιχειρήσεων με την ψηφιοποίηση σαράντα πέντε φορολογικών διαδικασιών μέσω του TAXISnet, τη μεταφορά των πληρωμών στις τράπεζες και μέσω του web banking και την απλούστευση του εντύπου δήλωσης επιστροφής ΦΠΑ.

Βεβαίως, υπενθυμίζω εδώ και την απαλλαγή από τις υποχρεώσεις του ΦΠΑ από το 2015, για περίπου τετρακόσιες δέκα πέντε χιλιάδες επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες με ακαθάριστα έσοδα μέχρι 10.000 ευρώ.

Επίσης, πριν λίγες μέρες υπεγράφη η απόφαση για την επιτάχυνση της επιστροφής του ΦΠΑ στις συνεπείς επιχειρήσεις. Όσες επιχειρήσεις είναι συνεπείς στις φορολογικές υποχρεώσεις τους, θα δικαιούνται άμεση και κατά προτεραιότητα επιστροφή του ΦΠΑ.

Μια νέα πολιτική δημοσίων εσόδων, λοιπόν, αναδύεται σταδιακά. Ο εκσυγχρονισμός της φορολογικής διοίκησης συνεχίζεται. Τα έκτακα βάρη προς τους πολίτες θα συνεχίσουν να μειώνονται και οι συνεπείς φορολογούμενοι θα ανταμείβονται, τώρα που τα δημοσιονομικά αποτελέσματα σταδιακά το επιτρέπουν. Οι φορολογικοί συντελεστές θα αποκλιμακώνονται, χωρίς όμως να θέτουν σε κίνδυνο τη δημοσιονομική ισορροπία.

Στο προσχέδιο του προϋπολογισμού του 2015, που πρόσφατα παρουσιάσαμε, περιλαμβάνεται μια πρώτη σειρά μέτρων, τα οποία στοχεύουν στη σταδιακή μείωση των φορολογικών βαρών.

Προβλέπεται μείωση κατά 30% της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης, διατήρηση του 13% του ΦΠΑ στην εστίαση, μείωση κατά 30% του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης, με παράλληλη διατήρηση του επιδόματος θέρμανσης, μείωση από φέτος των ασφαλιστικών εισφορών και βελτίωση του πλαισίου ρυθμίσεων ληξιπρόθεσμων φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων.

Στην περίπτωση του ΕΝΦΙΑ, εφαρμόσαμε για πρώτη φορά μια μεγάλη φορολογική αλλαγή που αφορά κάθε μορφής δικαιώματα επί ακίνητης περιουσίας. Είναι titάνιο έργο σε μια δύσκολη περίοδο που όλα τα νοικοκυριά αντιμετωπίζουν μείωση στα εισοδήματά τους. Δώσαμε την απαραίτητη παράταση στην εφαρμογή και με τα νέα εκκαθαριστικά, φαίνονται ξεκάθαρα οι μειώσεις σε σχέση με το παλιό ΕΕΤΗΔΕ.

Παράλληλα συστάθηκε με απόφασή μου η Επιτροπή Αξιών Ακινήτων, ώστε να προσαρμοστούν οι αντικειμενικές αξίες στις πραγματικές αξίες. Σε ό,τι αφορά στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, είναι σημαντικό ότι τέσσερις συστημικές τράπεζες μετά την ισχυρή ανακεφαλαιοποίησή τους κατά τη διάρκεια του 2012-2013, κατάφεραν και άντλησαν από τον ιδιωτικό τομέα το πρώτο εξάμηνο του 2014 κεφάλαια ύψους 8,5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Από εδώ και στο εξής οι τράπεζες πρέπει να καταστούν βασικός πυλώνας ανάπτυξης χρηματοδοτώντας επενδύσεις και παρέχοντας ρευστότητα στις επιχειρήσεις.

Προκειμένου να πετύχουν αύξηση της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία υπάρχουν δυο ζητήματα στα οποία είναι αναγκαίο να δοθούν λύσεις.

Το πρώτο ζήτημα, αφορά τόσο στα μη εξυπηρετούμενα δάνεια προς τις τράπεζες όσο και τις οφειλές προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία που αποτελούν βραχνά για χιλιάδες νοικοκυριά και επιχειρήσεις.

Το δεύτερο ζήτημα, αφορά στη δυσκολία που έχουν οι τράπεζες να χορηγίσουν νέα δάνεια. Με την ολοκλήρωση των stress test από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα όλες οι ενδείξεις δεί-

χουν ότι από τις αρχές του 2015 θα επανέλθουμε σε ομαλούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Αλλά η πραγματική οικονομία θα ωφεληθεί τα μέγιστα και από το εκτελούμενο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίησης ιδιωτικής περιουσίας του δημοσίου που υλοποιεί το ΤΑΙ-ΠΕΔ και το οποίο πρέπει να επιταχυνθεί.

Κορυφώνεται η σχετική δραστηριότητα με δεκαεπτά διαγωνισμούς σε εξέλιξη και πλήθος άλλων σε προχωρημένο στάδιο προπαρασκευής. Στόχος είναι σωρευτικά έσοδα ύψους 9,7 δισεκατομμυρίων ως το τέλος 2016. Κυριότερος στόχος βέβαια είναι η προσέλκυση δευτερογενών επενδύσεων για την αναβάθμιση των αποκτώμενων υποδομών με πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα στην οικονομία.

Σε ό,τι αφορά στην αξιοποίηση της δημόσιας ακίνητης περιουσίας θεμελιώνουμε ένα νέο πλαίσιο που θα τη μετατρέψει από terra incognita σε μοχλό ενίσχυσης της πραγματικής οικονομίας.

Καταρτίστηκε για πρώτη φορά Μητρώο Ακίνητης Περιουσίας. Στο μητρώο αυτό τηρούνται δεδομένα για τα ακίνητα όλων των φορέων του δημόσιου τομέα τα οποία ανέρχονται σήμερα σε περίπου εκατόν πέντε χιλιάδες. Στόχος είναι το Μητρώο Ακίνητης Περιουσίας να αποτελέσει ένα συνεχώς επικαιροποιούμενο γεωγραφικό και περιγραφικό μητρώο, στο οποίο θα συνδέονται οι βάσεις δεδομένων της δημόσιας περιουσίας όλων των Υπουργείων προσαρμοσμένες στο σχήμα της βάσης δεδομένων των ψηφιακών υπηρεσιών της δημόσιας περιουσίας.

Παράλληλα, επίκειται άμεσα σχετική νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Οικονομικών που αφορά στα καταπατημένα ακίνητα του δημοσίου. Με αυτήν την πρωτοβουλία σκοπεύουμε να επιλύσουμε ένα χρόνιο κοινωνικό πρόβλημα αλλά και να αυξήσουμε τα δημόσια έσοδα τόσο από το αντάλλαγμα εξαγοράς, όσο και από την υπαγωγή στη φορολόγηση των εξαγοραζόμενων ακινήτων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η επόμενη μέρα μετά το μνημόνιο για τη χώρα, θα πρέπει να είναι μέρα λελογισμένης ευθύνης. Η έξοδος στις αγορές προϋποθέτει την εκπλήρωση των δημοσιονομικών στόχων, τη βελτίωση των οικονομικών δεικτών και κυρίως πολιτική υπευθυνότητα και σταθερότητα. Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να επιστρέψουμε στη συνταγή που μας έφερε στην κρίση.

Πολιτική υπευθυνότητα σημαίνει ότι η χώρα θα αποπληρώνει τους τόκους του χρέους προς τους θεσμικούς πιστωτές και εταίρους της ανελλιπώς. Μόνο έτσι θα είμαστε αξιόπιστοι και θα μπορούμε να βγαίνουμε στις αγορές και να ξαναδανειζόμαστε.

Ας σημειώσουμε εδώ ότι οι δαπάνες για τόκους ήδη μειώθηκαν από 7,8% του ΑΕΠ του 2011 σε 3,3% σήμερα και στο μέλλον θα πάμε στο 3%, από το 2020.

Πολλά ακούγονται για το χρέος τις τελευταίες ημέρες. Η συμφωνία για τα μέτρα ελάφυνσης του χρέους είναι μπροστά μας και θα έρθει ως αποτέλεσμα της συνέπειάς μας στους μεταρρυθμιστικούς στόχους που έχουμε αναλάβει.

Η Κυβέρνηση ανέλαβε την εφαρμογή του προγράμματος, ολοκληρώνοντας ακόμα και με σημαντικό πολιτικό κόστος μεταρρυθμίσεις που έκρινε αναγκαίες για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της οικονομίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού.)

Διαπραγματεύθηκε και διαπραγματεύεται με τεκμηριωμένα επιχειρήματα όποτε έκρινε και κρίνει ότι το κόστος δεν ήταν ανάλογο του μελλοντικού οφέλους για την οικονομία. Έδειξε στους επισήμους δανειστές ότι μπορεί η Ελλάδα να προχωρήσει μόνη της προς την ανάκτηση της ανταγωνιστικότητάς της.

Αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα τώρα. Να μην αφήσουμε αναξιοποίητα τα οφέλη της δημοσιονομικής εξυγίανσης και της εθνικής προσπάθειας των τελευταίων χρόνων και να μπούμε σε μία νέα περίοδο σταδιακής βελτίωσης των δεδομένων για όλους μας.

Στις συμφωνίες με τους εταίρους μας, η Ελλάδα πρέπει να είναι ενωμένη και η φωνή της ενιαία. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να στέλλουμε λάθος μηνύματα στους θεσμικούς πιστωτές και στους εταίρους μας. Πρέπει να υπάρχει συναίνεση στα μεγάλα θέματα. Δεν είναι η ώρα του εφησυχασμού αλλά της εγρήγορ-

σης. Δεν είναι η ώρα των εύκολων και μη κοστολογημένων παροχών αλλά η ώρα της ανάπτυξης του παραγωγικού δυναμικού της οικονομίας. Έτσι μόνο θα δημιουργηθούν νέες επιχειρήσεις, νέες θέσεις εργασίας και θα μειωθεί η ανεργία στην πατρίδα μας.

Η επόμενη ημέρα για την ελληνική οικονομία έχει ξεκινήσει και οι υπεύθυνες δυνάμεις είναι παρούσες και θα συνεχίσουν το έργο τους. Η Ιστορία δεν γράφεται από τους απόντες και τους σχολιαστές της πολιτικής ζωής που με περισσή άνεση μοιράζουν εύκολες λύσεις.

Είμαστε βέβαιοι ότι δίνουμε το σωστό αγώνα για όλους τους πολίτες που δεν θέλουν να δουν τη χώρα να ξαναγυρίζει στο κακό της παρελθόν. Με όσα καταφέραμε και για όσα θα συνεχίσουμε να παλεύουμε, δίνουμε προοπτική στον τόπο, στους συνανθρώπους μας και στις επόμενες γενιές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων, κ. Καμμένος έχει ζητήσει τον λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Περιμένω να αποχωρήσει ο Πρωθυπουργός. Εξάλλου είναι η πρώτη φορά το 2014 που μας κάνει την τιμή να έρθει στην Αίθουσα της Βουλής. Συνήθως περιφέρεται στο καφεενείο και στο εντευκτήριο, προκειμένου να κάνει παραπολιτικές δηλώσεις. Είναι ο πρώτος Πρωθυπουργός της Μεταπολίτευσης, ο οποίος μέχρι το μήνα Οκτώβριο δεν ήρθε ούτε μία φορά στη Βουλή των Ελλήνων. Δεν απάντησε ούτε σε μία ερώτηση Αρχηγού κόμματος της Αντιπολίτευσης. Αρνήθηκε τον κοινοβουλευτικό έλεγχο αλλά και τη συμμετοχή του στο νομοθετικό έργο.

Θα κάνω μία σύντομη παρέμβαση σε σχέση με αυτά που ειπώθηκαν εχθές και αύριο θα τοποθετηθώ πιο συγκεκριμένα.

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ μόνο δέκα λεπτά.

Εχθές ο ελληνικός λαός άκουσε τον εισηγητή της Κυβέρνησης, τον εκπρόσωπο δηλαδή του κυρίου Πρωθυπουργού και του κ. Βενιζέλου, τον πρώην Αρχηγό της ΕΠΙΕΝ, τον κ. Βορίδη, να εισηγείται εκ μέρους της Κυβέρνησης και να εκπροσωπεί τα δύο κόμματα και τους Βουλευτές της Πλειοψηφίας λέγοντας στον ελληνικό λαό ότι τα μνημόνια τελείωσαν. Ανακοίνωσε ουσιαστικά ότι ο ελληνικός λαός θα μπορεί πλέον να μπει σε μία καινούργια πορεία, μακριά από μνημόνια.

Πριν από τρία λεπτά, ο Υπουργός επί των Οικονομικών γνωστός στη Βουλή, παλιός συνεργάτης του κ. Σημίτη, χρησιμοποίησε με προσοχή τη φράση «θα πληρώνονται οι δόσεις ανελλιπώς». Λέει δηλαδή στον ελληνικό λαό ότι τα επόμενα τριάντα χρόνια θα πρέπει ανελλιπώς να πληρώσει 340 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ανελλιπώς θα πρέπει το 2020, το 2021 και το 2022 να πληρωθούν 80 δισεκατομμύρια ευρώ. Ανελλιπώς όμως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο χθες στην έκθεσή του –στο fiscal monitor που βγήκε χθες– εξακαθαρίζει ότι 25 δισεκατομμύρια ευρώ θα είναι οι μεϊκές χρηματοδοτικές ανάγκες της Ελλάδας για τη διετία 2015-2016.

Για ποιο τέλος μνημονίων μιλάτε; Τι θα πει τέλος μνημονίων; Θα βαφτίσουμε το μνημόνιο με άλλο όνομα; Πείτε το στον ελληνικό λαό. Ξεκαθαρίστε τι θα πει τέλος μνημονίων, γιατί θα σας θυμίσω και κάτι άλλο. Έχετε υπογράψει ένα μνημόνιο τον Φεβρουάριο του 2012. Επειδή μπορεί να το ξεχάσατε, σας διαβάζω –όπως ακριβώς αναφέρεται στο δεύτερο μνημόνιο, αυτό που έχετε υπογράψει και με το οποίο έχουν δεσμευθεί προσωπικά ο κ. Σαμαράς και ο κ. Βενιζέλος– το εξής: «Εξορθολογισμός και καλύτερη στόχευση της κοινωνικής δαπάνης. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών ξεκινήσαμε μεταρρυθμίσεις για να περιορίσουμε την προβλεπόμενη αύξηση στη συνταξιοδοτική δαπάνη κάτω των δύομισι ποσοστιαίων μονάδων του ΑΕΠ. Το 2060...».

Το 2060 δηλαδή, με το μνημόνιο που έχετε ήδη υπογράψει, θα συνεχίσει να ελέγχεται η χώρα ανελλιπώς από τους επόπτες που έχουν τοποθετηθεί στα Υπουργεία, δηλαδή θα είναι υπό ομηρία ο ελληνικός λαός!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

Ψεύδεσθε ανελλιπώς, κύριοι της Κυβέρνησης, και θυμίζετε το σύζυγο που τον πιάνει η σύζυγος επ' αυτοφώρω με την ερωμένη

και ο σύζυγος της λέει «αγάπη μου, δεν είναι αυτό που βλέπεις». Ε, αυτό που βλέπουμε είναι! Είναι το μνημόνιο που έχετε υπογράψει, είναι η άρνησή σας να προχωρήσετε τις διαδικασίες διαγραφής του χρέους, η άρνησή σας να γίνει επιτροπή λογιστικού ελέγχου, η άρνησή σας να μάθει ο ελληνικός λαός την αλήθεια.

Θα πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι. Και οι δικές σας εφημερίδες τα περιγράφουν, από τη μια και την άλλη πλευρά. Η εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» λέει «πενήντα χρόνια για το χρέος, ομόλογα σωτηρίας με νέες δεσμεύσεις». Η εφημερίδα «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» λέει «Υστατή λύση με μέτρα έως το 2064». Τα καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής για να υπάρχουν.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα αλλάξετε κάτι από αυτό; Έχετε αποφασίσει να πείτε στους δανειστές ότι δεν πρόκειται να συνεχιστεί αυτή η υποχρέωση με την οποία έχετε δεσμεύσει τον ελληνικό λαό; Αν κάτι αλλάξετε από αυτό, πείτε το και σε εμάς να το ξέρουμε.

Εμείς όμως βλέπουμε τον Πρωθυπουργό, να είναι ο μόνος πολιτικός ηγέτης στην Ευρώπη που χθες πέταξε για να στηρίξει την κ. Μέρκελ στην επιμονή της να συνεχιστεί η πολιτική λιτότητας σε ολόκληρη την Ευρώπη, αυτή η λάθος πολιτική, η λάθος συνταγή που έλεγε κάποτε ο κ. Σαμαράς που οδηγεί στη φτωχοποίηση και τη εξαθλίωση του ελληνικού λαού και στη διάλυση της μεσαίας τάξης. Την ίδια στιγμή δημιουργείτε νέους ολιγάρχες. Η Κυβέρνηση αυτή δημιουργεί νέους ολιγάρχες.

Να ξέρετε ότι δεσμευόμαστε ως Ανεξάρτητοι Έλληνες, πως αύριο αυτοί οι εκδότες που έπαιρναν δάνεια από τις τράπεζες, χωρίς κανένα collateral, χωρίς καμμία εγγύηση, εκατοντάδες εκατομμύρια για να τα χρησιμοποιούν για καύσιμο λάσπης απέναντι στην Αντιπολίτευση, θα λογοδοτήσουν. Επίσης, θα λογοδοτήσουν και αυτοί που έδωσαν τα δάνεια.

Την ώρα που ο μικρομεσαίος επαγγελματίας πηγαίνει στην τράπεζα και ζητάει 5.000 ευρώ για κεφάλαιο κίνησης για να μπορεί να επιβιώσει και του το αρνούνται, κάποιοι εκδότες-εργολάβοι -που τους κάνετε πλέον μεγάλους ολιγάρχες στην Ελλάδα- τυγχάνουν ειδικών αντιμετώπισεων από τις τράπεζες που εσείς ελέγχετε.

Σήμερα το πρωί, μου έστειλαν από τις στάσεις των λεωφορείων του Λονδίνου, δεκατρία σημεία με τίτλο «Ελλάδα 2014» που λέει τα εξής: Ένα εκατομμύριο έχασαν τη δουλειά τους, 30% των επιχειρήσεων έκλεισαν, 38% μείωση μισθών, 45% μείωση συντάξεων, 25% μείωση του ΑΕΠ, 30% μείωση του οικογενειακού εισοδήματος, 42,8% αύξηση της παιδικής θνησιμότητας, 190,5% αύξηση της ανεργίας, 272,7% αύξηση του δείκτη κατάθλιψης των Ελλήνων, 35,5% αύξηση του δημοσίου χρέους, 84,3% μείωση της κατασκευαστικής δραστηριότητας, 98,2% αύξηση του δείκτη φτώχειας και δύο αυτοκτονίες κάθε ημέρα στην Ελλάδα του 2014!

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτή είναι η εικόνα της χώρας σε δεκατρείς γραμμές. Αυτή είναι η εικόνα πλέον που φαίνεται και στην Ευρώπη. Όμως, είναι και η εικόνα που δεν περιγράφουμε εμείς ως Αντιπολίτευση αλλά που ζει ο ελληνικός λαός, που περιγράφει το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής των Ελλήνων. Μιλάει για έξι εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες Έλληνες κάτω από τα όρια της φτώχειας ή στα όρια της φτώχειας.

Αυτό καταφέρατε με την πολιτική που ασκείτε, με την ψήφο εμπιστοσύνης των Βουλευτών, κύριοι συνάδελφοι, που καλείστε να δώσετε αύριο το βράδυ στη Βουλή. Γιατί δεν είναι υπεύθυνη μόνο η Κυβέρνηση. Υπεύθυνοι είναι και εκείνοι που μέσα στο νομοθετικό σώμα ψηφίζουν και δίνουν εμπιστοσύνη σε αυτήν την Κυβέρνηση, για να διαπράττει αυτά τα εγκλήματα.

Ο ελληνικός λαός, ακούει έναν Πρωθυπουργό ο οποίος ζητά την εμπιστοσύνη των Βουλευτών, έχοντας διανύσει δύο χρόνια

από τότε που εξελέγη Πρωθυπουργός, με τη στήριξη βεβαίως του ΠΑΣΟΚ, καταθέτοντας το εθνικό σχέδιο εξόδου από την κρίση, τα περίφημα δεκαοκτώ σημεία.

Δεκαοκτώ σημεία υποσχέθηκε στον ελληνικό λαό και ψήφισαν οι ψηφοφόροι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας. Πρώτη δέσμευση. Αύξηση χαμηλών συντάξεων, πολυτεχνικών επιδομάτων και ειδικών μισθολογίων. Έγινε; Αντίθετα, μείωση έγινε.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Είναι μέσα στην τετραετία οι στόχοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμάρης): Παρακαλώ, παρακαλώ.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Α, στην τετραετία. Δεσμεύστε εσείς, κύριε Βλαχογιάννη, πρώην Πρόεδρε των Αξιωματικών και του προσωπικού των Σωμάτων Ασφαλείας, ότι θα αυξηθούν οι μισθοί σε σχέση με το 2012 των στελεχών των Σωμάτων Ασφαλείας και των Ενόπλων Δυνάμεων; Δεσμεύστε προσωπικά εσείς; Θα το δούμε, λοιπόν. Καλείστε να δώσετε εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση.

Οι συνάδελφοί σας –και το ξέρετε καλά ως πρώτος συνδικαλιστής– αυτήν τη στιγμή περνούν πολύ δύσκολες ημέρες, την ίδια στιγμή που τα χρήματα αυτά πηγαίνουν σε άλλους σκοπούς, προκειμένου να χρηματοδοτήσουν συγκεκριμένους επιχειρηματίες για συγκεκριμένες επιχειρήσεις που δεν έχουν καμμία απόδοση στην πατρίδα μας.

Δεύτερη δέσμευση. Επίδομα ανεργίας από ένα σε δύο έτη.

Τρίτη δέσμευση. Επίδομα ανεργίας σε μη μισθωτούς.

Τέταρτη δέσμευση. Μείωση φόρων που εκκρεμούν.

Πέμπτη δέσμευση. Όχι άλλες μειώσεις μισθών.

Έκτη δέσμευση. Σταδιακή αύξηση του αφορολόγητου στις 10.000 ευρώ.

Έβδομη δέσμευση. Τέλος στα χαράτσια.

Όγδοη δέσμευση. Μείωση των φορολογικών συντελεστών.

Ένατη δέσμευση. Χρονική επέκταση περικοπής δημοσίων δαπανών.

Δέκατη δέσμευση. Προστασία δημοσίων υπαλλήλων.

Ενδέκατη δέσμευση. Ελάφρυνση δανειοληπτών.

Δωδέκατη δέσμευση. Αναστολή «Τειρεσία» δύο τελευταίων ετών.

Δέκατη πέμπτη δέσμευση. Αξιοποίηση ακίνητης περιουσίας του δημοσίου. Αυτό είναι που ξεπουλάω τον «Αστέρα».

Δέκατη έκτη δέσμευση. Προώθηση των αποκρτικοποιήσεων. Ποιων αποκρτικοποιήσεων; Δίνουμε λιγνίτη αξίας 80 δισεκατομμυρίων - το 30% της ΔΕΗ- για ένα δισεκατομμύριο.

Ασφάλεια του πολίτη. Αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης. Η Ελλάδα έχει πνιγεί. Και ανακήρυξη της ΑΟΖ.

Δεκαοκτώ σημεία, δεκαοκτώ ψέματα! Δεκαοκτώ σημεία έλλειψης εμπιστοσύνης!

Καταθέτω το σχετικό έγγραφο για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και κλείνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το εξής. Εχθές είδα να αντιδρά ο κ. Σταμάτης, που δεν είναι σήμερα εδώ, όταν του μίλησε ο κ. Δραγασάκης για φωτογραφικές διατάξεις. Μία φωτογραφία είναι όλη η πολιτική σας.

Ο Παπαδόπουλος, όταν ήθελε να παντρευτεί τη Δέσποινα, άλλαξε το νόμο για τα διαζύγια και αποπνικτικοποίησε τη μοιχεία για μία νύχτα. Τότε το έκανε, τουλάχιστον, με έναν τρόπο προσεκτικό και εν συνεχεία το αρνήθηκε.

Τι έγινε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις 7 Απριλίου, όταν ο κ. Αθανασίου αφαίρεσε μια παράγραφο από το άρθρο 263Α' του Ποινικού Κώδικα, που προέβλεπε ότι υπάλληλοι σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που καταχρώνται χρήματα του δημοσίου μέσω χρηματοδοτήσεων ή επιχορηγήσεων, δικάζονται ως καταχραστές του δημοσίου; Αναγνώρισε ότι έκανε λάθος στις 6 Μαΐου, ακριβώς ένα μήνα μετά.

Ποιο είναι το αποτέλεσμα του λάθους; Αφού θέλετε ονόματα, πάρτε τα. Ο κ. Σωτήρης Εμμανουήλ, ο γνωστός Σωτήρης Εμμανουήλ που τα έπαιρνε και τα έδινε για τα υποβόρεια, έκανε χρήση του συγκεκριμένου άρθρου που του έκανε δώρο ο Υπουργός Δι-

καιοσύνης και αποφυλακίστηκε. Γιατί; Για να μη μιλήσει; Ποιοι άλλοι έκαναν χρήση αυτής της διάταξης; Μήπως της «ENERGA»; Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, ήταν ο δικηγόρος των κατηγορουμένων της «ENERGA». Και επειδή ψάχνετε να βρείτε ποιοι είναι οι εκδότες -εγώ δεν ξέρω ποιον εννοούσε ο κ. Δραγασάκης- θα σας δώσω έναν. Ο κ. Ψυχάρης, έστειλε φαξ με τον κ. Φλώρο για να διορίσει τον υπεύθυνο τότε της ΔΕΣΜΗΕ. Και απαντούσε στον κ. Φλώρο, τον προφυλακισμένο εν συνεχεία της «ENERGA», ο κ. Ψυχάρης, ότι: «Ο μεγάλος πήρε το μήνυμα και ότι θα τον μαλώσει και θα του κόψει τα αυτιά». Και του έκοψε τα αυτιά του Υπουργού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πώς τον έλεγε τον κ. Παπαγεωργίου;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Για τον κ. Παπαγεωργίου λέω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πώς τον «στόλιζε»;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Θα καταθέσω όλα τα e-mail να τα μελετήσουν.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εδώ, λοιπόν, κάνετε φωτογραφικές διατάξεις. Και όχι μόνο αυτό αλλά χρησιμοποιείτε και την επαγγελματική σας ιδιότητα για να εξυπηρετήσετε αυτούς τους σκοπούς.

Το τελευταίο παράδειγμα είναι αυτό το οποίο κάνατε πριν μια εβδομάδα, όπου ο Υπουργός Υγείας, ο κ. Βορίδης και εκπρόσωπος του κ. Σαμαρά και του κ. Βενιζέλου, πέρασε τροπολογία σε νομοσχέδιο για την έρευνα και εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων, η οποία προέβλεπε ότι σε περίπτωση αναγκαστικού πλειστηριασμού στοιχείων ενεργητικού ιδιωτικής νοσηλευτικής μονάδας -αυτό ήταν για τα πετρέλαια, εν τω μεταξύ- ή ιδιωτικής κλινικής ως επιχείρησης ή συνόλου περιουσίας και ανεξάρτητα της νομικής του μορφής, μεταβιβάζεται μαζί με τα ανωτέρω αυτοδικαίως στον πλειοδότη η διοικητική άδεια ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικής κλινικής. Δεν είναι φωτογραφική διάταξη για την Τράπεζα Πειραιώς και το «Ερρίκος Ντυνάν»; Φωτογραφική διάταξη είναι.

Κάνετε μπιζνές, κύριοι της Κυβέρνησης. Κάνετε μπιζνές και εξυπηρετείτε χρησιμοποιώντας τη Βουλή των Ελλήνων, τους συναδέλφους Βουλευτές να ψηφίσουν τροπολογίες της νύχτας, για να εξυπηρετείτε τους δικούς σας ανθρώπους! Αυτή είναι η αλήθεια. Και αν θέλετε και άλλα ονόματα, θα σας τα πούμε αύριο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Βενιζέλος, έχει ζητήσει τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, ήθελα να κάνω απλώς μία παρέμβαση για να ακούσει το Σώμα και ο ελληνικός λαός την πραγματικότητα στα ουσιαστικά θέματα που αφορούν τη ζωή του.

Το ελληνικό δημόσιο χρέος σε όρους πραγματικούς, σε όρους καθαρής παρούσης αξίας, έχει μειωθεί κατά 180 δισεκατομμύρια και σε ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ κατά 80%.

Πριν από λίγες μέρες, σε μια από τις πιο έγκυρες γερμανικές εφημερίδες, την «HANDELSBLATT», δημοσιεύθηκε ανάλυση, σύμφωνα με την οποία αν στην ελληνική περίπτωση εφαρμοστούν οι ορθοί κανόνες αποτύπωσης τους χρέους, αυτοί που ισχύουν διεθνώς στις επιχειρήσεις και όχι τα στατιστικά στερεότυπα τα οποία ισχύουν επειδή οι αγορές εγκλωβίζουν και αιχμαλωτίζουν τα κράτη, το ελληνικό δημόσιο χρέος θα ήταν μόλις 60% του ΑΕΠ, μικρότερο από το χρέος που με τον ίδιο υπολογισμό έχει το Βέλγιο, η Πορτογαλία, η Ιταλία.

Αυτό το ζουν οι Έλληνες φέτος, γιατί φέτος δεν έχουμε μόνο πρωτογενές πλεόνασμα. Και όταν λέω φέτος, εννοώ τη χρονιά που έρχεται, το 2015, γιατί ήδη για το 2014 αυτά έχουν αποδειχθεί. Με το φετινό προϋπολογισμό, για το 2015, δεν έχουμε μόνο πρωτογενές πλεόνασμα 2,9%, σχεδόν 3%, ως διαρθρωτικό πλεόνασμα -δηλαδή, κυκλικά προσαρμοσμένο, λόγω της ύφεσης και

της συγκυρίας έχουμε το μεγαλύτερο στον κόσμο, μεγαλύτερο από τη Σιγκαπούρη, που ήταν το μοντέλο διεθνώς- αλλά θα έχουμε και δημοσιονομικό έλλειμμα, συμπεριλαμβανομένου του κόστους εξυπηρέτησης του χρέους, μόλις 1%, όταν άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αγωνίζονται για το όριο του 3% του Συμφώνου Σταθερότητας.

Το κόστος εξυπηρέτησης του χρέους, δηλαδή οι ετήσιοι τόκοι, είναι 65% μικρότερο απ' αυτό που ήταν το 2010, πριν από την παρέμβαση, πριν από το «κούρεμα», πριν από τη ριζική αναδιάρθρωση. Και λέω ριζική αναδιάρθρωση, γιατί το Φεβρουάριο του 2012, με τη συμφωνία που κάναμε, δεν είχαμε μόνο ονομαστικό «κούρεμα», αλλά είχαμε και ριζική αναδιάρθρωση που εμπερικλείει τη δυναμική ενός συνεχούς «κουρέματος». Γι' αυτό και είναι τελειώς λάθος όλη η συζήτηση που γίνεται. Θα έχουμε την ευκαιρία να τα πούμε αυτά και αύριο πιο αναλυτικά.

Ναι, βγαίνουμε από το μνημόνιο και την τρόικα. Όμως, μιλάμε όλο για το μνημόνιο που είναι η μία όψη, η κακή όψη, η δύσκολη όψη του πράγματος. Η άλλη όψη του μνημονίου, ποια είναι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Έχουμε αναρωτηθεί ποτέ; Είναι το δάνειο των 250 δισεκατομμυρίων. Το δάνειο ήταν αυτό που χρειάζομασταν για να επιβιώσουμε ως χώρα, για να προσαρμοστούμε συντεταγμένα, για να μην πάμε στην άβυσσο. Ναι, πήραμε το δάνειο των 250 δισεκατομμυρίων και υπάρχει και η άλλη όψη, οι όροι του δανείου, που είναι σκληροί, νεοφιλελεύθεροι, εσφαλμένοι, γιατί κυριαρχούν πολιτικές αντιλήψεις οι οποίες είναι συντηρητικές και στην Ευρώπη και διεθνώς. Όμως, δεν έχουμε καλύτερο πλαίσιο.

Η Ελλάδα των δέκα εκατομμυρίων είχε ανάγκη από 250 δισεκατομμύρια, γιατί αυτός είναι ο όγκος της οικονομίας της, μεγάλος. Έπρεπε να σώσουμε 240 δισεκατομμύρια καταθέσεων.

Η Ουκρανία, που είναι σε κρίση την περίοδο αυτή, ψάχνει να βρει 45 δισεκατομμύρια δολάρια, μία χώρα μεγάλη, με παραγωγικό πλούτο, μία χώρα πενήντα εκατομμυρίων κατοίκων. Το λέω αυτό για να έχουμε μία σύγκριση.

Η Αργεντινή, η αγαπημένη σας, ψάχνει να βρει 6 δισεκατομμύρια δολάρια για να καλύψει το πρόβλημά της και σέρνεται στα αμερικάνικα δικαστήρια και ταπεινώνεται, μία χώρα υπερήφανη, με πλούτο, με γεωργία, με φυσικό αέριο, με τεράστιες δυνατότητες.

Άρα, ας δούμε και τις δύο όψεις των πραγμάτων.

Τι είναι αυτό που ενδιαφέρει τον κόσμο; Η συνωμοσιολογία, η σκανδαλολογία, ή τι θα γίνει με το ιδιωτικό χρέος, με τα 80 δισεκατομμύρια των μη εξυπηρετούμενων δανείων, που είναι και επιχειρηματικά και στεγαστικά και καταναλωτικά;

Ως κεφάλαιο του συμφωνημένου σχεδίου της συμφωνίας εξόδου από την κρίση, εμείς θα παρουσιάσουμε λύση για όλα τα «κόκκινα» δάνεια, η οποία θα είναι ριζοσπαστική στην πράξη, όχι στα λόγια. Διότι αυτό περιμένει να ακούσει ο πολίτης: Όχι τη «μυθολογία» περί του ποιος πήρε ποιο δάνειο από ποιον αλλά τι γίνεται με το δικό του δάνειο, τη δική του επιχείρηση, τη δική του οικογένεια, τους δικούς του εργαζόμενους!

Βεβαίως, υπάρχουν επιχειρηματικά συμφέροντα τα οποία προσταθούν να επηρεάσουν την πολιτική. Πάντα συνέβαινε αυτό. Και όλοι γνωρίζομαστε, πρόσωπα και κόμματα!

Εγώ, όμως, τον ελληνικό επιχειρηματικό κόσμο τον διακρίνω σε δύο μεγάλες κατηγορίες.

Υπάρχει αυτός που έχει τα συμφέροντά του στην Ελλάδα και θέλει να πάει η χώρα καλά, να μείνει στο ευρώ, να ξαναγίνει αυτοδύναμη μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωζώνη, να πορευτεί ξανά ως ισότιμη χώρα.

Υπάρχουν και κάποιοι άλλοι, που πρέπει να μιλήσουμε γι' αυτούς. Είναι η ιδιόρρυθμη κατηγορία των επιχειρηματιών που έχουν τα assets -όπως λένε- στην Ευρώπη, διεθνώς, σε χώρες άγνωστες και τα liabilities στην Ελλάδα. Έχουν τα λεφτά τους στο εξωτερικό και τις ζημιές στην Ελλάδα.

Αυτοί τροφοδοτούν μεγάλα πολιτικά παιχνίδια και πολιτικές συμπεριφορές, συλλογικές και ατομικές και δημοσιεύματα. Αυτοί πράγματι είναι ένας αντίπαλος στην προσπάθεια εξόδου από την κρίση.

Ψάξτε να βρείτε ποιοι είναι οι μεν και ποιοι είναι οι δε, για να μιλήσουμε για όλα.

Θα μιλήσουμε, λοιπόν, για όλα, γιατί συνεχώς ακούω εδώ μέσα -και τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- για την πολιτική που ασκούμε, η οποία έχει τόσες αρνητικές επιπτώσεις. Μα, μας θεωρούν τόσο ανόητους, τόσο μειωτικούς, τόσο ανιστόρητους; Εμείς που έχουμε σηκώσει όλο το βάρος από την αρχή -οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και όσοι ήρθαν δίπλα μας καθ' οδόν, η Νέα Δημοκρατία η ΔΗΜΑΡ, κάποιοι άλλαξαν γνώμη- τι νομίζετε ότι κάνουμε; Θέλουμε να γίνουμε αντιπαθείς; Έχουμε καμμία επιθυμία να υφιστάμεθα κριτική; Μας κοστίζει τίποτα να είμαστε ανεύθυνοι δημαγωγοί, να υποσχόμαστε παροχές;

Εάν δεν ασκούσαμε αυτήν τη δύσκολη, την τραγική πολιτική, με κόστος, με αίμα, με ιδρώτα, με συναισθηματική φθορά, με ταπεινώσεις, τι θα είχε συμβεί; Ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα;

Για σκεφτείτε τι θα συνέβαινε ως προς το επίπεδο της ανεργίας, ως προς τις επιχειρήσεις, ως προς τις τράπεζες, ως προς τις καταθέσεις, ως προς τις επενδύσεις, ως προς το ΑΕΠ. Ποια θα ήταν η εικόνα της χώρας; Ποια θα ήταν η εικόνα της ασύντακτης χρεωκοπίας;

Ναι, υπογράψαμε στην αρχή ένα πρώτο πρόγραμμα που είχε κενά. Μας το υπαγόρευαν μέσα σε συνθήκες έκτακτες και πιεστικές. Το διορθώσαμε, το βελτιώσαμε, το διαπραγματευθήκαμε ξανά, με μια Ευρώπη που έχει συγκεκριμένους συσχετισμούς. Ποια θα ήταν η λύση; Τι θα συνέβαινε εάν δεν είχαμε κάνει την επιλογή αυτή; Θα ήταν παραδείσια η κατάσταση και δεν θα είχε υποστεί ο ελληνικός λαός τις συνέπειες; Ποιες συνέπειες; Τις συνέπειες της κρίσης.

Μα η κρίση ξέσπασε ανεξέλεγκτη το 2010. Δεν εμφανίστηκε το 2010. Δεν δημιουργήθηκε το 2010. Το 2010, έτρεχαν κάποιοι να αντιμετωπίσουν τον όλεθρο που ερχόταν. Είχαν γίνει επιλογές. Είχε διαμορφωθεί μια μεταπολιτευτική τακτική. Είχαν πάει πολλοί Πρωθυπουργοί και πολλοί Αρχηγοί Αντιπολίτευσης στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης το Σεπτέμβριο και είχαν κάνει εξαγγελίες. Και ο ελληνικός λαός ψήφιζε, γιατί όλες οι αποφάσεις που είχαν ληφθεί και που οδήγησαν στην κρίση, είναι αποφάσεις ψηφισμένες σε εκλογές από τον ελληνικό λαό.

Λέμε, όμως, ότι ο ελληνικός λαός δεν έχει ευθύνη γιατί ψηφίζει κάτι που του υπόσχεσαι. Ας είσαι υπεύθυνος να μην το υποσχεθείς. Ας είσαι υπεύθυνος και θαρραλέος και έντιμος ώστε να πεις την αλήθεια. Διότι αν πεις το ψέμα και σε ψηφίσει ο ελληνικός λαός, έχει γίνει δημοκρατικά μια λανθασμένη και -όπως αποδεικνύεται- ολέθρια επιλογή που την πληρώνουν κάποιοι. Ας μιλήσουμε κάποια στιγμή για τη σχέση δημοκρατίας, πολιτικών λαθών κρίσης και αλήθειας, να πούμε τι γίνεται εδώ ποιος έχει την ευθύνη.

Δεν έχει, λοιπόν, την ευθύνη ο ελληνικός λαός, γιατί αν του βάζεις στο ένα χέρι τη δυσκολία, τη θυσία, την αλήθεια, τα δύσκολα μέτρα και στο άλλο χέρι ένα παράδεισο που είναι φανταστικός αλλά και επικίνδυνος γιατί οδηγεί σε μακροχρόνιες ταπεινώσεις, είναι πολύ πιθανό να διαλέξει το δεύτερο. Έτσι έχει γίνει πολλές φορές.

Τώρα δικαιολογείται να ισχύει αυτό; Τώρα είναι κανείς που δεν ξέρει; Είναι κανείς που ισχυρίζεται πως δεν άκουσε, δεν είδε, δεν ξέρει; Τώρα υπάρχει και μια ευθύνη των πολιτών, της κοινωνίας.

Υπάρχει και μία ευθύνη, όμως, αυτών που εκφράζονται ως πολιτικές δυνάμεις και ως πολιτικές ηγεσίες ενώπιον του ελληνικού λαού. Ο ελληνικός λαός δεν πρέπει να προσβάλλεται και να υποτιμάται στον πυρήνα της ευφυΐας του και του ενστίκτου επιβίωσης που έχει.

Και ακριβώς επειδή ο ελληνικός λαός έχει ιστορική μνήμη, ιστορική ευφυΐα και ένστικτο, είμαι πολύ αισιόδοξος ότι θα ανακοπεί κάθε κύμα ανευθυνότητας που εμφανίζεται και στην Αίθουσα αυτή και στη χώρα μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κοντογιάννης έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, είναι μία ευκαιρία για να ακουστούν αλήθειες.

Είναι αλήθεια, λοιπόν, ότι για πρώτη φορά από τη στιγμή που

μιπήκαμε στο μνημόνιο, η Ελλάδα μπορεί να κοιτάξει το μέλλον με αισιοδοξία. Και αυτό οφείλεται στις αιματηρές θυσίες του ελληνικού λαού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ**)

Λόγω των δημοσιονομικών επιτυχιών, έχουμε καταφέρει να ανακτήσουμε την αξιοπιστία μας διεθνώς αλλά και για πρώτη φορά έχουμε τη δυνατότητα να διαμορφώνουμε ένα διαφορετικό μείγμα πολιτικής.

Είναι η πρώτη φορά που συζητούμε με τους δανειστές μας, βάζοντας εμείς όρους στις διαπραγματεύσεις και όχι ευρισκόμενοι σε αμυντική θέση. Αυτό φαίνεται από τις φοροελαφρύνσεις που εξαγγέλλονται, από τις ρυθμίσεις για πολλές δόσεις για τα πάσης φύσεως χρέη των πολιτών ή τις επικείμενες ρυθμίσεις για τα «κόκκινα» δάνεια.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι κάτι αλλάζει. «Και λοιπόν;» θα αναρωτηθεί κάποιος άνεργος ή ένας οικογενειάρχης που δύσκολα τα βγάζει πέρα. Αρκεί αυτό; Όχι βέβαια. Σίγουρα δεν αρκεί. Δεν αρκεί για να καλυφθούν οι επί τέσσερα χρόνια συνεχόμενες μειώσεις μισθών και συντάξεων. Δεν αρκεί για να βρουν δουλειές οι εκατοντάδες χιλιάδες των ανέργων. Είναι σαφές ότι τα όρια αντοχής της ελληνικής κοινωνίας έχουν εξαντληθεί και για να συνεχίσουμε την εφαρμογή του προγράμματός μας, θέλουμε τη στήριξη ή τουλάχιστον την ανοχή της ελληνικής κοινωνίας. Αλλά αυτό από μόνο του, ύστερα από τέσσερα χρόνια θυσιών, είναι δύσκολο.

Δυστυχώς, όμως, το κάνουμε δυσκολότερο, λόγω δικών μας αστοχιών, λόγω δικής μας ασυνεπότητας, λόγω άδικων αποφάσεων που λαμβάνουμε, όπως η περίπτωση του πολυσυζητημένου ΕΝΦΙΑ, που δείχνει ότι ο πόνος και η αφωνία της κοινωνίας, η φτώχεια και η δυστυχία, δεν φτάνουν στα αυτιά κάποιων «χαρτογιακάδων» του οικονομικού επιτελείου.

Δυστυχώς, φτάνουμε στο σημείο να απαιτούνται οι έντονες παρεμβάσεις της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και οι έντονες παρεμβάσεις ακόμη και του ίδιου του Πρωθυπουργού, για να υπάρξουν διορθώσεις.

Από τη μια, λοιπόν, έχουμε μία Κυβέρνηση η οποία με κόπο, με λάθη σε ορισμένες περιπτώσεις αλλά και με θάρρος να διορθώνει πολλά από αυτά, βαδίζει με σταθερά βήματα στην έξοδο από την κρίση, οικοδομώντας μία Ελλάδα που δεν θα ξαναζήσει μια ανάλογη τραγωδία και από την άλλη, έχουμε ένα θολό πράγμα, ένα τσουνάμι λαϊκισμού και υποσχέσεων, ένα κόμμα που υπόσχεται στους πάντες αυτά που θέλουν να ακούσουν, ένα κόμμα που στηρίζεται σε όλα εκείνα και όλους εκείνους, που η νοοτροπία τους μας οδήγησε στην κρίση που επί τόσα χρόνια βιώνουμε.

Είναι γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ «χαιδεύει αυτά» και η φωνή του μετά από τόσες θυσίες βρίσκει απήχηση σε ένα μέρος του λαού που έχει κουραστεί. Είναι φυσικό, λοιπόν, κάποιοι να λένε: «Ε και τι έγινε αν βγει ο ΣΥΡΙΖΑ; Οι Ευρωπαίοι δεν θα μας αφήσουν -βρε αδερφέ- να χαθούμε».

Αυτή, όμως, είναι μία επικίνδυνη συλλογιστική, αφού όσοι την αναπτύσσουν, δεν σκέφτονται το ενδεχόμενο ότι πιθανόν οι Ευρωπαίοι δανειστές μας έχουν κι αυτοί κουραστεί να μας σώζουν. Δεν λαμβάνουν υπ' όψιν τους ότι ίσως μετά από μια τέτοια πολιτική οπισθοδρόμηση θα πάρουν το πάνω χέρι οι οπαδοί του grexit και εκείνοι που υποστήριζαν ότι ήταν λάθος να προσπαθήσει η Ευρώπη να κρατήσει στους κόλπους της την Ελλάδα.

Οι οπαδοί της άποψης «ας δοκιμάσουμε και τον Τσίπρα» καλό είναι να σκεφθούν πού οδηγήθηκε η Ελλάδα, όταν πριν πέντε ακριβώς χρόνια κέρδισε πολιτικά η άποψη «ας δοκιμάσουμε τον Γιώργο Παπανδρέου».

Αν εφαρμοστούν όσα σήμερα υποστηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι δεδομένο ότι οι αγορές θα αντιδράσουν. Αλλά τα χρήματα που μας λείπουν από τις αγορές, πρέπει να τα αντλήσουν.

Πώς, λοιπόν, θα απευθυνθούμε στις αγορές, αν έχει διαταραχθεί η αξιοπιστία μας; Αυτό βέβαια ισχύει, αν όντως όλοι επιθυμούμε να βγούμε τώρα από το μνημόνιο, γιατί απ' ό,τι φαίνεται, κάποιοι δεν θέλουν να βγούμε και σε αυτούς κατατάσσονται -για διαμετρικά αντίθετους λόγους- και ο κ. Σόϊμπλε και οι εγχώριοι αντιμνημονιακοί ηγέτες με προεξάρχοντα τον κ. Τσίπρα.

Ελέχθη ότι, αν βγει ο ΣΥΡΙΖΑ, θα γυρίσουμε δύο χρόνια πίσω. Λάθος, θα γυρίσουμε πολλά χρόνια πίσω. Αν υποκύψουμε στις σειρήνες και στις υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ, θα αποδείξουμε ότι τίποτα δεν καταλάβαμε από την κρίση, ότι ως κοινωνία δεν διορθώθηκαν, θα γυρίσουμε σε καταστάσεις πριν από το 2010, γιατί θα έχει χαθεί η εμπιστοσύνη, γιατί θα έχουμε στείλει το μήνυμα, πως ό,τι κάναμε το κάναμε ευκαιριακά και υπό την πίεση των δανειστών, δικαιώνοντας όλους εκείνους που μας θεωρούσαν τελειωμένους, χρεοκοπημένους, όλους εκείνους που μας χαρακτήριζαν βαρίδι για την Ευρώπη, ζητώντας τον εξοστρακισμό της Ελλάδας από την ευρωπαϊκή οικογένεια.

Βέβαια, διατυπώνεται και η άποψη: «Έλα μωρέ, σιγά, θα εφαρμόσει ο ΣΥΡΙΖΑ αυτά που λέει; Κωλοτούμπα θα κάνει». Αλλά ακόμα και αν αυτό γίνει, θα έχει χαθεί πολύτιμος χρόνος, μέχρι να πείσει τους δανειστές ότι παρά τις παλινωδίες του μπορούν να τον εμπιστευθούν. Και οι αγορές, όπως πολύ καλά ξέρετε, δεν περιμένουν.

Θα καταλάβουμε, δε, τι σημαίνει πολύτιμος χρόνος, αν αναλογιστούμε τις παλινωδίες της κυβέρνησης Παπανδρέου από τον Οκτώβριο του 2009 μέχρι το Μάιο του 2010. Φυσικά, δεν λέω με βεβαιότητα ότι, αν ο Γιώργος Παπανδρέου ακολουθούσε την πολιτική που είχε εξαγγείλει στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης ο Κώστας Καραμανλής, δεν θα μπαίναμε στο μνημόνιο αλλά λέω με σιγουριά ότι, εάν το έπραττε, θα μπαίναμε με καλύτερους όρους.

Θα μου επιτρέψετε όμως να πω ότι πολιτικά μια «κωλοτούμπα» του κ. Τσίπρα ίσως είναι ότι χειρότερο για την Ελλάδα, γιατί η απογοήτευση που θα επικρατήσει σε εκείνους που τον ψήφισαν και τον εμπιστεύτηκαν, θα έχει ως αποτέλεσμα να ανοίξει διάπλατα η πόρτα στη Χρυσή Αυγή. Και αυτός είναι ο χειρότερος κίνδυνος και για την Ελλάδα και για τη δημοκρατία μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Οφείλετε, λοιπόν, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να ξεκαθαρίσετε την πολιτική σας τουλάχιστον για τα μεγάλα εθνικού χαρακτήρα ζητήματα, να είστε υπεύθυνοι, γιατί αυτό συμφέρει τη χώρα και δεν βοηθά τη χώρα να τάξετε στο λαό πράγματα που δεν είναι δυνατόν να υλοποιήσετε.

Από την άλλη, εμείς ως Κυβέρνηση, έχουμε χρέος να διαμορφώσουμε τις συνθήκες για να βρεθεί ένας κοινός τόπος για συνεννόηση σε ζητήματα όπως τα ελληνοτουρκικά, που όπως φαίνεται θα μας απασχολήσουν έντονα και πάλι στο άμεσο μέλλον, ένας κοινός τόπος για την αντιμετώπιση της ανεργίας, των προβλημάτων της παιδείας, για την ανάπτυξη ιδιαίτερα δε του πρωτογενούς τομέα και κυρίως ένας κοινός τόπος στην εθνική διαπραγμάτευση για τη μείωση του χρέους, όπου όμως κάθε συνιστώσα του ΣΥΡΙΖΑ έχει και διαφορετική άποψη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Άσχετα όμως με το τι πράττει και τι πιστεύει ο ΣΥΡΙΖΑ, εμείς είναι επιβεβλημένο να απευθύνουμε προσκλητήριο σε όλους για τη διαμόρφωση εθνικής θέσης στην αντιμετώπιση του χρέους και στη χάραξη πολιτικής για την μετά μνημόνιο εποχή στην Ελλάδα.

Κι όσοι θέτουν το συμφέρον της χώρας πάνω από το προσωπικό, να είστε βέβαιοι ότι θα ανταποκριθούν καταθέτοντας προτάσεις και όχι υπεκφυγές, όπως έκανε προηγουμένως ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Το δίλημμα, λοιπόν, εν όψει της αυριανής ψηφοφορίας είναι απλό και ξεκάθαρο. Θέλουμε να συνεχίσει την πολιτική της μια Κυβέρνηση, που έστω με λάθη, κάνει βήματα προόδου και οδηγεί τη χώρα στην έξοδο από την κρίση ή θέλουμε να ανοίξουμε το δρόμο σε κάποιους που εκφράζουν ό,τι πιο θολό και λαϊκίστικο υπήρξε στην πολιτική ζωή του τόπου; Θέλουμε να τινάξουμε στον αέρα τις θυσίες του ελληνικού λαού και ό,τι με κόπο οικοδομήσαμε μέχρι σήμερα; Μπορούμε να παίξουμε τη ζωή μας, τη ζωή και το μέλλον των παιδιών μας στα ζάρια και να εμπιστευθούμε την τακτική του «βλέποντας και κάνοντας» που εκφράζει ο κ. Τσίπρας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Η ψήφος μας και σήμερα αλλά και σε λίγους μήνες, θα κρίνει το μέλλον της χώρας. Και για τη ψήφο αυτή θα κριθούμε και εμείς από τον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε και εμείς.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα να λάβω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ορίστε, κύριε Βορίδη, έχετε τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα διέκοπτα βεβαίως τη ροή της συζήτησής μας για να παρέμβω αλλά επειδή γίνονται προσωπικές αναφορές, πάντοτε οι προσωπικές αναφορές, μας θέτουν μπροστά μας ένα δίλημμα, να απαντάμε στις ανοησίες ή να μην απαντάμε; Πάντοτε υπάρχει αυτό το πρόβλημα. Λες καμιά φορά να μην απαντάς, να τα αφήσεις, να πάνε παραπέρα. Άλλες φορές λες ότι, επειδή έρχονται και ισχυρίζονται διάφορες κουταμάρες, πρέπει να δώσουμε κάποιες βασικές εξηγήσεις, ώστε να μη δημιουργούνται εντυπώσεις.

Άκουσα, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, - είναι σε συνέχεια της χθεσινής συζήτησης αυτό - ότι εδώ η Κυβέρνηση ουσιαστικά διευθετεί ζητήματα με τηλεφωνήματα κ.λπ.. Και ως λαμπρό παράδειγμα αυτής της κακής πρακτικής την οποία κάνει η Κυβέρνηση, ανέφερό μία τροπολογία την οποία έφερα και υποστήριξα εγώ. Και αναφέρθηκε ο κ. Καμμένος σε αυτήν την τροπολογία, ως ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της σκανδαλώδους πρακτικής της Κυβέρνησής μας.

Θα σας πω, λοιπόν, τι το σκανδαλώδες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνέβη με αυτήν την τροπολογία. Θα το πω επιγραμματικά για να μη σας κουράζω εν όψει και της εισαγωγής.

Τι έκανε, λοιπόν, αυτή η τροπολογία; Το «Ερρίκος Ντυνάν» χρώσταγε πάρα πολλά χρήματα, γύρω στα 230 εκατομμύρια. Το «Ερρίκος Ντυνάν» είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου και λειτουργούσε σε αυτό το καθεστώς, δηλαδή ήταν κατά νόμον μία ιδιωτική κλινική.

Χρώσταγε 230 εκατομμύρια και τα χρώσταγε στο δημόσιο, σε ασφαλιστικά ταμεία, στους εργαζομένους. Σε αυτήν την κατάσταση είχε οδηγηθεί, σε αδιέξοδο, διότι είχαν κατασχεθεί το σύνολο των περιουσιακών του στοιχείων και βεβαίως δεν μπορούσε να λειτουργήσει. Έχει απασχολήσει το Κοινοβούλιο συχνά η χορήγηση ασφαλιστικών και φορολογικών ενημερωτήτων, για να μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί το Ντυνάν. Το χορηγούσαμε τη ευρεία συναίνεση όλοι, για να διασφαλισθούν χίλιες πενήντα θέσεις εργασίας γιατρών και νοσηλευτών εκεί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ένα μεγάλο, ωραίο ίδρυμα. Στολίδι.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Και ένα πολύ σημαντικό νοσηλευτικό -πράγματι- ίδρυμα, μία πολύ καλή ιδιωτική κλινική.

Επεβλήθη κατάσχεση, λοιπόν, από τη δανειστρία Τράπεζα Πειραιώς στο σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού και επεπεύθη πλειστηριασμός, κύριε Πρόεδρε. Και πράγματι, προτού γίνει ο πλειστηριασμός, έφερα μία τροπολογία η οποία έλεγε το εξής. Ότι μαζί με το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού, όταν υπάρξει πλειστηριασμός σε ιδιωτική κλινική, να μεταβιβάζεται και η άδεια λειτουργίας στον υπερθεματιστή, σε αυτόν που θα πάρει τον πλειστηριασμό, εφόσον στο πρόσωπό του συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για να λειτουργεί η ιδιωτική κλινική. Αυτό είναι το σκάνδαλο.

Πράγματι έγινε ο πλειστηριασμός. Ικανοποιήθηκε πλήρως το ελληνικό δημόσιο. Δεν έχασε 1 ευρώ. Ικανοποιήθηκαν πλήρως τα ασφαλιστικά ταμεία. Δεν έχασαν 1 ευρώ. Πληρώθηκαν οι εργαζόμενοι και μετεβιβάστη στον υπερθεματιστή μία εταιρεία η οποία ήρθε και υπερθεμάτισε με -αν θυμάμαι καλά- το ποσό των 110 εκατομμυρίων. Μεταβιβάστηκαν τα στοιχεία του ενεργητικού του συγκεκριμένου ιδρύματος και πλέον μαζί με την άδεια λειτουργίας λειτουργεί η ιδιωτική κλινική υπό τη νέα αυτή ιδιοκτησία.

διασφαλίζοντας τις χιλίες πενήντα θέσεις εργασίας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Και ευχαριστούν γι' αυτό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Έχω χαρτί ευχαριστήριο από τους εργαζομένους, γιατί όλοι μας διευκολύνανε αυτήν τη διαδικασία και διασώσαμε θέσεις εργασίας.

Κύριε Πρόεδρε, αυτό είναι το μέγα σκάνδαλο που απεκάλυψε ο κ. Πάνος Καμμένος σήμερα στη Βουλή, ως παράδειγμα της σκανδαλώδους νομοθετικής πρακτικής της Κυβέρνησής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κυρίτης για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από μια μακρά περίοδο πρωτοφανούς απαξίωσης του Κοινοβουλίου, η Κυβέρνηση μας ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης. Γιατί; Θέλει να αναβαπτισθεί; Όχι βέβαια. Θέλει να σηματοδοτήσει αλλαγή της πολιτικής; Όχι, παρ' ότι η ίδια λέει το αντίθετο.

Ας πούμε, έχει η Κυβέρνηση υπαρκτές ανησυχίες για το αν η πολιτική της είναι σωστή; Όχι βέβαια, γιατί ποτέ δεν είχε στοιχειώδεις ευαισθησίες σε πάρα πολλά θέματα για να τις αποκτήσει τώρα.

Δεν θα επαναλάβω αυτό που σωστά οι συνάδελφοι είπαν, ότι η Κυβέρνηση με την ψήφο εμπιστοσύνης, ζητά παράταση ζωής ενός εξαμήνου και προσπαθεί να συσπειρώσει τους Βουλευτές της, με το οποίο συμφωνούμε. Όμως, θα αναφέρω το εξής παράδοξο. Από τη μία η Κυβέρνηση ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης στο όνομα της πολιτικής σταθερότητας και από την άλλη, ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών, ζητάει από τους δικούς του να ετοιμάσουν ψηφοδέλτια για το 2015. Αυτό πραγματικά μου είναι αδύνατο να το αντιμετωπίσω.

Το θέμα δεν είναι πολιτικό, είναι άλλης φύσεως και, δυστυχώς, δεν μπορώ να βοηθήσω.

Αυτό, βέβαια, δεν μας εκπλήσσει. Είναι ο μόνος τρόπος διάσωσης μίας Κυβέρνησης που άσκησε παρανοϊκές πολιτικές εις βάρος των πολλών, για να μην πειραχθούν οι λίγοι. Νομίζει τώρα η Κυβέρνηση ότι με επικοινωνιακές τακτικές και με κουτοπονηρές εξηγήσεις θα τη γλιτώσει για άλλη μία φορά.

Λέει ο Υπουργός Οικονομικών, ο κ. Χαρδούβελης: «Ο ΕΝΦΙΑ δεν είναι δικός μου νόμος». Κύριε Βορίδη, εγώ μπορώ να είμαι «κακός»; Έλληνας αλλά είμαι καλός άνθρωπος. Τον πιστεύω τον κ. Χαρδούβελη όταν λέει ότι δεν είναι δικός του ο νόμος. Όμως αυτόν τον κατάπτυστο νόμο, τι τον έκανε; Τον άλλαξε; Όχι, βέβαια. Κάτι αλλαγές έγιναν, οι οποίες διατήρησαν τις αδικίες. Ανέλαβε κανείς την πολιτική ευθύνη; Όχι. Αντίθετα, ο υπεύθυνος πήρε ευμενή μετάθεση στην Τράπεζα της Ελλάδος. Και ποιος φταίει για το αλαλούμ; Η απάντηση της Κυβέρνησης είναι: «Κάποιοι αξιωματούχοι». Και μετά θέλετε να σας εμπιστευθούμε.

Όλες αυτές οι παλινωδίες, έχουν πολύ συγκεκριμένη εξήγηση και πολύ απλή. Στηρίζονται στο εισπρακτικό «αμόκ» του οικονομικού επιτελείου που επιβάλλει η τρόικα. Το μόνο που ρωτάει είναι: «Πόσα θέλω να εισπράξω;». Και μετά αρχίζει και επιβάλλει περικοπές και βάρη στους συνήθεις υπόπτους, χωρίς καμιά αίσθηση φορολογικής δικαιοσύνης, χωρίς καμιά λογική.

Φοβάμαι, βέβαια, ότι όλο αυτό δεν οφείλεται σε ανικανότητα αλλά είναι μια συνειδητή επιλογή που αντικατοπτρίζει τη βασική ιδεολογία της Κυβέρνησης: «Δεν θα πειράξουμε την τάξη μας» - αυτό είναι ξεκάθαρο- «και θα πληρώσουν για άλλη μία φορά οι αδύναμοι». Αυτό το λέω γιατί η φοροδιαφυγή εξακολουθεί να υπάρχει. Με τις διάφορες λίστες δεν έχετε κάνει απολύτως τίποτα. Κάθε μέρα βγάζετε και ένα νέο φορολογικό «φιρμάνι». Οι φορολογούμενοι που δεν αντέχουν άλλο να πληρώσουν, δεν ξέρουν τι τους περιμένει κάθε μέρα.

Ίδια είναι η λογική σας και στα θέματα της δημόσιας διοίκησης. Αντί να συγκρουστείτε με τις παθογένειες του πελατειακού συστήματος, εξακολουθείτε να το συντηρείτε. Τώρα έχετε βρει μία νέα «μόδα» για τα πλαστά πτυχία. Βαπτίζετε την εξαίρεση κανόνα και προσπαθείτε έτσι να δικαιολογήσετε τις πολιτικές σας.

Άκουσα τους εκπροσώπους της Κυβέρνησης να μας λένε ότι ολοκληρώνεται επιτέλους η «ανασυγκρότηση» της χώρας. Ζούμε σε εντελώς διαφορετικά σύμπαντα. Ή δεν έχετε καταλάβει τίποτα από όσα κάνετε ή δεν ξέρετε τι κραυγή υπάρχει αυτήν τη στιγμή από τον ελληνικό λαό. Η ανεργία είναι στα ύψη. Η ανεργία των νέων βρίσκεται στη «στρατόσφαιρα». Τα εισοδήματα έχουν μειωθεί. Ελεύθεροι επαγγελματίες και μηχανικοί -ο κατασκευαστικός κλάδος έχει ισοπεδωθεί- δεν έχουν να πληρώσουν το ταμείο τους. Το 80% αυτών των ανθρώπων είναι ανασφάλιστοι. Μόνο η αύξηση των δόσεων στους διακανονισμούς δεν λύνει το πρόβλημα της ασφαλιστικής τους ενημερότητας.

Η αναπτυξιακή πολιτική, που ακούμε συνέχεια, είναι κάπου εδώ. Τη φαντάζεστε; Γιατί αυτήν την αναπτυξιακή πολιτική, εμείς δεν τη συναντάμε πουθενά. Τα εργασιακά δικαιώματα και το κοινωνικό κράτος έχουν διαλυθεί. Τις συλλογικές συμβάσεις τις διαλύσατε. Έχετε καταστρέψει τα πάντα. Και αυτό εσείς το ονομάζετε «ανασυγκρότηση».

Και θα μας σώσετε στην τελική ποιοι; Εσείς θα μας σώσετε; Εσείς που μας φέρατε ως εδώ; Εξακολουθείτε να κάνετε τους σωτήρες; Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν πείθετε ούτε τον εαυτό σας πια. Το μόνο που σας νοιάζει, είναι πώς θα εξασφαλίσετε ακόμα λίγες ημέρες στην εξουσία και αδιαφορείτε για οτιδήποτε άλλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα βάλω μία άνω τελεία στα «λαμπρά» έργα και τις ημέρες της Κυβέρνησης και θα αναφερθώ σε ένα συγκεκριμένο τομέα που με πονάει κίόλας.

Πολιτισμός, μια λέξη άγνωστη και μάλλον ενοχλητική για τους περισσότερους. Τι έχει γίνει; Έχουμε ένα Υπουργείο Πολιτισμού ανύπαρκτο. Θα θυμίσω ότι στα τελευταία δυόμισι χρόνια, μόλις δύο νομοσχέδια έχουν έρθει για τον πολιτισμό. Το ένα αφορούσε στην υιοθέτηση μιας ευρωπαϊκής οδηγίας -και μάλιστα εμείς με καθυστέρηση ως συνήθως το κάναμε- και το δεύτερο, ήταν τεχνικού χαρακτήρα για τη λειτουργία των θεάτρων, πόρτες εξόδου, πυρασφάλεια κ.λπ.. Οι περισσότερες, λοιπόν, υπουργικές τροπολογίες αφορούσαν τεχνικά ή λογιστικά ζητήματα.

Και τώρα, λοιπόν, λόγω της μεγάλης ανακάλυψης στην Αμφίπολη, η Κυβέρνηση έσπευσε να διαχειριστεί το θέμα επικοινωνιακά. Δηλαδή, τι κάνατε; Μπερδέψατε την επιστημονική ανασκαφή με το πολιτικό επίτευγμα και ταυτίσατε την ανασκαφή με την πολιτιστική πολιτική.

Το έχω ξαναπεί, όμως. Ο πολιτισμός αποτελεί για τη χώρα ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Χρειάζεται να σχεδιάσουμε μια επιθετική πολιτιστική πολιτική, που θα δίνει έμφαση τόσο στην προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς αλλά και στο σύγχρονο πολιτισμό, μια πολιτική, που θα έχει οφέλη σε αναπτυξιακό επίπεδο, αλλά και που θα ενισχύει την οικονομική συνοχή, γιατί σε περιόδους κρίσης χρειάζεται να επενδύσουμε στον πολιτισμό, να τον αντιμετωπίσουμε σαν εργαλείο εξόδου από αυτήν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα επικοινωνιακά παιχνίδια της δικομματικής Κυβέρνησης δεν μας αφορούν. Δεν μπορώ να δώσω ψήφο και δεν μπορούμε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης ως ΔΗΜΑΡ σε μια Κυβέρνηση που θέλει να μείνει στη θέση της την ώρα που η κοινωνία καταρρέει. Η σωτηρία της Ελλάδος δεν ταυτίζεται με τη συντήρηση της παρούσης Κυβέρνησης, το αντίθετο μάλιστα.

Έχω καταθέσει πρόσφατα μια επίκαιρη ερώτηση, για τα δάνεια που έχει πάρει η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Κανείς δεν ήρθε να μου απαντήσει. Απεναντίας, ήρθε μια τροπολογία τη νύχτα όπου απαλλάσσονταν από ποινικές ευθύνες οι τραπεζίτες, οι οποίοι έδωσαν αυτά τα δάνεια σε αυτά τα κόμματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όταν δεν τολμάτε εσείς να έρθετε σε μια επίκαιρη ερώτηση για τα δάνεια που πήρατε, θα σώσετε τη χώρα;

Να, λοιπόν, γιατί είχε δίκιο ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών, όταν έλεγε: «ετοιμαστείτε για εκλογές». Πρέπει να γίνουν εκλογές, για να φύγει αυτή η Κυβέρνηση και να σωθεί ο τόπος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει η συνάδελφος, κ. Διαμάντω Μανωλάκου για επτά λεπτά.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Ακούγοντας κανείς τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης ότι το μνημόνιο τελειώνει άμεσα, το πλεόνασμα θα ρέει και το χρέος μειώνεται δραστικά, τότε αλήθεια προς τι η ψήφος εμπιστοσύνης;

Λέτε για σταθερότητα. Μα την ανέλυσαν οι Υπουργοί και ο Υπουργός Οικονομικών. Το χρέος θα πληρωθεί μέχρι τέλους, που σημαίνει λιτότητα διαρκείας και σταθερότητα. Σε τι; Στην ανεργία; Στις μαζικές, χιλιάδες απολύσεις που οι ίδιοι κάνετε; Στη φτώχεια που απλώνεται και βαθιάνει; Στα συσσίτια; Στις δραστικές μειώσεις μισθών και συντάξεων που δεν φτάνει να ζήσει κανείς;

Και βροχή οι έκτακτοι φόροι που γίνονται μόνιμοι. Γι' αυτό ο προϋπολογισμός είναι αυξημένος στα έσοδα κατά ένα δισεκατομμύριο, από τον φτωχοποιημένο όμως λαό. Δεν αγγίζετε ούτε τουριστικό κεφάλαιο ούτε εφοπλιστές. Αντίθετα καμαρώνετε για τα κέρδη τους.

Σταθερότητα, λοιπόν, πού; Στις φοροαπαλλαγές των εφοπλιστών και στις ιδιωτικοποιήσεις. Αυτές που ο Υπουργός Μεταφορών διαλαλούσε από το Καστέλι της Κρήτης μέχρι το λιμάνι του Πειραιά. Ναι, θέλετε σταθερότητα για να κλιμακώσετε την επίθεση και ταυτόχρονα να τρέξετε τις καθυστερήσεις που έχετε απέναντι στην ευρωκοινοτική πολιτική των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων. Και το λιμάνι του Πειραιά σας καθυστέρησε.

Δεν ήταν μόνο οι κινητοποιήσεις και οι αντιδράσεις των εργαζομένων, είχατε και τη φαγωμάρα μεταξύ των μεγάλων μονοπωλιακών ομίλων, ντόπιων και ξένων, για το ποιος θα πρωτοπάρει το φιλέτο. Η «COSCO» και το κινέζικο κεφάλαιο που θέλει κυρίως η Κυβέρνηση ή οι εφοπλιστές της ακτοπλοΐας που θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ και γι' αυτό εφοπλίζει και τη μορφή ιδιωτικοποίησης ως παραχώρηση; Τελευταία βέβαια, λανσάρεται και το δημοψήφισμα, για να συγκαλύψει τη συμμαχία και συνεργασία του με το εφοπλιστικό κεφάλαιο. Δημοψήφισμα σε τι; Αν θα μείνει η κρατική περιουσία ή αν θα δοθεί στα μονοπώλια το υπόλοιπο του λιμανιού του Πειραιά ή αν θα δουλεύουν οι εργαζόμενοι με όρους κάτεργου ή όχι;

Βεβαίως, το εφοπλιστικό κεφάλαιο δεν καταλαβαίνει από κρίση. Αυξάνει τζίρους και κέρδη που παρουσιάζονται από την Κυβέρνηση ως επίτευγμα, γιατί τους εξασφαλίζετε τεράστιες φοροαπαλλαγές, την ώρα που το κράτος φορολογεί τον λαό και οι Έλληνες ναυτεργάτες πνίγονται στην ανεργία, καταργούνται συμβάσεις. Κανένα όφελος για τους εργαζόμενους και το NAT από τους τζίρους και τα κέρδη των εφοπλιστών. Το ίδιο ισχύει για το τουριστικό κεφάλαιο και τους ξενοδοχοπαλidlους.

Συνεπώς, το ζήτημα δεν είναι να φύγει μόνο η Κυβέρνηση, αλλά να φύγει μια και έξω και διά παντός και η άγρια πολιτική Ευρωπαϊκής Ένωσης και κομμάτων που τη στηρίζουν και ας κάνουν ότι αντιμάχονται μεταξύ τους για να κρύψουν ότι έχουν την ίδια στρατηγική. Διότι και οι δύο πόλοι, συγκυβέρνηση από τη μία και ΣΥΡΙΖΑ από την άλλη, που διεκδικούν εξουσία, την ικανοποίηση των αναγκών του κεφαλαίου εξυπηρετούν με διαφορετικό μείγμα διαχείρισης της ίδιας πολιτικής και όχι τις ανάγκες της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Αυτό κάνετε και με τον τσακωμό αντιπαράθεσης για τον καναλάρχη και εφοπλιστή, που η Κυβέρνηση για χάρη του κατήργησε νόμο, που τώρα ξέρετε αρχίζει να στηρίζει τον ΣΥΡΙΖΑ και με τον τρόπο του το φωνάζει. Έτσι είναι το αστικό σύστημα και η αστική τάξη, το συμφέρον της κοιτάζει. Τώρα που έχει καταφθαρεί η συγκυβέρνηση και προκαλεί οργή και στους ψηφοφόρους της, ενδιαφέρεται η πλουτοκρατία, θέλει και προγραμματίζει να συνεχίσει την κερδοφορία και κυριαρχία της με άλλο πόλο, με άλλα πρόσωπα και κόμματα. Γνωστό και παλιό αυτό το παιχνίδι. Ρίχνετε, λοιπόν, σκόνη θολούρας, για να μην το δει ο κόσμος. Καλλιεργείτε αυταπάτες για να κλέψετε ψήφους, όπως έκανε παλαιότερα το ΠΑΣΟΚ- και να εμποδίσετε την ανάπτυξη λαϊκών αγώνων.

Τα μνημόνια τα σκίζετε και οι δύο αλλά τους μνημονιακούς νόμους τους κρατάτε, γι' αυτό κοροϊδεύετε και αποπροσανατολίζετε από το κύριο τον ξεσηκωμό του λαού για να δώσετε λύση στα προβλήματά του. Αυτή η πολιτική έχει τσακίσει τα λαϊκά στρώ-

ματα και μικροεπαγγελματίες και αγροτιά. Φαίνεται και από το κέντρο είσπραξης ασφαλιστικών οφειλών. Αποστέλλονται χιλιάδες κατασχέτηρια, τα περισσότερα αφορούν ΟΑΕΕ και ΟΓΑ. Το ίδιο ισχύει και για τα κόκκινα δάνεια.

Οι προτάσεις συγκυβέρνησης αλλά και Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, παρ' όλο που φαίνεται ότι διαφέρουν, έχουν τον ίδιο στόχο: τη διασφάλιση των συμφερόντων των τραπεζών, να τα εισπράξουν όλα μέχρι τελευταίας δεκάρας κι ας έχουν κουρευτεί μισθοί και συντάξεις και η ανεργία είναι στο φουλ.

Αυτή η πολιτική, βεβαίως, δεν είναι άγνωστη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί δική της πολιτική είναι και προωθεί μέχρι το 2020 την οικονομική μεγέθυνση σε κάθε τομέα της οικονομίας. Και με τη νέα ΚΑΠ 2014-2020 που αποδέχεται τα κόμματα του ευρωμονόδρομου, θα καταστραφεί και νέος αριθμός μικρομεσαίων αγροτών. Γι' αυτό έχουν μείνει και οι κτηνοτρόφοι αβοήθητοι από τον καταρροϊκό πυρετό, ο οποίος θερίζει. Όμως αποζημιώσεις από τον ΕΛΓΑ δεν φαίνονται και η Κυβέρνηση τάζει αέρα κοπανιστό.

Το ίδιο γίνεται και με τους μικροεπαγγελματίες και τους μαγαζάτορες. Βίαια τους ξεριζώνετε καταχρεωμένους. Πηγαίνουν στην ανεργία χωρίς επίδομα ανεργίας για να εξασφαλιστεί η κυριαρχία των μονοπωλίων.

Κατά τα άλλα, παρουσιάζετε σαν παλαιοκομματική πολιτική τη διεκδίκηση μόνιμης και σταθερής δουλειάς με μισθό αξιοπρέπειας και δημόσια δωρεάν υγεία, παιδεία, παιδικούς σταθμούς, δωρεάν αθλητικά και πολιτιστικά κέντρα, διακοπές και ξεκούραση για όλες τις ηλικίες, εγχώρια παραγωγή καλών και φθηνών τροφίμων, αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου και τόσα άλλα. Γιατί είναι κάτι το παλαιομοδίτικο η ικανοποίηση των βασικών δικαιωμάτων που υπήρχαν στις προηγούμενες γενιές;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Όμως, ο λαός έχει τη δύναμη, δεν την έχει δείξει και επιδιώκετε εναλλαγές στην εξουσία για να τον αποδυναμώσετε και να τον αποπροσανατολίσετε από την οργάνωση της πάλης του. Αυτό εξυπηρετεί και η ψήφος εμπιστοσύνης που ζητάτε και εμείς καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Νικόλαος Τσούκαλης για δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμα αιωρείται στην Αίθουσα το ερώτημα και διατυπώνεται η απορία, προς τι η συγκεκριμένη κοινοβουλευτική διαδικασία, προς τι δηλαδή η Κυβέρνηση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης.

Σύμφωνα με το Σύνταγμα, η ψήφος εμπιστοσύνης –εν μέσω μιας κοινοβουλευτικής περιόδου- ζητείται για δύο λόγους: Ο πρώτος λόγος είναι, για την επαναβεβαίωση της πολιτικής που ασκείται, όταν δηλαδή αμφισβητείται έντονα, όταν κλονίζεται μία κυβερνητική πλειοψηφία από την πολιτική, η οποία ασκείται. Ο δεύτερος λόγος είναι, όταν ζητείται εν λειτουργία η αλλαγή πολιτικής, όταν δηλαδή οι συνθήκες έχουν αλλάξει και πρέπει να προσαρμοστεί η κυβερνητική πολιτική στις νέες πραγματικότητες. Τι από τα δύο ισχύουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Εάν αξιολογήσουμε τις τοποθετήσεις των δύο βασικών εισηγητών της κυβερνητικής πλειοψηφίας, δηλαδή αυτή του κ. Βορίδη και του κ. Χαρδούβελου, αυτό που ζητείται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, από εσάς επί της ουσίας και όχι κρίνοντας τη συγκεκριμένη διαδικασία ως τέχνασμα κοινοβουλευτικό, είναι να επαναβεβαιώσετε την ορθότητα της ασκούμενης πολιτικής, γιατί εάν ίσχυε το δεύτερο, τότε θα έπρεπε η νέα πολιτική, οι νέες αξιολογήσεις, οι νέες ιεραρχίες να έχουν τοποθετηθεί σαφώς, να έχουν διατυπωθεί με σαφήνεια. Το δεύτερο δεν το έχουμε, οπότε ας σταθούμε στην ασκούμενη πολιτική.

Πριν λίγες ώρες, ο κύριος Πρωθυπουργός επέστρεψε από μία έκτακτη συνεδρίαση, από μία έκτακτη Σύνοδο Κορυφής, μία Σύνοδο Κορυφής, με αποκλειστικό αντικείμενο την αντιμετώπιση της ανεργίας σε επίπεδο Ευρώπης και μάλιστα ειδικότερα της

νεανικής ανεργίας σε επίπεδο Ευρώπης. Αξιολογήθηκε, λοιπόν, από τον κ. Ρέντσι και από τον κ. Ολάντ πρωτίστως ότι η ανεργία των νέων είναι ένα καρκίνωμα, το οποίο πρέπει να καταπολεμηθεί σε επίπεδο Ευρώπης.

Ακόμη δεν έχουμε και δεν γνωρίζουμε την τοποθέτηση του κυρίου Πρωθυπουργού στη συγκεκριμένη Σύνοδο, του Πρωθυπουργού της χώρας, που είναι πρωταθλήτρια και στη γενική ανεργία αλλά και στην ανεργία των νέων. Αλήθεια, τι είπε στη συγκεκριμένη Σύνοδο; Αντιθέτως, γνωρίζουμε τι είπε ο κ. Ρέντσι, ο οποίος ανέφερε ότι χωρίς ανάπτυξη δεν υπάρχει εργασία, χωρίς εργασία δεν υπάρχει αξιοπρέπεια και χωρίς αξιοπρέπεια δεν υπάρχει η ιδέα της Ευρώπης. Δεν υπάρχει η ιδέα της Ευρώπης, δεν υπάρχει το ευρωπαϊκό κεκτημένο, δεν υφίσταται αυτό που γνωρίζαμε ως ευρωπαϊκή προοπτική.

Όμως τα μηνύματα από αυτήν την Σύνοδο είναι άκρως απογοητευτικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και είναι άκρως απογοητευτικά για τη χώρα μας πρωτίστως, γιατί δυστυχώς οι ηγέτες της δεύτερης και τρίτης οικονομικής δύναμης της Ευρώπης, ουσιαστικά υπέκυψαν στο «nein» της κ. Μέρκελ. Αυτή η εξέλιξη είναι ενδεικτική της κατάστασης που επικρατεί αυτήν τη στιγμή στην Ευρώπη. Και μέσα σε αυτό το περιβάλλον, καλείται και η ελληνική Βουλή να τοποθετηθεί για τα μελλούμενα, τι ακριβώς πρέπει να γίνει σε αυτόν τον τόπο.

Ακούγονται πάρα πολλά. Τα περισσότερα από αυτά που ακούμε από την κυβερνητική πλειοψηφία, ουσιαστικά είναι ένα ψυχολογικό μασάζ. Προσπαθούν δηλαδή με μαλάξεις να βελτιώσουν την ψυχολογία των πολιτών, λες και οι πολίτες δεν βιώνουν μια συγκεκριμένη κατάσταση και η κοινωνία δεν αντιλαμβάνεται πλέον τις εξελίξεις. Νομίζουν ότι με μια ψευδαίσθηση ψυχολογικής τόνωσης μπορούμε να ξεφύγουμε από τη μέγγενη, από το τέλμα μέσα στο οποίο βρισκόμαστε και στο οποίο βουλιάζουμε ακόμα περισσότερο με κάθε κίνηση που κάνουμε.

Συγχρόνως, έγινε αναφορά στα ακόλουθα στοιχεία από πάρα πολλούς και παρεμπιπτόντως και από τον κ. Λαφαζάνη στο τέλος της ομιλίας του, περιγράφοντας τον διεθνή περίγυρο, περιγράφοντας την κατάσταση στην Κύπρο, περιγράφοντας την κατάσταση στη Μέση Ανατολή –θα προσθέσω κι εγώ την κατάσταση στην Ουκρανία– κάτι που πρέπει να το συνδυάσετε και να το συνδυάσουμε με τα σημερινά νέα, τις σημερινές εξελίξεις, τους απογοητευτικούς δείκτες της Γερμανίας, που πλέον δείχνουν ότι η Ευρώπη βαδίζει προς την γενικευμένη ύφεση.

Και ποια ήταν τα στοιχεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που πληροφορηθήκαμε από τη Γερμανία; Σύμφωνα με αυτά, μέσα σε ένα μήνα μειώθηκε το εμπορικό πλεόνασμα κατά 5,8 δισεκατομμύρια και από 22,5 δισεκατομμύρια αυτήν τη στιγμή, μέσα σε ένα μήνα περιορίστηκε στα 17,5 δισεκατομμύρια. Αυτό είναι ένα στοιχείο που δείχνει ποια είναι η κατάσταση στην Ευρώπη.

Εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά, λέμε σε αυτό το ερώτημα και σε αυτό το δίλημμα ότι η συγκεκριμένη εξέλιξη δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να οδηγήσει υπαρκτά στον ευρωσκεπτικισμό, στις φυγόκεντρες τάσεις αλλά αντιθέτως θα πρέπει να μας οδηγήσει στην αντίληψη και στη μεγαλύτερη προσπάθεια περισσότερης Ευρώπης.

Ουσιαστικά πρέπει η χώρα απέναντι σε αυτές τις εξελίξεις να αποκτήσει εθνική στρατηγική. Και το ερώτημα είναι πάρα πολύ απλό. Η Κυβέρνηση, ο κ. Σαμαράς και ο κ. Βενιζέλος, απέναντι σε αυτήν την πολιτική που ασκείται στην Ευρώπη ποια θέση έχουν; Είναι συγκεκριμένο το ερώτημα. Δεν επιδέχεται καμμία, μα καμμία, παρερμηνεία και αμφισβήτηση. Μπορούν τα κόμματα στην Ελλάδα να αντιστοιχιστούν με τα ανάλογα ευρωπαϊκά κόμματα ή θα πρέπει η χώρα απέναντι σε αυτές τις εξελίξεις, οι οποίες είναι άκρως δυσοίωνες, να αποκτήσει μια εθνική στρατηγική στα κρίσιμα ζητήματα;

Και ερχόμαστε σε αυτά τα κρίσιμα ζητήματα. Και ο κ. Χαρδούβελης και ο κ. Βορίδης ουσιαστικά διακηρύσσουν το τέλος των μνημονίων, ότι στο τέλος του χρόνου, από 1 Ιανουαρίου του 2015, πρέπει εμείς –σύμφωνα με τις διακηρύξεις, κύριοι Υπουργοί– να υλοποιήσουμε το δικό μας σχέδιο εξόδου από την κρίση της μεταμνημονιακής Ελλάδας. Επαναλαμβάνω, από 1^η Ιανουαρίου του 2015!

Ερώτηση –την είχα απευθύνει και στον κ. Χαρδούβελη και στις

5 Αυγούστου. Ποιο είναι το σχέδιο, το πρόγραμμα που είναι ιδιοκτησίας μας, που το έχουμε συναποφασίσει, έχει προηγηθεί διαβούλευση, έχουμε συζητήσει και αποφασίσει τις ιεραρχήσεις; Ποιο είναι αυτό το πρόγραμμα; Υπάρχει; Το ερώτημα αιωρείται. Δεν υπάρχει. Κι αν υπάρχει στα συρτάρια κάποιων Υπουργών, για την ελληνική κοινωνία, για τις παραγωγικές δυνάμεις, για τους Έλληνες πολίτες, δεν υπάρχει. Γιατί ένα σχέδιο το οποίο δεν γνωρίζουμε, δεν υπάρχει.

Εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά, στη δεύτερη παράγραφο του προγράμματος τρικομματικής κυβέρνησης είχαμε απαιτήσει και είχε περιληφθεί εκπόνηση του στρατηγικού σχεδίου ανασυγκρότησης. Μετά από πιέσεις, ο κ. Στουρνάρας και ο κ. Χατζηδάκης εξέγγειλαν τον Ιανουάριο του 2013 ότι θα είναι ολοκληρωμένο στο τέλος Ιουνίου, ότι τέλος Ιουνίου θα δοθεί σε διαβούλευση και το φθινόπωρο του 2013 θα το έχουμε, ούτως ώστε να μπορέσουμε από εκεί και πέρα να πορευθούμε στη μεταμνημονιακή περίοδο.

Την τελευταία ερώτηση την καταθέσαμε ως Δημοκρατική Αριστερά το Σεπτέμβριο του 2014, τον περασμένο μήνα. Δεν υπάρχει ακόμα το σχέδιο ανασυγκρότησης. Και κατά τα άλλα μιλάμε για έξοδο της χώρας από την κρίση και από το μνημόνιο.

Εδώ έρχεται να δέσει η εξαγγελία, η προειδοποίηση του κ. Ντράγκι. Για να αγοράσουμε εμείς τα ομόλογα στη δευτερογενή αγορά, τα λεγόμενα ABS, πρέπει η Ελλάδα να είναι σε πρό-πλήρη. Ξέρετε τι λέμε εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά; Λέμε: «Ναι, το ελληνικό πρόγραμμα». Ποιο είναι το ελληνικό πρόγραμμα; Δεν υπάρχει.

Θα μιλήσω για το δεύτερο θέμα, για να μην καταχρασώ το χρόνο σας. Δεύτερος εθνικός στόχος: χρέος. Ξέρετε τι μας εκπλήσσει το τελευταίο διάστημα; Ότι όλοι ομνύουν στην εθνική συνεννόηση για το χρέος και κανένας δεν παίρνει την πρωτοβουλία για τη συνεννόηση αυτή. Είναι απίστευτο. Δεν παίρνει κανένας την πρωτοβουλία. Να γίνει συζήτηση, να διαφωνήσουμε αλλά όμως να γίνει συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, εσείς οι ίδιοι ομολογείτε ότι η Ευρώπη είναι υπόλογη έναντι της χώρας για αθέτηση της συμφωνίας του Νοεμβρίου του 2013 όσον αφορά στο χρέος. Η χώρα, έχει αυτήν τη στιγμή εκπληρώσει το βασικό όρο, προκειμένου να υπάρχει διαπραγμάτευση για το χρέος. Και ο όρος αυτός είναι το πρωτογενές πλεόνασμα. Έχει πιστοποιηθεί με τη βούλα της EUROSTAT. Ήδη θεωρούν δεδομένο ότι και για το 2014 υπάρχει πλεόνασμα.

Δεν είναι εδώ ο κ. Χαρδούβελλης. Γιατί δεν το συζητούν; Αλήθεια; Λόγω της πολιτικής αστάθειας; Πέρυσι υπήρχε πολιτική αστάθεια που δεν το συζητούσαν; Να εκφράσω μια επιφύλαξη, ένα φόβο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σκόπιμα δεν το κάνουν, προκειμένου να μας διατηρήσουν για μακρύ χρονικό διάστημα σε επιτήρηση. Δεν το κάνουν σκόπιμα.

Δεν είναι εδώ ο κ. Χαρδούβελλης. Θέλω να κάνω δυο μικρές αναφορές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και θα κλείσουμε μ' αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Μάλιστα.

Πριν λίγες μέρες, σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα συζητήσαμε και εγκρίθηκε από την πλειοψηφία ο αναβαλλόμενος φόρος στις τράπεζες. Προσφέραμε ένα μαξιλαράκι 2 με 2,5 δισεκατομμύρια στις τράπεζες.

Από το Βήμα αυτό η Μίνα Ξηροτύρη είπε ότι αυτό που κάνετε είναι ένα δώρο στις τράπεζες. Η τοποθέτησή της δεν είχε λαϊκίστικο περιεχόμενο. Είπε το εξής απλό. Γιατί δεν εξασφαλίζει τα συμφέροντά του το δημόσιο εξασφαλίζοντας γι' αυτό το συγκεκριμένο ποσό μετοχές των τραπεζών;

Έρχονται σήμερα αυτοί οι ανθέλληνες της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων μέσω αμερικανικής εφημερίδας και λένε ότι αυτό που κάνετε είναι πάρα πολύ επικίνδυνο, γιατί μπορεί αυτό το ποσό να μεταβληθεί σε εθνικό χρέος και να το φορτωθούν οι φορολογούμενοι. Οι τραπεζίτες, οι μέτοχοι, οι οποίοι καλά γνωρίζουν τη δουλειά τους, δεν θα έχουν κίνητρο να προσφέρουν

ζεστό χρήμα για να καλύψουν τα ποσά αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Αυτή είναι η κατάσταση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Αυτοί είναι οι λόγοι για τους οποίους καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εμείς ευχαριστούμε. Θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από αύριο οι συνάδελφοι Βουλευτές θα μιλάνε για έξι λεπτά, γιατί...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: (...Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Λαφάζανη, όταν καταχωρέμεθα το χρόνο, γιατί αμέσως διαμαρτύρεστε; Έχουν εγγραφεί εκατόν οχδόντα πέντε ομιλητές. Έχουν μιλήσει εξήντα. Οι υπόλοιποι να μη μιλήσουν; Να το κάνουμε και δέκα λεπτά, να μιλήσουν είκοσι άτομα! Το ζητούμενο είναι να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Επτά λεπτά το πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Κουτσούκο, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Δεν έχει τον λόγο ο κ. Κουτσούκος. Από πού και ως πού έχει τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεν έχετε τον λόγο, κύριε Κουράκο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Σύμφωνα με τον κατάλογο σειρά έχει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ!

Κύριε Κουτσούκο, σας έχω δώσει τον λόγο!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα επιχειρήσω...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Τι είναι αυτά που κάνετε, κύριε Πρόεδρε; Ό,τι θέλετε θα κάνετε εδώ μέσα, κύριε Πρόεδρε; Είναι απαράδεκτα αυτά τα πράγματα, κύριε Πρόεδρε. Είναι απαράδεκτα αυτά τα πράγματα που κάνει ο Πρόεδρος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

Θα επιχειρήσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να επαναφέρω τη συζήτηση στο διακύβευμα αυτού του τετραμήνου που μεσολαβεί μέχρι την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, γιατί πιστεύω ότι συμπυκνώνει τις προσπάθειες των τελευταίων πέντε ετών και θα κρίνει και το αποτέλεσμα.

Δεν θα μπορούσα, όμως, να μη σχολιάσω το γεγονός ότι πάρα πολλά στελέχη που προέρχονται από τη Νέα Δημοκρατία –είτε είναι τώρα μέσα είτε είναι έξω, «εντός εκτός και επί τα αυτά» πάντως κινούνται στη συντηρητική παράταξη- ομιλούν σαν να μην έχουν πάρει μέρος στο δημοσιονομικό εκτροχιασμό της χώρας την περίοδο 2004 έως 2009.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μιλάμε απλώς για μία πενταετία, όπως ο χρόνος αυτός διανύεται ημερολογιακά. Μιλάμε για έναν πολιτικά συμπεκνωμένο χρόνο μέσα στον οποίο αναγκαστήκαμε να αντιμετωπίσουμε συσσωρευμένα προβλήματα, τα οποία την περίοδο του 2009 αποτυπώνονταν με ένα χρέος 300 δισεκατομμυρίων ευρώ, με πρωτογενή ελλείμματα 36 δισεκατομμυρίων και με πολλαπλά ελλείμματα –δεν χρησιμοποιώ τον όρο «διδύμα ελλείμματα», που χρησιμοποιούν ορισμένοι οικονομολόγοι- και στο ισοζύγιο των εξωτερικών συναλλαγών και στην ανταγωνιστικότητα και παντού. Αυτό φυσικά οδήγησε στην απόσυρση των αγορών από τη χρηματοδότηση της χώρας μας. Τότε έπρεπε να πάρουμε μεγάλες αποφάσεις. Το λέω αυτό για να επισημάνω ότι η κρίση μάς οδήγησε στα μνημόνια και όχι τα μνημόνια στην κρίση.

Ανάλυση για τις ευθύνες όλων μπορούμε να κάνουμε. Πολύ πιο εύκολο δε, είναι να αποδώσουμε ο ένας στον άλλο τις ευθύνες. Αυτό πιστεύω πως πρέπει να γίνεται με ένα δίκαιο τρόπο, για να μην ισοπεδώνονται τα επιτεύγματα της πιο ειρηνικής και δημοκρατικής περιόδου της χώρας μας, που είναι η Μεταπολίτευση στην οποία το ΠΑΣΟΚ έβαλε καθοριστικά τη σφραγίδα του.

Έτσι, λοιπόν, βρεθήκαμε σε μία κρίσιμη φάση και οι αποφάσεις που πήραμε μπορεί να ήταν ατελείς στην αρχή, κάτω από ένα συντηρητικό συσχετισμό στην Ευρώπη, η οποία έβλεπε από

μακριά τα πράγματα, επώδυνες για το λαό αλλά τα αποτελέσματα σήμερα είναι εμφανή.

Και βέβαια στην αρχή πήγαμε μόνοι μας μέχρι το 2011 και υποστήκαμε τη λειψία και την απομόνωση. Βρεθήκαμε στο μέσο μιας διχαστικής πολιτικής, μνημόνιο και αντιμνημόνιο. Μετά βρήκαμε συμμάχους και το 2012, μετά την ψήφο του ελληνικού λαού, οδηγηθήκαμε σε μια συγκυβέρνηση, στην αρχή με τρία κόμματα, το ΠΑΣΟΚ, τη Νέα Δημοκρατία και τη ΔΗΜΑΡ και μετά την αποχώρηση της ΔΗΜΑΡ, ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία. Η συγκυβέρνηση έχει συγκεκριμένο στόχο, χρόνο και σκοπό.

Αν δει κανείς το γεγονός ότι τα τρία τέταρτα του δρόμου τα διανύσαμε μέχρι το 2012 –με τη μείωση δηλαδή των ελλειμμάτων- ότι εκείνη την περίοδο έγινε η μεγαλύτερη περικοπή χρέους που έχει γίνει στον κόσμο για ένα κράτος, μέσα από το PSI αλλά και το μεγαλύτερο δάνειο που πήρε ποτέ ένα κράτος, όχι από τις αγορές και τους τοκογλύφους, αλλά από εταίρους του, από κρατικές οντότητες, τότε θα βγάλει το συμπέρασμα ότι η Ελλάδα έτσι δεν οδηγήθηκε στην άτακτη χρεοκοπία, η οποία θα σήμαινε μεγάλες απώλειες για όλες τις κατακτήσεις αυτής της περιόδου στην οποία αναφέρθηκα ωρρίτερα, δηλαδή την περίοδο της Μεταπολίτευσης. Αυτό είχε να κάνει και με το επίπεδο ζωής, που θα είχε οδηγηθεί στο ναδίρ με τις καταθέσεις, με τη λειτουργία της οικονομίας κ.ο.κ..

Τώρα, λοιπόν, που βρισκόμαστε σε αυτήν τη φάση, πρέπει να δούμε ότι το τελευταίο διάστημα αυτή η προσπάθεια συμπυκνωμένη αποτυπώνεται στην τελική έκθεση των εταίρων μας, το review που λέμε. Αποτυπώνεται στα stress test των τραπεζών. Έχει να κάνει με την ανοιχτή διαπραγμάτευση για τη βελτίωση των όρων αποπληρωμής και τη βιωσιμότητα του χρέους.

Βεβαίως, χάρη σε αυτά τα επιτεύγματα –γιατί η Ελλάδα έχει πλέον πρωτογενή πλεονάσματα, χάρη στις θυσίες και τους κόπους του ελληνικού λαού- μπορούμε να λύσουμε επείγοντα ζητήματα που αφορούν την κοινωνία, την οικονομία και εντέλει τους πολίτες. Αυτά είναι τα λεγόμενα κόκκινα δάνεια, η υπερχρέωση των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων που δεν έγιναν στο μεγαλύτερο τους μέρος την περίοδο μετά το μνημόνιο αλλά προ-ΰπάρχαν.

Μπορούμε να συζητήσουμε για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των ληξιπρόθεσμων χρεών στα ασφαλιστικά ταμεία, να λύσουμε το πρόβλημα των αυξανόμενων ληξιπρόθεσμων χρεών στις ΔΟΥ και να δημιουργήσουμε ένα περιβάλλον που θα επιτρέψει ξανά τη λειτουργία της πραγματικής οικονομίας.

Βεβαίως, πιστεύω ότι υπάρχει αρκετός χρόνος, ώστε θεσμικές αλλαγές και παρεμβάσεις που κάναμε –μέσα από το άνοιγμα των λογαριασμών με τους οικονομικούς εισαγγελέες, για να έχουμε εδώ τις λίστες των φοροφυγάδων και όλων όσων έβγαλαν τα χρήματά τους στο εξωτερικό- να αποδώσουν και να γίνουν απτά τα αποτελέσματα στον ελληνικό λαό.

Θεωρώ ότι αν όλα αυτά πάνε καλά, θα έχουμε τη δυνατότητα να μιλάμε για επανεκκίνηση της Ελλάδας από το Φλεβάρη και μετά. Προϋπόθεση είναι το ότι θα συνεχιστεί με σταθερότητα αυτή η πορεία.

Εδώ τίθενται ζητήματα που αφορούν τις ευθύνες όχι απλά των κομμάτων αλλά όλων των μελών του ελληνικού Κοινοβουλίου, των θεσμικών τους ευθυνών σε σχέση με την ψήφιση ή όχι του Προέδρου της Δημοκρατίας. Πρόσωπα υπάρχουν. Η Ελλάδα έχει προσωπικότητες. Μας περισσεύουν οι πολιτικές σκοπιμότητες.

Σ' αυτήν τη νέα περίοδο, που εμείς θέλουμε να πάμε με τη γλώσσα της αλήθειας, γιατί θεωρούμε ότι η αλήθεια είναι επαναστατική πράξη αλλά και με τα πραγματικά δεδομένα, θα μπορούμε να συζητήσουμε για τις προοδευτικές πολιτικές που έχει ανάγκη ο τόπος, είτε αυτές είναι το μόνιμο δίκαιο φορολογικό σύστημα είτε το δίκαιο κοινωνικό κράτος είτε είναι οι πολιτικές που θα ενισχύσουν την απασχόληση είτε οι αλλαγές στο πολιτικό σύστημα, τις οποίες έπρεπε να έχουμε κάνει.

Όμως για να προχωρήσουμε σε αυτές τις προοδευτικές πολιτικές και στο σύνολο των μεταρρυθμίσεων που έχει ανάγκη ο τόπος, προϋπόθεση, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι η επιτυχία του συγκεκριμένου προγράμματος, το οποίο βρίσκεται αυτήν τη στιγμή στην κρίσιμη φάση της ολοκλήρωσής του.

Μια πολιτική που θα μας ξαναγυρίσει πίσω στο 2009 θα ανακυκλώσει τα προβλήματα και θα ξαναβάλει τη συζήτηση από την αρχή. Ό,τι δηλαδή με θυσίες και κόπους κατάφερε ο ελληνικός λαός, θα το μηδενίσει. Και ο ελληνικός λαός έχει πληρώσει κι έχει υπομονή παρά τα προβλήματα, την ανεργία, τη μείωση του βιοτικού επιπέδου. Τα ζούμε και τα ξέρουμε πάρα πολύ καλά.

Άρα, μπροστά σε αυτήν την περίοδο τι χρειαζόμαστε; Την πολιτική σταθερότητα από τη μία μεριά και τη συνεννόηση από την άλλη.

Η συνεννόηση, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ένα ζήτημα που εμείς το επιχειρήσαμε πάρα πολλές φορές. Το 2010, ζητήσαμε συναίνεση για να πάρουμε τις δύσκολες αποφάσεις. Τη ζητήσαμε και το 2012, μετά τις εκλογές, που προτεινάμε Κυβέρνηση όλων των δυνάμεων. Τη ζητάμε και τώρα που λέμε «εθνική επιτροπή διαπραγμάτευσης για το χρέος».

Γιατί άκουσα νωρίτερα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, τον κ. Λαφαζάνη, να λέει «Ποια συνεννόηση;». Δεν υπάρχει πεδίο συνεννόησης;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το αντίθετο είπα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ας έρθει, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης, να πάμε μαζί για το δημόσιο χρέος, για να πάμε στα κοινοβούλια των κρατών που μας έχουν δανείσει -πολλοί λαοί από αυτούς είναι σε πολύ χειρότερη μοίρα από την Ελλάδα- για να δούμε πόσα είναι διατεθειμένοι να μας χαρίσουν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και τι να ζητάμε; Επιμήκυνση;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Φέρτε το στην επιτροπή.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Να πάμε, λοιπόν, μαζί και να βάλουμε τους όρους της βελτίωσης της εξυπηρέτησης του χρέους.

Γιατί αν έχω καταλάβει καλά, μεταξύ των γραμμών που συγκρούονται -δεν έχω λόγο να μπαίνω σε αυτήν τη σύγκρουση, δημοκρατία έχουμε- υπάρχουν απόψεις που έχουν εκφραστεί με διάφορες εκφράσεις, για την επιμήκυνση, για την απαλοιφή κι ούτω καθεξής. Υπάρχει, λοιπόν, πεδίο συνεννόησης. Και άκουσα και πάρα πολλούς συναδέλφους να μιλούν για την ανάγκη ευρύτερων συνεννοήσεων. Συμφωνώ μαζί τους. Το ΠΑΣΟΚ είναι ανοιχτό σε αυτήν τη διαδικασία.

Αλλά, ξέρετε, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορούμε να αποδεχόμαστε τη λογική της ακραίας πόλωσης που έχει σαν στόχο την παράταξή μας. Το έχουμε ζήσει το 1989. Το ξαναζούμε τώρα. Ξέρετε πώς; Όλοι οι καλοί χωρούν από τη μία μεριά, εμείς ή αυτοί από την άλλη. Είναι η μετάφραση αυτής της παλιάς αντίληψης, την οποία όμως ο λαός την έχει απορρίψει, γιατί ξέρεi ότι εμείς εκπροσωπούμε κι εκφράζουμε τη δημοκρατική παράταξη, πάνω στην οποία στηρίχθηκαν όλες οι εθνικές επιτυχίες. Κι όταν η δημοκρατική παράταξη δεν μπορούσε να παρέμβει στις εξελίξεις, πήγαμε σε μεγάλες συμφορές και καταστροφές: Μικρά Ασία, εμφύλιος, χούντα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό.

Άρα είμαστε εδώ με τη φωνή της αλήθειας, με βάση τη δουλειά που κάναμε και το κόστους που υποστήκαμε, για να πούμε ότι σας καλούμε να έρθετε μαζί μας στη νέα φάση, για να μιλήσουμε για προοδευτικές πολιτικές και για προοδευτικές εξελίξεις. Σε αυτήν την πολιτική θα εμείνουμε μαζί σταθερά, παρά το γεγονός ότι προκαλούμεθα σε αυτήν τη λογική της πόλωσης.

Γιατί αυτή η πολιτική της πόλωσης, «ποιος εξυπηρετεί τα συμφέροντα και άλλα», αναπαράγεται. Ο Πρόεδρος μας το τοποθέτησε πάρα πολύ καλά: Ποιοι έχουν το ενεργητικό και το παθητικό στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ποια είναι τα συμφέροντα και τι επιδιώκουν.

Αναφέρθηκε ο κ. Λαφαζάνης σε μία τροπολογία. Αυτή η τροπολογία μάς προβλημάτισε ως ΠΑΣΟΚ, γιατί μπορούσε αυτό το ζήτημα, πιστεύουμε, να αντιμετωπιστεί με τα διοικητικά μέτρα, με τις πάγιες διαδικασίες του Υπουργείου Οικονομικών. Και άλλοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ την ψήφισαν και άλλοι δεν την ψήφισαν.

Πού ήταν, κύριε Λαφαζάνη, οι Βουλευτές σας και της άλλης Αντιπολίτευσης, μιας και κάνατε ονομαστική ψηφοφορία; Για να συνεννοηθούμε επιτέλους και να μην ανοίγεται τέτοια ζητήματα, γιατί το νόμισμα έχει δύο όψεις!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο κ. Παφίλης, για δώδεκα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτά που ζούμε το τελευταίο διάστημα και σε αυτήν τη συζήτηση, είναι εικόνες από το παρελθόν σε χειρότερη -και το τονίζω, χειρότερη- και σύγχρονη έκδοση. Πρέπει να το πούμε ότι στήθηκε το παιγνίδι του νέου διπολισμού, του νέου δικομματισμού. Λέμε σε χειρότερη έκδοση, γιατί ήταν άλλη η παγκόσμια κατάσταση το 1981, άλλο το επίπεδο ανάπτυξης του ίδιου του καπιταλισμού.

Σήμερα, βέβαια, είναι σε πολύ χειρότερη κατάσταση, γι' αυτό ακριβώς και το νέο δίπολο που στήνεται είναι σε χειρότερη έκδοση. Κυρίως, όμως -και απευθύνομαι σε όσους μπορούν και μας βλέπουν αυτήν τη στιγμή- είναι εικόνες, είναι μία πρώτη γέυση από το μέλλον, εάν δεν παρέμβει αποφασιστικά ο λαός με δύο προϋποθέσεις:

Πρώτη προϋπόθεση, να συγκροτήσει μία μεγάλη λαϊκή συμμαχία που θα έχει ταξική βάση, που θα συσπειρώνει όχι αυτούς που ψηφίζουν ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Δημοκρατία ή ΠΑΣΟΚ αλλά αυτούς που συντρίβονται από αυτήν την πολιτική, η οποία συμμαχία, θα παλέψει σήμερα για να ματαιώσει αυτά που έρχονται και που είναι χειρότερα, θα διεκδικήσει κάποιες ανάσες και θα βάλει στόχο για συνολική ανατροπή.

Η δεύτερη προϋπόθεση -και το λέμε ευθέως στο λαό- είναι ισχυρό ΚΚΕ. Αυτό θα είναι το αντίβαρο, με την οποιαδήποτε κυβέρνηση, τούτη ή την άλλη, σήμερα ή αύριο.

Αυτές είναι δύο προϋποθέσεις για να μην ξαναζήσουμε μία νέα τραγωδία, που θα είναι πολύ χειρότερη από αυτήν που ζήσαμε στο παρελθόν, δηλαδή, ο λαός να αλλάξει κυβερνήσεις και η πολιτική να παραμένει η ίδια. Αυτό για εμάς είναι το κρίσιμο.

Θέλουμε να απευθυνθούμε στον κόσμο και να του πούμε αυτά που νιώθω, αυτά που λέει στα καφενεία και αλλού, να κάνει ένα βήμα και να τα εκφράσει, να βγει δηλαδή ο ίδιος στο προσκήνιο. Μία ευκαιρία είναι την 1^η Νοέμβρη, στο μεγάλο πανελλαδικό συλλαλητήριο που οργανώνει το ΠΑΜΕ, σωματεία, συνδικάτα απ' όλη την Ελλάδα, ομοσπονδίες, συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων. Να βγει στο δρόμο για να εκφράσει αυτό που νιώθει, να ξεπεράσει αν θέλετε, κάποιους κομματικούς ή άλλους πολιτικούς δισταγμούς. Την 1^η Νοέμβρη, λοιπόν, να πει, «Όχι άλλη ανοχή, καμμία αναμονή, δεν περιμένουμε...» -και δεν πρέπει να περιμένει- «...ούτε παλιούς ούτε νέους σωτήρες». Στα χέρια του έχει την υπόθεση. Να θυμηθεί και την εμπειρία του όχι μόνο την 1^η Νοέμβρη αλλά συνολικά. Αν δεν το κάνει, θα του τα πάρουν όλα πίσω.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δημιουργείται όλη αυτή η πόλωση που ειπώθηκε και από πριν. Εδώ, όμως, θα κάνω μία παρένθεση. Δεν είναι πόλωση μόνο αλλά έχει και άρωμα συναίνεσης. Όσο περνάει ο καιρός, τόσο και πιο πολύ ακούμε για εθνική συναίνεση από διάφορες πλευρές και από εδώ και από εκεί, για συνεννόηση. Άρχισαν τώρα να ανοίγουν τα χαρτιά λίγο ως προς το χρέος, «μπορούμε να πάμε να το διεκδικήσουμε». Το πώς και το τι, αυτά θα τα σχολιάσω μετά, σε ποια βάση και με ποιες θέσεις θα διεκδικήσουμε το χρέος.

Ακούγονται, λοιπόν, όλα αυτά εδώ. Ταυτόχρονα, όμως, υπάρχει όντως μία πόλωση, μία οξύτητα στην αντιπαράθεση. Και όσο στρατηγικά συγκλίνουν τα δύο κόμματα -το έχουμε ξαναδεί το έργο- τόσο πιο σκληρή θα γίνεται η αντιπαράθεση. Πού όμως; Στα δευτερεύοντα και όχι στα πρωτεύοντα. Θα πετάμε ένα σκάνδαλο, θα απαντούν οι άλλοι με τα σοβιέτ ή με τίποτα άλλο, δηλαδή, ένα έργο ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας σε έκδοση 2014.

Ποιο είναι, όμως, το χειρότερο απ' όλα; Ότι η όλη συζήτηση κάνει στο λαό μία μεγάλη ζημιά. Και αυτό θέλουμε να πούμε ως ΚΚΕ, με ό,τι συμβολίζουμε σε όλη μας την ιστορία και με τη δράση μας και σήμερα και χθες και προχθές και αύριο. Ρίχνουν το λαό και τις απαιτήσεις του στο κατώτατο επίπεδο. Αυτό είναι ντροπή. Κυριολεκτικά είναι ντροπή! Τι του λέτε; «Μην απαιτείς ούτε καν αυτό που είχες πριν. Δεν μπορούμε να σου το δώσουμε αυτό. Δεν μπορεί η οικονομία, δεν μπορούν οι διεθνείς συνθήκες. Γίνε σε τελευταία ανάλυση, ζητιάνος.»

Ποιος είναι ο ζητιάνος που θα του δώσετε; «Ανθρωπιστική καταστροφή» λέει ο ένας και οι άλλοι λένε «το κοινωνικό μέρισμα». Ποιοι είναι; Αυτοί που παράγουν τον πλούτο, αυτοί που τον παρήγαγαν όλα αυτά τα χρόνια.

Και οι δύο έχετε τεράστια ευθύνη. Περισσότερη όμως έχει ο ΣΥΡΙΖΑ. Και το λέμε εν γνώσει του τι λέμε. Και αυτό, διότι κατεβάξει τις απαιτήσεις του λαού –και αυτό ισχύει ακόμα περισσότερο για τη νεολαία– του κόβει την προοπτική και το όνειρο να αλλάξει τη ζωή του. Γιατί; Ίδιες είναι οι δυνατότητες της κοινωνίας σήμερα με αυτές που ήταν πριν από είκοσι και τριάντα χρόνια. Και εσείς τι του λέτε; Ότι αυτός είναι ο μονόδρομος.

«Δεν μπορούμε σήμερα», λέει η Νέα Δημοκρατία. Το είπε και ο κ. Δραγασάκης με επιστημονικοφανή τρόπο. Και το έβαλε μάλιστα και στον Μαρξ, ότι η κοινωνία αυτή μπορεί να κάνει σήμερα. Αλήθεια; Αυτά μπορεί να κάνει η κοινωνία σήμερα με τέτοιο αμύθητο πλούτο που παράγει;

Αυτό, λοιπόν, το μήνυμα δίνετε, το να μάθει ο λαός να κοιτάει το χειρότερο και όχι το καλύτερο και μπροστά. Και εδώ είμαστε και δεν κατεβάζουμε τις σημαίες παρά τις δυσκολίες, παρά την αγωνία του κόσμου για άμεσες λύσεις. Ως ΚΚΕ φωνάζουμε, χτυπάμε την καμπάνα, έστω και σε αυτούς που δεν ακούνε σήμερα, σε αυτούς που είναι «κουφοί», ότι ο λαός δικαιούται τα πάντα, ότι υπάρχει άλλος δρόμος ανάπτυξης. Υπάρχει η πολιτική πρόταση του ΚΚΕ, να καθίσουμε να τη συζητήσουμε, πρόταση ανατροπής, πρόταση για ένα σύστημα όπου αυτοί που παράγουν τον πλούτο θα τον κατέχουν. Αυτό το μήνυμα θέλουμε να στείλουμε, να μην πέσει, δηλαδή, στην παγίδα –που πολύς κόσμος έχει πέσει– να φοβάται το χειρότερο και όχι να κοιτάει το καλύτερο.

Μιας και μιλάμε για πόλωση, σύγκρουση κ.λπ., να προσδιορίσουμε στην Αίθουσα ποια είναι η σύγκρουση. Ποιο είναι το δίλημμα της εποχής; Για μας είναι ένα. Ανατροπή ή υποταγή και διαχείριση. Αυτό είναι το δίλημμα. Στην Αίθουσα, ανάμεσα στα δύο κόμματα, στους δύο πόλους, αυτό το ερώτημα τίθεται; Όχι. Το δίλημμα που τίθεται και που είναι ψεύτικο, είναι ποιος θα κάνει την καλύτερη διαχείριση του ίδιου συστήματος. Γι' αυτό είναι και ψεύτικο. Και όλη η αντιπαράθεση εκεί γίνεται και θα το αποδείξω παρακάτω και με ορισμένα στοιχεία. Και τι έχει σαν συνισταμένη; Ο καυγάς είναι σε τελευταία ανάλυση ποιος θα δώσει «ψίχουλα», άντε «αντίδωρο», για να κάνω το χατίρι ορισμένων με τους οποίους είχα μία συζήτηση. Αυτός είναι ο καυγάς: «Όχι θα το δώσουμε εμείς, όχι θα το δώσουν οι άλλοι».

Εδώ βγείτε και πείτε. Τολμάτε να υποσχεθείτε και εσείς ότι θα γυρίσετε πίσω στο 2009 ή στα μισά του 2009; Σας προκαλώ να σηκωθείτε να το πείτε. Όχι, κανένας δεν το λέει.

Τι του λέτε λοιπόν; «Εγώ θα διαχειριστώ καλύτερα την ανθρωπιστική κρίση...» –δηλαδή την τελεωτική καταστροφή που δεν τη θέλει και κανένας ούτε θέλει να έχει πεντασμένους, θέλει κάτι να δώσει για να τους βουλώσει το στόμα– «...όμως δεν μπορώ να σας δώσω αυτά που δικαιούστε».

Ποια είναι η αντιπαράθεση που γίνεται μέσα στην Αίθουσα; Αν θα αλλάζουμε το κοινωνικό σύστημα ή αν θα διαχειριστούμε καλύτερα τον καπιταλισμό, να τον κάνουμε ανθρώπινο, κάτι που δεν γίνεται; Κανένας δεν μπορεί να το αποδείξει αυτό. Αυτό είναι το ερώτημα; Όχι βέβαια.

Ακούσατε το ΣΥΡΙΖΑ –που λέει ο κ. Βορίδης για κοινωνικοποίησης, για σοβιέτ και τέτοια που έλεγε πριν– να λέει τέτοια πράγματα; Όχι. Την ουρά στα σκέλια. Και λέει, «Εμείς εδώ, σε αυτές τις καταστάσεις, μπορούμε να κάνουμε περίπου ό,τι κι εσείς». Και θα το αποδείξω αυτό.

Στη συζήτηση λοιπόν. Η Κυβέρνηση ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης. Αυτό ήταν επικοινωνιακό τρικ. Θέλει να συσπειρώσει τις δυνάμεις της και σου λέει, «Μη με προλάβει ο ΣΥΡΙΖΑ και κάνει πρόταση μομφής και έχει αυτός το πάνω χέρι». Δεν μας αφορά αυτό. Για την ουσία θα μιλήσουμε. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση λέει, «Σε αυτήν την πρόταση θα παρουσιάσω το πρόγραμμά μου».

Ο λαός μας, κατά τη γνώμη μας, έχει μια εμπειρία. Πρέπει ψύ-

χραιμα, έξω από πορώσεις και πολώσεις και από τους καθημερινούς «παπαγάλους» από τις τηλεοράσεις, να σκεφτεί λίγο ψύχραιμα και να θέσει αυτά τα ερωτήματα.

Η Κυβέρνηση, με αυτά που λέει και με την πολιτική που εφαρμόζει και που εξαγγέλλει, θα υπηρετήσει τα λαϊκά συμφέροντα ή θα στηρίξει τα συμφέροντα του κεφαλαίου σε αυτήν τη φάση της ανάκαμψης, όπου υπάρχουν πολλά ερωτηματικά αν θα υπάρξει, πόση θα είναι, ποιες θα είναι οι διεθνείς συνθήκες κ.λπ.; Ας δεχτούμε το καλύτερο. Αυτό το ερώτημα πρέπει να θέσει.

Και πρέπει να το θέσει και στην Κυβέρνηση και στην Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Η Κυβέρνηση τι λέει; «Σώσαμε τη χώρα...». Τι είναι η χώρα; Δεν κατάλαβα δηλαδή! Η χώρα τι είναι; Είναι οι εφοπλιστές, οι βιομήχανοι, οι πολυεθνικές; αυτούς τους σώσατε μια χαρά. Τίποτα δεν έκαναν. Κέρδισαν και από πάνω οι περισσότεροι. Σώσατε τη χώρα, τσακίζοντας το λαό, βυθίζοντάς τον σε αδιέξοδα, να μην μπορεί να ζήσει το 2014. Αυτήν τη σωτηρία κάνατε! Σώσατε τη χώρα από την καταστροφή; Δεν τη σώσατε. Ο κόσμος καθημερινά καταστρέφεται. Βλέπετε πως ζει και το αντιλαμβάνεστε όλοι.

Μάλιστα ο κ. Βορίδης το πήγε και πιο πάνω. Είπε: «Κάναμε ένα μικρό θαύμα». Φαίνεται η θρησκεία είναι πλέον της μόδας, για να συζητάμε στην πολιτική, τους διαπερνά όλους. Αλήθεια, ποιο θαύμα; Για ποιο θαύμα συζητάτε; Με έναν κόσμο σε αδιέξοδα; Με ενάμισι εκατομμύρια ανέργους; Με 60% ανέργους στη νεολαία; Με ανθρώπους που ψάχνουν στα σκουπίδια; Αυτό είναι το θαύμα που κάνατε!

Επίσης λέει: «Αναγνωρίζουμε ότι ο λαός έκανε θυσίες». Δεν έκανε θυσίες ο λαός. Εσείς τον θυσιάσατε, τον σφάξατε σαν κατσίκι στο βωμό του καπιταλιστικού κέρδους. Αυτό κάνατε. Θυσία σημαίνει ότι πάει εθελοντικά. Αυτό το είχε πει εδώ ο Καζάκος. Το δανείστηκα εγώ. Και το λέω για να μην κλέβουμε και πνευματική ιδιοκτησία. Τον θυσιάσατε για ποιο λόγο; Του φορτώσατε την κρίση. Του φορτώσατε τις ζημιές. Ζημιές ποιων άραγε;

Γιατί φτάσαμε στο χρέος και σε όλα αυτά; Αλήθεια, φταίνε οι υψηλοί μισθοί, φταίνε όλα αυτά τα οποία λέτε ή φταίνει η σκανδαλώδης ενίσχυση του μεγάλου κεφαλαίου, με 65%, 70%, 75%. Τα λεφτά του λαού τα δίνετε στους μεγαλοεπιχειρηματίες. Μιλάμε για αμύθητα κέρδη. Και ο λαός περίμενε πότε θα έπαιρνε κάποια ψίχουλα, γιατί δεν μπορούσατε να κάνετε διαφορετικά. Φταίνε οι στρατιωτικές δαπάνες, φταίνε οι Ολυμπιακοί Αγώνες, που επιδείνωσαν αυτό που λέγεται «χρέος».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αφήστε με δυο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Τώρα, λοιπόν, τι λέει η Κυβέρνηση; Ο κ. Βορίδης λέει: «Δουλειά ζητά ο κόσμος, ανάκτηση των χαμένων, φορολογική ελάφρυνση».

Επειδή δεν έχω χρόνο, λέω ότι αν δει κανένας τον προϋπολογισμό και την υπάρχουσα κατάσταση, θα δει ότι τίποτα από όλα αυτά δεν ισχύει.

Υπόσχεται κανείς ότι θα αντιμετωπίσει την ανεργία συνολικά; Μόνο ο σοσιαλισμός το κατάφερε στην ιστορία. Κανένα άλλο κοινωνικό σύστημα. Με τις αδυναμίες του, τα προβλήματα. Όμως, εκείνοι που φωνάζουν, πρέπει να ξέρουν ότι ο σοσιαλισμός άνοιξε παρθένους δρόμους. Ο πάγος έσπασε και να ξέρετε ότι έσπασε οριστικά, παρά τις δυσκολίες. Μπορείτε;

Μιλάτε για φορελάφρυνση, για επιστροφή....

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ:... (Δεν ακούστηκε)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μιλώ για την Κυβέρνηση συνολικά. Τίποτα από όλα αυτά δεν ισχύουν. Αδιέξοδη, λοιπόν, για το λαό.

Πάω στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία έχει πάρει σημαία το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης. Γιατί; Οι μεγαλοστομίες περί σκισίματος μνημονίου, περί διαγραφής του χρέους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν θα δευτερολογήσω αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όχι, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Το έκαναν και πριν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Με την ανοχή του Σώματος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όχι, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δώστε μου τρία λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όχι τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Γιατί; Μα σας είπα, δεν θα δευτερολογήσω. Στο καλύτερο θα με κόψετε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εσείς το λέτε αυτό; Μα, δεν βγαίνει το πρόγραμμα. Σας παρακαλώ. Ολοκληρώστε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Το καλύτερο το κρατά για το τέλος!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Λέω, λοιπόν, ότι επειδή όλα αυτά τελειώσανε, ας αποκρυπτογραφήσουμε τη Θεσσαλονίκη. Και απευθύνομαι στο λαό. Τι σου λέει ότι θα δώσει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, πρακτικά, αύριο το πρωί; Θα δώσει 460 ευρώ ως δέκατη τρίτη σύνταξη. Αυτό είναι το πιο πρακτικό. Επαναφορά στα 751, με αυτήν τη ζούγκλα την εργασιακή, με τις εργασιακές σχέσεις μιας, δυο, τριών τεσσάρων ωρών, 200 και 400, είναι μηδέν. Θα είναι ανεφάρμοστη, δηλαδή όπως και οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Όμως, τι είπε ο κ. Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ στο συνέδριο των επιχειρηματιών; Για να δούμε σε ποιόν δίνει. Διότι όταν εμείς λέμε ότι εξυπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου, λένε ότι είμαστε εμπαθείς; Τι είπε, λοιπόν; Για να δούμε ποια θα είναι τα βήματα.

Πρώτον: «Θέλουμε ένα κράτος αξιόπιστο ελεγκτικό μηχανισμό και αποτελεσματικός αρωγός του πραγματικού επενδυτή, του υγιούς επιχειρηματία.»

Και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ τα ίδια λένε.

Λέει: «Θα βάλουμε κόκκινη γραμμή της νομιμότητας ανάμεσα στην υγιή επιχειρηματικότητα και στην κρατικοδίαιτη διαπλοκή.» Ερώτημα. Θα καταργήσετε τις επιδοτήσεις των 60% και 65% από το ΕΣΠΑ και από αλλού στο μεγάλο κεφάλαιο, που είναι λεφτά του ελληνικού λαού και θα του πείτε, «Αν θέλεις να επενδύσεις, βάλε τα λεφτά»; Όχι τέτοιο πράγμα. Ίσα-ίσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε Παφίλη. Μιλάτε για δεκαπέντε λεπτά. Σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τα λέω σε ένα λεπτό.

«Τι θα κάνουμε; Απλοποίηση αδειοδότησης και λειτουργίας επιχειρήσεων.» Τα ίδια λέει και η Κυβέρνηση.

Δεύτερον, δημιουργία κέντρων εξυπηρέτησης επιχειρήσεων – ΚΕΠ - σε δεκατρείς περιφέρειες.

Τρίτον, συμβουλευτικές υπηρεσίες στις δημόσιες υπηρεσίες για τις επιχειρήσεις. Για τις επιχειρήσεις πάλι!

Τι άλλο; Σταθερό, διαφανές φορολογικό σύστημα. Κίνητρα για παραγωγικές επενδύσεις.

«Φορολογούμε τα κέρδη και όχι την παραγωγή». Πόσο; Λέτε ότι 25% είναι καλά. Θα πάτε στα 45%; Γιατί δεν τους το λέτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Παφίλη, μη με φέρνετε σε δύσκολη θέση να σας αφαιρέσω τον λόγο. Σας παρακαλώ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τώρα λέει τα ενδιαφέροντα, κύριε Πρόεδρε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Είναι ένα μνημείο. Είναι λογικό, βέβαια. Οι βόλτες στο Τέξας, στο Κόμο, στο Λονδίνο, οι συναντήσεις με τον κ. Άσμουσεν κ.λπ., έχουν και αποτελέσματα. Φαίνεται. Άλλωστε, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει μαγικό ραβδί! Διότι έχουμε περάσει στη φάση της μεταφυσικής τώρα. Πάει στο Βατικανό, γίνεται ο Πάπας προστάτης των φτωχών, ενώ το Βατικανό είναι το πιο αντιδραστικό κομμάτι της Εκκλησίας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Και στο Άγιον Όρος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Πάει στο Κόμο και η λέσχη Μπίλντερμπερκ της Ιταλίας ξαφνικά μας ακούει. Έρχεται εδώ και μεταμορφώνεται. Και πάρα πολλά άλλα.

Όσον αφορά τα διεθνή, κύριε Λαφαζάνη, για την Κύπρο εσείς λέγατε ότι θα μπει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας ευχαριστούμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: ...στην Ευρωπαϊκή Ένωση, διασφαλίζεται. Και στηρίζετε και το σχέδιο Ανάν. Να τα αποτελέσματα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Παφίλη, ευχαριστώ πολύ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τελειώνω. Ένα δευτερόλεπτο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όχι, τελειώσατε. Όχι

ένα δευτερόλεπτο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όσον αφορά τους τζιχαντιστές: Εσείς μιλάγατε για «αραβική άνοιξη». Όλοι σας εδώ. Ναι ή όχι. Και για την Αίγυπτο και παντού. Να η «αραβική άνοιξη», αυτή που κόβει κεφάλια. Όταν λέγαμε εμείς ότι είναι αυτοί που τρώνε καρδιές, αυτοί οι οποίοι στρατολογούνται, μισθοφόροι κ.λπ., για να ρίξουν τον Άσαντ, επειδή μπαίνει εμπόδιο, εσείς λέγατε τα ίδια. Τα ίδια και για την Ουκρανία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώσατε, κύριε Παφίλη. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Επομένως, στο σπίτι του κρεμασμένου ας μη μιλάνε για σκοινί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ. Τι θέλετε; Να σας αφαιρέσω τον λόγο;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΣΣΗΣ: Αφισέ τον Πρόεδρε, μια χαρά τα λέει! Αφήστε να ακούσουμε και τίποτα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Νεράντζης να δώδεκα λεπτά.

Θα είμαι πιο αυστηρός με εσάς, κύριε Νεράντζη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Λαφαζάνης, για λογαριασμό του ΣΥΡΙΖΑ, χάλασε τον κόσμο χθες για την απουσία του Πρωθυπουργού από τη χθεσινή συνεδρίαση. Η σημερινή παρουσία του όμως διέψευσε τα όσα είπε εκείνος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εδώ γελάμε! Ήρθε να ακούσει τον κ. Χαρδούβελη και δεν μίλησε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Εσείς ερμηνεύετε και τα ελατήρια της παρουσίας; Για να ξέρομε δηλαδή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Λαφαζάνη, γιατί διακόπτετε; Σας παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Ο κ. Τσοούκαλης, στη συνέχεια, διερωτήθηκε, «Τι έκανε ο κ. Σαμαράς που πήγε στο Μιλάνο;». Βγήκε μια τρισελίδη ανακοίνωση με το τι ελέγχθη από τον κ. Σαμαρά στη συνεδρίαση αυτή. Ο κ. Σαμαράς αναφέρθηκε λεπτομερώς στο εθνικό σχέδιο της απασχόλησης. Και επειδή, προφανώς, δεν θα πρόλαβε ο κ. Τσοούκαλης, ο οποίος είναι επιμελής, να το μελετήσει, θα καταθέσω για τα Πρακτικά ακριβώς αυτό το δελτίο τύπου από την ομιλία του Πρωθυπουργού εκεί.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αναστάσιος Νεράντζης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες σημειώσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η τριτοκίνη Σύνοδος της Βουλής, η χειμερινή, αρχίζει με έναν εξαιρετικά επίσημο τρόπο, τη συζήτηση της προτάσεως εμπιστοσύνης.

Ακούγοντας, από τη μια πλευρά την Αντιπολίτευση να βάλει λυσσαλέως εναντίον της Κυβέρνησης, αρνούμενη την ανανέωση της εμπιστοσύνης που ζητά εκείνη, και από την άλλη πλευρά την συγκυβέρνηση να αμύνεται σθεναρά, επιτιθέμενη και αυτή, αναλογίζεται κανείς: «Οι άνθρωποι συμφωνούν με τις λέξεις αλλά διαφωνούν για τις λέξεις».

Τι να πιστέψει, άραγε, ο κόσμος; Ποια από τις δύο πλευρές έχει δίκιο; Έχει δίκιο η Αντιπολίτευση, που τόσα καταμαρτυρεί ή μήπως έχει δίκιο η Κυβέρνηση, που μέσα σε αυτές τις δύσκολες συγκυρίες, καταφέρνει και οδηγεί το σκάφος σε ασφαλείς λιμένες, ασφαλέστερους από ότι ήταν χθες και προχθές;

Ο μόνος τρόπος, λοιπόν, να διαλευκανθούν κάπως τα πράγματα, ο μόνος τρόπος να διακριθεί μια αγόρευση –αλλιώς θα επαναλάβει τα όσα είπαν οι προηγούμενες– είναι να αλλάξει πορεία, να αλλάξει τον τρόπο προσεγγίσεως των θεμάτων, να χρησιμοποιήσει άλλα όπλα. Θα το επιχειρήσω.

Ας δούμε τι καταμαρτυρεί η Αντιπολίτευση, εναντίον της προτάσεως αυτής που υπέβαλε η Κυβέρνηση για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είπε: «Η ψήφος εμπιστοσύνης ζητείται από μια Βουλή απονομοποιημένη». Πιο ωραία το είπε ένας νεαρός εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ στην τηλεόραση, νεαρός στην ηλικία, πρώτη φορά τον έβλεπα, δεν συγκράτησα ούτε το όνομά του. Είπε: «Αυτή η Βουλή είναι μαγατιάτικη», επί λέξει.

Εκφράζει, φαντάζομαι, τον κ. Λαφαζάνη, ο οποίος συμμετέχει εγκαρδίως και χαμογελά. Φαντάζομαι ότι μπέρδεψε τη Βουλή με τη ζύμη ή μπέρδεψε τη Βουλή με το γάλα, ημέρας ή νύχτας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Με το κρέας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Με το κρέας!

Θα δούμε, λοιπόν, τι σημαίνει «απονομιμοποιημένη Βουλή».

Ένα άλλο επιχείρημα, αυτό του κ. Λαφαζάνη, είναι ότι από τον πανικό της Κυβέρνησης θέλει να κερδίσει χρόνο και εκβιάζει και τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

Από την άλλη πλευρά, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες μίλησαν για επικοινωνιακό τέχνασμα, ενώ η Δημοκρατική Αριστερά είπε ότι είναι δείγμα ήττας, ομολογία αδυναμίας.

Ισχύουν όλα αυτά; Άραγε αυτό σημαίνει και αυτό επάγεται η πρόταση εμπιστοσύνης, κατά τον κ. Λαφαζάνη, δεινό συνταγματικό λόγο απ' ό,τι αποδεικνύεται ...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Με ντοκτορά!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: ... ή κατά τους υπολοίπους και τα κόμματα; Δηλαδή η πρόταση αυτή είναι ένας διάτρητος χιτώνας, ο οποίος καλύπτει ευτελείς επιδιώξεις και προσπαθεί να συγκαλύψει τις προθέσεις του καθενός για την καθημερινότητα. Αυτό καταλάβατε;

Εκείνο που με συγκλονίζει, δεν είναι η πενία και η ακαταλληλότητα των επιχειρημάτων και των χαρακτηρισμών. Αυτό είναι το λιγότερο. Εκείνο που με συγκλονίζει, είναι η θεσμική άγνοια που, κύριε Λαφαζάνη, δεν είναι αγνεία –υπάρχει η ελληνική λέξη «αγνεία» που σημαίνει αγνότητα. Αυτό, λοιπόν, είναι άγνοια. Μια άγνοια, η οποία είναι εντελώς επικίνδυνη. Μια άγνοια η οποία μπορεί να οφείλεται σε δυο παράγοντες και σε άλλους, αλλά κυρίως σε δυο, είτε ότι εμείς, εδώ μέσα στη Βουλή, δεν έχουμε εγκύψει πάνω στους θεσμούς, δεν γνωρίζουμε το περιεχόμενο τους, τη σημασία τους, δεν έχουμε ψηλαφίσει την ιστολογία τους, δεν έχουμε ακουμπήσει τη φυσιολογία τους και ο άλλος είναι ότι γνωρίζουμε όλα αυτά αλλά για λόγους ιδιοτελούς κομματικούς, εκπρέπουμε τη ροή όλων εκείνων των χυμών που συντηρούν τους θεσμούς. Τους φαλκιδεύουμε τους θεσμούς. Δημιουργούμε άλλες εντυπώσεις και αυτό είναι πάρα πολύ σοβαρό. Πρέπει να υπενθυμίσω, όμως, στο ΣΥΡΙΖΑ και σε όσους έχουν παρόμοιες απόψεις ότι οι θεσμοί έχουν μνήμη και οι θεσμοί εκδικούνται, οι θεσμοί τιμωρούν.

Και επειδή χαμογέλασε, λοιπόν, για τη «μπαγιάτικη» Βουλή ο κ. Λαφαζάνης, ας έρθουμε να δούμε τα θέματα πρακτικά. Δεν υπάρχει μη νομιμοποιημένη Βουλή. Επαναλαμβάνω, δεν υπάρχει μη νομιμοποιημένη Βουλή. Άπαξ η Βουλή συγκροτείται από Βουλευτές που προέρχονται από ελεύθερες, καθολικές και δημοκρατικές εκλογές, η Βουλή είναι διαρκώς νομιμοποιημένη, από τη συγκρότησή της μέχρι τέλος. Πότε απονομιμοποιείται η Βουλή; Όταν διαλυθεί. Δεν νοείται Βουλευτήριο, Βουλή, κοινοβουλευτικός βίος εν εξελίξει, με Βουλή απονομιμοποιημένη. Το ότι ενδιάμεσα επακολούθησαν κάποιες περιφερειακές εκλογές, το ότι ενδιάμεσα βγαίνουν αλληπάλληλα κόμματα δημοσκοπήσεων, αυτά δεν απονομιμοποιούν τη Βουλή.

Κάποιος πρέπει να πει στον κ. Λαφαζάνη και εκείνους που έχουν την ίδια άποψη ότι η συνταγματική διάταξη η οποία μιλούσε περί δυσαρμονίας της Βουλής με την κοινή γνώμη έχει καταργηθεί και δεν υπάρχει προνομία του ανωτάτου άρχοντος να διαλύει τη Βουλή επειδή υπάρχει αυτή η δυσαρμονία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ο Πρωθυπουργός μόνο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Πάει, λοιπόν, το επιχείρημα εκείνο της απονομιμοποιημένης Βουλής.

Λένε: «Μα υπάρχει πανικός». Πανικός γιατί; Για τις δημοσκοπήσεις; Ποιες δημοσκοπήσεις; Το Σύνταγμα προβλέπει ως λόγο διαλύσεως της Βουλής τις δημοσκοπήσεις; Αν είναι, να το βάλουμε κι αυτό μέσα. Σε ποια δημοκρατία αυτό βρίσκεται και πόσες φορές οι δημοσκοπήσεις διαψεύδονται, επαληθεύονται ή χαίνουν όσον αφορά το εύρος τους; Ούτε πανικός.

«Εκβιασμός», λέει, «των Βουλευτών». Ποίων Βουλευτών; Ένας που έχει αποφασίσει να ρίξει την Κυβέρνηση, υπάρχει καθημερινή πρόκληση και πρόσκληση. «Θέλεις να τη ρίξεις;» –εννοώ για τους συμπληρωμένους- «έλα, ρίξε την».

Άρα, λοιπόν, ούτε πανικός υπάρχει ούτε εκβιασμός υπάρχει

ούτε επικοινωνία. Η Κυβέρνηση ούτως ή άλλως επικοινωνεί, επικοινωνεί με το λαό με τα μέτρα της, επικοινωνεί –γιατί να το κρύψουμε άλλωστε;- και με μερικές παραλείψεις της. Το λάθος που έγινε παραδείγματος χάριν με τον ΕΝΦΙΑ και με το οποίο δεν πρόλαβε ευτυχώς να επιβαρύνει τον ελληνικό λαό αλλά πάντως αμαύρωσε την εικόνα τη συγκεκριμένη.

Άρα, λοιπόν, εμείς δεν έχουμε ανάγκη από καινούργια μέτρα επικοινωνίας. Τα επιχειρήματα τα οποία χρησιμοποίησε η Αντιπολίτευση σύμπασα εναντίον της προτάσεως αυτής, είναι πέρα για πέρα άστοχα και αστόχαστα.

Ωραία, δεν φέρνει τον πανικό, δεν είναι όλα όσα ισχυρίζεται η Αντιπολίτευση. Τι είναι επιτέλους αυτή η πρόταση παροχής ψήφου εμπιστοσύνης; Είναι υπέρτατο θεσμικό διάβημα. Αυτό το διάβημα, στηρίζεται στην κοινοβουλευτική αρχή την οποία εξαγγέλλει το άρθρο 1 του Συντάγματος και στη συνέχεια είναι συνδυασμένη και με την αρχή της δεδηλωμένης πλειοψηφίας –και το άρθρο 84 και το άρθρο 37. Να, λοιπόν, ποιος είναι ο βασικός χαρακτήρας αυτής της προτάσεως. Δεν είναι για να κρύψουμε κάτι. Δεν είναι για να εκβιάσουμε κάτι. Δεν είναι για να συγκαλύψουμε κάτι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Γιατί την κάνετε;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Είναι, αντίθετα, ή πρόκληση ή πρόσκληση.

Και τότε υποβάλλεται αυτή η πρόταση; Πρέπει να ξέρετε ότι στην κοινοβουλευτική ιστορία, την πολύ πρόσφατη, είχαμε περίπτωση κυβερνητικού κόμματος, δηλαδή κυβερνήσεως, η οποία σε διάστημα δύο ετών είχε υποβάλει τρεις τέτοιες προτάσεις παροχής εμπιστοσύνης. Δεν εννοώ τις προγραμματικές που είναι υποχρεωτικές. Λέει το Σύνταγμα ότι εντός δεκαπέντε ημερών πρέπει η Κυβέρνηση, από της ορκωμοσίας του Πρωθυπουργού, να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης. Είναι υποχρεωτικό αυτό. Οι άλλες είναι δυνητικές.

Πότε ζητείται η πρόταση εμπιστοσύνης; Όλα τα εγχειρίδια, όλα τα συγγράμματα του Συνταγματικού Δικαίου, είναι σαφή και μονότονα. Όταν και οσάκις και οποτεδήποτε επιδιώκεται η επιβεβαίωση της πολιτικής μιας κυβερνήσεως.

Πέρασαν δυόμισι χρόνια και είμαστε σε ένα κρίσιμο σημείο. Αμφισβητείται από πολλούς; Ωραία, αμφισβητείται, εντός ή εκτός και από τον δικό σας φιλικό τύπο. Εμείς, λοιπόν, ζητάμε επαναβεβαίωση της πολιτικής μας διά της ψήφου εμπιστοσύνης. Αυτό είναι που ζητείται. Αυτό είναι που επιδιώκεται, παν άλλο «του πονηρού εστί».

Επομένως, ας μην κοιτάμε «να βγάλουμε από τη μύγα ξίγκι». Ας δούμε τα πράγματα κατάματα. Αυτός είναι ο προορισμός. Αυτός είναι ο σκοπός, γι' αυτό υποβάλλουμε την αίτηση πρότασης.

Όμως, θα μου πείτε τώρα: «Ναι, υποβάλλοντας εσείς αυτήν την πρόταση, πιστεύετε ότι η Αντιπολίτευση θα σταματήσει να ζητάει εκλογές; Θα σταματήσει να καταγγέλλει τη δήθεν δυσαρμονία μεταξύ της κοινής γνώμης, του εκλογικού σώματος και της παρούσης συνθέσεως της Βουλής;». Δεν το πιστεύουμε. Μακάρι να γινόταν αυτό. Δεν μας έχει δώσει δείγματα ότι μπορεί να αντληθεί την πλάνη του ο ΣΥΡΙΖΑ κατ' εξοχήν. Αλλά εκείνο που κάνουμε τώρα είναι ότι με το ευτυχές αποτέλεσμα –πιστεύουμε αυτής της ψηφοφορίας θα δοθεί στον ελληνικό λαό μια δυνατότητα να πει σε όλες τις σειρήνες που μιλάνε περί εκλογών: «Έχουμε Κυβέρνηση που ακόμη απολαύει της εμπιστοσύνης της Βουλής».

Αυτή είναι μια φυγή προς τα εμπρός. Είναι πρόταση προς τον ελληνικό λαό και προς εσάς, τα αξιότιμα μέλη της Αντιπολίτευσης, να ασχοληθούμε επιτέλους με την καθαρή πολιτική, με τη γνήσια πολιτική, με την ανόθευτη πολιτική. Γνήσια πολιτική δεν είναι να δούμε αν μαζέψαμε τους εκατόν ογδόντα από τον Ιούνιο. Γνήσια πολιτική δεν είναι αν έφυγε ο τάδε ο Βουλευτής και πήγε αλλού. Γνήσια πολιτική δεν είναι ποιος θα ψηφίσει τι στην εκλογή του Προέδρου, η οποία απέχει ακόμη από σήμερα πέντε μήνες και από τον Ιούνιο που αυτά φούντωσαν απείχε σχεδόν ένα χρόνο. Πρόταση, λοιπόν, να ασχοληθούμε με την καθαρά και ανόθευτη πολιτική συγκροτεί το δικό μας διάβημα.

Θα μου πείτε και με αυτό κλείνω: «Μα, για σταθείτε, εσείς οι δύο συγκυβερνώντες ρίξατε το σκάφος στα βράχια. Δεν σας εμ-

πιστεύομαστε». Λέγεται αυτό, μέχρι η Χρυσή Αυγή το είπε -αν είναι δυνατόν. Άραγε, είναι έτσι; Δεν έχετε αντιληφθεί ότι στις ευρωπαϊκές κυρίως -αλλά όχι μόνο- δημοκρατίες, υπάρχει μια συμμετοχική διαδικασία;

Δεν έχετε συνειδητοποιήσει όλοι σας -και όλοι μας- ότι τελικώς η Κυβέρνηση αποφασίζει μεν αλλά η υλοποίηση των όσων αποφασίζει εξαρτάται από τη μέθεξη σε αυτήν την υλοποίηση και άλλων παραγόντων, όπως των συνδικάτων, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, των φορέων -θα έλεγα χαριτολογώντας- ακόμη και των αμοφορέων;

Θέλετε να πάμε να το δούμε λίγο πιο συγκεκριμένα; Από τι ματαιώθηκε ή καθυστερεί η δημιουργία κέντρων αξιοποίησης των λυμάτων στο Γραμματικό ή στην Κερατέα; Από τι δεν μπορεί να υλοποιηθεί επί του παρόντος στη Χαλκιδική το εργοστάσιο ανορύξεως χρυσού; Από ποιον λόγο δεν γίνονται αυτά; Είναι γιατί επηρεάζονται από την κεντρική εξουσία οι συμμετοχικοί φορείς; Όχι, βέβαια. Είναι γιατί όλοι έχουμε ευθύνη.

Πόσες φορές δεν ματαιώθηκαν ή δεν ανεβλήθησαν μέτρα, τα οποία ήταν σωστικά, επειδή το τάδε κόμμα είχε την αντίθετη γνώμη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε Νεράντζη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Ξεχάστε ότι πήγαινε να ματαιωθεί η επένδυση της «COSCO», επειδή κάποιοι από εσάς είχατε αντίθετη γνώμη; Ξεχάστε ότι κάποιοι από εσάς ονόμαζαν τις δύο βίλες «τη βίλα «Υπατία» και τη βίλα «Αμαλία»- πνευματικά κέντρα;

Μην κουνάτε το χέρι σας, κύριε Αποστόλου. Τα ξεχάσατε αυτά;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Για αυτό φτάσαμε στα μνημόνια, ε; Για τη βίλα «Αμαλία» και για την «Υπατία»;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Τι δείγμα δίνετε άραγε στο λαό; Ξεχάσατε ότι λεγάτε «Ή εμείς ή αυτοί. Κατεβείτε στους δρόμους!»; Δεν τα λέγαμε εμείς αυτά. Αυτά τα έλεγαν πολιτικά κόμματα και ξέρετε ποια είναι αυτά.

Άρα, η ευθύνη δεν ανήκει μόνο σε όσους κυβέρνησαν. Ανήκει και σε όσους δεν κυβέρνησαν μεν αλλά διά της στάσεώς τους, της συμπεριφοράς τους, του τρόπου με τον οποίον αντιλήφθηκαν και κατανόησαν τη ρέουσα πραγματικότητα, δημιούργησαν αδιέξοδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Εγώ προσωπικά πιστεύω ότι θα είναι εντελώς άδικο και παράλογο, τώρα που η Κυβέρνηση έχει οδηγήσει τη χώρα σε πολύ θετικές καταλήξεις, για τις οποίες μίλησαν προηγουμένως άλλοι, να στερήσουμε από εκείνη την εμπιστοσύνη.

Εμπιστευόμαστε την Κυβέρνηση και πιστεύουμε ότι αυτό πρέπει να πράξετε κι εσείς. Άλλωστε, έλεγε ο Πλάτωνας ότι «του λόγου μέτρον εστίν ουχ ο λέγων, αλλ' ο ακούων». Μας ακούει ο λαός. Αυτός θα αποφασίσει αν αυτά που λέμε εμείς είναι σωστά, αν παρά τις θυσίες, εν τούτοις, ο δρόμος έχει αρχίσει να οδηγεί σε ξέφωτο ή εάν θα έπρεπε να συνεχίσουμε μία πολιτική παροχών σαν και αυτή που εξήγγειλε ο ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη.

Εμπιστευόμαστε την Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε, κύριε Νεράντζη.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ο κ. Μανιάτης, για δεκαπέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Τι είναι αυτά που γίνονται, κύριε Πρόεδρε; Εδώ και τέσσερις ώρες έχουν μιλήσει μόνο τρεις Βουλευτές! Είναι ντροπή αυτό που κάνετε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Με συγχωρείτε, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Κουράκο, χρησιμοποιείτε εκφράσεις...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε είναι ντροπή αυτό που γίνεται! Τέσσερις ώρες είμαι εδώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εφαρμόζω τον Κανονισμό. Ο Υπουργός...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Μα έχουν μιλήσει μόνο τρεις Βουλευτές!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ! Δεν έχετε τον λόγο και να μη διαμαρτύρεστε!

Υπάρχουν Υπουργοί που είναι και αυτοί από τις έξι η ώρα εδώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, δεν είναι από τις έξι η ώρα εδώ. Σας παρακαλώ. Σε κάθε κύκλο ομιλητών να είναι ένας Υπουργός. Όχι έτσι, μέχρι τις έντεκα. Δεν το λέω για τον κ. Μανιάτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Βούτση, με συγχωρείτε πάρα πολύ. Εάν κρατούσαμε όλο το χρόνο, δεν θα υπήρχε πρόβλημα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ε, γιατί λέτε τώρα «εάν»; Οι Υπουργοί είναι αυτοί που δεν κρατούσαν το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Να μην εφαρμόσω τον Κανονισμό; Να μη δώσω τον λόγο στον Υπουργό; Να μην τον δώσω; Ωραία, να μην τον δώσω.

Λοιπόν, κύριε Μανιάτη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώ τις τελευταίες τρεις ώρες σε αυτήν την Αίθουσα, την αμχανία της Αντιπολίτευσης και κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να αρθρώσει έναν προγραμματικό λόγο.

Και το λέω αυτό, γιατί η ψήφος εμπιστοσύνης είναι ένα νόμισμα με δύο όψεις. Από τη μία, η Κυβέρνηση πρέπει να πείσει το εθνικό Κοινοβούλιο και μέσω των εκπροσώπων του λαού τον ίδιο το λαό ότι ορθά πράττει και από την άλλη η Αντιπολίτευση, πρέπει να πείσει όχι ότι η Κυβέρνηση δεν πράττει σωστά αλλά ότι η ίδια έχει εναλλακτικό λόγο και άρα έχει εναλλακτική πρόταση για το αύριο και το μέλλον του τόπου.

Και έχει μεγάλη σημασία να αναρωτηθεί κανείς ποιες προτάσεις συγκεκριμένες, διαφορετικές από αυτές που κατατίθενται από τους Βουλευτές της Συμπόλιτευσης, έχουν ακουστεί μέχρι σήμερα.

Τίθεται το θέμα: Γιατί τώρα η ψήφος εμπιστοσύνης;

Μα συνάδελφοι, είναι προφανές γιατί τώρα. Γιατί μετά από τέσσερα χρόνια θυσιών είμαστε στην πιο κρίσιμη ιστορική στιγμή, όπου η χώρα θα πρέπει να διαπραγματευτεί το χρέος της.

Και δεν αντιλαμβάνομαι πως έχει νόημα ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ή κορυφαία στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ να μιλούν περί σκισίματος των μνημονίων, περί απόσυρσης του χρέους, περί μονομερούς διαγραφής κ.ο.κ. -λόγια κενά περιεχομένου- και να μην έχει νόημα, η Κυβέρνηση να ζητήσει την επιβεβαίωση από το εθνικό Κοινοβούλιο.

Και θα σας πω κάτι που το πιστεύω βαθιά. Αποτελεί ύβρη για τη δημοκρατία σε μια κοινοβουλευτική δημοκρατία που πρέπει να διαρκούν οι Βουλές τέσσερα χρόνια, στη μέση, στα δύο χρόνια, επειδή έγινε μια εκλογική αναμέτρηση για άλλους σκοπούς, μη εθνικούς είτε είναι οι ευρωεκλογές είτε είναι οι αυτοδιοικητικές εκλογές είτε είναι ακόμη και δημοσκοπήσεις -γιατί αυτό το είχαμε δει και με δημοσκοπήσεις- να ισχυρίζεται ένα κόμμα ότι η Βουλή είναι μη νομιμοποιημένη.

Και ποιο κόμμα; Το κόμμα που στις ευρωεκλογές -όπου η ψήφος είναι πολύ πιο χαλαρή απ' ό,τι στις εθνικές εκλογές- πήρε 26%. Σοβαρά; Και αυτό σημαίνει ότι η κυβερνητική πλειοψηφία είναι απονομιμοποιημένη; Από πού προκύπτει αυτή η ερμηνεία του Συντάγματος; Και πώς αυτό αρμόζει με μια ηθική της Αριστεράς; Εγώ δεν το αντιλαμβάνομαι αυτό.

Εδώ, λοιπόν, θα κληθούμε όλοι να απαντήσουμε στο μεγάλο ερώτημα. Υπάρχει εναλλακτικός δρόμος; Με άλλα λόγια, υπάρχει άλλος δρόμος για να παραχθεί δημόσιος πλούτος και να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας; Γιατί όλο το διακύβευμα είναι αυτό. Δεν είναι οι απίστευτες φλυαρίες που ακούει ο ελληνικός λαός στα τηλεπαράθυρα. Δεν είναι η περιγραφή και οι αφηγήσεις μιας, πράγματι, δύσκολης κατάστασης. Αυτό που θέλει ο λαός να ακούσει από όλους μας, είναι η πρόταση εξόδου από την κρίση.

Και η πρόταση της Κυβέρνησης έχει συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα. Μιλά για την άμεση διαπραγμάτευση τώρα, την έξοδο από το μνημόνιο και την διατήρηση με θεσμικό τρόπο της ισορροπίας και της σταθερότητας στη χώρα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ**)

Έναντι αυτού, τι προτείνετε; Προτείνετε να πάμε σε εκλογές τώρα, στην πιο κρίσιμη στιγμή; Εγώ δεν θα σας αναφέρω άλλα νούμερα, θα σας αναφέρω έναν ανθρώπινο αριθμό που απαντά στο μεγάλο στοίχημα της ελληνικής κοινωνίας, που είναι το 1,5 εκατομμύριο ανέργων. Για πρώτη φορά τον Ιούλιο του 2014 σε σχέση με τον Ιούλιο του 2013, είχαμε εβδομήντα χιλιάδες λιγότερους άνεργους. Για πρώτη φορά τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια μια μειώθηκε η ανεργία. Λίγο; Ναι. Ελάχιστα; Ναι. Αλλά η στρόφη έγινε. Δεν έχει νόημα να το συζητήσουμε αυτό;

Και να συζητήσουμε και κάτι άλλο. Ανήκω στην Κοινοβουλευτική Ομάδα ενός κόμματος, του ΠΑΣΟΚ, που υπέστη τα πάνδεινα τα τελευταία τέσσερα χρόνια, ύβρεις, προπηλακισμούς, αριστεροδεξιές συνωμοσιολογίες, από το ότι είναι πουλημένοι όλοι στο ΔΝΤ, τους Αρειανούς, «μας ψεκάζουν», «θα μας τα πάρουν οι ξένοι», έως ότι όλα ήταν στημένα, γιατί προφανώς η πλουτοκρατία το ήθελε. Επειδή ανήκω, λοιπόν, σε αυτούς που υπέστημεν για τέσσερα χρόνια όλα αυτά, δικαιούμαι και εγώ και αρκετοί άλλοι να λέμε ότι επιτέλους απαιτείται αλήθεια, γενναιότητα, εντιμότητα και καθαρό πρόσωπο απέναντι σε ένα λαό που έχει υποστεί απίστευτες θυσίες. Και η αναγνώριση των θυσιών του λαού δεν είναι να τις περιγράφουμε. Είναι να προτείνουμε λύσεις επιούλωσης των πληγών. Και δεν ακούω καμμία τέτοια πρόταση από κανέναν από την Αντιπολίτευση.

Θα συμφωνήσω μόνο με τον Θανάση Παφίλη σε ένα θέμα. Ναι, ο σοσιαλισμός λύνει το πρόβλημα της ανεργίας. Και ο σοσιαλισμός όμως -όταν υπήρχε ο υπαρκτός σοσιαλισμός- έβαζε μια βαρυσκή προϋπόθεση. Κάποιος παρήγαγε πλούτο, για να μπορεί ο λαός, το προλεταριάτο, να έχει έστω αυτά που είχε. Εάν δεν παράγεται πλούτος, δεν μπορούν να ζήσουν οι κοινωνίες με δανεικά και η ελληνική κοινωνία ζούσε με δανεικά για πάρα πολλά χρόνια.

Και δεν θα θυμηθώ το έλλειμμα του 15,5%, το δημοσιονομικό έλλειμμα. Θα θυμηθώ κυρίως -γιατί αυτό έχει σημασία σήμερα και για αύριο- το έλλειμμα της ανταγωνιστικότητας. Όσα λεφτά και να ρίξεις στον «πίθο των Δαναΐδων», που τα λεφτά αυτά ως ρευστότητα πηγαίνουν σε εισαγωγές προϊόντων που παράγονται εκτός Ελλάδας, δεν κάνεις τίποτα.

Έχει, λοιπόν, απόλυτο νόημα, όχι να ζητάς ρευστότητα, όχι να ασκείς κενυσιανές πολιτικές αλλά να ξέρεις αυτές οι πολιτικές σε ποιες θέσεις εργασίας αντιστοιχούν, εντός Ελλάδας ή εκτός Ελλάδας. Έχει, λοιπόν, απόλυτο νόημα να πούμε ποιο είναι το νέο παραγωγικό μοντέλο που προτείνουμε, ποιες είναι οι νέες θέσεις εργασίας, ποια είναι η ανταγωνιστικότητα και η εξωστρέφεια, που πρέπει να δέπτεται αυτήν την Ελλάδα του αύριο. Περὶ αυτού δεν ακούω τίποτα. Αντίθετα, ακούω αλαζονικές αυτοεπιβεβαιωτικές περιγραφές για την Κυβέρνηση του αύριο.

Ξέρετε, υπάρχει ο χαρακτηρισμός του προπονητή της κερκίδας. Όταν γίνεται ο αγώνας, κάποιοι είναι μέσα στο γήπεδο και παλεύουν και υπάρχουν και προπονητές, μέσα στο γήπεδο όμως, που παλεύουν για να αλλάξουν τη ροή του παιχνιδιού και υπάρχουν και χιλιάδες προπονητές στις κερκίδες, που δίνουν δήθεν οδηγίες στους παίκτες.

Όταν κληθήκατε να συμμετάσχετε στην εθνική επιτροπή διαπραγμάτευσης, προτιμήσατε την ασφάλεια της απομάκρυνσης, του καναπέ, της απουσίας. Το θεωρείτε αυτό υπεύθυνη στάση; Οι άλλοι που συμμετέχουν στη λήψη μέτρων, που δεν είναι αρεστά στο λαό, μερικές φορές είναι και άδικο, που όμως είναι αναγκαία, το ήθελαν αυτό;

Αυτές οι απαντήσεις, είναι οι μόνες απαντήσεις που ζητά ο ελληνικός λαός να απαντηθούν, δηλαδή πως θα του δημιουργήσετε νέες θέσεις εργασίας και πως θα δημιουργήσετε ένα δίχτυ κοινωνικής ασφάλειας.

Θα μου επιτρέψετε -επειδή έχει ενδιαφέρον- το ερώτημα. Άραγε κάπου αυτή η Κυβέρνηση ασκεί προοδευτικές πολιτικές κι αν ασκεί προοδευτικές πολιτικές -έστω, λέω εγώ, σε κάποιους

τομείς- η Αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ, τις αποδέχεται, τις βελτιώνει, τις υπερψηφίζει;

Θα σας δώσω πέντε χαρακτηριστικά παραδείγματα από τη δραστηριότητα του Υπουργείου, του οποίου έχω την τιμή να προϊσταμαι.

Παράδειγμα πρώτο. Στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, ο κ. Τσίπρας εξαγγέλλει δωρεάν ρεύμα για τριακόσιες χιλιάδες οικογένειες. Το εκτιμώμενο κόστος, με την αξιοπιστία υποτίθεται των οικονομικών συμβούλων του κ. Τσίπρα, είναι 59 εκατομμύρια ευρώ. Ζητώ από τις υπηρεσίες του Υπουργείου να το αξιολογήσουν, να εκτιμήσουν το κόστος του μέτρου. Αντί για 60 εκατομμύρια ευρώ, είναι 260 εκατομμύρια ευρώ -πενταπλάσιο!

Ερωτώ. Έστω κι αυτά τα 60 εκατομμύρια, ποιος θα τα πληρώσει; Καμμία απάντηση. Τα 260 εκατομμύρια -πολύ περισσότερο- ποιος θα τα πληρώσει;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Πώς το υπολογίσατε; Με τι τιμή;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Παράδειγμα δεύτερο. Εξαγγελία πάλι του ΣΥΡΙΖΑ στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Να μην κόβεται το ρεύμα καθόλου στους δικαιούχους του κοινωνικού οικιακού τιμολογίου.

Μα συνάδελφοι, σε ποιον πολίτη που είναι ενταγμένος στο κοινωνικό οικιακό τιμολόγιο, έχει κοπεί το ρεύμα; Οι δικαιούχοι του κοινωνικού οικιακού τιμολογίου είναι πεντακόσιες εβδομήντα χιλιάδες οικογένειες, σχεδόν δύο εκατομμύρια Έλληνες. Είχα την τιμή να είμαι ο πρώτος Ευρωπαίος Υπουργός που το υπέγραψε. Ποτέ σε κανέναν ενταγμένο στο κοινωνικό οικιακό τιμολόγιο δεν κόπηκε το ρεύμα! Τι υποσχέθηκε ο Αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ, ότι δεν θα κοπεί αυτό που δεν κόβεται; Δεν το ξέρετε;

Τρίτο παράδειγμα. Πριν είκοσι ημέρες, συζητήσαμε στο εθνικό Κοινοβούλιο -και στην επιτροπή και στην Ολομέλεια- τρεις συμβάσεις για τα πετρέλαια, τρεις συμβάσεις για την ανάθεση μετά από διεθνείς διαγωνισμούς σε εταιρείες για την αξιοποίηση των ελληνικών υδρογονανθράκων στον Πατράϊκό, το Κατάκολο και τα Ιωάννινα.

Είναι διαγωνισμοί που έγιναν με απόλυτη διαφάνεια από μία πολυμελή επιτροπή, που εισηγήθηκε με ομόφωνες αποφάσεις στον Υπουργό και με έλεγχο όλων των συμβάσεων από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Τα προεκτιμώμενα έσοδα του ελληνικού δημοσίου για τις τρεις συμβάσεις στο βάθος της τριακονταετίας που λειτουργεί και υπάρχει ένα κοίτασμα φυσικού αερίου πετρελαίου είναι 15 δισεκατομμύρια ευρώ συνολική ωφελιμότητα στην εθνική οικονομία. Δημιουργούνται τρεις χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας για τις περιοχές Δυτικής Ελλάδας, Ηπείρου και Ιονίων νήσων που σημαίνει 2 δισεκατομμύρια ευρώ επιπλέον έσοδα και τοπικές ωφελιμότητες.

Το καταψηφίσατε! Αυτό όμως δεν ήταν προοδευτικό και φιλολαϊκό; Δεν έγινε μετά από έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου; Και δεν έφτανε αυτό! Ζητήσατε και κάτι τραγικό, εγκληματικό, απαράδεκτο, να ακυρώσουμε τον διεθνή διαγωνισμό για τις είκοσι θαλάσσιες περιοχές, που έχουμε ήδη προκηρύξει και να το πάμε μετά από λίγα χρόνια.

Με άλλα λόγια, τα έσοδα που προσμένει ο ελληνικός λαός και τα οποία θα χρηματοδοτήσουν με βάση νόμο που εμείς περάσαμε, εμείς εισηγηθήκαμε και ψηφίσαμε, στο Ταμείο Αλληλεγγύης Γενεών, μόνο για το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, μόνο για τις συντάξεις των Ελλήνων πολιτών, μας ζητήσατε επίσημα πριν είκοσι μέρες, τα έσοδα αυτά να τα αναστείλουμε για μία δεκαετία. Γιατί; Έχετε από πουθενά αλλού να πάρετε λεφτά για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος ή μήπως το αντιπολιτευτικό μένος σας τυφλώνει τόσο πολύ που δεν βλέπετε και τα προφανή, τα στοιχειώδη, που ωφελούν την ελληνική κοινωνία και τον ελληνικό λαό;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: «Ακόμη δεν τον είδαμε και Γιάννη τον είπαμε».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, αν έχετε την καλοσύνη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ο Αρχηγός σας υποσχέθηκε Ταμείο

Αλληλεγγύης Γενεών. Αν δεν τον είδατε ούτε τον Αρχηγό σας, ούτε Γιάννη να μην τον πείτε.

Θα σας αναφέρω το επόμενο παράδειγμα, το τέταρτο. Καταθέτουμε τροπολογία και κάνουμε μία παρέμβαση δομικού χαρακτήρα για το αγροτικό πρόβλημα της χώρας για το ποια είναι τα κόστη στον αγροτικό τομέα, το κόστος καλλιέργειας -φυτοφάρμακα, λιπάσματα- το κόστος ενέργειας -πότισμα κ.ο.κ.- και το κόστος μεταφοράς και προώθησης των προϊόντων.

Με αυτή την παρέμβαση, για πρώτη φορά στο ελληνικό δημόσιο, δίνουμε το δικαίωμα όχι σε άτομο, όχι σ' έναν αγρότη, αλλά στους Γενικούς Οργανισμούς Εγγείων Βελτιώσεων, σε συλλογική οντότητα του ελληνικού αγροτικού κόσμου -δίνουμε για πρώτη φορά, το επαναλαμβάνω, το δικαίωμα- να κάνει συμψηφισμό της ενέργειας που ο ίδιος παράγει με την ενέργεια που καταναλώνει.

Με απλά λόγια, κάνουμε πράξη την ενεργειακή δημοκρατία του Τζέρεμι Ρίφκιν. Αυτό που λέτε εσείς στα λόγια, εμείς το κάνουμε πράξη και το καταψηφίζετε. Με απλά λόγια, δώσαμε το δικαίωμα στους Γενικούς Οργανισμούς Εγγείων Βελτιώσεων όλης της Ελλάδας, σε πάνω από εκατό χιλιάδες Έλληνες αγρότες, να επενδύσουν σε φωτοβολταϊκά και αιολικά ως συλλογικό όργανο, η ενέργεια που καταναλώνουν για να ποτίσουν τα χωράφια να απορροφάται από το σύστημα και σε ετήσια βάση να συμψηφίζεται. Θέλετε να σας το πω με άλλα λόγια; Ο ΓΟΕΒ Αργολίδας, που πληρώνει κάθε χρόνο 1 εκατομμύριο ευρώ για ρεύμα, μπορεί να πληρώνει μόνο 100.000.

Αυτό, λοιπόν, το καταψηφίσατε για λόγους αντιπολίτευσης. Είναι υπεύθυνη στάση αυτή ενός κόμματος που θέλει αύριο να είναι κυβέρνηση, που φιλοδοξεί αλαζονικά να γίνει κυβέρνηση;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Το παράδειγμα είναι από τον ΓΟΕΒ Αργολίδας!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κύριε Αποστόλου, αν δεν το ξέρετε, ΓΟΕΒ υπάρχουν σ' όλη την Ελλάδα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Το ξέρω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Μπορείτε να πάτε στη Θεσσαλία, αν δεν το γνωρίζετε, να πάτε στην κεντρική Μακεδονία, να πάτε στην Ηλεία. Εκατοντάδες χιλιάδες Ελλήνων αγροτών στενάζουν κάτω από το ενεργειακό κόστος και παρακαλούν για φθηνότερα τιμολόγια ηλεκτρικού και τους τα δίνουμε και το αρνείσθε. Ποια είναι η απάντησή;

Θα περάσω και σ' ένα ακόμη παράδειγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ να συντομεύετε, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Καταθέτουμε τροπολογία και λέμε το εξής: Για τις τρεις χιλιάδες δομές κοινωνικής αλληλεγγύης, κοινωνικά συστήματα, εκκλησιαστικά συστήματα, δημοτικά συστήματα, παντοπωλεία, φαρμακεία, όλες τις κοινωνικές δομές και ΚΥΚΑ-ΜΕΑ, δομές που περιθάλπουν ανθρώπους που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα, αυτές οι δομές να έχουν έκπτωση στο ηλεκτρικό ρεύμα κατά 80%. Και το καταψηφίζετε ξανά! Αριστερό κόμμα είναι αυτό; Είστε τόσο τυφλωμένοι πια;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Μην λέτε ανακρίβειες!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Γιατί το καταψηφίσατε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Μην λέτε ανακρίβειες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Το καταψηφίσατε, ναι ή όχι;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Όχι!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Όχι; Το υπερψηφίσατε; Όλα όσα προανέφερα; Μπράβο!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Θα απαντήσω μετά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Να το δούμε στα Πρακτικά.

Έρχομαι και στο ερώτημα που θα σας θέσω την επόμενη εβδομάδα. Έχουμε καταθέσει ήδη τροπολογία να μειωθεί σε πενήντα χιλιάδες οικογένειες που μένουν σε Αττική, Θεσσαλονίκη και Θεσσαλία κατά 60% το κόστος σύνδεσης με το φυσικό αέριο,

για να μειώσουμε το άθλιο αυτό φαινόμενο της αιθαλομίχλης. Θα την υπερψηφίσετε την τροπολογία ή όχι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα το δούμε τότε, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Όχι, αφήστε με, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, συντομεύετε, αν θέλετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Ποια τροπολογία τώρα!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Και θα προχωρήσουμε και σε μια άλλη, την επόμενη εβδομάδα. Θα απελευθερώσουμε την αγορά φυσικού αερίου για να μπορούν πιο εύκολα να γίνουν εταιρείες παροχής αερίου στην ανατολική Μακεδονία και Θράκη, στην κεντρική Μακεδονία και στην Πελοπόννησο. Περιμένω και εκεί να δω την αριστερή αντίδραση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή πάντα σε τέτοιες περιπτώσεις υπάρχει ένα «διά ταύτα» που ζητά να ακούσει ο ελληνικός λαός, εγώ θέλω να καλέσω όλους τους συναδέλφους με αίσθημα ευθύνης απέναντι στην κρισιμότητα των στιγμών, απέναντι σε αυτό που βιώνει ο καθένας από εμάς, ανεξάρτητα από το κόμμα στο οποίο ανήκει, στην οικογένειά του, στον ευρύτερο περίγυρό του, που είναι πράγματι μια κοινωνία ματωμένη, πληγωμένη, απογοητευμένη, που τώρα όμως για πρώτη φορά της δίνεται η δυνατότητα να σηκωθεί όρθια, σας καλώ με αίσθημα ευθύνης, με αίσθημα πατριωτισμού να σταθούμε όλοι υπεύθυνοι έναντι της κρισιμότητας των στιγμών.

Θεωρώ προφανές ότι η Κυβέρνηση πρέπει να στηριχθεί και να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριοι συνάδελφοι, ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να μιλήσω επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Υπάρχει ένα πολύ σοβαρό ζήτημα, το οποίο θα πρέπει να το έχετε αντιληφθεί. Έχω στα χέρια μου τη λίστα των Υπουργών που έχει δοθεί από την Κυβέρνηση. Είναι από τις 18.00' μέχρι τις 22.30' να μιλήσουν εννέα Υπουργοί, από δεκαπέντε, δεκαοκτώ, δώδεκα, έντεκα λεπτά κ.λπ..

Εδώ πέρα μέσα δεν είμαστε για να ακούμε -για να μην πω υφιστάμεθα- την προπαγάνδα της Κυβέρνησης.

Έχει μιλήσει ένας από το ΣΥΡΙΖΑ ο κ. Λαφαζάνης, από τις 18:10' το απόγευμα. Έχουν μιλήσει έντεκα από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, σε σύνολο εβδομήντα εννέα ομιλητών.

Κύριε Πρόεδρε, αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί. Ή το αντιλαμβάνεστε ή δεν το αντιλαμβάνεστε. Δεν είναι προσωπικό το θέμα. Έχω μιλήσει τέσσερις φορές για θέματα διαδικαστικά από χτες που έχει ξεκινήσει αυτή η συζήτηση. Επιβάλαμε τα δύο μεσημέρια να συνεχιστούν οι συνεδριάσεις, για να φτάσουμε να έχουν μιλήσει εβδομήντα εκ των απλών Βουλευτών; Τι στήσιμο είναι αυτό από πλευράς της Κυβέρνησης; Σας μιλάω για στήσιμο! Για πολιτικό στήσιμο! Το αντιλαμβάνεστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Βούτση, ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Με συγχωρείτε για τον τόνο μου, δεν είναι προσωπικά σε εσάς. Το πολιτικό στήσιμο αυτό δεν μπορούμε να το θάβουμε! Το καταλαβαίνετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Βούτση, με συγχωρείτε, εγώ έχω μπροστά μου έναν κατάλογο ομιλητών, όπου εκ περιτροπής...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Καμμία περιτροπή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, σιγά...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Είναι αλγόριθμος με 4:2:1:1:1:1:1. Μιλάμε δύο σε κάθε δεκατρείς από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Πρόκειται περί στήσιματος σας λέω! Το αντιλαμβάνεστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε συνάδελφε, ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Και συμφωνεί και ο κ. Μπούρας εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας και για τη Νέα Δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κοιτάξτε, έχω...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ενδεχομένως συμφωνούν κι άλλα κόμματα ή δεν το έχουν αντιληφθεί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, από τις 18:00' μέχρι τώρα έχουν μιλήσει μόνο τρεις Βουλευτές!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, αυτήν τη στιγμή θα σας έλεγα ότι θα δώσω τον λόγο σε δύο Βουλευτές, οι οποίοι είναι στη σειρά στον κατάλογο που έχωμπροστά μου. Θα δώσω στον κ. Κουράκο και στον κ. Καραγκούνη τον λόγο. Εν συνεχεία, θα μιλήσει ο κ. Μπόλαρης ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Απ' ό,τι ξέρετε ο Κανονισμός της Βουλής δυστυχώς -κι εγώ λέω «δυστυχώς»- ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Τι «δυστυχώς», κύριε Πρόεδρε; Στήσιμο είναι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δίνει κάποιες δυνατότητες στους Κοινοβουλευτικούς Εκπρόσωπους και στους Υπουργούς. Δηλαδή για τον Υπουργό λέει ότι μιλάει όποτε θέλει. Επίσης, το ίδιο ισχύει για τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο.

Να αλλάξω τον Κανονισμό; Τι να κάνω; Δεν υπάρχει τέτοια δυνατότητα εκ μέρους του Προεδρείου. Ο Κανονισμός της Βουλής λέει ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος μιλά όταν ζητήσει τον λόγο, το ίδιο και ο Υπουργός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, αλλά ξέρετε πόσους Υπουργούς, Αναπληρωτές Υπουργούς και Υφυπουργούς έχει η Κυβέρνηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Αυτός ο Κανονισμός δεν φτιάχτηκε από αυτήν τη Βουλή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ε τότε να μιλάνε, λοιπόν, μόνο οι Υπουργοί και οι Αρχηγοί!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο Κανονισμός αυτός δεν έχει ψηφιστεί και συνταχθεί από την παρούσα Βουλή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Γιατί μου έχετε κλείσει το μικρόφωνο; Υπάρχει κανένα πρόβλημα; Σας παρακαλώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Έχει κλείσει το μικρόφωνο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Γιατί μου κλείσατε το μικρόφωνο; Ποιος έκλεισε το μικρόφωνο από εσάς; Γιατί κύριε; Γιατί κύριε; Γιατί κλείσατε το μικρόφωνο; Δεν κατάλαβα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, όχι, όχι ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν καταλαβαίνω γιατί κλείσατε το μικρόφωνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Έγινε το εξής. Επειδή μιλούσα εγώ, ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν καταλαβαίνω! Έχω τον λόγο εγώ; Είμαι όρθιος;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Μην τα βάζετε με τον υπάλληλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συνεχίστε, κύριε Βούτση, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Επειδή μιλούσε ο Πρόεδρος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Εντάξει, κύριε Τριαντάφυλλε. Καταλαβαίνετε ότι υπάρχει και μια αίσθηση αλαζονείας που κατεβαίνει προς τα κάτω σε κάποιους κυρίους εδώ πέρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Μην παίζετε θέατρο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ. Δεν υπάρχει λόγος να οξύνουμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, γνωρίζετε καλύτερα εμού γιατί εσείς και κάποιοι εκ των κυρίων είστε πολλά περισσότερα χρόνια από εμένα εδώ ότι είναι η πρώτη Βουλή στην οποία υπάρχουν οκτώ διαφορετικά κόμματα. Για πρώτη φορά δεν είναι οκτώ; Υπάρχει μια συγκυβέρνηση η οποία είχε τρία κόμματα. Τώρα έχει δυο. Και με αυτήν την έννοια είναι προφανές ότι για τους απλούς Βουλευτές, δηλαδή για όλους, δεν υπάρχει καμμία δυνατότητα να παρεμβαίνουν στις συζητήσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Πρέπει να αλλάξει ο Κανονισμός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Αυτό δεν σας απασχολεί; Είναι το ίδιο

όταν ήταν τρία κόμματα εδώ, τέσσερα κόμματα και μια μονοκομματική Κυβέρνηση; Έχω λάθος κύριοι; Δεν αδικώ νομίζω κανέναν και μιλάω εκ μέρους όλων. Μήπως δεν το καταλαβαίνουμε αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Βούτση, μέχρι αυτήν τη στιγμή έχουν ομιλήσει εξήντα Βουλευτές. Εκτιμώ ότι εφόσον θα πάμε αύριο στα έξι λεπτά, όπως πληροφορούμαι...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Αν πάμε και στα δυο, μπορεί να μιλήσουν εκατό τελικά. Και να μιλάνε οι Υπουργοί να μας προπαγανδίζουν τις θέσεις τους. Μα, είναι δυνατόν; Σε μια αίτηση παροχής ψήφου εμπιστοσύνης; Σαν να κάνουν σε εμάς πρόταση μομφής, σαν να είμαστε κυβέρνηση! Ερχόμαστε εδώ και ακούμε τη δέλτο του κατηγορητηρίου εναντίον της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, στην οποία δεν μπορούμε να απαντήσουμε. Δεν το καταλαβαίνετε; Δεν το αντιλαμβάνεστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Βούτση, με συγχωρείτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Μιλάει ο κ. Χαρδούβελης στις 18:30 και ο υπεύθυνος της ΣΕΚΕ Οικονομικών ή οποιοσδήποτε άλλος δεν μπορεί να απαντήσει, δεν θα απαντήσει σήμερα. Σας ικανοποιεί; Είναι επίπεδο δημοκρατίας αυτό; Κάντε το. Τελειώσαμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Κουράκο, έχετε τον λόγο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, άλλος του ΣΥΡΙΖΑ δεν θα μιλήσει σήμερα; Δηλαδή από τις 18:30 δεν θα μιλήσει άλλος του ΣΥΡΙΖΑ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Βλέπω τον κ. Πετράκο...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Είναι το στημένο δικομματικό παιχνίδι. Φαντασιώνονται!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Είμαστε έξι ώρες και δεν θα μιλήσει ένας του ΣΥΡΙΖΑ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Να φύγουμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα κοιτάξω να μιλήσετε. Θα μιλήσετε!

Ορίστε, κύριε Κουράκο, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, από τις 18:00 μέχρι τώρα έχουν μιλήσει μόνο τρεις Βουλευτές. Για όνομα του Θεού!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Αυτό συμβαίνει δυστυχώς σε όλες τις ειδικές συνεδριάσεις. Και γινόταν πάντοτε, το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Είστε παλιός Βουλευτής. Είμαι πιο παλιός από εσάς. Πάντα το πρόβλημα αυτό υπάρχει. Πάντα παρπονούνται οι Βουλευτές ότι δεν έχουν χρόνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Με άλλη σύνθεση Βουλής όμως. Εδώ είναι στημένο κομματικά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Κουράκο, πάρτε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Εδώ τώρα ενδιάμεσα των Υπουργών μπαίνουν Βουλευτές!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όταν οι συνάδελφοί μας εδώ αντί για επτά λεπτά μιλούν δεκατέσσερα...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν φταίει αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): «Δεν φταίει αυτό»; Τι λέτε;

Ορίστε, κύριε Κουράκο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν φταίει αυτό. Έξι υπουργοί σε δυο ώρες!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χωράει καμμία αμφιβολία ότι η προσφυγή της συγκυβέρνησης στη διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης στοχεύει αποκλειστικά στη συσείρωση των Κοινοβουλευτικών τους Ομάδων.

Ο ανασχηματισμός του καλοκαιριού όχι απλά δεν έδωσε φρεσκάδα και ανανέωση, αλλά αντιθέτως παλινωδίες του ΕΝΦΙΑ μετέτρεψαν την αγανάκτηση των πολιτών σε οργή.

Γνωρίζετε τις αντιδράσεις των δικών σας Βουλευτών για τους κυβερνητικούς χειρισμούς. Η συμπεριφορά της Κυβέρνησης συνιστά απαξίωση του θεσμού του Βουλευτή. Το αποκορύφωμα της απαξίωσης αποτελεί η σημερινή διαδικασία, αφού η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί την ψήφο εμπιστοσύνης ως μέσο πολιτικού εκβιασμού των Κοινοβουλευτικών Ομάδων τους. Ο κ. Σαμαράς προσπαθεί να περισώσει τον κ. Βενιζέλο.

Διερωτάται κάποιος: Πώς γίνεται μία Κυβέρνηση που επικαλείται ότι είναι εν εξελίξει ο έλεγχος της τρόικας, που είναι πλέον κρίσιμος και καθοριστικός για την πορεία της χώρας, ταυτόχρονα να οδηγεί υπό κρίση την κυβερνητική σας πλειοψηφία και σταθερότητα; Πόσω μάλλον όταν σε έναν μήνα περίπου ψηφίζεται και ο προϋπολογισμός.

Κύριε Σαμαρά και κύριε Τσίπρα, οι καιροί είναι πονηροί και δύσκολοι για να παίζετε το προσωπικό σας μέλλον εις βάρος της πατρίδας και του λαού. Σας προτρέπω να διαβάσετε τη δήλωση του σεβαστού Αρχιεπισκόπου: «Να κάνουμε αυτοκριτική των πράξεών μας, να είμαστε προσεκτικοί στις επιλογές μας και στην πορεία μας και να ξέρουμε ότι αυτός ο τόπος πέρασε πολλές κρίσεις, αλλά με ενότητα, με τη σύνεση των ανθρώπων ξεπεράστηκαν». Κατά την άποψή μου αυτό είναι το παράδειγμα που πρέπει να ακολουθήσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες δεν φοβούνται «τους κομμουνιστάς» και ότι θα τους πάρουν τα σπίτια. Φοβούνται τον ΕΝΦΙΑ, τις κατασχώσεις από τις εφορίες, τα ταμεία και τις τράπεζες.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, χτυπήσατε το DNA της παράταξης, τους νοικοκυραίους Έλληνες και τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες. Σημειώστε ότι αυτά δεν τα λένε ούτε οι «μπαχαλάκηδες» ούτε το «λόμπι της δραχμής».

Σας τα λένε οι απλοί πολίτες, οι νοικοκυραίοι, που εμπιστεύθηκαν τις αποταμιεύσεις τους στο κράτος, αυτοί που πληρώνουν με συνέπεια για χρόνια τις εισφορές τους και τώρα βλέπουν το εφάπαξ τους να χάνεται και τη σύνταξή τους να εξανemizεται.

Σας το λένε αυτοί που τόλμησαν να στήσουν τη δική τους επιχείρηση και τόσα χρόνια χρηματοδοτούσαν με φόρους την κρατική μηχανή και τώρα βλέπουν το κράτος να τους παίρνει με τη βία το βίός τους.

Τέλος, σας το λένε όλοι αυτοί που ατύχησαν να έχουν την ανάγκη ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους είτε αυτό αφορά κοινωνικά επιδόματα είτε περιθαλψη και διαπιστώνουν ότι δεν έχουν κανένα στήριγμα.

Μιλάει ο κ. Σαμαράς για ανάπτυξη. Εγώ ρωτώ: Πόσα λεφτά ήρθαν και πόσα έφυγαν από την Ελλάδα τα τελευταία δυόμισι χρόνια; Ισχύει αυτό που είπε ο Υπουργός της Κυβέρνησής σας και συγκεκριμένα ο κ. Χρυσοχοϊδης ότι δεν έχει γίνει καμμία επένδυση στην Ελλάδα τα τελευταία δυόμισι χρόνια;

Μας ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης και παράλληλα μιλάτε για την έξοδο από το μνημόνιο μαζί σας. Πείτε μας, όμως, πώς θα γίνει αυτό, με ποιο εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης και ανάπτυξης, με ποιους όρους και προϋποθέσεις; Πώς πάνε τα stress tests των τραπεζών;

Μέχρι σήμερα το μόνο που ακούμε τόσο από εσάς, κύριε Σαμαρά, όσο και από τον κ. Τσίπρα είναι κορόνες και ευχολόγια.

Κυρίες και κύριοι, η αποτυχία της κυβερνητικής πολιτικής είναι κοινά αποδεκτή. Προφανώς και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν αποτελεί τίποτα περισσότερο από ένα μωσαϊκό ανθρώπων, προσώπων και θέσεων χωρίς καμμία κοινή αφετηρία, αλλά με κοινό προσανατολισμό για την κατάληψη της εξουσίας. Άλλωστε το κουστούμι απέξω είναι ροζουλί και από μέσα πράσινο. Ανάποδο καρπούζι μου θυμίζετε, με τη μόνη διαφορά ότι τα μαύρα κουκούτσια είναι οι ακραίες συνηθειές σας!

Είναι απογοητευτικό για τη χώρα και το πολιτικό σύστημα ότι η διαφαινόμενη εναλλακτική πρόταση που έχετε υιοθετήσει, κάθε παρεχόμενη κοινοτική στρατηγική χαρακτηρίζεται από ακατάσχετη υποσχεσιολογία, ανεύθυνη παροχολογία, φθινό λαϊκισμό και τεράστιες αντιθέσεις. Ο κ. Τσίπρας τη μία υπόσχεται διαγραφή του χρέους και την άλλη επιμήκυνση. Και μπορούμε να συζητήσουμε και τόσα άλλα. Πληθώρα κινήσεων και πρωτοβουλιών...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Η Κυβέρνηση ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης, όχι εμείς. Κριτική στην Κυβέρνηση να κάνετε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Δεν αντέχουν στην κριτική! Θα ακούσετε και η Συμπολίτευση και η Αντιπολίτευση.

Θέλετε να σας πω κύριε Λαφαζάνη επειδή με διακόπτετε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Σας διακόπτω, βεβαίως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Έχουμε την χειρότερη Κυβέρνηση και τη χειρότερη Αξιοματική Αντιπολίτευση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δίνετε εξετάσεις στην Κυβέρνηση, αυτό κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Λαφαζάνη, έχετε το δικαίωμα δευτερολογίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Τις εξετάσεις μου τις έχω δώσει στο λαό, κύριε Λαφαζάνη. Εσείς τι εξετάσεις δίνετε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Άριστες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: ...που ο Τσίπρας δηλώνει άθεος και έγινε ορθόδοξη και καθολική περιφερόμενη θεούσα; Φορέστε του και μία κελεμπία να τον κάνετε ιμάμη!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ: Δεν ντρέπεστε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Κύριε Σαμαρά, κύριε Τσίπρα, σε μία κοινωνία που αναζητά τη σύνθεση, δυστυχώς παρουσιάζετε διχαστικοί, παρωχημένοι και προκλητικά ανεύθυνοι. Αντί να υπάρχει μία πραγματική εθνική συνεννόηση για το χρέος, εμείς συζητάμε για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Αντί να υπάρχει ένα σχέδιο και ένας οδικός χάρτης για τη μεταμνημονιακή εποχή, ο κ. Σαμαράς αναφέρεται σε «μαξιλαράκια» για την εκλογή του Προέδρου, για τους εκατόν ογδόντα Βουλευτές. Αυτά γίνονται από τη μία μεριά.

Από την άλλη ο κ. Κωνσταντόπουλος του ΣΥΡΙΖΑ μιλάει για αργυρώνητους Βουλευτές που θα ψηφίσουν Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Και ερωτώ: Όσοι Βουλευτές δεν ψηφίσουν τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, από πού θα είναι αργυρώνητοι, από τον ΣΥΡΙΖΑ και τον κ. Κωνσταντόπουλο; Είναι απαράδεκτη αυτή η στάση τόσο του Πρωθυπουργού της χώρας όσο και του ΣΥΡΙΖΑ.

Κυρίες και κύριοι, βολεύει ο δικοματισμός, ώστε το πολιτικό σύστημα να είναι απόλυτα ελεγχόμενο. Τι λέει τόσο η Κυβέρνηση όσο και η Αξιοματική Αντιπολίτευση σε ό,τι αφορά τους Ανεξάρτητους Βουλευτές; Το μόνο που τους έχει απομείνει είναι η αξιοπρέπειά τους. Δεν την εκχωρούμε σε κανέναν. Γι' αυτό φροντίστε μήπως βρεθείτε όλοι σας προ εκπλήξεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι, σήμερα θα έπρεπε να συζητούμε για το χρέος, αν θέλετε να είμαστε σοβαροί. Θα έπρεπε να συζητούμε πώς θα μπορέσουμε συντεταγμένα, με ένα σχέδιο εθνικής ανασυγκρότησης και ανάπτυξης να βγούμε από το αδιέξοδο που μας έχουν οδηγήσει οι δανειστές μας και να οδηγηθούμε σε έξοδο από τα μνημόνια, ώστε σταδιακά να ανακτήσουμε την εθνική κυριαρχία και αξιοπρέπεια.

Έχουμε την υποχρέωση να ιεραρχήσουμε ως προτεραιότητα την ενότητα και την κοινωνική συνοχή στη βάση μίας εθνικής προσπάθειας ανασυγκρότησης. Η Κυβέρνηση αρχικά οφείλει να αντιμετωπίσει έστω και ώριμα, έστω και τώρα τις ευθύνες της. Είναι υποκριτικό και συνάμα απαξιοτικό να ζητά ψήφο εμπιστοσύνης προβάλλοντας ως επιχείρημα την έξοδο της χώρας από το μνημόνιο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η δημοκρατία επιβάλλει διάλογο και ο διάλογος επιτάσσει καθαρές προτάσεις. Έχουμε ευθύνη να αναδείξουμε με υπευθυνότητα, ειλικρίνεια, αξιοπιστία και σοβαρότητα ένα εθνικό σχέδιο ανάπτυξης. Γι' αυτό χρειάζεται κυβέρνηση εθνικής ενότητας, ώστε να συμβάλλουμε δημιουργικά στη χάραξη του οδικού χάρτη ανάπτυξης της οικονομίας, αποκατάστασης των αδικιών και της εθνικής ανεξαρτησίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ, αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να αναφερθώ και στα εθνικά θέματα. Επειδή όμως ο χρόνος δεν φτάνει, σας λέω ένα πράγμα. Οι καιροί είναι πολύ δύσκολοι. Τα εθνικά μας θέματα είναι ανοιχτά. Θα πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί και θα πρέπει όλοι μαζί, ανεξαρτήτως πολιτικών διαφορών, να είμαστε έτοιμοι. Δείτε το γεωπολιτικό παιχνίδι που παίζεται στην περιοχή μας.

Προσωπικά παραμένω συνεπής στις θέσεις μου, χωρίς συμβιβασμούς και ταλαντεύσεις. Γι' αυτό καταψηφίζω την Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριοι συνάδελφοι, είπα και το πρωί ότι δεν είναι δυνατόν ο χρόνος που καταναίσκείται από τρεις Βουλευτές στην ουσία να αφορά τέσσερις Βουλευτές. Φτάσαμε στο σημείο ο χρόνος που καταναλώνουν δύο Βουλευτές να αφορά τρεις, όταν φτάνουμε τα δέκα και έντεκα λεπτά. Δεν θέλω να διακόπτω ή να κλείνω το μικρόφωνο. Είμαστε σοβαροί άνθρωποι, Βουλευτές. Ας σεβαστεί ο ένας τον άλλον. Περιμένουν να μιλήσουν ακόμη εκατόν πενήντα Βουλευτές ακόμα. Τι να κάνουμε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και οι Υπουργοί να σέβονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Οι πάντες να σέβονται τον χρόνο. Το θέμα είναι ότι κανείς δεν τον σέβεται.

Ζήτησα τώρα από τη συνεργάτιδα να δω πόσα λεπτά έχει μιλήσει ο καθένας κι ελάχιστοι είναι αυτοί που σέβονται τον χρόνο. Δεν θέλω να κλείσω το μικρόφωνο.

Κύριε Καραγκούνη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος, εντός χρόνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που βασικά προσπάθησε να κάνει αυτές τις πρώτες δύο ημέρες η Κυβέρνηση, τα κυβερνητικά στελέχη και οι Βουλευτές της συγκυβέρνησης, είναι να παραθέσουν τι ακριβώς έχει πετύχει αυτά τα δύομισι χρόνια, τι προσπάθησε να πετύχει, ποιες ήταν και οι αδυναμίες -διότι άκουσα και κριτική- τι έχουμε μπροστά μας να αντιμετωπίσουμε, ποιες είναι οι προκλήσεις και τι έχουμε να κάνουμε από εδώ και πέρα.

Αυτό που άκουσα από την Αντιπολίτευση και βασικά από τον εισηγητή εκθέσεως αλλά και αυτό που αναπαράχθηκε από όλα τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και σήμερα είναι θεωρίες συνωμοσίας, ανυποστήρικτες κατηγορίες, έωλες αιτιάσεις, «είπε κάποιος κάτι».

Συνεχίζετε να δηλητηριάζετε τον λαό, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Θα μου πείτε βέβαια πρώτη φορά είναι; Εδώ προσπαθήσατε να οδηγήσετε σε επανάσταση τους μαθητές του δημοτικού. Τώρα εδώ θα κολλήσετε;

Δεν δίνετε καμμία υπόσχεση καλύτερα, σε αυτό που είστε και καλοί, σε αυτό που τουλάχιστον ακούγεται καλά στον ελληνικό λαό, αντί να προσπαθείτε να τον δηλητηριάζετε; Αφήστε που έχετε και απόθεμα. Έντεκα δισεκατομμύρια τα βγάζετε. Είκοσι επτά δισεκατομμύρια λέει το Υπουργείο Οικονομικών. Εκεί τουλάχιστον τα πάτε καλά.

Νομίζω ότι άλλα είναι τα προβλήματα του ελληνικού λαού, άλλες είναι οι προκλήσεις που πρέπει να απαντήσουμε κι αλλιώς πρέπει να πορευθούμε από εδώ και πέρα.

Η Κυβέρνηση μίλησε για την σκληρή προσπάθεια που έγινε τα τελευταία δύομισι χρόνια, για ένα ταξίδι που ξεκίνησε και που είχε βασικά δύο σταθμούς: Ο πρώτος σταθμός ήταν να πετύχουμε πλεονάσματα και ο δεύτερος σταθμός είναι να βγούμε γρήγορα από το μνημόνιο. Και αυτοί οι δύο σταθμοί είχαν μία καταληκτική ημερομηνία, το 2016. Αυτό που βασικά πέτυχε η Κυβέρνηση είναι να φέρει αυτήν την ημερομηνία δύο χρόνια νωρίτερα, γιατί από εδώ και πέρα αυτό είναι το βασικό, το πώς θα πορευθούμε στη νέα ημέρα.

Βεβαίως, μεσολάβησαν κι άλλα καλά νέα για τη χώρα και η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και τα 15 δισεκατομμύρια που εισέρευσαν στο τραπεζικό σύστημα με άμεσες επενδύσεις.

Οφείλω να πω ότι το τελευταίο χρονικό διάστημα υπάρχει όντως μία επιβράδυνση σε αυτή την πολύ θετική πορεία της οικονομίας μας, μία επιβράδυνση που έχει ως αφετηρία αυτή την εκλογολογία, που συνεχίζει όλο αυτό το διάστημα, με αφορμή την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί, με όλες τις δυνάμεις να τη συντηρήσει. Και γι' αυτό έγινε και η ψήφος εμπιστοσύνης, για ναβάλουμε τέλος σε αυτήν την εκλογολογία, που κανέναν δεν ωφελεί και κανένα δεν συμφέρει.

Διότι όλοι γνωρίζουμε τι προσπάθειες έχουν γίνει και ειδικά στον ευαίσθητο τομέα των τραπεζών.

Όπως γνωρίζετε, εκεί υπάρχει ένα πολύ μεγάλο πρόγραμμα, μεγάλης εμβέλειας που έχει ως στόχο την εξυγίανση και των ισολογισμών τους, αλλά βεβαίως -το σημαντικότερο και αυτό που ενδιαφέρει τον ελληνικό λαό- την έναρξη διοχέτευσης κεφαλαίων στην πραγματική οικονομία.

Ξέρετε πώς λειτουργεί το τραπεζικό σύστημα. Υπάρχουν συγκεκριμένες ντιρεκτίβες και από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, αλλά βεβαίως και την Τράπεζα της Ελλάδος. Έχω ακούσει, θα έλεγα, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον αυτά που λέει ο ΣΥΡΙΖΑ για τις τράπεζες -είναι εδώ και ο κ. Τσακαλώτος- όπου μιλάει για αποκρατικοποίηση. Για κοινωνικοποίηση έλεγε χθες ο Μάκης Βορίδης.

Τι εννοείτε με τον όρο «κρατικοποίηση»; Διότι εγώ αυτό που θυμάμαι στην Ελλάδα περί κρατικοποίησης είναι αυτό που συνέβαινε πριν πάρα πολλά χρόνια, εκεί δηλαδή που το τραπεζικό σύστημα λειτουργούσε με έναν πολύ συγκεκριμένο τρόπο, όχι με δεδομένα που ισχύουν τα τελευταία αρκετά χρόνια. Φερ' ειπείν, αν θέλει να πάρει κάποιος ένα δάνειο, θα δούμε την υπηρεσιακή του κατάσταση, θα δούμε την επιχειρηματική του δραστηριότητα και θα πάει να πάρει ένα δάνειο. Παλαιότερα, βέβαια, θυμόμαστε πώς δίνονταν τα δάνεια, όταν ήταν κάποιος κομματικό στέλεχος.

Αυτές τις ημέρες μας λέτε σήμερα ότι αναπολείτε; Επειδή έχετε εισφέρει και έναν καινούργιο όρο και ο όρος αυτός λέγεται «σεισάχθεια», με τον ίδιο τρόπο θα γίνεται και το χάρισμα των δανείων, με δότες διοικήσεις που θα βάλετε στις τράπεζες; Αυτό το μοντέλο μάς εισφέρετε. Αυτό μας λέτε ότι θα κάνετε. Είναι ένα ζήτημα το οποίο πρέπει να ξεκαθαρίσετε στον ελληνικό λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε ένα σημείο -γιατί λέχθηκε πάρα πολύ από τους συναδέλφους- που στο τρίτο και στο τέταρτο τρίμηνο του 2014 η χώρα μπαίνει σε ανάκαμψη μετά από εξήμισι χρόνια ύφεσης. Τώρα βρισκόμαστε σε ένα πολύ συγκεκριμένο σταυροδρόμι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η μια επιλογή είναι η χώρα να μην οδηγηθεί σε εκλογές, όπως προβλέπει βεβαίως και το Σύνταγμα. Αυτό θα σημαίνει πολύ συγκεκριμένα πράγματα για τη χώρα: Αναβάθμιση της ελληνικής οικονομίας, αναβάθμιση των επιχειρήσεων, φθηνότερα και πολύ πιο γρήγορα δάνεια και μεγαλύτερη ρευστότητα, πραγματική αναπνοή για την ελληνική οικονομία. Είναι αυτό που χρειάζεται η χώρα. Γι' αυτό προβλέπουμε το 2015 και με την περαιτέρω ανάκαμψη του ελληνικού τουρισμού ότι θα τρέχει με 2,5% η ελληνική οικονομία. Αυτός είναι ο ένας δρόμος.

Υπάρχει και ένας άλλος δρόμος, να οδηγηθούμε για πέμπτη φορά τα τελευταία επτά χρόνια σε εκλογές, να μην κάνουμε δηλαδή αυτό που ορίζει το Σύνταγμα, αυτό που συμβαίνει παντού σε οποιαδήποτε ανεπτυγμένη δυτική χώρα. Να πάμε, λοιπόν, πάλι σε εκλογές. Μη γελιόμαστε, το έχουμε ζήσει ξανά. Δυο μήνες αστάθειας τι θα σημαίνει; Θα σημαίνει ότι η χώρα πάλι θα έχει πρόβλημα, ότι τα spreads πάλι θα ανέβουν, ότι θα αναζητήσουμε πάλι δανεισμό. Από τους εταίρους; Βεβαίως, από τους εταίρους. Με ένα πολύ πιο σκληρό μνημόνιο και δάνειο; Πιθανότατα. Αυτό θέλετε για τον κόσμο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Διότι διαφορετικά -και κλείνω- θα συμβεί αυτό που λέει ο κ. Στρατούλης και το οποίο ανέφερε προχθές σε ανάλογη ερώτηση, όπου απάντησε ότι θα κάνουν αναγκαστικό δανεισμό, εσωτερικό δανεισμό, αυτά που έλεγε ο κ. Γλέζος.

Αντιλαμβάνεστε τι σημαίνει αυτό για τη χώρα. Αυτά δεν τα θέλει ο ελληνικός λαός. Ο ελληνικός λαός θέλει σταθερότητα, ο ελληνικός λαός θέλει να ολοκληρώσουμε την προσπάθεια μέχρι το 2016 και γι' αυτό δίνουμε την ψήφο εμπιστοσύνης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών κ. Μπόλαρης.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν ακούσουμε κάτι καινούργιο, να θυσιάσουμε τη σειρά μας. Έχουν και αύριο να μιλήσουν Επομένως φτάνει. Το Προεδρείο μπορεί να τα ελέγξει αυτά. Ακούμε τα ίδια και τα ίδια. Να φύγουμε από δω. Δηλαδή εγώ που αύριο έχω σειρά εκατοστή εικοστή τέταρτη, να μην τιμώ αυτούς που μιλάνε. Να πάω σπίτι μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ.

Κύριε Μπόλαρη, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Ζήσιμος Λορεντζάτος είπε: «Λίγοι άνθρωποι σε λίγες στιγμές λένε πρωτότυπες σκέψεις. Οι άλλοι απλώς επαναλαμβάνουμε.»

Θα πω, λοιπόν, κάποιες σκέψεις οι οποίες δεν είναι πρωτότυπες και τις οποίες γνωρίζει η Κυβέρνηση, αλλά τις αποσιωπά. Κι αν τις έλεγε ο ομιλών στο όνομά του ή τις έλεγε η Αντιπολίτευση ή ένας πολιτικός αρχηγός, θα έλεγαν «εντάξει, Αντιπολίτευση είναι, εμείς σώζουμε τη χώρα και αυτοί μας εμποδίζουν».

Χθες, κατά τη διάρκεια της Συνόδου που έγινε στο Μιλάνο, βγήκε ένα δελτίο Τύπου το οποίο έλεγε: «Εάν μετατρέψουμε την Ευρώπη σε μια επιτροπή που βρίσκει λάθη στις χώρες-μέλη, χώρες που έχουν ελεύθερα εκλεγμένες κυβερνήσεις, ίσως σεβόμαστε τους κανονισμούς, αλλά σίγουρα σκοτώνουμε την ελπίδα που μπορεί να προσφέρει η πολιτική». Το δελτίο Τύπου το έβγαλε ο Προεδρεύων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο Ιταλός Πρωθυπουργός, κόντρα στην πολιτική που επιβάλλει η κ. Μέρκελ.

Ο Γάλλος πρώην Υπουργός πριν από δύο μήνες ακριβώς, ο κ. Μοντεμπιούρ, έδωσε μία συνέντευξη στη «MODE» η οποία οδήγησε σε ριζικό ανασχηματισμό της κυβέρνησης με επιβολή. Είπε ο κ. Μοντεμπιούρ: «Η πολιτική πλάνη της μονομερούς λιτότητας με αποκλειστικό στόχο τη μείωση των ελλειμμάτων, προκαλεί δραστηριότητα αύξησης της ανεργίας, είναι ένας οικονομικός παραλογισμός, καθώς καθιστά αδύνατη τη δημοσιονομική αποκατάσταση, ενώ συνιστά μια πολιτική καταστροφή που έχει ως συνέπεια την άνοδο των ακραίων, των ακροδεξιών δυνάμεων στην Ευρώπη». Βέβαια, θα μου πείτε ότι ο κ. Μοντεμπιούρ απεπέμφθη, έπαψε να είναι Υπουργός Οικονομικών της Γαλλίας. Τα λέω αυτά μήπως προβληματιστεί κανένας από τους ενθάδε Υπουργούς.

Ορίστε και άλλος Υπουργός Οικονομικών στη Γαλλία, ο κ. Μισέλ Σαπέν, ο οποίος κατέθεσε προϋπολογισμό. Εφάρμοσε αυτά τα οποία απαιτεί η πολιτική ύφεσης που θέλει να επιβάλει η Γερμανία; Τι έκανε; Προχθές παρουσίασε τον προϋπολογισμό της χώρας του για το 2015, ο οποίος όχι μόνο δεν είναι προϋπολογισμός λιτότητας, αλλά μεταθέτει για δύο ακόμα χρόνια τη μείωση του ελλείμματος κάτω από το 3%, προβλέπει αυξημένο έλλειμμα 4,4% του ΑΕΠ από 4,3% που ήταν για το 2014 και αυτό μετά από δύο παρατάσεις που έχει πάρει η Γαλλία από την Κομισιόν.

Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο κ. Ρέντσι, ήταν στο Λονδίνο, έμαθε για το γαλλικό προϋπολογισμό και καταθέτει: «Αν η Γαλλία αποφάσισε έτσι...» -κύριε Σαμαρά, κύριε Βενιζέλε, κύριε Χαρδούβελη!- «...τότε θα υπάρχουν λόγοι και εγώ είμαι στο πλευρό του Ολάντ. Εμείς σεβόμαστε το όριο του 3% στο δημοσιονομικό έλλειμμα, όπως προβλέπουν οι κανονισμοί, αλλά σεβόμαστε και τις αποφάσεις μιας ελεύθερης χώρας όπως η Γαλλία.» «Πιστεύω...» -λέει ο Ρέντσι- «...πως κανείς δεν έχει το δικαίωμα να συμπεριφέρεται σε άλλες χώρες με το ύφος που συμπεριφέρεται κανείς σε μαθητούδια. Προτιμώ τη Γαλλία του Ολάντ και του Βαλς η οποία υπερβαίνει το 3%, παρά μια Γαλλία με επικεφαλής την κ. Λεπέν ως αποτέλεσμα μιας κρίσης αξιών που προκαλεί η πολιτική ύφεσης».

Αυτά λέει η Ευρώπη. Όχι κάποτε, χθες, προχθές. Είδατε να μεταδοθεί από τα ελληνικά μέσα μαζικής ενημέρωσης κάτι το οποίο να αφορά την αμφισβήτηση της πολιτικής; Γιατί είπε ο Μοντεμπιούρ ότι οι πολιτικές επιλογές δεν είναι αμετακίνητες, υπάρχει πάντοτε εναλλακτική πρόταση. Και αυτό είναι ευθύνη της Κυβέρνησης.

Τι μας είπαν σήμερα εδώ; Ο κύριος Αντιπρόεδρος μας είπε: «Δεν θέλουμε εμείς; Να που υπάρχουν οι άλλοι, οι οποίοι θέλουν και κινούνται». Στο πλευρό ποιανού θα έπρεπε να είναι χθες στη Σύνοδο Κορυφής ο Έλληνας Πρωθυπουργός; Στο πλευρό της κ. Μέρκελ, της ύφεσης, ή στο πλευρό του μετώπου που δημιουργείται και λέει, «Δεν πάει άλλο»; Δεν θα οδηγήσουμε την κοινωνία στα βράχια με την ανεργία. Δεν θα παραδώσουμε την Ελλάδα, την Ευρώπη με κρίση αξιών στην ακροδεξιά.

Επειδή η Κυβέρνηση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης και επειδή υπάρχουν ζητήματα που αφορούν μόνο την Κυβέρνηση, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι σε αυτά τα χρόνια που προηγήθηκαν,

η Κυβέρνηση δεν ασχολήθηκε με το μείζον πρόβλημα το οποίο είναι η κατάρρευση του παραγωγικού μοντέλου της χώρας, η κατάρρευση της πραγματικής οικονομίας της χώρας, η κατάρρευση της μικρομεσαίας ελληνικής επιχείρησης, από την οποία προέρχονται οι περισσότεροι των ανέργων.

Δεν τα λέει, πάλι, η αντιπολίτευση της χώρας, ούτε ένας Βουλευτής ο οποίος ήρθε και θέλει να πει «όχι» στην Κυβέρνηση. Ο αρμόδιος Επίτροπος για την ευρωπαϊκή περιφερειακή πολιτική, ο κ. Γιοχάνες Χαν, ήταν τον Ιούλιο στη χώρα. Είπε λοιπόν: «Στην Ευρώπη υπάρχουν περίπου είκοσι επτά εκατομμύρια άνεργοι. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχουν περίπου είκοσι τρία εκατομμύρια μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Αν τις στηρίξουμε, ένα άτομο να προσλάβει η κάθε μία, λύσαμε το πρόβλημα της ανεργίας».

Ακόμη, πιο κάτω λέει: «Είναι η ραχοκοκαλιά της οικονομίας και είναι οι γεννήτριες των θέσεων εργασίας. Και είναι θέμα πολιτικής αν θα στηρίξουμε την μικρομεσαία ελληνική επιχείρηση, τη μικρομεσαία ευρωπαϊκή επιχείρηση ή αν θα στηρίξουμε τα μονοπώλια, τα ολιγοπώλια.» Τις στηρίζουμε; Δεν απαντώ εγώ, απαντά ο κ. Γιούνκερ που ήταν προχθές εδώ. Βγαίνοντας έξω είπε: «Έχετε τρεις όρους για να σας στηρίξουμε. Ο τρίτος όρος είναι να υπάρξει από την ελληνική Κυβέρνηση ένα σχέδιο κινητροδότησης για την επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας.»

Είχα ρωτήσει πριν από μερικούς μήνες τον Υπουργό Ανάπτυξης, αν θυμάται τον τίτλο του Υπουργείου του και αν τον θυμάται, να μας πει τι κάνει για να τον επιβεβαιώσει.

Ζητείται, δηλαδή -όπως λέει ο κ. Γιούνκερ- από την ελληνική Κυβέρνηση, που ζητά ψήφο εμπιστοσύνης, ένα σχέδιο ενθάρρυνσης επενδύσεων, ενίσχυσης ρευστότητας, με την παράλληλη δέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση πως θα ανταμειβεται επιπλέον για κάθε τέτοια κίνηση κ.λπ.. Αρκεί αυτό;

Προχωρώ: Ήταν πριν από λίγες μέρες εδώ η Task Force. Προσέξτε τι ζήτησε από την Κυβέρνηση, η οποία έρχεται εδώ και λέει ότι στηρίζει την ελληνική οικονομία. Έκανε δώδεκα συστάσεις, οι οποίες είναι δημοσιευμένες στον Τύπο. Συγκεκριμένα: Μεταρρύθμιση νομικού και θεσμικού πλαισίου για αδειοδότηση των επιχειρήσεων. Απλοποίηση διοικητικών διαδικασιών. Μέτρα εξορθολογισμού. Μείωση φορολογικής επιβάρυνσης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων από το ΦΠΑ. Προώθηση πιστοποιημένων ηλεκτρονικών πληρωμών για να μην ταλαιπωρούνται, να το λύσουν εκεί. Αποφυγή ολιγοπωλιακών καταστάσεων.

Όσον αφορά τη χρηματοδότηση μέσω των κονδυλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι άμεσα διαθέσιμα και δεν απορροφούνται από την Κυβέρνηση, η πρόταση είναι να δοθεί προτεραιότητα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Αυτά από την Task Force. Έχει και άλλα.

Όπως είδατε, δεν ανέφερα τίποτα δικό μου. Λέω τι λένε οι ευρωπαίοι ηγέτες και τι λένε οι ευρωπαίοι που ήρθαν σε επαφή με την Ελλάδα και διαπιστώνουν ότι η Κυβέρνηση έχει οικτρά αποτύχει στον τομέα της πραγματικής οικονομίας.

Ποιον αφορούν αυτές οι υποδείξεις; Αφορούν, αποκλειστικά και μόνο τα παραγωγικά Υπουργεία της χώρας. Εσείς είδατε παρέμβαση για τη στήριξη της πραγματικής οικονομίας από τα παραγωγικά Υπουργεία της χώρας;

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε στο σημείο όπου κλείνουν πλέον οι υγιείς ελληνικές επιχειρήσεις. Και θα είναι πρόκληση να μας πει το Υπουργείο Ανάπτυξης, αν γνωρίζει, πόσες χιλιάδες είναι οι ελληνικές μικρομεσαίες επιχειρήσεις που έχουν εγκατασταθεί στη Βουλγαρία, διωγμένες από την Κυβέρνηση, γιατί δεν μπορούσαν να τα βγάλουν πέρα με τους φόρους. Δεν έφυγαν για κανέναν άλλο λόγο. Δεν πήγαν γιατί εκεί έχει φθηνότερο κόστος εργασίας. Δεν είναι τέτοιες επιχειρήσεις. Είναι επιχειρήσεις υπηρεσιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν μία χώρα είναι σε κρίση, πρέπει να πιάσουμε τα πράγματα από την αρχή. Δηλαδή, έπρεπε εδώ, αυτά τα δύο χρόνια - και χθες και αύριο- η Κυβέρνηση να μας πει πώς αντιμετωπίζει τα ζητήματα της Παιδείας. Κανένα σχέδιο. Πώς θα αντιμετωπίσουμε την κρίση; Αν καλύψουμε τα δημοσιονομικά -που δεν καλύπτονται- όπως θέλουν οι Ευρωπαίοι ή αν θα συζητήσουμε όχι ζητήματα μίζερα, όχι ζητήματα μετεγγραφών, αλλά την ουσία της Παιδείας; Κανένας προβληματισμός από την Κυβέρνηση.

Κανένας προβληματισμός για τα θέματα του πολιτισμού, παρά μόνο μια κακόγουστη προσπάθεια εκμετάλλευσης ενός μεγάλου μνημείου που αποκαλύπτεται στην Αμφίπολη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περίμενα αυτές τις δυο μέρες κάποιος από την Κυβέρνηση να μας πει τι γίνεται στην Κύπρο. Να μας πει τι γίνεται με την κυπριακή ΑΟΖ. Να μας πει τι γίνεται με την τουρκική προκλητικότητα, για την οποία μίλησε ο Τζο Μπάιντεν στο Χάρβαρντ, για τον εξοπλισμό των δυνάμεων που πήγαν κόντρα στον Άσαντ, των τζιχαντιστών οι οποίοι σφάζουν τον κόσμο στη Συρία, στο Ιράκ, στο Κουρδιστάν, στο Κομπάνι. Σιωπή. Απουσία της χώρας, όταν όλα αυτά για τα οποία μιλούμε, πρώτον αφορούν την Κύπρο και δεύτερον γίνονται στα ανατολικά σύνορα της Τουρκίας και εμείς είμαστε στα δυτικά. Και απέναντι από την Κρήτη, στη Λιβύη, έχουμε τεράστιο πρόβλημα και στο Βορρά με γνωστά με την Ουκρανία.

Δεν θεώρησε σκόττιμο η Κυβέρνηση, όλους αυτούς τους μήνες, να ενημερώσει την Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας. Δεν το θεώρησε υποχρέωσή της. Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα οικονομικά, με τον αγώνα και με τις στερήσεις του ελληνικού λαού στο διάβα θα τα αντιμετωπίσουμε. Γεωστρατηγική ζημία να μην πάθουμε. Γιατί η προκλητικότητα έναντι της Κύπρου έχει ξεπεράσει τα όρια. Και ξέρετε ότι κάθε φορά που μας βρίσκουν αδύναμους, το εκμεταλλεύονται.

Γίνεται κατάφωρη παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου. Η Κυβέρνηση αυτή, η Κυβέρνηση της ύφεσης, η πολιτική της ύφεσης πρέπει να σταματήσει. Και κυβερνήση εθνικής συνεννόησης για να συνεχιστούν οι πολιτικές της ύφεσης δεν μπορεί να γίνει. Λέω ένα ξεκάθαρο «όχι».

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η Υφυπουργός Υγείας κ. Παπακώστα για οκτώ λεπτά και να ετοιμάζεται ο κ. Πετράκος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Ποιος Πετράκος, κύριε Πρόεδρε; Εμείς είμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Πρέπει να γίνεται κάποια εναλλαγή. Είναι διορθωτική παρέμβαση δική μου. Σας παρακαλώ.

ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Υγείας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αναρωτήθηκαν οι αγαπητοί συνάδελφοι, ιδίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, για ποιο λόγο πρέπει να μιλούν οι Υπουργοί της Κυβέρνησης. Η απάντηση είναι προφανής, αγαπητοί συνάδελφοι. Διότι ζητείται ψήφος εμπιστοσύνης από τη Βουλή και η Κυβέρνηση, δια των Υπουργών, των μελών της Κυβέρνησης δηλαδή, οφείλει να εκθέσει το κυβερνητικό έργο. Και δια του κυβερνητικού έργου ευελπιστεί και πιστεύει ότι θα πάρει την ψήφο εμπιστοσύνης.

Υπό την έννοια αυτή, λοιπόν, νομίζω ότι ήταν εξόχως αντιθεσμικό το ζήτημα το οποίο ετέθη για ποιο λόγο μιλούν οι Υπουργοί της Κυβέρνησης, την ώρα που η ίδια η Κυβέρνηση ζητά την εμπιστοσύνη της Βουλής.

Συζητούμε, λοιπόν, σήμερα την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, μια διαδικασία η οποία προβλέπεται συνταγματικά προκειμένου να ανανεωθεί, μέσω του ανώτερου οργάνου της δημοκρατίας, του Εθνικού μας Κοινοβουλίου, η πίστη στην Κυβέρνηση και την κυβερνητική πολιτική.

Το λέω αυτό για να υπενθυμίσω στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τον κ. Τσίπρα, ο οποίος υποστηρίζει το τελευταίο διάστημα ότι την ψήφο εμπιστοσύνης δεν δίνουν οι κυβερνήσεις στον εαυτό τους, αλλά ο λαός.

Θυμίζω, λοιπόν, ότι ο λαός έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης στην παρούσα Κυβέρνηση στις πρόσφατες εκλογές και ότι η παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση αποτελεί μια συνταγματική πρόβλεψη, η οποία εντάσσεται στη λογική του εκλογικευμένου κοινοβουλευτισμού, προκειμένου να εξασφαλιστεί και να διασφαλιστεί η κυβερνητική ομαλότητα.

Η φιλοσοφία, λοιπόν, του συνταγματικού νομοθέτη δεν έχει καμμία απολύτως σχέση με την αιτίαση του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης -δεν ετέθη από κανέναν προηγούμενο τέτοιο ζήτημα με αυτήν την ένταση, όπως ετέθη από τον κ. Τσίπρα- ότι, δηλαδή, κάθε φορά που ο εκάστοτε Αρχηγός της Αξι-

ματικής Αντιπολίτευσης -ο κ. Τσίπρας- θέλει ή κρίνει ότι τον συμφέρουν οι εκλογές με βάση τις δημοσκοπήσεις, θα πρέπει και η χώρα να πηγαίνει σε εκλογές. Αυτό δεν είναι συνταγματικά προβλεπόμενο και απορώ πώς τίθεται και ως ζήτημα υπέρτερης σημασίας από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Άρα, κατά τη σημερινή συζήτηση, αγαπητοί συνάδελφοι, παρέχεται ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση προκειμένου να υπάρχει σταθερότητα στη χώρα, προκειμένου να υπάρχει ασφάλεια στη χώρα, έτσι όπως αποτυπώνεται από την πορεία του κυβερνητικού έργου απέναντι στο λαϊκισμό, ο οποίος καθημερινά εξαπολύεται σε υπερβολικά μεγάλες δόσεις, απέναντι στην ανασφάλεια και στην ανησυχία που προκύπτει ακριβώς από την περιρρέουσα ατμόσφαιρα την οποία επιδιώκει το τελευταίο διάστημα η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ.

Θα αναφέρω σήμερα -και δεν μπορώ να μην το κάνω- άρθρο του αμερικανικού περιοδικού «FOREIGN AFFAIRS» το οποίο το υπογράφει Ιάσα Μούνκ, υποψήφιος διδάκτορας στο Κέντρο Ευρωπαϊκών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ, ο οποίος καταγράφει την έξαρση του λαϊκισμού και του εθνικισμού στην Ευρώπη και στην Αμερική με αναφορές στην Ελλάδα- ακούστε το, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ!- δίνοντας έμφαση στις θεωρίες περί αριστερών λαϊκιστών.

Μεταξύ άλλων, λοιπόν, υποστηρίζει: «Παρά τα προβλήματα τα οποία είναι σοβαρά, οι αριστεροί λαϊκιστές υποτιμούν πόσο βαθείς είναι οι ρίζες της σύγχρονης οικονομικής δυσπραγίας.» Και καταλήγει πολύ εύστοχα: «Οι απλές λύσεις που προσφέρονται από τους λαϊκιστές, είναι καταδικασμένες να αποτύχουν.»

Θέλω, λοιπόν, να επισημάνω προς όλους όσους υιοθετούν τις λεγόμενες εύκολες, τις λεγόμενες απλές λύσεις του λαϊκισμού, ότι η χώρα μας έφτασε εδώ που έφτασε ακριβώς επειδή είχε διολισθήσει σε λογικές και σε πρακτικές λαϊκισμού.

Δεν επιστρέφουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, στο λαϊκισμό. Η κοινωνία χρειάζεται σταθερότητα, η κοινωνία χρειάζεται ασφάλεια, χρειάζεται προοπτική και όχι τη στρατηγική της έντασης που εσείς συνειδητά και στοχευμένα εκτρέφετε. Η κοινωνία δεν αντέχει άλλη μεμψιμοιρία, δεν αντέχει άλλη γκρίνια και άλλα μικροκομματικά παιχνίδια και ιδιοτέλειες. Θέλει έργο, θέλει πράξεις.

Η Κυβέρνηση δρα, αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και όλων των κομμάτων της αντιπολίτευσης. Εσείς κάθεστε, κρίνετε, χωρίς να προτείνετε ταυτόχρονα και απλώς επικρίνετε χωρίς να έχετε και σχέδιο. Ωραία στάση, αγαπητοί συνάδελφοι! Πολύ ωραία στάση Πολύ βολική αυτή η στάση. Άλλος κάνει τη λάντζα σε αυτήν την περίοδο και εσείς απλώς συντηρείτε και εκτρέφετε τα φαινόμενα του λαϊκισμού.

Επίσης, δεν αντιλαμβάνομαι για ποιο λόγο η στάση αυτή συνοδεύεται και από την άκρατη υιοθέτηση λογικών κάλυψης αυτών που εξαπατούν σε βάρος των αξιών του κράτους και καταλαμβάνουν θέσεις που δεν τους αξίζουν, που τις στερήθηκαν εκείνοι που ήταν άξιοι και πρωτοδοτούν τους απατεώνες πλαστογράφους σε βάρος των αξιών.

Επιτρέπεται με τις λογικές αυτές να συντάσσεται το μεγαλύτερο κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σήμερα και μάλιστα με εκπροσώπους του εκλεγμένους στην περιφέρεια; Θυμηθείτε πού ήταν η χώρα τρία τέσσερα χρόνια πριν. Θυμηθείτε τι έλεγε η διεθνής κοινότητα για την Ελλάδα το 2010 και τι λέει σήμερα.

Ως Υφυπουργός Υγείας θα ήθελα να επισημάνω ότι αμέσως μετά την ανάληψη, αγαπητοί συνάδελφοι, των καθηκόντων μου από τον Πρωθυπουργό θέσαμε στόχους, κατευθυντήριες γραμμές, πάνω στις οποίες κινούμαστε στον ευαίσθητο τομέα της υγείας. Ιδιαίτερα θέλω να τονίσω ότι γνώμονας και προτεραιότητά μας είναι ο άνθρωπος και η ανθρώπινη αξία σε όλες τις πολιτικές υγείας.

Συγκεκριμένα, στην ψυχική υγεία: Ως αρμόδια Υφυπουργός για τα θέματα ψυχικής υγείας έθεσα ανάμεσα στις προτεραιότητές μας την ολοκλήρωση της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης, η οποία χρονολογείται τρεις δεκαετίες πίσω και ακόμη δεν έχει ολοκληρωθεί. Εδώ να επισημάνω την αλλαγή στάσης του ΣΥΡΙΖΑ. Κάποτε συναινούσε, σήμερα δεν έχει την ίδια στάση και αυτό οφείλω να το υπογραμμίσω.

Εκείνο το οποίο κάνουμε και στόχος μας είναι η απόλυτη προστασία των δικαιωμάτων των ψυχικών πασχόντων, η αποστιγμα-

τοποίηση, η αποασυλοποίηση, η κοινωνική φροντίδα και η κοινωνική ενσωμάτωση. Απορώ, λοιπόν, γιατί κάποιοι ψάχνουν ευκαιρίες να σαμποτάρουν αυτή τη μεταρρύθμιση, το μετασχηματισμό, το οποίο σαμποτάζ γίνεται πυροδοτώντας αντιδράσεις με το φυτίλι του λαϊκισμού περί δήθεν –και το υπογραμμίζω– λουκέτου στα ψυχιατρικά νοσοκομεία. Παράλληλα, ενισχύουμε και δίνουμε πολύ μεγάλη έμφαση στην πρωτοβάθμια φροντίδα, αξιοποιώντας το σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας, τα κέντρα ψυχικής υγείας και τα κέντρα υγείας της χώρας, προκειμένου ο πολίτης να παίρνει τις υπηρεσίες στην κοινότητα.

Πυρήνας της πολιτικής μας, όπως είπα, είναι ο άνθρωπος. Υπό την έννοια αυτή πρέπει να σας πω ότι στις προτεραιότητές μας είναι η πρόληψη και η υγεία των παιδιών. Ειδικότερα, για την ψυχική υγεία των παιδιών το Υπουργείο Υγείας και η ομιλούσα έχουμε αναπτύξει και λειτουργούμε μονάδες ψυχικής υγείας για παιδιά και εφήβους που έχουν υποστεί κακοποίηση, παραμέληση ή ενδοοικογενειακή βία στον τομέα της πρωτοβάθμιας, της δευτεροβάθμιας και της τριτοβάθμιας περίθαλψης και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, αλλά και παράλληλα προωθούμε την ανάπτυξη και άλλων μονάδων για την επίτευξη αυτού του κρίσιμου και ευαίσθητου στόχου, δηλαδή της προστασίας των παιδιών και των εφήβων μας.

Πίστη μας είναι η ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου δικτύου υπηρεσιών ψυχικής υγείας παιδιών και εφήβων και υπό την έννοια αυτή το Ινστιτούτο Υγείας του Παιδιού, του οποίου έχω την ευθύνη και την αρμοδιότητα, αυτήν τη στιγμή τρέχει ολοκληρωμένα προγράμματα προκειμένου να υπερασπιστεί την υγεία και την ασφάλεια των παιδιών και την παιδική ηλικία.

Επίσης, θα ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι την προαγωγή της υγείας των παιδιών την τρέχουμε σε συνεργασία με τοπικούς φορείς. Λειτουργούμε δύο διακρατικά προγράμματα, το ευρωπαϊκό πρόγραμμα για την ανάπτυξη της προαγωγής της υγείας στα σχολεία και στην κοινότητα και επίσης την συνηγορία για την ανάπτυξη της πολιτικής για την προαγωγή της υγείας στην κοινότητα στην Ελλάδα.

Παράλληλα, ξεκινάει το πρωτόκολλο της συνεργασίας με το Υπουργείο Παιδείας για το κοινωνικό σχολείο και με τη δημιουργία του ατομικού δελτίου υγείας του μαθητή έχουμε τη δυνατότητα πλέον από τις πρωτοβάθμιες υπηρεσίες υγείας να ελέγχουμε το προφίλ της υγείας των παιδιών μας.

Σχετικά με τις εξαρτήσεις, προωθούμε την επανένταξη, την ενημέρωση, τη θεραπεία και την πρόληψη προς όλες τις μορφές εξαρτήσεων, όχι μόνο των ψυχοδραστικών ουσιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στο αίμα άμεση προτεραιότητά μας αποτελεί η στελέχωση του Εθνικού Κέντρου Αιμοδοσίας. Ήδη έχουν ολοκληρωθεί οι απαραίτητες νομοθετικές ενέργειες για τον Οργανισμό του και μέχρι τέλος του μήνα θα έχουμε, κύριοι συνάδελφοι, την απαιτούμενη έκδοση της κοινής υπουργικής απόφασης. Προχωρούμε τις ενέργειες προκειμένου να αξιοποιήσουμε μια δομή, μια μονάδα την οποία έχει πληρώσει ο ελληνικός λαός με 11 εκατομμύρια ευρώ και παραμένει αναξιοποίητη. Θα γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες, έτσι ώστε να μην πάνε χαμένοι οι πόροι των φορολογουμένων πολιτών.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτή η Κυβέρνηση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης για να συνεχίσει ένα έργο το οποίο καθημερινά αποδίδει βγάζοντας τη χώρα από το μνημόνιο. Στην προσπάθεια αυτή οφείλουμε να καταλάβουμε όλοι μαζί και ο καθένας ξεχωριστά ότι δεν υπάρχουν περιθώρια για λαϊκισμό, δεν υπάρχουν περιθώρια για κορώνες, δεν υπάρχουν περιθώρια για άλλου είδους συμπεριφορές. Για τον λόγο αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, σας καλώ να υπερψηφίσετε την πρόταση για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση που πατάει στην παροχή συγκεκριμένου έργου που ανακουφίζει στην καθημερινότητά τους τους πολίτες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Πετράκος.

Προσπαθώ να τετραγωνίσω τον κύκλο. Θα μιλήσουν όσο γίνεται περισσότεροι συνάδελφοι απόψε, αλλά ας τηρείται ο χρόνος. Σας απευθύνω παράκληση. Δεν αφορά εσάς μόνο, κύριε Πετράκο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι της συγκυβέρνησης, δεν έχετε την εμπιστοσύνη του λαού.

Θα σας πω μερικά πράγματα από το χώρο της ενέργειας, για να σας αιτιολογήσω γιατί δεν έχετε την εμπιστοσύνη του λαού.

Γιατί πρωτοκλασάτα στελέχη σας, αντί να υπερασπιστούν τα συμφέροντα του δημοσίου, υπερασπίστηκαν τα συμφέροντα των απατεώνων της «ENERGA» και της «HELLAS POWER» που καταχράστηκαν πάνω από διακόσια πενήντα εκατομμύρια.

Γιατί επιδεινώσατε ένα πανάκριβο, ανορθολογικό σύστημα ηλεκτροδότησης, το οποίο έχουν δημιουργήσει οι προηγούμενες δικές σας κυβερνήσεις, που έχει ως αποτέλεσμα την τετραπλάσια δωδεκαετία η αύξηση του ηλεκτρικού ρεύματος να είναι 103% για τα νοικοκυριά και 76% για τις επιχειρήσεις.

Γιατί το 2013 κόπηκε το ρεύμα –παρά τα όσα λέει ο κ. Μανιάτης– σε τριακόσια δώδεκα χιλιάδες τριακόσια σαράντα τρία νοικοκυριά, όπως αναφέρει η απάντηση του ΔΕΔΔΗΕ σε ερώτησή μας. Την καταθέτω. Μόνο την εβδομάδα των ευρωεκλογών δεν κόπηκε ρεύμα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πετράκος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γιατί οι απλήρωτοι λογαριασμοί έφτασαν να 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ και χιλιάδες φτωχά νοικοκυριά αδυνατούν να ανταποκριθούν και στις ρυθμίσεις που έχουν κάνει.

Γιατί ιδιωτικοποιείτε το δίκτυο μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας, τον ΑΔΜΗΕ. Διασπάτε και διαλύετε τη ΔΕΗ, δημιουργώντας τη «μικρή ΔΕΗ», για να ικανοποιήσετε τους επιχειρηματίες στο χώρο της ενέργειας, οι οποίοι σας έδωσαν και συγχαρητήρια στο συνέδριο. Αναφέρομαι στον εκπρόσωπο της «PROTERGIA», μιας που θέλετε και ονόματα.

Γιατί με το νέο σύστημα αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας που προωθείτε και με τα νέα αποδοκίματα διαθεσιμότητας ισχύος οδηγείτε σε ταχύτατη χρεοκοπία και διάλυση τη ΔΕΗ, σε αύξηση των προκλητικών επιδοτήσεων στους ιδιώτες ηλεκτροπαραγωγούς ρεύματος από φυσικό αέριο, σε περαιτέρω αύξηση του τιμολογίου, εξυπηρετώντας τους ομίλους των νέων μεταπρατών ενέργειας και καταστρέφοντας ταυτόχρονα και την εναπομείνουσα ελληνική βιομηχανία.

Γιατί ξεπουλάτε τα δίκτυα φυσικού αερίου, δηλαδή το ΔΕΣΦΑ, και πετάτε στο δρόμο τους τριακόσιους είκοσι εργαζόμενους συμβασιούχους επιστήμονες που δουλεύουν.

Γιατί θέλετε να ξεπουλήσετε και τη ΔΕΠΑ. Γιατί οδηγείτε σε απόγνωση χιλιάδες μικροπαραγωγούς φωτοβολταϊκών, στους οποίους αφού υποσχέθήκατε τη γη της επαγγελίας, στη συνέχεια τους κορεύσατε άγρια. Τους μεγάλους τους προστατέψατε.

Γιατί ενισχύετε πλουσιοπάροχα τους ιδιώτες ηλεκτροπαραγωγούς ρεύματος από φυσικό αέριο –ήταν 1,2 δισεκατομμύριο ευρώ την τριετία οι επιδοτήσεις σε αυτούς– αλλά και τους μεγάλους ενεργειακούς ομίλους. Στο τελευταίο νομοσχέδιο προβλέπεται επιδότηση εκατό εκατομμυρίων ευρώ για τη δημιουργία έξι θέσεων εργασίας. Αυτό έγινε αμέσως μετά το νομοσχέδιο για τη «μικρή ΔΕΗ».

Γιατί αντικαταστήσατε το δημοκρατικό ενεργειακό σχεδιασμό με μια ανεξέλεγκτη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας, η οποία λειτουργεί ως λόμπι των ιδιωτικών συμφερόντων.

Γιατί τρία χρόνια τώρα ξεπαγιάζει ο λαός, αδυνατώντας να αγοράσει πετρέλαιο θέρμανσης, αφού το αυξήσατε 1.471%.

Γιατί δεν καταπολεμάτε το λαθρεμπόριο.

Γιατί μετά το σκανδαλώδες ξεπούλημα των ΕΛΠΕ, εκχωρήσατε και το εναπομείναν ποσοστό του δημοσίου στο ΤΑΙΠΕΔ.

Γιατί ψηφίσατε τα αποθέματα ασφαλείας των πετρελαιοειδών να είναι στο εξωτερικό, επομένως να μην ελέγχονται.

Γιατί ο ΤΑΡ δεν δίνει ουσιαστικά οφέλη στη χώρα και στις περιοχές διέλευσης.

Γιατί συνεχίζουμε να έχουμε το ακριβότερο φυσικό αέριο σε

όλη την Ευρώπη, με συνέπεια να «στενάζουν» τα νοικοκυριά και οι επιχειρήσεις και να κλείνουν οι χαλυβουργίες η μία πίσω από την άλλη.

Γιατί συνεχίζετε να έχετε στην «κατάψυξη» και τον South Stream και τον Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη.

Γιατί εκχωρείτε με απαράδεκτες συμβάσεις μίσθωσης όλα τα θαλάσσια και χερσαία οικοπέδα για την έρευνα και την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων, προωθώντας ένα μοντέλο αξιοποίησης που θα εγγυάται μόνο τα κέρδη των πολυεθνικών και όχι του λαού.

Σας κάναμε ολόκληρη ανάλυση, κύριε Μανιάτη, για να σας εξηγήσουμε γιατί αντί για συμβάσεις μίσθωσης πρέπει να έχουμε συμβάσεις διανομής παραγωγής, όπως έχει η Νορβηγία και όπως έχουν όλες οι προηγμένες χώρες του κόσμου. Τα είπαμε και στο συνέδριο που ήμασταν μαζί, κύριε Μανιάτη.

Εσείς, όμως, κάνετε ότι δεν καταλάβατε και λέτε ότι δεν θέλουμε χρήματα για το ασφαλιστικό σύστημα. Μα το ασφαλιστικό σύστημα εσείς το καταστρέψατε, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Ο κ. Βενιζέλος το κατέστρεψε. Και ζητάτε και τα ρέστα;

Είσαστε, λοιπόν, θλιβεροί, πάνω απ' όλα αντιγραφείς και πειθήνιοι εντολοδόχοι των νεοφιλελεύθερων πολιτικών που μετέτρεψαν την ενέργεια από κοινωνικό αγαθό σε εμπόρευμα. Ο λαός δεν σας εμπιστεύεται. Εμπιστεύεται τον ΣΥΡΙΖΑ για να αναλάβει το πιάνο έργο να ανατρέψει αυτές τις πολιτικές, να ακυρώσει τις ιδιωτικοποιήσεις, να μειώσει το ενεργειακό κόστος και να καταστήσει την ενέργεια κοινωνικό αγαθό.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει την πολιτική βούληση και δεσμεύεται, κύριοι της Κυβέρνησης, να αντιμετωπίσει την τεράστια ανθρωπιστική καταστροφή που έχετε προκαλέσει με συγκεκριμένα μέτρα. Πρώτον, διέγερση του κοινωνικού τιμολογίου. Δεύτερον, δωρεάν 3.600 kw το χρόνο σε τριακόσιες χιλιάδες νοικοκυριά με κόστος κατά τον ΣΥΡΙΖΑ 59,4 εκατομμύρια και κατά το Υπουργείο Οικονομικών –την πάτησε ο κ. Μανιάτης!– 59 εκατομμύρια.

Από τον αντιπολιτευτικό του οίστρο απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ δεν θυμήθηκε την ανακοίνωση που έβγαλε το Υπουργείο Οικονομικών, το οποίο προσπαθούσε να απαντήσει στα μέτρα του ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη, στις προγραμματικές θέσεις του Αλέξη Τσίπρα και λέει για 59 εκατομμύρια. Λιγότερο από εμάς το βγάζει το Υπουργείο Οικονομικών. Άρα, πρώτο ψεύδος από τον κ. Μανιάτη.

Τρίτον, επαναφορά του ειδικού φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης στα 21 ευρώ το χιλιόλιτρο από τα 330 που το πήγατε, ώστε να μειωθεί η τιμή του κάτω από 90 λεπτά το λίτρο. Η μείωση του ειδικού φόρου κατά 30%, όταν την έχετε αυξήσει κατά 1.471%, είναι ανεπαρκέστατη και αποτελεί εμπαιγμό.

Ακόμη, διέγερση του επιδόματος θέρμανσης σε όλα τα θερμαντικά μέσα, μείωση του ενεργειακού κόστους παραγωγής στους αγρότες με φθινό αγροτικό πετρέλαιο, μειωμένο αγροτικό τιμολόγιο για όλη την καλλιεργητική περίοδο.

Χαιρόμεθα που ο κ. Μανιάτης κατάλαβε μετά τα όσα έκανε στους αγρότες ότι πρέπει επιτέλους να μειωθεί και το ενεργειακό κόστος στους αγρότες. Μόνο που η συγκεκριμένη τροπολογία – πάλι είπε ανακρίβεια– για τους ΓΟΕΒ ήταν μια υποπαράγραφος μέσα σε έξι συγκεκριμένα άρθρα τα οποία μιλούσαν για παραγωγή ενέργειας από σκουπίδια κ.λπ.. Και ήταν μια τέτοια τροπολογία.

Και θέλουμε να υπενθυμίσουμε, επίσης, στον κ. Μανιάτη ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ 2009-2012 αύξησε το ενεργειακό κόστος για τους αγρότες στα τρία αυτά χρόνια κατά 64%. Μην πουλάει, λοιπόν, φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Επίσης, είναι ψεύδος και αυτό που είπε ότι δήθεν καταψήφισαμε για τις κοινωνικές δομές. Ας προσέχει και ας διαβάζει καλύτερα, όταν έρχεται στο Κοινοβούλιο, γιατί είναι Υπουργός και δεν είναι δυνατόν να λέει ανακρίβειες.

Εμείς, λοιπόν, την προώθηση των ΑΠΕ και την έννοια του ενεργειακού συμψηφισμού για όλες τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και για τα νοικοκυριά και για τις επιχειρήσεις τις έχουμε στο πρόγραμμά μας. Η Κυβέρνηση, όμως, δεν προωθεί την αυτοπαραγωγή έτσι όπως πρέπει. Και με τον τρόπο που την προωθούσε και στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, θα φόρτωνε τους ΓΟΕΒ με πάρα πολλά χρήματα.

Εμείς, λοιπόν, είμαστε αποφασισμένοι και στα άμεσα μέτρα, αλλά πάνω απ' όλα να καταπολεμήσουμε αποτελεσματικά και το λαθρεμπόριο, όπως ανέλυσε ο Πρόεδρος μας –δεν έχω τον χρόνο– στη Θεσσαλονίκη. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν αποδέχεται το εγκληματικό ξεπούλημα της στρατηγικής σημασίας δημόσιων επιχειρήσεων. Τετελεσμένα δεν αναγνωρίζουμε και θα ακυρωθούν οι ιδιωτικοποιήσεις και θα επανέλθουν οι δημόσιες επιχειρήσεις υπό δημόσια ιδιοκτησία και έλεγχο.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει την πολιτική βούληση και δεσμεύεται να μειώσει το κόστος και την τιμή της ενέργειας. Κλειδιά για αυτό η επαναφορά της ΔΕΗ ως ενιαίας καθετοποιημένης δημόσιας επιχείρησης του ελληνικού λαού, ο εκσυγχρονισμός της, η κατάργηση των προκλητικών επιδοτήσεων στους ιδιώτες ηλεκτροπαραγωγούς ρεύματος από φυσικό αέριο, η επαναδιαπραγμάτευση της τιμής του φυσικού αερίου με την «GAZPROM», η μείωση του ενεργειακού κόστους και στις επιχειρήσεις αλλά με όρους περιβαλλοντικούς και προϋποθέσεις απασχόλησης.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Έχει το σχέδιο και την πολιτική βούληση να δώσει φθηνή ενέργεια στο λαό. Εσείς, λοιπόν, δεν έχετε την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού και πρέπει να φύγετε και να προκηρύξετε άμεσα εκλογές.

Σας ευχαριστώ για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριοι συνάδελφοι, απ' ότι ξέρετε, η πρόβλεψη είναι η συνεδρίαση να κλείσει στις δώδεκα τα μεσάνυχτα. Θα ήθελα να μιλήσουν οι παρακάτω συνάδελφοι Βουλευτές και δύο Υπουργοί, ένας Υπουργός και ένας Υφυπουργός. Αλλά η παράκληση είναι να τηρούμε το χρόνο, διότι διαφορετικά δεν θα γίνει αυτό το πράγμα. Ας σεβαστούμε τους συναδέλφους μας. Και λέω για τους συναδέλφους, Κοψαχείλη, Οικονόμου, Καραόγλου, Τσακαλώτο, Γκόκα, ο Υπουργός κ. Καρασμάνης και ο Υφυπουργός κ. Πλακιωτάκης.

Παρακαλώ πάρα πολύ να τηρείται ο χρόνος. Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Κοψαχείλης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μιλάνε οι Υπουργοί, μιλάνε και οι Υφυπουργοί. Δεν τελειώνουμε έτσι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κοιτάξτε, δεν μπορώ να τους στερήσω τη δυνατότητα να μιλήσουν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τι να στερήσετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Πώς να το κάνω; Προσπαθώ να φέρω κοντά κάποιους να μιλήσουν...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Οκτώ Αρχηγοί, οκτώ Κοινοβουλευτικοί, δύο ισηγητές της Νέας Δημοκρατίας, σαράντα πέντε της Κυβέρνησης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Κοψαχείλη, έχετε τον λόγο.

ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΚΟΨΑΧΕΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια και είμαι από τη δυτική Μακεδονία, θα αναφερθώ στη ΔΕΗ. Πρέπει όλοι να γνωρίζουμε ότι γι' αυτήν τη ΔΕΗ πληρώναμε τέσσερα πρόστιμα. Ένα πρόστιμο γιατί η ΔΕΗ σαν πάροχος ρεύματος ήταν μονοπώλιο, άλλο γιατί η ΔΕΗ σαν παραγωγός ρεύματος πάλι ήταν μονοπώλιο. Επειδή η ΔΕΗ καίει λιθάνθρακα, πληρώνουμε το πρόστιμο των ρύπων κι επειδή δεν είχαμε πιάσει και το στόχο από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, πληρώναμε παλαιότερα κι ένα άλλο πρόστιμο.

Θα μπορούσε ο δημόσιος χαρακτήρας αυτής της ΔΕΗ να χωροθετήσει –είχε τα δεδομένα– αιολικά πάρκα. Θα μπορούσε να χωροθετήσει άγονες εκτάσεις και όχι υψηλής παραγωγικότητας και να προκηρύξει διαγωνισμό για να στησουμε φωτοβολταϊκά, αλλά αυτός ο δημόσιος χαρακτήρας, δυστυχώς, σιγά σιγά απαξιώθηκε.

Το θυμάμαι σαν τώρα, όταν πολλά χρόνια πριν συζητούσαμε να γίνει ένα ηλεκτρικό τρένο να ενώσει την Κοζάνη με την Πτολεμαίδα. Δεν έγινε διότι οι συνδικαλιστές έθεσαν το ότι θα χά-

νονταν θέσεις εργασίας. Το πόσο αυτοκίνητα, το πόσο πετρέλαιο, το πόσο ελαστικό πληρώθηκε γι' αυτήν τη διαδικασία, τα ξεχάσαμε.

Επιπλέον, πρέπει κάποτε να ξεκολλήσουμε από αγκυλώσεις. Δεν μπορεί στα νησιά που πληρώνουμε έργο ή δαπάνη, να μην τολμήσουμε να διαχειριστούμε σκουπίδια. Πρώτη παραγωγός της ενέργειας είναι η εξοικονόμηση της ενέργειας. Από εκεί πρέπει να ξεκινήσουμε. Δεν μπορεί το πρόγραμμα «ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΩ» να ήρθε τα τελευταία χρόνια. Βασική αρχή είναι η εξοικονόμηση. Είναι η πρώτη πηγή ενέργειας.

Κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τη χορήγηση ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση είναι μία ύψιστης σημασίας κοινοβουλευτική διαδικασία, στενά συνδεδεμένη με τα θεμέλια της δημοκρατικής διακυβέρνησης του κράτους και προβλέπεται από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής. Η Κυβέρνησή μας ασφαλώς και απολαμβάνει της δεδηλωμένης πλειοψηφίας των Βουλευτών, αλλά εν όψει του ορυμαγδού των προκλήσεων για εκλογές, προερχομένων κυρίως από τη μείζονα Αντιπολίτευση, επιλέγει αυτήν την κατά τα άλλα συνετή και δημοκρατική διαδικασία για την εξασφάλιση ενός ομαλού κλίματος στην οικονομία και την πολιτική ζωή της χώρας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είμαι ανάμεσα σε εκείνους που ισχυρίζονται ότι η κατάσταση της χώρας μας είναι ειδυλλιακή. Τα προβλήματα τα γνωρίζω και τα ζω κάθε μέρα μαζί με τους ανθρώπους της υπαίθρου και των πόλεων από πολύ κοντά. Ωστόσο, πιστεύω πως κανείς δεν μπορεί να παραβλέψει τα σταθερά και αποφασιστικά βήματα προόδου που λαμβάνουν χώρα καθημερινώς.

Τον τελευταίο καιρό όλοι μαζί γίναμε μάρτυρες της αήθους και σφοδρότητας επίθεσης του ΣΥΡΙΖΑ εναντίον της κυβερνητικής πολιτικής, με προφανή σκοπό την αποσταθεροποίηση της χώρας και την εκβίαση πρόωγων εκλογών σε αντίθεση με τη βούληση της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, αλλά και τη βούληση του ελληνικού λαού.

Αυτή η επιμονή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσεως, πέραν από κάθε αμφιβολία, είναι δηλωτική μίας απαξίας απέναντι στους δημοκρατικούς θεσμούς όπως το Κοινοβούλιο, την Κυβέρνηση, το εκλογικό Σώμα και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσεως, ο ελληνικός λαός επέλεξε Κυβέρνηση για μία τετραετία και η κοινή γνώμη στην πλειοψηφία της έχει την ίδια άποψη. Οι εκλογές σε μία δημοκρατική πολιτεία δεν εκβιάζονται με αήθεις τακτικισμούς, ειδικά τη στιγμή που η κοινωνία μας χρειάζεται πολιτική σταθερότητα για την αντιμετώπιση αυτής της πολύ σοβαρής οικονομικής κρίσης.

Από την άλλη, είναι αλήθεια πως η συζήτηση αυτή είναι μία πολύ καλή ευκαιρία να αναδειχθεί η πρόοδος, το μεταρρυθμιστικό έργο της Κυβέρνησής μας, για να το μάθουν και όσοι την αντιστρατεύονται και προσπαθούν μάταια να το υποβαθμίσουν και να το αποσιωπήσουν.

Είναι αλήθεια γνωστό στα αξιότιμα στελέχη της Μείζονος και Ελάσσονος Αντιπολίτευσεως ότι η Κυβέρνηση μέχρι σήμερα έχει πετύχει σημαντική πρόοδο σε επίμαχα ζητήματα, όπως στην ενεργειακή πολιτική, στην ασφάλεια, στην τουριστική ανάπτυξη, στην οικονομική ανάπτυξη, στην προστασία των εξωτερικών συνόρων της χώρας και στην αποκατάσταση της διεθνούς αξιοπιστίας της χώρας μας.

Χωρίς πολιτική σταθερότητα, κοινωνική συνοχή και τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις που θα καταστήσουν τη δημόσια διοίκηση πιο αποτελεσματική και χωρίς προσπάθεια να δημιουργηθεί μια μεγάλη και ισχυρή παραγωγική βάση, ανάπτυξη δεν έρχεται. Η συνταγή «ανάπτυξη με δανεικά» και «παροχές με δανεικά» ήταν από τις βασικές παραμέτρους που μας οδήγησαν σ' αυτήν την πρωτοφανή κρίση. Μια κρίση που με πολλές θυσίες ο λαός μας συμβάλλει να ξεπεραστεί.

Αυτά, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι γενικόλογες και διακηρύξεις χωρίς στοιχεία, όπως οι παροχολογικές και ακοστολόγητες υποσχέσεις του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά προκύπτουν από επίσημα στοιχεία.

Για παράδειγμα, παραθέτω ότι το πρώτο εξάμηνο του 2014 η ανεργία σημείωσε κάμψη της τάξεως του 1,6 %. Οι επενδύσεις στην ενέργεια αυξάνονται αναμένοντας να φτάσουν τα 700 εκα-

τομύρια ευρώ μέσα στο 2015. Η προστασία των συνόρων μας θωρακίζεται, καθώς ολοκληρώθηκε και τέθηκε σε λειτουργία το Κέντρο Ολοκληρωμένης Διαχείρισης Συνόρων και Μετανάστευσης.

Διαδοχικές εκθέσεις της EUROSTAT και της Alpha Bank επισημαίνουν τη θεαματική αύξηση του τουρισμού, την επιβράδυνση της ύφεσης στην Ελλάδα κατά το πρώτο τρίμηνο του 2014 και τη μείωση του ρυθμού υποχώρησης του ΑΕΠ κατά 1,1% σε σχέση με το πρώτο τρίμηνο του 2013. Για την Ελλάδα, η Κομισιόν διατηρεί την πρόβλεψη για αύξηση του ΑΕΠ κατά 0,6% φέτος και κατά 2,9% το 2015.

Επισημαίνεται ακόμη ότι η χώρα μας μόνο μέσα στο 2014 βελτίωσε δέκα θέσεις στην κατάταξή της στους δείκτες ανταγωνιστικότητας. Επίσης, το χρέος, σύμφωνα με τις προβλέψεις στο προσχέδιο του προϋπολογισμού του Υπουργείου Οικονομικών θα μειωθεί κατά 7 ποσοστιαίες μονάδες. Θα πραγματοποιηθούν φορολογικές ελαφρύνσεις και πολλά άλλα, που θα ακούσετε κατά τη συζήτηση της ψήφισης του προϋπολογισμού.

Συνεπώς, αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνησή μας βρίσκεται σε μια πορεία σταθερής ανάκαμψης της χώρας.

Θέλω να επισημάνω σε όλους αυτούς που λέγανε ότι θα σκίσουν τα μνημόνια και θα διαγράψουν το χρέος, τις δηλώσεις του κ. Ντράγκι ότι «αν δεν είμαστε στο πρόγραμμα, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν θα δέχεται τα ομολόγά μας». Αυτό είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να υπάρχει ρευστότητα. Χωρίς χρήματα, μπορούν να υλοποιηθούν οι υποσχέσεις που ο ΣΥΡΙΖΑ υπόσχεται; Αυτό νομίζω ότι λέγεται αριστερός λαϊκισμός και ψεύτικες ελπίδες, που δεν εδράζονται πάνω σε σοβαρά επιχειρήματα.

Θα πρέπει, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσεως, να αναλύσουμε με ευκρίνεια την πραγματικότητα, εκτός και αν κάποιοι πιστεύουν ότι μπορούν να κάνουν θαύματα. Αυτό νομίζω ότι δεν αντέχει σε σοβαρή κριτική. Εδώ η λογική βρίσκεται υπό διωγμόν.

Τελειώνοντας, θα επαναλάβω την πίστη μου στην ανάγκη για την τήρηση του προγράμματος της Κυβέρνησης, γιατί είναι το μόνο πρόγραμμα που υπάρχει και δύναται να οδηγήσει τη χώρα στο δρόμο της ανόδου και της ευημερίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Οικονόμου για επτά λεπτά.

Εσείς κύριε Υπουργέ, κύριε Καρασμάνη, θα έχετε τον λόγο ευθύς μετά τον κ. Οικονόμου.

ΕΙΡΗΝΗ-ΕΛΕΝΗ ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ: Στο τέλος τους αναφέρετε. Εσείς το είπατε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Περιμένουμε με ώβεια υπομονή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ. Γίνεται μία εναλλαγή. Μιλούν δυο-τρεις Βουλευτές και ένας Υπουργός.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ήταν να μιλήσω στις 18.30', κύριε Πρόεδρε, και έχει φτάσει 23.30'. Έλεος με τους Υπουργούς και με όλον τον κόσμο τον καλό! Πέντε ώρες περιμένουμε εδώ πέρα υπομονετικά. Δώστε και σ' εμάς λίγο τον λόγο, τους Ανεξάρτητους Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Μα, σας έδωσα τον λόγο, κύριε. Τι θέλετε τώρα και διαμαρτύρεστε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Σας είμαι υπόχρεος. Για τους Υπουργούς το λέω, που δεν μπορούμε να πάρουμε σειρά εμείς οι απλοί Βουλευτές.

Κύριε Πρόεδρε, η σημερινή διαδικασία, η οποία πραγματικά είναι ενδιαφέρουσα γιατί ακούμε τις απόψεις και τις θέσεις που η Κυβέρνηση με την εμπιστοσύνη που ζητάει από το Κοινοβούλιο θέλει και επιδιώκει να επιβεβαιώσει την πολιτική της ισχύ, πραγματικά δίνει την ευκαιρία σε όλους –και σ' εμάς τους Βουλευτές και τους Ανεξάρτητους Βουλευτές ιδιαίτερα– να πούμε τον λόγο μας, να δώσουμε τα επιχειρήματά μας για το αν θα υποστηρίξουμε ή όχι αυτήν την εμπιστοσύνη δίνοντας την ψήφο μας.

Όμως, θέλω να κάνω ένα σχόλιο πριν πω και τη θέση μου σε σχέση με το συγκεκριμένο αυτό θέμα. Το σχόλιο αυτό έχει να κάνει με τους λόγους που άκουσα προηγουμένως, όλο το απόγευμα, ειδικά των πολιτικών Αρχηγών.

Θα έλεγα, κύριε Πρόεδρε, ότι η τοποθέτηση του κ. Βενιζέλου πραγματικά φέρνει στην επικαιρότητα και επαναφέρει στη μνήμη προηγούμενα επεισόδια αυτής της μακράς και βασανιστικής πορείας της χώρας μας και μιλάω για τον Μάιο του 2010, όταν ψηφίστηκε σ' αυτήν την Αίθουσα το πρώτο μνημόνιο.

Το λέω αυτό, διότι εγώ ήμουν από αυτούς τους λίγους Βουλευτές οι οποίοι είχαμε καταθέσει τότε τις ενστάσεις μας για το αν πραγματικά είχε γίνει διαπραγμάτευση για εκείνο το πρώτο μνημόνιο. Κάποιοι ελάχιστοι Βουλευτές –τρεις από το ΠΑΣΟΚ τότε, η Αντιπολίτευση βέβαια, αλλά τέλος πάντων, ελάχιστες φωνές- σε αυτήν την Αίθουσα είχαμε ισχυριστεί ότι δεν είχε γίνει διαπραγμάτευση.

Τότε διαγραφήκαμε σε κάποια λίγα δευτερόλεπτα. Ο τότε «αυτοκράτωρ» της πολιτικής εξουσίας θεώρησε σκόπιμο, πριν καν τελειώσει ο κατάλογος των Βουλευτών που ψήφισαν, να διαγραφούν οι Βουλευτές, να τους «σφάξουμε στο γόνατο» και να τους στείλουμε «στο πυρ το εξώτερο». Ένα «παρών» είχα ψηφίσει. Δηλαδή, είχα πει ότι πιθανόν και να μην είναι ο καλύτερος τρόπος αυτός που επιλέχθηκε από την τότε κυβέρνηση. Ήταν καταδικαστικό για τους Βουλευτές όμως.

Σήμερα άκουσα, λοιπόν, τον κ. Βενιζέλο να δικαιώνει αυτήν τη θέση, ότι πραγματικά δεν έγινε διαπραγμάτευση. Ξεκινήσαμε, λοιπόν, με τους χειρότερους όρους. Είπε, βέβαια, μετά ότι υπήρξαν επόμενα επεισόδια, τα οποία καλύπτει ο χρόνος εκείνο το πρώτο κείμενο, την πρώτη διαπραγμάτευση, το πρώτο μνημόνιο. Εντάξει, είναι μια άποψη δική του. Δεν θα κάτσω τώρα να την ανάλυσω ούτε να αντιπαρεθεθώ σε αυτήν.

Όμως, να πω ότι θαμύμαι τότε πως και αυτός δεν είπε κάτι διαφορετικό από τον τότε Πρωθυπουργό. Ήταν Υπουργός Άμυνας τότε. Να πει, για παράδειγμα, «μήπως και δεν είναι έτσι τα πράγματα όπως επιλέχθηκαν από την Κυβέρνηση το 2010», την πρώτη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που έφερε τότε, όπως όλοι θυμάστε, το πρώτο μνημόνιο.

Το λέω για ιστορικούς λόγους, όχι για να πω ότι δικαιώθηκε διά του λόγου του κ. Βενιζέλου, αλλά για να πω ότι αυτή η σημερινή πρόταση για την εμπιστοσύνη που ζητάει η Κυβέρνηση έχει «μακριά ουρά» στο χρόνο, τα θέματά της πάνε πίσω στο χρόνο. Δεν είναι ένα επεισόδιο σημερινό ούτε πρέπει να τη δούμε σαν μια αυτόνομη υπόθεση. Πρέπει να τη δούμε στη διάρκεια όλων αυτών των βημάτων που έγιναν και μιλάω για την προσπάθεια διάσωσης της χώρας και τον τρόπο που επιλέχθηκε από κάποιες δυνάμεις, τον αντίλογο που υπάρχει βέβαια, τον άλλο αντίλογο που υπάρχει και ο οποίος δεν είναι απαραίτητο να ταυτοποιείται με τη σημερινή θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Τέλος πάντων, υπάρχουν και Βουλευτές, υπάρχουν και πολιτικές θέσεις, υπάρχουν και πολιτικές δυνάμεις, που πιστεύουν ότι μπορεί να υπάρξει δημοσιονομική σταθερότητα, μπορεί να υπάρξει ευρωπαϊκός δρόμος για τη χώρα. Όμως, όλα αυτά μπορούν να γίνουν με κοινωνική δικαιοσύνη και με ένα πρόγραμμα ριζοσπαστικών προτάσεων για αλλαγές στο πολιτικό σύστημα.

Πάλι άκουσα τον πολιτικό αρχηγό να λέει προηγούμενως για τις ριζοσπαστικές προτάσεις που χρειάζονται και πρέπει να υπάρχουν, για διάφορες πρωτοβουλίες που θέλει να πάρει όπως είναι τα κόκκινα δάνεια. Και άκουσα και άλλον πολιτικό αρχηγό που δεν έχει κοινοβουλευτική ομάδα σήμερα εδώ, αλλά φιλοδοξεί –και πιστεύω ότι θα αποκτήσει, όπως βλέπω και στα γκάλοπ- να μιλάει κι αυτός για τις ριζοσπαστικές προτάσεις του κέντρου.

Εμείς οι οποίοι ισχυριζόμαστε και λέμε ότι έχουμε κι εμείς τις προτάσεις μας για κάποιες σημαντικές αλλαγές που πρέπει να γίνουν σε αυτήν τη χώρα, τις χαρακτηρίζουμε ως ριζοσπαστικές προτάσεις. Και επειδή γίναμε πολλοί ριζοσπάστες σε αυτήν την Αίθουσα και εκτός της Αιθούσης, έχουμε το δικαίωμα, από τη στιγμή που έχουμε κάνει πολλές προσπάθειες και έχουμε περάσει διά πυρός και σιδήρου –κάποιοι τουλάχιστον- μέσα σε αυτό το πολιτικό σκηνικό των τελευταίων πέντε χρόνων, να πούμε ότι δεν φτάνει αυτή η προσπάθεια και η πορεία που έχει καταλάβει η Κυβέρνηση. Δεν φτάνει. Υπάρχουν μεγάλα ελλείμματα.

Στο παρελθόν δώσαμε μια δυνατότητα σε αυτήν την Κυβέρνηση –και μιλάω όταν ήταν στην κυβέρνηση και η Δημοκρατική Αριστερά- να κρατήσει τη χώρα στην Ευρώπη –πράγμα το οποίο έγινε- και να ξεφύγουμε από μια άτακτη χρεοκοπία –πράγμα που

έγινε. Όμως, αυτό ήταν το σημείο μηδέν, ο πάτος. Πρέπει να ξεφύγουμε από αυτό. Δεν μπορεί η χώρα να συνεχίζει σε αυτήν την κατάσταση που σήμερα κινείται.

Τα στοιχεία της κοινωνικής δικαιοσύνης αυτήν τη στιγμή δεν εκπληρούνται, η κατανομή των βαρών δεν είναι δίκαιη. Υπάρχουν κοινωνικές τάξεις, πρόσωπα, καταστάσεις –ακροθιγώς κάτι λέγεται σήμερα και χθες στην Αίθουσα- οι οποίοι δεν συμμετέχουν στην υπέρβαση της κρίσης, κύριε Πρόεδρε. Υπάρχουν κάποιοι οι οποίοι διάγουν βίο ανηρό και χαρούμενο σε αυτήν τη χώρα και δεν συμμετέχουν στο ξεπέρασμα της κρίσης.

Αυτό, λοιπόν, είναι ευθύνη της Κυβέρνησης. Δεν θα πω πολλά. Θέλω να πω κάτι πολύ συγκεκριμένο σε σχέση με μια πρόταση που άκουσα από τον αγαπητό συνάδελφο Σπύρο Λυκούδη για την κυβέρνηση της εθνικής συνεννόησης και του μεγάλου συνασπισμού, όπως ετέθη από το Βήμα εδώ. Νομίζω ότι ο Σπύρος Λυκούδης πολύ καλά τα είπε τα πράγματα. Το λέω γιατί έβαλε μέσα σ' αυτή την Κυβέρνηση τις δυο μεγάλες παρατάξεις που αυτήν τη στιγμή υπάρχουν όχι μόνο μέσα στην Αίθουσα αλλά όπως φαίνεται και στη χώρα: τη Νέα Δημοκρατία και το ΣΥΡΙΖΑ. Θα μου πείτε ότι αυτά είναι αδιανόητα πράγματα, ότι δεν γίνονται ότι πάμε να γυρίσουμε σελίδα. Δεν παίζει τίποτα απ' αυτά τα δύο. Τα είχαμε ακούσει. Ήταν ομηρικές οι μάχες που δίνονταν εδώ, πιο μεγάλες από τις σημερινές σε άλλες εποχές.

Ας συζητήσουμε κι αυτήν την πρόταση –και σήμερα, γιατί όχι;- μήπως το επόμενο διάστημα είναι επ' ωφελεία του λαού και της πατρίδος, αν υπάρχει αυτή η κυβέρνηση, η μεγάλη κυβέρνηση των μεγάλων αποφάσεων.

Για τη διαπραγμάτευση του χρέους, την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, για έναν νέο εκλογικό νόμο, για τη συνταγματική αναθεώρηση χρειάζονται ριζοσπαστικές αποφάσεις και λύσεις. Εγώ, καθώς και πολλοί άλλοι και η κίνηση στην οποία συμμετέχω, ο Δημοκρατικός Σύνδεσμος και πολλές άλλες κινήσεις και πολλά πρόσωπα και πολλά άλλα κομμάτια και χώροι και από το κέντρο και από την κεντροαριστερά θα είμαστε διατεθειμένοι να συμμετέχουμε σε μια νέα τέτοια πορεία για τη χώρα που σημαίνει εθνική συνεννόηση, νέα πορεία, νέες συναντήσεις.

Αυτά είναι ζητήματα στα οποία εγώ τουλάχιστον είμαι διατεθειμένος να συνεισφέρω, αλλά δεν μπορώ να συνεισφέρω στην ψήφο εμπιστοσύνης για την Κυβέρνηση για τους λόγους που ανέφερα προηγουμένως. Γι' αυτό θα ψηφίσω κατά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννίκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Καρασμάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουμε ότι η χώρα μας έχει στη μακραίωνη πορεία της πληρώσει πανάκριβα την οξυτάτη και τη στεία αντιπαράθεση. Αυτή η διαδικασία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση μάς δίνει μια μοναδική ευκαιρία να αποδείξουμε ότι όταν οι συνθήκες το απαιτούν, όπως οι σημερινές, ξέρουμε και μπορούμε να δώσουμε χώρο στην ομοψυχία και τη συναίνεση. Μοναδική προϋπόθεση να βγούμε κατά το δυνατόν αλώβητοι από τις επιπτώσεις της δεινής οικονομικής κρίσης, ειδικότερα αυτήν τη περίοδο που όλες οι ενδείξεις καταγράφουν μια δυναμική όσο και ρεαλιστική προοπτική να τελειώνουμε με αυτόν τον εφιάλτη που ταλάνισε ολόκληρο τον ελληνικό λαό.

Να έρθω στον αγροτικό τομέα, του οποίου εδώ και λίγους μήνες έχω την τιμή να προϊσταμαι. Να ξεκινήσω λέγοντας ότι αυτήν τη στιγμή υπάρχουν πολλές ελπίδες φωτός. Μετά από μια περίοδο στασιμότητας αρχίζει να επικρατεί μια νότα αισιοδοξίας.

Θα μιλήσω με στοιχεία. Βρεθήκαμε ως Κυβέρνηση και ως χώρα απέναντι σε μια σκληρή και επίπονη διαπραγμάτευση για τη νέα αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής που με τον άλφα ή βήτα τρόπο επηρεάζει καταλυτικά τις εξελίξεις γενικότερα στον ευρωπαϊκό και ειδικότερα στον αγροτικό τομέα κάθε κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι μια αναθεώρηση με νέα ποιοτικά διαφοροποιημένα χαρακτηριστικά από κάθε άλλη αναμόρφωση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής που θέτει τις βάσεις για ένα μοντέλο γεωργίας σαφώς τροποποι-

ημένο απ' όσα γνωρίζαμε μέχρι τώρα.

Η στήριξη ξεφεύγει πλέον από τα όποια ιστορικά δικαιώματα και περνά στην καλλιεργούμενη έκταση ανεξαρτήτως καλλιέργειας και τρόπου χρήσης. Η γεωργία και εν γένει η ύπαιθρος συνδέεται ακόμα περισσότερο με το περιβάλλον και την προστασία των φυσικών πόρων. Η επιχειρηματικότητα σε συνάφεια με την αγορά και την κατανάλωση προσλαμβάνουν εντονότερη σχέση. Η διαπραγμάτευση ολοκληρώθηκε μετά από παρέμβαση του ίδιου του Πρωθυπουργού, του Αντώνη Σαμαρά, αγγίζοντας τα 20 δισεκατομμύρια ευρώ με τους ελαχιστότατους περιορισμούς πόρων για τη χώρα μας ανάμεσα στα δεκαπέντε παλαιά κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με τη μέγιστη δυνατότητα διαχείρισης του λεγόμενου εθνικού φακέλου για τον τρόπο και τις κατευθύνσεις εφαρμογής της καινούργιας αγροτικής πολιτικής ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες της χώρας και των αγροτών της.

Αυτό έγινε πέρυσι και φέτος μετουσιώθηκε σε πράξη. Με την κατάθεση και εμπρόθεση καταβολή στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή του ελληνικού εθνικού φακέλου έγινε ένα μεγάλο και ουσιαστικό θα έλεγα βήμα για να προσαρμόσουμε τις ρυθμίσεις της νέας ΚΑΠ σε αυτά που χρειάζεται και έχει ανάγκη η αγροτική οικονομία.

Δεν ανακαλύψαμε την Αμερική. Με επιμονή, με ευρύ, οργανωμένο δημοκρατικό διάλογο ακούσαμε τους εκπροσώπους, τους φορείς του αγροτικού κόσμου. Προσπαθήσαμε και επιτρέψτε μου εδώ να πω -χωρίς καμμία διάθεση αυτοπροβολής- πετύχαμε να συγκεράσουμε αντιτιθέμενες και αλληλοσυγκρουόμενες απόψεις και να οδηγηθούμε σε ένα βέλτιστο αποτέλεσμα, που προσδίδει ελπίδες για το μέλλον.

Από την αρχή στόχος μας ήταν η δίκαιη, ισόρροπη και στοχευμένη κατανομή των κοινοτικών ενισχύσεων και επιδοτήσεων και η άμβλυνση των όποιων ανισοτήτων που είχαν επιβληθεί με τα προηγούμενα κοινοτικά καθεστώτα. Είχαμε προκρίνει -και σε αυτό οφείλω να ομολογήσω συναίνεσαν όλοι- ότι προέχει η περαιτέρω ενίσχυση του κτηνοτροφικού τομέα, που εδώ και δεκαετίες αποτελεί την αχίλλειο πτέρνα της εθνικής αγροτικής οικονομίας. Το μερίδιο της κτηνοτροφίας σε ενισχύσεις μέχρι σήμερα ήταν 19% έναντι 21% της φυτικής παραγωγής. Με την επιλογή μας ενισχύουμε την κτηνοτροφία κατά τουλάχιστον 25%, μεταβάλλοντας την κατανομή σε 25% για ζωική παραγωγή έναντι 75% της φυτικής παραγωγής και αυτό γίνεται για πρώτη φορά.

Έρχομαι σε ένα άλλο μεζόν θέμα. Στηρίζουμε τους νέους αγρότες, το νέο αίμα του αγροτικού μας τομέα. Παρέχουμε μπόλους 25% επί της αξίας των δικαιωμάτων ενισχύσεων για μία πενταετία για τους νέους κάτω των σαράντα ετών.

Το πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης περιόδου 2007-2013 προσέφερε περίπου δώδεκα χιλιάδες θέσεις αυτοαπασχόλησης νέων αγροτών. Γι' αυτό δημοσιεύσαμε νέα πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για νέους και νέες δεκαοκτώ έως σαράντα ετών. Συνολικά έντεκα χιλιάδες εκατόν δεκαέξι νέοι παραγωγοί εντάσσονται στο πρόγραμμα και θα λάβουν ενισχύσεις ύψους 194 εκατομμυρίων ευρώ. Πετύχαμε για πρώτη φορά την ένταξη ακόμη τριών χιλιάδων διακοσίων είκοσι τεσσάρων νέων συμπολιτών μας επιλαχόντων στο πρόγραμμα. Στόχος του Υπουργείου είναι να αποδοθεί η πρώτη δόση, το 70% του πριμ πρώτης εγκατάστασης, δηλαδή ένα ποσό της τάξης των 136 εκατομμυρίων ευρώ και μάλιστα μέσα στο 2014.

Για εμάς, οι νέοι αγρότες αποτελούν το ελπιδοφόρο κομμάτι της ελληνικής γεωργίας. Πρέπει να ενισχυθούν με όλα τα δυνατά μέσα τόσο σε επίπεδο ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό, γιατί τους θέλουμε πρωτεργάτες της ανασυγκρότησης της υπαίθρου και της ανάπτυξης του αγροτικού τομέα της πατρίδας μας.

Γι' αυτό μέσα από το νέο πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης 2015-2020 κατευθύνουμε για τους νέους αγρότες 240 εκατομμύρια ευρώ. Υπολογίζουμε ότι ο αριθμός των νέων αγροτών που θα εισέλθουν στο αγροτικό επάγγελμα θα είναι περίπου δεκαέξι χιλιάδες.

Τέλος, για όσους από το 2015 και μετά επιθυμούν να ασκήσουν για πρώτη φορά το αγροτικό επάγγελμα δημιουργούμε για πρώτη φορά ειδικό πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης με κονδύλια από το εθνικό απόθεμα συνολικού προϋπολογισμού 60 εκατομμυρίων ευρώ.

Όσον αφορά τον νευραλγικό τομέα των ενισχύσεων, παρέχουμε συνδεδεμένες ενισχύσεις δεκατρείς τομείς αγροτικών προϊόντων με μέλλον και δυναμισμό στην εγχώρια ελληνική αγορά, δημιουργώντας παράλληλα ένα επιπλέον κίνητρο, αλλά και ένα επιπλέον εγγυημένο εισόδημα για τους αγρότες. Προγραμματίζουμε την αξιοποίηση 466 εκατομμυρίων ευρώ για την υλοποίηση επτάμισι χιλιάδων νέων σχεδίων βελτίωσης των αγροτικών εκμεταλλεύσεων, καθώς επίσης και τη στήριξη της μεταποίησης αγροτικών προϊόντων με τριακόσιες σαράντα νέες επενδύσεις για την προσεχή εξαετία, συνολικού προϋπολογισμού 254 εκατομμυρίων ευρώ.

Στο νέο επιχειρησιακό πρόγραμμα αλιείας 2014-2020 αξιοποιούμε κοινοτικά κονδύλια 388 εκατομμυρίων ευρώ, σχεδόν διπλάσια από την τρέχουσα περίοδο 2007-2013, ενώ παράλληλα ενισχύουμε την απασχόληση με νέες επενδύσεις στη μεταποίηση, στις υδατοκαλλιέργειες, αλλά και στον αλιευτικό τουρισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ισορροπία αυτή σε συνδυασμό με τις υφιστάμενες εδώ και δεκαετίες καταστάσεις σίγουρα ήταν δύσκολο να επιτευχθεί, όμως το αποτέλεσμα είναι εδώ: Ο εθνικός φάκελος με όλες τις ρυθμίσεις που ευνοούν μίας άλλης ποιότητας γεωργία και κτηνοτροφία έχει ήδη κατατεθεί στην Κομισιόν και μέχρι τέλους του έτους θα έχει εγκριθεί και από 1-1-2015 θα τεθεί σε εφαρμογή.

Ακόμα η ήπια, σταδιακή και ισόρροπη σύγκλιση των ενισχύσεων ανά αγρότη, περιφέρεια και προϊόν είναι γεγονός. Η προστασία από δραματικές απομειώσεις ατομικών δικαιωμάτων είναι επίσης γεγονός, όπως γεγονός είναι ότι ξεκινάμε την καινούργια χρονιά από μια ισχυρή βάση, που μας δίνει αισιοδοξία για το μέλλον.

Θα πρέπει φυσικά να προσαρμοστούμε όλοι, πολιτεία, αγρότες, οργανώσεις, συλλογικοί φορείς, ευέλκτα και δημιουργικά στα νέα δεδομένα. Πρέπει να αξιοποιήσουμε τα πλεονεκτήματά μας, να αμβλύνουμε τις παθογένειες και τα μειονεκτήματά μας και να είστε βέβαιοι ότι μπορούμε.

Παράλληλα, με την καινούργια Κοινή Αγροτική Πολιτική έρχεται, με την αυγή του νέου έτους, να τρέξει και το καινούργιο πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης της χώρας. Αν η νέα ΚΑΠ προσφέρει ένα συνολικό ποσό γύρω στα 14 δισεκατομμύρια ευρώ για την προσεχή επταετία, ως εγγυημένο εισόδημα για τους Έλληνες αγρότες, το νέο πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης 2015-2020 περιέχει έναν προϋπολογισμό της τάξης των περίπου 6,2 δισεκατομμυρίων ευρώ, κοινοτικής και εθνικής συμμετοχής που, αν αξιοποιηθεί ορθολογικά, μπορεί κάλλιστα να καλύψει τις διαρθρωτικές ανάγκες της ελληνικής γεωργίας.

Και αυτό γιατί; Διότι έχει σχεδιαστεί και περιέχει παρεμβάσεις σε κρίσιμους τομείς, όπως για παράδειγμα η ενίσχυση των νέων αγροτών, οι συλλογικές δραστηριότητες, η προβολή και προώθηση των αγροτικών μας προϊόντων στις αγορές του εξωτερικού, καθώς επίσης και προγράμματα που θα αναδείξουν προϊόντα και περιοχές της υπαίθρου με δράσεις αγροτικών υποδομών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η στόχευση είναι συγκεκριμένη. Προετοιμάσαμε και προετοιμάζουμε την ελληνική αγροτική οικονομία και τους Έλληνες αγρότες για να μπορέσουν να αντεπεξέλθουν κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο στις προκλήσεις της προσεχούς δεκαετίας, μέσα σε ένα περιβάλλον ολοένα και πιο αντίξοο και πιο ανταγωνιστικό, γιατί το οφείλουν πρώτα στους εαυτούς τους, αφού με τον καθημερινό τους μόχθο εξασφαλίζουν τη διατροφική επάρκεια και ασφάλεια της χώρας.

Πιστεύουμε σε αυτούς ως συνδεδετικό κρίκο για την ανάπτυξη της υπαίθρου και την εξασφάλιση της κοινωνικής συνοχής. Βασικός μας γνώμονας ήταν και αποτελεί το γεγονός ότι ο αγροτικός τομέας πρέπει και μπορεί, μπορεί και πρέπει να αποτελέσει βασικό πυλώνα για την ανάκαμψη και την ανάπτυξη της χώρας μας.

Δεν αναλυνόμαστε όμως μόνο με τα σχέδια για το μέλλον. Η αντιμετώπιση των καθημερινών προβλημάτων ήταν και είναι παρούσα σε κάθε μας κίνηση. Ξέρετε ότι πολλές φορές τα καθημερινά προβλήματα επισκιάζουν τους μελλοντικούς σχεδιασμούς, ανεξάρτητα του πόσο αυτοί θα είναι σημαντικοί για την επόμενη κιόλας ημέρα. Γι' αυτό η τόνωση της ρευστότητας αποτελεί για εμάς βασική προτεραιότητα.

Έτσι, με βεβαιότητα μπορώ να σας πω σήμερα πως έχουμε ήδη εξασφαλίσει για τα τέλη αυτού του μήνα, αρχές του επόμενου, τη δυνατότητα χορήγησης προκαταβολής 50% της ενιαίας κοινοτικής ενίσχυσης του 2014 σε όλους τους δικαιούχους αγρότες της χώρας και μέσα στον Δεκέμβριο το υπόλοιπο 50%, ενώ στα τέλη του έτους, για πρώτη φορά στα χρονικά της χώρας από την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα καταβληθεί στους δικαιούχους γεωργούς και κτηνοτρόφους των ορεινών και μειονεκτικών περιοχών η αποζημίωση του 2014 μαζί με εκείνη του 2013 που εισέπραξαν και θα εισπράξουν αυτές τις μέρες.

Είναι γεγονός ότι βρεθήκαμε μπροστά σε ένα μεγάλο πρόβλημα της επιλεξιμότητας των βοσκοτόπων. Δεν το δημιουργήσαμε εμείς. Το βρήκαμε. Δεν το κρύψαμε κάτω από το χαλί. Το αναδείξαμε. Το βγάλαμε στο φως και στη διαφάνεια και σε συνεργασία με τα στελέχη του ΟΠΕΚΕΠΕ, τα στελέχη του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με τον Αναπληρωτή Υπουργό, αλλά και με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αντιμετωπίζουμε το θέμα σταδιακά για καλύτερη χρήση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με απόφαση που υπέγραψα προχθές, εκταμιεύτηκαν επιπλέον 6,5 εκατομμύρια ευρώ για την αντιμετώπιση κρουσμάτων καταρροϊκού πυρετού, αλλά και της ευλογιάς. Στόχος μας είναι στα μέσα Οκτωβρίου να ξεκινήσει η καταβολή των αποζημιώσεων σε κτηνοτρόφους τόσο για τη χρήση εντομοαπωθητικών ουσιών όσο και για τις απώλειες που έχει υποστεί το ζωικό τους κεφάλαιο από τον καταρροϊκό πυρετό και την ευλογιά.

Επίσης, το τεράστιο θέμα των επιπτώσεων από τις κλιματικές αλλαγές -που φυσικά δεν είναι αποκλειστικά δικό μας θέμα, αλλά παγκόσμιο- το αντιμετωπίζουμε στο μέτρο του δυνατού. Επιδίδουμε να αποζημιώνουμε αγρότες που έχουν πληγεί από ακραία άκαιρα καιρικά φαινόμενα.

Γι' αυτό σκοπεύουμε να προχωρήσουμε σε διαρθρωτικές αλλαγές τόσο στον κανονισμό ασφάλισης του ΕΛΓΑ όσο και στην ενίσχυση των πόρων του από τον δεύτερο πυλώνα και της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, αλλά και σε ριζικές αλλαγές στον τρόπο καταβολής των αποζημιώσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για εμάς το θέμα του εμπόργκο στις εξαγωγές ευρωπαϊκών αγροτικών προϊόντων στη Ρωσία εξακολουθεί και παραμένει ανοιχτό. Σε καμία περίπτωση δεν επαναπαυόμαστε στα έκτακτα μέτρα που έλαβε πρόσφατα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα οποία δεν μπορούν να αντισταθμίσουν πλήρως τις επιπτώσεις. Διεκδικήσαμε και διεκδικούμε αναπλήρωση της απώλειας εισοδήματος των παραγωγών μας και θα επιμενουμε σε αυτό.

Γι' αυτό μετά από αίτημα του ίδιου του Επιτρόπου Γεωργίας, απέστειλα εμπεριστατωμένο φάκελο στοιχείων, προκειμένου να εξετασθεί το αίτημα αποζημιώσεων των παραγωγών ροδάκινων και νεκταρινιών, για την κατάρρευση των τιμών των προϊόντων τους.

Κι αν σήμερα είναι τα ροδάκινα και τα νεκταρίνια, αύριο έρχονται τα ακτινίδια, τα μήλα, τα εσπεριδοειδή, τα αγγούρια, οι φράουλες και τα κεράσια. Δεν μπορούμε να πούμε στους παραγωγούς ούτε να τα θάψουν ούτε να τα καταστρέψουν. Είναι αδύνατο να τους πούμε να ξεριζώσουν τα δέντρα τους, να διαλύσουν τις φυτείες τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με καθημερινό διάλογο με τις συλλογικές οργανώσεις και τους φορείς του αγροτικού κόσμου, κάνουμε συνεχώς βήματα για την επίλυση μικρών, αλλά και ακανθωδών προβλημάτων, αίροντας μέρα με την ημέρα εμπόδια που έχουν να κάνουν είτε με τις εξαγωγές αγροτικών προϊόντων είτε με τις πληρωμές ενισχύσεων είτε με καταστάσεις που θέτουν τροχοπέδη στις αναπτυξιακές διαδικασίες.

Κοιτάξτε, δεν προσπαθώ να σας μεταφέρω μία ειδυλλιακή κατάσταση. Εκείνο που με σιγουριά μπορώ να σας διαβεβαιώσω είναι ότι οι προσπάθειες των τελευταίων μηνών πιάνουν τόπο. Ο κόσμος της υπαίθρου μπαίνει στην καινούργια χρονιά προετοιμασμένος, με περισσότερη σιγουριά και αυτοπεποίθηση. Η ελληνική γεωργία απέδειξε ότι μπορεί να σταθεί στα πόδια της, να παράγει ποσοτικά και ποιοτικά άξια προϊόντα. Ο τομέας έχει παρόν και μέλλον.

Όραμα και κοινός μας στόχος είναι η ανάπτυξη της υπαίθρου

και μέσω αυτής η ανάπτυξη της χώρας. Κι αυτόν τον στόχο και το όραμα δεν το χαρίζουμε σε κανέναν.

Κανείς μας δεν νομίζω να αμφιβάλει ότι η πορεία για την ανγέννηση αυτού του τόπου ούτε εύκολη ούτε ευθύγραμμη ούτε χωρίς αναταράξεις θα είναι.

Εκείνο που μετράει, εκείνο που αξίζει είναι να το θέλεις και να το προσπαθήσεις και τουλάχιστον αυτή η Κυβέρνηση συνδυάζει και τα δύο. Γι' αυτό και δικαιούται της εμπιστοσύνης όλων μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο κ. Καράογλου, για επτά λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι χρήσιμο, μέσα από τη διαδικασία που συνεχίζεται σήμερα στη Βουλή για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, να βάλουμε τα πράγματα σε μία λογική σειρά και να βγάλουμε χρήσιμα συμπεράσματα για την ποιότητα τόσο της δημοκρατίας μας όσο και του κοινοβουλευτισμού στην Ελλάδα.

Μέσα από την τριήμερη συζήτηση καθίσταται σαφές ότι αφ' ενός η δημοκρατία δεν έχει αδιέξοδα και αφ' ετέρου ότι καμμία Κυβέρνηση δεν μπορεί να άγεται και να φέρεται από μικρά και μεγάλα συμφέροντα.

Κατά την προσωπική μου άποψη, η πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού αποτελεί μία γενναία, αλλά και ορθή πολιτική κίνηση, η οποία στην ουσία αφήνει τον ΣΥΡΙΖΑ χωρίς λόγο πολιτικής ύπαρξης.

Το πιο σημαντικό όμως όλων είναι ότι εξασφαλίζει την πολιτική σταθερότητα στην πατρίδα μας. Και το πετυχαίνει αυτό γιατί αφ' ενός βάζει οριστικό τέλος στην παραφιλολογία που είχε αναπτυχθεί τον τελευταίο καιρό περί πρόωγων εκλογών, κάτι που έστειλε αρνητικά μηνύματα στην Ευρώπη, αλλά και στις διεθνείς αγορές, ενώ παράλληλα δίνει τη δυνατότητα στην ελληνική οικονομία να ακολουθήσει τον μεταρρυθμιστικό δρόμο στον οποίο βαδίζει μετά τις εκλογές του 2012.

Και για να το ξεκαθαρίσουμε μία και καλή, ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση σημαίνει στήριξη προς την Ελλάδα εν όψει των μεγάλων προκλήσεων που βρίσκονται μπροστά μας.

Ήρθε, λοιπόν η ώρα, αγαπητοί συνάδελφοι, κάθε κατεργάρης να καθίσει στον πάγκο του. Ήρθε η ώρα να αναλάβουμε τις ευθύνες για το μέλλον μίας χώρας και να αποφασίσουμε αν οι θυσιές των τελευταίων χρόνων θα καταλήξουν οριστικά και αμετάκλητα στο καλάθι των αχρήστων, ως θυσία στην ακραία ρητορική των συνιστώσων του χάους, που με την «αριστεροσύνη» στο σώμα, με μία έμφυτη ροπή προς την καταστροφή και με προκλητικό, αλλά και αυθαδινό τρόπο, ονειρεύονται εξουσία, φροντίζοντας συστηματικά να καλλιεργούν την ανησυχία στους Έλληνες πολίτες και δίνοντας στην ουσία λυσσαλέες μάχες για να μην αλλάξει τίποτα στο κράτος μας.

Σας δίνω ένα μικρό μονάχα παράδειγμα. Προχθές, τη Δευτέρα που μας πέρασε, οι εργαζόμενοι στο ραδιοφωνικό σταθμό «ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ» -νομίζω ότι γνωρίζετε όλοι σας πού ανήκει- κήρυξαν σαρανταοκτάωρη απεργία, επειδή η διοίκηση του ραδιοσταθμού αρνήθηκε να καθίσει στο ίδιο τραπέζι και να συζητήσει με τη διεπίσημη για να εξοφληθούν οι εργαζόμενοι τους μισθούς Αυγούστου και Σεπτεμβρίου.

Φαίνεται πως στην προκειμένη περίπτωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, νόμος δεν είναι το δικίο του εργάτη. Αντίθετα, η γνωστή φράση ισχύει μονάχα όταν κλείνετε τους δρόμους, όταν σκαρφίζοντε κάγκελα για να αποτρέψετε επενδύσεις, όταν απειλείτε με εξεταστικές και φυλακές υποψήφιους επενδυτές, όταν κλείνετε την είσοδο στα μουσεία, διώχνοντας τουρίστες. Αυτή είναι η λογική της σημερινής Αριστεράς και του δήθεν ιδανικού κόσμου που πρεσβεύει.

Ποια είναι, όμως, η πραγματικότητα;

Αναμφίβολα, αγαπητοί συνάδελφοι, η πατρίδα μας περνάει δύσκολα. Επί πέντε χρόνια χιλιάδες συμπατριώτες μας δίνουν καθημερινά αγώνα για την επιβίωση. Εισοδήματα μειώθηκαν, θέσεις εργασίας χάθηκαν. Ωστόσο, για πρώτη φορά μετά από χρόνια, η Ελλάδα καταθέτει ισοσκελισμένο σχέδιο προϋπολογισμού, στο οποίο προβλέπονται συγκεκριμένες παροχές και διευ-

κολύνσεις στα όρια αντοχής της ελληνικής οικονομίας, όπως για παράδειγμα, τη μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο κατά 30%, τη μείωση κατά 30% της έκτακτης εισφοράς, τις διευκολύνσεις για την εξόφληση των χρεών στο δημόσιο ή στους ασφαλιστικούς οργανισμούς μέχρι και εκατό δόσεις, την παραμονή του ΦΠΑ στην εστίαση στο 13%, τη σταδιακή μείωση της φορολογίας με βάση έναν οδικό χάρτη σε φυσικά και νομικά πρόσωπα, ενώ για πρώτη φορά προβλέπεται από τον προϋπολογισμό και μείωση της ανεργίας σε μικρά βέβαια ποσοστά, αλλά μείωση της ανεργίας.

Μην ξεχνάτε, βέβαια, ότι αμετάθετος στόχος μας ήταν, είναι και παραμένει η μείωση της φορολογίας 33% μάξιμουμ στα φυσικά πρόσωπα και 15% στις επιχειρήσεις, σε όλα τα νομικά πρόσωπα και ατομικές επιχειρήσεις, όπου εξακολουθεί να παραμένει ο στόχος μας για οριζόντια φορολογία 15%.

Δεν πρέπει, επίσης, να ξεχνάμε ότι ο συμψηφισμός του ΦΠΑ, που ξεκίνησε πριν από λίγες ημέρες, δίνει μια μεγάλη ανάσα ρευστότητας στις επιχειρήσεις. Επίσης και η ταχύτατη επιστροφή του ΦΠΑ, που θα γίνει μέσα σε λίγες μέρες, θα αποτελεί στην ουσία έναν τρόπο επιβράβευσης για όλους τους συνεπείς φορολογούμενους.

Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σημαντικά σημάδια ότι κάτι αλλάζει. Είναι σημαντικές ενδείξεις ότι οι αδικίες αποκαθίστανται σταδιακά. Αυτή είναι η απάντηση προς κάθε κατεύθυνση ότι η Ελλάδα ξαναγίνεται κυρίαρχη του εαυτού της και βέβαια, αποκαθιστά την εθνική της αξιοπρέπεια.

Ναι, κυρίες και κύριοι, είναι μια πραγματικότητα. Η Ελλάδα περνά μια δύσκολη κατάσταση. Πήρε, όμως, το μάθημά της και αλλάζει με γρήγορους ρυθμούς. Πλέον κανείς πουθενά στον κόσμο δεν μιλά για εξόδο από το ευρώ. Πετύχαμε πρωτογενή πλεονάσματα ένα χρόνο νωρίτερα από ό,τι προέβλεπε το πρόγραμμα, βγήκαμε στις αγορές δύο χρόνια νωρίτερα από ό,τι προέβλεπε το πρόγραμμα και στις 31 Δεκεμβρίου του 2014, σε δύομισι μήνες από σήμερα, τελειώνουμε μια για πάντα με το μνημόνιο, βγαίνουμε απ' αυτό, αντί για τα μέσα του 2016, όπως προέβλεπε το πρόγραμμα.

Η Ελλάδα ξαναγίνεται μια φυσιολογική χώρα, γίνεται μια χώρα αξιοπρεπής, αξιοκρατική, παύει να τρώει τα παιδιά της, μεταμορφώνεται σε χώρα ανάπτυξης, επιχειρηματικότητας, ανταγωνιστικότητας, εξωστρέφειας, μια χώρα η οποία το 2014, φέτος δηλαδή, θα έχει θετικό ρυθμό ανάπτυξης 0,6%, μετά από πέντε χρόνια συνεχούς ύφεσης, το 2015 2,9%, το 2016 3,7%, μέσω του οποίου την επόμενη διετία μπορούν να δημιουργηθούν περισσότερες από τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Βάζοντας το άλογο της παραγωγής μπροστά από το κάρο της στασιμότητας και της αδράνειας, καθιστούμε την επιχειρηματικότητα κεντρικό πρόταγμα της προκοπής της πατρίδας μας. Ήδη μέσα σε δύο χρόνια καταφέραμε να ξεπεράσουμε εκατόν έντεκα χώρες στην κατάταξη της παγκόσμιας ανταγωνιστικότητας και σήμερα βρισκόμαστε στην τριακοστή έκτη θέση έναντι της εκατοστής τεσσαρακοστής εβδόμης που βρισκόμασταν το 2012.

Κυρίες και κύριοι, κλείνοντας, γιατί θέλω να σεβαστώ και το χρόνο του Προεδρείου, θέλω να ξέρετε και θα το δείτε στην πράξη ότι από τη διαδικασία αυτή που ξεκινήσαμε να συζητάμε εδώ και δύο μέρες και αύριο ολοκληρώνεται, η Κυβέρνηση θα βγει ενισχυμένη.

Ήλθε η ώρα στην Ολομέλεια της Βουλής να μετρηθούμε όλοι μας, να μετρήσουμε τα αποθέματα υπευθυνότητας και σοβαρότητας του καθενός και της καθεμιάς, να μετρήσουμε ποιοι βάζουν υπεράνω όλων το εθνικό συμφέρον και ποιοι εξακολουθούν να προτάσσουν το μικροκομματικό συμφέρον, ποιοι οραματίζονται και αγωνίζονται για μια σύγχρονη και ελεύθερη Ελλάδα και ποιοι τη θέλουν δέσμια του «αμαρτωλού» παρελθόντος.

Κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, πρέπει να λέτε πάντα την αλήθεια, γιατί όποιος τη λέει δεν χρειάζεται ποτέ να θυμάται τι είχε πει στο παρελθόν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Τσακαλώτος.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι δύο χρόνια Βουλευτής. Ακούω τον κ. Βορίδη εδώ και δύο χρόνια και είναι η πρώτη φορά που τον άκουσα χωρίς αυτοπεποίθηση. Μας είπε πού ήμασταν το 2012, μας είπε πού είμαστε τώρα. Και μετά; Ο καθένας και η καθεμία περίμενε ότι θα μας πει πού θα είμαστε το '15, το '16, το '17. Δεν το έκανε. Μας είπε για το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Ητοπάθεια; Δεν θέλω να χρησιμοποιήσω αυτή τη λέξη, όμως έλλειψη αυτοπεποίθησης είναι. Γιατί; Διότι υπάρχει μία αμφισβήτηση στο μνημονιακό μπλοκ.

Θέλω να εξηγήσω αυτή την αμφισβήτηση και μετά να σας πω αν είναι και αντίφαση, γιατί στην πραγματικότητα το μνημονιακό μπλοκ έχει δύο εκδοχές. Η πρώτη εκδοχή είναι του Στουρνάρα, του Χαρδούβελ, του Χατζηδάκη, του Κυριάκου Μητσοτάκη, με την υψηλή καθοδήγηση της «Καθημερινής». Τι λέει η πρώτη εκδοχή; Ότι αυτά που κάναμε καλώς τα κάναμε, ότι τις μεταρρυθμίσεις έπρεπε να τις κάνουμε και χωρίς το μνημόνιο. Πως ό,τι κάναμε ήταν σωστό, πως αυτό χρειαζόταν για να γίνουμε κανονική χώρα και γι' αυτό ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης. Γι' αυτό ζητάμε εκατόν ογδόντα Βουλευτές, για να έχουμε περισσότερο χρόνο για να κάνουμε αυτά τα σωστά πράγματα.

Υπάρχει όμως και η δεύτερη εκδοχή. Την ακούσατε χθες από τον κ. Λοβέρδο, λίγο από τον κ. Βενιζέλο σήμερα, την άκουσα το πρωί και από τον κ. Παυλόπουλο. Η δεύτερη εκδοχή λέει ότι μας αναγκάσατε, ότι δεν είναι η πολιτική μας, ότι δεν είναι στο DNA μας και άρα εμείς θέλουμε περισσότερο χρόνο για να αλλάξουμε τα κακώς κείμενα.

Λέει η πρώτη εκδοχή στη δεύτερη, ο κ. Παπαχελάς: «Είσατε αδύνατοι γιατί δεν ξέρετε τι πιστεύετε. Είσατε αδύνατοι γιατί θέλετε να αλλάξετε άλογο στη μέση του αγώνα και θα φάτε τα μούτρα σας αν δεν υπερασπίσετε αυτό που θέλαμε, αυτό που ήταν το σωστό, αυτό που χρειαζόταν». «Αν το κάνετε αυτό» -λέει η πρώτη εκδοχή στη δεύτερη- «οι πολίτες θα βγάλουν το συμπέρασμα ότι κακώς κάναμε αυτό που κάναμε και ότι θα μπορούσαμε να κάνουμε κάτι διαφορετικά, ιδιαίτερα οι πολίτες που έχουν ακούσει τους μνημονιακούς και το ΔΝΤ να λένε ότι δεν θα το κάναμε έτσι αν ξαναρχίζαμε από την αρχή ή αν ακούγαμε τις συζητήσεις του ΔΝΤ από διαρροές ότι το 2010 το μνημόνιο ήταν πιο πολύ για να σώσουν τις τράπεζες του βορρά και όχι την Ελλάδα».

Ένα δεύτερο πράγμα σας λέει η πρώτη εκδοχή: «Αν αλλάξετε άλογο τώρα, αν δεν υπερασπίσετε αυτό που πρέπει, γιατί να σας υποστηρίξει ο κόσμος, γιατί να έχει σε σας εμπιστοσύνη, ότι εσείς είστε οι καλύτεροι να αλλάξετε την πορεία;».

Αλλά δεν έχει και η πρώτη εκδοχή λιγότερα προβλήματα, γιατί η πρώτη εκδοχή έχει το πρόβλημα της ηγεμονίας. Γιατί η στρατηγική του μνημονίου να μειώσουμε τους μισθούς, να συρρικνώσουμε το κοινωνικό κράτος, να μειώσουμε τις συντάξεις, δεν μπορεί να είναι ηγεμονική στρατηγική.

Τι σημαίνει ηγεμονική στρατηγική; Να κάνεις αυτό που θέλεις για το κεφάλαιο, για τους δικούς σου, αλλά κάτι να δει και ένα κομμάτι της εργατικής τάξης, ένα κομμάτι των μεσαίων. Αυτό δεν γίνεται και γι' αυτό χάνει και εδώ και στην Ευρώπη. Γι' αυτό χάνουν οι μνημονιακές ομάδες και τα μνημονιακά μπλοκ και από αριστερά και από δεξιά στην Ευρώπη, σε μια Ευρώπη που τώρα πάει σε τρίτη περίοδο ύφεσης.

Δεν μίλησε κανένας, ούτε ο κ. Χαρδούβελς ούτε ο κ. Βορίδης γι' αυτό. Πάει καλά η Ευρώπη αλλού, που θέλετε να γίνετε κανονική χώρα; Πάει καλά; Είναι παράδειγμα προς μίμηση η Ιταλία, η Γαλλία; Πάνε καλά;

Ευτυχώς, όμως, υπάρχουν και καλά νέα, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτή η δύναμη που μπορεί να απευθυνθεί σε ένα καινούργιο κοινωνικό μπλοκ, που καταλαβαίνει τα λάθη μετά από το 2010 και δεν θέλει να γυρίσει εκεί που ήμασταν πριν από το 2010. Ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να δημιουργήσει μια νέα στρατηγική που διορθώνει ό,τι έγινε μετά από το 2010, αλλά δεν υποστηρίζει το παρελθόν.

Ποια είναι η διαφορά και γιατί είσατε στριμωγμένοι τώρα; Γιατί στη Θεσσαλονίκη ο Αλέξης ο Τσίπρας αυτήν την πολιτική, αυτήν τη στρατηγική την έκανε δεκαδάρδια. Και εξήγησε πως εμείς έχουμε ένα μεταβατικό πρόγραμμα, ένα πρόγραμμα αριστερών μεταρρυθμίσεων που αρχίζει με την ανθρωπιστική κρίση και την πρόσβαση στο ρεύμα, την πρόσβαση στο φαγητό, την

πρόσβαση στη στέγαση. Γιατί αρχίζει με αυτό; Διότι είναι οι αξίες μας. Γιατί δεν μπορούμε να φανταστούμε μια Αριστερά που δεν αρχίζει με αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Τα λεφτά πού θα βρείτε!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Και γιατί θα αρχίσουμε με αυτό; Γιατί ακριβώς χρειάζεται μια επανεκκίνηση της οικονομίας. Αυτό που μάθαμε από το '30 είναι ότι οι ανάγκες των πολλών είναι μέρος της λύσης και όχι μέρος του προβλήματος. Δεν το μάθατε το '30, δεν το μάθατε και τώρα. Και για αυτό μιλάμε για επανεκκίνηση της οικονομίας, για το πώς θα λύσουμε τα κόκκινα δάνεια και τις ληξιπρόθεσμες οφειλές και να επιστρέψουμε το μισθό στα 750 ευρώ. Διότι δεν έχουμε γίνει κεύνσιανοί στα γεράματα, ούτε θεωρούμε ότι η ζήτηση θα λύσει όλα τα προβλήματα. Όμως, ξέρουμε ότι με το φόβο, τη φτώχεια και την απελπισία καμμία δομική στρατηγική, καμμία μεταρρύθμιση δεν μπορεί να δουλέψει. Γι' αυτό μιλήσαμε και για τις επενδύσεις, ότι δεν θα έρθουν μόνο με τον ιδιωτικό τομέα, ούτε θα έρθουν επειδή κάνουμε τις μεταρρυθμίσεις που κάνετε εσείς. Λέμε να δημιουργήσουμε θέσεις εργασίας, απασχόλησης και μετά θα έρθουν οι επενδύσεις.

Λέμε αυτό που ανέφερα σε ένα άρθρο μου, για το οποίο με χλεύαζε ο κ. Καραγκούνης εδώ και μου έκανε μια πιο ήπια κριτική η κ. Μπακογιάννη σήμερα το πρωί, αυτό που είπε το ΔΝΤ στην έκθεσή του αυτήν την εβδομάδα. Είπε το ΔΝΤ: Αν είστε στον πάτο, δεν βοηθάνε οι φοροελαφρύνσεις. Να κάνετε δημόσιες επενδύσεις. Μόνο έτσι θα βγείτε από την κρίση.

Και για αυτό και εμείς λέμε ότι σηκώνουμε το γάντι του κ. Βορίδη.

Είπε ο κ. Βορίδης ότι έχουν οι πολίτες ένα μενού. Αναφέρω δική του λέξη. Από την μια μεριά λέει ότι είναι οι ιδιωτικές επενδύσεις, η επιχειρηματικότητα και οι αγορές και από την άλλη, το κράτος και οι κρατικές επιχειρήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θέλω ένα λεπτό ακόμη.

Το σηκώνουμε το γάντι και λέμε, ναι, ότι στην μονοκαλλιέργεια της αγοράς και της επιχειρηματικότητας που δοκιμάστηκε τα τελευταία τριάντα χρόνια -όχι τα τελευταία επτά- και απέτυχε παντού, εμείς είμαστε οι πλουραλιστές και είμαστε και υπέρ του δημόσιου και των δημόσιων επενδύσεων, αλλά και υπέρ της κοινωνικής οικονομίας, της αυτοδιαχείρισης και των διαφορετικών τραπεζών ειδικού σκοπού. Διότι θεωρούμε ότι η απάντηση είναι μέσω της συλλογικότητας, της συνεργασίας, ότι δεν μπορούμε να συνεχίσουμε με την ιδιοτέλεια, με το κέρδος, με τον ανταγωνισμό που είναι μία μάχη που δεν κερδίζει κανένας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να τελειώσω με αυτήν τη σκέψη και επιστρέφω στον κ. Βορίδη: Εμείς ποτέ δεν είπαμε και ποτέ δεν θα πούμε και ποτέ δεν θα χωρίσουμε σε καλούς και σε κακούς Έλληνες. Δεν το πιστέψαμε ποτέ αυτό και ποτέ δεν θα το ακούσετε από εμάς!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εμείς απευθυνόμαστε στον κόσμο της εργασίας, αλλά όχι μόνο στον κόσμο της εργασίας. Διότι ο Έρικ Χομπσμπάουμ είπε ότι ο σοσιαλισμός είναι ένα οικουμενικό εγχείρημα για όλον τον κόσμο. Γι' αυτό κοιτάμε αυτές τις συμμαχίες που κοιτάμε. Και θεωρούμε ότι υπάρχει μία δύναμη, ο ΣΥΡΙΖΑ, που αυτό το οικουμενικό εγχείρημα είναι σε θέση αυτήν τη στιγμή να το εφαρμόσει βήμα-βήμα, τούβλο-τούβλο, για να μπορούμε να φύγουμε από αυτήν την κρίση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Έχουμε τόσους πολλούς ομιλητές, υπάρχουν Υπουργοί και διακόπτετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Δεν απαντήσατε, όμως...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Γκόκας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό το πολιτικό κλίμα το τελευταίο διάστημα, με τις προβλέψεις, για μια ακόμα φορά, για αδιέξοδα και πολιτικές ανατροπές, με εκλογές που από εβδομάδα σε εβδομάδα ή από μέρα σε μέρα άλλαζαν ημερομηνία. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την πολιτική αβεβαιότητα και αστά-

θεια, που δυσκολεύουν την προσπάθεια για διαπραγμάτευση και τη συμφωνία για το πλαίσιο της εξόδου της χώρας μας από την κρίση, σε συνδυασμό με την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας, του κορυφαίου θεσμού, σύμβολο εθνικής ενότητας. Είναι μια διαδικασία που συμπίπτει με το χρονικό πλαίσιο αυτής της εθνικής προσπάθειας.

Η Κυβέρνηση συνεργασίας, η Κυβέρνηση εθνικής ανάγκης, που υπηρετεί αυτόν ακριβώς τον σκοπό, πρέπει να έχει -και θα έχει- την ανανέωση της εντολής του Κοινοβουλίου, για την ολοκλήρωση αυτής της προσπάθειας, για το συμφέρον της χώρας και της ελληνικής κοινωνίας.

Αντιλαμβάνεται, εύκολα, κανείς πόσο κρίσιμες είναι οι στιγμές σήμερα, όπου μετά από πέντε χρόνια επίπονης και επώδυνης πολιτικής και κοινωνικά προσπάθειας, βρισκόμαστε λίγο πριν την έξοδο από την κρίση.

Σε αυτές τις συνθήκες, η Κυβέρνηση καταθέτει ένα καθαρό χρονοδιάγραμμα, με σεβασμό στις συνταγματικές προβλέψεις, για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, αλλά και σχέδιο για την επόμενη περίοδο.

Εδώ, πρέπει να τοποθετηθούμε όλοι, να παραθέσει ο καθένας τις προτάσεις του για την επόμενη μέρα. Συγκεκριμένα, όμως! Δεν γίνεται αυτή η συζήτηση επειδή δημιούργησαν πολιτικό γεγονός μεγάλοι μεγέθους οι εξαγγελίες του ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη. Δεν ξέρω πώς μετρούν εκεί αυτήν την απήχηση και με ποια νούμερα. Είναι εξαγγελίες που κρίθηκαν αποσπασματικές.

Ποιο είναι το πρόγραμμα για την παραγωγή, για την πραγματική οικονομία; Γιατί το κρύβετε; Και πώς θα βγούν οι λογαριασμοί, ενώ είναι υπό την αίρεση των αποτελεσμάτων μονομερών ενεργειών για τη διαγραφή του χρέους και ακύρωσης των συμφωνιών της χώρας με τους εταίρους; Για ποια ακριβώς διαπραγμάτευση μιλάτε;

Αρνείστε τη συμμετοχή σε αυτήν την εθνική προσπάθεια, στη συναίνεση και στην ενότητα, επί πέντε χρόνια συνέχεια, ακόμη και τα δύο χρόνια που, ως Αξωματική Αντιπολίτευση, θα έπρεπε να έχετε τον ανάλογο βαθμό ευθύνης και να εγκαταλείψετε τις εύκολες υποσχέσεις και το λαϊκισμό.

Πόσο προοδευτική και υπεύθυνη είναι μια τέτοια στάση; Τι μηνύματα περνάτε προς τους εταίρους ή για τις επενδύσεις που έχουμε ανάγκη ως χώρα;

Οι προβλέψεις σας, δε, για άμεσες, πρόωρες εκλογές, διαψεύστηκαν για μια ακόμη φορά. Οι προσδοκίες σας για καταστροφή της ελληνικής οικονομίας, για αποτυχία στους στόχους, διαψεύδονται κατ' επανάληψη.

Βρίσκεστε -και με το τέλος αυτής της περιόδου θα βρεθείτε και πάλι- σε κενό στρατηγικής, με τις αντιφάσεις και την υποκρισία στο θέμα της βιωσιμότητας του χρέους, στο επαχθές ή μη επαχθές χρέος, στη φορολογία ακινήτων, στη μείωση ή όχι των φορολογικών συντελεστών, στα λατινοαμερικανικά ή ευρωπαϊκά πρότυπα.

Άκουσα και πριν από λίγο να γίνεται αναφορά στην Ευρώπη. Δεν ξέρω ποια είναι η αναφορά, τελικά, του ΣΥΡΙΖΑ. Έχουν χρησιμοποιηθεί πολλοί και απαράδεκτοι χαρακτηρισμοί. Ακούσαμε για προδοσίες και λασπολογία για διαπλοκή, χωρίς ονόματα.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να δούμε τι κάνουμε σήμερα, τι κάνουμε αύριο.

Το ΠΑΣΟΚ, εδώ και πέντε χρόνια, υπηρετεί την εθνική ανάγκη διαχείρισης της πρωτοφανούς κρίσης που παρέλαβε το 2009 -μόνο του στην αρχή, με κυβερνήσεις συνεργασίας στη συνέχεια, από το 2011- πάνω σε μία στρατηγική που αμφισβητήθηκε, αντιμετωπίστηκε από όλες στην αρχή τις πολιτικές δυνάμεις αρνητικά, ακούστηκαν πολλά για εναλλακτικές λύσεις και ισοδύναμα μέτρα, που αποδείχθηκε πως δεν υπάρχουν, με ένα πρόγραμμα που διαμορφώθηκε από τους εταίρους-δανειστές με τη γνωστή συντηρητική και νεοφιλελεύθερη λογική, αλλά και λάθη, πράγματι, σε παραδοχές και αστοχίες, βέβαια, σε προβλέψεις -τα έχουμε πει κι εμείς αυτά- με δυσανάλογο πολιτικό κόστος για εμάς, αλλά κυρίως με μεγάλο κοινωνικό κόστος.

Όμως, είναι αυτή η συνολική προσπάθεια και πάνω απ' όλα οι θυσίες του ελληνικού λαού που φέρνουν αποτελέσματα. Μείνουμε στο ευρώ, αποφύγαμε τη χρεοκοπία. Ως το Φεβρουάριο του 2012 είχε ολοκληρωθεί το μεγαλύτερο μέρος της διαρθρωτικής

δημοσιονομικής προσαρμογής.

Η συνέχεια μετά τις εκλογές του 2012 αφορά στη συνειδητή και υπεύθυνη, από την πλευρά μας, επιλογή της συνεργασίας στο πλαίσιο της εντολής του ελληνικού λαού, αλλά και της στρατηγικής που είχαμε προσδιορίσει και μέσα από προγραμματικές συμφωνίες. Οι δε συμφωνίες του Φεβρουαρίου και Νοεμβρίου του 2012, μας δίνουν σήμερα τη δυνατότητα να βάλουμε αφ' ενός, τέλος σε νέα μέτρα -είτε μειώσεις μισθών και συντάξεων, είτε ομαδικές απολύσεις ή αλλαγές στο ασφαλιστικό- και αφ' ετέρου να πετύχουμε την οριστική διευθέτηση του χρέους και τη στήριξη της ανάπτυξης.

Παράλληλα, από την πλευρά μας, με θέσεις και προτάσεις για πολλά ζητήματα, αποδείξαμε τη συνέπεια στις αρχές μας, με πολιτική και κοινωνική ευαισθησία, με προγράμματα για τους άνεργους, για νοσοκομειακή και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη ανασφάλιστων, για το κοινωνικό μέρισμα, για τη μη άρση πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας, για το κοινωνικό τιμολόγιο της ΔΕΗ για ευπαθείς ομάδες, με το Ταμείο Αλληλεγγύης Γενεών που θα χρηματοδοτείται από τα έσοδα από τους υδρογονάνθρακες, με το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο και πολλά άλλα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Συμμετέχουμε στην Κυβέρνηση και ξέρουμε τις ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές μας με το κόμμα που συγκυβερνάμε, τη Νέα Δημοκρατία. Διατηρούμε όμως τη δυνατότητα μας ως Κοινοβουλευτική Ομάδα να παρεμβαίνουμε όταν και όπου πρέπει.

Η πολιτική ομαλότητα και η κυβερνητική σταθερότητα αποτελεί σταθερή μας επιδίωξη και εγγύηση και προσδιορίζει για το επόμενο διάστημα το χρονοδιάγραμμα και το σχέδιο της εξόδου από την κρίση: Με ολοκλήρωση της συμφωνίας για την εξελίξη του προγράμματος. Με επιβεβαίωση της βιωσιμότητας του χρέους με βάση και την εκφρασμένη θετική άποψη του επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας του κ. Ρέγκλινγκ. Με συμφωνία για μέτρα ανακούφισης άμεσα, φοροελαφρύνσεις, ληξιπρόθεσμες οφειλές, ρυθμίσεις στα ασφαλιστικά ταμεία και τις εφορίες, ρύθμιση των κόκκινων δανείων με ολοκληρωμένη πρόταση -το ανέφερε ο Πρόεδρός μας, ο κ. Βενιζέλος- με άμεση αξιοποίηση του νέου ΕΣΠΑ, με δικό μας εθνικό σχέδιο διαρθρωτικών αλλαγών, με την επιστροφή οριστικά στις αγορές χωρίς ΔΝΤ και τρόικα. Και όσον αφορά το τί είπε το ΔΝΤ, σήμερα το ΔΝΤ, εκτός από αυτά που είπε ο κ. Τσακαλώτος, είπε ότι για το πρόγραμμα και για το χρέος οι εξελίξεις και τα στοιχεία είναι θετικά. Με την ανάκτηση, τέλος, της κυριαρχίας μας και της ισότιμης θέσης μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πρέπει να δούμε το μέλλον να δώσουμε λύσεις σε κρίσιμους τομείς όπως είναι η διοίκηση, η δικαιοσύνη, το ενιαίο σταθερό φορολογικό σύστημα, βελτιώσεις και αλλαγές στο φόρο ακινήτων, καταπολέμηση της γραφειοκρατίας, πολιτικές για τη στήριξη της παραγωγής, του πρωτογενή τομέα, τη στήριξη του κόσμου της εργασίας, της πραγματικής οικονομίας. Είναι ένα καθαρό και διαφανές πλαίσιο για επενδύσεις, για ανάπτυξη, με τη συμμετοχή και της ιδιωτικής πρωτοβουλίας για την ανταγωνιστικότητα. Με πολιτικές που θα φέρουν απασχόληση, εισοδήματα, έσοδα για το κράτος και αναπτυξιακά πλεονάσματα με τα οποία θα αποκαταστήσουμε αδικίες, θα στηρίξουμε τους αδύναμους για να υπάρχει κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα παρακαλούσα μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε και τελειώνω.

Στη μετά μνημόνιο εποχή, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει κανένα περιθώριο καθυστέρησης. Από σήμερα όλα αυτά πρέπει να προχωρήσουν παράλληλα με την ολοκλήρωση της προσπάθειας εξόδου από την κρίση. Με τη δύναμη της αλήθειας και της ευθύνης.

Αυτοί είναι οι άξονες του δικού μας σχεδίου. Και μέσα από τη δικαίωση κρίσιμων εθνικά πολιτικών επιλογών, μπορούν να οδηγήσουν την ελληνική κοινωνία με σιγουριά σε ένα καλύτερο μέλλον.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριοι συνάδελ-

φοι, είπα και προηγουμένως και συμφωνήσαμε όλοι, ότι με την τοποθέτηση του Υφυπουργού, του κ. Πλακιωτάκη θα κλείσουμε τη συνεδρίαση.

Η κ. Ζαρούλια, ο κ. Σκρέκας και ο Αναπληρωτής Υπουργός, ο κ. Λεονταρίδης, με παρακαλούν, επειδή έχουν αύριο ανειλημμένες υποχρεώσεις, να τους επιτρέψουμε να μιλήσουν απόψε. Εάν το εγκρίνετε, να το κάνουμε. Για είκοσι πέντε λεπτά περίπου θα παρατείνουμε τη συνεδρίαση.

Εγκρίνει το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το Σώμα ενέκρινε.

Ορίστε, κύριε Πλακιωτάκη, έχετε τον λόγο για οκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου κατ' αρχάς να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου λέγοντας ότι συμμερίζομαι την άποψη εκείνων που υποστηρίζουν ότι την οικονομική κρίση την έφερε πρωτίστως η κρίση αξιών της ελληνικής κοινωνίας. Μετά από πέντε χρόνια το γνωρίζουμε όλοι καλά: Ένα είδος μιθριδατισμού που επέφερε τελικώς ανοησία και συμβιβασμό με τα φαινόμενα του λαϊκισμού, της διαφθοράς, της ανομίας, την ήσσονος προσπάθειας, των εύκολων ή αναβαλλόμενων λύσεων, της κυριαρχίας του ατομικού συμφέροντος σε βάρος του συλλογικού, της ισοπέδωσης στο όνομα μιας αρρωστημένης αντίληψης περί ισότητας, στην απαξίωση εννοιών, όπως «επιχειρηματικότητα» και «ανταγωνιστικότητα», στην υπονόμηση της κοινωνικής αλληλεγγύης όταν αυτή στηρίζεται σε γυάλινα πόδια. Και δεν αφορούσε μόνο αυτούς που την είχαν ανάγκη, αλλά και επιτήδειους που την καρπώνονταν χωρίς να τη δικαιούνται. Ένα παραγωγικό μοντέλο που στηριζόταν στην κατανάλωση με δανεικά λεφτά, αλλά και με εισαγόμενα προϊόντα.

Αυτή η κρίση αξιών έφερε και μεγέθυσε την οικονομική κρίση στην οποία βυθίστηκε η χώρα, την οποία πληρώσαμε και πληρώνουμε με τον πιο βαρύ και επώδυνο τρόπο. Αυτό είναι το σκληρό μάθημα που έδωσε η οικονομική κρίση.

Αυτή η παραδοχή δεν είναι άσκηση ανεύρεσης άλλοθι ούτε διασποράς ευθυνών. Αποτελεί, όμως, προϋπόθεση για την αντιμετώπιση της κρίσης. Κανένα πρόβλημα δεν μπορεί να λυθεί αν πρώτα δεν αποδεχθείς την ύπαρξή του. Και είναι πράγματι λυπηρό, αλλά και εγκληματικό -γιατί αφορά το μέλλον των Ελλήνων πολιτών- ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιλέγει να αγνοήσει αυτήν την πραγματικότητα.

Αντιθέτως, παράγει τις χειρότερες πρακτικές του παρελθόντος, ενώ περιγράφει υπαρκτά προβλήματα και δυσκολίες του ελληνικού λαού, εισηγείται πολιτικές που δημιούργησαν και επέτρεψαν τα προβλήματα, αλλά και τις δυσκολίες. Ακόμα χειρότερα, δημιουργούν τις προϋποθέσεις -αν ποτέ μπορούσαν να εφαρμοστούν- όχι μόνο να πετάξουν στην άκρη τις θυσίες των Ελλήνων πολιτών, αλλά και να τους φορτώσουν με ακόμη περισσότερα βάσανα αλλά και κακουχίες.

Βαπτίζουν ως παράδεισο το δρόμο προς την κόλαση που υπόσχονται. Και το κακό είναι πως δεν είναι σπαρμένος με τις καλύτερες προθέσεις. Δεν έχουν αυτήν τη δικαιολογία. Δεν το κάνουν ούτε από άγνοια, αλλά ούτε και από ιδεοληψία. Είναι έγκλημα εκ προμελέτης. Την ώρα που η χώρα οδεύει προς το τέλος του μνημονίου με σκληρότατες θυσίες -το ξαναλέω- αισθάνονται ότι χάνουν την αιτία που γέννησε την άνοδό τους. Τρέφονται από το μνημόνιο και ανησυχούν πως το πρώτο τέλος του, θα τους στερήσει τελικά την εξουσία. Αυτό τους ενδιαφέρει.

Γι' αυτό και η θεσμική ασέβεια για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας. Γι' αυτό και η αμφισβήτηση της ολοκλήρωσής της από το λαό, της δοσμένης τελικά, κυβερνητικής θητείας. Γι' αυτό υπόσχονται στους πάντες τα πάντα. Γι' αυτό διαγράφουν χρέη, αλλά και ισοσκελίζουν προϋπολογισμούς. Γι' αυτό σηκώνουν δημόσια λάβαρα αντίστασης και ιδιωτικώς λάβαρα ρεαλισμού στους δανειστές.

Δυστυχώς, είναι η εξουσία και η νομή της τελικά που τους ενδιαφέρει. Για αυτό και το εμπόριο ελπίδας ιδιαίτερα στους πιο αδύνατους. Και αν κάποτε η Αριστερά διακήρυξε την ηθική της,

αυτός ο οπορτουνισμός και η προσπάθεια εξαπάτησης δεν ξέρω αν είναι αριστερός, πάντως σίγουρα ηθικός δεν είναι.

Και κάτι τελευταίο: Αυτή η αλαζονεία ότι, «είμαστε ήδη η επόμενη κυβέρνηση» -και κάθε χτύπημα στα λεγόμενά σας αποσταθεροποιεί τη χώρα- δείχνει ότι πολύ γρήγορα καβαλήσατε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, το καλάμι!

Και αυτή η ύβρις δεν είναι προς την Κυβέρνηση, αλλά προς τον ελληνικό λαό που έχει δείξει πώς τελικά ανταμείβει την αλαζονεία. Σίγουρα η αποσταθεροποίηση που επιχειρείται, δεν θα περάσει. Δεν θα τα καταφέρετε και οι πολίτες σας έχουν καταλάβει.

Όμως, θα ήθελα -επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,- να επικεντρωθώ λίγο στις δηλώσεις και τις απόψεις του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη περί της απασχόλησης. Ακούστε τι είπε ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης: «Δεν θα φέρει η ανάπτυξη την απασχόληση, αλλά η απασχόληση την ανάπτυξη». Επαναλαμβάνω για όσους νομίζουν ότι άκουσαν κάτι λάθος: «Δεν θα φέρει η ανάπτυξη την απασχόληση, αλλά η απασχόληση την ανάπτυξη»! Συγχωρέστε με, αλλά δεν μπορώ να καταλάβω τι εννοεί και, τελικά, πώς πραγματικά εννοεί την ανάπτυξη ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ.

Και δεν είπε μόνο αυτό. Είπε ότι επεξεργάζεται το κόμμα του ένα πρόγραμμα ανάκτησης της εργασίας κόστους 5 δισεκατομμυρίων μέσα σε δύο χρόνια. Μάλιστα τον πρώτο χρόνο 3 δισεκατομμύρια.

Δεν μας είπε, όμως, μια σημαντική λεπτομέρεια, από πού θα βρει τα χρήματα αυτά. Βεβαίως, αυτό θα μου πείτε είναι το ελάχιστο για τον ΣΥΡΙΖΑ.

Πρέπει, όμως, όλοι να καταλάβουμε τελικά και να ξεκαθαρίσουμε μερικά βασικά ζητήματα γύρω από το θέμα της απασχόλησης. Η ανεργία αυτήν τη στιγμή είναι το μεγαλύτερο οικονομικό και κοινωνικό πρόβλημα που απασχολεί τη χώρα. Υπάρχει σταθερή αποκλιμάκωση. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ τον Ιούλιο του 2014 ήταν στο 26,4%. Είναι υψηλή, βεβαίως, θα μου πείτε, αλλά από την άλλη υπάρχει μια σταδιακή αποκλιμάκωση.

Και, βεβαίως, αυτό που θέλω να ξεκαθαρίσω είναι ότι την επόμενη προγραμματική περίοδο τα κονδύλια για την απασχόληση είναι συγκεκριμένα. Είναι 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ στον τομέα υλοποίησης ενεργών πολιτικών απασχόλησης και αν συνυπολογίσουμε και τη συνολική χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, τα κεφάλαια αυτά ανέρχονται στα 4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Τι έκανε το Υπουργείο Εργασίας; Κατόρθωσε μετά από σκληρή διαπραγμάτευση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να υλοποιήσει δράση εμπροσθοβαρώς, δηλαδή πριν την έγκριση των επιχειρησιακών προγραμμάτων υλοποιεί μέχρι το τέλος του έτους δράσεις ύψους επτακοσίων πενήντα εκατομμυρίων ευρώ.

Τα προγράμματα αυτά, φυσικά, απευθύνονται σε αυτούς που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη, στις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, στους νέους μας, αλλά και στους μακροχρόνια άνεργους. Οι δυνητικά ωφελούμενοι από τις συγκεκριμένες δράσεις θα είναι πάνω από διακόσιες δέκα χιλιάδες συμπολίτες μας.

Τι προσπαθούμε να κάνουμε με τα προγράμματα τα οποία ισχύουν αυτήν την ώρα και θα βγάλουμε το επόμενο χρονικό διάστημα; Προσπαθούμε να δώσουμε έμφαση στην κατάρτιση αλλά και στην ανάπτυξη δεξιοτήτων των ανέργων. Είναι προγράμματα που παρέχουν εγγυημένη απασχόληση, τα οποία θα λειτουργήσουν με τους περιφερειακούς μηχανισμούς στήριξης της κοινωνικής οικονομίας.

Αξιοποιούμε τους πόρους του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσάρμογής και μάλιστα είμαστε η πρώτη χώρα που κατέθεσε στην επιτροπή συγκεκριμένο σχέδιο με βάση το νέο Κανονισμό. Οι προτάσεις αυτές αφορούν πάνω από πέντε χιλιάδες απολυμένους.

Πρωθούμε επίσης και θεσμικές παρεμβάσεις, όπως είναι ο μόνιμος μηχανισμός διάγνωσης των αναγκών της αγοράς. Πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό εργαλείο, το οποίο θα μας επιτρέψει να σχεδιάσουμε στοχευμένες δράσεις βασιζόμενοι στις πραγματικές ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Τέλος, κυρίες Πρόεδρε, θα ήθελα να επισημάνω ότι ο ίδιος ο

Πρωθυπουργός της χώρας, ο Αντώνης ο Σαμαράς, έχει δηλώσει -και συνεχίζει να το δηλώνει με κάθε ευκαιρία, όπως έκανε και στην πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής- ότι η ανεργία, ειδικά των νέων, αποτελεί πεδίο στοχευμένης παρέμβασης σε επίπεδο χώρας. Ήδη υλοποιούνται δράσεις στο πλαίσιο της «Εγγύησης για τη Νεολαία». Μέχρι τέλους τους έτους θα έχουν υλοποιηθεί συνολικά οι δράσεις της «Εγγύησης για τη Νεολαία» ύψους άνω των 130 εκατομμυρίων ευρώ. Αυτές είναι σε αδρές γραμμές οι δράσεις που υλοποιεί το Υπουργείο Εργασίας αυτήν την περίοδο.

Σκοπός μας είναι να μην πάει κανένα ευρώ χαμένο, γιατί και οι πόροι του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου είναι σαφώς χαμηλότεροι σε σχέση με την προηγούμενη προγραμματική περίοδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, η Ελλάδα δεν γυρίζει πίσω. Η Κυβέρνησή μας θα εξαντλήσει την τετραετία και στο τέλος αυτής της διαδρομής οι Έλληνες θα αναγνωρίσουν το έργο που έχουμε πετύχει. Φυλάξτε, λοιπόν, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, τα κουστούμια σας και μην βιάζεστε. Η Κυβέρνηση έχει την εμπιστοσύνη μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργιογιαννάκης): Τον λόγο έχει η κ. Ζαρούλια.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα σας παρακαλούσα πολύ για την ανοχή σας. Θα χρειαστώ λίγο χρόνο παραπάνω.

Η Χρυσή Αυγή δεν θα δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στο πολιτικό ανδρείκελο της κομσομόλας Μέρκελ και των διεθνών τοκογλύφων. Η Χρυσή Αυγή δεν θα δώσει ψήφο εμπιστοσύνης σε κάποιον, ο οποίος, προκειμένου να μην πέσει από τον κυβερνητικό του θώκο, δεν δίστασε να φυλακίσει παράνομα ένα ολόκληρο κοινοβουλευτικό κόμμα και επιμένει ακόμη και σήμερα, ένα χρόνο μετά, χωρίς καμμία απόδειξη, για την κατηγορία σύστασης εγκληματικής οργάνωσης, να κρατά αντισημιτικά φυλακισμένους τον Αρχηγό κόμματος Νικόλαο Μιχαλολιάκο, τον Βουλευτή Επικρατείας Χρήστο Παππά, τον Βουλευτή Β' Αθηνών Γεώργιο Γερμενή, τον Βουλευτή Νομού Αττικής Ηλία Κασσιδιάρη, τον Βουλευτή Α' Πειραιώς Νικόλαο Κούζηλο, τον Βουλευτή Β' Πειραιώς Ιωάννη Λαγό και τον Βουλευτή Μαγνησίας Παναγιώτη Ηλιόπουλο.

Επίσης, φυλακισμένοι σε κατ' οίκον περιορισμό είμαι τόσο εγώ η ίδια όσο και ο Βουλευτής Ευβοίας Νίκος Μίχρος, αλλά και ο Βουλευτής Μεσσηνίας Δημήτριος Κουκούτσης. Επιπλέον, η χούντα Σαμαρά έχει επιβάλει -άκουσον, άκουσον!- σε μια δημοκρατία απαγόρευση λόγου σε δύο Βουλευτές μας, τον Βουλευτή Αχαΐας Μιχάλη Αρβανίτη και τον Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης Αντώνιο Γρέγο.

Η Χρυσή Αυγή αρνείται να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης σε μία Βουλή η οποία λειτουργεί με λιγότερους Βουλευτές από αυτούς που προβλέπει το ίδιο το Σύνταγμα. Σε μία παράνομη Βουλή που έχει καταστρατηγήσει το Σύνταγμα, απαγορεύοντας σε νόμιμους εκπροσώπους του ελληνικού λαού να εξασκήσουν τα καθήκοντά τους, καταργώντας με το έτσι θέλω όχι μόνο τα πολιτικά τους δικαιώματα, τα οποία δεν έχουν αφαιρεθεί αφού δεν έχει γίνει η δίκη και δεν υπάρχει αμετάκλητη και τελεσίδικη απόφαση, αλλά καταργώντας επιπροσθέτως και τη λαϊκή βούληση. Σε μία Βουλή που υιοθετεί τη συλλογική ευθύνη κατ' επιλογήν, γιατί δεν είδαμε να γίνεται αυτό ούτε για τους νεκρούς της Μαρίν ούτε για τον Τεμπονέρα.

Και έχει καταστήσει ρυθμιστή της δημοκρατίας έναν επίορκο εισαγγελέα, τον Εισαγγελέα Φυλακών Κορυδαλλού Ποιμενίδη Νικόλαο, ο οποίος αντικαθιστά μισό εκατομμύριο και πλέον Ελλήνων ψηφοφόρων και δεν δίνει άδεια να έρθουν εδώ οι αντιπρόσωποι του ελληνικού λαού να ψηφίσουν για την ψήφο εμπιστοσύνης.

Η Χρυσή Αυγή δεν δίνει ψήφο εμπιστοσύνης στον ψεύτη Σαμαρά που άλλα έλεγε προεκλογικά και άλλα έκανε μετά, όταν με τα ψέματά του κατάφερε να κλέψει την ψήφο του ελληνικού λαού και να αναρριχηθεί στο αξίωμα του Πρωθυπουργού της χώρας.

Για του λόγου το αληθές θα σταχυολογήσω μερικά από αυτά

που είχε πει στο Ζάππειο, που όμως τελικά όλοι είμαστε μάρτυρες ότι δεν τήρησε, αλλά έπραξε ακριβώς τα αντίθετα. Και το πρώτο και κυριότερο είναι ότι συγκυβέρνησε με το ΠΑΣΟΚ, το οποίο προηγουμένως κατηγορούσε. Εκτός του ότι ήταν και λάβρος αντιμνημονιακός, τελικά κατέληξε να είναι το πιο πιστό μαντρόσκυλο του μνημονίου.

Είχε πει ανάμεσα στα άλλα ότι πρέπει να αλλάξουμε το μοντέλο ανάπτυξης γιατί μέχρι τώρα καταναλώνουμε από δανειακά και χρεώνουμε τα παιδιά μας, ξοδεύουμε όλο και περισσότερο, ενώ παραγάγαμε όλο και λιγότερο. Δανειζόμαστε όλο και περισσότερο και εισαγάγαμε σχεδόν τα πάντα.

Και τι ακριβώς σήμερα παράγουμε; Ας μας το πει. Έχει καταφέρει και έχουν κλείσει όλες οι βιομηχανίες. Δεν έχει καπνίσει ούτε ένα φουγάρο όσο κυβερνά τη χώρα. Αυτό που έχει καταφέρει είναι να έχει υπογράψει και άλλα μνημόνια, να έχει βάλει νέα μέτρα λιτότητας κατόπιν απαιτήσεως της τρόικας και αιματηρούς φόρους στους Έλληνες. Να του πούμε εμείς τι έχει κατορθώσει: Έχει υπερχρεώσει μέχρι και τα τρισεγγόνιά μας.

Στη συνέχεια της ομιλίας του είχε πει ότι η Ελλάδα είναι μια πλούσια χώρα και είχε αναφερθεί στον ορυκτό της πλούτο, στα ενεργειακά της αποθέματα, στα βιομηχανικά μέταλλα. Ακόμη αναφέρθηκε στα προϊόντα γης, γεωργικά και κτηνοτροφικά, και είπε ότι έχουμε ελάχιστη μεταποίηση και ακόμα λιγότερες εξαγωγές. Είδαμε με ποιον τρόπο κατάφερε όχι να τις αυξήσει, αλλά να εκμηδενίσει αυτές τις λίγες εξαγωγές με πιο πρόσφατο παράδειγμα αυτό της Ρωσίας. Ας πάει να ρωτήσει τους αγρότες να του πουν από πρώτο χέρι τη γνώμη τους.

Είχε πει ακόμη ότι, αν αξιοποιούσαμε ένα μικρό μέρος όλων αυτών, θα λύνανε το πρόβλημα του χρέους και θα γινόμασταν παγκόσμιος πρωταθλητής σε αναπτυξιακούς ρυθμούς. Εγώ το μόνο που βλέπω είναι ότι έχουμε γίνει παγκόσμιος πρωταθλητής στις αυτοκτονίες.

Και πιο κάτω αναφέρεται στο καλύτερο κατ' εμέ σημείο της ομιλίας του: «Όταν μίλησα για την προτεραιότητα να ανακηρυχθεί η αποκλειστική οικονομική ζώνη της Ελλάδος η ΑΟΖ, ώστε να αποκαλυφθούν τα ενεργειακά της αποθέματα, κάποιοι αμφισβήτησαν ότι υπάρχουν τέτοια αποθέματα. Και όμως, ακόμα ΑΟΖ δεν έχουμε ανακηρύξει». Αυτά έλεγε τότε. Και πρόσθεσε ότι η μεγαλύτερη αποτυχία όλης της μεταπολιτευτικής περιόδου είναι ότι οδήγησε στη χρεοκοπία μια χώρα με τεράστιο πλούτο.

Ε, λοιπόν, σε αυτήν την μεταπολιτευτική περίοδο αποτυχίας να υπολογίζει και τις ημέρες που παριστάνει τον Πρωθυπουργό της χώρας, γιατί ακόμη και σήμερα που μιλάμε δεν έχει ανακηρύξει ΑΟΖ.

Είχε πει ότι το ΠΑΣΟΚ δεν έχει σχέδιο, ότι μας έφερε το μνημόνιο και στη συνέχεια υπέγραψε ότι του έδιναν, πολλές φορές χωρίς καν να τα διαβάσει. Το ΠΑΣΟΚ δεν τα διάβαζε, η Νέα Δημοκρατία απλά τα μεταφράζει έτσι όπως της τα δίνουν.

Από την αρχή είπαμε «αποφύγετε την αύξηση των φόρων». Κατατρέφουν τις επιχειρήσεις και κλείνουν τα μαγαζιά. Από την αρχή λέγαμε «όχι συνταγές του μνημονίου». Αφού κατάφερε και ξεγέλασε τον ελληνικό λαό και τον ψήφισε, προσκύνει το μνημόνιο και έγινε ο πιο θερμός οπαδός του.

Αναφέρθηκε στα ασφαλιστικά ταμεία, στα επιδόματα, στις χαμηλές συντάξεις και στα πολυτεχνικά επιδόματα, μέχρι που έφτασε να καταργήσει τα πολυτεχνικά επιδόματα.

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του κατηγορεί το ΠΑΣΟΚ ότι είχε μπλέξει με τους υπολογισμούς, αναφέρθηκε στους ομολογιούχους που έχασαν τις αποταμιεύσεις μιας ζωής με το κούρεμα και είπε ότι πρέπει να αποζημιωθούν. Πριν λίγο καιρό είδαμε στην τηλεόραση ένα φουκαρά μικροομολογιούχο να του λέει ότι δεν αντέχει άλλο. Αλήθεια, πότε σκοπεύει να τους αποζημιώσει; Στην άλλη τους ζωή;

Είπε: «Δεσμεύομαι να κάνω τα πάντα ώστε να μην υπάρξουν τέτοιες οριζόντιες περικοπές ξανά, γιατί θα επιδεινώσουν την ύφεση, ενώ το ζητούμενο είναι να βγούμε από την ύφεση, όχι να μπούμε πιο βαθιά». Πιστέψτε με, δεν υπάρχει πιο βαθιά, ούτε καν τώρα που θα συγκυβερνήσει ο ΣΥΡΙΖΑ με τη Νέα Δημοκρατία.

Είχε πει: «Να μειώσουμε τις απίστευτες σπατάλες του κράτους και αυτό θα κάνουμε». Ούτε αυτό μπόρεσε να το κάνει. Έτσι, κάθε μέρα έρχονται στο φως της δημοσιότητας οικονομικά σκάν-

δαλα από υπαλλήλους του κλεπτοκρατικού τόξου, άλλοι με πλαστά διπλώματα που αμείβονταν πλουσιοπάροχα χωρίς να το δικαιούνται, άλλοι πήραν τα ταμεία των ΔΕΚΟ, άλλοι των ΟΤΑ παραμάσχαλα και ακόμη τους ψάχνουν.

Είπε: «Θα προχωρήσουμε σε χρονοδιάγραμμα μείωσης των φόρων». Είδε κανείς καμμία μείωση φόρων; Όχι μόνο δεν τους μείωσε, αλλά έχει πνίξει κυριολεκτικά τους Έλληνες στους φόρους.

Είπε: «Θα αντικαταστήσουμε το περιβόητο χαράτσι με έναν ενιαίο νόμο για ακίνητη περιουσία». Γι' αυτό φρόντισε και το απέσυρε για να επιβάλει τον ΕΝΦΙΑ. Μεγάλη επιτυχία. «Πρέπει να αναπνεύσει η μεσαία τάξη που συντρίβεται από τους φόρους. Η Ελλάδα είναι χώρα νοικοκυραίων και μαζί θα ξαναστήσουμε τη μεσαία τάξη στα πόδια της». Ο Σαμαράς φρόντισε να την αφανίσει κυριολεκτικά. Μετέτρεψε την Ελλάδα σε χώρα φτωχών, εξαθλιωμένων και απελπισμένων, να ψάχνουν οι υπερήφανοι Έλληνες στους σκουπιδοτενεκέδες.

Για την τοπική αυτοδιοίκηση είπε: «Θα γίνει επιτέλους μοχλός ανάπτυξης. Σήμερα τη θεωρούν τροχοπέδη». Ε, όχι και τροχοπέδη. Είναι η χαρά του λαμόγιου-απατεώνα. Δεν υπάρχει ΟΤΑ χωρίς τον καταχραστή του. Φυσικά, όλοι αυτοί δεν ανήκουν στη Χρυσή Αυγή, όμως οι ηγεσίες τους δεν διώκονται, γιατί έχουν το ακατάλογο, ακριβώς επειδή ανήκουν στο κλεπτοκρατικό τόξο. Τι κι αν είναι ο ορισμός της εγκληματικής οργάνωσης;

Είχε πει: «Εμείς ζητάμε καθαρή εντολή και ισχυρή πλειοψηφία για να κάνουμε αυτά που πρέπει να γίνουν, αυτά που έχει ανάγκη ο τόπος για να ξανασταθεί η Ελλάδα στα πόδια της». Την Ελλάδα φρόντισε και τη γκρέμισε. Ας πάει να δει τα ερείπιά της. Όποια γειτονιά και αν επισκεφτεί κανείς, βλέπει εγκαταλελειμμένα μαγαζιά, λουκέτα παντού.

«Βεβαίως, το πρώτο πράγμα που θα επιδιώξω είναι να σταματήσει η άνοδος της ανεργίας». Όχι μόνο δεν σταμάτησε, αλλά την αύξησε ραγδαία και επιπροσθέτως κατάφερε να κάνει τα ελληνικά νιάτα μετανάστες εν έτει 2014. Ούτε προπολεμικά να βρισκόμασταν. Για τέτοια ανάπτυξη και success story μιλάμε.

Τόλμησε να αναφερθεί στην υπερηφάνεια, αυτός ο οποίος καταρράκωσε και εξευτέλισε πλήρως την υπερηφάνεια του ελληνικού λαού με την ενδοτική, προδοτική πολιτική του, που δεν τόλμησε να ψελλίσει λέξη, όταν ταπεινωτικά του πέταγαν στη μούρη την ονομασία «Μακεδονία» για το μάρφωμα των Σκοπίων. (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

«Δώστε μας τη δύναμη ενός έθνους για να κερδίσουμε τη μάχη της πατρίδας». Ο ελληνικός λαός τον πίστεψε και του έδωσε τη δύναμη, αλλά φυσικά κατατροδόθηκε. Όχι μόνο δεν κερδίσαμε τη μάχη της πατρίδας, κατά τα λεγόμενά του, αλλά έχουμε γίνει και ο περίγελος της οικουμένης. Ακόμα και η Αργεντινή μας έβαλε τα γυαλιά.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, ψήφο εμπιστοσύνης από τη Χρυσή Αυγή δεν θα πάρει.

Θέλω να καταθέσω στα Πρακτικά την ομιλία του κ. Σαμαρά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ελένη Ζαρούλια καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα ομιλία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επειδή ο κ. Βορίδης χθες μας τα παρουσίασε όλα ρόδινα και μας μίλησε για μεγάλες επιτυχίες, έχουμε να κάνουμε μία ερώτηση: Γιατί δεν πάτε σε εκλογές, να ζητήσετε την ψήφο εμπιστοσύνης από τον ελληνικό λαό και να κυβερνήσετε; Τι φοβάστε;

Μας είπε, επίσης, ο κ. Βορίδης ότι οι Έλληνες ξέρουν να ψηφίζουν. Όταν ψηφίζουν τους κλέφτες και τους ψεύτες, ναι, όταν όμως ψηφίζουν τη Χρυσή Αυγή, δεν σας αρέσει. Μας είπε και το αμίμητο, ότι τέλειωσε το μνημόνιο.

Για να μην σας κουράζω, θα καταθέσω στα Πρακτικά τι λένε οι εταίροι σας, όχι εμείς. Αυτό σαν απόδειξη ότι η Κυβέρνηση Σαμαρά συνεχίζει να ψεύδεται. Μάριο Ντράγκι, Ντάνιελ Φραντς, Πολ Τόμσεν: «Η Ελλάδα θα χρειαστεί περισσότερη χρηματοδότηση».

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ελένη Ζαρούλια καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκον-

ται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Θεόφιλος Λεονταρίδης, Αναπληρωτής Υπουργών Εσωτερικών.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σήμερα εδώ, προκειμένου να συζητήσουμε για την πρόταση εμπιστοσύνης, όχι υπέρ τη Κυβέρνησης, αλλά υπέρ του ελληνικού λαού, υπέρ της Ελλάδας, για να μάθει η κοινή γνώμη τα πεπραγμένα της Κυβέρνησής μας, για να επιβραβευθούν οι επίπονες προσπάθειες που κατέβαλε τα τελευταία χρόνια ο ελληνικός λαός. Διότι κάθε θετική ψήφος θα επιβεβαιώσει το έργο που έχει ήδη συντελεστεί. Θα εμπεδώσει την πολιτική σταθερότητα στη χώρα και θα βάλει φρένο στους ψιθύρους περί πρόωρων εκλογών, καθώς και στα σενάρια στρατηγικού αποπροσανατολισμού που μεθοδεύει το τελευταίο διάστημα η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Σε μία περίοδο που η Κυβέρνηση έχει ενιαία και αδιάσπαστη γραμμή έναντι της τρόικας και ομολογουμένως η πορεία των διαπραγματεύσεων με τους εκπροσώπους της είναι ικανοποιητική και ενώ η χώρα απομακρύνεται με σταθερά βήματα από το τούνελ της χρεοκοπίας, μας κατηγορούν ότι προσπαθούμε απεγνωσμένα να κρατηθούμε για λίγους ακόμα μήνες στην εξουσία, ότι ενεργούμε υπό το καθεστώς πανικού, ότι αναζητάμε μια επικοινωνιακή ψήφο εμπιστοσύνης και ότι είμαστε θιασώτες μιας αντιλαϊκής πολιτικής.

Η απάντηση της Κυβέρνησης δόθηκε μόλις πριν από λίγες ημέρες διά στόματος του Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά και ήταν ηχηρή: Το τέλος του 2014 θα σηματοδοτήσει την έξοδο της χώρας από το μνημόνιο και την έναρξη μιας νέας εποχής. Ο ελληνικός λαός αγωνίστηκε σκληρά, αλλά ευτυχώς το αποτέλεσμα θα τον δικαιώσει. Η Ελλάδα βγήκε από την ύφεση μετά από έξι ολόκληρα χρόνια. Οι αγορές μάς εμπιστεύονται πλέον και μπορούμε να σταθούμε γερά στα πόδια μας, να τα βγάλουμε πέρα χωρίς πρόσθετη χρηματοδότηση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σας ερωτώ: Θα έκανε κάτι διαφορετικό ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα, αν ήταν στο τιμόνι της χώρας, πέρα από το να γκρεμίσει αυτά που με τόσο κόπο οικοδόμησε ο ελληνικός λαός; Πού θα οδηγούσαν οι λεονταρισμοί που εκπορεύονται καθημερινά από τις τάξεις τους τους τελευταίους μήνες; Καλύτερα να μην το μάθουμε ποτέ!

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιδιώκει ολοφάνερα την αποσταθεροποίηση μέσα από ένα κρεσέντο ανευθυνότητας και πρωτοφανούς σπερμολογίας και δημαγωγίας. Δεν θα πετάξει, όμως, η Κυβέρνηση στον κάλαθο των αχρήστων όλες τις επίπονες και αιματηρές προσπάθειες που έχουν γίνει από το λαό. Δεν θα κάνουμε σε κανέναν αυτήν τη χάρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτιμώ ότι ο ελληνικός λαός έχει την ωριμότητα μετά την εμπειρία των τελευταίων ετών να αντιληφθεί ότι το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν είναι αξιόπιστο και εξαντλείται στην προσπάθειά του να εκμεταλλευθεί τη λαϊκή δυσάρεσκεια. Δεν ξεχνάει κανείς ότι το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν έχει ενιαία θέση ακόμα και για ένα τόσο σοβαρό ζήτημα, όπως είναι αυτό της διευθέτησης του χρέους της χώρας.

Ισχυρίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ ότι θα διαγράψει το χρέος μονομερώς. Άλλοι φυσικά τώρα τελευταία κάνουν λόγο για «πάγωμα», επιμήκυνση ή και απόσυρση του χρέους. Ας συνεννοηθούν, επιτέλους. Η πολυγλωσσία τους εκθέτει ανεπανόρθωτα.

Στην οικονομία δεν υπάρχουν μαγικές συνταγές και μάγοι. Εμείς δεν είμαστε ταχυδακτυλουργοί. Μιλάμε με όρους ρεαλισμού, διαφάνειας και υπευθυνότητας. Μένουμε πιστοί στο όραμα για τη χώρα μας.

Ως εκ τούτου, η παροχή ψήφου εμπιστοσύνης θα αποτελέσει ράπισμα στις δυνάμεις αποπροσανατολισμού και αποσταθεροποίησης της χώρας από οποιαδήποτε πλευρά και αν προέρχονται.

Από το προσχέδιο του νέου κρατικού προϋπολογισμού συνάγεται με σαφήνεια ότι η ελληνική οικονομία εισέρχεται σε τροχιά ανάκαμψης. Το γεγονός ότι προβλέπεται αύξηση του ΑΕΠ για δεύτερη συνεχή χρονιά, φθάνοντας στο 2,9% το 2015, επιβεβαι-

ώνει ότι μετά από τεσσεράμισι χρόνια σκληρής δημοσιονομικής προσαρμογής οι θυσίες των πολιτών αρχίζουν να πιάνουν τόπο. Με απλά λόγια, η πολυπόθητη ανάπτυξη αρχίζει και γίνεται χειροπιαστός στόχος.

Αυτό μεταφράζεται και σε ένα πρώτο πακέτο φοροελαφρύνσεων από αυτές που έχει υποσχεθεί η Κυβέρνηση. Είναι προφανές ότι η μείωση κατά 30% του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης και η μείωση κατά το ίδιο ποσοστό της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης συνιστούν βασικό αναπτυξιακό μέτρο που αναμένεται να αυξήσει την αγοραστική δύναμη των καταναλωτών. Η ρύθμιση οφειλών σε εφορίες και ασφαλιστικά ταμεία μέχρι και σε εκατό δόσεις σε εργαζόμενους και εργοδότες αναμένεται ότι θα προσφέρει βαθιά ανάσα σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις στην προσπάθεια που κάνουν για να ορθοποδήσουν και να ξεπεράσουν την κρίση.

Επίσης, η συνολική ρύθμιση των κόκκινων δανείων νοικοκυριών και επιχειρήσεων το επόμενο διάστημα θα βγάλει τη θηλεία από το λαιμό τους σε μια περίοδο που υπάρχει πάγωμα συναλλαγών λόγω αδυναμίας εξυπηρέτησής τους.

Η μείωση των φορολογικών συντελεστών για φυσικά και νομικά πρόσωπα που έχει εξαγγελθεί, θα αυξήσει την ιδιωτική κατανάλωση και θα δώσει περισσότερη κίνηση στην αγορά.

Τέλος, γίνεται ένα θετικό βήμα για την αποκατάσταση των αποδοχών σε όλους τους εν ενεργεία και συνταξιούχους δικαστές, στρατιωτικούς, αστυνομικούς, λιμενικούς και πυροσβέστες.

Το μεγάλο, φυσικά, στοίχημα για την Κυβέρνηση παραμένει. Είναι η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και η μείωση της ανεργίας με την προσέλκυση νέων επενδύσεων. Ήδη ο Πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς στη χθεσινή Σύνοδο Κορυφής για την απασχόληση παρουσίασε ενώπιον των εταίρων μας προτάσεις και μέτρα για την αντιμετώπιση της ανεργίας με την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ανοίγουμε νέους ορίζοντες με τη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική, όπου επιδιώκεται πάνω από όλα η προώθηση της γεωργίας σε παραγωγική κατεύθυνση. Δίνεται ιδιαίτερη βαρύτητα στην ένταξη προϊόντων στις συνδεδεμένες ενισχύσεις, στην κτηνοτροφία, στους νέους αγρότες, γι' αυτό και το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης ενέταξε όλους τους νέους που έκαναν αίτηση στο πρόγραμμα νέων αγρωτών και στους νεοεισερχόμενους αγρότες, προκειμένου να κάνουν στροφή στην πρωτογενή παραγωγή περισσότεροι κάτοικοι της περιφέρειας.

Έχοντας ως στόχο τη μείωση του κόστους παραγωγής, ξεκινήσαμε μια σειρά μέτρων που θα δώσει τη δυνατότητα να μειώσουμε τα έξοδα των παραγωγών, πρώτον, με τη μείωση του κόστους των ξένων εποχικών εργατών που απασχολούνται νόμιμα σε αγροτικές εργασίες και, δεύτερον, με την κάρτα πετρελαίου των αγρωτών από την επόμενη χρονιά για φθηνό αγροτικό καύσιμο.

Για να εξασφαλιστεί το αγροτικό εισόδημα δίνουμε ιδιαίτερη έμφαση στη συμβολαιακή παραγωγή. Τελειώνουμε, επιτέλους, μετά από καθυστερήσεις, τα σχέδια βελτίωσης, την ολοκληρωμένη διαχείριση τεύλων, καπνού και επισπεύδουμε τις αποζημιώσεις του ΕΛΓΑ, που δυστυχώς τη φετινή χρονιά ήταν υπέρμετρα μεγάλες. Απομένει –και αυτό είναι ιδιαίτερα σοβαρό και πλήττει πολλές αγροτικές οικογένειες– να δοθεί ένα τέλος στο πρόβλημα που δημιουργήθηκε εδώ και ένα χρόνο με τα βοσκοτόπια.

Επίσης, είναι θετικό το γεγονός ότι επιτέλους οι αγρότες ασφαλισμένοι στον ΟΓΑ θα μπορούν να βγαίνουν στη σύνταξη μετά από σαράντα χρόνια ασφάλισης, με όριο τα εξήντα δύο χρόνια.

Μέσω της νέας ΚΑΠ που επιφέρει τεράστιες ωφέλειες στους παραγωγούς, συνεχίζουμε τα έργα εγγείων βελτιώσεων, λινοδεξαμενών, αναπλάσεων, οδοποιίας σε ολόκληρη τη χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κυβερνητικός μηχανισμός εργάζεται πυρετωδώς για το καλό του τόπου. Στο πνεύμα αυτό, στο Υπουργείο Εσωτερικών δεν μένουμε σε απλές διαπιστώσεις, αλλά προχωράμε σε πράξεις.

Καταθέσαμε προς ψήφιση στη Βουλή σχέδιο νόμου για το πολιτικό χρήμα, προκειμένου να εισάγουμε μια διαδικασία κρατικής

χρηματοδότησης των πολιτικών κομμάτων πιο διαυγή και με αυστηρότερα κριτήρια και προαπαιτούμενα και να καταστήσουμε απολύτως διαφανή την ιδιωτική χρηματοδότηση με αυστηρό έλεγχο των εισροών και εκροών των χρημάτων, από και προς τα κόμματα, με γνώμονα την απομείωση της κρατικής χρηματοδότησης στο 50%.

Περαιτέρω, καταρτίζουμε οδικό χάρτη για την οργανωτική ανακατανομή των αρμοδιοτήτων, τη μεταρρύθμιση της οικονομικής διαχείρισης και την αύξηση της αποτελεσματικότητας της τοπικής αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού. Και δεν σταματάμε εδώ. Ενδυναμώνουμε την κοινωνική οικονομία και θωρακίζουμε τις κοινωνικές δομές των δήμων για την παροχή κοινωνικών υπηρεσιών μέσα από την πρόσληψη υπαλλήλων σε θέσεις μονίμου προσωπικού στους ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού και στις αποκεντρωμένες διοικήσεις, δίνοντας προτεραιότητα στην εύρυθμη λειτουργία βρεφονηπιακών σταθμών, ΚΑΠΗ και γενικότερα δομών με κοινωνική διάσταση.

Κοστολογούμε βάσει προτύπου τις δημοτικές υπηρεσίες και τις ασκούμενες αρμοδιότητες στον ΟΤΑ, για να μη γίνεται διασπάθιση του δημόσιου χρήματος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στο ερώτημα αν πρέπει να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, απαντάμε αναφανδόν «ναι», γιατί η χώρα πρέπει να προχωρήσει εμπρός, δυναμικά, χωρίς ανασχετικές τάσεις. Γιατί η Ελλάδα στέκεται πια στα πόδια της και δεν έχει ανάγκη από νέο μνημόνιο. Γιατί πλέον μιλούν οι αριθμοί: ανάπτυξη 2,9% για το 2015 και 3,7% για το 2016.

Η ψήφος εμπιστοσύνης, λοιπόν, δεν είναι προϊόν απόγνωσης μιας απονομιμοποιημένης Βουλής ούτε ομολογία αδυναμίας. Δεν αποτελεί εμβολιαστική λύση. Δεν εκβιάζει ούτε εκβιάζεται η ψήφος εμπιστοσύνης, αγαπητοί συνάδελφοι.

Είναι η απάντηση μιας συντεταγμένης και ισχυρής Κυβέρνησης απέναντι στα φληναφήματα και τις πομφόλυγες μιας ανεπαρκούς Αντιπολίτευσης. Κατά συνέπεια, όσοι επιχειρούν να θέσουν εν αμφιβόλω την Κυβέρνηση συνεργασίας πλανώνται πλάνην οικτράν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι το τετράμηνο που θα διανύσουμε θα είναι το πιο κρίσιμο διάστημα για την πορεία της χώρας μας. Ως εκ τούτου, οι πολιτικές δυνάμεις και ιδίως η

Αξιωματική Αντιπολίτευση πρέπει να δείξουν υπευθυνότητα και σοβαρότητα. Εύκολο είναι να τινάξουν στον αέρα μια προσπάθεια που έγινε βήμα-βήμα με τιτάνιο αγώνα και πολύ κόπο από πλειυράς Κυβέρνησης και Πρωθυπουργού αλλά και των πολιτών.

Ήρθε η στιγμή να πάρουμε γενναίες αποφάσεις και με θάρρος και παρρησία να δώσουμε την ψήφο μας υπέρ της Κυβέρνησης. Οι θυσίες όλων των Ελλήνων και οι τύχες της χώρας μας δεν μπορούν να αποτελέσουν διακύβευμα πολιτικών που φαλκιδεύουν και υποσκάπτουν την οποιαδήποτε πρόοδο έχει σημειωθεί.

Η ιστορία με τις υποσχέσεις δεν πρέπει να επαναληφθεί γιατί η χώρα θα μπει σε μεγάλες περιπέτειες γιατί υπάρχει περίπτωση να γκρεμίσουμε ό,τι με κόπο και θυσίες χτίσαμε. Μπορεί να χάσουμε ό,τι κερδίσαμε, δηλαδή αξιοπιστία, παραμονή στην Ευρωζώνη, έξοδο τώρα από το μνημόνιο, θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης και πολιτική σταθερότητα.

Το πολιτικό δίλημμα που τίθεται επιτακτικά είναι: ή σταθερά βήματα μπροστά σε ένα πρόγραμμα εθνικής ανασυγκρότησης με μεταρρυθμίσεις για μια νέα Ελλάδα με ελπίδα και προοπτική ή επιστροφή σε μια ατμόσφαιρα αστάθειας και αβεβαιότητας που θα οδηγήσει τη χώρα μας σε δύσκολες ατραπούς και τότε πλέον θα είναι αργά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση της δεύτερης ημέρας επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση.

Δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.43' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Παρασκευή 10 Οκτωβρίου 2014 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: «συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ